TAMIL LEXICON

Published under the authority of the
University of Madras

VOL. VI. PART IV

வெ—வை.

MADRAS
PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1935

Copyright

Price Rs. 2

விரற்புறப்பாடு virar-purappāṭu, n. <id. +. See விரற்சுற்று. (M. L.)

விரற்பூண் virar-pūṇ, n. <id. +. Finger-ring; மோதிரம். (நாமதீப. 435.)

விரனெரி-த்தல் viraneri-, v. intr. <id. + நெரி²-. To wring one's hands, squeeze one's fingers together in sign of great distress; பெருந் துக்கத்தால் விரல்களை நெரித்தல். மெல்விர னெரித்து விம்மி வெய்துயிராதது (பதினொ திருவாரூரும. 7).

விரா virā, n. <விராவு-. See விராவலங்காரம். (வீரசோ. அலங. 13.)

விராகம் virākam, n. <vi-rāga. Indifference to worldly pleasures; absence of passion or attachment; பற்றின்மை. விராகத்தை நனிமுயன்று (ஞானவா. வீதக. 31).

விராகன்¹ virākan, n. <vi-rāga. 1. One who is free from passion; பற்றில்லாதவன். 2. Arhat; அருகன். (சது.) 3. God; கடவுள். (W.)

விராகன்² virākan, n. Corr. of வராகன்.

விராகு virāku, n. See விராகம். விரா கெனும் வேலின் வீழ (சீவக. 3080).

விராட்டு virāṭṭu, n. <virāj. 1. The Supreme Being, as the embodiment of the whole universe; பிரபஞ்ச ரூபமான பரப்பிரமம். அண்டமாய் விளங்கிய விராட்டெனும புருடன் (பாகவத. 1, மாயவனுமி. 23). 2. (Pros.) A kind of stanza in which one of the lines is short by two letters, though consisting of the same number of metrical feet; ஓரடியுள் இரண்டெழுத்துக் குறைந்து சீரொத்துவரும் செய்யுள். (யாப. வி. பக். 482.) 3. A king whose annual revenue amounts to a sum between 10 and 50 crores of *karṣa*, a *karṣa* being equal to 10 *māṭaṇi*; 10 கோடி கர்ஷங் களுக்கு மேல் 50 கோடிவரை வருவாயுடைய அரசன். (சுக்கிரநீதி, 26.) 4. King of birds, large kite; புள்ளரசு. (W.)

விராட்புருடன் virāṭ-puruṭan, n. <virāṭ-puruṣa. See விராட்டு, 1. தொக்க பேராற்றல மிகும விராட்புருடன் (தணிகைபபு. நாரதன். 45).

விராடம் virāṭam, n. <Virāṭa. A country in central India, probably modern Berar, one of 56 *tēcam*, q.v.; ஐம்பத்தாறு தேசத்துள் தற் போதைய பீரார்மாகாணம் அடங்கிய பழைய நாடு.

விராடன் virāṭan, n. <Virāṭa. 1. King of Virāṭam; விராடதேசத் தரசன். விராடனை . . . எதிர்தழீஇ (பாரத. வெளிப. 9). 2. A liberal chief, one of seven *mutal-vaḷḷalkaḷ*, q.v.; முதல் வள்ளல்கள் எழுவருள் ஒருவன். (சூடா.)

விராணி virāṇi, n. <vīrāṇin. Elephant; யானை. (சங. அக.)

விராத்தக்காரன் virātta-k-kāran, n. <விராத்தம் + காரன்¹. Collector of revenue; வரி தண்டுவோன். (W.)

விராத்தம் virāttam, n. <U. *barāt*. Collection of revenue; வரிவசூல். (W.)

விராத்தியன் virāttiyan, n. <vrātya. 1. One who has lost caste through non-observance of caste-rules; சாதிதருமத்தை விட்ட தால் சாதிக்குப் புறம்பானவன். (W.) 2. One born of a *pratilōma* husband and an *anulōma* wife; பிரதிலோமத் தந்தைக்கும் அனுலோமத் தாய்க்கும் பிறந்தவன். (சூடா.)

விராதம் virātam, n. <vrāta. (யாழ். அக.) 1. Manual labour; கைவேலை. 2. Day-labour; நாட்கூலிவேலை.

விராதன் virātan, n. <Virādha. A Rāksasa slain by Rāma; இராமபிரானாற் கொல் லப்பட்ட ஓர் அரக்கன். (கமபரா. விராத.)

விராதனன் virātanan, n. <vi-rādhana. Murderer; கொலைஞன். (நிகண்டு, 196.)

விராதினன் virātīnan, n. <vrātīna. (யாழ். அக.) 1. Day-labourer; நாட்கூலிக்காரன். 2. Unemployed person; வேலையில்லாதவன்.

விராது virātu, n. See விராதன். விராதைக் கொன்று (திவ். பெருமாள். 10, 5).

விராமம் virāmam, n. <vi-rāma. 1. Cessation, termination, end; முடிவு. (யாழ். அக.) 2. (Pros.) Cæsura. See தூக்கு², 23. 3. Consonant; ஒற்றெழுத்து. (பிங.) 4. Rest; இளைப் பாறுகை. 5. Sabbath day. See ஓய்வுநாள். *Chr.*

விராய் virāy, n. perh. விராவு-. 1. Fuel, fire-wood; விறகு. வல்விராய மாய வெரிதழல் (நீதிநெறி. 64). 2. A flowering plant; பூச்செடிவகை. விராய்மலராக்கோதை (பெருங. வத்தவ. 12, 38, அரும்.). 3. See விராயம். (R.)

விராயம் virāyam, n. cf. விராய். Materials, as for a piece of work, தளவாடம். (யாழ். அக.)

விரால் virāl, n. Corr. of வரால்.

விராலம் virālam, n. <virāla. Cat; பூனை. (சங. அக.)

விராலி virāli, n. Jamaica switch sorrel, l. sh., *Dodonoea viscosa*; செடிவகை. (W.)

விராவம் vırāvam, n. <vi-rāva. Sound; ஒலி. (சங். அக.)

விராவலங்காரம் virāvalaṅkāram, n. <விராவு+. (Rhet.) A figure of speech. See சங்கீரணம், 2. (வீரசோ. அலங். 34, உரை.)

விராவு[1]-தல் virāvu-, 5 v. tr. & intr. See விரவு-. செம்பொன் விராவியும் (கம்பரா. ஆற்றுப. 8).

விராவு[2] virāvu, n. <விராவு-. (Rhet.) See விராவலங்காரம். பல்லலங் காரஞ் சேரத்துப் பயிலு வது . . . விராவாம் (வீரசோ. அலங். 34).

விராளி virāḷi, n. perh. virala. Separation; பிரிவு. (W.)

விராளிமஞ்சள் virāḷi-mañcaḷ, n. See விரலிமஞ்சள். Loc.

விராறு virāṟu, n. Mussel-shell creeper. See காக்கட்டான், 1. (W.)

விரி[1]-தல் viri-, 4 v. intr. [T. viriyu, K. biri, M. viriyuga.] 1. To expand; to spread out; பரத்தல். விரிமுக விசும்பு (சீவக. 329). 2. To open, unfold; மலர்தல். மணத்துடன் விரிந்த கைதை (கல்லா. 2). 3. (Gram.) To be expanded, as an elliptical sentence; to be elaborated; தொக்க வேற்றுமையுருபு முதலியன வெளிப்பட விரிதல். 4. To become developed; முற்றுதல். 5. To be loosened; அவிழ்தல். விரிந்துவீழ் கூந்தல் பாரார் (கம்பரா. உலாவியற். 4). 6. To split, crack; to burst asunder; பிளவுகொள்ளுதல். அந்தச்சுவர் விரிந்துபோயிற்று.

விரி[2]-த்தல் viri-, 11 v. tr. Caus. of விரி[1]-. 1. To cause to expand; to open, unfold; விரியச்செய்தல். 2. To expound; to elaborate, as in writing or in speaking; விளக்கி யுரைத்தல். நூல் விரித்துக் காட்டினும் (நாலடி, 341). 3. To extend; to spread; பரப்புதல். பல்கதிர் விரித்தே (புறநா. 8). விரித்த நாணல் (கம்பரா. கங்கை. 50). 4. To untie, loosen, as the tresses of a woman; கூந்தல் முதலியவற்றை அவிழ்த்து நெகிழ விடுதல். விரித்த கருங்குழலும் (சிலப். 20, வெண்பா, 3).

விரி[3] viri, n. <விரி[1]-. 1. Expanse; பரப்பு. 2. Fullness; விரிந்த அளவு. சார்பெழுத்துறு விரி (நன். 60). 3. See விரித்தல், 2. தொகைவகை விரி யிற் றருகென (நன். சிறப்புப்.). 4. Pannier for pack-oxen; pack-saddle; பொதிமாட்டின் மேலிடும் மெத்தைப் பை. 5. See விரிப்பு, 2. Loc. 6. Curtain; திரை. விரியை யவிழ்த்துவிடு. 7. Viper. See விரியன், 1. நாகம் விரிபெடையோடாடிவிட் டற்று (நாலடி, 240). 8. Malabar poon. See காட்டுப்புன்னை. (L.) 9. See விரியன், 2. (L.)

விரிக்கட்டு viri-k-kaṭṭu, n. <விரி+. 1. See விரி, 4. (W.) 2. Saddle; சேணம். (யாழ். அக.)

விரிகண் viri-kaṇ, n. <விரி[2]-+. A disease of the eye-lid that causes the eye to dilate; விழியை அகலச்செய்யும் கண்ணிமை நோய்வகை. (W.)

விரிகண்மணி viri-kaṇ-maṇi, n. <id.+. Drug that causes dilatation of the pupil of the eye; கருவிழியைப் பெருக்கச்செய்யும் மருந்து.

விரிகாங்கூலம் viri-kāṅkūlam, n. prob. id.+. (Nāṭya.) A hand-pose; நிருத்தக்கைவகை. (சிலப். 3, 12, பக். 94, உரை.)

விரிகாசம் virikācam, n. Borax; வெங் காரம். (சங். அக.)

விரிகி viriki, n. <vrīhi. See விரீகி. (தைலவ.)

விரிகுளம்பு viri-kuḷampu, n. <விரி[1]-+. Cloven hoof; பிளவுபட்ட காற்குளம்பு. (W.)

விரிகொம்பன் virikompaṉ, n. <விரி கொம்பு. Ox with outspread horns; பரந்தகொம் புள்ள மாடு. (W.)

விரிகொம்பு viri-kompu, n. <விரி[1]-+. Outspread horns; விலங்கின் பரந்த கொம்பு. (W.)

விரிகோணம் viri-kōṇam, n. <id.+ கோணம்[2]. (Math.) Obtuse angle; நேர்கோணத் தைவிட அகன்ற கோணம். Mod.

விரிச்சி viricci, n. prob. pṛcch. Utterance of an invisible speaker. See வாய்ச்சொல், 3. (தொல். பொ. 58.)

விரிச்சிகம் viriccikam, n. See விருச்சிகம்[1]. (யாழ். அக.)

விரிச்சிகன்[1] viri-c-cikaṉ, n. prob. விரி[1]-+ śikhā. Sun; சூரியன். வென்றி விரிச்சிகன் விரிகதிர் (ஞானா. 56, 36). (பிங்.)

விரிச்சிகன்[2] viriccikaṉ, n. prob. pṛcchaka. Soothsayer, diviner; நிமித்தங் கூறுவோன். விசும் பிவர் கடவு ளொப்பான் விரிச்சிக னறிந்து கூற (சீவக. 621).

விரிச்சிகை viriccikai, n. See விரிசிகை[2]. (அக. நி.)

விரிச்சிநில்-தல் [விரிச்சி நிற்றல்] viricci-nil-, v. intr. <விரிச்சி+. See விரிச்சி யோர்-. பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சிநிற்ப (முல்லைப். 11).

விரிச்சியோர்-த்தல் viricci-y-ōr-, v. intr. <id.+. To wait for the utterance of an invisible speaker; நற்சொற்கேட்க விரும்பி நிற்றல். நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சியோர்க்கும் (புறநா. 280).

விரிசல் virical, n. <விரி[1]-. 1. Split, crack, rent; பிளவு. 2. Wave; அலை. சலங்கு விரிசலில் அகப்பட்டது. (W.) 3. See விரியல், 5. Tj.

விரிசற்குளம்பு virical-kuḷampu, n. <விரி சல்+. See விரிகுளம்பு. (W.)

விரிசா viricā, n. <vṛṣā. A plant growing in wet places. See கையாந்தகரை. (சங். அக.)

விரிசிகை[1] viricikai, n. <vṛṣikā. See விரிசா. (மலை.)

விரிசிகை[2] viricikai, n. An ornamental waist-band of 32 strings, worn by women; 36 கோவையுள்ள மாத ரிடையணி. (திருமுரு. 16, உரை.)

விரிசு[1] viricu, n. perh. விரி[1]-. [M. virisu.] Large sebesten. See பெரியநறுவிலி. (L.)

விரிசு[2] viricu, n. <புருசு[1]. A kind of rocket. See புருசு[1]. *Loc.*

விரிசு[3] viricu, n. <vi-rajā. Ayōdhyā; அயோத்தி. (நாமதீப. 506.)

விரிசுழி viri-cuḻi, n. <விரி[1]-+. A curl on the left side of cattle; முதுகின் இடப்புறமுள்ள மாட்டுச்சுழிவகை.

விரிஞ்சன் viriñcaṉ, n. <*Viriñca*. See விரிஞ்சி[1]. (பிங.) வேதங்கண்ணிய பொருளெல்லாம் விரிஞ்சனே யீந்தான் (கம்பரா. இரணிய. 1).

விரிஞ்சனன் viriñcaṉaṉ, n. <*Viriñcana*. See விரிஞ்சி[1]. (W.)

விரிஞ்சி[1] viriñci, n. <*Viriñci*. Brahmā; பிரமன். விபுதாதியா விரிஞ்சி . . . சூழ்தர (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 113).

விரிஞ்சி[2] viriñci, n. <U. *biriñj*. A special preparation of rice; சித்திரான்னவகை. (W.)

விரித்தல் virittal, n. <விரி[2]-. 1. (Gram.) A poetic licence which consists in the augmentation of a letter in the middle of a word, one of nine *ceyyuḷ-vikāram*, q.v.; செய்யுள்விகாரம் ஒன்பதனுள் சொல்லிடையே எழுத்துத் தோன்றுவது. (நன். 155.) 2. Elaborate treatment of topics briefly dealt with in a former treatise, one of four *nūl-yāppu*, q.v.; நூல்யாப்பு நான்கனுள் முன் னூலிற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டதனை விளங்குமாறு விரித்துக் கூறுவது. (தொல். பொ. 652.)

விரித்துரை virittuṟai, n. <id.+உரை[6]. Elaborate commentary; அகலவுரை. (பிங.)

விரிதூறு viri-tūṟu, n. <விரி[1]-+தூறு[2]. Thicket; புதர். (திவா.)

விரிநூல் viri-nūl, n. <விரி[2]-+. 1. Elaborate treatise; தொகுத்துக் கூறாது விரித்துக் கூறும் நூல். 2. The Āgamas; ஆகமங்கள். விரிநூ லந்தணா விழவு தொடங்க (பரிபா. 11, 78).

விரிப்பு virippu, n. <id. 1. Spreading; விரிக்கை. (W.) 2. Anything spread, as cloth; carpet; table-cloth; mat; விரிக்குங் கம்பள முதலி யன. 3. Opening out; மலர்த்துகை. 4. Opening; parting; பிளப்பு. (W.) 5. A fever of cattle; மாட்டுக்காய்ச்சல்வகை. (Cm. M. 248.)

விரிபம் viripam, n. Small piece of cloth; சிறு துகில். (பிங.)

விரிபூ viri-pū, n. <விரி[1]-+பூ[3]. Full-blown flower; மலர்ந்த பூ.

விரிபூடு viri-pūṭu, n. prob. id.+. Fever plant. See பற்படகம். (மலை.)

விரிமலர் viri-malar, n. <id.+. See விரிபூ. (W.)

விரிமுட்டு virimuṭṭu, n. An ancient village cess; பழைய கிராமவரிவகை. (I. M. P. Tp. 234.)

விரிமுரண் viri-muraṇ, n. <விரி[1]-+. A kind of song; ஒருவகை இசைப்பா. (சிலப். 6, 35, உரை.)

விரியல் viriyal, n. <id. 1. Spread, expanse; பரப்பு. (பிங.) 2. Light; ஒளி. (சூடா.) 3. Blossoming; மலர்ச்சி. தாழைவிரியல் வெண் டோட்டுக் கோதை மாதவி (சிலப். 2, 17). 4. Wreath of flowers; பூமாலை. விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரி யல் சூட்டி (சிலப். 10, 133). 5. Screen plaited of coconut-leaves; தென்னோலையால் முடைந்த தட்டி வகை. *Tj.*

விரியலை viriyalai, n. See விரியல், 5. *Tj.*

விரியறுகு viri-y-aṟuku, n. prob. விரி[1]-+. A kind of hariallı grass; அறுகம்புல்வகை. (மலை.)

விரியன் viriyaṉ, n. <id. [M. viriyan.] 1. Viper, *Daboia elegans;* ஒருவகைப் பாம்பு. 2. Common sebesten. See நறுவல்லி, 1. (L.)

விரியாப்பு viri-yāppu, n. prob. வெறி+யா-+. Fainting due to exhaustion; களைப்பால் வரும் மயக்கம். *Tinn.*

விரியுருவகம் viri-y-uruvakam, n. <விரி[1]-+. (Rhet.) Complete metaphor. See முற்றுரு வகம். (தண்டி. 35.)

விரியுரை viri-y-urai, n. <விரி[1]-+உரை[6]. See விரித்துரை. (W.)

விரியுவமம் viri-y-uvamam, n. <id.+. (Rhet.) A kind of simile where the common qualities of the things compared are clearly and

fully expressed, dist. fr. *tokai-y-uvamam*; பொதுத்தன்மை விரிந்துநிற்றலுடைய உவமை. (*தண்டி*. 30.)

விரியோலை viri-y-ōlai, *n*. <id.+. 1. Fully developed leaf of the palmyra tree; குருத்துவிரிந்து முதிரும் பனையோலை. 2. See விரியல், 5. (W.) 3. Palm-leaf mat; ஓலைப்பாய். *Nāñ*.

விரிவாக virivāka, *adv*. <விரிவு+ஆ⁶-. In detail, elaborately; *இந்த விஷயம் அநதநூலில் விரிவாக எழுதபபட்டிருக்கிறது*.

விரிவு virivu, *n*. <விரி¹-. 1. Expansion; breadth, width; அகற்சி. (*பிங்*.) 2. See விரிவுரை, 1. *விரிவதிகாரம்* (*நன்*. 20). 3. Split, crack, as in a wall; பிளவு. *சுவர் விரிவு கணடிருக்கிறது*.

விரிவுரை virivurai, *n*. <விரிவு+உரை⁶. 1. Elaborate commentary; நூலின் விரிவான உரை. (*நன். மயிலை. அரும்*.) 2. Lecture; உபந்நியாசம். *Mod*.

விரீஇ virīi, *n*. <*vrīhi*. See விரீகி, 1. *நமைகைமார் விரீஇ யுற்றவா* (*சீவக*. 89).

விரீகி virīki, *n*. <id. 1. Paddy; நெல். (*திவா*.) (*சீவக*. 89, *உரை*.) 2. Rice; அரிசி. (*சங். அக*.) 3. A kind of cardamom; காரேலம். (*யாழ். அக*.)

விரீடம் virīṭam, *n*. <*vrīḍā*. Shame; வெட்கம். (*இலக். அக*.)

விருக்கதேனீ virukkatēnī, *n*. <*vṛkṣādanī*. Mistletoe. See புல்லுருவி. (*மலை*.)

விருக்கநாதன் virukka-nātan, *n*. <*vṛkṣa-nātha*. See விருக்கபாகம். (*மலை*.)

விருக்கபாகம் virukka-pākam, *n*. <*vṛkṣa-pāka*. Pipal. See அரசு¹. (*மலை*.)

விருக்கம் virukkam, *n*. <*vṛkṣa*. Tree; மரம். (*சூடா*.)

விருக்கவீடு virukka-vīṭu, *n*. <விருக்கம்+வீடு. Hollow in a tree; மரப்பொந்து. (*சங். அக*.)

விருக்காதனி virukkātani, *n*. <*vṛkṣā-dana*. Black neem tree. See கருவேம்பு, 2. (*நாமதீப*. 302.)

விருக்கு virukku, *n*. Vermilion. See ராதிலிங்கம். (*சங். அக*.)

விருகத்திரணம் viruka-t-tiraṇam, *n*. <*bṛhat-tṛṇa*. Bamboo; மூங்கில். (*மலை*.)

விருகதூமம் virukatūmam, *n*. <*vṛka-dhūmaka*. A water-plant; நீர்மேற்படர்கொடிவகை. (*மூ. அ*.)

விருகம்¹ virukam, *n*. <*vṛka*. A kind of wild dog; செந்நாய். *மையாா விருகந் துருவி மறைந்தே* (*கமபரா. நகாநீங்கு*. 83, *பி-ம்*.). (*பிங்*.)

விருகம்² virukam, *n*. <*mṛga*. Animal, beast; மிருகம். *பல்விருக மாகி* (*திருவாச*. 1, 27).

விருகற்பதி virukarpati, *n*. <*Bṛhaspati*. Jupiter; வியாழன். (*யாழ். அக*.)

விருகற்பாடல் virukar-pāṭal, *n*. See விருகற்பாடலி. (*மலை*.)

விருகற்பாடலி virukar-pāṭali, *n*. cf. *vṛhat-pāṭali*. Wood-apple. See விளா¹. (*சங். அக*.)

விருகற்பாதம் virukar-pātam, *n*. <*bṛhat-pāda*. Banyan. See ஆல்¹, 2. (*யாழ். அக*.)

விருகு viruku, *n*. <வெருகு¹. Long-rooted arum; வெருகு. (*மலை*.)

விருகோதரன் virukōtaran, *n*. <*Vṛkōdara*. Bhīma, the second son of Pāṇḍu, as having a belly like that of a wild dog; [செந்நாயது போன்ற வயிற்றை யுடையவன்] பீமன். (*பிங்*.)

விருச்சலாபம் viruccalāpam, *n*. perh. *vṛṣya-lābha*. Cow's thorn. See நெருஞ்சி. (*மலை*.)

விருச்சி viruccī, *n*. Castor plant. See ஆமணக்கு. (*சங். அக*.)

விருச்சிக்கரணி viruccikkaraṇi, *n*. cf. *vṛccikali*. Turnsole. See தேட்கொடுக்கி, 1. (*மலை*.)

விருச்சிகம்¹ viruccikam, *n*. <*vṛścika*. 1. Scorpion; தேள். (*திவா*.) 2. Scorpio of the zodiac; ராசி மண்டலத்தின் எட்டாம் பகுதி. (*திவா*.) 3. The eighth solar month; கார்த்திகை மாதம். *விருச்சிகத்துறு மாறனுள்* (*தணிகைப்பு. இந்திர*. 18). 4. Crab; நண்டு. (*இலக். அக*.)

விருச்சிகம்² viruccikam, *n*. Purslane-leaved trianthema. See சாறணை. (*மலை*.)

விருச்சிகன் viruccikan, *n*. See விரிச்சிகன்¹. (*இலக். அக*.)

விருசகத்தி virucakatti, *n*. perh. வீரியம்+சகச்சிரம். cf. *sahasravīrya*. A kind of hariali grass. See விசியறுகு. (*மலை*.)

விருசம்¹ virucam, *n*. cf. *vṛṣa*. Ginger plant. See இஞ்சி², 1. (*மலை*.)

விருசம்[2] virucam, *n.* cf. விருசு[1]. See விருசு[1]. (சங். அக.)

விருசம்[3] virucam, *n.* <*vṛṣa*. Rat; எலி. (சங். அக.)

விருசு[1] virucu, *n.* cf. விரிசு[1]. Sebesten. See நறுவிலி.

விருசு[2] virucu, *n.* cf. புருசு[1]. Rocket; ஆகாச வாணம். விருசு பூமபந்து விளங்கக் காட்டுதல் (பாரத. பாவ. 24).

விருசுபாணம் virucu-pāṇam, *n.* <விருசு[2] + பாணம்[1]. See விருசு[2]. (பாரத. பாவ. 24, உரை.)

விருட்சநாதம் viruṭca-nātam, *n.* <*vṛkṣa-nātha*. Pipal. See அரசு[1]. (மூ. அ.)

விருட்சபாகம் viruṭca-pākam, *n.* <*vṛkṣa-pāka*. See விருட்சநாதம். (மூ. அ.)

விருட்சம் viruṭcam, *n.* <*vṛkṣa*. Tree; மரம். விருட்சத்துக்கும வல்லிசாதி சரியங்களுக்கும் பிராணனு முள (தக்கயாகப். 38, உரை).

விருட்சராசன் viruṭca-rācaṉ, *n.* <*vṛkṣa-rāja*. Pipal. See அரசு[1]. (மூ. அ.)

விருட்டி viruṭṭi, *n.* <*vṛṣṭi*. Rain; மழை. அதிவிருட்டி (குற்றா. தல. சிவபூசை. 46).

விருட்டிணி viruṭṭiṇi, *n.* <*vṛṣṇi*. Kṛṣṇa; கண்ணபிரான். (இலக். அக.)

விருடகம்[1] viruṭakam, *n.* <*vṛṣa-ka*. Rat; எலி. (அரு. நி.)

விருடகம்[2] viruṭakam, *n.* <*vṛṣa-ha*. Cat; பூனை. (அரு. நி.)

விருடபம் viruṭapam, *n.* <*vṛṣabha*. Bull; எருது. (யாழ். அக.)

விருடம் viruṭam, *n.* <*vṛṣa*. (யாழ். அக.) 1. See விருடபம். 2. Rat; எலி. 3. Virtue, justice; தருமம். 4. Excellence; மேன்மை.

விருடலம் viruṭalam, *n.* <*vṛṣala*. (யாழ். அக.) 1. Horse; குதிரை. 2. Garlic; உள்ளி.

விருடலோசனன் viruṭa-lōcaṉaṉ, *n.* <*vṛṣa-lōcana*. Rat; எலி. (சங். அக.)

விருடாங்கம் viruṭāṅkam, *n.* The region of the river Tāmiraparṇi; தாமிரபர்ணிப் பிரதேசம். (நாமதீப. 503.)

விருடியம் viruṭiyam, *n.* <*vṛṣya*. Becoming fat or bulky; பருத்திருக்கை. (நாமதீப. 769.)

விருத்தக்கலித்துறை virutta-k-kalittuṟai, *n.* <விருத்தம்[1] +. (Pros.) A kind of *kalittuṟai* verse; கலித்துறைப்பா வகை. (சீவக. 1, உரை.)

விருத்தகங்கை virutta-kaṅkai, *n.* <*vṛddha-gaṅgā*. The river Gōdāvari; கோதாவரி. (சூடா.)

விருத்தகந்தி virutta-kanti, *n.* <*vṛtta-gandhi*. Prose with rhymes and rhythms peculiarly appropriate to verse, poetic prose; செய்யுட்கதியிற், பெரும்பாலும் பயின்றுவரும் வசனம். (இலக். அக.)

விருத்தகவிதை virutta-kavitai, *n.* perh. *vṛddha* + *kavitā*. Lengthy poem on a single theme. See வித்தாரகவி, 1. (திவா.)

விருத்தகிரி virutta-kiri, *n.* <id. + *giri*. See விருத்தாசலம்.

விருத்தசங்கம் virutta-caṅkam, *n.* <id. + *śaṅkha*. Mussel shell; கிளிஞ்சல். (சங். அக.)

விருத்தசம்பந்தம் virutta-campantam, *n.* <*viruddha* +. Marriage within the prohibited degrees of consanguinity, as invalid and condemned by law (R. F.); தகாததென்று விலக்கப் பட்ட முறையினரை மணம்புரிகை.

விருத்தசேதனம் virutta-cētaṉam, *n.* <*vṛtta* + *chēdana*. Circumcision; ஆண்குறியின் முன்தோலை எடுத்துவிடுஞ் சடங்கு. *Chr.*

விருத்தபம் viruttapam, *n.* See விருத்த பலம், 3. (சங். அக.)

விருத்தபலம் virutta-palam, *n.* <*vṛtta-phala*. (சங். அக.) 1. Jujube tree. See இலந்தை[1]. 2. Pomegranate. See மாதுளை, 1. 3. Pepper; மிளகு.

விருத்தபன்னி viruttapaṉṉi, *n.* cf. *vṛṣa-parṇī*. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (மலை.)

விருத்தபுட்பம் virutta-puṭpam, *n.* <*vṛtta-puṣpa*. Common kadamba. See கடம்பம்[1], 1. (சங். அக.)

விருத்தபோசனம் virutta-pōcaṉam, *n.* <விருத்தம்[2] +. Cooked rice preserved in cold water; பழைய சோறு. (யாழ். அக.)

விருத்தம்[1] viruttam, *n.* <*vṛtta*. 1. Circle; anything circular; வட்டம். (சூடா.) கருவிருத்தக குழி நீத்தபின் (திவ். இயற். திருவிருத். தனியன்). 2. A fall of dice which entitles the player to another throw; சொக்கட்டா னாட்டத்தில் விழும் தாயவகை. 3. See விருத்தி[1], 15. 4. A kind of verse, one of three *pāviṉam*, q.v.; பாவினம் மூன்றனுள் ஒன்று. (யாப். வி. 56.) 5. Conduct; ஒழுக்கம். விருத்தமா

தவளை நோக்கி முறுவலன் விளம்ப லுற்றான் (கம்பரா. கவலை. 41). 6. News; விருத்தாந்தம். (யாழ். அக.) 7. Work, employment; தொழில். (யாழ். அக.) 8. A treatise on architecture; ஒரு சிற்பநூல். (பொரு. நி.) 9. A plant. See நிலக்கடம்பு. (மலை.) 10. Tortoise; ஆமை. (யாழ். அக.) 11. cf. விருதம். White madar; வெள்ளெருக்கு. (மலை.)

விருத்தம்[2] viruttam, n. <vṛddha. 1. Old age, one of the six *makkaṭ-paruvam*, q.v.; மக்கட்பருவம் ஆறனுள் ஒன்றான மூப்பு. (சூடா.) ஒருவிருத்தம்புக் குழலுறுவீர (திவ். இயற். திருவிருத். தனியன்). 2. Antiquity; பழமை. (W.) 3. Knowledge, wisdom; அறிவு. (யாழ். அக.)

விருத்தம்[3] viruttam, n. <viruddha. 1. Contrariety, opposition; முரண். விருத்தம தணையும் (ஞானா. 63, 7). 2. Hostility, enmity, hatred; விரோதம். 3. Fault; குற்றம். பேரறிவினராகண ணும்பட்ட விருத்தம் பலவானால் (பழமொ. 228). 4. Wicked conduct; பொல்லா வொழுக்கம். (திவ். இயற். திருவிருத. தனி. வ்யா.) 5. Obstacle, hindrance; இடையூறு. அந்தக காரியததுக்கு விருததம் பண்ணுகிறான். 6. (Log.) A fallacy; ஏதுப் போலிகளு ளொன்று. (மணி. 29, 192.)

விருத்தம்[4] viruttam, n. <vṛnda. Multitude, host; கூட்டம். விருத்தம் பெரிதாய் வருவானை (திவ். நாய்ச். 14, 7).

விருத்தமல்லிகை virutta-mallikai, n. <விருததம்[1]+. Arabian jasmine. See குடமல்லிகை. (மூ. அ.)

விருத்தவிலக்கணம் virutta-v-ilakkaṇam, n. <id.+. A poem dealing with the bow, sword, spear, sceptre, elephant, horse, country, capital city and liberality of a king, each being praised in a decade of stanzas of a particular rhythm, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் அரசனது வில், வாள், வேல், செங்கோல், யானை, குதிரை, நாடு, ஊர், கொடை இவ்வொன்பதனையும் பப்பத்து விருத்தத்தால் ஒன்பது வகையுறப் புகழ்ந்து பாடும் பிரபந்தம். (சது.)

விருத்தன் viruttaṉ, n. <vṛddha. 1. Aged person; முதுமையோன். 2. Great man; மேலோன். வானவிருத்தனே போற்றி (திருவாச. 5, 61).

விருத்தாசலம் viruttācalam, n. <vṛddha+acala. A Śiva shrine in the South Arcot District; தென்னார்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு சிவ தலம்.

விருத்தாசாரம் viruttācāram, n. <vṛddha-ācāra. Ancient custom, custom followed by one's ancestors for generations; பூர்வாசாரம். (C. G.)

விருத்தாந்தம் viruttāntam, n. <vṛttānta. 1. Occurrence, incident, event; சம்பவம். 2. Account, history; வரலாறு. 3. Tidings, news; rumour, report; செய்தி. 4. Subject, topic; விஷயம். 5. Fable, story; கதை. (W.) 6. Nature; சுபாவம். (யாழ். அக.) 7. Kind, sort; வகை. 8. Manner; விதம். (யாழ். அக.) 9. Fullness, entirety; முழுமை. (யாழ். அக.) 10. Rest, leisure; இளைப்பாறுகை. (யாழ். அக.)

விருத்தாப்பியம் viruttāppiyam, n. cf. vārdhakya. [T. vṛddhāpya.] Old age; முதுமை. (W.)

விருத்தான்னம் viruttāṉṉam, n. <vrud-dha+anna. See விருத்தபோசனம். (சங். அக.)

விருத்தி[1] virutti, n. <vṛtti. 1. Conduct, behaviour; ஒழுக்கம். விருத்தி வேதியரோ டெதிர மேயினான் (கம்பரா. குகப். 73). 2. Nature; சுபாவம். (யாழ். அக.) 3. Employment, business; தொழில். விருத்தி மாதா விலக்க (சீவக. 1374). 4 Devoted service; தொண்டு. கடிமலர்வாளெடுத் தோச்சி . . . விருததிக்குழக்க வல்லோமாகட்கு (தேவா. 292, 8). 5. Means of livelihood; சீவனம். என் விருததி உஞ்ச விருததி. 6. Grant of land for one's livelihood or maintenance, inam land; சீவிதமாக விடப்பட்ட நிலம். சைவனுகி நம் விருததியும் தவிர்க்கும் (பெரியபு. திருநாவுக். 82). 7. Slavery; அடிமை. (W.) 8. Gloss, elaborate commentary; விரிவுரை. (நன். 22.) 9. Proper meaning; உரிய பொருள். (அக. நி.) 10. Proper word; உரிய சொல். (அக. நி.) 11. (Drama.) Style of dramatic composition, of four kinds, viz., *cāttuvati, ārapaṭi, kaiciki, pārati;* சாத்துவதி ஆரபடி கைசிகி பாரதி என நான்குவகைப்பட்ட நாடகநூலின் நடை. சாததுவதி, ஆரபடி, கைசிகி, பாரதி யென விருத்தி நான்கு வகைபடும (சிலப. 3, 13, உரை, பக். 82). 12. Posture; ஆசனம். ஒன்பான் விருததியுட் டலைக்கண விருததி (சிலப. 8, 25). 13. Neatness, cleanliness; சுத்தம். Nāñ. 14. Circumference, circle; வட்டம். (யாழ். அக.) 15. A series of throws in one's turn in dice play; சொக்கட்டான் ஆட்டத்தில் தொடர்ச்சியாக விழுந் தாயம். (W.)

விருத்தி[2] virutti, n. <vṛddhi. 1. Increase, growth; வளர்ச்சி. (சூடா.) 2. Gain, profit; இலாபம். (சூடா.) 3. Interest on money lent; வட்டி. விருததியினைக் கொண்டே யருந்தும் (சிவதரு. பாவ. 47). 4. Wealth, prosperity; செல்வம். (சூடா.) 5. (Gram.) See விருத்திசந்தி. 6. Advancement, promotion; அபிவிருத்தி. 7. See விருத்திசூதகம். Brāh. 8. (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam*, q.v.; யோகம் இருபத்தேழனுள் ஒன்று. (W.) 9. Details, particulars; விவரம். (யாழ். அக.) 10. Fine; அபராதம். (யாழ். அக.)

விருத்தி[3] virutti, *n.* A kind of winged myrobalan. See கருமருது. (மலை.)

விருத்திக்கடன் virutti-k-kaṭaṉ, *n.* <விருத்தி[2]+. Interest-bearing debt; வட்டிக்கு வாங்குங் கடன். குன்றா விருத்திக் கடன்கொண்டு (திருவிளை. உலவாக்கோட்டை. 7).

விருத்திசந்தி virutti-canti, *n.* <*vṛddhi*+. (Gram.) Sandhi or euphonic combination in Sanskrit of *a* or *ā* with *ē* or *ai* resulting in *ai* and secondly *a* or *ā* with *ō* or *au* resulting in *au*; அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் ஏகார ஐகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஐகாரமாகவும், ஓகார ஔகாரங்களில் ஒன்று வந்தால் ஔகாரமாகவும் மாறும் வடமொழிச்சந்தி.

விருத்திசந்திரன் virutti-cantiraṉ, *n.* <id.+. Waxing moon; வளர்பிறை. (C. G.)

விருத்திசூதகம் virutti-cūtakam, *n.* <id. +. Pollution on account of birth of a child in a family; குடும்பத்திற் குழந்தை பிறந்ததாலுண் டாந் தீட்டு.

விருத்தியன் viruttiyaṉ, *n.* <*bhṛtya*. Servant, slave; வேலையாள். (W.)

விருத்தியுபாயம் virutti-y-upāyam, *n.* <விருத்தி[1]+. Means of livelihood; சீவனஞ் செய்யும் வழி.

விருத்தியுரை virutti-y-urai, *n.* <id.+ உரை[6]. See விருத்தி[1], 8.

விருத்திரன் viruttiraṉ, *n.* <*Vṛtra*. See விருத்திராசுரன். ஈகுவன் விருத்திரனென்ப (திருவிளை. இந்திரன். 17).

விருத்திராசுரன் viruttirācuraṉ, *n.* <*Vṛtrāsura*. An Asura slain by Indra; இந்திரனால் வதையுண்ட ஓர் அசுரன். வீரமிக்க விருத்திராசுரனைக் கொன்ற வேதரும பழியாலஞ்சி (திருவாலவா. 1, 2).

விருத்திராரி viruttirāri, *n.* <*Vṛtrāri*. Indra, as the slayer of Viruttirācuraṉ; [விருத்திரா சுரனைக் கொன்றவன்] இந்திரன். (திவா.)

விருத்துப்பட்டிகை viruttu-p-paṭṭikai, *n.* perh. விருத்தி[1]+. An ancient tax; பழையவரி வகை. (S. I. I. i, 103.)

விருத்தூண் viruttūṉ, *n.* <விருந்து+ ஊண். Fresh food; புத்துணவு. (இலக். அக.)

விருத்தை viruttai, *n.* <*vṛddhā*. 1. Aged woman; அதிக வயதானவள். (பிங்.) 2. (Erot.) A woman past her 55th year; ஐம்பத் தைந்து பிராயங் கடந்தவள். முதியளாம் விருத்தை தன்னை (கொக்கோ. 4, 4).

விருதம் virutam, *n.* cf. விருத்தம்[1]. White madar; வெள்ளெருக்கு. (சங். அக.)

விருதர் virutar, *n.* <*viruda*. Warriors; வீரர். வாளிகொண்ட விருதர (பாரத. வாரணா. 76).

விருதா virutā, <*vṛthā*. *n.* Uselessness, fruitlessness; that which is vain or profitless; வீண்.—*adv.* Uselessly; வீணாய். விருதாவலைந் துழலு மடியேன் (திருப்பு. 102).

விருதாவளி virutāvaḷi, *n.* <*birudāvaḷi*. Detailed statement of titles; அரசர் முதலியோர் பெறும் பட்டவரிசை.

விருதாவன் virutāvaṉ, *n.* <விருதா. Good-for-nothing fellow; பயனற்றவன். போக்கிடமற்ற விருதாவனை ஞானிகள் போற்றுத லற்றது (திருப்பு. 266).

விருது[1] virutu, *n.* <*birudu*. [T. K. *birudu*.] 1. Title; பட்டம். தலம்புகழ் விருது (திருவாலவா. 46, 9). 2. Banner; கொடி. கயல் விருதனைவன் (தனிப்பா. i, 384, 33). 3. Trophy, badge of victory; வெற்றிச்சின்னம். பருதி . . . விருது மேற்கொண்டெலாம் வேனில் (கம்பரா. தாடகை. 5). 4. Pedigree, genealogy; வமிசாவளி. (W.)

விருது[2] virutu, *n.* See விரதம்[1]. (W.)

விருதுக்கொடி virutu-k-koṭi, *n.* <விருது[1] +. Distinguishing ensign or banner; பிறர்க் கில்லாச் சிறப்பை அறிவித்தற்குரிய கொடி.

விருதுகட்டு-தல் virutu-kaṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To determine, resolve, as on a course of action; சங்கற்பித்துக்கொள்ளுதல். அட்டசித்தியு நலன்பருக்கருள விருதுகட்டியபொ னன்னமே (தாயு. அகிலா. 1).

விருதுகாளம் virutu-kāḷam, *n.* <id.+ காளம்[4]. Trumpet of victory; வெற்றிக்குறியாகிய காளம். (W.)

விருந்தம்[1] viruntam, *n.* <*vṛnta*. 1. Footstalk of leaves, flowers or fruits; பூ பழம் முதலியவற்றின் காம்பு. (தைலவ.) 2. Margosa; வேம்பு. (சங். அக.) 3. Stand of pots, etc.; பானை முதலியவற்றை வைக்கும் பாதம். (யாழ். அக.)

விருந்தம்[2] viruntam, *n.* <*vṛnda*. 1. Circle of relatives; பந்துவர்க்கம். (சூடா.) அவா விருந்தங்களுக்கும் (E. I. xxi, 188). 2. Herd, flock; விலங்கின் கூட்டம். (W.) 3. Heap; குவியல். (யாழ். அக.)

விருந்தம்[3] viruntam, *n.* See விருந்தனை. (சூடா.)

விருந்தமர்க்களம் viruntamarkkaḷam, *n.* <விருந்து+அமர்க்களம். Stir and bustle of a feast; விருந்தாரவாரம். (W.)

விருந்தர் vıruntar, *n.* <id. See விருந்தினர். (W.)

விருந்தனை viruntaṉai, *n.* perh. id. Wife; மனைவி. (பிங்.)

விருந்தாகம் viruntākam, *n.* <*vṛntāka*. Indian kales. See சேம்பு, 1. (மூ. அ.)

விருந்தாட்டு viruntāṭṭu, *n.* <விருந்து+. 1. Giving feasts, feasting; விருந்தளிக்கை. 2. Annual festival; வருஷோற்சவம். (சிலப். 6, 4, உரை.)

விருந்தாடி viruntāṭi, *n.* <விருந்தாடு-. See விருந்து, 2. (W.)

விருந்தாடு-தல் viruntāṭu-, *v. intr.* <விருந்து+. To go as a guest; விருந்தாகப் போதல். *Madr.*

விருந்தாரம் viruntāram, *n.* <*vṛndāra* (சங். அக.) 1. Beauty; அழகு. 2. Excellence; மேன்மை.

விருந்தாவனம் viruntāvaṉam, *n.* <*bṛndā-vana*. Bṛndāvaṉam, the scene of Kṛṣṇa's sports, near Gōkula on the banks of the Jumna; கண்ணபிரான் விளையாடியதும் யமுனைக்கரையி லுள்ளதுமான ஒரு தலம். விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (திவ். நாய்ச். 14).

விருந்தாளி viruntāḷi, *n.* <விருந்து+ஆளி[1]. Guest; அதிதி. (W.)

விருந்தாற்று-தல் viruntāṟṟu-, *v. intr.* <id.+. See விருந்திடு-. (ஐங்குறு. 1, உரை.)

விருந்திடு-தல் viruntiṭu-, *v. intr.* <id.+. To give a feast; to show hospitality; நண்பர்க்கு உணவளித்து உபசரித்தல்.

விருந்தினன் viruntiṉaṉ, *n.* <id. 1. Newcomer; புதியவன். விருந்தின னிவனு மன்றி (சீவக. 1647). 2. Guest; அதிதி. தான்போய் விருந் தின னாதலே நன்று (நாலடி, 286).

விருந்து viruntu, *n.* [T. *vindu*, M. *viruntu*.] 1. Feast, banquet; அதிதி முதலி யோர்க்கு உணவளித் துபசரிக்கை. யாதுசெய் வேன் கொல் விருந்து (குறள், 1211). 2. Guest; அதிதி. விருந்துகண் டொளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கை (புறநா. 266). 3. Newcomer; புதியவன். விருந்தா யடை குறுவாா் விண் (பு. வெ. 3, 12). 4. Newness, freshness; புதுமை. விருந்து புனலயா (பரிபா. 6, 40). 5. (Pros.) Poetic composition in a new style; நூலுக்குரிய எண்வகை வனப்புக்களு ளொன்று. (தொல். பொ. 551.)

விருந்துக்கூடம் viruntu-k-kūṭam, *n.* <விருந்து+கூடம்[1]. Banqueting hall; விருந்தி னரை உபசரிக்கும் மாளிகைப்பகுதி. (கட்டட. நாமா. 1.)

விருந்துசொல்(லு)-தல் viruntu-col-, *v. tr.* <id.+. To invite to a feast; விருந்துக் கழைத்தல்.

விருந்துவை-த்தல் viruntu-vai-, *v. intr.* <id.+. To give a feast; விருந்துாண் அளித்தல். *Loc.*

விருந்தூட்டு viruntūṭṭu, *n.* <id.+. Feeding of guests; விருந்தினருக்கு உணவளிக்கை. இவ்விருந்தூட்டு முட்டில் (S. I. I. iii, 13).

விருந்தை viruntai, *n.* <*bṛndā*. Sacred basil. See துளசி, 1. (மூ. அ.)

விருந்தோம்பல் viruntōmpal, *n.* <விருந்து+ஓம்பு-. Welcoming and entertaining guests; புதிதாக வருபவரை உண்டி முதலிய வற்றால் உபசரிக்கை. (குறள்.)

விருந்தோர் viruntōr, *n.* <id. 1. Newcomers; புதியவர். (சூடா.) 2. Guests; அதிதிகள்.

விருப்பம் viruppam, *n.* <விரும்பு-. 1. Desire, liking; ஆசை. (சூடா.) 2. Love, affection; அன்பு. 3. Attachment; பற்று. (பிங்.)

விருப்பன் viruppaṉ, *n.* <id. 1. One who has desires; ஆசை யுள்ளவன். 2. One who likes; lover; அன்புள்ளவன். திருப்பனையூரில் விருப்ப னாகியும் (திருவாச. 2, 87).

விருப்பு viruppu, *n.* <id. See விருப்பம். விருப்பறாச் சுற்றம் (குறள், 522).

விருப்புவெறுப்பு viruppu-veṟuppu, *n.* <விருப்பு+. Desire and aversion; like and dislike; வேண்டுதல்வேண்டாமை.

விருபன் virupaṉ, *n.* perh. *vi-rūpa*. cf. இரும்பன். A kind of rat; வெள்ளெலி. (சங்.)

விரும்பன் virumpaṉ, *n.* <விரும்பு-. See விருப்பன். துறையூர் விரும்பா (தேவா. 1005, 4).

விரும்பார் virumpār, *n.* <id.+ஆ neg. Enemies; பகைவர். விரும்பா ரமரிடை வெல்போர் வழுதி (பு. வெ. 10, 2, கொளு).

விரும்பு-தல் virumpu-, 5 *v. tr.* 1. To wish, desire, long for; to covet; to love, like; ஆசைப்படுதல். நசைவிரும்பு தாளாண்மை நீருமிழ் தாயவிடும் (நாலடி, 200). 2. To think intensely of; அழுத்தமாய்க் கருதுதல். (W.)

விருமதரு virumataru, *n.* <*brahma-taru*. Battle of Plassey tree. See புரசு[3]. (மலை.)

விருமமூலி viruma-mūli, *n.* prob. *brāhmī*+*mūlī*. A prostrate herb. See பிரமி[2]. (சங். அக.)

விருமன்னியம் virumanniyam, n. perh. vīra-mānya. Marking-nut tree. See சேங்கொட்டை, 1. (சங். அக.)

விருவிரு-த்தல் viruviru-, 11 v. intr. <விருவிரெனல. 1. To tingle with pain; கடுத்தல். 2. To itch with sensual desire; காமம் முதலிய வற்றால் உடலூருதல். மோகமயககத்தான்மேல் விருவிருககும (தனிபபா. 1, 329, 31). 3. To be peppery in taste; உறைப்பாயிருத்தல். 4. To get flurried on account of anger; சினத்தாற் பரபரத்தல். 5. To be in a hurry; விரைதல்.

விருவிருப்பு viruviruppu, n. <விருவிரு-. 1. Tingling sensation; கடுப்பு. 2. Itching with sensual desire; காமம் முதலியவற்றால் உடலூருகை. 3. Pungent, peppery taste; உறைப்பு. 4. Flurry due to anger; சினத்தாலுண்டாம் பரபரப்பு. 5. Haste, hurry; விரைவு.

விருவிரெனல் viruvirenal, n. Expr. of (a) tingling sensation; கடுப்புக்குறிப்பு: (b) itching with sensual desire; காமம் முதலியவற்றால் உடலூருதற் குறிப்பு: (c) being peppery in taste; உறைப்பாயிருத்தற் குறிப்பு: (d) being in a flurry owing to anger; சினத்தாலுண்டாகும் பரபரப்புக் குறிப்பு: (e) hurrying; விரைவுக்குறிப்பு.

விருவெட்டு viruvettu, n. Black honey thorn. See நக்கணி. (L.)

விருளை virulai, n. Ornamental knob or ring of a bridle; கடிவாளப் பூண். (பிங்.)

விருஷ்டி virusti, n. <vṛṣṭi. Rain; மழை.

விருஷ்ணிவம்சம் virusni-vamcam, n. <vṛṣṇi+. The Yādava tribe, in which Kṛṣṇa was born; கண்ணபிரான் அவதரித்த யாதவவமிசம்.

விருஷணம் virusanam, n. <vṛṣaṇa. Scrotum, bag containing the testicles; அண்டபீசம்.

விருஷபசேவை virusapa-cēvai, n. <vṛṣabha+. Public appearance of Śiva on His bull, in festivals; திருவிழாவில் சிவபிரான் விருஷபாரூடராய் அளிக்குந் தரிசனம்.

விருஷபதேவர் virusapa-tēvar, n. <id.+ dēva. 1. The sacred bull Nandi; நந்திதேவர். 2. Basava. See வசவதேவர்.

விருஷபம் virusapam, n. <vṛṣabha. 1. Bull; எருது. 2. Taurus of the zodiac; இடபராசி.

விருஷபர் virusapar, n. <Vṛṣabha 1. A Jaina Arhat, one of 24 tīrttaṅkarar, q.v.; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருள் ஒருவர். (திருக்கலம. காபபு, உரை.) 2. A Buddha; புத்தருள் ஒருவர். (மணி. பக. 369, கீழ்க்குறிப்பு.)

விருஷபோச்சர்ச்சனம் virusapōccarccanam, n. <vṛṣabhōtsarjana. See விருஷோச்சருக்கம்.

விருஷலன் virusalan, n. <vṛṣala. Śūdra; சூத்திரன். (சூடி.)

விருஷாதிருடம் virusātirutam, n. <vṛṣādhirūḍha. (Erot.) A mode of sexual embrace; ஆலிங்கனவகை. (கொக்கோ. 5, 42.)

விருஷோச்சர்ச்சனம் virusōccarccanam, n. <vṛṣōtsarjana. See விருஷோச்சருக்கம். Brāh.

விருஷோச்சருக்கம் virusōccarukkam, n. <vṛṣōtsarga. Setting free a bull or bull-calf and allowing it to pass through the place which it is intended to purify, in certain ceremonies; சில வைதிகச்சடங்குகளில் சுத்திசெய்ய வேண்டுமிடத்திற் காளைமாடு அல்லது காளைக்கன்றைச் செல்ல விடுகை. Brāh.

விருக்ஷப்பாட்டம் viruksa-p-pāttam, n. <விருக்ஷம்+பாட்டம்[1]. Tree tax; மரவரி. Loc.

விருக்ஷம் viruksam, n. <vṛkṣa. Tree; மரம்.

விரூபக்கண்ணன் virūpa-k-kannan, n. <விரூபம்+கண். Śiva; சிவபிரான். ஆறணி விரூபக் கண்ண னருள்பெறு தலம (திருவிளை. அருச்சனை. 11).

விரூபகவுருவகம் virūpaka-v-uruvakam, n. <vi-rūpaka+. (Rhet.) A metaphor in which several characteristics of the original object, inconsistent with those of the object of comparison, are enumerated; ஒரு பொருட்குக் கூடாத தன்மைகள் பலவுங் கூட்டிச் செய்யும் உருவகம். (தண்டி. 35, 8.)

விரூபம் virūpam, n. <vi-rūpa. 1. Deformity, monstrosity, ugly form; abnormality; விகாரவுருவம். 2. Difference, variation; வேற்றுமை. (சது.)

விரூபாக்கன் virūpākkan, n. See விரூபாட்சன். (W.)

விரூபாட்சன் virūpātcan, n. <virūpākṣa. Śiva, as having an abnormal eye; சிவபிரான். (S. I. I 1, 131.)

விரேகம் virēkam, n. <vi-rēka. See விரேசனம். (யாழ். அக.)

விரேசகம் virēcakam, n. <vi-rēcaka. Purgative; பேதிமருந்து.

விரேசனம் virēcaṉam, n. < vi-rēcana. 1. Purging, evacuation of bowels; மலங்கழிகை. கடுக்காயகள விரேசனத்தைப பண்ணும (ஞானவா. சிகித். 49). 2. Purgative; பேதிமருந்து. (W.)

விரேசி-த்தல் virēci-, 11 v. intr. < vi-rēca. To purge, have evacuations; பேதியாதல். (W.)

விரை¹-த்தல் virai-, 11 v. intr. See விறை²-.

விரை²-தல் virai-, 12 v. intr. 1. To be speedy, swift, rapid; வேகமாதல். தன்னை வியந் தான் விரைந்து கெடும் (குறள், 474). 2. To hurry, hasten; அவசரப்படுதல். 3. To be importunate, intent, eager; ஆத்திரங்காட்டுதல். (W.) 4. To be perturbed, disturbed in mind; மனங்கலங்குதல். விரையாது நின்றான் (சீவக. 513).

விரை³ virai, n. prob. விரை²-. 1. Odour, fragrance; வாசனை. (சூடா.) விரைசெறி கமலப போதில் வீற்றிருந தருளுஞ் செல்வன் (கந்தபு. திருவவ. 100). 2. [T. viri.] Perfumes, five in number, viz., kōṭṭam, turukkam, takaram, akil, cantaṉam; கோட்டம் துருக்கம் தகரம் அகில் சந்தனம் என்ற ஐவகை வாசனைப்பண்டம். பததுத துவரினு மைந்து விரையினும் (சிலப். 6, 79). 3. Incense; நறும்புகை. (சூடா.) 4. Sandal mixed with perfumes; கலவைச்சாந்து. (சூடா.) 5. Honey of flowers; பூந்தேன். விரைததும்பு பூம்பிணடி (சீவக. 1467). 6. Flower, blossom; மலர். விரையுறு கடியின் (ஞானா. 57, 43).

விரை⁴-த்தல் virai-, 11 v. intr. < விரை³. To be fragrant; to emit perfumes; மணங் கமழ் தல். விரைக்கும் தீமபுகை (காஞ்சிப்பு. இருபத். 182).

விரை⁵ virai, n. < விதை¹. [M. vira.] 1. Seed, as of plants; விதை. விரை விதைதாமலே விளையும (வரத. பாகவத. நாரசிங்க. 105). 2. Testicle; அண்டபீசம்.

விரை⁶-த்தல் virai-, 11 v. tr. < விரை⁵. Colloq. 1. To sow; விதைத்தல். 2. To spread abroad, disseminate; பரவச்செய்தல். சமாசாரததை ஊரெஙகும விரைததான்.

விரைக்கரும்பு virai-k-karumpu, n. < id. +. Sugarcane for planting; நடுதற்குரிய கரும்பு.

விரைக்காய் virai-k-kāy, n. < id. + காய்³. 1. Fruit set apart for obtaining seeds; கறிக்கு உதவாது விதைக்கு உபயோகமாகும் முற்றற்காய். 2. See விரை⁵, 2.

விரைக்குவிடு-தல் viraikku-viṭu-, v. tr. < id. +. To allow berries, fruits, etc., to ripen on the plant itself for obtaining seeds; விதைக் குதவுமாறு கொடி மரங்களிற் காய்களை முற்றவிடுதல்.

விரைக்கொட்டை virai-k-koṭṭai, n. < விரை⁵ +. 1. Groundnut; நிலக்கடலை மணி. 2. See விரை⁵, 2.

விரைக்கோட்டை virai-k-kōṭṭai, n. < id. + கோட்டை¹. 1. Extent of land computed by one kōṭṭai of seed required to be sown in it = 1.62 acres; ஒருகோட்டை விதை விதைத்தற்குரிய நிலவளவு. (C. G.) 2. Bundle of straw containing seed-grains of paddy; விதைப்பதற்குரிய தானியத்தை உள்ளடக்கிச் சுற்றிக்கட்டிய வைக்கோற் கட்டு. (திவ். திருமாலை, 30, வ்யா.) 3. Scrotum; பீசப்பை.

விரைகால் virai-kāl, n. < விரை⁶- + கால்¹. Land fit for sowing; விதைத்தற்குரிய நிலம்.

விரைசொல் virai-col, n. < விரை²- + சொல்³. (Gram.) Word repeated to indicate haste; விரைவைக் குறிக்கும் அடுக்குச்சொல். விரை சொல் லடுக்கே மூன்று வரமபாகும (தொல். சொல். 424).

விரைதெளி¹-த்தல் virai-teḷi-, v. intr. < விரை⁵ +. 1. To sow seeds for raising seedlings; நாற்றுக்காக விதையிடுதல். 2. To sprinkle a mixture of rice and cynodon grass. See அச்சுதந்தெளி-. Loc.

விரைதெளி² virai-teḷi, n. < id. + தெளி⁴. Sowing of seeds; விதையை முளைக்க விடுகை. Loc.

விரைநாசம் virai-nācam, n. < id. +. Complete ruin of crops; பயிர் முற்றும் அழிகை.

விரைநோய் virai-nōy, n. < id. +. See விரைவாதம். (பைஷஜ.)

விரைப்பண்டம் virai-p-paṇṭam, n. < விரை³ + பண்டம்¹. Aromatic substance; வாசனைப்பண்டம்.

விரைப்பாடு virai-p-pāṭu, n. < விரை⁵ + படு²-. See விதைப்பாடு.

விரைப்பு¹ viraippu, n. < விரை⁶-. See விதைப்பு. (W.)

விரைப்பு² viraippu, n. < விரை¹-. See விறைப்பு.

விரைபோடு-தல் virai-pōṭu-, v. intr. < விரை⁵ +. 1. To sow seed; விதையிடுதல். 2. To make a beginning; காரியந்தொடங்குதல்.

விரைமுந்திரிகை virai-muntirikai, n. < id. +. Cashew tree. See முந்திரி², 1. (W.)

விரையடி¹-த்தல் virai-y-aṭi-, v. tr. < id. +. To castrate. See விதையடி-.

விரையடி[2] virai-y-aṭi, *n.* <id.+. 1. See விதைப்பாடு. 2. A measure of land=1/8 acre; நிலவளவுவகை. *Rd.*

விரையாக்கலி viraiyākkali, *n.* 1. The sacred command of Śiva; சிவபிரானது திருவாணை. விரையாக்கலி யெனு மாணையும் (பதிறெ. கோயி. 4). எதிரிக்கினும் விரையாக்கலி யிவாவித்து (தணிகைப்பு. பிரம. 41). 2. An oath calling on Śiva to witness; சிவபிரானை முன்னிட்டுச்செய்யும் சபத வகை. (பெரியபு. கோட்புலி. 4.)

விரையிடு-தல் virai-y-iṭu-, *v. intr.* <விரை[5] +. See விரைபோடு-.

விரையெடு-த்தல் virai-y-eṭu-, *v. tr.* To castrate. See விதையடி-.

விரையெடுத்தவன் virai-y-eṭuttavaṉ, *n.* <id.+. *Loc.* 1. Eunuch; castrated man; அண்ட விரையெடுக்கப்பட்டவன். 2. Strong and active man; வலியும் சுருசுருப்புமுள்ளவன். 3. Man of ripe experience; முதிர்ந்த அனுபவமுள்ளவன்.

விரைவழி-த்தல் virai-vaḻi-, *v. intr.* <விரை[3]+. To apply aromatic unguents; வாசனைப்பண்டம் பூசுதல். விரைவழித்த திளைய செல்வாம (சீவக. 699).

விரைவாங்கு-தல் virai-vāṅku-, *v. tr.* <விரை[5]+. To castrate. See விதையடி-.

விரைவாதம் virai-vātam, *n.* <id. + வாதம்[1]. 1. Rupture, scrotal hernia; அண்டத்திற் குடரிப் பிதுக்கம். 2. Swelled testicle, orchitis; பீசப் பெருக்கம். (வைத்தியப. 171.) 3. Dropsy of the testicle, hydrocele; நீர்ச்சூலை. 4. Inflammation of the epididymis, epididymitis; பீசநோய்வகை.

விரைவிடு-தல் virai-viṭu-, *v. tr.* <id.+. See விரைக்குவிடு-.

விரைவித்து virai-vittu, *n.* <id.+ வித்து. Seed-grain; விதை.

விரைவினர் viraiviṉar, *n.* <விரை[2]-. Persons swift in action; காரியவேக முடையவர். வெல்வான் விரைவினர் தமைன்றி (சீவக. 615).

விரைவீக்கம் virai-vīkkam, *n.* <விரை[5]+. See விரைவாதம்.

விரைவு viraivu, *n.* <விரை[2]-. 1. Swiftness, celerity, despatch; வேகம். விரைவுநின் வருகென (பெருங். இலாவாண. 5, 4). 2. Heat; warmth; வெம்மை. (அக. நி.) 3. Request; வேண்டுகை. (அக. நி.) 4. Hospitality; உபசாரம். (அரு. நி.)

விரைவை-த்தல் virai-vai-, *v. intr.* <விரை[5]+. To prepare paddy seeds for sowing; விதைப்பதற்கு நெல்லைச் சித்தஞ்செய்தல்.

விரோசனம் virōcaṉam, *n.* <*vi-rōcana.* 1. Purgative; பேதிமருந்து. மறுவறு விரோசனந்தான் வருவித்திரணமெழுறை (குமரே. சத. 19). 2. Purging; பேதியாகை. வசமலைச் சுட்டருந்த ஓதிய விரோசன மொழியுமே (பாலவா. 1078).

விரோசனன் virōcaṉaṉ, *n.* <*vi-rōcana.* 1. Sun; சூரியன். (பிங்.) விரோசனன் சுதனை (பாரத. வாசுதே. 2). 2. Moon; சந்திரன். (யாழ். அக.) 3. Agni; அக்கினி. (யாழ். அக.) 4. An Asura, son of Prahlāda and father of Bali; மகாபலியின் தந்தையும் பிரகலாதனுடைய மகனுமான ஓரசுரன். (அபி. சிந்.)

விரோசனி virōcaṉi, *n.* <*virēcanī.* Chebulic myrobalan. See கடுக்காய், 2. (நாமதீப. 320.)

விரோதக்காரன் virōta-k-kāraṉ, *n.* <விரோதம்[1]+காரன்[1]. Enemy; பகைவன். (W.)

விரோதகிருது virōtakirutu, *n.* <*virōdha-kṛt.* See விரோதிகிருது. (பஞ்.)

விரோதசிலேடை virōta-cilēṭai, *n.* <விரோதம்[1]+. (Rhet.) Verbal antithesis following a verbal similitude; முன்னர்ச் சிலேடிக்கப்பட்ட பொருள்களுள் ஒன்று பின்னர் வரும் பொருள்களோடு விரோதிப்பத் தொடுக்கப்படுஞ் சிலேடை. (தண்டி. 75, 6.)

விரோதம்[1] virōtam, *n.* <*virōdha.* 1. Hatred, animosity, enmity; பகை. 2. Contrariety, diversity; மாறுபாடு. 3. (Rhet.) Antithesis. See விரோதவணி. (மாறனலங். 122.) 4. Darkness; இருள். (அக. நி.)

விரோதம்[2] virōtam, *n.* cf. விலோதம். Hair; மயிர். (அக. நி.)

விரோதம்பேசு-தல் virōtam-pēcu-, *v. intr.* <விரோதம்[1]+. 1. To speak enviously or spitefully; பொறாமை கொண்டு சொல்லுதல். (W.) 2. To speak against or in opposition; எதிரிடையாகப் பேசுதல். *Loc.*

விரோதவணி virōta-v-aṇi, *n.* <id.+. (Rhet.) A figure of speech in which antithesis or opposition in words or in sense occurs; சொல்லாலாவது பொருளாலாவது மாறுபாட்டுத் தன்மை தோன்ற உரைக்கும் அணி. (தண்டி. 80.)

விரோதவுவமை virōta-v-uvamai, *n.* <*virōdhōpamā.* (Rhet.) A kind of simile in which the objects compared with each other are described as having opposite characteristics; உவமான வுவமேயங்கள் தம்முள் விரோத குணமுடையனவாகச் சொல்லும் உவமைவகை. (தண்டி. 31, 4.)

விரோதார்த்தம் virōtārttam, *n.* <*virōdha+artha.* (W.) 1. Contrary meaning; எதிர் மாறான பொருள். 2. Intentional opposition; பிடிவாதமாக எதிர்க்கை.

விரோதி[1] virōti, *n.* <*virōdhin.* 1. Enemy; சத்துரு. 2. The 23rd year of the Jupiter cycle; ஆண்டுறுபதனுள் இருபத்துமூன்றாவது. (பெரியவரு.)

விரோதி[2]-த்தல் virōti-, *11 v. tr. & intr.* <*virōdha.* 1. To hate; பகைத்தல். *விரோதித்து விரலிற் சுட்டி* (சீவக. 3080). 2. To be contrary, inconsistent; முரண்படுதல். *நீ முன் சொல்லிய தோடு பின் சொல்வது விரோதிக்கும்.* 3. To oppose; to withstand, resist; எதிர்த்து நிற்றல். (W.)

விரோதிகிருது virōtikirutu, *n.* <*virōdha-kṛt* The 45th year of the Jupiter cycle; ஆண்டுறுபதனுள் நாற்பத்தைந்தாவது. (பெரியவரு.)

விரோதிஸ்வரூபம் virōti-svarūpam, *n.* <*virōdhi-svarūpa.* (Vaisṇ.) Obstacle to final bliss, one of *artta-pañcakam*, q.v.; அர்த்தபஞ்சகங்களுள் வீடடைதற்கு இடையூறுயுள்ளதன் தன்மை. (அஷ்டாதச. பக். 25.)

வில்[1]-தல் [விற்றல்] vil-, *10 v.* [T. *vilcu*, K. *bil*, M. *vil.*] *tr.* To sell, put on sale; கிரயஞ் செய்தல். *விற்றுக்கோட்டக்க துடைத்து* (குறள், 220). —*intr.* To be sold; விற்கப்படுதல். *அது என்ன விலைக்கு விற்கிறது.* (W.)

வில்[2] vil, *n.* [T. *villu*, K. *bil*, M. *vil.*] 1. Bow; அம்பு எய்தற்குரிய கருவி. *வில்லும் வேலும* (தொல். பொ. 638). 2. String of the bow; வில்லின் நாண். (இலக் வி. 608, உரை, பக். 574.) 3. See விற்கிடை. *நொடிபபின் மாத்திரை நூற்றுவில வேகுவ* (சீவக. 1773). 4. Rainbow; வானவில். *வரைசேர்பு வில்கிடந்தன்ன கொடிய* (நெடுநல். 109). 5. The 19th *nakṣatra;* மூலநாள். (பிங்.) 6. Light, brilliance; ஒளி. *தணணாரம வில்விலங்க* (சீவக. 2959).

வில்கண்டம் vil-kaṇṭam, *n.* perh. வில்+கணடம்[3]. (யாழ். அக.) 1. See வில்லண்டம், 1 2. Obstruction; முட்டுப்பாடு.

வில்மாடம் vil-māṭam, *n.* <id.+மாடம்[1]. Vault; விற்போல் வளைந்த கட்டடப்பகுதி.

வில்யாழ் vil-yāḻ, *n.* <id.+. A kind of bow-shaped lute; வில்வடிவான யாழ்வகை. *வில்யாழிசைக்கும விரலெறி குறிஞ்சி* (பெரும்பாண. 182).

வில்லகவிரல் vil-l-aka-viral, *n.* <id.+அகம்[1]+. The finger that holds the bow, as pressed tightly; விற்பிடிப்பில் இணைந்து செறிந்த விரல். *வில்லகவிரலிற் பொருந்தி* (குறுந். 370).

வில்லங்கக்காரன் villaṅka-k-kāraṉ, *n.* <வில்லங்கம்+காரன்[1]. One who raises a dispute; வழக்காடுபவன். (W.)

வில்லங்கசுத்தி villaṅka-cutti, *n.* <id.+சுத்தி[2]. 1. Absence of charge or encumbrance on properties; அடைமானம் முதலிய பந்தகமின்மை. 2. Absence of defect in title to properties; சொத்துரிமையில் தோஷமின்மை.

வில்லங்கப்படு-தல் villaṅka-p-paṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To be troubled; தொந்தரவுக்குள்ளாதல். (W.) 2. To be subject to a charge or encumbrance, as property; அடைமானம் முதலிய பந்தகத்துக் குட்படுதல்.

வில்லங்கம் villaṅkam, *n.* <Mhr. *vilaga.* [K. *vilaga*, M. *villaṅkam.*] 1. Bar, impediment, difficulty; தடை. (W.) 2. Trouble, distress; துன்பம். (தனிப்பா. i, 387, 39.) 3. Charge or encumbrance on properties; அடைமானம் முதலிய பந்தகம். *Colloq.* 4. Defect in title to properties; சொத்துரிமையிலுள்ள தோஷம். 5. Contest, dispute, claim; வியவகாரம். (W.) 6. See வில்கண்டம். (யாழ். அக.)

வில்லடி villaṭi, *n.* <E. Bill of lading; ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட சரக்கின் குறிப்பு. (C. G.)

வில்லடியம் villaṭiyam, *n.* See வில்லடி. (C. G.)

வில்லடிவழக்கு villaṭi-vaḻakku, *n.* prob வல்லடி+. Troublesome dispute; துறட்டுவழக்கு.

வில்லடை villaṭai, *n.* cf. வில்கணடம். 1. Adversity; distress; இடையூறு. *எனக்கு அநேக வில்லடை வந்திருக்கிறது.* 2. Impediment; தடை. (W.) 3. Enmity; பகைமை. (யாழ். அக.)

வில்லண்டம் villaṇṭam, *n.* cf. வில்கணடம். 1. Force, compulsion; பலவந்தம். (J.) 2. See வில்கண்டம், 2. (யாழ். அக.)

வில்லம்[1] villam, *n.* <*vilva.* See வில்வம். *வடிவுடை வில்லம்* (திருமந். 1720).

வில்லம்[2] villam, *n.* <*villa.* Asafoetida; பெருங்காயம். (யாழ். அக.)

வில்லம்[3] villam, *n.* <*bila.* Cave; குகை. (யாழ். அக.)

வில்லன் villaṉ, *n.* <வில். See வில்லி[1], 1, 5, 6. *தொடைமாண்ட கணணியன் வில்லன்* (கலித். 37).

வில்லரணம் vil-l-araṇam, *n.* <id.+அரணம்[1]. Fence of bows; விற்படையாலாகிய காவல். *வில்லரண மாணமாக* (முல்லைப். 42).

வில்லவன் villavan̲, n. <id. 1. Cēra king, as having a banner with the figure of a bow; [விற்கொடி யுடையவன்] சேரன். வில்லவன் வந்தான் (சிலப. 27, 238). (திவா.) 2. Kāma, as having a sugarcane bow; [கருமபுவில் உடைய வன்] மன்மதன். வில்லவன் விழவினுள் (கலித. 35).

வில்லாச்சிரமம் vil-l-āccirамam, n. <id.+ perh. āśrama. Testing one's skill in archery; விற்பரீட்சை. (யாழ். அக.)

வில்லாச்சிரமி villāccirami, n. <வில்லாச் சிரமம். See வில்லாளன். (யாழ். அக.)

வில்லாண்மை vil-l-āṇmai, n. <வில்+. Skill in archery; விற்றிறமை. (W.)

வில்லார் villār, n. <id. [K. billār.] (W.) 1. Bowmen; வில்லாளர். 2. Hunters; வேடர்.

வில்லாள் vil-l-āḷ, n. <id.+. [K. billāl.] See வில்லாளன். (புறநா. 168, உரை.)

வில்லாளன் vil-l-āḷan̲, n. <id.+ஆள்-. Archer, one skilled in archery; விற்றொழிலில் வல்லவன். சார்ங்கமெனும் வில்லாளனை (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 10).

வில்லாளி vil-l-āḷi, n. <id.+id. See வில்லாளன்.

வில்லி[1] villi, n. <id. [K. billa.] 1. See வில்லாளன். மும்மதிலெய்த வில்லி (திருவாச. 9, 5). 2. Kāma; மன்மதன். (பிங்.) 3. Vīrabhadra; வீரபத்திரன். (பிங்.) 4. Arjuna; அருச்சுனன். (யாழ். அக.) 5. Member of the Irula caste. See இருளன், 1. Colloq. 6. Hunter; வேடன். (W.)

வில்லி[2] villi, n. <வில்லிபுத்தூரர். See வில்லிபுத்தூராழ்வார், 2. காதைக குறித்துத் தோணடி யெட்டிறு லறுபபதற்கு வில்லியில்லை (தமிழ்நா. 230).

வில்லிங்கம் villiṅkam, n. See வில்லங்கம். (C. G.)

வில்லிடு-தல் vil-l-iṭu-, v. intr. <வில்+. To shine, sparkle; ஒளிவீசுதல். பொலஞ்செய் கோதை வில்லிட (சிலப. 29, கந்துக வரி.).

வில்லிபாரதம் villi-pāratam, n. <வில்லி[2] +. The epic poem Mahā-bhārata in Tamil viruttam, by Villi-puttūrar; வில்லிபுத்தூரர் விருத்தப்பாவில் இயற்றிய மகாபாரதநூல்.

வில்லிபுத்தூர் villiputtūr, n. Śrīvilliputtūr, the birthplace of Periyāḻvār and Āṇṭāḷ; பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளும் அவதரித்த தலம். வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் (திவ். திருப்பல். 12).

வில்லிபுத்தூரர் villiputtūrar, n. <வில்லி புத்தூர். See வில்லிபுத்தூராழ்வார்.

வில்லிபுத்தூராழ்வார் villiputtūr-āḻvār, n. <id.+. 1. Periyāḻvār, as born in Śrīvilliputtūr, பெரியாழ்வார். 2. A poet, the author of the Tamil Mahā-bhārata, 14th C.; 14-ஆம் நூற்றாண்டினரான தமிழ்ப்பாரத நூலாசிரியர்.

வில்லிமை villimai, n. <வில்லி[1]. Skill in archery; விற்றிறமை. மிறைத்தார புரமெய்த வில் லிமை (பதிறு. திருவேகம. திருவந். 59).

வில்லியடி villi-y-aṭi, n. <வில்லி[1]+அடி[3]. Indistinct footprint, as of a man of the Iruḷa caste; உள்ளங்கால் பதியாத அடிச்சுவடு. Loc.

வில்லியர் villiyar, n. <id. 1. See வில்லார். (W.) 2. Irulas, a tribe of hunters inhabiting the Nilgiris and the adjacent plains; நீலகிரி முதலிய பிரதேசங்களில் வாழும் இருளர் என்னும் வேட்டுவ சாதியார்.

வில்லியாதன் villi-y-ātan̲, n. perh. id.+ ஆதன்[1]. A chief of Māvilaṅkai near Tindivanam; திண்டிவனத்தருகிலுள்ள மாவிலங்கை என்ற நகரத்தில் வாழ்ந்த ஒரு தலைவன். (புறநா. 379.)

வில்லுமன் villuman̲, n. Rose-coloured sticky mallow. See சிற்றமுட்டி, 2. (மலை.)

வில்லுவம் villuvam, n. <vilva. Bael. See வில்வம், 1. (பிங்.)

வில்லுழு-தல் vil-l-uḻu-, v. intr. <வில்+. To earn one's living as a bowman; விற்போர் செய்து வாழ்தல். வில்லுழு துணமார (புறநா. 170).

வில்லுறுதி villuṟuti, n. <வில்லூதி. See வில்லூதிப்பட்டு. Loc.

வில்லூதி villūti, n. <Port. villudo. See வில்லூதிப்பட்டு. (W.)

வில்லூதிப்பட்டு villūti-p-paṭṭu, n. <வில்லூதி+. A kind of cloth; ஒருவகைச் சகலாத்து. (W.)

வில்லூர்தி villūrti, n. See வில்லூதி.

வில்லூன்றிப்புழு vil-l-ūn̲ṟi-p-puḻu, n. <வில்+ஊன்று-+. A kind of worm which moves in an undulating manner; உடலை மேலும் கீழுமாக நெளித்து வளைந்து வளைந்து செல்லும் ஒருவகைப் புழு. (ஞானா. 20, உரை.)

வில்லேப்பாடு vil-l-ēppāṭu, n. <id.+. Bowshot; அம்புவிழும் எல்லை. வில்லேபபாட்டிடை யெவ்வெம் மருஙகினுந் தெரிவோற்கு (பெருங. உஞ் சைக். 53, 68).

வில்லேருழவர் vil-l-ēr-uḻavar, n. <வில் லேருழவு. 1. Bowmen; வீரர். வில்லே ருழவர்

பகைகொளினுங் கொள்ளற்க (குறள், 872). 2. Hunters; வேடர். கடுங்கணை வில்லேருழவா . . . மாமலை (பு. வெ. 12, இருபாற். 1). 3. Inhabitants of the desert tract; பாலைநில மாக்கள். மாரி வளம் பெறா வில்லேருழவா (சிலப். 11, 210).

வில்லேருழவு vil-l-ēr-uḻavu, *n.* <வில்+ஏர்+. Profession of a bowman; விற்போர் செய்து வாழ்கை. வில்லேருழவினின் னல்லிசை (புறநா. 371).

வில்லை[1] villai, *n.* <U. *villa*. 1. That which is circular; வட்டமாயிருப்பது. 2. Scented tablet; வாசனைவில்லை. 3. Patch; ஒட்டுத்துணி. 4. See வில்லைமுருகு. (W.) 5. Metal badge on a peon's belt; சேவகர் தரிக்கும் வட்டமான உலோகத் தகடு. 6. A kind of head-ornament; தலையணி வகை. 7. See வில்லைச்சாதம்.

வில்லை[2] villai, *n.* See வில்வம். (யாழ். அக.)

வில்லைச்சாதம் villai-c-cātam, *n.* <வில்லை[1]+சாதம்[3]. Ball of cooked rice-offering available in temples; கோயில்களிற் கிடைக்கும் சட்டிச் சாதம்.

வில்லைச்சேவகன் villai-c-cēvakaṉ, *n.* <id.+சேவகன்[1]. 1. Liveried peon; வில்லைத் தகடு தரித்த சேவகன். 2. Taluk peon; தாலுகாச் சேவகன். *Loc.*

வில்லைமுருகு villai-muruku, *n.* <id.+முருகு[3]. A kind of ear-ornament; காதணிவகை. (W.)

வில்லோர் villōr, *n.* <வில். Bowmen; வில்லாளர். வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும (புறநா. 168).

வில்லோர்நிலை villōr-nilai, *n.* <வில்லோர்+. Position of archers in shooting, of four kinds, viz., *paicācam*, *maṇṭilam*, *āliṭam*, *pirattiyāliṭam*; வில்லில் அம்பினைத் தொடுத்து எய்வார்க்குரிய பைசாசம் மண்டிலம் ஆலீடம் பிரத்தியாலீடம் என்ற நால்வகை நிலை. (பிங்.)

வில்வட்டம் vil-vaṭṭam, *n.* <வில்+prob. வட்டம்[1]. Archery; விற்றொழில். வில்வலான் வில் வட்டங் காய்ந்தான் றன்னை (தேவா. 961, 2).

வில்வட்டு vilvaṭṭu, *n.* <E. *velvet*. See வில்லூதிப்பட்டு.

வில்வதளம் vilva-taḷam, *n.* <*vilva*+*dala*. Trifoliate bael leaf used in Śaiva worship; சிவபூஜைக்கு ஏற்றதான மூவிலைகளையுடைய வில்வத்தழை.

வில்வதிப்பட்டு vilvati-p-paṭṭu, *n.* <வில்லூதி+பட்டு[2]. See வில்லூதிப்பட்டு. *Loc.*

வில்வபத்திரம் vilva-pattiram, *n.* <*vilva*+*patra*. See வில்வதளம். *Loc.*

வில்வபத்திரி vilva-pattiri, *n.* <id.+பத்திரி[1]. See வில்வபத்திரம். (W.)

வில்வம் vilvam, *n.* <*vilva*. 1. Bael, m. tr. *Aegle marmelos*; மரவகை. (பதார்த்த. 448.) 2. A species of garlic-pear. See பெரிய மாவிலிங்கம். (L.)

வில்வமாலை vilva-mālai, *n.* <வில்வம்+மாலை[3]. A neck ornament consisting of silver or gold bael leaves; பொன் அல்லது வெள்ளியினால் வில்வதள உருக்களாகச் செய்து சேர்ந்த கழுத்தணி. (யாழ். அக.)

வில்வரி vil-vari, *n.* <வில்+வரி[5]. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Cg. 689.)

வில்வலன் vilvalaṉ, *n.* <*Ilvala*. An Asura. See இல்வலன். மேயின விருமையர்தா மில் வலன் வாதாவி (கந்தபு. வில்வலன்வாதா. 10).

வில்வாதசன்னி vil-vāta-caṉṉi, *n.* <வில்+வாதம்[1]+சன்னி[1]. Tetanus; சன்னிவகை. (M. L.)

வில்வாள் vil-vāḷ, *n.* <id.+வாள்[1]. Bow-saw; locksaw; ஒருவகை இரம்பம். (C. E. M.)

வில்வித்தை vil-vittai, *n.* <id.+. Archery, art of using the bow; வில்லிலிருந்து அம்பெய்யும் கல்வி. (W.)

வில்விழா vil-viḻā, *n.* <id.+. 1. Joust or tournament, as a festival of the bow; விற்போர். வீரர் . . . வில்விழாவை விரும்ப (பு. வெ. 3, 1, உரை). 2. Ceremony of hillmen initiating their children in the art of archery; மலைவேடர் தம் சிறுவர்க்கு விற்றொழில் பயிற்றத் தொடங்கும் சடங்கு. வில்விழா வெடுக்கவென்று விளம்பினன் வேடர் கோமான் (பெரியபு. கண்ணப்ப. 31).

வில்வீசு-தல் vil-vīcu-, *v. intr.* <id.+. To shed light; ஒளிவிடுதல். மின்னுமாமணி மகர குண்டலங்கள் வில்வீசும் (திவ். பெரியதிரு. 8, 1, 3).

வில்வெட்டு vilveṭṭu, *n.* <E. *velvet*. See வில்லூதிப்பட்டு. *Loc.*

வில்வேதம் vil-vētam, *n.* <வில்+. A secondary Vēda. See தனுர்வேதம். ஆயுள் வேதம் வில்வேதம் (காஞ்சிப்பு. சனற். 11).

விலக்கு-தல் vilakku-, 5 *v. tr.* Caus. of விலகு-. See விலக்கு-. விலக்கி வீயகிரு னொட்டுமே . . . முத்தினினம் (நன். 90, உரை).

விலக்கடி[1] vilakkaṭi, *n.* <விலக்கு-+அடி[3]. 1. That which is prohibited; விலக்கப்பட்டது. இவ்வடியறியாதாரிறே உபயாந்தரங்களாகிய விலக்கடிகளிற் போகிறவர்கள் (ஈடு, 4, 1, ப்ர.). 2. That which is contrary; மாறானது. ஸம்ஸாரத்துக்கு விலக்கடி தேடிக்கொண்டு (ஈடு, 1, 2, 8). 3. That which is an exception; விலக்காகவுள்ளது. 4.

Obstacle; தடை. இதுக்கு வேறு விலக்கடியில்லை (ஈடு, 6, 8, 1). 5. Excommunication; expulsion; புறம்பாக்குகை. *Loc.* 6. Linear measure, being the breadth of the human foot; பாதத்தைக் குறுக்கே வைத்தளக்கும் அடியளவு. 22 அடியும் ஒரு விலக்கடியும் கொண்டது கமபு. *Rd.*

விலக்கடி² vilakkaṭi, *n.* <id.+அடி². Blow given to two persons fighting, with a view to separate them; சண்டையிடும் இருவர்க்கு விலக்குபவரால் உண்டாம் அடி. *Loc.*

விலக்கணம் vilakkaṇam, *n.* <*vilakṣaṇa.* See விலட்சணம். (யாழ். அக.)

விலக்கணன் vilakkaṇaṉ, *n.* <*vilakṣaṇa.* One having special or distinguishing attributes; சிறப்பியல்புடையவன். மிழலைமேய விலக்கணு (தேவா. 582, 9).

விலக்கணி vilakkaṇi, *n.* <விலக்கு+அணி². 1. (Rhet.) A figure of speech. See முன்ன விலக்கு. (தண்டி. 43.) 2. (Rhet.) A figure of speech in which a well-known negation is stated with a special significance; பிரசித்தமான விலக்கை ஒரு விசேஷ அபிப்பிராயத்தோடு சொல்லுவதாகிய அணி. (அணியி. 98.)

விலக்கம்¹ vilakkam, *n.* <விலகு-. 1. Sparseness, as of plants placed apart; separation; விலகியிருக்கை. 2. Menses; மாதவிடாய். 3. Desertion of a place; ஊரைவிட்டு நீங்குகை. (W.)

விலக்கம்² vilakkam, *n.* <விலக்கு-. 1. Prohibition; வழங்காமல் விலக்குகை. 2. See விலக்கடி¹, 5. (W.)

விலக்கற்பாடு vilakkaṟ-pāṭu, *n.* <விலக்கு-+படு¹-. Restriction; exception; ஒழிபு. இதனால் விலக்கற்பாடின்றி வேண்டியது செய்வர் (குறள், 1073, உரை).

விலக்கியற்கூத்து vilakkiyaṟ-kūttu, *n.* <id.+இயல்²+. (Nāṭya.) A kind of dance; ஒருவகைக் கூத்து. (தொல். பொ. 91, உரை.)

விலக்கியற்சூத்திரம் vilakkiyaṟ-cūttiram, *n.* <id.+id.+. (Gram.) Rule of exception from the operation of a general rule; பொதுவகையான் விதிக்கப்பட்டதனை அவ்வகையாகாதென்பது குறிக்கும் சூத்திரம். (யாப். வி. பாயி. 1, பக். 11.)

விலக்கு¹-தல் vilakku-, 5 *v. tr.* Caus. of விலகு-. 1. To turn aside; to divert; to avert, prevent; to cause to leave; to put out of the way; விலகச்செய்தல். விற்படை விலக்குவ (சீவக. 567). 2. To forbid, prohibit; கூடாதென்று தடுத்தல். யாம வேண்டேமென்று விலக்கவும் (கலித். 94). 3. To check, retard, obstruct; தடைசெய்தல். விணணிற் றிஙகள் விலக்குதன் மேயினூர் (சீவக. 902). 4. To inset, fix; அழுத்துதல். வேல்விலக்கி (திணைமாலை. 30). 5. To change; மாற்றுதல். (பிங்.) 6. To dismiss, as from a post; வேலையினின்று தள்ளுதல். 7. To eschew, discard, remove; வேண்டாதவற்றை நீக்கிவிடுதல். (W.) 8. To repudiate; to controvert; கண்டனஞ்செய்தல். (W.) 9. To separate; பிரித்தல். அவாகளைச சணடை செயயாதபடி விலக்கு.

விலக்கு² vilakku, *n.* <விலக்கு-. 1. Prohibition, injunction not to do a thing, dist. fr. *viti;* வேண்டாததென்று ஒதுக்குகை. பிறனில் வேட்கையின்னன விலக்கதாமே (பிரபோத. 39, 16). 2. Seclusion; தனி. அவன் யாரோடுஞ் சேராது விலக்காயிருக்கிறான். 3. Rule of exception; சிறப்புவிதி. இந்தச சூத்திரத்திற்கு விலக்கென்ன? 4. Hindrance, obstruction; தடை. 5. See விலக்குக்கருமம். விலக்கொடு பிராயச்சித்த மௌனைவந்து விணைகள் (பிரபோத. 39, 13). 6. Activity of a warrior in warding off arrows aimed at him, one of *pañca-kiruttiyam,* q.v.; பஞ்சகிருத்தியங்களுள் வீரன் தன்மேல்வரும் அம்புகளைத் தடுக்கை. (சீவக. 1676, உரை.) 7. Menses; மாதவிடாய். 8. Error, fault; வழு. (W.) 9. (Rhet.) See விலக்கணி. (தண்டி. 45, உரை.)

விலக்குக்கருமம் vilakku-k-karumam, *n.* <விலக்கு+. Deeds that ought to be avoided according to *mīmāmsakas;* மீமாஞ்சகர் கூறும் நிஷேதகருமம். (பிரபோத. 39, 13.)

விலக்குச்சீட்டு vilakku-c-cīṭṭu, *n.* <id.+. Order to keep oneself away; ஒருவனை நீங்கிக்கொள்ளும்படி யனுப்பப்படும் உத்திரவு. *Nāñ.*

விலக்குருவகம் vilakkuruvakam, *n.* <விலக்கு-+. (Rhet.) A kind of metaphor in which certain distinguishing features of the object of comparison are pointed out as absent in the thing compared; உருவகிக்கப்பட்ட பொருளினிடத்து அத்தன்மை யில்லையென்ற விலக்கோடு கூடி வரும் உருவகவணி. (தண்டி. 36, உரை.)

விலக்குவமை vilakkuvamai, *n.* <id.+. (Rhet.) A kind of simile in which, with the object of praising the *upamēyam,* certain characteristics absent in *upamēyam* are pointed out as being present in the *upamāṉam;* உபமேயத்திற்கு உயர்வு தோன்ற உபமானத்திலே ஒப்புமைக்கு விலக்காயுள்ள சில தன்மைகள் புலப்படக் கூறும் அணிவகை. (தண்டி. 31, உரை.)

விலக்குறுப்பு vilakkuṟuppu, *n.* <id.+உறுப்பு. (Drama.) A section in drama; நாடகவுறுப்புவகை. (அபி. சிந்.)

விலகு-தல் vilaku-, 5 v. intr. 1. To withdraw; to leave; நீங்குதல். 2. To recede, பின்னிடுதல். 3. To step aside and give way; ஒதுங்குதல். 4 To deviate from; to go astray; to err; ஒழுங்குதவறுதல். 5. To be dislocated, to fall out of position; இடம்விட்டுப் பெயர்தல். 6. To separate; to get away; பிரிதல். 7. To move; அசைதல். விலகு குணைடலத்தன் (திவ். திருவாய். 8, 8, 1). 8. To proceed, go; செல்லுதல். விலகுஞ் சில வேழம (இரகு. யாகப. 19). 9. To be far off; தூரத்திலிருத்தல். 10. To be in periods; மாத விடாயாதல். 11. cf. இலகு-. To sparkle, shine; ஒளிவிடுதல். (W.)—tr. 1. To throw, cast; எறிதல். (பிங.) விலகிற் பிழையாச சூலததே (தக்கயாகப. 224). 2. To part from, separate from; விட்டு நீங்குதல். அவனை விலகிப போ.

விலங்கடி vilankaṭi, n. prob. விலங்கு + அடி¹-. A disease of cattle; மாட்டு நோய்வகை. (மாட்டு. வை.)

விலங்கம் vilankam, n. <விலங்கு. See விலந்து, 4. (திவா.)

விலங்கரசு vilankaracu, n. <id. + அரசு². Lion, as the king of beasts; சிங்கம். விலங்கர சனைய காளை (சீவக. 2092).

விலங்கரம் vilankaram, n. <விலங்கு- + அரம்¹. A saw, especially for conch-shells; வாளரவகை. விலங்கரம் பொருஉம வெள்வளை போழ்நரொடு (மணி. 28, 44).

விலங்கல் vilankal, n. <id. 1. Lying athwart or across; குறுக்காயிருக்கை. 2. Hill, mountain; மலை. விலங்கன் மீமிசை (மலைபடு. 298). 3. Turbid water, puddle; கலங்கனீர். (திவா.) 4. (Gram.) A tone occurring in a series of unaccented syllables following a *svarita*. See பிரசயம். (தொல். எழுத. 88, உரை.) 5. (Mus.) Abrupt change of the tune; change of tune from one to another, as on a stringed instrument; பண்மாறி நரம்பிசைக்கை. காருளி விலஙகல் (திருவாலவா. 57, 26).

விலங்கன் vilankan, n. See விலாங்கு.

விலங்கி vilanki, n. <விலங்கு-. [T. velungu.] Hedge, fence; வேலி. (ஞானா. 26, 5.)

விலங்கினர் vilankiṉar, n. <id. Enemies; பகைவர். விலஙகினர் தம்மை யெல்லாம வேரொடும் வீளியநூறி (கமபரா. மகேந்திர. 21).

விலங்கு¹-தல் vilaṅku-, 5 v. intr. 1. To lie athwart; to be transverse; குறுக்கிடுதல். ஆறுகெட விலஙகிய வழலவி ரானிடை (கலித. 2). 2. To change, become different; மாறுபடுதல். விலங காளை ஞதலினல் விலங்கினேன் (கம்பரா. சடாயு. 22). 3. See விலகு-, 1, 2, 3, 5, 6. பருவரை நாடனீஙகி விலஙகாது நெஞசுடைநதது (திருக்கோ. 150, உரை). 4 See விலகு-, 4. வாளெனச் சென்றுய விலஙகினை (கலித. 84). 5. cf. இலஙகு-. See விலகு-, 11. வில்விலஙகிய வீரரை (கமபரா. பிரமாத். 60).—tr. 1. To hinder, obstruct; தடுத்தல். விலஙகுந ரீஙகில்லை வெனவேலோய (பு. வெ. 12, பெணபாற். 19). 2. To pluck, pull up and remove; களைதல். (பிங.) 3. To slay; கொல்லுதல். கழலவேர்தா படை விலஙகி (பு வெ. 7, 15, கொளு). 4. To destroy; அழித்தல். ஒரு வாஙகொணடு விலஙகென . . . அவனுருவு திரிததிட்டோன (பரிபா. 5, 31). 5. To throw; எறிதல். (அக. நி.) 6. To let pass; செல விடுதல். (அக. நி.)

விலங்கு² vilanku, n. <விலஙகு-. 1. That which is transverse, across or crosswise; குறுக் கானது. விலஙககன்ற வியன்மாாப (புறநா. 3). 2. Beast or bird, as having their bodies not erect but horizontal; மாவும் புள்ளும். விலஙகு மக்களும் வெருஉபபகை நீஙகும (மணி. 12, 95). விலஙகானே ஞதலினல் விலஙகினேன் (கமபரா. சடாயு. 22). 3. Deer; மான். விலஙகு மலைததமைந்த . . . நாட்டத்து (மலைபடு. 45). 4. Fetters, shackles, manacles; கைகால்களில் மாட்டப்படுந் தளை. (சூடா.) 5. Difference; வேறுபாடு. விலஙகோரார மெய்யோரா பின் (கலித். 52). 6. Obstruction, hindrance; தடை. இநத வினையுடல விலஙகாகும் (ஞானவா. வீலை. 34). 7. Curve added to a consonant, above or below as the symbol of the vowel *i* or *ī* or *u* or *ū*; உயிர்மெய்யெழுத்துக்களில் இ ஈ உ ஊ முதலிய உயிர்களைக் குறிக்கும் அடையாளமாக மேலுங் கீழுமுள்ள வளைவு. (தொல். எழுத. 17, உரை.) 8. Hill; குன்று. (அரு. நி.) 9. (Gram.) See விலங் கல், 4. (பி. வி. 40, உரை.)

விலங்குகதி vilanku-kati, n. <விலஙகு+. (Jaina.) Birth as animal, a stage in the transmigration of souls, one of *nāṟ-kati*, q.v.; நாற் கதிகளுள் ஒன்றன மிருகப்பிறவி.

விலங்குச்சுழி vilaṅku-c-cuḻi, n. <id.+. Involuted curls on the back of cow or ox, as portending imprisonment to its owner; உடையவனைச் சிறைபுகுத்துவதாகக் கருதப்படும் மாட்டின் முதுகுச்சுழி.

விலங்குநர் vilankunar, n. <விலஙகு-. 1. Those who stand off; விலகியிருப்பவர். 2. Those who obstruct or cause to turn aside; விலக்குபவர். விலஙகுந ரீஙகில்லை (பு. வெ. 12, பெண் பாற். 19).

விலங்குபாய்-தல் vilaṅku-pāy-, v. intr. <விலஙகு+. To jump aside or across; குறுக்குப்பாய்தல். விலங்குபாய்வன . . . கலிமா (சீவக. 1770).

விலங்குபோடு-தல் vilaṅku-pōṭu, *v. tr. & intr.* <id.+. To handcuff, put in chains; கைகால்களில் தளையிடுதல்.

விலங்கூண் vilaṅkūṇ, *n.* <id.+ஊண். Feeding animals, considered an act of charity; விலங்குகட்கு உணவிடும் அறச்செயல். (சூடா.)

விலசனம் vilacaṉam, *n.* <*vilasana.* Sporting, amusement; விநோதவிளையாட்டு. (யாழ். அக.)

விலட்சணம் vilaṭcaṇam, *n.* <*vi-lakṣaṇa.* 1. Special quality, distinguishing feature; சிறப்பியல்பு. 2. Being devoid of attributes; இலட்சணத்தோடு கூடாமை. அத்துவித ஸ்வரூபத்தை விலட்சணமாகவும் சலட்சணமாகவுந் துதிப்பானொருடங்கி (கைவல். பாயி. உரை).

விலத்தல் vilattal, *n.* prob. விலகு-. cf. *vil.* Separation; நீங்குகை. (யாழ். அக.)

விலத்தி vilatti, *n.* <விலத்து-. Sparseness, being not close; நெருக்கமின்மை. இந்த ஆடையில் நூலிழை விலத்தியா யிருக்கிறது.

விலத்து-தல் vilattu-, 5 *v. tr.* prob. விலக்கு-. See விலக்கு-. (யாழ். அக.)

விலம் vilam, *n.* <*bila.* Depression, pit; பள்ளம். (இலக். அக.)

விலம்பம் vilampam, *n.* <*vilamba.* See விளம்பம். (யாழ். அக.)

விலயம் vilayam, *n.* <*vi-laya.* (யாழ். அக.) 1. Destruction; அழிவு. 2. Dissolution of the universe; உலகின் முடிவு.

விலர் vilar, *n.* A kind of tree; மரவகை. விலர்ஙகோடு (தொல். எழுத். 363, உரை).

விலவில-த்தல் vilavila-, 11 *v. intr.* 1. To tremble exceedingly; மிகநடுங்குதல். கொக்கு வல்லூறுகண் டென்ன விலவிலத்து (தனிப்பா. i, 171, 23). 2. To become extremely weak; மிகவும் பலவீனமாதல். பசியால் கைகால்கள் விலவிலத்துப் போயின. 3. To be sparse, not close; நெருக்க மின்றியிருத்தல்.

விலவு[1] vilavu, *n.* See விலா. விலவறச் சிரித் திட்டேனே (திவ். திருமாலை, 34).

விலவு[2]-தல் vilavu-, 5 *v. intr.* <*vi-lap.* See விலாவி-. விலவித் தவித்தேனை விழித்தொருகாற் பாராயோ.

விலா vilā, *n.* [M. *vilāva.*] 1. Sides of the body; மார்பின் பக்கம். கழுகும் பாறும் விலா விற்றுக் கிடந்தவன்றே (சீவக. 804). 2. See விலா வெலும்பு.

விலாக்குடை vilā-k-kuṭai, *n.* <விலா+. See விலா, 1. *Tinn.*

விலாக்கூடு vilā-k-kūṭu, *n.* <id.+. Rib; மார்க்கூடு. *Loc.*

விலாக்கொடி vilā-k-koṭi, *n.* <id.+. Rib; விலாவெலும்பு. (யாழ். அக.)

விலாங்கு vilāṅku, *n* perh. விலங்கு-. Eel, brownish, attaining more than 4 ft. in length, *Anguilla bengalensis;* கபிலவர்ணமும் நான்கு அடி வளர்ச்சியும் உள்ள மீன்வகை. (பதார்த்த. 940.)

விலாச்சுழி vilā-c-cuḻi, *n.* <விலா+சுழி-. Rapid respiration producing flattening of the chest-walls in flanks, a lung disease; விலாவைச் சுருட்டியிழுக்கும் ஒருவகைச் சுவாசநோய். (M. L.)

விலாசம்[1] vilācam, *n.* <*vi-lāsa.* 1. Sport, play, pastime, pleasure, diversion; விளையாட்டு. வீதியில விலாச முற்றிடு நாளில (பாரத. சம்பவ. 119). 2. Amorous act or gesture; coquetry; காமக்குறிப் போடு கூடிய செய்கை. 3. Bashfulness; கூச்சம். (W.) 4. Beauty; அழகு. (W.) 5. Dramatic composition; நாடகநூல். அரிச்சந்திர விலாசம், டம்பாசாரி விலாசம். 6. Pleasure-house; retreat; சுகானுபவத்துக்குரிய இடம். 7. Address, superscription; கடிதம் பெற்றுக்கொள்பவரின் பெயர் இருப்பிடம் முதலிய குறிப்பு. 8. Abbreviated name, as of a firm or individual; கூட்டுவியா பாரக்கடை அல்லது தனிநபரின் பெயரை யுணர்த்துங் குறியீடு. 9. Trade mark, property mark; ஆடை முதலியவற்றில் இடும் வியாபாரக்குறி. இந்தச் சேலையிற் குத்தியிருக்கும் விலாசமென்ன? 10. Secret code-word or sign marked on articles by traders to indicate the price; வியாபாரிகளால் பண்டங்களிற் குறிக்கப்படும் விலைக்குறியீடு.

விலாசம்[2] vilācam, *n.* prob. *viśāla.* 1. Spaciousness, extension, width; விசாலம். விலாசமான வீடு. 2. Plantain; வாழை. (அரு. நி.) 3. See நீபம்[1], 1, 2, 3, 4. (அரு. நி.).

விலாசனை vilācaṉai, *n.* <*vilāsana.* Womanly sport; dalliance; மகளிர்விளையாட்டு. (சூடா.)

விலாசி vilāci, *n.* <*vilāsin.* (யாழ். அக.) 1. Kāma; மன்மதன். 2. Moon; சந்திரன். 3. Śiva; சிவபிரான். 4. Viṣṇu; திருமால். 5. Fire; தீ. 6. Snake; பாம்பு.

விலாசினி vilāciṉi, *n.* <*vilāsinī.* 1. Woman; பெண். பாதாள விலாசினிமார் (சிவதரு. கோபுர. 25). 2. Lustful, wanton woman; தூர்த்தை. 3. Harlot; விலைமகள். (இலக். அக.)

விலாசு[1]-தல் vilācu-, 5 *v. tr.* <*vilāsa.* To put on attractively; அழகுற அணிதல். (சரப. குற. 32, 3, உரை.)

விலாசு²-தல் vilācu-, 5 v. tr. cf. விளாசு-. 1. To rout; to defeat out and out, as in a discussion; முற்றுந் தோல்வியுறச் செய்தல். வாதத்தில் எதிரியை விலாசிவிட்டான். 2. To beat soundly; வலுவாக அடித்தல். சண்டையில் நன்றாக விலாசிவிட்டான். Loc.

விலாடம் vilāṭam, n. prob. vilāsa. Obscene pastime; ஆபாசவிளையாட்டு. (W.)

விலாடி-த்தல் vilāṭi-, 11 v. tr. 1. To divide; எண்ணை விபாகித்தல். Loc. 2. To pay double, as tribute; வரி முதலியன இரட்டைமடங்கு கொடுத்தல். (W.) 3. To pay manifold; பலமடங்கு கொடுத்தல். ஒன்றுக்கு ஐந்தாக விலாடிக் கொடுப்பாயானால் கடன் கொடுப்பேன். Loc.

விலாத்தோரணம் vilā-t-tōraṇam, n. <விலா+தோரணம்¹. See விலாவெலும்பு. (யாழ். அக.)

விலாப்பாரிசம் vilā-p-pāricam, n. <id.+. See விலா, 1. (W.)

விலாப்புடை vilā-p-puṭai, n. <id.+ புடை³. See விலா, 1. விலாப்புடை பெரிதும் வீங்க (சீவக. 400).

விலாப்புடைத்தல் vilā-p-puṭaittal, n. <id.+. Bulging out of the sides, as when the stomach is full; உண்ட உணவின் நிறைவால் இருபக்கமும் விலாப்புறம் வீங்குகை. (W.)

விலாப்புறம் vilā-p-puṟam, n. <id.+ புறம்¹. See விலா, 1. இரு விலாப்புறத்தும் (கொக்கோ. 2, 12).

விலாபம் vilāpam, n. <vi-lāpa. 1. See விலாவணை. 2. Crying in sleep; தூக்கத்தில் அழுகை. (W.)

விலாம் vilām, n. Corr. of முலாம். Nāñ.

விலாம்பிச்சை vilāmpiccai, n. Corr. of விலாமிச்சை. (W.)

விலாமிச்சு vilāmiccu, n. See விலாமிச்சை.

விலாமிச்சை vilāmiccai, n. <lāmajja. White cuscus-grass. See இலாமிச்சை. (பதார்த்த. 996.)

விலாய் vilāy, n. perh. விளாவி-. 1. Trouble; கஷ்டம். (யாழ். அக.) 2. Quarrel; சண்டை. Nāñ.

விலாரி vilāri, n. (L.) 1. Bridal-couch plant. See வெள்ளைக்கடம்பு. 2. cf. விராலி. Jamaica switch sorrel, l. sh., Dodonaea viscosa; நீண்ட செடிவகை.

விலாலம் vilālam, n. <vilāla. (யாழ். அக.) 1. Machine; யந்திரம். 2. See விலாளம், 1.

விலாவணை vilāvaṇai, n. <vilāpana. Wailing, lamenting; அழுகை. தேவிதானே விலாவணை நீக்கினளே (சீவக. 2138).

விலாவம் vilāvam, n. <vi-lāpa. See விலாவணை. (இலக். அக.)

விலாவலக்கு vilā-v-alakku, n. <விலா+ அலக்கு¹. See விலாவெலும்பு. விலாவலக்குக . . . அடிக்கடி சிரித்தன (கலிங். 216).

விலாவி-த்தல் vilāvi-, 11 v. intr. <vi-lāpa. To bewail, lament; அழுதல். முருகா விலாவிக்கின்றதே (சீவக. 1092).

விலாவெலும்பு vilā-v-elumpu, n. <விலா +. Rib; மார்பின் பக்கவெலும்பு.

விலாவொடி vilā-v-oṭi, n. <id.+ ஒடி¹-. Side-splitting laughter; விலாப்பக்கம் ஒடியும்படி சிரிக்குஞ் சிரிப்பு. வெள்ளைகண்டன வணிவாராகி . . . விலாவொடி யாக்கினரால (திருவாலவா. 38, 48).

விலாழி vilāḻi, n. 1. Foam from a horse's mouth; குதிரையின் வாய்நுரை. நீயகா விலாழிப பரித்தானை (பு. வெ. 4, 22). 2. Spittle or exudation from an elephant's trunk; யானைத்துதிக்கை யுமிழ்நீர். (சூடா.) அங்கையின் விலாழி யாக்கி (தாயு. மௌன. 1).

விலாளம் vilāḷam, n. <vilāla. 1. Cat; பூனை. (பிங்.) அலமரு விலாளத்தைப் பார்த்து (விநாயகபு. 26, 35). 2. Tom-cat; ஆண்பூனை. (திவா.)

விலூபன்னிவிழு vilūpannivilu, n. prob. pīluparṇī. 1. Moorva. See பெருங்குரும்பை. (மலை.) 2. Rattlewort. See சிறுசிலுப்பை, 2, 3. (மலை.)

விலேபனம் vilēpanam, n. <vi-lēpana. 1. Smearing, anointing; பூசுகை. (யாழ் அக.) 2. Aromatic paste or unguent; வாசனைச் சாந்து. (யாழ். அக.) 3. Medicinal ointment; பூச்சு மருந்து.

விலேபி vilēpi, n. <vilēpī. Gruel; கஞ்சி. (சது.)

விலேவாரி vilēvāri, n. <U. vilāyavārī. Details, particulars; விவரம். இந்தத் தொகைக்கு விலேவாரி சொல்லு. (C. G.)

விலேவாரிக்கணக்கு vilēvāri-k-kaṇakku, n. <விலேவாரி+. Loc. 1. Account giving details of expenditure; செலவுவிவரக் கணக்கு. 2. A system of village accounts kept by the Government; சர்க்கார் தயாரிக்குங் கிராமக்கணக்கு வகை.

விலை vilai, n. <வில்-. [T. vela, K. bele, M. vila.] 1. Selling, sale; விற்கை. (சூடா.) 2.

Price, cost; value in exchange; கிரயத்தொகை. *யாரும் விலைபொருட்டா லூன்றருவா ரில* (குறள், 256). 3. Value; மதிப்பு. *விலையுடைக் கூறை போசுகு மொற்றர்* (தேவா. 1082, 9).

விலைக்கணிகை vilai-k-kaṇikai, *n.* <விலை +. Harlot; வேசை. *மாயபபொய் கூட்டி மயக்கும விலைக்கணிகை* (பரிபா. 20, 49).

விலைக்காமர் vilai-k-kāmar, *n.* <id.+. Harlots; வேசையர். *காமஞ்ஞாபுரம விலைக்காமா வீதியே* (இரகு. நகரப. 8).

விலைக்காரன் vilai-k-kāraṉ, *n.* <id.+ காரன்[1]. See விலைகாரன். (W.)

விலைக்கிரயச்சீட்டு vilaikkiraya-c-cīṭṭu, *n.* <விலைக்கிரயம்+. Deed of sale; கிரயபத்திரம்.

விலைக்கிரயம் vilai-k-kirayam, *n.* <விலை +. Sale-price; பெறுமானத் தொகை. (W.)

விலைகட்டு-தல் vilai-kaṭṭu-, *v. intr.* <id. +. To set or fix a price; பெறுமானத் தொகையை நிச்சயப்படுத்துதல். (W.)

விலைகாரன் vilai-kāraṉ, *n.* <id.+காரன்[1]. Purchaser; பெறுமானத் தொகையைக் கொடுத்துப் பண்டங்கொள்வோன். (*யாழ். அக.*)

விலைகுறி-த்தல் vilai-kuṟi-, *v. intr.* <id. +. To estimate the price; விலைமதித்தல்.

விலைகூவு-தல் vilai-kūvu-, *v. tr.* <id.+. See விலைகூறு-, 2.

விலைகூறு-தல் vilai-kūṟu-, *v. tr.* <id.+. 1. To name the price; பண்டத்தின் விலையைச் சொல்லுதல். 2. To offer for sale publicly, by crying out; கிரயஞ்செய்வதாகக் கூவிச் சொல்லுதல். *மீன்களை . . . விலைகூறி விற்ற . . . மீன் பிடிப்பார்* (மதுரைக். 256, உரை).

விலைகொடுத்துயிர்காத்தல் vilai-koṭut-tuyir-kāttal, *n.* <id.+கொடு-+. Saving a life by payment of ransom, considered an act of charity; கொல்லப்படும் பிராணிகளைப் பணங் கொடுத்து உயிர் மீட்கும் அறச்செயல். (பிங.)

விலைகொள்(ளு)-தல் vilai-koḷ-, *v.* <id. +. *tr.* To buy, purchase; விலைக்கு வாங்குதல். —*intr.* To be costly or valuable; அதிகவிலையுடையதாதல்.

விலைகோள் vilai-kōḷ, *n.* <விலைகொள்-. 1. Worthiness; கிரயமதிப்புப் பெறுகை. 2. A characteristic quality of pearls; சிப்பிமுத்தின் குணங்களுள் ஒன்று. (திருவாலவா. 25, 16.)

விலைச்சரக்கு vilai-c-carakku, *n.* <விலை+. Goods or articles for sale; விலைப்படுத்த வைத்திருக்கும் பண்டம்.

விலைச்சேரி vilai-c-cēri, *n.* <id.+. Bazaar, market; பலபண்டம் விற்குமிடம். *பல்விலைவாணிகர் நல்விலைச்சேரி* (பெருங. மகத. 3, 77).

விலைசவு-த்தல் vilai-cavu-, *v. intr.* <id. +. See விலைசளை-.

விலைசளை-த்தல் vilai-caḷai-, *v. intr.* <id. +. To decrease or fall in price; விலைகுறைதல்.

விலைசிராவணை vilai-cirāvaṇai, *n.* <id.+ ஆவணம். See விலைத்தீட்டு. *சஙகரதேவற்கு இறையிழிதகுவிற்று விலைசிராவணை செய்துகொடுததோம்* (S. I. I. iii, 105).

விலைஞன் vilaiñaṉ, *n.* <id. 1. Seller; விற்பவன். *மைந்நிண விலைஞர்* (மணி. 28, 33). 2. Merchant; வியாபாரி. (*சது.*)

விலைத்தண்டம் vilai-t-taṇṭam, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (Insc.)

விலைத்தரம் vilai-t-taram, *n.* <id.+ தரம்[1]. Commuted value of paddy tax; நெல்வரியை ரொக்கவரியாக மாற்றிவந்த பணவரி. *Nāñ.*

விலைத்தீட்டு vilai-t-tīṭṭu, *n.* <id.+ தீட்டு[2]. Sale-deed; விலையோலை. *சாத்தனது விலைததீட்டு* (தொல். சொல். 81, உரை).

விலைத்துண்டு vilai-t-tuṇṭu, *n.* <id.+. 1. A charge paid out of the *kutivāram* by cultivators to the *mēlvāratār* or to the government on account of the difference between the price at which the cultivators had sold their grain and the estimated retail prices at the place of sale; கிராமங்களிற் சில்லறையாக விற்கும் நெல்விலைக்கும் மதிப்புவிலைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை ஈடுசெய்வதற்காகக் குடிவாரத்திலிருந்து விவசாயி மேல்வாரதாருக்குச் செலுத்தும் அதிக வரி. (R. T.) 2. Loss due to the difference between the sale price and the cost price; அடக்கவிலைக்கும் விற்கிற விலைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தால் நேரும் நஷ்டம். *Loc.*

விலைத்தூக்கம் vilai-t-tūkkam, *n.* <id.+ தூக்கம்[2]. See விலையேற்றம். *நல்லெண்ணெய் விலைத் தூக்கமாக இருக்கிறது.*

விலைதீர்[1]-தல் vilai-tīr-, *v. intr.* <id.+. To be settled, as price; கிரயம் நிச்சயமாதல். (*யாழ். அக.*)

விலைதீர்[2]-த்தல் vilai-tīr-, *v. tr.* <id.+. To settle the price; கிரயம் நிச்சயித்தல். (W.)

விலைநலப்பெண்டிர் vilai-nala-p-peṇṭir, *n.* <id.+நலம்+. Harlots; பரத்தையர். *விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற* (புறநா. 365).

விலைப்பட்டி vilai-p-paṭṭi, n. <id. + பட்டி[4]. 1. List of prices, invoice; விற்றபண்டங்களின் விலைக்குறிப்பு. 2. Sales account; விற்பனைக் கணக்கு.

விலைப்படு-தல் vilai-p-paṭu-, v. intr. <id. +. To be sold; கிரயமாதல்.

விலைப்பண்டம் vilai-p-paṇṭam, n. <id. + பண்டம்[1]. See விலைச்சரக்கு.

விலைப்பணம் vilai-p-paṇam, n. <id. +. Purchase money; கிரயத்தொகை. (W.)

விலைப்பருவம் vilai-p-paruvam, n. <id. +. 1. State of the market; விலையின் நிலைமை. (யாழ். அக.) 2. Time of sale; விலையாகும் காலம்.

விலைப்பலி vilai-p-pali, n. <id. + பலி[3]. Sacrificial offering given to deities, with a view to gaining their favour; பயன்கருதித் தெய்வங்கட்கிடும் பலி. விலைப்பலி யுண்ணு மலர்பலி பீடிகை (சிலப். 12, 43).

விலைப்பிரமாணக்கச்சாத்து vilaippira-māṇa-k-kaccāttu, n. <விலைப்பிரமாணம் +. See விலைத்தீட்டு. (Insc.)

விலைப்பிரமாணம் vilai-p-piramāṇam, n. <விலை +. See விலைத்தீட்டு. (S. I. I. i, 104.)

விலைப்பிரமாணவிசைவுதீட்டு vilai-p-piramāṇa-v-icaivu-tīṭṭu, n. <விலைப்பிரமாணம் + இசைவு +. See விலைத்தீட்டு. (S. I. I. iv, 127.)

விலைப்போ-தல் vilai-p-pō-, v. intr. <விலை +. See விலைபோ-.

விலைபெறு-தல் vilai-peṟu-, v. intr. <id. +. 1. To be worth a good price; தக்க கிரயம் பெறுதல். நல்லாவின் கன்றாயி னாகும் விலைபெறூஉம் (நாலடி, 115). 2. See விலைபோ-. 3. To be valued high; மதிப்பு மேம்படுதல்.

விலைபேசு-தல் vilai-pēcu-, v. tr. <id. +. To bargain or discuss the price of; கிரயம்பற்றி உசாவுதல்.

விலைபொருந்து-தல் vilai-poruntu-, v. intr. <id. +. To be worth the price; விலை தகுதியாதல். (W.)

விலைபோ-தல் vilai-pō-, v. intr. <id. +. To fetch a price; கிரயமாதல். நல்ல மாடானால் உள்ளூரிலே விலைபோகாதா ?

விலைபோடு-தல் vilai-pōṭu-, v. intr. <id. +. To estimate or fix a price; கிரயத்தொகை குறித்தல். (W.)

விலைமகள் vilai-makaḷ, n. <id. +. Harlot; வேசை. விலைமக ளனைய நீயும் கல்விய லாதி யென்றான் (கம்பரா. அகலி. 79).

விலைமதிப்பு vilai-matippu, n. <id. + மதிப்பு[1]. Estimate of price; விலைநிர்ணயிக்கை.

விலைமாது vilai-mātu, n. <id. + மாது[1]. See விலைமகள்.

விலைமானம் vilai-māṉam, n. <id. + மானம்[1]. See விலைமதிப்பு. (யாழ். அக.)

விலைமேவு-தல் vilai-mēvu-, v. intr. <id. +. 1. To agree on the price; விலையை ஒத்துக்கொள்ளுதல். (W.) 2. To be easily saleable; எளிதாக விலையாதல்.

விலையர்த்தம் vilai-y-arttam, n. <id. + அர்த்தம்[1]. Purchase money; விலைப்பணம். Nāñ.

விலையாட்டி vilaiyāṭṭi, n. Fem. of விலையாளன். Tradeswoman; பண்டம் விற்பவள். கள் விலையாட்டி (சிலப். 12, உரை, பக். 320).

விலையாவணம் vilai-y-āvaṇam, n. <விலை +. See விலைத்தீட்டு. நிலமுற்றும் விற்று விலையாவணஞ்செய்து கொடுத்தோம் (S. I. I. iii, 110).

விலையாள் vilai-y-āḷ, n. <id. + ஆள்[1]. Slave; அடிமை. விலையாளா வடியேனை வேண்டுதியோ (திவ். பெரியதி. 5, 5, 2).

விலையாளன் vilai-y-āḷaṉ, n. <id. + ஆள்-. Seller; dealer; merchant; பண்டம் விற்போன். (W.)

விலையிடு-தல் vilai-y-iṭu-, v. intr. <id. +. See விலைபோடு-. தேவிக்காவதோர் காற்கணி நீ விலையிடுதற்காகுதியோ (சிலப். 16, 112).

விலையிறங்கு-தல் vilai-y-iṟaṅku-, v. intr. <id. +. To fall in price; கிரயத்தொகை குறைதல்.

விலையுணி vilai-y-uṇi, n. <id. + உண்-. 1. One who sells himself, as a slave to pay a debt; கிரயத்துக்குத் தன்னை விற்பவன். (W.) 2. One whose entire property is sold for debt; கடனுக்காகச் சொத்திழந்தவன். 3. Slave, resold; விலைக்கு வாங்கி விற்கப்படும் அடிமை. (W.)

விலையுயர்-தல் vilai-y-uyar-, v. intr. <id. +. 1. To rise in price; கிரயத்தொகை மிகுதல். 2. To be valuable; பெருமதிப்புடையதாதல்.

விலையேற்றம் vilai-y-ēṟṟam, n. <விலையேறு-. 1. Rise in price; கிரயத்தொகை மிகுகை. 2. Costliness; அதிகவிலை யுடையதாகை.

விலையேற்று-தல் vilai-y-ēṟṟu-, v. tr. <விலை +. To raise the price, as of an article; பண்டங்களின் கிரயத்தை மிகும்படி செய்தல்.

விலையேறு-தல் vilai-y-ēṟu-, v. intr. <id. +. See விலையுயர்-.

விலையொட்டு-தல் vilai-y-oṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To add slightly to the price; பண்டங்களின் விலையைச் சிறிது கூட்டிச் சொல்லுதல். (W.)

விலையொறு-த்தல் vilai-y-oṟu-, *v. intr.* <id.+. To become dear; விலை அதிகமாதல். (J.)

விலையொறுப்பு vilai-y-oṟuppu, *n.* <விலையொறு-. Dearness in price; விலையேற்றம். (J.)

விலையோலை vilai-y-ōlai, *n.* <விலை+. See விலைத்தீட்டு. *இதுவே விலையோலை ஆவதாகவும்* (S. I. I. iii, 154, 23).

விலைவன் vilaivaṉ, *n.* <id. One who does a thing for money; கூலியின் பொருட்டாக ஒன்றைச் செய்பவன். *மற்றிவன் விலைவன் போலான்* (*புறநா.* 152).

விலைவாசி vilai-vāci, *n.* <id.+வாசி¹. Rate of price, current price; கிரயவளவு.

விலைவிழு-தல் vilai-viḻu-, *v. intr.* <id.+. See விலையிறங்கு-.

விலைவை-த்தல் vilai-vai-, *v. intr.* <id.+. See விலைபோடு-. (*யாழ். அக.*)

விலோசனம் vilōcaṉam, *n.* <*vi-lōcana*. 1. Eye; கண். (*பிங்.*) 2. Glance, look; பார்வை. (W.) 3. Intention, idea; உட்கருத்து. *ஆயுத புரோகிதன் விலோசன முணராது* (*பாரத. வாரணா.* 60).

விலோதம் vilōtam, *n.* <*vilōda*. 1. Hair of women, as wavy; பெண்மயிர். (*பிங்.*) 2. Curl of hair; மயிர்ச்சுழற்சி. (*திவா.*) *வனமயிர விலோதமாது* (*பாகவத.* 10, *திருவவ.* 49) 3. See விலோதனம்¹. (*பிங்.*) *காலூன்று விலோதமும் . . . சோதுமின்* (*மணி.* 1, 52).

விலோதனம்¹ vilōtaṉam, *n.* <*vilōdhana*. 1. Large flag, ensign; பெருங் கொடி. (*பிங்.*) 2. A flag for ornament; அலங்காரத்துக்காகக் கொண்டு செல்லுங் கொடி.

விலோதனம்² vilōtaṉam, *n.* <*vilōcana*. See விலோசனம், 1. *விலோதனம் விரைந்த தொன்று* (*இரகு. யாகப.* 64).

விலோமம் vilōmam, *n.* <*vilōma*. 1. Reverse order, opposite course; நேரெதிரிடையான முறை. 2. Left-hand system; இடப்பக்க முறை. (*சித். சிகா. விபூதிதாரணை.* 18.) 3. A hell; நரகவகை. (*சிவதரு. சுவர்க்கநரக.* 113.)

விலோமன் vilōmaṉ, *n.* <*Vilōma*. Varuṇa; வருணன். (*யாழ். அக.*)

விலோலம் vilōlam, *n.* <*vi-lōla*. Fidgetiness, mental agitation; மனச்சஞ்சலம். (*சங். அக.*)

விவகம் vivakam, *n.* <*vivaha*. A wind, one of *capta-maruttu*, q.v.; சப்தமருத்துக்களுள் ஒன்று. (*விஷ்ணுபுராணம்.*)

விவகரி-த்தல் vivakari-, *11 v.* <*vyava-hṛ*. *intr.* 1. To carry on legal proceedings; நியாயத்தலத்தில் வழக்காடுதல். 2. To argue; தருக்கித்தல். *திராவிடத்திலே வந்தார் விவகரிப்பேன்* (*தாயு. சித்தர்.* 10).—*tr.* To expound; விரித்துக் கூறுதல். *நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேன்* (*தாயு. பரிபூ.* 1).

விவகலனம் vivakalaṉam, *n.* <*vyava-kalana*. See விவகலிதம். (*யாழ். அக.*)

விவகலிதம் vivakalitam, *n.* <*vyava-kalita*. (Arith.) Subtraction; கழித்தற்கணக்கு. (*யாழ். அக.*)

விவகாரதரிசனம் vivakāra-taricaṉam, *n.* <*vyavahāra*+. Judicial enquiry; நியாய விசாரணை. (*யாழ். அக.*)

விவகாரம் vivakāram, *n.* <*vyava-hāra*. 1. Judicial proceedings, litigation; நியாயத்தல வழக்கு. *அந்தச் சொத்து விவகாரத்திலிருக்கிறது.* 2. That branch of the Dharma Śāstra which strictly falls within the province of law; நியாயத்தலவழக்குச் சம்பந்தமான தருமசாத்திரப் பகுதி. 3. Disputation; தருக்கவாதம். *ஈதன்றி விவகாரமுண டென்னிலோ . . . ஆற்றிலேன்* (*தாயு. சச்சி.* 9). 4. Conduct, behaviour; நடத்தை. *அவனுடைய விவகாரம நன்றாக இல்லை.*

விவகாரவிதி vivakāra-viti, *n.* <id.+ +. Law; நியாயப்பிரமாணம். (*யாழ். அக.*)

விவகாரஸ்தானம் vivakāra-stāṉam, *n.* <id.+. Court of justice; நீதித்தலம்.

விவகாரி vivakāri, *n.* <*vyavahārin*. 1. Litigant, litigious person; நியாயத்தலத்து வழக்காடுவோன். 2. One who speaks with a full knowledge of affairs; விஷயங்களை நன்றறிந்து பேசுவோன். *Colloq.*

விவகாரிகம் vivakārikam, *n.* <*vyāvahārika*. 1. That which is the subject-matter of a dispute or talk; விவகாரசம்பந்த முடையது. (*இலக். அக.*) 2. Custom; வழக்கம். (*யாழ். அக.*)

விவச்சுதன் vivaccutaṉ, *n.* <*Vivasvat*. See விவச்சுவான். (*பிங்.*)

விவச்சுவான் vivaccuvāṉ, *n.* <*Vivasvān* nom. sing. of *Vivasvat*. A manifestation of the Sun, one of *tuvātacātittar*, q.v.; துவாதசாதித்தருளொருவர்.

விவசம் vivacam, *n.* <*vi-vaśa*. 1. Ecstasy, trance; பரவசம். (*சது.*) 2. The state of

the soul when freed from bondage; ஆன்மாவின் நிவிர்த்திநிலை. (W.)

விவசாயம் vivacāyam, n. <vyavasāya. 1. Labour, active occupation; தொழில். 2. Effort; முயற்சி. 3. Agriculture, cultivation, as requiring strenuous effort; வேளாண்மை. Colloq. 4. Buying and selling, trade, traffic; வியாபாரம். Loc.

விவசுவான் vivacuvāṉ, n. See விவச்சுவான்.

விவஞ்சி vivañci, n. <vipañcī. A kind of lute. See விபஞ்சிகை. (பிங்.)

விவட்சாதீனம் vivaṭcātīṉam, n. <vivakṣādhīna. (Gram.) Purpose or intention of an author or speaker; சொல்வான்குறிப்பு. (பி. வி. 26, உரை.)

விவட்சை vivaṭcai, n. <vivakṣā. Loc. 1. Wish or desire to speak; பேசவேண்டுமென்ற விருப்பம். 2. Meaning, intention; sense; கருத்து.

விவத்து vivattu, n. See விபத்து. (W.)

விவத்தை[1] vivattai, n. See விவஸ்தை. (இலக். அக.)

விவத்தை[2] vivattai, n. <vi-pat. Peril, danger; ஆபத்து. (யாழ். அக.)

விவதானம் vivatāṉam, n. <vyava-dhāna. 1. Cover, screen; மறைப்பு. 2. Obstruction; தடை. உயிர் விவதானமாய் இடை நிற்றலின் (சித். சிகா. மரபுகண். 20).

விவர்த்தகம் vivarttakam, n. <vivartaka. (Phil.) Illusory appearance, as that of a serpent in a rope; ஒரு வஸ்து தன் சுவரூபத்தை விடாமல் வேறு சுவரூபத்தைக் காண்பிக்கை. பரிணும மாரம்பம் விவர்த்தகமாம் (வேதா. சூ. 82).

விவர்த்தம் vivarttam, n. <vivarta. 1. Rolling, turning round; சுற்றுகை. (யாழ். அக.) 2. Dancing; ஆடுகை. 3. (Phil.) See விவர்த்தகம். (வேதா. சூ. 82, உரை.)

விவர்த்தனம் vivarttaṉam, n. <vivartana. See விவர்த்தம், 1. (W.)

விவரகதி vivara-kati, n. <vivara+. (Astron.) Difference in the daily motions of the sun and the moon; சந்திர சூரியாது நித்திய கதிகளுக்குள்ள அந்தரம். (W.)

விவரணம் vivaraṇam, n. <vivaraṇa. Explanation, exposition, gloss; விவரக்குறிப்பு. பிரணவத்திற்கு மந்திரசேஷம் விவரணம் (அஷ்டாதச. முமுக்ஷுப்.).

விவரநாளிகை vivara-nāḷikai, n. <vivara-nālika. Bamboo; மூங்கில். (சங். அக.)

விவரம் vivaram, n. <vivara. 1. Fissure, hole, cavity, hollow, vacuity; துவாரம். 2. Cave; மலைக்குகை. (சூடா.) 3. Intervening space; இடைவெளி. பிலங்களேழு மதனிடையிடை விழுந்த . . . வோர் விவரம (தக்கயாகப. 147). 4. Particulars, details; circumstances, as of a narrative; வரலாற்றுக் குறிப்பு. 5. See விவேகம், 1. கருமத்தாலே விவரமதா யாராய்ந்து (ஞானவா. முமுட். 10).

விவரி-த்தல் vivari-, 11 v. tr. <vivṛ. To relate in detail, enter into particulars; விரித்துக்கூறுதல். சொன்னவார்த்தையை விவரியா நின்றுகொண்டு (ஈடு, 5, 1, 3).

விவரிதம் vivaritam, n. Contrariety. See விபரீதம், 1. (யாழ். அக.)

விவரிப்பு vivarippu, n. <விவரி-. Explanation, detailed statement; விரித்துக் கூறுகை.

விவஸ்தை vivastai, n. <vyava-sthā. 1. Settlement; முடிவு. 2. Settled principle; ஒழுங்கு முறை. அவன் விவஸ்தை யில்லாதவன்.

விவா[1] vivā, n. cf. vibhā. Greatness; பெருமை. (அரு. நி.)

விவா[2] vivā, n. cf. vibhāvarī. Night; இரவு. (அக. நி.)

விவாகப்பொருத்தம் vivāka-p-poruttam, n. <விவாகம்+. (Astrol.) Correspondence between the horoscopes of prospective bride and bridegroom. See கலியாணப்பொருத்தம்.

விவாகபந்தம் vivāka-pantam, n. <vivāha+. The matrimonial tie or relationship; விவாகத்தால் மனைவிக்கும் கணவனுக்குமேற்படுஞ் சட்டு. விடுமுறிப பிரமாணம் எழுதி விவாகபந்தத்தை நீக்கிவிட்டார்கள்.

விவாகம் vivākam, n. <vivāha. Marriage, matrimony, one of cōṭaca-camskāram, q.v.; சோடசசம்ஸ்காரங்களுள் ஒன்றான கலியாணம். விவாகமும் காருகத்தமும் கூறினமையும் (சிவப். 9, 28, உரை).

விவாகஸ்திரீ vivāka-strī, n. <id.+. Lawfully wedded wife; விதிப்படி கல்யாணம் செய்துகொண்ட மனைவி. (W.)

விவாதம் vivātam, n. <vivāda. 1. Dispute, wordy warfare; தர்க்கம். இருவரும் விவாதம்பண்ணி (உத்தரரா. இலவண. 6). 2. Legal dispute, lawsuit; நியாயத்தலவழக்கு.

விவாதாமிசம் vivātāmicam, n. <id.+aṃśa. The matter in dispute; the question at issue; வழக்கிற்குரிய விஷயம்.

விவாதிஸ்வரம் vivāti-svaram, n. <vivādin+. (Mus.) Discordant note; இசையிலுண்டாம் பகைச்சுரம்.

விவிதம் vivitam, n. <vi-vidha. Variousness; பலவிதம். விவித முதுதழன்மீது (தக்கயாகப். 506). (சூடா.)

விவிலியநூல் viviliya-nūl, n. <Gr. biblia +. The Bible; கிறிஸ்துவசமயத்தின் பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும் அடங்கிய நூல்.

விவிலியமதம் viviliya-matam, n. <id.+ mata. Christianity; கிறிஸ்தவ மதம்.

விவேகசிந்தாமணி vivēka-cintāmaṇi, n A treatise on Vēdānta philosophy; ஒரு வேதாந்த நூல். (W.)

விவேகபருவம் vivēka-paruvam, n. <விவேகம்+. Age of discretion; பகுத்தறியும் பிராயம். (W.)

விவேகம் vivēkam, n. <vivēka. 1. Discrimination, the capacity to reason and distinguish; பகுத்தறிவு. நித்திய வநித்தியங்க ணிணையாக தெரிவிவேகம (கைவல. தத். 8). 2. Ingenuity, penetration, right judgment; புத்திக்கூர்மை. (W.) 3. Preface of a book; பாயிரம். (W.)

விவேகமதியுப்பு vivēka-mati-y-uppu, n. prob. id.+மதி³+. Glass gall. See வளையலுப்பு. (மூ. அ.)

விவேகி¹ vivēki, n.<vivēkin. Clever person, person of understanding; பகுத்தறிவுள்ளவன். மலாதூவித் தொழுதான் விவேகிகளின் மிக்கோன் (ஞானவா. பிரகலா. 23).

விவேகி²-த்தல் vivēki-, 11 v. tr.<விவேகம். To discriminate; to understand with discrimination; பகுத்தறிதல்.

விவேசனம் vivēcaṉam, n. <vi-vēcana. Discrimination, distinguishing truth from falsehood, reality from semblance; பகுத்தறிவு. (W.)

விழ viḻa, n. <விழா. See விழா. விழ வித தாய் வீடுபெற்றான் (சீவக. 3114).

விழக்குழிபாய்ச்சு-தல் viḻa-k-kuḻi-pāyccu-, v. intr. <விழு-+. (W.) 1. To throw into a pit; படுகுழியில் வீழ்த்துதல். 2. To thwart an undertaking by putting obstacles in the way; பிறனுக்கு இடையூறு செய்து காரியக்கேடு விளைத்தல்.

விழத்தட்டு-தல் viḻa-t-taṭṭu-, v. tr. <id. +. (W.) 1. To overthrow, fell down; கீழ் விழும்படி தள்ளுதல். 2. To dash out of another's hand; பிறன் கையிலுள்ளதைத் தட்டி வீழ்த்துதல்.

விழத்தள்ளு-தல் viḻa-t-taḷḷu-, v. tr. <id. +. See விழத்தட்டு-. (W.)

விழத்தாட்டு-தல் viḻa-t-tāṭṭu-, v. tr. <id. +தாட்டு-. See விழத்தட்டு-. (W.)

விழம்பு viḻampu, n Boiled rice; சோறு. (யாழ். அக.)

விழல் viḻal, n.<விழு-. 1. Falling; விழுகை. பாவாடை விடலொன்றே நரகத்தில் விழலொன்றே. 2. Worthlessness, being valueless; பயனின்மை. அழல தோமபு மருமறையோர்திறம் விழல தென்னு மருகா (தேவா. 866, 7). (பிங்.) 3. Dharba grass. See விசுவாமித்திரப்புல். காமசெழில் விழலுடுத்து (திவ். பெருமாள். 9, 7). 4. A kind of sedge; கோரைவகை. 5. Cuscus grass See இலாமிச்சை. (W.)

விழல்கட்டி viḻal-kaṭṭi, n. <விழல்+ கட்டு-. One who plaits darbha grass; விழற்புல் லாற் பின்னுவோன். Loc.

விழலன் viḻalaṉ, n.<id. cf. vṛṣala. Idler; worthless man; ஒன்றுக்கும் உதவாதவன். விழல னெனையாள நினைவாய் (திருவேங. சத. 86).

விழலாண்டி viḻal-āṇṭi, n.<id.+. Idler, saunterer; சோம்பித்திரியும் வீணன். (W.)

விழலி viḻali, n. Fem. of விழலன். Idle woman; worthless woman; ஒன்றுக்கும் உதவாதவள். வீணிகள் விழலிகள் (திருப்பு. 890).

விழலுக்கிறை-த்தல் viḻalukkiṟai-, v. intr. <விழல்+. To labour unprofitably, as watering unproductive grass; வீண்பாடுபடுதல்.

விழவணி viḻa-v-aṇi, n. <விழவு+. Adornment of the person on festive occasions, as marriage, etc.; சுபகாலங்களில் அணியும் அலங்காரம். வதுவை விழவணி வைகலும காட்டினை (கலித். 98).

விழவர் viḻavar, n. <id. Those who celebrate a festival; உற்சவங் கொண்டாடுவோர். தணபதஙகொள் விழவ ரோதை சிறந்தாரப்ப (சிலப். 7, பக். 206).

விழவாற்றுப்படு-த்தல் viḻavāṟṟuppaṭu-, v. intr. <id.+. To bring a festival to a close; உற்சவத்தை முடிவுசெய்தல். விழவாற்றுப்படுத்தபிற் புல்லென்ற களமபோல (கலித். 5).

விழவு viḻavu, n. <விழா. 1. See விழா. முந்நீர் விழவி னெடியோன் (புறநா. 9). 2. Pastime; விளையாட்டு. ஊரனொ டப்புவிழவமரும் பணிமொழி

யரிவை (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 10). 3. Desire; அவா. (அரு. நி.) 4. Gemini of the zodiac; மிதுனராசி. (பிங.)

விழவுக்களம் vilavu-k-kaḷam, n. <விழவு + களம்². Place of celebration of a festival; உற்சவம் நடைபெறும் இடம். விழவுக்கள நந்தி (குறிஞ்சிப். 192).

விழவேடெடு-த்தல் vila-v-ēteṭu-, v. intr. prob. விழு- + எடு +. To steal one's book; கிரந்தத்தைத் திருடிக்கொள்ளுதல். அவ்வூரில் விழவேடெடுத்துக் கொண்டறிதல . . . செயவாரில்லை (திவ். பெரியதி. 8, 1, 8, வ்யா.).

விழற்கட்டு vilarkattu, n. <விழல் +. House thatched with vilal grass; விழற்புல் வேய்ந்த வீடு. (யாழ். அக.)

விழற்கிறை-த்தல் vilarkirai-, v. intr. <id. + இறை-. See விழலுக்கிறை-. சுத்தப பாமர ராய் விழற்கிறைத்துப் பட்டனரால் (பிரபோத. 13, 14).

விழற்கூரை vilar-kūrai, n. <id. +. Roof of vilal grass thatch; விழற்புல் வேய்ந்த கூரை.

விழற்பாய் vilar-pāy, n. <id. + பாய்². Mat made of vilal grass; விழற்புல்லாற் பின்னிய பாய். வெயில்நாளில் விழற்பாயும் குளிர்நாளில் கோரைப்பாயும்.

விழா vilā, n. <விழை-. 1. Festive occasion, festival; உற்சவம். ஆலமாசெல்வன் . . . மகன் விழாக் கால்கோளென்று (கலித். 83). 2. Celebration of a marriage; விவாகக்கொண்டாட்டம். அரசிளங் குமரர்க்குயர் விழா நடத்தி (திருவாலவா. 25, 24).

விழாக்கடி vilā-k-kaṭi, n. <விழா + கடி⁵. Sights of a festival; உற்சவக்காட்சி. (W.)

விழாக்கால்கோள் vilā-k-kāl-kōl, n. <id. + கால்¹ + கோள்¹. Commencement of a festival; திருவிழாத்தொடக்கம். ஆலமாசெல்வன்மகன் விழாக் கால் கோள் (மணி. 3, 144).

விழாக்கொள்(ளு)-தல் vilā-k-kol-, v. intr. <id. +. To celebrate a festival; திருவிழா நடத்துதல். (குறிஞ்சிப. 192, உரை.)

விழாக்கோள் vilā-k-kōl, n. <id. + கோள்¹. Celebration of a festival; திருவிழாக் கொண்டாட்டம். விழாக்கோளெடுத்த நாலேழ் நாளினும் (மணி. 1, 7).

விழாக்கோளாளர் vilākkōl-āḷar, n. <விழாக்கோள் +. Those who conduct a festival, as by order of a king; அரசர் முதலியோர் ஆணைப்படி திருவிழா நடத்துவோர். விழாக்கோ ளாளரைக் குழாத்திடைத் தரீஇ (பெருங. உஞ்சைக். 37, 247).

விழாப்புறம் vilā-p-puram, n. <விழா + புறம்¹. Land-endowment for the conduct of festivals; திருவிழா நடைபெறுதற்கு விடப்பட்ட இறையிலிநிலம். (T. A. S. 1, 6.)

விழால் vilāl, n. cf. விழல். See விழாலரிசி. (தைலவ.)

விழாலரிசி vilāl-arici, n. <விழால் +. [T. vidavali.] Seed of a kind of grass; ஒருவகைப் புல்லரிசி. (தைலவ.)

விழாவணி vilā-v-aṇi, n. <விழா +. 1. See விழவணி. 2. Ceremonial grandeur, as of festivities; திருவிழாச்சிறப்பு. நித்தல் விழாவணி நிகழ்வித்தோனே (சிலப. உரைபெறுகட். 4). 3. State of a warrior armed for battle; வீரனது போர்க்கோலம். வில்லின்செல்வன் விழாவணி விரும்பி நோக்கி (கம்பரா. மீட்சிப. 55).

விழி¹-த்தல் vili-, 11 v. intr. 1. To open the eyes; கண்திறத்தல். இமையெடுத்துப் பற்று வே னென்றியான் விழிக்குங்கால் (கலித். 144). 2. To wake from sleep; நித்திரை தெளிதல். உறங்கி விழிப் பது போலும் பிறப்பு (குறள், 339). 3. To watch; to be vigilant; to be wide awake; சாக்கிரதையா யிருத்தல். அவன் சோர்வு போகாமல் விழித்துக்கொண் டிருப்பவன். 4. To look at attentively; கவனித்து நோக்குதல். நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப . . . நாயி னுக்குத் தவிசிட்டு (திருவாச. 5, 28). 5. To gaze, stare; மருண்டு நோக்குதல். விண்ணின்று மிழியாம லெப்போதும் வானோர் விழிக்கின்றதே (பிரபோத. 6, 14). 6. To shine; பிரகாசித்தல். பொன்னூ ணிருள் கெட விழிப்ப (சீவக. 2280). 7. To be clear; தெளிவாதல். மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்று (தொல். சொல். 394). 8. To be alive; உயிர்வாழ்தல். அழற்கணுக மாருயிருண்ண விழித்தலாற்றேன் (மணி. 23, 70).

விழி² vili, n. <விழி-. 1. Eye; கண். (பிங்.) விழியிலா நகுதலை (தேவா. 345, 5). 2. Eye-ball; மிண்டை. 3. Knowledge; wisdom; ஞானம். தேறா விழியிலா மாந்தர் (திருமந். 177).

விழிகண்குருடு vili-kaṇ-kuruṭu, n. <id. +. Blindness without any apparent defect in the eye, Amaurosis; வெளித்தோற்றத்தில் விழியில் மாறுபாடின்றியே கண்தெரியாமை. அவ்முறு விழிகண்குருடொடு மாவி யயர்வுறும் (கடம்ப. பு. இலீலா. 104).

விழிச்சி vilicci, n. cf. எழுச்சி. Inflammation of the internal ear, otitis; காதுக்குள் வெடிக்குங் கட்டி. (M. L.)

விழிஞம் viliñam, n. A town on the sea-coast of Travancore; திருவிதாங்கூரிலுள்ள ஒரு துறைமுகப்பட்டினம். விழிஞக்கடற்கோடியுள் வேல் வலங்கைக் கொண்டான் (இறை. 3, உரை).

விழிதுறை viḻi-tuṟai, *n.* prob. இழிதுறை. (யாழ். அக.) 1. Shore, bank, ford; நீர்க்கரை. 2. Ghat; ford; இறங்குதுறை.

விழிப்பு viḻippu, *n.* <விழி-. 1. Waking up; விழிக்கை. 2. Watchfulness, vigilance; சாக்கிரதை. 3. Conspicuousness, prominence; சிறந்து விளங்குகை. (W.) 4. Blinking in ignorance; செய்வது தெரியாமல் திகைக்கை.

விழிபிதுங்கு-தல் viḻi-pituṅku-, *v. intr.* <விழி+. To suffer from overwork; வேலை நெருக்கடியால் வருந்துதல்.

விழிமி viḻimi, *n.* See விழுதி. (பிங்.)

விழியன் viḻiyaṉ, *n.* <விழி. 1. One having large prominent eyes; பெருங்கண்ணுடையவன். (W.) 2. One having bulging eyes; பிதுங்கிய விழியுடையவன்.

விழிவாதம் viḻi-vātam, *n.* <id.+வாதம்¹. A disease of the eye that causes twitching; இமை களையாட்டும் கண்ணோய்வகை. (சீவரட்.)

விழிவிழுங்கி viḻi-viḻuṅki, *n.* <id.+விழுங்கு-. An eye-disease; கண்ணோய்வகை. (யாழ். அக.)

விழு¹-தல் viḻu-, *4 v. intr.* cf. வீழ்-. [K. *bīḻu.*] 1. To fall, fall down; to descend; to flow down; கீழ்நோக்கி யிழிதல். விழூஉ மவ்வெள் ளருவி (பதிற்றுப். 78, 1). 2. To lie prostrate, as in reverence; நிலம்படியச் சாய்தல். பாடல் புரிந்து விழுந்தெழுந்து . . . பயில்வித்தார் (பெரியபு. திருநா. 309). 3. To fall down exhausted; சோர்ந்து வீழ்தல். வெஞ்சினவீரர் விழுந்தனர் (கம்பரா. இராவணன் வதை. 36). 4. To fall sick or ill; to be bed-ridden; நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடத்தல். 5. To be defeated or overthrown; தோற்றுப்போதல். அவன் வாக்குவாதத்தில் விழுந்துவிட்டான். 6. To fall low, decline, as prices; to sink to a lower level; தாழ்தல். விலை விழுந்துவிட்டது. 7. To be destroyed, ruined; கெடுதல். விழுந்தன கொடிய தீவினைப் பாபமெலாம் (பிரபுலிங். அக்கமா. உற. 11). 8. To die; சாதல். அவர் விழுந்துபோனார். 9. To set, as the sun; அஸ்தமித்தல். விழுந்த ஞாயிறு வெழுவதன் முன் (கம்பரா. காப்பு. 9). 10. To fall into desuetude; வழக்கிலின்றி யொழிதல். 11. To settle; to be fixed; தங்குதல். அவன் நினைவு அதிலே விழுந்தது. 12. To crowd together; to swarm; திரண்டு கூடுதல். சனங்கள் வந்து விழுகிறார்கள். 13. To be allotted; to fall to one's lot or share; கிடைத்தல். சீட்டு அவனுக்கு விழுந்தது. 14. To be imprinted; பதிதல். புகைப்படம் நன்றாய் விழுந்திருக்கிறது. 15. To appear; to be formed; to come out; வெளித்தோன்றுதல். துவாரம் விழுந்த மரம்; மாட்டுக்கு இரண்டு பல் விழுந்திருக்கிறது; கிழங்கு விழுந்தது. 16. To take place, happen; நேர்தல். 17. To pass; to pass away; கழிதல். இப்படி நாள விழுகையாலும் (S. I. I. v, 140). 18. To rush, as against a person; ஒருவன்மீது தாக்கிச் செல்லுதல். பகைமேல் விழுந்தான். 19. cf. *vṛ.* To exhibit desire; விருப்பங்கொள்ளுதல். ஐம்புலன் மேல் விழுந்து (திருநூற். 13). 20. To fall into position; இடத்திற் பொருந்துதல். 21. To devolve; உரிமை முதலியன இறங்குதல். 22. To be born, used in contempt; பிறத்தல். பெண் கட்டை விழுந்தது. 23. To issue, proceed from, as speech; சொல் முதலியன வெளிப்படுதல். 24. To become detached; பிரிவுபடுதல். 25. To swoop; கீழ்நோக்கிப் பாய்தல். 26. To discharge, empty, as a river; நதி முதலியன சங்கமமாதல். 27. To hang down, droop; தொங்குதல். 28. To fall into a rage; கடுஞ்சினங் கொள்ளுதல். 29. To lose animation, as face; முகம் முதலியன வாடுதல். 30. To be locked up, as capital; பணம் முதலியன முடங்கிக்கிடத்தல்.

விழு²-த்தல் viḻu-, *11 v. tr.* Caus. of விழு¹-. 1. To cause to fall; to throw down; விழச்செய்தல். பழைய கால்விழுத்த நெடுவேலைவீழ் வெற்பினை (பாரத. இராசசூய. 64). 2. To cause to die; சாகச்செய்தல். நமன்தமர் . . . விழுப்பதன்முன் (தேவா. 420, 6). 3. To abandon; to remove; களைதல். அரைத்துணியை விழுத்து வை.

விழு³ viḻu, *n.* <*viṣu.* See விஷுவம். விழு அயனத்திகளிலும் விழவுகளிலும் (சிலப். 10, 22, உரை).

விழு⁴ viḻu, *adj.* <விழு¹-. 1. cf. *vara.* Excellent; sublime; சிறந்த. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லை (குறள், 162). 2. Distressing, grievous; துன்பமான. (சீவக. 2355.)

விழுக்காடிடு-தல் viḻukkāṭiṭu-, *v. tr.* <விழுக்காடு+. To apportion; கூறிடுதல். ஒன்று மிரண்டுமாகப் பகுதியை விழுக்காடிட்டு (சீவக. 798, உரை).

விழுக்காடு viḻukkāṭu, *n.* <விழு¹-+காடு³. 1. Falling; flowing down, as of a waterfall; வீழ்கை. மலைநீர்விழுக்காடு (திருவாலவா. 54, 9). 2. Swoop, as of a kite; கீழ்நோக்கான பாய்ச்சல். பருந்தின் விழுக்காடு (நன். 18, மயிலை.). 3. Share, portion, lot; பங்கு. (W.) 4. Proportion, rate; வீதம். நூறுகுழிக்குக் கலனேநானாழி நெல்லும் கால் பணமும் விழுக்காடு கொள்ளக் கடவதாகவும் (S. I. I. i, 93, 7). 5. Chance; தற்செயல். பகவத்குணானுபவம்வழிந்த பேச்சுகள் விழுக்காட்டாலே பண்ணினபடி (ஈடு, 3, 6, 11). 6. That which is in store in the future; மேல்வருவது. இவனும் விழுக்காடறியாதே அகப்பட்டுக் கொடுநின்றான் (ஈடு, 6, 1, 5, ஜீ.). 7. Expletive; பொருளின்றிக் கூட்டியுரைக்கப்படுஞ் சொல். என்றால் என்பது ஓர் சொல் விழுக்காடு (சீவக. 1886, உரை). 8. Implication,

implied sense; அருத்தாபத்தி. விழுக்காட்டாலே சொன்னார் (ரடு, 3, 3, 5).

விழுக்கு[1] viḻukku, n. <விழுங்கு-. Gulp, swallow; மென்றுதின்னாமல் ஒருசேர விழுங்கொள்ளு கை. ஒரு விழுக்கு விழுங்கினான்.

விழுக்கு[2] viḻukku, n. cf. விழுது. 1. Fat, suet; ஊன்விசேடம். விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள் (புறநா. 371). 2. Oiliness, grease; எண்ணெய்ப்பிசுக்கு.

விழுக்குப்புரட்டு viḻukku-p-puraṭṭu, n. <விழுக்கு[2]+. A relish prepared in oil; எண்ணெயில் வேகவைத்தெடுத்த கறிவகை. Nāñ.

விழுங்கு-தல் viḻuṅku-, 5 v. tr. [T. mingu, K. muṅgu, M. viḻuṅṅuga.] 1. To swallow, gulp, as food; மென்றுதின்னாமல் ஒருசேர விழுங்கொள்ளுதல். தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கி யற்று (குறள், 931). 2. To devour, consume, to absorb; to exhaust; கவளீகரித்தல். அக்கினி எல்லாவற்றையும் விழுங்கிவிட்டது. 3. To utter indistinctly; தெளிவின்றிப் பேசுதல். (W.) 4. To be hesitant in speech, slurring over words; வார்த்தைகளை மழுப்புதல். என் விழுங்கி விழுங்கிப் பேசுகிறாய். 5. To overcome; வெல்லுதல். வெம்பு காலினை விழுங்கிட . . . உம்பர் மீதினிமிர் வாசுகி யொத்தான் (கம்பரா. இராவணன்தானை. 3). 6. To seize, capture; கவர்தல். விடையுடை யினநிரை விழுங்கன் மேயினார் (சீவக. 1817). 7. To kill; கொல்லுதல். கல்லாமந்திரி விழுங்கப் பட்டான் (சீவக. 385). 8. To pervade; to swarm everywhere; வியாபித்தல். வானகம் விழுங்கினா விண்ணவா வெளியின் றென்னவே (கம்பரா. திருவவ. 85).

விழுங்கும்பாம்பு viḻuṅkum-pāmpu, n. <விழுங்கு-+. A deadly defensive machine in a fortress; மதிற்பொறிவகை. (சிலப. 15, 216, உரை.)

விழுச்சிறை viḻu-c-ciṟai, n. <விழு[4]+. Imprisonment without loss of dignity or honour; சீரிய சிறைவாசம். விலங்கி வில்லுமிழும் பூணன் விழுச்சிறைப் பட்டபோழ்தும் (சீவக. 1167).

விழுச்செல்வம் viḻu-c-celvam, n. <id.+. Great fortune, immense wealth; பெருஞ்செல்வம். கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி (குறள், 400).

விழுசுமை viḻu-cumai, n. <விழு[1]-+. Heavy burden; பெரும்பாரம். (யாழ். அக.)

விழுத்தகை viḻu-t-takai, n. <விழு[4]+. Unequalled excellence; பிறர்க்கில்லாத சிறப்பு. விழுத்தகை பெறுகென (பரிபா. 11, 117).

விழுத்தண்டு viḻu-t-taṇṭu, n. <id.+. Large stick for support in walking; பெரிய ஊன்றுகோல். தொடித்தலை விழுத்தண்டூன்றி (புறநா. 243).

விழுத்தம் viḻuttam, n. Black cumin. See கருஞ்சீரகம். (W.)

விழுத்தாட்டு-தல் viḻu-t-tāṭṭu-, v. tr. <விழு[1]-+தாட்டு-. See விழத்தட்டு-.

விழுத்திணை viḻu-t-tiṇai, n. <விழு[4]+. Noble family; உயர்குலம். வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து (புறநா. 27).

விழுத்து[1]-தல் viḻuttu-, 5 v. tr. Caus. of விழு[1]-. [K. bilisu.] See வீழ்[2]-. விழுத்தினான் சிரமெனும் வெருளி மீக்கொள (கம்பரா. இராவணன் வதை. 155).

விழுத்து[2] viḻuttu, n. perh. வீழ்[2]-. Direction, aim; இலக்கு. அந்த விழுத்திலே ஓடினேன். Loc.

விழுதி viḻuti, n. A straggling shrub with simple oblong leaves and greenish flowers, m. sh., Cadaba indica; மருந்துச் செடிவகை.

விழுதிக்கீரை viḻuti-k-kīrai, n. <விழுதி+. Leaves of viḻuti; விழுதியின் இலை.

விழுது viḻutu, n. <விழு[1]-. [K. bilalu, M. viḻudu.] 1. Aerial root, as of the banyan; ஆலமரம் முதலியவற்றின் கிளைகளினின்று இறங்கும் வேர்த்தொகுதி. (பெரும்பாண. 357, உரை.) 2. Lock of hair; தலைமயிர்ச் சடையின் ஒருகால். Loc. 3. (Weav.) Heddles; நெசவுக்கருவி யுறுப்புள் ஒன்று. 4. Lead for sounding; ஆழமளக்குங் கருவி. Naut. 5. Ghee in congealed state; இறுகிக் கட்டியான நெய். 6. Butter; வெண்ணெய். ஆய்ச்சி விழுதுண்ட வாயானை (திவ். இயற். 3, 25). 7. Fat; நிணம். (W.) 8. Paste, pulpy mass; நீர் விட்டரைத்துத் திரட்டியது. இந்த உழுந்து தோசைக் கரைத்தால் விழுது காணுமா?

விழுதுக்கயிறு viḻutu-k-kayiṟu, n. <விழுது+. 1. (Weav.) Thread of linen, wound on the two beams, which the slay moves up and down; நெசவுக் கயிறுவகை. 2. Sounding-line; கடலின் ஆழமறிய உதவுங் கயிறு. (Naut. Man. 71.)

விழுதுசாந்து viḻutu-cāntu, n. <id.+. Mortar ground to a pulpy mass, dist. fr. iṭi-cāntu; மையாக அரைத்த சுண்ணச்சாந்து. Loc.

விழுதுவிடு-தல் viḻutu-viṭu-, v. intr. <id. +. 1. To drop or let down aerial roots, as banyan; ஆல் முதலியனவற்றின் கிளைகளினின்றும் வேர் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதல். 2. To take soundings; to cast the lead-line; ஆழமளத்தல். (W.)

விழுந்தான்கொட்டு viḻuntāṉ-koṭṭu, n. <விழு[1]-+கொட்டு[2]. A peculiar beat of drum,

indicating the death of a person; ஒருவன் இறந்ததைக் குறிக்கும் பறைமுழக்கு. *Loc.*

விழுந்துபோ-தல் viluntu-pō-, *v. intr.* <id.+. 1. To fall down; கீழ்விழுதல். 2. To die; இறத்தல். 3. To cut across; குறுக்குவழியாகச் செல்லுதல். *அந்த ஊருக்கு இந்த வழியே விழுந்துபோகவேணடுமே.*

விழுப்பகை vilu-p-pakai, *n.* <விழு⁴+. Enmity towards the great; சீரிய பகை. *வேந்தனொடு நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக (புறநா. 306).*

விழுப்பம் viluppam, *n.* <id. 1. See விழுமம், 1. *ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் (குறள், 131).* 2. Good; benefit; நன்மை. (பிங்.) 3. Family, ancestry; குலம். (பிங்.) 4. See விழுமம், 4. *நின் விழுப்ப நீக்குதி (விநாயகபு. 57, 23).*

விழுப்பரையன் vilupparaiyan, *n.* perh. விழுப்பம் + அரையன். 1. See விழுப்பாதராயன், 1. (I. M. P. Tj. 89) 2. See விழுப்பாதராயன், 2. *வேளாளனுன விழுப்பரையனுக்குக் கோயிற்கணக்க னென்றும் (கோயிலொ. 44)*

விழுப்பாதராயன் vilu-p-pāta-rāyan, *n.* perh. விழு⁴ + பாதம்¹ +. 1. A title of a class of vassals of the Tamil kings; தமிழ் அரசர்க்குக் கீழ்ப்பட்ட தலைவரில் ஒரு சாராரின் பட்டப்பெயர். (I. M. P. Sm. 47.) 2. A class of people whose duty is to read the accounts of a temple in the presence of the deity; கோயிலிற் சுவாமி திருமுன்பு கணக்கு வாசிக்கும் உரிமையுடைய மரபினன். *பாணடி பதினுலுக்கும் வேண்டிய விழுப்பாதராயர் (திருவாலவா. அரும.).*

விழுப்பாதிராசன் viluppātirācan, *n.* See விழுப்பாதராயன், 1. (I. M. P. Tj. 1092.)

விழுப்பிணி vilu-p-pini, *n.* <விழு⁴+. Disease in an advanced and incurable stage; தீராத முற்றிய நோய். *விழுப்பிணிப்போழ்து மறுமை மனத்தாரேயாகி (நாலடி, 329).*

விழுப்பு[1] viluppu, *n.* <விழு²-. 1. Anything cast off; கழிக்கப்படுவது. *விழுப்பற வுதுக்கியிட்டு (சீவக. 2771).* 2. State of ceremonial impurity before daily bath; ஸ்நாநம் செய்யுமுன் உள்ள அசுத்தநிலை. *விழுப்புத் துணி.*

விழுப்பு[2] viluppu, *n.* <விழுப்பம். See விழுப்பம், 1, 3, 4. (அரு. நி.)

விழுப்புண் vilu-p-pun, *n.* <விழு⁴+. 1. Wound of a warrior on his face or breast received in battle; போரில் முகத்திலும் மார்பிலும் பட்ட புண். *விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழுக்கினுள் வைக்கும் (குறள், 776).* 2. Grievous wound; இடும்பை தரும் புண். *கொழுவாய் விழுப்புண் குறைபொலியும் (சீவக. 2355).*

விழுப்பேரரையர் vilu-p-pēr-araiyar, *n.* perh. id. + பேர்⁴ +. A title of a class of Tamil chieftains; தமிழ்த் தலைவரில் ஒரு சாரார் பட்டப்பெயர். *விழுப்பேரரையர் அய்யாக்குட்டி யடிகள் (I. M. P. S A. 974).*

விழுப்பொருள் vilu-p-porul, *n.* <id.+. The highest object or thing; மேலான பொருள். *விணணகத்தேவரு நணணமாட்டா விழுப்பொருளே (திருவாச. 20, 9).*

விழுபாலை vilu-pālai, *n.* perh. விழு¹-+ பாலை¹. A creeper; கொடிவகை. (யாழ். அக.)

விழுமம் vilumam, *n.* <விழு⁴. 1. Excellence, greatness, sublimity, eminence, magnificence, superiority; சிறப்பு. (தொல். சொல். 353.) 2. Good state; சீர்மை. (தொல். சொல். 353.) 3. Purity; தூய்மை. *Loc.* 4. Distress, affliction; இடும்பை. *நின்னுறு விழுமங் களைந்தோள் (அகநா. 170).*

விழுமலை vilu-malai, *n.* <விழு¹-+ மலை⁴. The western mountain beyond which the sun is supposed to set. See அஸ்தகிரி. *எழுமலை விழுமலை புடைமணி யாக (கல்லா. 19).*

விழுமா-த்தல் vilumā-, 12 *v. intr.* <விழுமம் + யா⁴-. To attain to eminence or glory; சிறப்படைதல். *மகளிர் விழுமாந்தனர் தங்கொழுநரைக் காத்தே (நற். 320).*

விழுமிய vilumiya, *adj.* <id. Pre-eminent, excellent; சிறந்த. *விழுமிய பெறலரும் பரிசி லல்குமதி (திருமுரு. 294).*

விழுமியதுபயத்தல் vilumiyatu-paya-t-tal, *n.* <id.+. (Gram.) Inculcating noble teaching, one of ten *nūl-alaku*, q.v.; நூலழகு பத்தனுள் சீரிய பொருளை யுணர்த்தலாகிய அழகு. (நன். 13.)

விழுமியர் vilumiyar, *n.* <id. See விழுமியோர். *விழுமிய ரென்னினு மவர்பா லிரவாமை (பிரபோத. 30, 72).*

விழுமியோர் vilumiyōr, *n.* <id. Excellent persons; சிறந்தோர். *வானகங் கையுறினும் வேணடார் விழுமியோர் (நாலடி, 300).*

விழுமீன்[1] vilumīn, *n.* <விழு¹-+ மீன்¹. Meteor. See வீழ்மீன்.

விழுமீன்[2] vilu-mīn, *n.* <id. + மீன்². Hilsa. See உல்லம், 1.

விழுமுதல் vilu-mutal, *n.* <id.+. Capital invested in a business; வியாபாரத்தின் மூலதனம். *Loc.*

விழுமுறு-தல் viḻumuṟu-, *v. intr* < விழுமம் + உறு-. To be distressed or afflicted; துன்புறுதல். வேந்து விழுமுறினே (புறநா. 318).

விழுமெனல் viḻum-eṉal, *n.* See விழுவிழெனல்.

விழுவிழெனல் viḻu-viḻeṉal, *n.* Expr. signifying (a) sliminess, slipperiness; வழவழப்பாதற் குறிப்பு. (W.): (b) pastiness; பசை பிடித்தற் குறிப்பு. (யாழ். அக.)

விழை-தல் viḻai-, *4 v.* prob. வீழ்[1]-. *tr.* 1. To wish, desire, love; to be anxious for; to covet; விரும்புதல். இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் (குறள், 615). 2. To esteem; நன்குமதித்தல். ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு (குறள், 630). 3. To resemble; ஒத்தல். மழைவிழை தடக்கை (தொல். பொ. 289, உரை).—*intr.* cf. இழை[1]-. To move closely or intimately; நெருங்கிப்பழகுதல். *Loc.*

விழைச்சி viḻaicci, *n.* < விழை-. 1. Enjoyment; சுகானுபவம். மன்னர்விழைச்சி (சிலப. 2, 2, உரை). 2. See விழைச்சு, 1. அறுவகைப்பட்ட பாசாண்டிகரும் இணைவிழைச்சி நீதென்ப (இறை. 1, உரை, பக். 9).

விழைச்சு viḻaiccu, *n.* < id. (பிங்.) 1. Sexual union; புணர்ச்சி. 2. Tenderness; இளமை.

விழைந்தோன் viḻaintōṉ, *n.* < id. (பிங்.) 1. Friend; நண்பன். 2. Husband; கணவன்.

விழைநன் viḻainaṉ, *n.* < id. See விழைந்தோன்.

விழைய viḻaiya, *part.* < id. A particle of comparison; ஓர் உவமவாய்பாடு. (தொல். பொ. 289.)

விழையார் viḻaiyār, *n.* < id. + ஆ neg. Enemies; பகைவர். விழையார் விழையப் படுப (குறள், 810).

விழைவு viḻaivu, *n.* < id. 1. Copulation; புணர்ச்சி. (பிங்.) 2. Desire; விருப்பம். விழைவோ விழுமிதே (பு. வெ. 9, 41). 3. Vibration of a lute; யாழி னுள்ளோசை. (பிங்.)

விள்(ளு)-தல் viḷ-, *2 v. intr.* 1. To open out, expand; to unfold, as a blossom; மலர்தல். (சூடா.) 2. To crack; உடைதல். அந்தப் பழம் கீழ்விழுந்ததனால் விண்டுபோயிற்று. 3. To split, burst; வெடித்தல். (யாழ். அக.) 4. To be at variance; to be opposed; மாறுபடுதல். விள்வாரை மாறட்ட வென்றிமறவர் (பு. வெ. 1, 14). 5. To become clear; தெளிவாதல்.—*tr.* 1. To break open; to split; பிளத்தல். பழத்தை விண்டான். 2. To hate; பகைத்தல். விண்டு . . . மண்டினார் (சீவக. 418). 3. To be separated from; to leave; நீங்குதல். வினைகளும் விண்டனன் (தேவா. 928, 7). 4. To say, tell; சொல்லுதல். தன்னிடத்து வந்து விள்ளான் (திருவாலவா. 33, 10). 5. To reveal, make known; வெளிப்படுத்துதல். உமக்கே விண்டு பேசினல்லால் (அஷ்டப். திருவரங்கக். 70). 6. To open, as the mouth; வாய் முதலியன திறத்தல். வாய்விண்டு கூறும் (பாகவத. 1, தன்மபுத்திர. 29). 7. To solve, as a riddle or conundrum; பிதிர் முதலியன விடுத்தல். இந்தப் பிதிரை விள்ளு.

விள்கை viḷkai, *n.* < விள்-. Leaving; விட்டகலுகை. விள்கை விள்ளாமை விரும்பி (திவ். திருவாய். 1, 6, 5).

விள்ளல் viḷḷal, *n.* < id. 1. Separation; பிரிவு. விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது (நாலடி, 76). 2. Unfolding, as of a flower; மலர்கை. (சூடா.) 3. Embracing; ஆலிங்கனம். (சூடா.) 4. Wynaad coffee cherry-nutmeg. See நெடுநாரை, 2. *Kātar.*

விள்ளோடன்றேங்காய் viḷ-ḷ-ōṭaṉ-ṟēṅ-kāy, *n.* < id. + ஓடு + . Coconut in which the kernel parts easily from the shell; உள்ளீடான பருப்பு சிரட்டையினின்று எளிதாகப்பெயருந் தேங்காய். (J.)

விள[1] viḷa, *n.* < விளா[1]. Wood-apple. See விளா[1]. (தொல். எழுத். 181, உரை.)

விள[2] viḷa, *n.* See விளவு[4]. (பிங்.)

விள[3] viḷa, *n.* See விளவு[6]. (பிங்.)

விளக்கங்காண்(ணு)-தல் viḷakkaṅ-kāṇ-, *v. tr.* < விளக்கம் + . To test; சோதித்தறிதல். தொண்டரை விளக்கங்காண (பெரியபு. திருநீலகண்ட. 10).

விளக்கணம் viḷakkaṇam, *n.* prob. விளக்கு- + . 1. Soldering; பொடிவைத்துப் பொருந்துகை. (யாழ். அக.) 2. Solder; பற்றுப்பொடி.

விளக்கணி viḷakkaṇi, *n.* < விளக்கு + . (Rhet.) A figure of speech. See தீவகம்[1], 2. (அணியி. 15.)

விளக்கணை-த்தல் viḷakkaṇai-, *v. intr.* < id. + அணை-. To extinguish a lamp; விளக்கை அவித்துவிடுதல்.

விளக்கத்தார்கூத்து viḷakkattārkūttu, *n.* A treatise on dramaturgy, not now extant; வழக்கிவீழ்ந்த ஒரு நாடகத்தமிழ்நூல். (தொல். பொ. 553, உரை.)

விளக்கப்பிரைசிதான் viḷakka-p-piraici-tāṉ, *n.* < விளக்கம் + Fr. *président.* Examining magistrate; குற்றவிசாரணைக்குரிய நியாயாதிபதி. *Pond.*

விளக்கம் viḷakkam, *n.* < விளக்கு-. [K. *beḷahu.*] 1. Elucidation, explanation; தெளி

வான பொருள். 2. Clearness; perspicuity; தெளிவு. நீ சொல்வது விளக்கமாக இல்லை. 3. Light; ஒளி. ஊரசுடு விளக்கத்து (புறநா. 7). 4. Phase of the moon; சந்திரகலை. (சது.) 5. Lamp; விளக்கு. குடியென்னுங் குன்றா விளக்கம் (குறள், 601). 6. Ring; மோதிரம். செவ்விரற் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்து (நெடுநல். 144). 7. Praise; புகழ். நாவில் விளக்கந் தரும் (குறள், 853). 8. Investigation; விசாரணை. (யாழ். அக.) 9. Court of the first instance, where evidence is taken; சாக்ஷி விசாரணை நடக்கும் நியாயஸ்தலம். *Pond.* 10. Plenty; அதிகம். விளக்கமாய்க் கொடு. *Tinn.*

விளக்கவி-த்தல் viḷakkavi-, *v. intr.* < விளக்கு + அவி^{2}-. See விளக்கணை-.

விளக்கிசைக்குறி viḷakkicaikkuṟi, *n.* < விளக்கு- + இசை^{4}- + . Colon, a punctuation-mark (:); வாசிக்கையில் மூன்று மாத்திரை நிறுத்து வதற்கு இடுங்குறி.

விளக்கிடு-தல் viḷakkiṭu-, *v.* < விளக்கு + . *intr.* 1. To light lamps. See விளக்கேற்று-. 2. To burn lights in the temple, as an act of piety; கோயிலில் திருவிளக்கேற்றி வைத்தல்.—*tr.* To explain; to throw light upon; விளங்கச் செய்தல்.

விளக்கிடுகல்யாணம் viḷakkiṭu-kalyāṇam, *n.* < விளக்கிடு- + . An auspicious ceremony performed before a girl's marriage, generally in her seventh or ninth year, among Kārkātta Vēḷāḷas; கார்காத்த வேளாளரில் மணம்புரியாத பெண்களுக்கு 7 அல்லது 11-ஆம் வயதிற் செய்யப்படுஞ் சடங்குவகை. (E. T. vii, 380.)

விளக்கீடு viḷakkīṭu, *n.* < id. Lamp-lighting on the evening of *tiru-k-kārttikai;* திருக்கார்த்திகையன்று விளக்கேற்றுகை. கார்த்திகை நாள் . . . விளக்கீடு காணாதே போதியோ (தேவா. 1118, 3).

விளக்கு^{1}-தல் viḷakku-, *5 v. tr.* Caus. of விளங்கு-. 1. To make clear; to explain, elucidate; தெளிவாக்குதல். சொல்லிக்காட்டிச் சோரா வின்று விளக்கி (மலைபடு. 79). 2. To make illustrious; பிரசித்தப்படுத்துதல். தம்மை விளக்குமால் (நாலடி, 132). 3. To clean, brighten, polish; துலக்குதல். பல்லை விளக்குகிறான்: பாத்திரத்தை விளக்குகிறாள். 4. To purify; சுத்தமாக்குதல். குருவி னுபதேசம் மனத்தை விளக்கும். 5. To distribute, serve; பரிமாறுதல். அட்டன யாவையும் விளக்கின மிவர்க்கே (விநாயகபு. 53, 29). 6. To sweep, clear up; துடைப்பத்தாற் பெருக்குதல். 7. To solder; பொடியிட்டுப் பற்றவைத்தல். பொன்னின் பட்டைமேற் குண்டுவைத்து விளக்கின வளை (S. I. I. ii, 182).

விளக்கு^{2} viḷakku, *n.* < விளக்கு-. [T. *velugu,* K. *beḷaku,* M. *viḷakku.*] 1. Lamp, light; ஒளிதருங் கருவி. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல (குறள், 299). 2. Lustre, band of rays; ஒளிப் பிழம்பு. (அக. நி.) 3. Brightening; ஒளிபெறச் செய்கை. நிலம விளக்குறுப்ப (மதுரைக். 705). 4. The 15th *nakṣatra.* See சோதி^{4}. (சூடா.)

விளக்குக்குச்சோறூட்டு-தல் viḷakkuk-ku-c-cōṟūṭṭu-, *v. intr.* < விளக்கு + . To make an offering of boiled rice before a burning lamp in thanks-giving to the God of Fire, on gathering the first sheaves; நாட்கதிர் கொண்டதும் அக்கினியின்பொருட்டு விளக்கு முன்பாகப் புதிய சோறு படைத்தல். (W.)

விளக்குக்குப்புதிதூட்டு-தல் viḷakkuk-ku-p-putitūṭṭu-, *v. intr.* < id. + . See விளக்குக் குச்சோறூட்டு-. (W.)

விளக்குக்கூடு viḷakku-k-kūṭu, *n.* < id. + . 1. See விளக்குத்தகழி. 2. See விளக்குக் கூண்டு, 1. 3. See விளக்குமாடம், 1. (W.) 4. Balloon carrying a light; விளக்கை உள்வைத்து வானத்துச் செல்லவிடுக்குங் கூடு.

விளக்குக்கூண்டு viḷakku-k-kūṇṭu, *n.* < id. + . 1. Lighthouse. See கலங்கரைவிளக்கம். *Colloq.* 2. See விளக்குக்கூடு, 4.

விளக்குக்கொளுத்து-தல் viḷakku-k-koḷuttu-, *v. intr.* < id. + . See விளக்கேற்று-.

விளக்குத்தகழி viḷakku-t-takaḻi, *n.* < id. + . Oil-receptacle in a lamp; தீபம் ஏற்று தற்கு உரிய அகல். (யாழ். அக.)

விளக்குத்தண்டு viḷakku-t-taṇṭu, *n.* < id. + . Lamp-stand, standard of a lamp; தீபம் ஏற்றி வைக்குந் தகழியைத் தாங்குந் தண்டு.

விளக்குத்தாள் viḷakku-t-tāḷ, *n.* < id. + தாள்^{1}. See விளக்குத்தண்டு. (யாழ். அக.)

விளக்குநாய்ச்சியார் viḷakku-nāyacciyār, *n.* < id. + . *Loc.* 1. Lamp in a house, regarded as a goddess. See திருவிளக்குநாச்சியார், 1. 2. Metallic image of a woman holding a lamp in her hands. See திருவிளக்குநாச்சியார், 2.

விளக்குநிலை viḷakku-nilai, *n.* < id. + . 1. (Puṟap.) Theme describing the royal lamp as flourishing inseparably with the royal sceptre; அரசனது கோலோடு விளக்கும் ஒன்றுபட்டோங்கு வதைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 90.) 2. (Puṟap.) Theme describing the movement of a lamp from left to right, indicating the victory of a king; வலமாகத் திரியாநிற்கும் விளக்கு அரசனது வெற்றியைக் காட்டுவதாகக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 9, 12.) 3. A poem on the theme of

vilakku-nilai, in which the royal sceptre and the royal lamp are described as flourishing inseparably, as the spear and the spear-head, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் வேலும் அதன் தலையும் விலங்கா தோங்கியவாறுபோலக் கோலும் விளக்கும் விலங்கா தோங்குவதாகக் கூறுவது. (சது.) 4. See விளக்குத் தண்டு. (அக. நி.)

விளக்குப்பாடம் vilakku-p-pāṭam, n. <id.+பாடம்². Lesson learnt at night under a lamp; இராவிலேற்றிய தீபத்தின் முன்னிருந்து பிள்ளைகள் படிக்கும் பாடம். *Loc.*

விளக்குப்பாதம் vilakku-p-pātam, n. <id.+பாதம்¹. 1. See விளக்குத்தண்டு. (W.) 2. Foot of the lamp-stand; விளக்குத்தண்டின் அடிப்பாகம்.

விளக்குப்பார்-த்தல் vilakku-p-pār-, v. intr. <id.+. See விளக்கேற்று-. *Loc.*

விளக்குப்பிணம் vilakku-p-piṇam, n. <id.+. Darkness; இருட்டு. விளக்குப்பிணம் போலே காணவொண்ணாதபடி (ஈடு, 5, 7, 4).

விளக்குப்புறம் vilakku-p-puṟam, n. <id. +புறம்¹. Endowment for lights in a temple; கோயிலில் விளக்கிடுதற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம். நந்தா விளக்குப்புற மாகென (சீவக. 2564).

விளக்குப்பொருத்து-தல் vilakku-p-poruttu-, v. intr. <id.+. See விளக்கேற்று-. (W.)

விளக்குப்போடு-தல் vilakku-p-pōṭu-, v. intr. <id.+. See விளக்கேற்று-.

விளக்குமாடம் vilakku-māṭam, n. <id. +மாடம்¹. 1. Niche in a wall for lamps; தீபம் வைப்பதற்கான சுவர்ப்புரை. (W.) 2. Place for lights in a temple; திருவிளக்கிடும் கோயிலிடம். (T. A. S. i, 176.)

விளக்குமாற்றுக்கட்டை vilakkumāṟṟu-k-kaṭṭai, n. <விளக்குமாறு+. 1. Old and worn-out broom; தேய்ந்த துடைப்பம். 2. A term of reproach; ஒரு பழிச்சொல். *Loc.*

விளக்குமாறு vilakku-māṟu, n. <விளக்கு-+. Broom; துடைப்பம். (தைலவ.)

விளக்குறு-த்தல் vilakkuṟu-, v. tr. <id.+உறு-. To brighten, give splendour to; ஒளிபெறச் செய்தல். நிலம விளக்குறுபப (மதுரைக். 705).

விளக்கெண்ணெய் vilakkeṇṇey, n. <விளக்கு+. 1. Castor oil, as used for lamps; விளக்கிடுவதற்கு உதவும் ஆமணக்கெண்ணெய். *Colloq.* 2. Medicinal castor oil; மருந்தாக உதவும் ஆமணக்கெண்ணெய். *Colloq.* 3. Oil extracted from neem seeds; வேப்பெண்ணெய். (யாழ். அக.)

விளக்கேற்றிவை-த்தல் vilakkēṟṟi-vai-, v. <id.+ஏற்று-+. intr. 1. See விளக்கேற்று-. 2. To help to marry; கலியாணஞ் செய்துவைத்தல். இவனுக்குக் காலத்தில் ஒரு விளக்கேற்றிவைக்க நினைக்கிறேன். (W.)—tr. To set up, establish; நிலைநிறுத்துதல். அழியவிருந்த குடும்பத்தை விளக்கேற்றிவைத்தான்.

விளக்கேற்று-தல் vilakkēṟṟu-, v. intr. <id.+. To light lamps; தீபத்தை யேற்றுதல்.

விளக்கைக்குளிரவை-த்தல் vilakkai-k-kuḷira-vai-, v. intr. <id.+. See விளக்கமர்-. *Loc.*

விளக்கைச்சமனஞ்செய்-தல் vilakkai-c-camaṉañ-cey-, v. intr. <id.+. See விளக்கணை-. *Loc.*

விளக்கைச்சமனம்பண்ணு-தல் vilakkai-c-camaṉam-paṇṇu-, v. intr. <id.+. See விளக்கணை-. *Loc.*

விளக்கைநிறுத்து-தல் vilakkai-niṟuttu-, v. intr. <id.+. See விளக்கணை-. *Loc.*

விளகம் viḷakam, n. <*bhallātaka*. Marking-nut tree. See சேங்கொட்டை, 2. (மலை.)

விளங்கம் vilaṅkam, n. <*viḍaṅga*. Small elliptic cuspidate-leaved windberry. See வாயுவிளங்கம், 1. (மலை.)

விளங்கவை-த்தல் vilaṅka-vai-, v. tr. <விளங்கு-+. 1. To make clear; தெளிவாக்குதல். 2. See விளக்கேற்றிவை-. 3. To make illustrious or renowned; புகழ்பெறச் செய்தல் பெற்ற வயிற்றை விளங்கவைக்க வேண்டும்.

விளங்கவைத்தல் vilaṅka-vaittal, n. <விளங்கவை-. Perspicuity, clearness of expression, one of ten *nūl-aḻaku*, q.v.; நூலழகு பத்தனுள் கூறப்புகும் பொருளைத் தெளியச்சொல்லுவது. (நன். 13.)

விளங்கிப்பேர் vilaṅki-p-pēr, n. <விளங்கு-+. History of lands, fields, etc., given in the old settlement register; முதற் பைசல் கணக்கிலுள்ள நிலவிவரணச் சரித்திரம். *Loc.*

விளங்கிழை vilaṅkiḻai, n. <id.+இழை. Woman, as wearing bright jewels; பெண். விளங்கிழை தமியளானாள் (சீவக. 303).

விளங்கு¹-தல் vilaṅku-, 5 v. [T. *velungu*, K. *belagu*, M. *vilaṅṅuga*.] intr. 1. To shine; பிரகாசித்தல். பகல்விளங்குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே (புறநா. 8). 2. To become renowned, illustrious; பிரசித்தமாதல். அவன் பெயர் எங்கும்

விளங்கும். 3. To be polished; பளபளப்பாதல். 4. To be clear or plain; தெளிவாதல். நீ சொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லை. 5. To be prosperous, successful; விருத்தியாதல். அந்தக்குடி விளங்க வில்லை. 6. To excel, become great; மிகுதல். திறல் விளங்கு தோத்தானை (பு. வெ. 4, 8).—*tr.* To know; அறிதல். (J.)

விளங்கு² viḷaṅku, *n.* Lesser galangal. See சிற்றரத்தை, 1. (மலை.)

விளங்குதாரணத்ததாகுதல் viḷaṅku-tāraṇattatākutal, *n.* <விளங்கு- + உதாரணம் + ஆகு- +. Being furnished with appropriate illustrations, one of ten *nūl-aḻaku*, q.v.; நூலழகு பத்தனுள் மேற்கோள் எளிதாக விளங்குவது. (நன். 13.)

விளங்குதிங்கள் viḷaṅku-tiṅkaḷ, *n.* <id. +. Venus, as the shining planet; சுக்கிரன். (திவா.)

விளங்குபொன் viḷaṅku-poṉ, *n.* <id. +. Metallic mirror; உலோகத்தாற் செய்த கண்ணாடி. விளங்குபொன்னெறிந்த நலங்கிளர பலகையொடு (புறநா. 15).

விளங்கொளி viḷaṅkoḷi, *n.* <id. + ஒளி¹. Arhat, as the shining light; அருகன். (திவா.)

விளச்சீர் viḷa-c-cīr, *n.* <விளம்² +. (Pros.) Foot of two *acai* ending in *nirai*, either *kū-viḷam*-∪∪ or *karu-viḷam* ∪∪ ∪∪; நிரையசையில் முடியும் இயற்சீர். (யாப. வி.)

விளத்தாரு viḷattāru, *n.* Sea-side Indian oak; வெண்கடம்பு. (மலை.)

விளத்து¹-தல் viḷattu-, 5 *v. tr.* <விளர்த்து-. To explain; விவரித்தல். (W.)

விளத்து²-தல் viḷattu-, 5 *v. tr.* <விலத்து-. To except; to exclude; விலக்குதல். (யாழ். அக.)

விளப்பு viḷappu, *n.* <விளம்பு-. 1. Saying; சொல்லுகை. 2. Becoming famous; பிரசித்தமாகை. தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற (திவ். திருவாய். 4, 8, 5).

விளம்¹ viḷam, *n.* perh. *viṣa*. *Loc.* 1. Long-felt hatred, spite; அடம். 2. Self-conceit; அகங்காரம்.

விளம்² viḷam, *n.* [K. *beḷala.*] 1. Wood-apple. See விளா¹. (அரு. நி.) 2. (Pros.) Symbolic expression for *nirai* (∪∪) ending an *iyaṟ-cīr;* இயற்சீரின் இறுதிநிரை வாய்பாடு. விளமுன் னேருமே.

விளம்பகதி viḷampa-kati, *n.* <*vilamba* +. See விளம்பம்.

விளம்பம் viḷampam, *n.* <*vilamba*. 1. Slowness, tardiness, delay; தாமதம். (ஈடு, 6, 1, பிர.) (சூடா.) 2. (Mus.) A variety of *ilayai* indicating a slow pace; இலயவகை. (பரத. தாள. 51.)

விளம்பரம் viḷamparam, *n.* prob. விளம்பு-. [M. *viḷambaram.*] Advertisement, proclamation, notice, publication; அறிக்கை. *Colloq.*

விளம்பனம்¹ viḷampaṉam, *n.* <*vilambana*. See விளம்பம், 1. (சூடா.)

விளம்பனம்² viḷampaṉam, *n.* <*viḍambana*. Imitation of ancient customs and manners, with acting and singing; ஆதிகாலத்து மக்களின் வழக்க வொழுக்கம் முதலியவற்றை ஆடியும் பாடியுங் காட்டுகை. (திவா.) (யாப. வி. பக். 526.)

விளம்பி¹ viḷampi, *n.* <விளம்பு-. Toddy, as causing unguarded utterance; கள். (திவா.)

விளம்பி² viḷampi, *n.* <*Vilambin*. The 32nd year of the Jupiter Cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் முப்பத்திரண்டாவது.

விளம்பி³-த்தல் viḷampi-, 11 *v. intr.* <விளம்பம். To delay, procrastinate; தாமதித்தல். நீங்கள் மந்தாயுசுக்களாகையாலே விளம்பிக்க வொண்ணாது (ஈடு, 1, 3, 11).

விளம்பிதம் viḷampitam, *n.* <*vilambita*. 1. Slowness; தாமதம். (நாமதீப. 562.) 2. (Mus.) See விளம்பம், 2. விளம்பித நெறிவழாமல் . . . ஆடும் (கம்பரா. ஊர்தே. 106).

விளம்பிநாகனார் viḷampinākaṉār, *n.* A poet, author of Nāṉ-maṇi-k-kaṭikai; நான்மணிக்கடிகை இயற்றிய ஆசிரியர்.

விளம்பு¹-தல் viḷampu-, 5 *v. tr.* [M. *viḷambuga.*] 1. To speak, say; சொல்லுதல். உற்றது விளம்ப லுற்றேன் (சீவக. 1694). 2. To proclaim openly, make public, reveal; வெளிப்படக் கூறுதல். உடையது விளம்பேல் (ஆத்திசூடி). 3. To spread abroad; பரப்புதல். (பிங்.) 4. To trace letters over the model of a copy; பழுதற்ற காகப் பிள்ளைகள் எழுத்தின்மே லெழுதுதல். *Loc.* 5. To serve food; பரிமாறுதல். (நாமதீப. 711.) 6. To inquire; விசாரித்தல். (W.)

விளம்பு² viḷampu, *n.* <விளம்பு-. Word, speech; சொல். (நன். 458.)

விளமேலடி viḷamēlaṭi, *n.* perh. விளை³ + மேல் + அடு¹-. Assessment levied on crops other than paddy; நெல் நீங்கிய மற்றைய தானிய விளைவிற்கு இடும் வரி. *Loc.*

விளர்¹-தல் viḷar-, 4 *v. intr.* [K. *beḷar*, M. *viḷarka.*] 1. To become pale; to whiten; வெளுத்தல். விளரும் விழுமெழும் (திருக்கோ. 193). 2. To be imperfect; to be immature; முதிரா திருத்தல். விளரா வன்பின் (விநாயகபு. 52, 18).

விளர்²-த்தல் viḷar-, 11 *v. intr.* 1. To become white or pale; வெளுத்தல். *விளர்த்த வாளியினை அசைத்து* (பு. வெ. 7, 21, உரை). 2. To feel ashamed; வெட்குதல். *மேய கலைப்பெண் விளர்ப்ப* (பிரபுலிங். மாயைபூசை. 50).

விளர்³ viḷar, *n.* <விளர்¹-. [K. *beḷar*, M. *viḷar*.] 1. Whiteness; வெண்மை. *கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக* (புறநா. 120). 2. Fat; நிணம். (பிங்.) 3. Fertility; செழுமை. (W.) 4. Tenderness; இளமை. (பிங்.) 5. That which is immature or imperfect; முற்றாதது. *விளரில் பூசனை* (திருவானைக். குபேர. 2). 6. Straightness; நேர்மை. *விளரிநீஇ* (கல்லா. 8). 7. Great anger, wrath; பெருஞ்சினம். (அரு. நி.) 8. Hatred; வெறுப்பு. (அக. நி.)

விளர்⁴-தல் viḷar-, 5 *v. tr.* cf. விளம்பு-. To call; கூப்பிடுதல். *வையமுற்றும் விளரியதே* (திவ். இயற். திருவிருத். 82).

விளர்⁵ viḷar, *n.* cf. விளார். Twig. See வளார். (அக. நி.)

விளர்ப்பு viḷarppu, *n.* <விளர்¹-. Whiteness; வெளுப்பு. (யாழ். அக.)

விளரி¹ viḷari, *n.* prob. விளர்³. 1. Tenderness; இளமை. (பிங்.) 2. Great desire; மிக்க வேட்கை. (பிங்.) 3. Abundance; மிகுதி. (W.)

விளரி² viḷari, *n.* prob. விளர்⁴-. 1. (Mus.) The sixth note of the gamut, one of seven *icai*, q.v.; ஏழிசையு ளொன்று. (திவா.) 2. (Mus.) A melody-type of the *neytal* class, suited for mourning; நெய்தற்குரிய இரங்கற்பண். *விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையா* (புறநா. 260). 3. Yāḻ; யாழ். (அக. நி.)

விளரி³ viḷari, *n.* Wood-apple. See விளா¹. (அரு. நி.)

விளரிப்பாலை viḷari-p-pālai, *n.* <விளரி² + பாலை¹. (Mus.) A melody-type of *pālai* class; பாலைப்பண்களு ளொன்று. (பிங்.)

விளவு¹ viḷavu, *n.* Eagle-wood. See அகில். (அரு. நி.)

விளவு²-தல் viḷavu-, 5 *v. tr.* See விளாவு¹-. (W.)

விளவு³ viḷavu, *n.* See விளா¹. (பிங்.)

விளவு⁴ viḷavu, *n.* <விடவு. cf. பிளவு. Cleft, crack; நிலம் முதலியவற்றிற் பிளப்பு. (பிங்.)

விளவு⁵-தல் viḷavu-, 5 *v. intr.* <விளவு⁴. To split; to burst asunder; கமராதல். (W.)

விளவு⁶ viḷavu, *n.* perh. விளர்¹-. Youth; இளமை. (பிங்.)

விளா¹ viḷā, *n.* cf. விளர்¹. [T. *velaga*, M. *viḷā*.] Wood-apple, m. tr., *Feronia elephantum*; மரவகை. (பு. வெ. 10, சிறப். 1, உரை.)

விளா² viḷā, *n.* <விளாவு²-. A turn or round in ploughing; உழவில் வருஞ் சுற்று. *விளாக் கொண்டு உழும் உழவர்* (சிலப். 27, 230, அரும்.).

விளாக்குலைகொள்(ளு)-தல் viḷā-k-kulai-koḷ-, *v. tr.* <வளா¹ + குலை + . 1. To overspread, pervade; வியாபித்தல். *ஒரு திருவடியே பூமிப்பரப்படங்கலும் போய் விளாக்குலைகொண்டது* (திவ். இயற். திருவிருத். 58, வ்யா. பக். 321). 2. To swallow; உட்கொள்ளுதல். *ஸ்துத்ய குணங்களை விளாக்குலைகொள்ளும்படியான பாடல்கள்* (ஈடு, 2, 7, 6).

விளாக்கை-த்தல் viḷākkai-, *v. tr.* <விளா² + கை³-. To plough; உழுதல். *நுகமின்றி விளாக் கைத்து* (திருவாச. 26, 8).

விளாக்கொள்(ளு)-தல் viḷā-k-koḷ-, *v. tr.* <வளா¹ + . To spread, pervade; வியாபித்தல். *தாவியன் றுலகமெல்லாந் தலை விளாக்கொண்ட வெந்தாய்* (திவ். திருமாலை, 35).

விளாக்கோல்(லு)-தல் viḷā-k-kōl-, *v. intr.* <விளா² + . To plough one turn or round; கழனியைச்சுற்றி ஒருவட்டம் உழுதல். *Loc.*

விளாகம் viḷākam, *n.* <வளாகம். [M. *viḷāgam*.] 1. Surrounding area; சூழ்ந்தவிடம். *பைம்பொழில் விளாகத்து* (தேவா. 734, 6). 2. Battlefield; போர்க்களம். *வென்றவா விளாகந் தன்னுட் சென்றிலேன்* (தேவா. 1193. 1). (பிங்.)

விளாசம் viḷācam, *n.* Corr. of விலாசம்.

விளாசு-தல் viḷācu-, 5 *v. tr.* cf. விலாசு-. 1. To beat, strike; அடித்தல். *Colloq.* 2. To harangue; மனத்தில் உறுத்தப்பேசுதல்.

விளாத்தி viḷātti, *n.* <விளா¹. Wood-apple. See விளா¹. (மலை.)

விளாப்பு viḷāppu, *n.* perh. விளை²-. Anything solely and exclusively owned; பிறர்க்குப் பங்கில்லாமற் கொண்டது. (யாழ். அக.)

விளாப்பூசை viḷā-p-pūcai, *n.* prob. *uṣas* + பூசை². The morning worship in a Śiva temple; சிவன்கோயிலில் உஷக்காலத்தில் நிகழும் பூசை. *Loc.*

விளாம்பிசின் viḷām-picin, *n.* <விளா¹ + . Gum exuded by wood-apple tree; விளாமரத்தின் பிசின்.

விளாம்பூச்சு vilām-pūccu, *n.* prob. முலாம்+. A kind of painting; சித்திரப்பூச்சு வகை. (யாழ். அக.)

விளார் viḷār, *n.* Twig. See வளார்.

விளாவு¹-தல் viḷāvu-, *5 v. tr. & intr.* < வளாவு²-. 1. To mix, as cold water with hot; கலத்தல். கடல்வெதும்பினுல் விளாவ நீரிலலை (ஈடு, 2, 2, அவ.). 2. To embrace, move in a friendly way with; தழுவிக்கொள்ளுதல். (திவா.) 3. See விளாசு-.

விளாவு²-தல் viḷāvu-, *5 v.* < வளாவு¹-. *tr.* To plough round and round; சுற்றிச்சுற்றி உழுதல். பாழ்ச்செய விளாவி (திருவாச. 40, 9).—*intr.* To wave round; சுற்றுதல். முன்பு வயலிட ஞாக முன்னி விளாவிய (தணிகைப்பு. நாட்டு. 129).

விளாறு¹ viḷāṟu, *n.* perh. வெள்ளம்+ஆறு¹. cf. வழாறு. Flooded stream; பெருக்கெடுத்தோடும் நதி. அடித்து இரத்தம் விளாறாகப் பெருகிற்று. *Colloq.*

விளாறு² viḷāṟu, *n.* Twig. See வளார். *Loc.*

விளி¹-தல் viḷi-, *4 v. intr.* 1. To die; இறத்தல். விளிந்தாரின் வேறல்லர் (குறள், 143). 2. To perish; to be ruined; to become extinct; அழிதல். விளிவதுகொல் . . . மறவர் சினம் (பு. வெ. 1, 15). 3. To diminish; குறைதல். விளியா நோயுழந்து (கலித். 53). 4. To pass away; கழிதல். வேணுநாள வறிதே விளிந்தால (கம்பரா. நிந்தனை. 31). 5. To cease; to be interrupted; ஓய்தல். நாரை . . . விளியாது நரலும் (கலித். 128). 6. To be angry; கோபித்தல். விளிந்தாரே போலப் பிறராகி (பழமொ. 182). 7. To be overcome with shame; நாணமடைதல். கவிதை பரமன் சொல விளிந்து (திருவாலவா. 16, 22). 8. To be dishonoured or disgraced; அவமானமடைதல். கற்றவை நவைபட விளிய (திருவாலவா. 57, 5). 9. To suffer; வருத்தப்படுதல். (W.) 10. To turn about; மறிதல். (W.) (சது.)—*tr.* To say, speak; சொல்லுதல். தீவிளி விளிவன் (திவ். திருமாலை, 30).

விளி²-த்தல் viḷi-, *11 v. tr.* 1. To call, summon; அழைத்தல். கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் (குறள், 894). 2. To say, speak; சொல்லுதல். இராமநாமம் விளித்திட (கம்பரா. சம்பா. 59). 3. To sing; பாடுதல். பஞ்சுரம் விளிப்பினும் (ஐங்குறு. 311). விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காணலும் (திரிகடு. 11). 4. To destroy; அழித்தல். முதல் விளிக்கும் வினையைப் புரியற்க (விநாயகபு. 2, 59). 5. To kill; கொல்லுதல். வெஞ்சின வரக்கரை விளித்து வீயுமோ (கம்பரா. நிந்தனை. 48).—*intr.* To roar, shout; பேராரவாரஞ்செய்தல். விளித்துப்பின் வேலை தாவும் வீரன் (கம்பரா. கடறாவு. 33).

விளி³ viḷi, *n.* < விளி²-. 1. Sound; ஓசை. வளைவாய்க் கிள்ளை மறைவிளி பயிற்றும் (பெரும்பாண். 300). 2. Song; இசைப்பாட்டு. விளியாக்கொண்டு (சீவக. 2691). 3. Word, speech; சொல். தீவிளி (திவ். திருமாலை, 30). 4. Shout of excitement, frenzy or joy; கொக்கரிப்பு. எடுத்தனா விளியும் சங்கும் (சீவக. 447). 5. Call; அழைப்பு. (பிங்.) 6. (Gram.) Vocative case; எட்டாம் வேற்றுமை. விளியெனப் படுப (தொல். சொல். 114).

விளி⁴ viḷi, *n.* < இளி³. The fifth note of the gamut. See இளி³, 5. (யாழ். அக.)

விளிக்கூத்து viḷi-k-kūttu, *n.* < விளி³+. Dancing with whistling; சீழ்க்கைக்கூத்து. நாத்தலை மடிவிளிக்கூத்தொடு (சீவக. 120).

விளிந்தார் viḷintār, *n.* < விளி¹-. The dead; இறந்தவர். விளிந்தாரின் வேறல்லர் (குறள், 143).

விளிப்பு viḷippu, *n.* < விளி²-. 1. Sound; ஓசை. விளிப்பறை போகாது (மணி. 3, 63). 2. Calling, shouting; சத்தமிடுகை. (நாமதீப. 670.)

விளிம்பு viḷimpu, *n.* perh. விளி¹-. cf. வடிம்பு. 1. Border, edge; rim; ஓரம். (நாமதீப. 546.) 2. Brink, margin; கரை. விளிம்பு தெற்றி முற்றுவித்தது (கம்பரா. நகரப். 20). 3. Eyelid; கண்ணிமை. (பிங்.) 4. Gums; எயிறு. (பிங்.)

விளிம்புகட்டு-தல் viḷimpu-kaṭṭu-, *v. intr.* < விளிம்பு+. 1. To form a ring; to form the border, as in mat-making; பாய் முதலியவற்றிற்கு ஓரம் அமைத்தல். 2. To form proud flesh around a wound; புண் ஆறி ஓரம் வைத்தல். (W.)

விளிவி-த்தல் viḷivi-, *11 v. tr.* Caus. of விளி²-. (W.) 1. To send one to call another; பிறனொருவனைக் கூப்பிடும்படி ஆளனுப்புதல். 2. To cause to kill; கொல்லச்செய்தல்.

விளிவு¹ viḷivu, *n.* < விளி¹-. 1. Death; சாவு. (சூடா.) 2. Ruin; கேடு. விளிவின்று . . . ஒருநீயாகித் தோன்ற (திருமுரு. 292). 3. Sleep; உறக்கம். காடுதேர் வேட்டத்து விளிவிடம் பெறாஅது (அகநா. 58). 4. Interruption; cessation; இடையறவு. விளிவின்று . . தளிபொழிசாரல் (பரிபா. 12, 2). 5. Shame; நாணம். பேசரும் விளிவிற் கூடி (திருவாலவா. 32, 7). 6. Great anger; கடுங்கோபம். பாவிமேல் விளிவு சரத நீங்கலதாம் (கம்பரா. மீட்சிப். 130). (அக. நி.)

விளிவு² viḷivu, *n.* < விளி²-. Warriors' shout, war-cry; வீரார்ப்பு. விளியொடு விழியு மிழந்தார (கம்பரா. இங்கா. 28).

விளை¹-தல் viḷai-, *4 v. intr.* [K. *beḷ*, M. *viḷayuga.*] 1. To be produced; தானியம் முதலியன உற்பத்தியாதல். ஆற்ற விளைவது நாடு (குறள், 732).

2. To be productive; பயன்றருதல். இந்தப் பூமி நன்றாய் விளையுமா? 3. To result; உண்டாதல். (பிங.) முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும். 4 To mature, ripen, as grain; முதிர்தல். புன்புல மயக்கத்து விளைந்தன தினையே (ஐங்குறு. 260). 5. To occur; சம்பவித்தல். நாச மிவடனால் விளைந்த தென்று (கம்பரா. மாயாசீ. 62).

விளை²-த்தல் vilai-, 11 *v. tr.* Caus. of விளை¹-. 1. To raise, cause to grow; பயிர் முதலியன வளரச்செய்தல். செய்விளைக்கும் வாய்க்கா லனையார் தொடர்பு (நாலடி, 218). 2. To produce, bring into being; உண்டாக்குதல். புகழ் விளைத்தல் (பு. வெ. 2, 14). 3. To perform, as worship; புரிதல். பூசனை விளைத்த வாறும் (விநாயகபு. பதிக. 22).

விளை³ vilai, *n.* < விளை¹-. [K. *bele*.] 1. See விளைவு, 1. (அரு. நி.) 2. See விளைவு, 4. 3. Experience; அனுபவம். விளைவயின் மாணடற் கரிதாம பயன் (குறள், 177). 4. Dry land; புன்செய்க்காடு. *Tinn.* 5. High ground far above the level of the water-course; நீரேறாத மேட்டுநிலம். (W.) 6. cf. இளை¹. Forest round a city, serving as a defence; நகர்சூழ் காவற்காடு. (நாமதீப. 519)

விளை⁴ vilai, *n.* < கருவிளை. Mussel-shell creeper. See காக்கட்டான், 1. விளையின் மென்பூ (கம்பரா. கார்காண். 32).

விளை⁵ vilai, *n.* 1. String; நரம்பு. (அரு. நி.) 2. A kind of fish; மீன்வகை. (யாழ். அக.)

விளைகரி vilai-kari, *n.* < விளை¹- + கரி¹. Coal, mineral coal; நிலக்கரி. (W.)

விளைச்சல் vilaiccal, *n.* < id. 1. See விளைவு, 4. (சிலப். 6, 30, அரும்.) 2. Ripening grain; முற்றிவரும் பயிர். (W.) 3. See விளைவு, 1, 2, 6, 7. 4. Precocity; இளமையிலேயே முதிர்ந்த அறிவு. *Loc.*

விளைஞர் vilaiñar, *n.* < விளை²-. (சூடா.) 1. Agriculturists; மருதநிலமாக்கள். 2. Sūdras; சூத்திரர்.

விளைநிலம் vilai-nilam, *n.* < விளை¹- +. Fertile ground, arable land, land suitable for raising crops; பயிரிடக்கூடிய நிலம். விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர் (நாலடி, 133).

விளைநீர் vilai-nīr, *n.* < id. + நீர்¹. Water for irrigation; பாசனத்துக்குரிய நீர். விளைநீராக வளர்ந்தபடி (திவ். திருப்பா. 17, வ்யா. பக். 164).

விளைநீரடை-த்தல் vilainīr-aṭai-, *v. intr.* < விளைநீர் +. To let water into a field, in quantity sufficient for its irrigation; பாசனத்திற்கு வேண்டிய அளவுக்கு நீர்தேக்கிக்கொள்ளுதல். விளைநீரடைத்துக்கொண்டு (ஈடு, 6, 2, ப்ர.).

விளைப்பு vilaippu, *n.* < விளை²-. Doing; செய்கை. (யாழ். அக.)

விளைபுலம் vilai-pulam, *n.* < விளை¹- +. See விளைநிலம். (தக்கயாகப. 2, உரை.)

விளைபொருள் vilai-porul, *n.* < id. +. Produce, product; நிலத்திலுண்டாம் பொருள்.

விளையவை-த்தல் vilaiya-vai-, *v. tr.* < id. +. 1. To cause to mature or ripen; முதிரச் செய்தல். (W.) 2. To make a thing serve its purpose; பயன்படச்செய்தல். 3. To cause to be productive; விளைவுண்டாகச் செய்தல். 4. To allow to crystallize; இறுகிக் கட்டியாகும்படி விடுதல். (W.) 5. To set aside to ferment, as indigo; அவுரிச்சரக்கை அழுகவைத்தல். (W.) 6. To kindle a fire for burning a corpse; தகனக்கிரியைக்கு நெருப்பு மூட்டுதல். (W.)

விளையாட்டம்¹ vilaiyāṭṭam, *n.* < விளையாடு-. See விளையாட்டு. பிள்ளை விளையாட்ட மினைத்தினும் (திவ். பெருமாள். 7, 9).

விளையாட்டம்² vilai-y-āṭṭam, *n.* < விளை¹- + ஆடு-. cf. திருவிடையாட்டம். See விளைநிலம். கோவில் விளையாட்ட மெங்கும் (குற்று. குற. 98).

விளையாட்டம்மை vilaiyāṭṭammai, *n.* < விளையாட்டு + அம்மை¹. 1. Measles; மணல்வாரியம்மைவகை. 2. Chicken-pox. See சின்னம்மை, 2.

விளையாட்டு vilaiyāṭṭu, *n.* < விளையாடு-. 1. Play, sport, pastime, recreation; பொழுதுபோக்குக்குரிய மகிழ்ச்சிச் செயல். இன்று நீரவிளையாட்டினுள (சீவக. 903). 2. That which is done with ease; சிரமமின்றி இலேசாகச் செய்யுந் தொழில். பெருவிளையாட் டைத்தாமே பிஞ்ஞகன் (திருவாலவா. நாட்டுச. 1). 3. Fun; வேடிக்கை. நான் இதை விளையாட்டாகச் சொன்னேன். (W.) 4. See விளையாடல், 3. 5. Adapting the *cantam* to the *vaṇṇam*, one of eight *kalai-t-tolil*, q.v.; கலைத்தொழில் எட்டனுள் பாடநினைத்தவண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுகை. (சீவக. 657, உரை.)

விளையாட்டுக்காட்டு-தல் vilaiyāṭṭu-k-kāṭṭu-, *v. intr.* < விளையாட்டு +. (W.) 1. To divert children; குழந்தைகட்குப் போக்குக்காட்டுதல். 2. To exhibit one's magical powers, art, etc.; சாலவித்தை முதலியன காண்பித்தல். 3. To play tricks; வேடிக்கைகாட்டுதல்.

விளையாட்டுக்கூட்டம் vilaiyāṭṭu-k-kūṭṭam, *n.* < id. +. 1. Merry or gay company; களித்து விளையாடுதற்கு உரியவரின் கூட்டம். (தக்கயாகப. 307, உரை.) 2. Idle crowd gathering together for no purpose; காரணமின்றிச் சேருஞ் சனத்திரள். (யாழ். அக.)

விளையாட்டுப்பிள்ளை viḷaiyāṭṭu-p-piḷḷai, *n.* <id.+. 1. Little child, as playful; சிறு பிள்ளை. (யாழ். அக.) 2. Person behaving in a silly way; அறிவினமாய் நடப்பவ-ன்-ள். 3. Irresponsible, care-free person; கவலையின்றி யிருப் பவ-ன்-ள்.

விளையாடல் viḷaiyāṭal, *n.* <விளையாடு-. 1. Play, sport; பொழுதுபோக்குகை. (நாமதீப. 701.) 2. Sport of the gods; கடவுளின் திருவிளை யாடல். 3. Amorous sport; காமலீலை.

விளையாடு-தல் viḷai-y-āṭu-, 5 *v. intr.* perh. விளை[1]-+ஆடு-. 1. To play, sport; பொழுது போக்காக மனத்துக்கு இன்பந்தருஞ் செயலைப்புரி தல். *காதலும் படைதலுங் கரத்தும விளையாடி* (திரு வாச. 7, 12). 2. To gambol; துள்ளிக்குதித்தல். 3. To do an act light-heartedly; வேடிக்கையாகச் செய்தல். 4. To be playful, humorous or funny; பரிகாசஞ்செய்தல்.

விளையாநிலம் viḷai-y-ā-nilam, *n.* <விளை[1]-+ஆ neg.+. Brackish soil; களர் நிலம். (பிங்.)

விளையுங்காலம் viḷaiyuṅ-kālam, *n.* <id.+. Time of harvest, harvest season; அறுப்புக்காலம். (யாழ். அக.)

விளையுள் viḷaiyuḷ, *n.* <id.+உள்[2]. 1. Produce, crop, one of six *nāṭṭamaiti*, q.v.; நாட்டமைதி ஆறனு ளொன்றான விளைச்சல். *பெயலும விளையுளுந் தொக்கு* (குறள், 545). 2. Maturing; முதிர்கை. *வெயபெயல விளையுட் டேக்கட் டேறல்* (மலைபடு. 171). 3. Field; வயல். (பிங்.) 4. Mind; உள்ளம். (அரு. நி.)

விளைவி-த்தல் viḷaivi-, 11 *v. tr.* Caus. of விளை[1]-. 1. To cause to grow; to cultivate; விளையச் செய்தல். 2. To stimulate growth by artificial means; செயற்கை வழியாகப் பயிர் முதலி யன வளர்த்தல். (W.) 3. To produce results; to bring about consequences; பயன் தருதல்.

விளைவு viḷaivu, *n.* <விளை[1]-. [K. *belavige*, M. *viḷa*.] 1. Growth; ripening; விளைகை. 2. Maturity; முதிர்ச்சி. *விளைவமை தயிரொடு மிசை குவிர்* (சீவக. 122). 3. Old age; முதுமை. (பிங்.) 4. Produce, crop, yield; விளைபொருள். *விச்ச நின்றியே விளைவு செய்குவாய்* (திருவாசு. 5, 96). 5. Fruit; பழம். *வெள்ளில விளைவுதிரும்* (பு. வெ. 10, சிறப்பிற். 1). 6. Result, consequence; பயன். *விளைவின்கண் வீயா விழுமந் தரும்* (குறள், 284). 7. Success; gain; கைகூடுகை. *வேணடிய பொருளின் விளைவு நன்கறிதற்கு . . . சொல்லோரதன்று* (பு. வெ. 1, 4). 8. Increase; ஆக்கம். (நாமதீப. 623.) 9. Event, happening; நிகழ்ச்சி. *விளைவுரை யென்று விட்டார் . . . மெய்ம்மை யோரவார்* (கம்பரா. பிணிவீ. 116). 10. Place where anything is produced; விளையுமிடம். *விளைக்கு விளைவாயது* (மணி. 4, 113). 11. Field; வயல். (யாழ். அக.) 12. Cloud; மேகம். (பிங்.) 13. (Drama.) Denouement or solution in a play, one of five *nāṭaka-c-canti*, q.v.; நாடகச்சந்தி ஐந்தனு ளொன்று. (சிலப். 3, 13, உரை.)

விளைவுபலன் viḷaivu-palaṉ, *n.* <விளைவு+பலன்[1]. Produce; விளைபொருள்.

விற்கண்டம் viṟ-kaṇṭam, *n.* <வில்+கண்டம்[3]. Arch; கட்டட வுறுப்புக்களுள் ஒன்று. (S. I. I. v, 236.)

விற்காரன் viṟ-kāraṉ, *n.* <id.+காரன்[1]. [K. *bilgāra*.] Archer, bowman. See வில்லாளன்.

விற்கால் viṟ-kāl, *n.* <id.+கால்[1]. Bowleg; வளைந்த கால். (W.)

விற்கிடை viṟ-kiṭai, *n.* <id.+கிடை[2]. Bow's length = 4 cubits; நான்கு முழங்கொண்ட அளவு. *அதகவெற் பிரணடு விற்கிடை யெனபபோயா தவன் சாயதல் கண்டருளி* (பாரத. பதினேழாம். 237).

விற்குடி virkuṭi, *n.* A Śiva shrine in the Tanjore District, one of *aṭṭa-vīraṭṭam*, q.v.; அட்டவீரட்டங்களுள் ஒன்றும் தஞ்சாவூர் ஜில்லா விலுள்ளதுமாகிய ஒரு சிவதலம்.

விற்குன்று viṟ-kuṉṟu, *n.* <வில்+. Mt. Mēru, as Śiva's bow; [சிவபிரானது வில்] மேரு மலை. *பள்ளிக்குன்றும் விற்குன்று மொழிய* (தக்க யாகப். 536).

விற்கோடி viṟ-kōṭi, *n.* <id.+கோடி[3]. 1. Dhanuṣkōṭi. See தனுஷ்கோடி. *விற்கோடியிற் குடைந்துளோர் பவம் . . . ஓடும* (சேதுபு. கந்த. 79). 2. A great number; ஒரு பேரெண். (அரு. நி.)

விற்படை viṟ-paṭai, *n.* <id.+. 1. Bow, as a weapon; வில்லாயுதம். *விற்படை நிமிர்ந்த தோளான்* (சீவக. 1710). 2. See விற்றுனை. *விற்படை யிருக்கின்ற ஊர்களிலே* (பெரும்பாண. 82, உரை). 3. Arrow; அம்பு. *விற்படை விலக்குவ பொற்புடைய புரவியும்* (சீவக. 567).

விற்பணம் viṟ-paṇam, *n.* <id.+பணம்[2]. A tax on bows; வில்லின் பொருட்டுச் செலுத்தும் வரி. (S. I. I. i, 81.)

விற்பத்தி virpatti, *n.* <*vyut-patti*. 1. Proficiency, especially in literature or science; comprehensive learning or scholarship; கல்வி வன்மை. *மாசறு விற்பத்தி சிறிதுண்டாகும* (ஞானவா. சனக. 7). 2. (Gram.) Etymological origin, derivation of words; மொழிப்பொருட் காரணம். *இந்தச் சொல்லுக்கு விற்பத்தி யெபபடி?*

விற்பத்திமான் virpattimāṉ, *n.* <விற்பத்தி+மான்[4]. See விற்பன்னன், 1. (யாழ். அக.)

விற்பன்னம் virpannam, *n.* <*vyutpanna.* See விற்பனம். (W.)

விற்பன்னன் virpannan, *n.* <*vyutpanna.* 1. Learned man, scholar; கல்வியிற் சிறந்தோன். (பிங்.) 2. Poet, bard; புலவன். (W.) 3. Man of originality; நூதனச்செயல் புரியு மாற்ற லுள்ளவன். (யாழ். அக.)

விற்பன்னி-த்தல் virpanni-, 11 *v. tr.* <விற்பன்னம். To describe in glowing colours; to represent in vivid colours; வருணித்தல். (W.)

விற்பனம் virpanam, *n.* <*vyutpanna.* 1. Learning; கல்வி. (W.) 2. Knowledge; அறிவு. சொல் விற்பனமும் (குமர. பிர. சகல. 8). 3. Intellect; விவேகம். (சங். அக.) 4. Originality, novelty; நூதனம். (யாழ். அக.) 5. Wonder; விந்தை. (யாழ். அக.) 6. Discourse; பிரசங்கம். (W.)

விற்பனவு virpanavu, *n.* See விற்பனை. (யாழ். அக.)

விற்பனன் virpanan, *n.* See விற்பன்னன்.

விற்பனை virpanai, *n.* <வில்-. See விற்றல்.

விற்பனைப்பத்திரம் virpanai-p-pattiram, *n.* <விற்பனை+. Sale deed; கிரயபத்திரம்.

விற்பாட்டு vir-pāṭṭu, *n.* <வில்+. A kind of narrative poem sung to the accompaniment of a bow-like musical instrument; விற்போன்ற இசைக்கருவியை யொலிக்கச்செய்து கதை தழுவிப் பாடும் பாட்டு.

விற்பிடி[1] vir-piṭi, *n.* <id.+பிடி[2]. 1. The inside measure of the hand holding a bow; வில்லைப் பிடிக்குங் கையி னுள்ளளவு. விற்பிடியள வாதலு மெல்லாம் கொள்க (தக்கயாகப. 41). 2. (Nātya.) A gesture with one hand in which the four fingers other than the thumb are held together and bent in, while the thumb is kept separate and held upright, one of 33 *iṇaiyā-viṉaikkai*, q.v.; இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்ற னுள் கட்டை விரலை நிமிர்த்திச் சுட்டுவிரல் முதலிய நான்கு விரல்களையும் உட்புறம் வளைப்பதாகிய அபி நயக்கைவகை. (சிலப். 3, 18, உரை.)

விற்பிடி[2]-த்தல் vir-piṭi-, *v. intr.* <id.+. To commence learning archery; வில்வித்தை பயிலத் தொடங்குதல். திண்ணனன் விற்பிடிக்கின்று னென்று (பெரியபு. கண்ணப்ப. 29).

விற்பிடிமாணிக்கம் virpiṭi-māṇikkam, *n.* <விற்பிடி+. Superior ruby; சிறந்த மாணிக்கம். தன் கைக்கடங்காத விற்பிடிமாணிக்கத்தைப் பெற்ற வன் (திவ். திருப்பல். வ்யா. ப்ர.).

விற்பு virpu, *n.* <விறப்பு. See விறப்பு. (அரு. நி.)

விற்புட்டில் vir-puṭṭil, *n.* <வில்+புட்டில்[1]. Glove; விரலுறை. விற்புட்டிலிட்டு (பாரதவெண். 775).

விற்புரமுத்திரை virpura-muttirai, *n.* <*visphura*+. A hand-pose; முத்திரைவகை. (செந். x, 424.)

விற்புருதி virpuruti, *n.* Abscess, boil. See விப்புருதி. (யாழ். அக.)

விற்புருதிக்கிழங்கு virpuruti-k-kiḻaṅku, *n.* <விற்புருதி+. Tuber of Indian winter-cherry; அமுக்கிராக்கிழங்கு. (சங். அக.)

விற்பூட்டு vir-pūṭṭu, *n.* <வில்+. 1. A mode of construing verse. See பூட்டுவிற் பொருள்கோள். விற்பூட்டு விதலையாப்பு (இறை. 56, உரை). 2. A kind of egg-plant or brinjal; கத்தரிவகை. (பெருங். வத்தவ. 14, 32.)

விற்பூட்டுப்பொருள் virpūṭṭu-p-poruḷ, *n.* <விற்பூட்டு+. A mode of construing verse. See பூட்டுவிற்பொருள்கோள். (W.)

விற்பூட்டுப்பொருள்கோள் virpūṭṭu-p-poruḷ-kōḷ, *n.* <id.+. A mode of construing verse. See பூட்டுவிற்பொருள்கோள். (W.)

விற்பொறி vir-poṟi, *n.* <வில்+. The bow-emblem of the Cēra kings; சேரவரசரது வில்லிலாஞ்சனை. இமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி (புறநா. 39).

விற்றல் virral, *n.* <வில்-. Selling, sale; கிரயஞ்செய்கை.

விற்றானை virrāṉai, *n.* <வில்+தானை. The battalion of archers in an army, one of *aṟuvakai-t-tāṉai*, q.v.; அறுவகைத்தானையுள் வில் வீரர்களாலான படை. (திவா.)

விற்று[1] virru, *n.* cf. *vidyā.* See விற்பத்தி, 1. (அரு. நி.)

விற்று[2] virru, *n.* cf. வீற்று. Dividing; விள் ளுகை. (அரு. நி.)

விற்றுமுதல் virru-mutal, *n.* <வில்-+. Proceeds of sale; விற்றுவந்த பணம். (C. G.)

விற்றூண் virrūṇ, *n.* <id.+உண்-. Sundry articles which can be sold for daily food; விற் றுண்ணற்குரிய சில்லரைப் பண்டங்கள். விற்றூ ணொன்றில்லாத நல்கூர்ந்தான்காண் (தேவா. 1097, 1).

விற்றெனல் virreṉal, *n.* Onom. expr. of whirring sound, as a stone whirled in the air; ஓர் ஒலிக்குறிப்பு. (W.)

விற்றொற்றிப்பரிக்கிரயம் virroṟṟi-p-parikkirayam, *n.* <வில்-+ஒற்றி+. Sale, mortgage and exchange; விற்றலும் ஒற்றிவைத்தலும்

பண்டமாற்றுதலும். விற்றெற்றிப்பரிக்கிரயத்துக்கு உரித்தாவதாகக் கொடுத்தோம் (S. I. I. i, 105).

விற-த்தல் vira-, *12 v. intr.* [K. *vere.*] 1. To be dense, close; to be intense; செறிதல். கலுழ்ந்துவீ ழருவிபபாடு விறந்து (நெடுநல். 97). 2. cf. இற-. To abound, increase; மிகுதல். களிப்பு விறக்கவிடும் பண்டங்கள பெருகககூட்டில (பதிற்றுப். 40, 18, உரை). 3. To conquer; வெற்றிபெறுதல். (W.) 4. To To fight; போர்செய்தல். (W.) 5. To fear; வெருவுதல். விறப்பே வெரூஉப பொருட்டு மாகும் (தொல். சொல். 348).

விறகாள் virakāḷ, *n.* <விறகு + ஆள்². Firewood seller, one who hawks firewood; விறகு சுமந்து விற்போன். விறகாளாய்ச் சாதாரி பாடுமா றும் (திருவாலவா. பதி. பாயி. 8).

விறகு viraku, *n.* perh. விற-. [M. *viragu.*] 1. Firewood, fuel; எரிக்குங் கட்டை. நாறு நறும புகை விறகின் (சீவக. 131). 2. Sacrificial fuel. See சமிதை. களிறுதரு விறகின் வேட்கும் (பெரும் பாண். 499).

விறகுக்கட்டு viraku-k-kaṭṭu, *n.* <விறகு +. Bundle of firewood; கட்டிய விறகுத்தொகுதி. விற குக்கட்டு மூன்றும் (S. I. I. iii, 188, 7).

விறகுக்கட்டை viraku-k-kaṭṭai, *n.* <id. +. Stick of firewood; எரிக்கவுதவும் மரத்துண்டு. (W.)

விறகுகாடு viraku-kāṭu, *n.* <id. + காடு¹. Heap of firewood, விறகின்தொகுதி. மரககாடான விறகுகாடு எரிநததொத்தது (தக்கயாகப். 329, உரை). 2. Forest reserved for firewood; விறகுவெட்டு வதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட காடு. *Mod.*

விறகுதலையன் viraku-talaiyaṉ, *n.* <id. + தலை. 1. See விறகாள். (W.) 2. See விறகுவெட்டி. (யாழ். அக.) 3. Stupid person; மூடடாள். (W.)

விறகுவெட்டி viraku-veṭṭi, *n.* <id. + வெட்டு-. Wood-cutter; விறகு தறிப்பவன்.

விறப்ப virappa, *part.* <விற-. A particle of comparison; ஓர் உவமவாய்பாடு. (தொல். பொ. 287.)

விறப்பு virappu, *n.* <id. 1. Crowdedness, density, intensity; செறிவு. (தொல். சொல். 347.) 2. Increase; பெருக்கம். (W.) 3. Strength; பலம். (பிங்.) 4. cf. விறல். Victory; வெற்றி. (சூடா.) 5. Battle; போர். (சூடா.) 6. Fear; அச்சம். (தொல். சொல். 348.)

விறல்¹ viral, *n.* cf. விற-. 1. Victory; வெற்றி. விறலீனும் வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு (குறள், 180). 2. Bravery; வீரம். (யாழ். அக.) 3. Strength; வலி. விறல்விசயனே வில்லுக்கிவ னென் றும் (தேவா. 647, 2). 4. Greatness; பெருமை. (பிங்.) 5. Distinctive excellence; விசேடம். பெருவிறல் யாணாத்தாகி (புறநா. 42, 12). 6. Physical expression of emotion; உள்ளக்குறிப்புப் பற்றி உடம்பிற்றோன்றும் வேறுபாடு. (தொல். பொ. 249, உரை.)

விறல்²(லு)-தல் viral-, *5 v. intr.* <விறல். To rush forward with rage; கோபத்தோடு எதிர்த்துச் செல்லுதல். மதுரைமுன்னு விறலி வரு கின்றதது (திருவிளை. மாயபபசு. 9).

விறல்கோளணி viral-kōḷ-aṇi, *n.* <id. + கோள்¹ + அணி². (Rhet.) A figure of speech in which is described the heroic acts against an enemy or his allies; பகை அல்லது அதன் துணை யின் மேற் செலுத்தும் பராக்கிரமத்தைக் கூறும் அணிவகை. (அணியி. 58.)

விறல்வென்றி viral-veṉṟi, *n.* <id. +. Victory due to one's prowess; போர்வீரத்தா லுண்டாகிய வெற்றி. இன்னிசைய விறல்வென்றித் தென்னவா வயமறவன் (புறநா. 380, 4).

விறலி virali, *n.* <id. 1. Female dancer who exhibits the various emotions and sentiments in her dance; உள்ளக்குறிப்புப் புறத்து வெளிப்பட ஆடுபவள். (தொல். பொ. 91.) 2. Woman of the *pāṇ* caste; பாண்சாதிப் பெண். (பிங்.) 3. Girl who is 16 years old; பதினறு வயதுப்பெண். (யாழ். அக.)

விறலியாற்றுப்படை virali-y-āṟṟu-p-paṭai, *n.* <விறலி +. (Puṟap.) Theme in which a *virali* who had been rewarded by a king directs another *virali* to the royal presence to obtain rewards; அரசன்பாற் பரிசில்பெற்ற ஓர் விறலி பரிசில்பெற விரும்பும் விறலியை அவன்பால் ஆற்றுப்படுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 9, பாடாண். 31.)

விறலிவிடுதூது virali-viṭu-tūtu, *n.* <id. + விடு- +. A poem in which a person who led the life of a profligate repents and sends a *virali* as a messenger to his wife to acquaint her with his good fortune in obtaining the patronage of a chieftain and to conciliate her; தூர்த்தனாய்த் திரிந்த ஒருவன் தான் கழிந்ததற் கிரங்கிப் பின் ஓர் தலைவனை யடுத்துப் பரிசில்பெற்றுத் தன் மனைவிபால் ஓர் விறலியைத் தூதனுப்புவதாகக் கூறும் பிரபந்தம்.

விறலோன் viralōṉ, *n.* <விறல். 1. Robust, strong man; திண்ணியன். (பிங்.) 2. Warrior; hero; வீரன். விறலோன் மார்பம் புல்லேம் யாமென (பு. வெ. 9, 47). 3. Arhat; அருகன். (பிங.)

விறன்மிண்டநாயனார் viraṉmiṇṭa-nāyaṉār, *n.* A canonized Śaiva saint, a contemporary of Cuntaramūrtti-nāyaṉār, one of 63;

நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் சுந்தரமூர்த்திகள் காலத் தவரான ஒரு சிவனடியார். (பெரியபு.)

விருசு virācu, n. <E. Brace; பறுவான் கூளைத் திருப்பும்படி அவற்றிற் கட்டுங் கயிறு. (M. Naut. 86.)

விருட்டி virātti, n. <வறட்டி. Bratty. See வறட்டி.

விருண்டு-தல் virāṇṭu-, 5 v. tr. To scratch. See பிறண்டு-. (W.)

விருந்து virāntu, n. <E. *warrant*. Warrant of arrest; நீதிஸ்தலத்தாரின் பிடிசட்டளை. (J.)

விருந்தை virāntai, n. <Port. *varanda*. Verandah. See வராந்தா. (J.)

விருய் virāy, n. cf. வீறு. Sauciness; செருக்கு. அவனுக்கு விருய் அதிகம. (W.)

விருஸ் virās, n. See விறசு.

விருஸ்கப்பி virās-kappi, n. <விருஸ்+ கப்பி³. Brace block, pulley through which the brace is served at the end of a yard; பாய் மரத்தின் நுனியிற் கயிற்றைமாட்டி எளிதாக இழுக்க வுதவும் உருளைவகை. *Naut.*

விறிசாய் viṟicāy, *adv.* prob. விறிசு. Swiftly; விரைவாக. விறிசாய் நடக்கிறான். (W.)

விறிசு viṟicu, n. cf. விரிசு. [T. *birusulu*, K. *birisu*.] Rocket; ஒருவகை வாணம். விறிசெனவே சிதறி (திருபபோ. சக. பிள்ளைத். முததப. 9).

விறிசுவிடு-தல் viṟicu-viṭu-, v. intr. <விறிசு+. *Loc.* 1. To send up a rocket; விறிசுவாணத்தை மேலெழ விடுதல். 2. To tell lies; பொய்யுரைகட்டிப் பேசுதல்.

விறுதா viṟutā, n. & *adv.* See விருதா. (நாம தீப. 645.)

விறுமதண்டம் viṟumataṇṭam, n. Common delight of the woods. See குருக்கத்தி. (யாழ். அக.)

விறுமதரு viṟumataru, n. perh. *brahmataru*. A plant; புன்முருக்குப்பூடு. (சங். அக.)

விறுமமூலி viṟuma-mūli, n. cf. பிரமமூலி. A prostrate herb. See பிரமி. (மலை.)

விறுமன் viṟumaṉ, n. A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. (யாழ். அக.)

விறுமா viṟumā, n. <*Brahmā* nom. sing. of *Brahman*. Brahmā; பிரமன். (W.)

விறுமி-த்தல் viṟumi-, 11 v. intr. <பிரமி-. To be dazed or bewildered; பிரமித்தல். (W.)

விறுமை viṟumai, n. <பிரமை. Confusion, bewilderment; பிரமை. (யாழ். அக.)

விறுவிறு-த்தல் viṟu-viṟu-, 11 v. intr. 1. To twitch, as when a coating of paste on one's body dries up; மேற்பூச்சு உலர்ந்ததனால் விறுவிறென்றிழுத்தல். சேறு உலர்ந்து விறுவிறுத்த உடல் (அகநா. 17, உரை). 2. To be pungent; காரம் உறைத்தல். மிளகாய விறுவிறுக்கின்றது. 3. To throb, as a boil; புண் குத்தெடுத்தல். (W.) 4. To fret with anger; to rage; கோபம் பொங்குதல். *Loc.* 5. To hasten; விரைதல். (சங். அக.)

விறுவிறுப்பு viṟuviṟuppu, n. <விறுவிறு-. 1. Twitching, as when a coating of paste on one's body dries up; மேற்பூச்சு உலர்ந்ததனால் விறுவிறென்றிழுக்கை. 2. Pungency; உறைப்பு. 3. Throbbing, as of a boil; புண் முதலியன குத்தெடுக்கை. 4. Rage; மிகுகோபம். (W.) 5. Briskness; சுறுசுறுப்பு. *Loc.*

விறுவிறெனல் viṟuviṟeṉal, n. Onom. expr. of (a) twitching pain; விறுவிறென்றிழுத்தற் குறிப்பு: (b) being pungent in taste; உறைத்தற் குறிப்பு: (c) throbbing, as of a boil; குத்தெடுத் தற் குறிப்பு: (d) being angry; கோபித்தற் குறிப்பு: (e) speed, rapid motion; விரைவுக்குறிப்பு. விறு விறென்று கல் வந்து விழுந்தது.

விறுனல் viṟuṉal, n. Scupper hole; கப் பலிலுள்ள ஒருவகைத் துவாரம். *Naut.*

விறுனை viṟuṉai, n. The island of Borneo; போர்னியோ தீவு. (W.)

விறை¹-தல் viṟai-, 4 v. intr. See விறை²-. (W.)

விறை²-த்தல் viṟai-, 11 v. intr. [K. *bere*, M. *virakka*.] 1 To grow stiff, as from cold; to become numb; மரத்துப்போதல். 2. To shiver, as from cold; குளிர் முதலியவற்றால் நடுங்குதல். *Loc.* 3. To become bewildered; பிரமித்தல். குதிரை விறைத்துப் பார்க்கிறது. 4. To assume airs; கர்வங் காட்டுதல். யாரிடத்தில் விறைக்கிறாய்?

விறைப்பு viṟaippu, n. <விறை²-. 1. Numbness; stiffness, as from cold; விறைத்துப் போகை. (யாழ். அக.) 2. Shivering; நடுக்கம். குளிர் என்னை விறைப்பு விறைக்கிறது. 3. Bewilderment; பிரமிப்பு. (யாழ். அக.) 4. Assuming airs; கர்வங்காட்டுகை.

வின்மை viṉmai, n. <வில். 1. Archery; விற்றொழில். தெம்மாறு வின்மை முதலாய செயல்கள் யாவும (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 88). 2. Skill in archery; வில்வன்மை. (இலக். அக.)

வின்னப்படு-தல் viṉṉa-p-paṭu-, v. intr. <வின்னம்+. 1. To be marred, injured; to

be damaged, as an idol with pieces broken off; சிதைதல். வின்னபபடுத்தி . . . வெருட்டுவனே (தனிப்பா. 11, 158, 394). 2. To be hurt, wounded; காயப்படுதல். *Loc.* 3. To be frustrated. See பின்னப்படு-, 3. 4. To be estranged. See பின்னப்படு-, 4.

வின்னம் vinnam, *n.* < *bhinna.* See பின்னம்[1]. (யாழ். அக.)

வின்னா vinnā, *n.* Christmas rose. See கடுரோகிணி. (மலை.)

வின்னாண் vinnāṇ, *n.* < வில் + நாண்[2]. Bow-string; வில்லை வளைத்துப் பூட்டுங் கயிறு. (யாழ். அக.)

வின்னாரி vinnāri, *n.* < E. Vinegar; திராட்சைச் சத்தினின்று செய்யப்பட்ட காடி. (J.)

வின்னியாசம்[1] vinniyācam, *n.* < *vi-nyāsa.* 1. Placing, locating; வைக்கை. பதவின்னியாசம. 2. Skill, as in the use of words; பேச்சு முதலிய வற்றில் திறமை. வின்னியாசமாயப பேசுகிறான்.

வின்னியாசம்[2] vinniyācam, *n.* < வில் + நியாசம்[1]. Discharging of an arrow from the bow; அம்பு தொடுக்கை. எழுந்துமதன் வின்னியா சஞ் செயமுன் (சிவப். பிரபந். சிவஞா. நெஞ்சு. 117).

வின்னூல் vinnūl, *n.* < id. + நூல். Art of archery; தனுர்வித்தை. (யாழ். அக.)

வின்னூலாளன் vinnūl-āḷaṉ, *n.* < வின்னூல் + ஆள்-. Drōṇa; துரோணாசாரியன். (சூடா.)

வின்னூலாளி vinnūl-āḷi, *n.* < id. + id. See வின்னூலாளன். (இலக். அக.)

வினகம் viṉakam, *n.* < வில் + நகம்[1]. cf. *dhanur-vṛkṣa.* Marking-nut tree. See சேங் கொட்டை, 2. (W.)

வினதை viṉatai, *n.* < *Vinatā* The mother of Garuda; கருடனது தாய். மழைபுரை பூங்குழல் வினதை (கம்பரா. சடாயுகா. 27).

வினயபிடகம் viṉaya-piṭakam, *n.* < *vinaya* +. (Buddh.) A collection of treatises on discipline, one of *tiri-piṭakam*, q.v.; திரிபிடகத்துள் ஒழுகலாற்றைப்பற்றிக் கூறும் நூற்றொகுதி. (அபி. சிந்.)

வினயம்[1] viṉayam, *n.* < வினை. 1. See வினையம்[1], 1, 4, 5, 6. 2. Device, means; stratagem; சூழ்ச்சி. என் மனது கன்ற வினயங்கள் செய்தாள் (விறலிவிடு. 420). 3. Wicked deed; கொடுஞ்செயல். இனம்வளர் சைவர்கள் செய்யும வினயங்கள் செற்று (தேவா. 212, 7).

வினயம்[2] viṉayam, *n.* < *vi-naya.* 1. Good breeding, propriety of conduct; மரியாதை. 2. Modesty; வணக்க வொடுக்கம். வினயத்தொடு குறுக (தேவா. 908, 8). 3. Control, discipline; அடக்கம். 4. A kind of song in praise of the gods. See தேவபாணி. (சிலப். 8, 26, உரை.)

வினவு-தல் viṉavu-, 5 *v. tr.* < வினா-. 1. To question, enquire; உசாவுதல். அனையையோ நீயென வினவுதி யாயின் (கலித். 76). 2. To investigate; to examine judicially; விசாரணை செய்தல். நமன்றம ரென்றமரை வினவப்பெறுவா ரலரென்று (திவ். பெரியதி. 10, 6, 5). 3. To give ear to, listen to, pay attention to; செவியேற்றல். மேயாயே போல வினவி (கலித். 82). 4. To hear, receive news of; கேள்விப்படுதல். மெலிந்திலன் சுதனென . . . காரியும் வினவா (அரிசமய. பராங். 25). 5. To bear in mind; நினைதல். திருவடி வினவாக் கருவுறை மாக்கள் (கல்லா. 8).

வினவுநர் viṉavunar, *n.* < வினவு-. 1. Enquirers, questioners; உசாவுவோர். 2. Listeners, hearers; செவியேற்பவர். வினவுந ரின்றி நின்று வேண்டுவ கூறுவாரும் (சீவக. 466).

வினா[1]**-தல்** viṉā-, 5 *v. tr.* See வினவு-. வினாதல் வினாயவை விடுத்தல் (நன். 41).

வினா[2] viṉā, *n.* < வினா-. 1. Question; கேள்வி. 2. (Gram.) Question, of five kinds, viz., *ariyāṉ-viṉā*, *aiya-viṉā*, *arivoppu-k-kāṇṭal-viṉā*, *avaṉarivu-tāṉ-kāṇṭal-viṉā*, *mey-y-avark-ku-k-kāṭṭal-viṉā*, according to Tolkāppiyam Iḷampūraṇam: of three kinds, viz., *ariyāṉ-viṉā*, *aiya-viṉā*, *ariporuḷ-viṉā*, according to Tolkāppiyam Cēṉāvaraiyam: of six kinds, viz., *ari-viṉā*, *ariyāṉ-viṉā*, *aiya-viṉā*, *koḷal-viṉā*, *koṭai-viṉā*, *ēval-viṉā*, according to Naṉṉūl; அறியான்வினா, ஐயவினா, அறிவொப்புக்காண்டல் வினா, அவனறிவுதான்காண்டல்வினா, மெய்யவற்குக் காட்டல்வினா என ஐவகையாகவும் (தொல். சொல். 13, இளம.) அறியான்வினா, ஐயவினா, அறிபொருள் வினா என மூவகையாகவும் (தொல. சொல், 13, சேனா.) அறிவினா, அறியான்வினா, ஐயவினா, கொளல் வினா, கொடைவினா, ஏவல்வினா என அறுவகை யாகவும் (நன். 385, உரை.) இலக்கணநூல்களிற் கூறப்படும் கேள்விகள். 3. Word; சொல். (சூடா.) 4. Sagacity, prudence, discretion; விவேகம். அவனுக்கு வினப போதாது. (W.) 5. Attention; கவனிப்பு. வினாவோடே கேள். (W.) 6. Memory, remembrance; ஞாபகம். அது எனக்கு வினாவில்லை. (W.) 7. (Arith.) A technical term for a part, integral or fractional, of a number; தமிழ்க் கணக்கில் ஒரு தொகையின் பகுதிகளான தனியெண் ணுக்கும் பின்ன வெண்களுக்கு முரிய பெயர். இரண்டேகாலரைக்கால் என்பது இரண்டு, கால், அரைக்கால் என்ற மூன்று வினாக்கள் கொண்டது. (W.)

வினா[3] viṉā, *prep.* < *vinā.* Without, except; அன்றி. தங்களைவினா எனக்கியார் துணை?

வினுக்குறிப்பு vinā-k-kuṟippu, n. <வினு[2] +. (Gram.) Interrogative, functioning as a predicate; வினவுடன் குறிப்புமுற்றுப்பொருளதாய் வருஞ்சொல். *எவன், யாது.*

வினுசம் vinācam, n. <*vi-nāśa*. Annihilation; கேடு. *வினுச காலத்தில் விபரீத புத்தி.*

வினுடி vināṭi, n. <*vi-nāḍi*. A minute portion of time. See விநாடிகை.

வினுதலிறை vinātal-iṟai, n. <வினு- + இறை[2]. (Gram.) Interrogation serving as a reply to a question; வினவடிவமான உத்தரம். (நன். 386.)

வினுப்பெயர் vinā-p-peyar, n. <வினு[2] +. (Gram.) Interrogative pronoun; வினவெழுத்தி னடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல். (நேமிநா. சொல். 31.)

வினுபூதகற்பனை vināpūta-kaṟpaṉai, n. <வினுபூதம் +. Obscure precept; தெளிவில்லாத நீதிவாக்கியம். (W.)

வினுபூதம் vināpūtam, n. prob. *vinā-bhūta*. That which is obscure or doubtful; சந்தேகத்திற்கு இடங்கொடுப்பது. (W.)

வினுமுதற்சொல் vinā-mutaṟ-col, n. <வினு[2] +. (Gram.) Interrogative word, having an initial *vināveḻuttu*; வினவெழுத்தை முதலிற் பெற்றுவந்துள்ள சொல். (தக்கயாகப. 585, உரை.)

வினுயகத்தாளம் vināyaka-t-tāḷam, n. <*vināyaka* +. (Mus.) A time-measure, commonly used for the song in praise of Gaṇēśa, at the beginning of a dance; நாட்டியத் தொடக்கத்தில் விநாயகர்துதிப்பாடற்குக் கொட்டும் தாளவிசேடம். (கோயிலொ. 95.)

வினுயகன் vināyakaṉ, n. <*Vināyaka*. Gaṇeśa. See விநாயகன், 1. (பொதி. நி.)

வினுவழு vinā-vaḻu, n. <வினு[2] +. (Gram.) Incorrect use of an interrogative; வினவைப் பொருளியைபில்லாதபடி வழங்குகை. (தொல். சொல். 14, சேனு.)

வினுவழுவமைதி vināvaḻu-v-amaiti, n. <வினுவழு +. (Gram.) Sanction by usage of an incorrect use of an interrogative; வினு வழுவை ஆமென்று அமைத்துக்கொள்வது. (தொல். சொல். 14, சேனு.)

வினுவறி-தல் vinā-v-aṟi-, v. intr. <வினு[2] +. To begin to have powers of understanding; அறியுந்திறமை யுண்டாதல். (W.)

வினுவறிபருவம் vināvaṟi-paruvam, n. <வினுவறி- +. Age of discretion, when a child is capable of understanding the meaning of questions put; பகுத்தறிவு உண்டாம் பருவம்.

வினுவிசைக்குறி vinā-v-icai-k-kuṟi, n. <வினு[2] + இசை[4]- +. Mark of interrogation (?); கேள்விக் குறி.

வினுவிடை vinā-viṭai, n. <id. +. 1. Reply in the form of a question; வினுரூபமான விடைவகை. (நன். 386, உரை.) 2. Question and answer; கேள்வியும் உத்தரமும். 3. See வினு விடைப்புத்தகம்.

வினுவிடைப்புத்தகம் vināviṭai-p-putta-kam, n. <வினுவிடை +. Catechism; வினவும் விடையுமாக அமைந்த நூல். (W.)

வினுவு-தல் vināvu-, 5 v. tr. See வினவு-. *ஆக்க மதாவினுய்ச் செலவும்* (குறள், 594).

வினுவுத்தரம் vinā-v-uttaram, n. <வினு[2] + உத்தரம்[1]. A kind of composition in which a word having a particular significance is split into a number of words, each serving as a reply to a question set before; ஒரு பொருளைக் காட்டும் ஒரு மொழியினைப்பிரித்து ஒருவனுடைய பல் வேறுவகை வினவிற்கும் விடையாகுமாறு அமைக்குஞ் சொல்லணிவகை. (மாறனலங். 280.) (பிங்.)

வினுவுள்ளவன் vinā-v-uḷḷavaṉ, n. <id. + உள்[2]. Man of judicious temperament; நிதான புத்தியுள்ளவன். (W.)

வினுவெண்பா vinā-veṇpā, n. <id. +. A text-book on Śaiva Siddhānta philosophy by Umāpati-civācāriyar, in *veṇpā* metre and in the form of questions, one of 14 *meykaṇṭa-cāttiram*, q.v.; மெய்கண்டசாத்திரம் பதினுன்கனுள் வினுரூபமாய் வெண்பாக்களால் அமைந்ததும் உமாபதி சிவாசாரியர் இயற்றியதுமான சைவசித்தாந்த நூல்.

வினுவெதிர்வினுதல் vinā-v-etir-vinātal, n. <id. +. (Gram.) Reply in the form of a counter-question; ஒருவனது வினவுக்கு எதிர் வினு ரூபமாகக் கூறும் உத்தரம். (தொல். சொல். 14, இளம்.)

வினுவெழுத்து vinā-v-eḻuttu, n. <id. +. (Gram.) Initial or final letter of a word, indicating interrogation; சொல்லின் முதலில் அல்லது இறுதியில் வந்து வினுப்பொருளைத் தரும் எழுத்து. (நன். 67.)

வினிதை viṉitai, n. <*Vinītā*. Ayodhyā; அயோத்தி. (திவா.) *வினிதை வேந்தன்* (சீவக. 2181).

வினியோகக்காரன் viṉiyōka-k-kāraṉ, n. <வினியோகம் + காரன்[1]. Munificent man; கொடையாளி. (W.)

வினியோகம் viniyōkam, n. < viniyōga. 1. Expenditure; செலவிடுகை. 2. Distribution; பகிர்ந்து கொடுக்கை. 3. Distribution of offerings in a temple; ஆலயத்தில் பிரசாதஞ் செலவிடுகை. பூசனைகளியற்றி வினியோகமிடல (குற்ற. தல. சிவ பூசை. 35). 4. Use, application, employment; உபயோகம். வெண்சாமரையாய வினியோகப்பட்டு வீச (தக்கயாகப். 157, உரை). 5. A general name for certain ancient taxes; சில பழைய வரிச்சாதிய பொதுப்பெயர். (Insc.)

வினீதன் vinītaṉ, n. < vi-nīta. (W.) 1. Humble, modest man; வணக்கமுள்ளவன். 2. Culprit, one who has undergone punishment; தண்டிக்கப்பட்டவன்.

வினை viṉai, n. 1. Act, action, deed, work; தொழில். செயதிரங்கா வினை (புறநா. 10). 2. Karma, as the accumulated result of deeds done in former births, of two kinds, viz., nal-viṉai, tī-viṉai; நல்வினை தீவினை என இருவகைப்பட்ட பூர்வகருமம். இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா (குறள், 5). 3. (Jaina.) The four results of karma, viz, vēṭanīyam, āyuṣyam, nāmam, kōttiram; வேதநீயம் ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்திரம் என்ற நான்கு கருமங்கள். (சீவக. 3114, உரை.) 4. (Gram.) Verb; வினைச்சொல். (தொல். சொல். 198.) 5. Thing to be done; செய்தற்குரியது. அவ்வினை வேறல் வினையன்றால் (கம்பரா. சூளா. 2). 6. Remedial measure; பரிகாரச் செயல். வினையுண்டே யிதனுக் கென்பார் (கம்பரா. நாகபாச. 194). 7. Work on hand; மேற்கொண்ட செயல். வினைவகை யென்றிரண்டி னெச்சம் (குறள், 674). 8. Evil deed; தீச்செயல். தாய்வினை செய்யவன்றே கொன் றனன் றவத்தின் மிக்கோன் (கம்பரா. கும்பகர்ண. 143). 9. Effort; முயற்சி. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை (குறள், 519). 10. War; போர். செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர் (புறநா. 6). 11. Deceitfulness, guile; வஞ்சகம். வினைகளோநந்தனார் நனைபுகொண்டொழுகினார (உபதேசகா. பஞ்சாக். 33). 12. Art; cunning; தந்திரம். வினையி னென்வயின் வைத்தனன் (கம்பரா. அயோத். மந்திரப. 69). 13. Thought, design; கருத்து. (யாழ். அக.) 14. Trouble; தொந்தரவு. அது அதிக வினை செய்யும் போலிருக்கிறது. (W.) 15. Pus; சீழ். இந்தப்புண்ணில் இன்னும் வினை யிருக்கின்றது. 16. A cant term signifying two; இரண்டைக் குறிக்கும் குழூஉக் குறி. (தைலவ. தைல.)

வினைக்கட்டு viṉai-k-kaṭṭu, n. < வினை +. The bondage of karma; கன்மபந்தம். தமிழ் . . கேட்பவர்தம் வினைக்கட்டறுமே (தேவா. 977, 11).

வினைக்களம் viṉai-k-kaḷam, n. < id. + களம்[2]. Battlefield; போர்க்களம். அங்கண்மேவரும் வினைக்களத்து (திருவாலவா. 46, 17).

வினைக்கீடு viṉaikkīṭu, n. < id. + ஈடு. Resultant effect of one's karma; செய்த வினையின் பயன் (சி. போ. பா. அவை. பக். 13.)

வினைக்குடுக்கை viṉai-k-kuṭukkai, n. < id. +. Man full of guile and schemes; வஞ்சனை மிக்கவன். (W.)

வினைக்குணம் viṉai-k-kuṇam, n. < id. + குணம்[1]. Spitefulness; மனக்கடுப்பு. (W.)

வினைக்குறிப்பு viṉai-k-kuṟippu, n. < id. +. (Gram.) Conjugated appellative participle, indefinite or finite; குறிப்புவினை. (நன். 321, உரை.)

வினைக்குறிப்புமுற்று viṉaikkuṟippu-muṟṟu, n. < வினைக்குறிப்பு +. (Gram.) Finite, conjugated appellative participle; குறிப்புவினை முற்றாய் வருவது. (புறநா. 68, உரை.)

வினைக்கேடன் viṉai-k-kēṭaṉ, n. < வினை +. 1. One who destroys the bondage of karma; பூர்வ கருமத்தை யொழிப்பவன். வினைக்கேடனென்பாய போற்ல (திருவாச. 5, 22). 2. One who puts obstacles in the way of an undertaking and spoils it; வேலையைத் தடைசெய்து கெடுப்போன். Loc.

வினைக்கேடு viṉai-k-kēṭu, n. < id. +. 1. That which is useless; வீணானது. வினைக்கேடு பலபேசி வேண்டியவா திரிவீர் (தேவா. 677, 5). 2. Inactivity; செயலறுகை. (நாமதீப. 641.) 3. Delay; தாமதம். (இலக். அக.)

வினைச்செவ்வெண் viṉai-c-cevveṇ, n. < id. +. (Gram.) Ellipsis of connective particles in a series of viṉai-y-eccam; தொடர்ந்துவரும் வினையெச்சங்களில் எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு வருவது. (நன். 429, மயிலை.)

வினைச்சொல் viṉai-c-col, n. < id. + சொல்[3]. (Gram.) Verb; பொருளின் புடைபெயர்ச்சியைத் தெரிவிக்குஞ் சொல். (நன். 269.)

வினைசூழ்-தல் viṉai-cūḻ-, v. intr. < id. +. To plot evil; தீங்கிழைக்க வெண்ணுதல். (W.)

வினைசெய்யிடம் viṉai-cey-y-iṭam, n. < id. +. (Gram.) Locative absolute; ஒருவினை உடனிகழ்கின்ற பிறிதொருவினைக்கு இடமாவது. (பி. வி. 16.)

வினைசெயல்வகை viṉai-ceyal-vakai, n. < id. +. Method of action; வினையைச் செய்யுந் திறம். (குறள், அதி. 68.)

வினைஞர் viṉaiñar, n. < id. 1. Workers; artisans, artificers; தொழில் வல்லோர். தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடுகூடி (மணி. 19, 109). 2. Agriculturists; மருதநிலமாக்கள். (திவா.) 3. Smiths;

கம்மாளர். (யாழ். அக.) 4. Dancers; கூத்தர். (திவா.) 5. Śūdras; சூத்திரர். (பிங்.) 6. Vaiśyas; வைசியர். (திவா.) 7. Vēḷāḷas; வேளாளர். (இலக். அக.)

வினைத்தலை vinai-t-talai, *n.* <id.+. Field of battle; போர்க்களம். *வினைத்தலையிலே வந்த வாறே* (ஈடு, 4, 6, 1).

வினைத்திட்பம் vinai-t-tiṭpam, *n.* <id.+. Firmness, resoluteness in action; தொழில்செய்வதில் மனத்திண்மை. *வினைத்திட்பமென்பது* (குறள், 666).

வினைத்திரிசொல் vinai-t-tiricol, *n.* <id. +. 1. (Gram.) Verb in an abnormal form; திரிந்த வினைச்சொல். (சீவக. 223, உரை.) 2. (Gram.) Verb not in common use and not easily understood; வழக்கிலின்றி அரிதிற் பொரு ளுணர்தற்குரிய வினைச்சொல். (நன். 273.)

வினைத்தூய்மை vinai-t-tūymai, *n.* <id. +. Purity in action which brings in not merely wealth but also religious merit and fame; செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அற மும் புகழும் பயந்து நல்லவாகை. (குறள், அதி. 66.)

வினைத்தொகை vinai-t-tokai, *n.* <id.+. (Gram.) Elliptical compound in which a verbal root forms the first component; காலங் கரந்த பெயரெச்சத்தொடர். (நன். 364.)

வினைத்தொடர்ச்சி vinai-t-toṭarcci, *n.* <id.+. Effect of evil deeds upon the soul; தீவினையின் பயன். (நாமதீப. 291.)

வினைதீயார் vinai-tīyār, *n.* <id.+. Sinners, men of evil deeds; தீவினையோர். *வெறுமின வினைதீயார் கேண்மை* (நாலடி, 172).

வினைதீர்-த்தல் vinai-tīr-, *v. intr.* <id +. 1. To end the bondage of karma; பூர்வகர்மத் தைப் போக்குதல். *வினையேன் வினைதீர மருந்தானாய்* (திவ். திருவாய். 1, 5, 6). 2. To remove obstacles; இடையூறு நீக்குதல். (யாழ். அக.)

வினைதீர்த்தான் vinaitīrttāṉ, *n.* <வினை தீர்-. Gaṇēśa; விநாயகக்கடவுள். (யாழ். அக.)

வினைநர் vinainar, *n.* <வினை. Workmen. See வினைஞர், 1. *அரிய லார்கை வன்கை வினைநர்* (பதிற்றுப். 62, 16).

வினைப்பகுதி vinai-p-pakuti, *n.* <id.+. (Gram.) Verbal base of a derivative word; பகுபதத்தில் வினைச்சொல்லாகிய பகுதி. (நன். 137, சங்கா.)

வினைப்பயன் vinai-p-payaṉ, *n.* <id.+. Result of karma, fruit of actions in previous birth; பூர்வகருமத்தின் விளைவு. *பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பயன்* (மணி. 24, 107).

வினைப்பெயர் vinai-p-peyar, *n.* <id.+. 1. (Gram.) Verbal noun; தொழிற்பெயர். *செய லென்னும் வினைப்பெயர்* (நெடுநல். 171, உரை). 2. (Gram.) See வினையாலணையும்பெயர். *வினைப்பெய ரல்பெயர்க் கிடைநிலை யெனலே* (நன். 141). *எழுதாளை மகிழாளை காதினன் என்னும் வினைப்பெயரான முடிந்து* (சிலப். 4, 47-57, உரை). 3. (Gram.) Name given to a person from his action or vocation; செய் தொழிலினால் ஒருவனுக்கு வரும் பெயர். *நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின பெயரே வினைப்பெயர்* (தொல். சொல். 165).

வினைபாராட்டு-தல் vinai-pārāṭṭu-, *v. intr.* <id.+. See வினைவளர்-. (யாழ். அக.)

வினைமாற்று vinai-māṟṟu, *n.* <id.+. (Gram.) Signification of the introduction of an alternative verb in a sentence; முன்சொன்ன தொழிலொழிய இனி வேறொன்று என்பதைக் காட்டு வதாகிய பொருண்மை. *வினைமாற் றசைநிலை* (தொல். சொல். 264).

வினைமாற்றுச்சொல் vinaimāṟṟu-c-col, *n.* <வினைமாற்று+சொல்[3]. (Gram.) An expletive word in a sentence, introducing an alternative verb, as *maṟṟu*; வினைமாறுவதைத் தெரிவிக்கும் 'மற்று' முதலிய இடைச்சொல்.

வினைமுதல் vinai-mutal, *n.* <வினை+. (Gram.) Subject; கருத்தா. *வினைமுதல மாத்திரை விளக்கல்வினைக குறிப்பே* (நன். 321).

வினைமுதற்றொழில் vinaimutaṟṟoḻil, *n.* <வினைமுதல+தொழில். (Gram.) Object; செயப் படுபொருள். (W.)

வினைமுற்று vinai-muṟṟu, *n.* <வினை+. (Gram.) Finite verb; முற்றுவித்துச் சொல்லப்படும் வினைச் சொல். (நன். 323, மயிலை.)

வினைமுறுகுதல் vinai-murukutal, *n.* <id. +முறுகு[1]-. Maturation of one's past karma; ஊழ்வினை முதிர்ந்து பயன்தரு நிலையிலாதல். (யாழ். அக.)

வினைமூளுதல் vinai-mūḷutal, *n.* <id.+மூள்-. See வினைமுறுகுதல்.

வினைமை vinaimai, *n.* <id. 1. Nature of a deed; செய்தொழிலின் தன்மை. 2. Property of functioning; தொழிலுடைமை. *அவை மூவினைமையின்* (சி. போ. 1).

வினையம்[1] vinaiyam, *n.* <id. 1. Action, deed; செய்தொழில். (பிங்.) *வேண்டியொரு புரிதி யைய வினைய நாடி* (கந்தபு. மகேட்பி. 30). 2. Past karma; பூர்வகருமம். *காவலர்க் காசாய்*

வாழ்ந்து வினையம் தறுதது (கம்பரா. காப்பு). 3. Device, means; உபாயம். மிகைசெய்வார் வினை கட்கெல்லா மேற்செயும் வினையம் வல்லான (கம்பரா. இரணிய. 147). 4. Cunning, deceit; வஞ்சகம். *Colloq.* 5. Deceptive workmanship; வஞ்சக வேலைப்பாடு. மருங்குடை வினையமும் (கம்பரா. இலங்கைகே. 20) 6. See வினயம்¹, 3. 7. Happening, event; நிகழ்ச்சி. மேல்வரும் வினைய மோர்ந்திலை (கந்தபு. மூவாயிர. 5).

வினையம்² vinaiyam, *n.* <*vinaya.* Modesty. See வினயம்².

வினையழுத்து-தல் vinai-y-aluttu-, *v. intr.* <வினை+. See வினைவளர்-. (யாழ். அக.)

வினையள-த்தல் vinai-y-aḷa-, *v. intr.* <id.+ prob. வளா-. See வினைவளர்-. (W.)

வினையன் vinaiyaṉ, *n.* <வினையம்¹. 1. Doer, worker; தொழில்செய்பவன். புலைவினையர் (குறள், 329). 2. Cunning man; வஞ்சகன்.

வினையஸ்தன் vinaiya-staṉ, *n.* <id.+. 1. Clever, intelligent man; கெட்டிக்காரன். *Colloq.* 2. One who knows his business; எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை நன்கறிந்தவன்.

வினையாட்டி vinaiyāṭṭi, *n.* Fem. of வினையாளன். 1. Female servant; ஏவல்வேலை செய்பவள். 2. Ill-fated woman; தீவினையுடைய வள். வினையாட்டியேன் காதன்மையே (திவ். திரு வாய். 6, 1, 1).

வினையாண்மை vinai-y-āṇmai, *n.* <வினை +. Capacity to accomplish or do a work; தொழிலைச் செய்து முடிக்குந் திறமை. வினையாண்மை வீறெய்த லின்று (குறள், 904).

வினையாலணையும்பெயர் vinaiyāl-aṇaiyum-peyar, *n.* <id.+அணை-+. (Gram.) Verbal noun; personal noun in the form of a finite verb; வினைமுற்று பெயர்த்தன்மைப்பட்டு வருவது. (நன். 286.)

வினையாள் vinai-y-āḷ, *n.* See வினையாளன், 1. வினையாளை வேலையிடுதது (பெருந்தொ. 404).

வினையாளன் vinai-y-āḷaṉ, *n.* <வினை+. 1. One who is engaged in a work, worker; தொழிலியற்றுவோன். கணக்குவினையாளரொடு (பெருங். மகத. 12, 50). 2. Servant; ஏவலாளன். (யாழ். அக.) 3. Ill-fated man; தீவினையுடையவன்.

வினையிடைச்சொல் vinai-y-iṭaiccol, *n.* <id +. (Gram.) Particle having the characteristics of a verb; வினைத்தன்மை பெற்றுவரும் இடைச்சொல்வகை. (நன். 269, மயிலை.)

வினையியற்சொல் vinai-y-iyaṟcol, *n.* <id.+. (Gram.) Verb in popular use; உலக வழக்கிலுள்ள வினைச்சொல். (நன். 269, மயிலை.)

வினையிலி vinai-y-ili, *n.* <id.+இன்-மை. God, as free from karma; கடவுள். (இலக். அக.)

வினையின்மை vinai-y-iṉmai, *n.* <id.+. Being unaffected by karma, one of *iṟaivaṉ-eṇ-kuṇam,* q v.; இறைவனெண்குணங்களில் கருமப் பயன் இல்லாமையாகிய குணம். (பிங.)

வினையுரிச்சொல் vinai-y-uriccol, *n.* <id.+. (Gram.) Adverb; வினைக்கு அடையாய் வருஞ் சொல். (W.)

வினையுருபு vinai-y-urupu, *n.* <id +. (Gram.) Component particle of a verb, as *iṭai-nilai, vikuti;* வினைச்சொல்லின் உறுப்பான இடை நிலை விகுதி முதலியன. (நன். 420, உரை.)

வினையுரைப்போர் vinai-y-uraippōr, *n.* <id.+உரை²-. Messengers; ambassadors; தூதர். (பிங.)

வினையுவமம் vinai-y-uvamam, *n.* <id.+. (Rhet.) Comparison based on the actions of the objects compared; தொழில்பற்றிவரும் ஒப்புமை. (தொல். பொ. 276, உரை.)

வினையுவமை vinai-y-uvamai, *n.* <id.+. (Rhet.) See வினையுவமம்.

வினையெச்சக்குறிப்பு vinaiyecca-k-kuṟippu, *n.* <வினையெச்சம்+. (Gram.) Participle of an appellative verb. See குறிப்புவினை யெச்சம். (நன். 342, உரை.)

வினையெச்சம் vinai-y-eccam, *n.* <வினை +. (Gram.) Verbal participle; வினையைக் கொண்டு முடியும் குறைவினை. (நன். 342.)

வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று vinaiyecca-vinai-k-kuṟippu-muṟṟu, *n.* <வினை யெச்சம்+. (Gram.) Appellative verb used participially; குறிப்புவினைமுற்று வினையெச்சப் பொருளதாய் வருவது. (புறநா. 44, உரை.)

வினையெஞ்சணி vinai-y-eñcaṇi, *n.* <வினை+எஞ்சு-+அணி². (Rhet.) A figure of speech in which the finite verb is omitted; வினை யெஞ்சிநிற்பதாகிய அலங்காரவகை. (யாழ். அக.)

வினையெஞ்சுகிளவி vinai-y-eñcu-kiḷavi, *n.* <id.+id.+கிளவி. (Gram.) See வினையெச் சம். (தொல். எழுத். 204.)

வினைவயிற்பிரிதல் vinai-vayiṟ-piratal, *n.* <id.+வயின்+பிரி¹-. (Akap.) Theme describing the separation of a hero from his beloved

when he proceeds under orders against his king's enemy; தலைவன் தலைவினை நீங்கி வேந்தனுடையாற் பகைமேற் பிரியும் பிரிவைக் கூறும் அகத்துறை. (முல்லைப. உரையவதாரிகை.)

வினைவர் vinaivar, *n.* <id. 1. Workers, doers, agents; தொழிலினர். வேந்துபிழைத் தகன்ற வினைவராயினும் (பெருங. உஞ்சைக். 38, 94). 2. Mediators; சந்துசெய்விப்பவர். நட்பாகுக வினைவார்போல் (கலித். 46, 8). 3. Ministers; அமைச்சர். கொலையஞ்சா வினைவரால் (கலித். 10).

வினைவலம்படு-த்தல் vinai-valam-paṭu-, *v. intr.* <id.+வலம்[1]+. To bring a business to a successful conclusion; எடுத்துக்கொண்ட செயலை வெற்றிபெறச் செய்தல். வினைவலம்படுத்த வென்றியொடு (அகநா. 74).

வினைவலர் vinai-valar, *n.* <id.+வலன்[2]. 1. Those who do an act under orders, as of a king; பிறரேவிய காரியங்களைச் செய்வோர். அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினும் (தொல். பொ. 23). 2. Skilled workmen; தொழில்செய்வதில் வல்லமையுள்ளோர். வினைவல ரியற்றிய . . . புகையகல் (பெருங. உஞ்சைக். 42, 88).

வினைவலி vinai-vali, *n.* <id.+வலி[1]. 1. The difficulty of an undertaking, as besieging or capturing a fort; அரண்முற்றுதல் அரண்கோடல் முதலிய தொழில்களின் அருமை. வினைவலியுந் தன்வலியும் (குறள், 471). 2. See வினைத்திட்பம். (W.) 3. The power of karma; ஊழ்வினையின் வலிமை.

வினைவழிச்சேறல் vinai-vaḻi-c-cēṟal, *n.* <id.+வழி+செல்-. (Akap.) See வினைவயிற்பிரிதல். (யாழ். அக.)

வினைவளர்-த்தல் vinai-vaḷar-, *v. intr.* <id.+. To create ill-will, enmity or spite; பகைவிளைத்தல். (W.)

வினைவாங்கு-தல் vinai-vāṅku-, *v. intr.* <id.+. To indicate the line of action; to direct the affairs, as of a state; காரியந்தைப் புலப்படுத்தல். பேதையோன் வினைவாங்க (கலித். 27).

வினைவிநாசன் vinai-vinācaṉ, *n.* <id.+. God, as the destroyer of karma; [தீவினையை யொழிப்பவன்] கடவுள். (யாழ். அக.)

வினைவிளை-த்தல் vinai-viḷai-, *v. intr.* <id.+. To do a wicked act; பொல்லாங்கு செய்தல். (யாழ். அக.)

விேனாத்தி vinōtti, *n.* <*vinōkti*. (Rhet.) A figure of speech in which a thing or fact is said to lose its importance if it is not accompanied by another thing or fact; ஒரு முக்கியப் பொருள் பிறிதொரு முக்கியப்பொருளோடு பொருந்தாதாயின் முக்கியத் தன்மையைப் பெறுதேனக் கூறும் அணிவகை. (மாறனலங். 236, பக். 355.)

வினோதக்கூத்து vinōta-k-kūttu, *n.* <வினோதம்+. (Nāṭya.) Dance performed in the presence of kings in celebration of their victories; அரசர் முன்பு நடிக்கும் வெற்றிக்கொண்டாட்டக் கூத்து. (சிலப. 3, 13, உரை, பக். 81.)

வினோதபைரவம் vinōta-pairavam, *n.* <*vinōda*+. A medicinal pill; மருந்துக்குளிகை வகை. (பதார்த்த. 1209.)

வினோதம் vinōtam, *n.* <*vinōda*. 1. See விநோதம். அரனுரைத்த சொல் வினோதம (கம்பரா. அகலிகை. 51). வானரியின் வினோத முறசெய்தனன் (பாரத. வாரணா. 60). 2. Desire; அவா. (யாழ். அக.) 3. Quaintness, quixotism; இயற்கைக்கு மாறானது. (யாழ். அக.)

வினோதன் vinōtaṉ, *n.* <*vinōda*. 1. Votary, devotee; ஒன்றில் ஈடுபட்டு அதிலேயே பொழுதுபோக்குபவன். (யாழ். அக.) 2. Jolly person; உற்சாகி.

வினோதி[1]**-த்தல்** vinōti-, 11 *v. intr.* <வினோதம். To be playful; விளையாடுதல். மெல்ல நடந்து வினோதித்து (திருக்காளத். பு. தாருகா. 17).

வினோதி[2] vinōti, *n.* <*vinōdin*. See வினோதன். (யாழ். அக.)

விஞ்ஞானம் vijñāṉam, *n.* <*vi-jñāna*. See விஞ்ஞானம். (மணி. 30, 16, அரும.)

விஜ்ஜதை vi-j-jatai, *n.* <வி[2]+. [K. *ijjate*.] See விஜ்ஜோடு.

விஜ்ஜோடு vi-j-jōṭu, *n.* <id.+. [T. *vijjōḍu*, K. *ijjōḍu*.] That which does not match or equal, in a pair; ஒன்றுபோலில்லாதது. (C. G.)

விஜய vijaya, *n.* <*Vijaya*. The 27th year of the Jupiter cycle. See விசய.

விஜயகேசரி vijaya-kēcari, *n.* <*vijaya*+. One who is a great victor; வெற்றியிற் சிறந்தோன்.

விஜயதசமி vijaya-tacami, *n.* <id.+*daśamī*. The 10th *titi* of the bright fortnight after the *mahālaya amavāsyā*. See விசயதசமி.

விஜயம் vijayam, *n.* <*vijaya*. See விசயம்[2].

விஜயயாத்திரை vijaya-yāttirai, *n.* <id.+. 1. Festival to a God or Goddess on the *vicaya-tacami* day for the success of devotees in all their affairs; காரியங்கள் கைகூடுமாறு விசயதசமியன்று தெய்வத்தை நோக்கிக் கொண்டாடப்படும் திருவிழா. 2. The procession of the idol on the *vicaya-tacami* day towards a *vaṉṉi* tree, as a

sign of victory; விசயதசமியன்று வெற்றிக்குறியாக வன்னிமரமுள்ள இடத்திற்குக் கோயில்மூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்யும் ஊர்கோலம்.

விஜயலக்ஷ்மி vijaya-lakṣmi, n. <id.+. The Goddess of Victory, one of *aṣṭa-lakṣmi*, q.v.; அஷ்டலக்ஷ்மிகளுள் வெற்றிக்குரிய லக்ஷ்மி.

விஜயன் vijayaṉ, n. <*Vijaya*. See விசயன்[1].

விஜயஸ்தம்பம் vijaya-stampam, n. <*vijaya*+. Pillar of victory; வெற்றிக்கு அறிகுறியாக நாட்டப்பெறுந் தம்பம். (Insc.)

விஜயாபிஷேகம் vijayāpiṣēkam, n. <id. +*abhiṣēka*. Anointment of a king in celebration of his victories; வெற்றிக்குறியாக அரசன் செய்துகொள்ளும் அபிஷேகம். *பெண்டிர் பண்டார முங் கொண்டு விஜயாபிஷேகம் பண்ணி* (S. I. I. ii, 304, 2).

விஜயோத்ஸவம் vijayōtsavam, n. <id. +*utsava*. See விஜயயாத்திரை.

விஜாதி vijāti, n. <*vi-jāti*. See விசாதி[2].

விஜாதிஸ்வரம் vijāti-svaram, n. <id. +. (Mus.) Discordant note; வேற்றுச்சாதியைச் சேர்ந்த ஸ்வரம்.

விஜாதீயம் vijātīyam, n. <*vijātīya*. That which is of a different order, class or species; வேற்றினத்தைச் சார்ந்தது.

விஶ்லேஷம் viślēṣam, n. <*viśleṣa*. See விச்சிலேடம். (*சூடா*, 1, 4, *பா*.)

விஶ்வசக்கரதானம் viśva-cakkara-tāṉam, n. <*viśva*+*cakra*+*dāna*. Gift made after offering worship to the images of Viṣṇu, His consorts and His 10 avatārs, placed on a mystic *cakra*; விஷ்ணுமூர்த்தியையும் அவர் தேவியரையும் தசாவதாரமூர்த்திகளையும் சக்கரத்தில் அமைத்துப் பூசித்துச் செய்யுந் தானம். (*அபி. சிந்*.)

விஶ்வம் viśvam, n. <*viśva*. See விசுவம்[1], 1, 2.

விஶ்வரூபதரிசனம் viśvarūpa-taricaṉam, n. <*viśva-rūpa*+. See விசுவரூபசேவை.

விஶ்வரூபம் viśvarūpam, n. <*viśva-rūpa*. See விசுவரூபம்.

விஶ்வாதீதன் viśvātītaṉ, n. <*viśva*+*atīta*. One who transcends the universe; [புவனங் கடந்தவன்] கடவுள். *தற்பர விஶ்வாதீத* (*தாயு. கருணா*. 1).

விஶாரதன் viśārataṉ, n. <*viśārada*. See விசாரதன்.

விஶாலம் viśālam, n. <*viśāla*. See விசாலம்[1].

விஶேஷ்யம் viśēṣyam, n. <*viśeṣya*. See விசேஷ்யம்.

விஶேஷணம் viśēṣaṇam, n. <*viśeṣaṇa*. See விசேடணம்.

விஶேஷம் viśēṣam, n. <*viśeṣa*. See விசேஷம்.

விஷ்கம்பம் viṣkampam, n. <*viṣkambha*. 1. (Astron.) A division of time. See விட்கம்பம், 3. (பெரியவரு.) 2. (Drama.) Interlude. See விட்கம்பம், 4.

விஷ்டை viṣṭai, n. <*viṣṭhā*. Dung of animals. See விட்டை. (W.)

விஷ்ணு viṣṇu, n. <*Viṣṇu*. 1. Viṣṇu, one of the Hindu triad, regarded as the Preserver; திருமால். *விஷ்ணு வடிவான ஞானகுருவே* (*தாயு. கருணா*. 5). 2. Author of a treatise on Hindu law; தருமநூல் செய்தாரி லொருவர்.

விஷ்ணுக்கிரகம் viṣṇu-k-kirakam, n. <id.+*gṛha*. Viṣṇu temple; திருமால் கோயில். *எமமூரப புவனிமாணிக்கதது விஷ்ணுக்கிரகத்துப் பெருமானடிகள்* (S. I. I. iii, 3).

விஷ்ணுக்கிராந்தி viṣṇu-k-kirānti, n. <id.+*krānti*. A medicinal plant. See விட்டுணுக்கிராந்தி.

விஷ்ணுகரந்தை viṣṇu-karantai, n. <id. +. Indian globe-thistle, seed basil, *Sphaeranthus indicus*; செடிவகை.

விஷ்ணுகாந்தி viṣṇu-kānti, n. <id.+*krānti*. A medicinal plant. See விட்டுணுக்கிராந்தி. (*புட்பவிதி*, 5.)

விஷ்ணுசித்தர் viṣṇu-cittar, n. <*Viṣṇu-citta*. Periyāḻvār. See பெரியாழ்வார்.

விஷ்ணுதீபம் viṣṇu-tīpam, n <விஷ்ணு +. The *tiru-k-kārttikai* festival observed by Vaiṣṇavas; வைஷ்ணவர்கள் கொண்டாடுந் திருக்கார்த்திகைப்பண்டிகை.

விஷ்ணுபதி viṣṇu-pati, n. <*viṣṇu-pati*. An auspicious time; புண்ணியகால விசேடம். (*பஞ்*.)

விஷ்ணுபுராணம் viṣṇu-purāṇam, n. <*Viṣṇu*+. A chief Purāṇa, one of *patiṉeṉ-purāṇam*, q.v.; பதினெண்புராணத் தொன்று.

விஷ்வக்ஸேனர் viṣvaksēṉar, n. <*Viṣvaksēna*. Cēṉai-mutaliyār, the chief of Viṣṇu's hosts; திருமாலின் கணத்தலைவரான சேனை முதலியார். (*தக்கயாகப். பக்*. 322.)

விஷ்வம் viṣvam, n. See விஷுவம். (W.)

விஷக்கடி viṣa-k-kaṭi, n. <விஷம்+கடி[2]. 1. Poisonous bite, bite of venomous reptiles or

animals; விஷப்பிராணிகளால் தீண்டப்படுகை. 2. Serious trouble; பெருந்துன்பம். *எனக்கு ஒரு பெரிய விஷக்கடியாயிற்றே.*

விஷக்கடிவேளை visakkaṭi-vēḷai, *n.* < விஷக்கடி + . (Astrol.) Inauspicious time; தீயகாலம். (பஞ்.)

விஷக்கண் visa-k-kaṇ, *n.* < விஷம் + . Evil eye; கேடுபயக்கும் பார்வையுள்ள கண்.

விஷக்கல் visa-k-kal, *n.* < id. + . 1. A stone supposed to absorb poison; விஷத்தை யெடுப்பதாகக் கருதப்படுங் கல். (W.) 2. Poisonous stone that causes pain when it pricks the foot; காலிற் படும்போது நோவுண்டாக்கும் விஷமுள்ள கல். *Colloq.*

விஷக்காய்ச்சல் visa-k-kāyccal, *n.* < id. + . 1. Enteric fever, typhoid; சன்னிபாத சுரம். 2. Pestilential fever; சுரநோய்வகை. (W.)

விஷக்காற்று visa-k-kāṟṟu, *n.* < id. + . 1. Poisonous wind; contaminated air; விஷத் தன்மை பொருந்திய காற்று. 2. Northerly wind; வாடைக்காற்று. *Loc.*

விஷகடி visa-kaṭi, *n.* < *viṣa* + கடி². See விஷக்கடி. (W.)

விஷகடிகை visa-kaṭikai, *n.* < id. + கடிகை². (Astrol.) Inauspicious period in the duration of a *nakṣatra;* நக்ஷத்திரத் தியாச்சியம். (விதான. குணகுண. 25, உரை.)

விஷகிருமிநியாயம் visa-kirumi-niyā-yam, *n.* < id. + *kṛmi* + *nyāya.* Nyāya of the worm bred in poison, illustrating the principle that an evil to which a person is accustomed will not appear to him as an evil; விஷத்திலுண்டாகும் புழுப்போல் தீயதிற் பழகு வோர்க்கு அது தீங்காகத் தோன்றாமை குறிக்கும் நெறி.

விஷங்கொல்லி visaṅ-kolli, *n.* < விஷம் + கொல்-. A herb which acts as an antidote to poison; விஷங்களுக்கு மருந்தாக உதவும் பூடுவகை. (W.)

விஷசுரம் visa-curam, *n.* < *viṣa* + *jvara.* 1. See விஷக்காய்ச்சல். (சீவரட். 33.) 2. Rinderpest; மாட்டுச்சுரம். *Loc.*

விஷதந்தம் viṣa-tantam, *n.* < id. + தந்தம்¹. See விஷப்பல். (தக்கயாகப். 155, உரை.)

விஷதோஷம் visa-tōṣam, *n.* < id. + . Illness of child, attributed to contact with a person who has not bathed after sexual union and is therefore unclean; புணர்ச்சிக்குப்பின் நீரா டாதவர் தொடுவதால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் குழந்தைநோய். (சீவரட்.)

விஷந்திரும்பல் visan-tirumpal, *n.* < விஷம் + திரும்பு-. Counteracting a poison; விஷம் போக்குகை. (W.)

விஷந்தீண்டல் visan-tīṇṭal, *n.* < id. + தீண்டு-. Poisonous bite, as of a snake; பாம்பு முதலிய விஷஜந்துக்களின் கடி. (C. G.)

விஷநட்சத்திரம் visa-naṭcattiram, *n.* < *viṣa* + . (Astrol.) The 5th, 11th and 13th *nakṣatras* counted from the *nakṣatra* occupied by Rāhu; இராகுநின்ற நட்சத்திரத்திற்கு ஐந்து பதினொன்று பதின்மூன்றாவது நட்சத்திரங்கள். (விதான. குணகுண. 41, உரை.)

விஷநாக்கு visa-nākku, *n* < விஷம் + . Evil tongue, as of a person whose croaking comes true; தீமைவிளைக்கும் சொற் பயிலும் நா. *Loc.*

விஷநாபி visanāpi, *n.* < *viṣa-nābhi.* Nepal aconite. See வச்சநாபி, 1.

விஷநீர் visa-nīr, *n.* < விஷம் + நீர்¹. Malignant humours causing swelling, etc.; தேகத்துள்ள துர்நீர். (W.)

விஷநீரேற்றம் visanīr-ēṟṟam, *n.* < விஷநீர் + . Dropsy; உடல்வீக்க நோய். (W.)

விஷப்பல் viṣa-p-pal, *n.* < விஷம் + . 1. Poisonous tooth; விஷமுள்ள பல். 2. See நச்சுப்பல், 2.

விஷப்பனி visa-p-paṉi, *n.* < id. + . Dew that is injurious to health; நோயை யுண்டாக்கக் கூடிய பனி.

விஷப்பூச்சி visa-p-pūcci, *n.* < id + . Poisonous insect; விஷமுள்ள செந்து.

விஷபரீட்சை viṣa-parīṭcai, *n.* < *viṣa* + . 1. Examining or testing the presence of poison; விஷங்கலந்திருப்பதை யாராய்கை. 2. Testing the strength of a poison, as by letting a snake bite one; விஷத்தின் சக்தியைப் பரீட்சிக்கை.

விஷபாகம் viṣa-pākam, *n.* < id. + *pāka.* Sudden swelling of body; திடீரென்று காணும் உடல் வீக்கம். (W.)

விஷபாண்டு viṣa-pāṇṭu, *n.* < id. + . Dropsy; உடல்வீக்கநோய். (பைஷஜ. 263.)

விஷபானம் viṣa-pāṉam, *n.* < id. + . Taking poison; விஷத்தை யுட்கொள்ளுகை.

விஷபேதி viṣa-pēti, *n.* < id. + . Cholera; வாந்திபேதி. (W.)

விஷம் viṣam, *n.* < *viṣa.* 1. Poison; நஞ்சு. 2. That which is injurious or destructive; கேடு

விளைப்பது. 3. (Astrol.) See விஷநட்சத்திரம். (விதான. குணகுண. 41, உரை.)

விஷமக்கணக்கு visama-k-kaṇakku, n. <விஷமம் +. 1. Difficult problem; தீர்த்தற்கரியதான விஷயம். (W.) 2. False accounts, as improper; பொய்க்கணக்கு. *Colloq.*

விஷமக்கொடுக்கு visama-k-koṭukku, n. <id.+. Highly mischievous person; கடுஞ் சேட்டை புரிபவன். *Colloq.*

விஷமகவி visama-kavi, n. <*visama*+. (Rhet.) Stanza in which the sense is obscurely expressed; கூறும் பொருளை நேர்மையாகக் கூறாத செய்யுள். (தக்கயாகப. 156, உரை.)

விஷமகேந்திரம் visama-kēntiram, n. <id.+. (Astrol.) Eccentricity, as of an orbit; கிரகங்களின் விஷமமான மார்க்கம். (C. G.)

விஷமசாகசம் visama-cākacam, n. <*visama-sāhasa*. Temerity, அசட்டுத்தைரியம். (யாழ். அக.)

விஷமசீததோஷம் visama-cīta-tōṣam, n. <*visama*+*sīta*+. A complication arising in fevers attended with shivering; நடுக்கத்தோடு கூடிய சுரதோஷவகை. (சீவரட். 31.)

விஷமசுரம் visama-curam, n. <id.+ சுரம்[1]. See விஷமஜ்வரம். (சீவரட். 31.)

விஷமத்திரிகோணம் visama-t-tiri-kōṇam, n. <விஷமம்+. Scalene triangle; மூன்று பக்கங்களும் வெவ்வேறளவினவாக அமையும் முக்கோணம். (பாலகணி. 50.)

விஷமதோஷம் visama-tōṣam, n. <*visama*+. A complication arising in fevers; சுரத்திலுண்டாந் தோஷவகை. (சீவரட். 30.)

விஷமந்திரன் visa-mantiran, n. <*visa*+*mantra*. Person of the Kuṟava caste; குறவன். (யாழ். அக.)

விஷமப்பேச்சு visama-p-pēccu, n. <விஷமம்+. Mischievous talk; கிருத்திரிமமான வார்த்தை.

விஷமம் visamam, n. <*visama*. 1. Unevenness, coarseness, roughness; கரடுமுரடு. 2. Irregularity; நேர்மையின்மை. 3. Mischief; இடக்குச்செயல். 4. Wicked deed; துஷ்டச் செயல். ஆமை . . . கடல்புக் குறங்கினதன்றி விஷமஞ் செய்ததில்லையன்றே (தக்கயாகப். 630, உரை).

விஷமயதி visama-yati, n. <id.+. (Mus.) A kind of *yati*; யதியு ளொன்று. (பரத. தாள. 54.)

விஷமவிபாகம் visama-vipākam, n. <id.+*vibhāga*. Unequal division; சரியற்ற பங்கு. (யாழ். அக.)

விஷமவெடுப்பு visama-v-etuppu, n. <விஷமம்+. (Mus.) One of the four varieties of *etuppu*, q.v., in which *atīta-v-etuppu*, *anā-kata-v-etuppu* and *cama-v-etuppu* all occur; எடுப்பு நான்கனுள் அதீதவெடுப்பு அனுகதவெடுப்பு சமவெடுப்பு என்ற மூன்று எடுப்பும் கலந்துவரும் தாளவெடுப்புவகை.

விஷமன் visaman, n. <*visama*. 1. Wicked person; துஷ்டன். (W.) 2. Mischievous person; சேஷ்டை செய்பவன். 3. See விஷமம், 4.

விஷமஜ்வரம் visama-jvaram, n <id.+. Malignant fever; தோஷமுள்ள சுரநோய்வகை. (சார்ங்க. 38, கீழ்க்குறிப்பு.)

விஷமஸ்ருஷ்டி visama-srusti, n. <id. +*sṛṣṭi* Multiform, diverse creation; ஒன்றைப் போலொன்று இல்லாத படைப்பு. (அஷ்டாதச. தத்வத்ரய. சித. 53.)

விஷமாக்கினி visamākkini, n. <id.+ *agni*. A kind of *utarākkini*, causing belated digestion; உண்ட அன்னபானாதிகளை உடனே தகிக்காது காலந்தாமதித்துத் தகிக்கும் உதராக்கினிவகை. (சீவரட். 15.)

விஷமாசனம் visamācanam, n. <id.+ *aśana*. Indigestible food; சீரணமாகாத வுணவு. (யாழ். அக.)

விஷமாட்சன் visamāṭcan, n. <*Visa-mākṣa*. Śiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.)

விஷமாந்தம் visa-māntam, n. <விஷம்+. A kind of *māntam*, a disease peculiar to children; மாந்தநோய்வகை. (பாலவா. 37, 38.)

விஷமாயுதன் visamāyutan, n. <*visa-māyudha*. Kāma, the god of love; காமதேவன். (யாழ். அக.)

விஷமி[1]-த்தல் visami-, 11 v. intr. <விஷமம். 1. To be mischievous or troublesome; உபத்திரவஞ் செய்தல். (W.) 2. To bring about enmity; பகைமூட்டுதல். 3. To take a turn for the bad; to turn adverse, as pulse; நாடி முதலியன மாறுபடுதல். 4. To turn into poison; விஷருபமாய் மாறுதல். (W.)

விஷமி[2] visami, n. <விஷமம். 1. See விஷமன், 1, 2. *Colloq.* 2. One who bears malice or hatred; வன்மங்கொண்டுள்ளவன். (யாழ். அக.)

விஷமி[3] visami, n. Fem. of விஷமன். 1. Woman who does harm to others; wicked

woman; பிறருக்குத் தீங்கு செய்பவள். *Loc.* 2. Mischievous woman; சேஷ்டை செய்பவள்.

விஷமிறக்கு-தல் viṣam-irakku-, *v. intr.* < *விஷம்* +. To remove or counteract poison; விஷத்தைப் போக்குதல். (W.)

விஷமுட்டி visamutti, *n.* < *viṣa-muṣṭi.* Strychnine-tree. See எட்டி[1]. (*மலை.*)

விஷமூங்கில் viṣa-mūṅkil, *n.* < *விஷம்* +. Poison lily, m. sh., *Crinum asiaticum;* செடிவகை. (*பதார்த்த.* 582.)

விஷமேற்று-தல் visam-ērru-, *v. tr.* < id. + . (W.) 1. To cause nullified poison to spread again through the system, by sorcery or magic; உடலிலிருந்து இறங்கின விஷத்தை மாய வித்தையால் மறுபடி பரவுமாறு செய்தல். 2. To infuriate; கடுங்கோப மூட்டுதல்.

விஷயக்காட்சி visaya-k-kāṭci, *n.* < *விஷயம்* +. Perception of objects by the senses; புலனறிவு. (W.)

விஷயசூசிகை viṣaya-cūcikai, *n.* < *viṣaya* + *sūcikā.* Subject index; table of contents of a treatise; நூற்பொருட் குறிப்பு. *Mod.*

விஷயஞானம் visaya-ñāṉam, *n.* < id. +. 1. Knowledge of worldly affairs; உலகவறிவு. *Loc.* 2. Knowledge of things perceptible to the senses; ஐம்புல வறிவு. (W.) 3. Knowledge of the subject-matter of a treatise; நூற்பொருளின் அறிவு.

விஷயதானம் viṣaya-tāṉam, *n.* < id. + *dāna.* Contribution of articles to journals; பத்திரிகைகளுக்கு வியாசமெழுதித் தருகை. *Mod.*

விஷயபரித்தியாகம் visaya-parittiyā-kam, *n.* < id. +. Controlling the mind without allowing it to wander; புறத்தே மனஞ் செல்லாவண்ணம் ஒடுக்குகை. (W.)

விஷயம் viṣayam, *n.* < *viṣaya.* 1. Affair, matter. See விடயம்[1], 1. 2. Sense; புலன். 3. Object of sense; ஐம்பொறிகளாலறியும் பொருள். 4. Subject-matter, topic. See விடயம்[1], 4. *விஷயநியமமே யுள்ளது* (*ஸ்ரீவசன.* 33). 5. Cause. See விடயம்[1], 5. 6. Territory, region, country; தேசம். *பதினெண் விஷயத்தாரும்* (S. I. I. iv, 399). 7. That which pertains to a thing; ஒன்றுக்கு உரித்தானது. *இது இராசாங்க விஷயமானது.* 8. That which is peculiar or characteristic; சிறப்பியல்பாகவுள்ளது. (W.) 9. Subject, hero or heroine, as of a story; நாயகத்வம். *இந்தக் கதைக்கு விஷயம் யார்?* (W.) 10. Sexual pleasure. See விடயம்[1], 8.

விஷயவஞ்ஞானம் visaya-v-aññāṉam, *n.* < *விஷயம்* +. Ignorance; அறியாமை. (W.)

விஷயவாசனை visaya-vācaṉai, *n.* < id. +. Attachment to worldly things; உலகப்பற்று.

விஷயவாஞ்சை visaya-vāñcai, *n.* < id. +. Love of sensual pleasure; சிற்றின்பத்திற் பிரியம். (W.)

விஷயி-த்தல் viṣayi-, *11 v. tr.* < id. To apprehend through the senses. See விடயி-.

விஷவாதகரப்பன் viṣavāta-karappaṉ, *n.* < *viṣa* + *vāta* +. A kind of *karappāṉ.* See விடவாதகரப்பன். (*யாழ். அக.*)

விஷவிருட்சநியாயம் viṣa-viruṭca-niyā-yam, *n.* < id. + *vṛkṣa* +. Nyāya of the poison tree, illustrating the principle that a noxious object should not be destroyed by its producer, even as a poisonous tree ought not to be cut down by the person who reared it; தாம் வளர்த்தது நச்சுமரமாயினும் அதனை வெட்டாமைபோலத் தான் ஆக்கிய தொன்றை அழிக்கக் கூடாதென்பதைக் குறிக்கும் நெறி.

விஷவிருத்தி viṣa-virutti, *n.* < id. + *விருத்தி*[1]. Profession of a poison-doctor; விஷத்தை நீக்கும் வைத்தியத் தொழில். *விஷவிருத்தி நிலம் ஒருமா* (S. I. I. v, 260).

விஷவைத்தியன் viṣa-vaittiyaṉ, *n.* < id. +. Poison-doctor; விடத்தை நீக்கும் மருத்துவன்.

விஷஸ்தானம் viṣa-stāṉam, *n.* < id. +. (Erot.) Parts in a woman's body supposed to be poisonous at specified periods, and therefore not conducive to sexual enjoyment; போக சுகத்தைக் கெடுக்கக்கூடிய விஷம் குறித்த காலங்களிற் றங்குவதாகக் கருதப்படும் மகளிர் அவயவம். *அறிநது விஷஸ்தான மகற்றி* (*விறலிவிடு.* 548).

விஷாக்கினி viṣākkiṉi, *n.* < id. + *agni.* Poison, considered as fire; விஷமாகிய நெருப்பு. *ஆலகால விஷாக்கினி* (*தக்கயாகப்.* 67, *உரை*).

விஷாதம் viṣātam, *n.* < *viṣāda.* Sorrow, grief; துக்கம். (*சி. சி.* 2, 80, *மறைஞா.*)

விஷாரி viṣāri, *n.* < *viṣāri.* 1. Antidote to poison; விஷத்தைப் போக்கும் மருந்து. (*பதார்த்த.* 1256.) 2. See விஷவைத்தியன்.

விஷாணி viṣāṇi, *n.* < *vṛṣāṇī.* Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (*தைலவ.*)

விஷு[1] viṣu, *n.* < *viṣu.* See விஷுவம். *சைத்ரவிஷு.* (*பஞ்.*)

விஷு[2] viṣu, *n.* < *vṛṣa.* The 15th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் பதினைந்தாவது.

விஷு-சங்கிரமணம் visu-caṅkiramaṇam, n. <viṣu+. See விஷு-புண்ணியகாலம். (C. G.)

விஷு-புண்ணியகாலம் visu-puṇṇiya-kālam, n. <id.+. (Astron.) The time of the sun's entrance into either of the equinoctial signs Aries and Libra; மேஷம் அல்லது துலாத்தில் சூரியன் பிரவேசிக்குங் காலம். (பஞ்.)

விஷுவம் visuvam, n. <viṣuva. Equinox See சமராத்திரம்.

விஷூசி visūci, n. <viṣūcī. Cholera; விஷபேதி. *Loc.*

விஸ்தரி-த்தல் vistari-, 11 v. tr. <vistara. 1. To enlarge, amplify, elaborate; பெருக்குதல். *இராகத்தை விஸ்தரித்துப் பாடினான்.* 2. To expatiate upon; விரித்துப்பேசுதல். 3. To examine, as a witness; சாட்சியாக விசாரித்தல். *Nāñ.*

விஸ்தரிப்பு vistarippu, n <விஸ்தரி-. 1. Amplification, elaboration; பெருக்குகை. 2. Expatiation; விரித்துப்பேசுகை. 3. Examination of a witness; சாட்சி விசாரிக்கை. *Nāñ.*

விஸ்தாரகுமாஸ்தா vistāra-kumāstā, n. <விஸ்தாரம்+. Court-clerk who assists in examining witnesses; கோர்ட்டில் சாட்சி விசாரணை நடத்த உதவிபுரியும் குமாஸ்தா. *Nāñ.*

விஸ்தாரம் vistāram, n. <vistāra. Expansiveness, extensiveness. See வித்தாரம், 1.

விஸ்தாரி vistāri, n. Learned person. See வித்தாரி. (யாழ். அக.)

விஸ்தி visti, n. Partition. See வித்தி¹.

விஸ்தீரணம் vistīraṇam, n. <vi-stīrṇa. 1. Breadth; விசாலம். 2. Area; பரப்பு.

விஸ்புரமுத்திரை vispura-muttirai, n. See விற்புரமுத்திரை. (செந். x, 424.)

விஸ்போடம் vispōṭam, n. <vi-sphōṭa. Boil; பிளவை. (சீவரட். 309.)

விஸ்மிருதி vismiruti, n. <vi-smṛti. 1. Forgetfulness; மறதி. 2. Madness; பைத்தியம்.

விஸர்க்கம் visarkkam, n. <vi-sarga. See விசர்க்கம்.

விஸர்ஜ்ஜனம் visarjjaṉam, n. <vi-sarjana. See விசர்ச்சனம். *கங்கண விஸர்ஜ்ஜநம்.*

விக்ஷேபம் vikṣēpam, n. <vi-kṣēpa. 1. See விக்கேபம். 2. Mutation, change; திரிபு. *செனித்த விக்ஷேப மன்றே* (கைவல். தத். 53).

வீ

வீ¹ vī. The compound of வ் and ஈ.

வீ²-தல் vī-, 4 v. intr. prob. vī. 1. To perish; to cease; to disappear; அழிதல். *வீயாச் சிறப்பின்* (புறநா. 15). 2. To die; சாதல். *சிலைத் தெழுந்தார் வீந்தவிய* (பு. வெ. 3, 7). 3. To leave; நீங்குதல். *வினைபகை வீயாது பின்சென் றடும்* (குறள், 207). 4. To change; to deviate, as from one's course; மாறுதல். *வானின் வீயாது சுரக்கும்* (மலைபடு. 76).

வீ³-த்தல் vī-, 11 v. tr. Caus. of வீ²-. To destroy; அழித்தல். *ஏழுய ருலகமும் வீக்கின்றான்* (கம்பரா. முதற்போ. 118).

வீ⁴ vī, n. <வீ²-. 1. Ruin, destruction; அழிவு. *வீகலந்த மஞ்ஞை போல்* (சீவக. 1104). 2. Death; மரணம். (பிங்.) 3. Separation, removal; நீக்கம். (பிங்.) 4. Drooping; languishing; மடிவு. (பிங.) 5. Flower; மலர். *வீகமழ் நெடுஞ்சினை* (புறநா. 36). 6. Pollen; மகரந்தம். *பூவிணையின் வீயை* (மேருமந். 1058).

வீ⁵ vī, n. <vī. Bird; பறவை. (பிங்.)

வீக்கம்¹ vīkkam, n. <வீங்கு-. 1. Enlargement, swelling, inflammation; உடலுறுப்பு வீங்குகை. *கால் வீக்கம்.* 2. Contusion, *Cellulitis;* புண் முதலியவற்றின் புடைப்பு. 3. Dropsy, *Oedema;* நீர்ச்சுரப்பால் உடல் வீங்கும் நோய். 4. Puffing of the limbs; தோள் முதலியன பூரிக்கை. (யாழ். அக.) 5. Abundance; மிகுதி. (W.) 6. Crowd; கூட்டம். *விண்பிளந் தேகக வாரக்கும் வானர வீக்கம* (கம்பரா. இராவண. கள. 26). 7. Greatness; பெருமை. *விசயனும் வீக்கமற்றான்* (சீவக. 2192). 8. Pride; கருவம். *இலங்கைக் கோமான்றன்னை . . . வீக்கந் தவிர்த்த விரலார்போலும* (தேவா. 56, 10). 9. Longing, hankering; ஆசை. (யாழ். அக.)

வீக்கம்² vīkkam, n. <வீக்கு¹-. 1. Bond, tie; கட்டு. (சூடா.) 2. Trouble, obstacle; இடையூறு. *வீக்கஞ் செய்தார தவத்தினுக்கு* (திருவிளை. பன்றிக்குட்டி. மூலை. 6). 3. Covering; packing; மூடுகை. (திவா.) 4. Tightness; இறுக்கம்.

வீக்கமிறங்குதல் vīkkam-iraṅkutal, n. <வீக்கம்¹+. Subsiding of a swelling and its transition from the upper to the lower parts of the body; உடலின் மேற்பகுதியிலிருந்த வீக்கங் குறைந்து மெல்ல மெல்லக் கீழ்நோக்கி யிறங்குகை. (W.)

வீக்கு¹-தல் vīkku-, 5 v. tr. 1. To tie up, bind; கட்டுதல். *கச்சையும் வீக்கினன்* (சீவக. 1836). 2. To control, restrain; அடக்குதல். *புலன்கள் வீக்கியும்* (கம்பரா. காட்சிப். 72). 3. To hinder;

தடுத்தல். உயிர்ப்பினை வீக்கி (பாகவத. 2, மாயவ னிலை, 8). கொழுமபுகை வீக்கி மாடந் திறந்திட (சீவக. 534). 4. To strike; அடித்தல். *Tinn.*

வீக்கு[2] vīkku, *n.* < வீக்கு[1]-. 1. Tying; கட்டுகை. போயாழ் . . . யாப்புறு புரிஞாண் வீக்கு முத லவிழ (பெருங். உஞ்சைக். 52, 86) 2. Tightness; இறுக்கை. தானை வீக்கற விசித்து (சீவக. 1086). 3. Beating; அடிக்கை. *Tinn.*

வீக்கு[3]**-தல்** vīkku-, *5 v. tr.* Caus. of வீங்கு-. 1. To fill; நிறைத்தல். 2. To urge, force out; வேகமுறச் செலுத்துதல். வீக்கினன் ருளை வெய்தா (சீவக. 2661).

வீக்கு[4] vīkku, *n.* < வீங்கு-. 1. Greatness; பெருமை. வீக்கறுத்து . . . வஞ்சமறுத் திடுகென ருன் (சீவக. 2207). 2. [T. *vīka.*] Abundance; மிகுதி. (பொரு. நி.) 3. A mode of calculation; ஓர் கணிதமுறை. (பொரு. நி.)

வீக்கு[5]**-தல்** vīkku-, *5 v tr.* Caus. of வீ[2]-. 1. To kill; உயிரைப் போக்குதல். வீக்கு . . . வெவ்விடத்தை (கம்பரா. இராவணன்வதை. 122). 2. To destroy, ruin; அழித்தல். (யாழ். அக.)

வீகம்[1] vīkam, *n.* 1. [T. *bīgamu*, K. *bīga*, M. *vīgam.*] Padlock; பூட்டு. (யாழ். அக.) 2. Ring; மோதிரம். (திவா.) 3. cf. வேகம். Rapidity; speed; விரைவு. இப்போது நீ யிருந்தாயாகில வீகமென் (ஈடு, 7, 6, அவ.).

வீகம்[2] vīkam, *n.* < *vīka.* (சங். அக.) 1. Wind; காற்று. 2. Bird; பட்சி.

வீகமுத்திரை vīka-muttirai, *n.* < வீகம்[1] +. Seal set on locked doors, especially of a temple; கோயிற்கதவை அடைத்து இடும் முத்திரை. *Loc.*

வீகாசம் vikācam, *n.* (யாழ். அக.) 1. cf. *vīkāśa.* Pomp and show; ஆடம்பரம். 2. Solitude; தனிமை.

வீங்கல் vīṅkal, *n.* < வீங்கு-. 1. Abundance; plenty; மிகுதி. (பொரு. நி.) 2. Morbid desire, longing; பொருளைப் பெறும்பொருட்டு ஏக்கங் கொள்ளுகை. (W.) 3. Lean, emaciated person; இளைத்திருப்பவ-ன்-ள். *Loc.* 4. See வீங்கி, 1. வீங்க லிவன் (விறலிவிடு. 825). 5. Sleeping; தூங்குகை. (W.)

வீங்கி vīṅki, *n.* < id. 1. Person having morbid desires; ஒன்றன்மீது ஏக்கங் கொண்டிருப்ப வ-ன்-ள். (யாழ். அக.) சோற்றுக்கு வீங்கி. 2. Marking-nut. See சேங்கொட்டை, 1. (மலை.)

வீங்கிநாரி vīṅki-nāri, *n.* < வீங்கி + நாரி[4]. Woman having morbid desires; ஒன்றன்மீது ஏக் கங் கொண்டிருப்பவள். பஞ்சைநாரி பணிகாரஞ் சுட் டாள், வீங்கிநாரி விசாரப்பட்டாள்.

வீங்கு-தல் vīṅku-, *5 v. intr.* [K. *bīgu.*] 1. To increase in size; to become enlarged; பருத் தல். (நாமதீப. 710.) 2. To swell; பூரித்தல். மணந்தநாள் வீங்கிய தோள் (குறள், 1233). 3. To become morbidly inflamed and swollen; வீக்க முறுதல். (பொரு. நி.) 4. To grow; வளர்தல். (அக. நி.) 5. To be copious or excessive; to increase; மிகுதல். வளம வீங்கு பெருக்கம் (பதிற்றுப். 24, 17). 6. To be close, crowded; நெருங்குதல். (சூடா.) 7. To become tight and pressing; இறுகுதல். வீங்கிறை தடக்கையின் (குறிஞ்சிப். 123). 8. To be taut and not slack; விறைப்பாய் நிற்றல். விளருன் றின்ற வீங்குசிலை மறவர் (அகநா. 89, 10). 9. To go up; மேனோக்கிச் செல்லுதல். நாவிளிம்பு வீங்கி (தொல். எழுத். 96). 10. To become emaciated; மெலிதல். அவன வீங்கலா யிருக்கிருன். 11. To have morbid desires; ஏக்கங்கொள்ளுதல். 12. To sleep; தூங்கு தல். (யாழ். அக.)

வீங்குபுள் vīṅku-puḷ, *n.* < வீங்கு- +. See வீங்குபுள்தோஷம். (பாலவா. 69.)

வீங்குபுள்தோஷம் vīṅkupuḷ-tōṣam, *n.* < வீங்குபுள் +. A disease of children, attributed to the flight of certain birds overhead when they are taken outside the house at dusk, midnight or other inauspicious hour; அந்திசந்தி முதலிய அகாலங்களில் சிசுக்களை வீட்டுக்கு வெளி யில் எடுத்துச் செல்லுகையில் சில பறவைகளின் நிழல் படுவதால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் நோய் வகை. (பாலவா. 71.)

வீங்கை vīṅkai, *n.* < *vinkhā.* (யாழ். அக.) 1. A movement; ஒருவகைச் சலனம். 2. A mode of dancing; ஆடல்வகை. 3. A pace of a horse; குதிரை நடைவகை.

வீச்சம் viccam, *n.* < வீசு-. Smell, effluvium; துர்நாற்றம்.

வீச்சரிவாள் viccarivāḷ, *n.* < வீச்சு +. A kind of billhook; அரிவாள்வகை. *Loc.*

வீச்சாட்டம் viccāṭṭam, *n.* < id. + ஆடு-. 1. Spaciousness, roominess; இட விஸ்தாரம். (W.) 2. See வீச்சு, 5. 3. Good circumstances; நன்னிலைமை.

வீச்சு viccu, *n.* < வீசு-. [K. *bīsu.*] 1. Throw, cast, as of a net; எறிகை. எறிந்த வீச்சுத் தவிட . . . வாளொடுந் தழுவிக் கொண்டான் (கம்பரா. அதிகா. 213). 2. Beat, flap, as of wings; சிறகடிக்கை. 3. Blow, stroke; அடி. 4. Swinging, oscillation; ஆட்டுகை. ஊஞ்சலை ஒரு வீச்சு வீசியாடினுள். 5. Length; நீளம். அந்தவீடு வீச்சா

யிருக்கிறது. 6. Quickness, rapidity; வேகம். அவன் வீச்சாக நடக்கிறான். 7. Sweep; glance; ஓட்டம். 8. A disease; நோய்வகை. (யாழ். அக.) 9. Strength; வலிமை. (W.) 10. Boastful speech, arrogant talk; இடம்பப்பேச்சு. யாரிடத்தில் இந்த வீச்சு. 11. Dry, screech as of an owl; ஆந்தை முதலியவற்றின் சத்தம். வாயசசிறுபுதுபுள வீச்சுறு விழுக்குரல் (பெருங். உஞ்சைக். 55, 89). 12. (Gram.) A vowel-sign of vowel-consonants; மெய்யெழுத்துக்கள் உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்து வரும்போது கொள்ளும் ஒருவகைக் குறியீடு. 13. Curve; வளைவு. (கட்டட. நாமா. 16) 14. See வீச்சம். *Loc.*

வீச்சுக்காரன் vīccu-k-kāraṉ, *n.* <வீச்சு + காரன்[1] 1. Person given to extravagance; அதிகச்செலவு செய்பவன். (யாழ். அக.) 2. Boastful person, braggart; பெருமை பேசுவோன்.

வீச்சுக்காரி vīccukkāri, *n.* Fem. of வீச்சுக்காரன். (யாழ். அக.) 1. Extravagant woman; செலவுகாரி. 2. Boastful woman; பெருமை பேசுபவள். 3. Prostitute; வேசி.

வீச்சுவலை vīccu-valai, *n.* <வீசு- +. [M. vīccuvala.] Casting-net; வலைவகை. *Loc.*

வீச்சுவீச்செனல் vīccu-vīcceṉal, *n.* Onom. expr. of screaming; கதறுதற்குறிப்பு.

வீச்சுவேணுமாய் vīccu-vēṇum-āy, *adv.* <வீச்சு + வியன்[1] +. With a free hand, liberally, as in measuring; அளவில் அதிகப்படியாய். வீச்சுவேணுமாய் அளக்க வேணடும.

வீச்சேணி vīccēṇi, *n.* <id. + ஏணி[1]. A kind of ladder. See வீசுகாலேணி. (சங். அக.)

வீசகணிதம் vīca-kaṇitam, *n.* <bīja+. Algebra. See பீசகணிதம்.

வீசகரி vīcakari, *n.* East Indian kino tree. வேங்கைமரம். (சங். அக.)

வீசகா vīcakā, *n.* See வீசகரி. (சங். அக.)

வீசகோசம் vīca-kōcam, *n.* <bīja-kōśa. (யாழ். அக.) 1. Seed; கொட்டை. 2. Pericarp of the lotus; தாமரைக்கொட்டை.

வீசம்[1] vīcam, *n.* cf. Pāli *vīsam* <*vim-śat.* [T. *vīsamu*, K. *vīsa.*] The fraction $\frac{1}{16}$; மாகாணி. (பிங்.)

வீசம்[2] vīcam, *n.* <bīja. 1. Seed, seed-grain; விதை. (பிங்.) 2. Root; மூலம். (யாழ். அக.) 3. Sprout; முளை. (இலக். அக.) 4. Semen; சுக்கிலம். (யாழ். அக.) 5. Mystic letter. See பீசாட்சரம். (யாழ். அக.) 6. Brain; மூளை. (சங். அக.) 7. Algebra. See பீசகணிதம். (யாழ். அக.) 8. Weight of a grain of paddy, used in weighing gold; நெல்லெடையாகிய நிறை. (W.)

வீசல் vīcal, *n.* <வீசு-. 1. Throwing; எறிகை. (பிங்.) 2. Giving liberally; வரையாது கொடுக்கை. (திவா.)

வீசவிருக்கநியாயம் vīca-virukka-niyāyam, *n.* <bīja + vṛkṣa +. (Log.) A nyāya illustrating an interminable argument, as on the question of priority between the tree and the seed; வித்து முந்தியதோ மரம் முந்தியதோ என்று விவாதிப்பதுபோல முடிவற்ற விவாதம்பற்றிக் கூறும் நெறி.

வீசனம் vīcaṉam, *n.* <vījana. 1. Small fan; சிற்றாலவட்டம். (சூடா.) 2. Fan; விசிறி. (திவா.)

வீசாட்சரம் vīcāṭcaram, *n.* <bījākṣara. Mystic letter. See பீசாட்சரம். (யாழ். அக.)

வீசி[1] vīci, *n.* <vīcī. 1. Wave; ripple; அலை. வீசிகள் கவரி யாக (கந்தபு. திருவவ. 110). 2. Trifle; a little; அற்பம். (இலக். அக.)

வீசி[2] vīci, *n.* cf. வாசி[1]. Health; சுகம். (இலக். அக.)

வீசிக்கட்டு-தல் vīci-k-kaṭṭu-, *v. tr.* <வீசு- +. To build in large proportions; விரிவாகக் கட்டுதல். தாணுமெழ வீசிக்கட்டி (கோயிலொ. 3).

வீசிதரங்கநியாயம் vīci-taraṅka-niyāyam, *n.* <vīcī + taraṅga +. (Log.) The nyāya of the wave-undulation, typifying an uninterrupted and regular succession or series, as of waves; அலைகள்போல ஒன்றன்பின்ஒன்று தொடர்ந்துவருதலைக் கூறும் நெறி. (இலக். அக.)

வீசிநட-த்தல் vīci-naṭa-, *v. intr.* <வீசு- +. 1. To take long and quick strides, as in walking; காலை யெட்டிவைத்து வேகமாக நடத்தல். 2. To go a long distance; வெகுதூரஞ் செல்லுதல்.

வீசிப்போ-தல் vīci-p-pō-, *v. intr.* <id. +. See வீசிநட-.

வீசிமாலி vīcimāli, *n.* <vīci-mālin. Sea; கடல். (இலக். அக.)

வீசியடி-த்தல் vīci-y-aṭi-, *v. tr.* <வீசு- +. To strike with force, swinging the arm; ஓங்கியடித்தல்.

வீசிவில்லிடு-தல் vīci-villiṭu-, *v. tr.* <id. +. To apply a lever as in raising the wheel of a car; தேர் முதலிய நேம்பத் தணிபோடுதல். வீசிவில்லிட் டெழுப்பினும் எழுப்பப் போகா திருத்தல் (திவ். திருப்பா. 23, வ்யா. பக். 203).

வீசு-தல் vīcu-, 5 *v.* cf. vīj. [T. *vīcu*, K. *bīsu*, M. *vīcuka.*] *tr.* 1. To throw, fling, as

a weapon; to cast, as a net; எறிதல். (பிங்.) நின்ற மணலுமினுங் கொணடு வீசுமினே (திவ். இயற். திரு விருத். 53). 2. To flap, as wings; சிறகடித்தல். வீசுஞ் சிறகாற் பறத்திர (திவ். இயற். திருவிருத். 54). 3. To swing, as the arm; ஆட்டுதல். மூங்கில் போன் றிருந்துள்ள தோள் வீசி (திவ் பெரியதி. 3, 7, 5, வ்யா.). 4. To fan; இரட்டுதல். முழவுத் தோளோச்சித் தண்ணென வீசியோயே (புறநா. 50, 13). 5. To wave, flourish, as a sword; சுழற்று தல். வருமாய ரோடுடன் வளைகோல் வீச (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 6). 6. To strike, beat, flog; அடித்தல். கழியால் அவனை வீசினான். 7. To open out, spread; to lengthen, stretch; விரித்து நீட்டு தல். இருஞ்சிறை வீசியெற்றி (கம்பரா. சடாயுவுயிர். 107). 8. To accumulate; மிகுத்திடுதல். (அரு. நி.) 9. To give liberally; வரையாது கொடுத்தல். (பிங்.) இரவலர் புன்கண்டீர நாடொறும் உரைசா னன்கலம் வரைவில வீசி (பதிற்றுப். 54, 8). 10. To spill; சிந்துதல். கண்ணீர்க் கடலாற் கனைதுளி வீசாயோ (கலித். 145). 11. To strew, scatter; sow, as seeds; சிதறுதல். கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும் (புறநா. 23). 12. To lay aside, throw off; களைதல். உடலுறு பாசம்வீசா துமபர்ச்செல்வாரு மொத்தார் (கம்பரா. கடறுவு. 11). 13. To abandon, to leave off, to drop; செய்யாதொழிதல். சுடுவே னது தூயவன் வில்லினுற்றற்கு மாசென்று வீசினேன் (கம்பரா. சூளா. 18).—intr. 1. To blow, as the wind; காற்று முதலியன அடித்தல். வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும் (தேவா. 1203, 1). 2. To spread; to be diffused or emitted, as fragrance, rays, etc.; பரவுதல். ஞானவாசம் வீசி பரகாசியா நிற்ப (திருப்பு. 1132). 3. To be emitted, as a bad smell; துர்நாற்றம் அடித்தல்.

வீசுகாலேணி vīcu-kāl-ēṇi, n. <வீசு-+. A kind of ladder with two supporting legs; step-ladder; தாங்குகால்க ளிரண்டுள்ள ஏணிவகை. (W.)

வீசுகோல் vīcu-kōl, n. <id.+. 1. See வீசுவில். (W.) 2. A kind of rod used for striking the bow in singing viṟ-pāṭṭu; விற் பாட்டுப் பாடும்போது வில்லையடிக்க உபயோகிக்கும் கோல்வகை. Nāñ.

வீசுதமர் vīcu-tamar, n. <id.+தமர்². Bow drill; துரப்பணவகை. (W.)

வீசுதவர் vīcutavar, n. <id.+தவர்². See வீசுதமர். (யாழ். அக.)

வீசுவில் vīcu-vil, n. <id.+. Drill bow; துரப்பண மிழுக்க உதவும் வில்.

வீசுவிற்குடம் vīcu-viṟ-kuṭam, n. <வீசு வில்+. Case for a drill bow; துரப்பணக் கூடு. (W.)

வீசேறு-தல் vīcēṟu-, 5 v. intr. perh. வீசு-+ஏறு-. To be upraised; மேலேறுதல். வீசேறிய புருவத்தவர் (தேவா. 69, 10).

வீசை[1] vīcai, n. [T. vīse.] Viss, a measure of weight = 40 palams; நாற்பது பலங்கொண்ட எடுத்தலளவை.

வீசை[2] vīcai, n. <மீசை. Moustache. See மீசை, 2. Loc.

வீசைத்தூக்கம் vīcai-t-tūkkam, n. <வீசம்²+தூக்கம்². Goldsmith's weight = 1/4 kuṉṟi; காற்குன்றிமணி எடை.

வீட்சணம் vīṭcaṇam, n. <vīkṣaṇa. Sight, look; பார்வை. கடாட்ச வீட்சணம.

வீட்சணை vīṭcaṇai, n. See வீட்சணம். (சங். அக.)

வீட்சிதம் vīṭcitam, n. <vīkṣita. See வீட்சணம். (யாழ். அக.)

வீட்டன் vīṭṭaṉ, part. perh. vīpsā. cf. வட்டம். A distributive suffix meaning 'each, every'; தோறும் என்று பொருள்படும் ஒரு விகுதி. ஆட்டை வீட்டன் பொலிசை காசு அரைக்கால் (S. I. I. ii, 97).

வீட்டார் vīṭṭār, n. <வீடு. Members of a household; வீட்டிலுள்ள ஜனங்கள்.

வீட்டாள் vīṭṭāḷ, n. <id. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

வீட்டிறப்பு vīṭṭiṟappu, n. <id.+இறப்பு. Eaves of the roof of a house; மேற்கூரையின் தாழ்ந்த பக்கம். (சூடா.)

வீட்டு[1]-தல் vīṭṭu-, 5 v. tr. Caus. of வீடு-. 1. To kill; கொல்லுதல் (சூடா.) அந்தகன் றூதர் வீட்டு முனைரே (உபதேசகா. சிவபுரா. 40). 2. To destroy; அழித்தல் என்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட (திருவாச. 41, 5). 3. To remove; நீக்குதல். பிணியை வீட்டி மணித்தடங் தோளினுற்குக் கொடுத்திேயா (கம்பரா. மிதிலைக். 97).

வீட்டு[2]-தல் vīṭṭu-, 5 v. tr. <வீழ்த்து-. To cast into, throw in; தள்ளுதல். இரவியைச் சிறையில் வீட்டினுன் (கந்தபு. அமரர்சிறைபு. 3).

வீட்டுக்காரர் vīṭṭukkārar, n. <வீட்டுக் காரன். Husband. See ஆத்துக்காரர், 2.

வீட்டுக்காரன் vīṭṭu-k-kāraṉ, n. <வீடு+காரன்¹. 1. Man who owns a house; வீட்டுக் குரியவன். 2. See வீட்டுக்காரர்.

வீட்டுக்காரி vīṭṭukkāri, n. Fem. of வீட்டுக்காரன். (W.) 1. Woman who owns a house; வீட்டுக்குடையவள். 2. Wife; மனைவி.

வீட்டுக்காரியம் vīṭṭu-k-kāriyam, n. <வீடு +. Household affairs; குடும்பவேலை. நம் சேனாதிபதி விண்ணப்பத்தால் நம் வீட்டுக்காரியம் செய்யும் கோவணவர் (Pudu. Insc. 791).

வீட்டுக்கிரியை vīṭṭu-k-kiriyai, n. <id.+. Part of the funeral ceremonies, performed at the house; வீட்டிற் செய்யுஞ் சாச்சடங்குப் பகுதி. (யாழ். அக.)

வீட்டுக்குட்சாட்சி vīṭṭukkuṭ-cāṭci, n. <id.+உள்[2]+. Domestic evidence; வீட்டிலிருப் பவர்களுடைய சாட்சியம். (W.)

வீட்டுக்குடையவன் vīṭṭukkuṭaiyavaṉ, n. <id.+உடையவன். 1. Owner of a house; வீட்டுக்கு உரியவன். (W.) 2. Head of a family; குடும்பத் தலைவன். (W.) 3. (Astrol.) Lord of a zodiacal sign; இராசிக்குரிய அதிபதி.

வீட்டுக்குத்தூரம் vīṭṭukku-t-tūram, n. <id.+. See வீட்டுக்குவிலக்கு. (யாழ். அக.)

வீட்டுக்குவிலக்கம் vīṭṭukku-vilakkam, n. <id.+. See வீட்டுக்குவிலக்கு.

வீட்டுக்குவிலக்கு vīṭṭukku-vilakku, n. <id.+. Menstruation, as necessitating a woman to stay outside her house during her periods; மகளிர் மாதவிடாய்.

வீட்டுக்குளிர்ச்சி vīṭṭu-k-kuḷircci, n. <id. +. Offerings made to demons when worshipped at home; துர்த்தேவதைகளுக்குக் கிருகங்களி லிடும்பலி. (J.)

வீட்டுக்கோழி vīṭṭu-k-kōḻi, n. <id.+. Domesticated fowl; வீடுகளில் வளர்க்கப்படுங் கோழி.

வீட்டுச்சாமான் vīṭṭu-c-cāmāṉ, n. <id. +. 1. Household furniture and utensils; வீட்டிற்குரிய தட்டுமுட்டுகள். 2. See வீட்டுப்பண்டம், 2, 3.

வீட்டுச்சீட்டு vīṭṭu-c-cīṭṭu, n. <id.+. 1. Title-deeds relating to one's house; வீட்டைச் சேர்ந்த கிரயசாசன முதலிய பத்திரம். (W.) 2. Monetary transactions of a family; குடும்ப வியவகாரம். Loc.

வீட்டுச்சுகம் vīṭṭu-c-cukam, n. <id.+ சுகம்[1]. Domestic felicities; வீட்டிற் பெறக்கூடிய இன்பம்.

வீட்டுச்செலவு vīṭṭu-c-celavu, n. <id.+. Household expenditure, opp. to *veḷi-c-celavu;* உணவுமுதலியவற்றிற்கு ஆகுஞ் செலவு.

வீட்டுத்தெய்வம் vīṭṭu-t-teyvam, n. <id. +. 1. Household deity; குடும்பதேவதை. Loc. 2. Woman who dies during the lifetime of her husband and is worshipped as a deity by her family. See மங்கலியப்பெண்டு. Tj.

வீட்டுநெறி vīṭṭu-neṟi, n. <id.+நெறி[3]. Path to salvation; மோட்சத்திற்குரிய வழி. வீட்டு நெறிபயால் (ஔவைகுறள்).

வீட்டுப்பண்டம் vīṭṭu-p-paṇṭam, n. <id. +பண்டம்[1]. 1. See வீட்டுச்சாமான். (W.) 2. Household provisions; வீட்டுக்குவேண்டிய உணவுப்பொருள்கள். 3. Home-made articles; வீட்டிற் செய்யப்படும் பொருள்கள்.

வீட்டுப்பூசை vīṭṭu-p-pūjai, n. <id.+. Worship of the deity at home; வீட்டினுட் கடவுளுக்குச் செய்யும் பூசை.

வீட்டுப்பெண் vīṭṭu-p-peṇ, n. <id.+. 1. Daughter of the family; குடும்பத்திலே பிறந்த பெண். 2. Daughter-in-law; மகன் மனைவி. (W.)

வீட்டுப்பெண்சாதி vīṭṭu-p-peṇcāti, n. <id.+. One's own wedded wife; தாலி கட்டின பெண்சாதி. வீட்டுப பெணசாதி வெமபும் காட்டுப் பெணசாதி கரும்பும. (W.)

வீட்டுமணியம் vīṭṭu-maṇiyam, n. <id.+. 1. Stewardship, management of a house or family; வீட்டுக்குடித்தனக்காரியங்களை நிர்வகிக்கை. (W.) 2. Steward; வீட்டுக்குடித்தன வேலையை மேற்பார்ப்பவன். Loc.

வீட்டுமம் vīṭṭumam, n. <*bhīṣma*. 1. Terror, horror; பயங்கரம். 2. Non-attachment; வைராக்கியம். (சங். அக.)

வீட்டுமன் vīṭṭumaṉ, n. <*Bhīṣma*. Bhīṣma. See பீஷ்மன்.

வீட்டுமாசாரி vīṭṭumācāri, n. <id.+ *ā-cārya*. See வீட்டுமன். (நாமதீப. 142.)

வீட்டுலகம் vīṭṭulakam, n. <வீடு+உலகம். Heaven; மேலுலகம். தேவர் பெருமானை . . . நாவி னவிற்றுதாா வீட்டுலக நண்ணுரே (சீவக. 1467).

வீட்டுவரி vīṭṭu-vari, n. <id.+வரி[5] House-tax; வீட்டுக்காகச் செலுத்தும் வரி. வீட்டுவரி யெபபொழுதும வேண்டா மெனநிறுத்தி (பணவிடு. 46).

வீட்டுவழக்கம் vīṭṭu-vaḻakkam, n. <id.+. Family usage, tradition, opp to *nāṭṭu-vaḻakkam;* குடும்பத்தில் நடந்துவரும் வழக்கம்.

வீட்டுவாசல் vīṭṭu-vācal, n. <id.+. The front gate of a house; வீட்டின் முன்புற வாசல்.

வீட்டுவாடகை vīṭṭu-vāṭakai, n. <id.+ வாடகை[1]. House-rent; குடிக்கூலி.

வீட்டுவாடை vīṭṭu-vāṭai, n. <id.+ வாடை⁴. See வீட்டுவாடகை. (யாழ். அக.)

வீட்டுவிசாரணை vīṭṭu-vicāraṇai, n. <id. +. See வீட்டுமணியம், 1. (W.)

வீட்டுவிசாரம் vīṭṭu-vicāram, n. <id.+. Cares of a householder, cares of a family; குடும்பக் கவலை.

வீட்டுவீரன் vīṭṭu-vīraṉ, n. <id.+. One who affects heroism at home but is really a coward outside; வீட்டிலிருந்து வீரம்பேசும் பயங் கொள்ளி. (யாழ். அக.)

வீட்டுவேலை vīṭṭu-vēlai, n. <id.+. 1. Home-work, home exercise; வீட்டிற் செய்து கொணருமாறு இடப்படும் வேலை. Mod. 2. Domestic duties; குடும்ப வேலை. Colloq. 3. Menial service, as washing, sweeping, etc.; பெருக்குதல் துணிதுவைத்தல் முதலிய தாழ்தொழில். 4. House-building work; வீடுகட்டுந் தொழில்.

வீட்டுள்ளார் vīṭṭuḷḷār, n. <id.+. (W.) 1. Inmates of a house; வீட்டுக்குரியார். 2. Householders; இல்லறத்திலுள்ளவர்.

வீட்டெலி vīṭṭeli, n. <id.+எலி¹. House-rat. See இல்லெலி. (புதா. அரும்.)

வீட்டைச்சுற்று-தல் vīṭṭai-c-cuṟṟu-, v. intr. <id.+. To be hanging about one's own house; to be a stay-at-home; வெளியேறி வேலைசெய்யாமல் தன்வீட்டிலேயே திரிந்துகொண் டிருத்தல்.

வீட்டோடுங்கூட்டோடும் vīṭṭōṭuṅ-kūṭṭōṭum, adv. <id.+. Throughout the house; வீடுமுழுவதும். (T. A. S. v, 224.)

வீடடைத்தல் vīṭaṭaittal, n. <id.+. Closing of a house due to extinction of a family, as by death; சாவு முதலியவற்றால் வமிசமற்று வீடு முடிக்கிடக்கை.

வீடணன் vīṭaṇaṉ, n. <Vibhīṣaṇa. A brother of Rāvaṇa; இராவணன் தம்பி. நின்மி னென்றனன் வீடண னீதியான் (கம்பரா. பிணிவீ. 110).

வீடறு-த்தல் vīṭaṟu-, v. tr. <வீடு+ அறு²-. To settle, as a case or dispute; வழக்கு முதலியன தீர்த்தல். வழக்குமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்கு வீடறுப்பன் (பொருந. 188, உரை).

வீடாரம் vīṭāram, n. [T. biḍāramu, K. biḍāra.] 1. Camp; பாசறை. (பு. வெ. 8, 16, கொளு, உரை.) 2. House; வீடு. (W.)

வீடாவழி vīṭā-vaḻi, adv. <வீடு+ஆ-+. From house to house; வீடு வீடாக. (W.)

வீடி¹ vīṭi, n. A parasitic leafless plant. See கொற்றான். (மலை.)

வீடி² vīṭi, n. <vīṭī. Betel; தாம்பூலம். (இலக். அக.)

வீடிகை vīṭikai, n. <vīṭikā. 1. Betel; வெற்றிலை. (மலை.) 2. Roll of betel leaves with arecanut, spices and lime; வெற்றிலைச்சுருள். (W.)

வீடு¹ vīṭu, n. <விடு¹-. [K. bīḍu.] 1. Leaving; விடுகை. நட்டபின் வீடில்லை (குறள், 791). 2. Emancipation, freedom, liberation; விடுதலை. நெடுநகை விலங்கின் வீடுபெறல் யாதென (பெருங். நரவாண. 3, 107). 3. Freedom from the bondage of karma; வினைநீக்கம். வீடெனப்படுமே வினைவிடு தல (சீவக. 2846). 4. Completion; settlement; end; முடிவு. (பிங்.) 5. Dissolution of the universe; சங்காரம். நுகர்ச்சி யுறுமோ மூவுலகின் வீடு பேறு (திவ். திருவாய். 8, 10, 6). 6. Creation; சிருட்டி. (திவ். திருவாய். 8, 10, 6, பன்னீ.) 7. Heaven, as the final release or liberation; மோட்சம். வீடுடையா னிடை (திவ். திருவாய். 1, 2, 1). 8. Svarga, Indra's heaven; சுவர்க்கம். வீரிய ரெய்தற் பால வீடு (பு. வெ. 8, 30). 9. House, habitation, abode; மனை. வீடறக் கவாந்த (பு. வெ. 3, 15, கொளு). 10. (Astrol.) Zodiacal sign; இராசி. Loc. 11. Squares, as of a chess board; சதுரங்கத்தில் காய்களிருத்தற்கு உரிய தானம். Loc. 12. Winning place or goal in a board of an indoor game; கட்டாட்டத்திற் பழமெடுத்தற்குரிய இடம். 13. Clearing nut tree. See தேற்று. காழிருள் வீடும (பெருங். உஞ்சைக். 41, 33). 14. A cant term signifying one; ஒன்றைக் குறிக்குங் குழூஉக்குறி. (தைலவ.)

வீடு²-தல் vīṭu-, 5 v. perh. id. intr. 1. To perish; to be destroyed; கெடுதல். வினை . . . வீடுமே (தேவா. 360, 8). 2. To die; சாதல். வீடு மளவும் விடுகின்றிலேனே (திருமந். 1654). 3. To cease; ஒழிதல். தளாநடை வருத்தம் வீட (பெரும் பாண. 250).—tr. To let off, leave off; விடுதல். (W.)

வீடுகொள்(ளு)-தல் vīṭu-koḷ-, v. tr. <வீடு+. To recover, get back; மீண்டும்பெறு தல். ஆருயிரைக் கூற்றம் விழுங்கியபின் வீடுகொண்ட டற்றால் (பு. வெ. 2, 1).

வீடுசெய்-தல் vīṭu-cey-, v. tr. <id.+. 1. To renounce, relinquish; துறத்தல். வீடுமின் முற்றவும் வீடுசெய்து (திவ். திருவாய். 1, 2, 1). 2. To release; விடுதலை செய்தல். 3. To remit, as taxes; வரி முதலியன விட்டுக்கொடுத்தல். கறை வீடு செய்ம்மென (சிலப். 28, 204). 4. To surrender, as to God; அர்ப்பணஞ் செய்தல். உம்முயிர்

வீடுடையானிடை வீடுசெய்மமினே (திவ். திருவாய். 1, 2, 1).

வீடுசேர்-தல் vīṭu-cēr-, *v. intr.* <id.+. To be destroyed; அழிதல். வீடுசேர்நீர வேலைகான் மடுத்து (கம்பரா. நாட்டுப. 61).

வீடுதூங்கி vīṭu-tūṅki, *n.* <id.+. Hanger-on, sponger; parasite; பிறனையடுத்து மதிப்பிழந்து வாழ்வோன். (யாழ். அக.) (W.)

வீடுநர் vīṭunar, *n.* <வீடு-. Those who die, mortals; இறப்பவர். விண்ணணவரும் வீடுநரே (விநாயகபு. 22, 15).

வீடுநுழை-தல் vīṭu-nuḻai-, *v. intr.* <வீடு +. To trespass; to enter into a house with an evil intent; தீயவெண்ணத்துடன் பிறன்வீட்டினுட் பிரவேசித்தல்.

வீடுபெயர்[1]-தல் vīṭu-peyar-, *v. intr.* <id.+. To change one's residence or abode; இருப்பிடம் விட்டு வேறிடஞ் செல்லுதல். (W.)

வீடுபெயர்[2]-த்தல் vīṭu-peyar-, *v. intr.* <id.+. See வீடுபெயர்[1]-. (W.)

வீடுபேறு vīṭu-pēṟu, *n.* <id.+. Final emancipation, salvation; முத்திநிலை. விண்பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேறாய் நின்றானை (தேவா. 268, 5).

வீடும்விளக்குமாய்வை-த்தல் vīṭum-viḷakkum-āy-vai-, *v. tr.* <id.+விளக்கு+ஆ[6]-+. To start one in life, to make one prosper in life; ஒருவனை வாழவைத்தல்.

வீடுமன் vīṭumaṉ, *n.* <*Bhīṣma*. Bhīsma. See பீஷ்மன். வீடுமனும . . . கணைதொடுத்தான் (பாரத. முதற்போ. 57).

வீடுமாற்று-தல் vīṭu-māṟṟu-, *v. intr.* <வீடு+. To shift from one house to another; ஒரு வீட்டைவிட்டு மற்றொரு வீட்டிற்குக் குடிபோதல்.

வீடுமாறு-தல் vīṭu-māṟu-, *v. intr.* <id. +. See வீடுமாற்று-.

வீடுவாசல் vīṭu-vācal, *n.* <id.+. House and its appurtenances; வீடும் அதைச் சார்ந்த பொருளும். அவன் வீடுவாசல் இல்லாதவன்.

வீடுவி-த்தல் vīṭuvi-, *v. tr.* Caus. of வீடு-. To cause to perish; to destroy; அழிவுசெய்தல். காலனை வீடுவித்து (தேவா. 444, 3).

வீடெடு-த்தல் vīṭeṭu-, *v. intr.* <வீடு+எடு-. 1. To build a house; வீடுகட்டுதல். வீடெடுக்க அஸ்திவாரஞ் செய்பவர் (பாத. ஒழிபி. 3, உரை). 2. To lay the foundation; அஸ்திவாரமிடுதல். நல்ல வீடெடுப்பவர் (பாத. ஒழிபி. 3).

வீண் vīṇ, *n.* [M. *vīṇ*.] 1. Uselessness, unprofitableness; பயனின்மை. (சூடா.) 2. That which is unprofitable, பயனற்றது. 3. That which is not necessary; அவசியமல்லாதது. வீண பேசி மடவாரகை வெள்வளைகள் கொண்டால் (தேவா. 677, 3).

வீண்கத்து vīṇ-kattu, *n.* <வீண்+கத்து-. Profitless words, as empty noise; பயனற்ற பேச்சு.

வீண்காரியம் vīṇ-kāriyam, *n.* <id.+. Useless deed; பயனற்றசெயல். (நன். 298, உரை.)

வீண்காலம் vīṇ-kālam, *n.* <id.+. Time spent in vain, time wasted; பயனின்றிப் போக்குங் காலம்.

வீண்குறிசொல்லுவோன் vīṇ-kuṟi-colluvōṉ, *n.* <id.+குறிசொல்-. Sham astrologer; போலியாகச் சோதிடக்குறி சொல்லிப் பிழைப்போன். (சுக்கிரநீதி, 176.)

வீண்செயல் vīṇ-ceyal, *n.* <id.+. See வீண்காரியம்.

வீண்செலவு vīṇ-celavu, *n.* <id.+. Profitless expenditure; பயனற்ற பணச்செலவு.

வீண்சொல் vīṇ-col, *n.* <id.+சொல்[3]. Idle talk, unprofitable discourse; பயனில்சொல். (W.)

வீண்சோறுதின்னி vīṇ-cōṟu-tiṉṉi, *n.* <id.+சோறு[1]+. Useless person; சோற்றுக்குக் கேடாய் ஒன்றுக்கு முதவாதிருப்பவ-ன்-ள். (W.)

வீண்டம்பம் vīṇ-ṭampam, *n.* <id.+. Vain show; பயனற்ற ஆடம்பரம்.

வீண்டெண்டம் vīṇ-ṭeṇṭam, *n.* <id.+. 1. Sheer waste; சிறிதும் பயனின்மை. *Colloq.* 2. Unjust fine; அநீதமான அபராதம். (W.)

வீண்தேங்காய் vīṇ-tēṅkāy, *n.* <id.+. Coconut that breaks easily, as in a game; தேங்காயுருட்டியாடும் பந்தயவாட்டத்தில் எளிதில் உடையுந் தேங்காய். (J.)

வீண்நியாயம் vīṇ-niyāyam, *n.* <id.+. 1. Pretext; excuse; சாக்கு. *Loc.* 2. Profitless argument; பயனற்ற விவாதம்.

வீண்பத்தி vīṇ-patti, *n.* <id.+பத்தி[2]. Superstition; மூடபக்தி. (W.)

வீண்பாக்கு vīṇ-pākku, *n.* <id.+பாக்கு[1]. Betel-nut chewed at other times than after meal, dist. fr. *ūṇ-pākku;* உணவு கொள்ளாத வேளைகளில் தின்னும் பாக்கு. (W.)

வீண்பாடு vīṇ-pāṭu, *n.* <id.+. 1. Profitless task; பயனற்ற வேலை. 2. Profitless effort; பயனற்ற முயற்சி.

வீண்பிரதிஷ்டை vīṇ-piratiṣṭai, *n.* <id. +. Vanity; தற்பெருமை. (W.)

வீண்பொழுதுபோக்கு-தல் vīṇ-poḻutu-pōkku-, *v. intr.* <id.+. To while away one's time; காலத்தை வீணே கழித்தல். (W.)

வீண்போக்கு vīṇ-pōkku, *n.* <id.+ போக்கு². Vain, lame excuse; பொருத்தமற்ற சாக்குவார்த்தை.

வீண்வம்பு vīṇ-vampu, *n.* <id.+. 1. Mischievous talk or deed; அக்கிரமமான பேச்சு அல்லது செயல். *Loc.* 2. Idle gossip; பயனற்ற வம்பளப்பு.

வீண்வார்த்தை vīṇ-vārttai, *n.* <id.+. See வீண்சொல். *Colloq.*

வீண்விதி vīṇ-viti, *n.* <id. + விதி¹. Ill-fate; தீய ஊழ்.

வீண்வீம்பு vīṇ-vīmpu, *n.* <id.+. Unjustifiable obstinacy; அநுவசியமான பிடிவாதம்.

வீணத்தனம் vīṇa-t-taṉam, *n.* <வீணன் + தனம்¹. Wickedness; துன்மார்க்கம். *Nāñ.*

வீணன் vīṇaṉ, *n.* <வீண். 1. Useless fellow; பயனற்றவன். வீணாக்குள வீணன் (அரிச். பு. சூழ்வினை. 19). 2. Idle fellow; சோம்பேறி. (W.) 3. One given to wicked ways; துன்மார்க்கன். *Loc.*

வீணாகரணம் vīṇā-karaṇam, *n.* <*vīṇā* + *karaṇa*. Playing on the lute; யாழ்வாசிக்கை (யாழ். அக.)

வீணாகானம் vīṇā-kāṉam, *n.* <id. + *gāna*. Music played on the lute; யாழிசை.

வீணாட்டம் vīṇ-āṭṭam, *n.* <வீண் +. See வீண்பாடு. (யாழ். அக.)

வீணாடிவீணன் vīṇāṭivīṇaṉ, *n.* See வீணாதிவீணன். *Nāñ.*

வீணாத்தண்டு vīṇā-t-taṇṭu, *n.* <*vīṇā*+. See வீணாதண்டம். வீணாத்தண்டுடே வெளிப்புறத தாளேறக்கி (திருமந். 588).

வீணாதண்டம் vīṇā-taṇṭam, *n.* <id.+. 1. Neck of a lute; வீணைக்காம்பு. 2. Spine, as like the neck of a lute; முதுகெலும்பு.

வீணாதண்டு vīṇā-taṇṭu, *n.* <id.+. See வீணாதண்டம், 1 (இலக். அக.)

வீணாதிவீணன் vīṇātivīṇaṉ, *n.* <வீணன் + அதி +. 1. Entirely worthless person; முற்றும் உபயோகமற்றவன். 2. Rogue; போக்கிரி. *Loc.* 3. Person who persists in making unjust claims; பாத்தியதை யில்லாதிருக்கையிலும் தனக்கு உரிமை யுண்டென்று வழக்காடுபவன். *Tj.*

வீணாரவீணன் vīṇāravīṇaṉ, *n.* See வீணாதிவீணன். வீணாரவீணனைப்போல் வீதிசெய்வாள் (தண்டலை. சத. 55).

வீணாவாதன் vīṇā-vātaṉ, *n.* <*vīṇā* + *vāda*. One who plays on the *vīṇai*; வீணைவாசிப்போன். (யாழ். அக.)

வீணானுபந்தம் vīṇāṉupantam, *n.* <id. + *anubandha*. The pot of the *vīṇai*; வீணைக்குடம்.

வீணிழவு vīṇ-iḻavu, *n.* <வீண் +. That which is profitless, as labour; பயனற்றது. வீணிழவுக்கு மாரடிக்கிறேன்.

வீணை vīṇai, *n.* <*vīṇā*. The Indian lute, of 22 kinds, viz., *cittirakōṣāvaḷi, cittirikai, kūrmikai, cāraṅkam, rāvaṇācuram, kiṉṉari, varāḷi, kīsti, kuccikai, vipañcikai, parivātiṉi, cakala-vallaki, caravīṇai, anāvitam, makati, pirakati, lakulākṣi, ruttirikai, kaḷāvati, kaccaḷā, kāntāri, aṉumatam*; சித்திரகோஷாவளி, சித்திரிகை, கூர்மிகை, சாரங்கம், ராவணாசுரம், கின்னரி, வராளி, கீஸ்தி, குச்சிகை, விபஞ்சிகை, பரிவாதினி, சகள வல்லகி, சரவீணை, அநாவிதம், மகதி, பிரகதி, லகுலாக்ஷி, ருத்திரிகை, களாவதி, கச்சளா, காந்தாரி, அனுமதம் என்னும் 22 வகையுள்ள யாழ்வகை. (பரத. ஒழிபி. 15.) எமபிறை நல்வீணை வாசிக்குமே (தேவா. 1199, 7).

வீணைக்காணி vīṇai-k-kāṇi, *n.* <வீணை + காணி¹. Right of playing on the *vīṇai* in a temple; கோயிலில் வீணை வாசிக்கும் உரிமை. (I. M. P. Tj 465.)

வீணைச்செல்வம் vīṇai-c-celvam, *n.* <id. +. The Goddess of *Yāḻ*. See மாதங்கி, 3. (சீவக. 411, உரை.)

வீணைத்தண்டு vīṇai-t-taṇṭu, *n.* <id.+. See வீணாதண்டம், 1. (சீவக. 719, உரை.)

வீணைமீட்டு-தல் vīṇai-mīṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To tune the *yāḻ*; யாழ்நரம்பை லயமுணர்ந்து சுருதி சேர்த்தல்.

வீணைவல்லவர் vīṇai-vallavar, *n.* <id.+. 1. Expert players on the *vīṇai*; வீணைவாசிப்பதில் வல்லவர். இன்னிசை வீணையர் யாழினரொருபால் (திருவாச. 20, 4). 2. Gandharvas; கந்தருவர். (திவா.)

வீணைவலிக்கட்டு vīṇai-vali-k-kaṭṭu, *n.* <id. + வலி +. Fret of a *vīṇai*; place where the strings of a *yāḻ* are held down by the fingers; யாழின் வார்க்கட்டு. (W.)

வீணைவாசி-த்தல் vīṇai-vāci-, *v. intr.* <id.+. To play on the *yāḻ*; யாழ்வாசினை செய்தல்.

வீத்து[1] vīttu, *n.* <வீச்சு. 1. Flogging; அடிக்கை. (W.) 2. Length; நீளம். *Loc.*

வீத்து[2]-தல் vīttu-, *5 v. tr.* <வீத்து. To flog; அடித்தல். *Loc.*

வீத்து[3]-தல் vīttu-, *5 v. tr.* Corr. of வீழ்த்து-. *என் பாதநிழதனிலும் கொஞ்சம கருணை வீத்துவகள.*

வீத்துமம் vīttumam, *n.* Dill. See சதகுப்பை, 1. (மலை.)

வீதசோகம் vītacōkam, *n.* <*vīta-śōka*. Aśoka. See அசோகம், 2. (இலக். அக.)

வீதசோகன் vītacōkaṉ, *n.* <*vīta-śōka*. Arhat, as free from sorrow; அருகக்கடவுள். (சூடா.)

வீதம்[1] vītam, *n.* <*vihita*. 1. Rate, ratio; அளவுமுறை. *எனக்கு அவன் வீதம கொடுத்தான்.* 2. Share, portion; பங்கு.

வீதம்[2] vītam, *n.* <*vīta*. 1. Abandonment; abolition; விடுகை. (சூடா.) 2. That which is forsaken or relinquished; விடப்பட்டது. (இலக். அக.) 3. Peace; அமைதி. (இலக். அக.)

வீதராகம் vīta-rākam, *n.* <*vīta-rāga*. Extinction of desire; பற்றறுகை. *வீதராகமா முனிவ னுஞன் (மேருமந். 928).*

வீதராகன் vīta-rākaṉ, *n.* <*vīta-rāga*. One who is free from attachments; பற்றற்றவன். *இது . . . வீதராகா என்முற்போல நின்றது (சீவக. 2542, உரை).*

வீதல் vītal, *n.* <வீ[2]-. 1. Death; சாவு. (சூடா.) 2. Poverty; வறுமை. (திவா.)

வீதா vītā, *n.* prob. விருதா. cf. *vīta*. Uselessness; பயனின்மை. (நாமதீப. 645.)

வீதாசாரம் vītācāram, *n.* <வீதம்[1]+ஆசாரம்[1]. Proportion; rate; பங்கு. *Colloq.*

வீதி[1]-த்தல் vīti-, *11 v. tr.* <id. 1. To share; to allot; பங்கிடுதல். 2. To analyse and examine; பகுத்து ஆராய்தல். *கதியாளா வீதித்துத தேடரிதானது (திருப்பு. 900).*

வீதி[2] vīti, *n.* <*vīthī*. 1. Street; தெரு. (பிங.) *வாழ்ந்தொலிபோய் வீதிவாயக் கேட்டலுமே (திருவாச. 7, 1).* 2. The sun's path; orbit of celestial bodies; சூரியன் முதலிய கோள்கள் செல்லும் வழி. 3. Direction, way; வழி. *கனிந்த கீத வீதியே . . . ஓடியெய்தினர் (சீவக. 2039).* 4. Means; முறை. *தியானவீதியான் . . . வீட்டலை கெய்தும் (சூளா. முத். 4).* 5 Row, order; ஒழுங்கு. (W.) 6. (Drama.) A species of drama in one act and with one or two actors, the theme being love for a lascivious prostitute, one of ten *rūpakam*, q.v.; நுபகம் பத்தனுள் காமவிச்சை மிகுந்த பரத்தையிடத்துக் கொண்ட காதலைக் குறித்து ஒருவர் அல்லது இருவர் நடிப்பதான ஓரங்கமுடைய நுபகவகை. (சிலப். பக. 84, கீழ்க்குறிப்பு.) 7. Width, breadth; அகலம். *வீதிவே நெடுங கணணியா (தேவா. 168, 2). அந்த வஸ்திரத்தின் வீதி எவ்வளவு?* 8. Running straight, as of a horse; நேரோட்டம். (பிங.) *வினைதரு வட்டமும வீதியும பததியும (சீவக. 1839).* 9. Place for breaking horses; வையாளி வெளி. (W.) 10. Light; ஒளி. (இலக். அக.) 11. cf. *vedi*. Platform; மேடை. (யாழ். அக.)

வீதி[3] vīti, *n.* <*bhīti*. Fear, அச்சம். (சூடா.)

வீதி[4] vīti, *n.* <*vīti*. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

வீதிக்குத்து vīti-k-kuttu, *n.* <வீதி[2]+. An inauspicious position of a house. See தெருக்குத்து.

வீதிகுத்து-தல் vīti-kuttu-, *v. intr.* <id. +. To run hither and thither; ஓடியாடுதல். *வீதிகுத்திய குறுநடாட் பாரிடம (கல்லா. 41).*

வீதிகோத்திரம் vītikōttiram, *n.* <*Vīti-hōtra*. See வீதிகோத்திரன், 1. (இலக். அக.)

வீதிகோத்திரன் vītikōttiraṉ, *n.* <*Vīti-hōtra*. (யாழ். அக.) 1. The God of Fire; அக்கினி பகவான். 2. Sun; சூரியன்.

வீதிப்பாய்ச்சல் vīti-p-pāyccal, *n.* <வீதி[2] +. An inauspicious position of a house. See தெருக்குத்து.

வீதிப்போக்கு vīti-p-pōkku, *n.* <id.+போக்கு[3]. (Mus.) Even movement of music in the same pitch; இசையின் நேர்செலவு. *அசையொடு வீதிப்போக்கு முடுகியல் (திருவிளை. விறகு. 28).*

வீதிமறிச்சான் vīti-maṟiccāṉ, *n.* <id. +மறி-. *Taṭṭi*, etc., put up in specified localities to shut out low-caste people, as in festivals; குறித்த இடங்களில் கீழ்மக்கள் வராதபடி தடுக்க இடப்படும் தட்டி முதலியன. *Nāñ.*

வீதியிலேவிடு-தல் vītiyil-ē-viṭu-, *v. tr.* <id.+. To leave adrift; to leave uncared for, as children; குழந்தை முதலியவற்றை நிராதாரமாக விட்டுவிடுதல்.

வீதிவர்ணச்சேலை vītivarṇa-c-cēlai, *n.* <வீதிவர்ணம்+. A kind of saree; ஒருவகைப் புடைவை. *வீதிவர்ணச்சேலை யொன்று விந்தையாம் (விறலிவிடு. 714).*

வீதிவர்ணம் vīti-varṇam, n. perh. வீதி[2] +. See வீதிவர்ணச்சேலை.

வீதிவிடங்கன் vīti-viṭaṅkaṉ, n. <id.+. The moveable image of Śiva, worshipped at Tiruvārūr; திருவாரூரிற் கோயில்கொண்ட உற்சவ மூர்த்தியாகிய சிவபிரான்.

வீதிவிலாசம் vīti-vilācam, n. <id.+. Taking a walk along the streets; தெருவில் உலா வருகை. (W.)

வீப்பகழி vī-p-pakaḻi, n. <வீ[4]+. The flower-arrow of Kāma; காமனது மலரம்பு. (உரி. நி.)

வீபணி vīpaṇi, n. <vipaṇi. 1. Bazaar-street; கடைவீதி. (சது.) 2. Shop. See விபணி.

வீபத்து vīpattu, n. prob. vibudha. Moon; சந்திரன். (சது.)

வீபற்சு vīpaṟcu, n. <Bībhatsu. Arjuna; அருச்சுனன். (பிங்.)

வீம்பன் vīmpaṉ, n. <வீம்பு. 1. Boaster, braggart; வீண்பெருமைக்காரன். 2. Proud person; கர்வி. 3. Pertinacious person; பிடிவாதக்காரன்.

வீம்பாட்டம் vīmpāṭṭam, n. <id.+. (W.) 1. Ostentatious display; வீண்டம்பம். 2. Bragging; வீண்பெருமை பேசுகை.

வீம்பு vīmpu, n. [M. vīmbu.] 1. Boast, swagger, bombast, vaunt; வீண்புகழ்ச்சி. *வீம்பு நாரியர்* (திருப்பு. 772). 2. Pride; கர்வம். 3. Obstinacy; பிடிவாதம்.

வீம்புக்காரன் vīmpu-k-kāraṉ, n. <வீம்பு +காரன்[1]. See வீம்பன். (W.)

வீம்புப்பேச்சு vīmpu-p-pēccu, n. <id.+. Boasting speech; தற்புகழ்ச்சி.

வீமசேனன் vīmacēṉaṉ, n. <Bhīmasēna. Bhīma. See பீமன், 1. *அருச்சுனன் தமையனுனை . . . வீமசேனன்* (சிறுபாண். 240, உரை).

வீமதேவன் vīma-tēvaṉ, n. <Bhīma-dēva. A Rudra, one of *ēkātaca-ruttirar*, q.v.; ஏகாதசருத்திரருள் ஒருவர். (பிங்.)

வீமபாகம் vīma-pākam, n. <Bhīma+pāka. Excellent cooking. See பீமபாகம். (குற்ற. குற. 17.)

வீமம் vīmam, n. <bhīma. 1. Fearfulness, dreadfulness; அச்சம். *வீமபபேரொளியாய விழுபபொருளை* (தேவா. 327, 8). 2. Fearful thing; அச்சந்தருவது. (W.) 3. A hell; நரகவகை. *அதன் கீழ் வீமம்* (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 109). 4. Bulkiness; பருமன். (W.)

வீமவிடணம் vīma-viṭaṇam, n. <id.+bhīṣaṇa. A hell; நரகவகை. (சிவதரு. சுவர்க்க நரக. 109.)

வீமன் vīmaṉ, n. <Bhīma. 1. The second son of Pāṇḍu. See பீமன், 1. *மிடுக்கிலாதானை வீமனே . . . என்று* (தேவா. 647, 2). 2. Father of Damayantī; தமயந்தியின் தந்தை. *வீமன்றிரு மடந்தை* (நள.). 3. A kind of purified camphor; பச்சைக்கற்பூரவகை. (பதார்த்த. 1077.)

வீமேச்சுரவுள்ளமுடையான் vīmēccura-v-uḷḷamuṭaiyāṉ, n. An astrological work; ஒரு சோதிட நூல்.

வீயம் vīyam, n. <bīja. [T. bīyamu, K. bīya.] 1. Seed; வித்து. *அகோசர வீயத்தை* (திரு மந். பாயி. 100). 2. Rice; அரிசி. (பிங்.)

வீயு vīyu, n. Worm-killer. See ஆடுதின்னுப் பாளை. (மலை.)

வீர்தி vīrti, n. prob. vṛti. Hedge, fence; வேலி. (பிங்.)

வீர்வீரெனல் vīr-vīr-eṉal, n. Onom. expr. of screaming, shrieking; கத்துதற் குறிப்பு.

வீரக்கல் vīra-k-kal, n. <வீரம்[1]+. Memorial stone. See நடுகல். Loc.

வீரக்கழல் vīra-k-kaḻal, n. <id.+. String of little bells worn on the leg, as a sign of heroism; ஆண்மைக்குறியாக வீரரணியும் காலணி.

வீரக்குட்டி vīra-k-kuṭṭi, n. <id.+குட்டி[1]. Eminent warrior; வீரரிற் சிறந்தோன். (யாழ். அக.)

வீரக்குடியான் vīra-k-kuṭiyāṉ, n. <id.+. One employed to sound the trumpet or conch on joyful or mournful occasions; சுபாசுப காலங்களில் சங்கு கொம்பு முதலியன ஊதும் பணி செய்பவன். (W.)

வீரக்குழல் vīra-k-kuḻal, n. <id.+குழல்[3]. A piece of armour for the forearm; முன்கையில் அணியும் இருப்புக் கவசம். (யாழ். அக.)

வீரக்கொடி vīra-k-koṭi, n. <id.+. Banner of victory; வெற்றிக் கொடி. (பு. வெ. 9, 39, உரை.)

வீரக்கொம்பு vīra-k-kompu, n. <id.+. Martial trumpet; படையெழுச்சியில் ஊதுங் கொம்பு. *சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும்* (பு. வெ. 2, 3, உரை).

வீரகங்கணம் vīra-kaṅkaṇam, n. <vīra + கங்கணம்[1]. See வீரகடகம். (W.)

வீரகடகம் vīra-kaṭakam, n. <id. + கடகம்[2]. Warrior's bracelet; வீரர் அணியும் கை வளை. (W.)

வீரகண்டாமணி vīra-kaṇṭāmaṇi, n. <id. +. Ring with little bells, worn on the leg, as a mark of heroism; வீரக்குறியாக அணியும் மணி கட்டிய கழல். வீரகண்டாமணி விருது காலிட்டு (கொண்டல்விடு. 494).

வீரகண்டை vīra-kaṇṭai, n. <id. + கண்டை[4]. [K. vīragaṇṭe.] See வீரக்கழல். (W.)

வீரகத்தி vīra-katti, n. <id. + hatyā. Sin of killing a hero or warrior; வீரனைக் கொன்ற பாவம். (இலக். அக.)

வீரகம் vīrakam, n. <vīraka. Oleander. See அலரி, 2. (இலக். அக.)

வீரகவசம் vīra-kavacam, n. <vīra +. Warrior's armour; வீரர் அணியும் கவசம்.

வீரகவிராயர் vīrakavirāyar, n. See வீரை யாசுகவிராயர்.

வீரகுடியான் vīra-kuṭiyāṉ, n. <vīra +. See வீரக்குடியான். (W.)

வீரகெம்பீரன் vīra-kempīraṉ, n. <id. + gambhīra. Proud hero; வீரத்திற் செருக்கி நிற் பவன். (W.)

வீரகேசரி vīra-kēcari, n. <id. +. 1. A hero in Skanda's army, one of nava-vīrar, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (கந்தபு. துணைவா. 26.) 2. King Vikkiramātittaṉ; விக்கிரமாதித்தன். (W.)

வீரகேயூரம் vīra-kēyūram, n. <id. +. Warrior's armlet of iron; வீராணிவதற்கு உரிய தும் இரும்பினாலியன்றதுமான தோள்வளை. (யாழ். அக.)

வீரகோஷம் vīra-kōṣam, n. <id. + ghōṣa. Warrior's shout, war-cry; வீரரது ஆர்ப்பரவம்.

வீரச்சங்கிலி vīra-c-caṅkili, n. <வீரம்[1] +. See வீரசங்கிலி. (சிலப். 6, 99, அரும்.)

வீரச்சலங்கை vīra-c-calaṅkai, n. <id. +. String of little bells, worn on the legs by heroes; வீரரணியும் காற்சதங்கை. Loc.

வீரச்சுவை vīra-c-cuvai, n. <id. +. (Rhet.) See வீரம்[1], 2. (சிலப். 3, 13, உரை.)

வீரச்செல்வி vīra-c-celvi, n. <id. +. Durgā; துர்க்கை. (பிங்.)

வீரசங்கிலி vīra-caṅkili, n. <vīra +. 1. Gold chain worn as an armlet, as a sign of heroism; வீரத்திற்கு அறிகுறியாகக் கையிலணியும் பொன்னணி. வீரசங்கிலி கேயூரம் (பிரபுலிங். பிர. 9). 2. A woman's necklace; மகளிர் கழுத்தணி வகை. (சிலப். 6, 99, உரை.)

வீரசம்பன்குளிகை vīra-campaṉ-kuḷikai, n. A coin current in the 14th C.; 14-ஆம் நூற் றண்டில் வழங்கிய நாணயவகை. (I. M. P. N.A. 7.)

வீரசயந்திகை vīra-cayantikai, n. <vīra-jayantikā. (இலக். அக.) 1. War; போர். 2. A dance performed by warriors; வீரர் நிகழ்த்துங் கூத்துவகை.

வீரசயனம் vīra-cayaṉam, n. <vīra +. A reclining posture of Viṣṇu; திருமாலின் சயன நிலைவகை.

வீரசாகி vīra-cāki, n. <id. + śākhin. Marking-nut tree. See சேங்கொட்டை, 2. (மலை.)

வீரசாசனம் vīra-cācaṉam, n. <id. + śāsana. Land and other property assigned to warriors; வீரர்க்குக் கொடுக்கும் பூமி முதலியன. (I. M. P. Cg. 682.)

வீரசிங்காசனம் vīra-ciṅkācaṉam, n. <id. +. Throne of heroes; வீரர்கள் இருத்தற் குரிய சிம்மாதனம். வீரசிங்காசனத்து . . . வீற் றிருந் தருளிய (S. I. I. i, 134).

வீரசிங்காதனபுராணம் vīra-ciṅkātaṉa-purāṇam, n. A Vīra-Śaiva Purāṇa, by Vēlaiya Dēśikar and Umāpati-Civācāriyar of Kōttūr, composed in 1719 A.D.; கி. பி. 1719-ல் வேலைய தேசிகரும் கோட்டூர் உமாபதிசிவாசாரியரும் இயற்றிய ஒரு வீரசைவபுராணம்.

வீரசின்னம் vīra-ciṉṉam, n. <vīra + cihna. A kind of bugle forming part of the paraphernalia of a hero; வீரர் விருதுகளில் ஒன்றான ஊதுகொம்பு. வீரசின்னந் தான் முழங்க (கூளப்ப. 48).

வீரசுவர்க்கம் vīra-cuvarkkam, n. <id. + svarga. Warrior's heaven; இறந்த வீரரடையுஞ் சுவர்க்கபதவி.

வீரசூடிகை vīra-cūṭikai, n. <id. + cūḍikā. An ornament for the forehead, worn by warriors; வீரர் நெற்றியிலணியும் அணிவகை. வீர சூடிகை நெற்றியி னயலிட்டு விசித்தார் (கம்பரா. பஞ்சசேனா. 18).

வீரசூரம் vīra-cūram, n. <id. + śūra. Heroic valour; பேராண்மை. (W.)

வீரசூரன் vīra-cūraṉ, n. <id. + id. (W.) 1. Valiant hero; அதிவீரன். 2. See வீரதீரன்.

வீரசூலி vīra-cūli, n. <id. + śūlin. A village goddess; ஒரு கிராமதேவதை. Loc.

வீரசேனன் vīracēṉaṉ, n. < *Vīrasēna*. The father of Naḷa; நளமகாராஜனது தந்தை. (நைடத. நளன்றூது. 14.)

வீரசைவம் vīra-caivam, n. < *vīra*+. The Liṅgayat sect of Śaivaism; சைவமதத்தில் இலிங்கதாரணஞ் செய்துகொள்ளுஞ் சமயம்.

வீரசைவன் vīra-caivaṉ, n. < id.+. A follower of the sect of *vīra-caivam*; வீரசைவ மதத்தான்.

வீரசொர்க்கம் vīra-corkkam, n. < id.+. See வீரசுவர்க்கம். (இலக். அக.)

வீரசோ vīracō, n. < id.+சோ². The city of the Asura Bāṇa. See சோணிதபுரம். *வீரசோ வென்னும அரணந்தை* (பு. வெ. 6, 7, உரை).

வீரசோழன் vīra-cōḻaṉ, n. < id.+. A Cōḻa king, 11th C., patron of the author of Vīracōḻiyam; பதினோராம் நூற்றாண்டில் ஆண்டவனும் வீரசோழியத்தை இயற்றுவித்தவனுமான சோழவரசன். *வீரசோழன் திருப்பெயராற் பூமேலுரைப்பன்* (வீரசோ. பாயி. 3).

வீரசோழியம் vīracōḻiyam, n. < வீரசோழன். A grammatical treatise, by Puttamittirar, named after Vīracōḻaṉ; வீரசோழன் பெயரால் புத்தமித்திரர் இயற்றிய தமிழிலக்கணநூல்.

வீரட்டம் vīraṭṭam, n. See வீரட்டானம். (தேவா. 1222, 2.)

வீரட்டாணம் vīraṭṭāṇam, n. See வீரட்டானம். (W.)

வீரட்டானம் vīraṭṭāṉam, n. < *vīra-sthāna*. 1. Sacred place where Śiva's heroism was manifested; சிவபிரானது வீரம் விளங்கிய தலம். (தேவா. 1222, 2.) 2. A kind of dance; கூத்துவகை. (W.)

வீரணம் vīraṇam, n. < *vīraṇa*. Cuscus grass. See இலாமிச்சை. (W.)

வீரணன் vīraṇaṉ, n. < வீரம்¹+அண்ணு-. Brave hero; வீரமுள்ளவன். *அருமுறைவிரோ டொளிதிகழ் வீரணருறைவது* (தேவா. 579, 9).

வீரணி¹ vīraṇi, n. < *vīraṇa*. Cuscus grass. See இலாமிச்சை. (தைலவ.)

வீரணி² vīraṇi, n. < வீரம்¹+prob. அண்ணு-. Pepper; மிளகு. (மலை.)

வீரணுக்கன் vīraṇukkaṉ, n. perh. id. 1. A caste; ஒரு சாதி. 2. Man of the caste of *vīraṇukkaṉ*; வீரணுக்கச்சாதியான். (நன். 275, மயிலை.)

வீரணுக்கிச்சி vīraṇukkicci, n. Fem. of வீரணுக்கன். A woman of the caste of *vīraṇukkaṉ*, வீரணுக்கச்சாதிப் பெண். (நன். 276, மயிலை.)

வீரத்தட்டி vīra-t-taṭṭi, n. < வீரம்¹+தட்டி¹. Badge of deerskin; மான்றோற் பட்டை. (யாழ். அக.)

வீரத்துவம் vīrattuvam, n. < *vīra*+*tva*. Bravery, heroism. See வீரம்¹, 1. (W.)

வீரதச்சுவன் vīrataccuvaṉ, n. cf. *vīra-dhanvan*. Kāma; காமன். (சது.)

வீரதண்டை vīra-taṇṭai, n. < *vīra*+தண்டை¹. See வீரக்கழல். (யாழ். அக.)

வீரதத்துவம் vīra-tattuvam, n. < id.+தத்துவம்¹. See வீரத்துவம். (W.)

வீரதரன் vīra-taraṉ, n. < *vīra-tara*. Great hero or warrior; வீரருள் மிக்கான். *கவனை நெடும்பரி வீரதரன் காவிரி நாடுடையான்* (கலிங். 515).

வீரதரு vīra-taru, n. < *vīra*+*taru*. 1. See வீரசாகி. (நாமதீப. 291.) 2. Arjuna. See நீர்மருது. (மலை.) 3. Ashy babool. See விடத்தேரை. (மலை.)

வீரதீரன் vīra-tīraṉ, n. < id.+*dhīra*. 1. Valiant hero; துணிவு மிக்க வீரன். 2. A hero in Skanda's army, one of *nava-vīrar*, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (கந்தபு. துணைவர. 33.)

வீரதுரந்தரன் vīra-turantaraṉ, n. < id. +*dhurandhara*. 1. Hero, worthy of the name; பராக்கிரமமுள்ள வீரன். 2. Leader of a band of warriors; champion; வீரருள் தலைவன்.

வீரதை vīratai, n. < *vīra-tā*. Heroism. See வீரம்¹, 1. *வேதனைக் கிடமாதல வீரதையன்று பேதைமையாம* (கம்பரா. காரகா. 69).

வீரந்தரம் vīrantaram, n. < *vīran-dhara*. (யாழ். அக.) 1. Peacock, மயில். 2. Armour for the chest; மார்புக்கவசம்.

வீரப்பட்டயம் vīra-p-paṭṭayam, n. < வீரம்¹+. See வீரபட்டிகை. (யாழ். அக.)

வீரப்பல் vīra-p-pal, n. < id.+பல்². Long, curved tooth, as of malignant deities; பூதம் முதலியவற்றின் கோரப்பல். *Loc.*

வீரப்பாடு vīra-p-pāṭu, n. < id.+. 1. Heroism, manliness; பராக்கிரமம். *வீரப்பாட்டுக்குத் தலையான சக்ரவாத்திதிருமகன்* (ஈடு, 6, 1, 10). 2. Victory; வெற்றி. (W.)

வீரப்பிரதாபம் vīra-p-piratāpam, n. < id.+. See வீரப்பாடு.

வீரப்பேர் vīra-p-pēr, n. <id. + பேர்³. Title conferred upon a person in recognition of his heroism; வீரம்பற்றிப் புனையும் பெயர். சிலபேர் வீரபேர் என்று அநேகமாயிருக்குமே (ஈடு, 2, 5, 6).

வீரப்போர் vīra-p-pōr, n. <id. + போர்³. Fight or combat in strict conformity with the code of honour; வீரர்களின் நெறி தவறாத யுத்தம்.

வீரபட்டம் vīra-paṭṭam, n. <vīra + பட்டம்². 1. See வீரபட்டிகை. வீரபட்டதொடு திலக மின்னவே (கம்பரா. கடிம. 54). 2. A jewel on the forehead of deities; தெய்வ மூர்த்தங்கட்கணியும் நெற்றியணிவகை.

வீரபட்டிகை vīra-paṭṭikai, n. <id. +. Frontlet of gold worn on the forehead of a warrior, as a sign of victory; வீரர் வெற்றிக் குறியாக நெற்றியில் அணியும் பொற்றகடு. நுதலணி யோடையிற் பிறழும் வீரபட்டிகை (கம்பரா. கார்மு. 159).

வீரபத்திரதேவன் vīrapattira-tēvaṉ, n. <Vīra-bhadra +. See வீரபத்திரன். (சீவக. 2285, உரை.)

வீரபத்திரம் vīra-pattiram, n. <vīra-bhadra. Horse fit for the horse-sacrifice; அசுவமேதத்திற்குரிய குதிரை. (இலக். அக.)

வீரபத்திரன் vīrapattiraṉ, n. <Vīra-bhadra. The god who emanated from Śiva's frontal eye and destroyed Dakṣa's sacrifice; சிவபிரானது நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து தோன்றியவரும் தக்ஷயாகத்தை யழித்தவருமான கடவுள். முந்துவீரபத்திரனெனுந் திறலுடை முதல்வன் (கந்தபு. வீரபத். 14).

வீரபத்தினி vīra-pattiṉi, n. <vīra-patnī. 1. Wife of a hero; வீரனுடைய மனைவி. 2. Wife celebrated for her maṟa-k-kaṟpu or militant chastity; மறக்கற்புடையாள். ஆரஞ் சூழ்ந்த வீரபத் தினி (சிலப். பதி. 42).

வீரபாண்டியன் vīra-pāṇṭiyaṉ, n. <vīra +. 1. A Pāṇḍya king; பாண்டியவரசருள் ஒருவன். 2. A dry measure of capacity; முகத்தலளவைக் கருவி வகை. (Insc.)

வீரபாண்டியன்காசு vīra-pāṇṭiyaṉ-kācu, n. <வீரபாண்டியன் + காசு³. A coin issued by Vīra-pāṇṭiyaṉ; வீரபாண்டியன் காலத்து வழங்கிய ஒரு நாணயம். (Insc. Pudu. 379.)

வீரபாணம் vīra-pāṇam, n. See வீரபானம். (இலக். அக.)

வீரபானம் vīra-pāṉam, n. <vīra + pāna. Invigorating drink of warriors; வீரர் குடிக்கும் மது. வீரபானமிருக்கும் குழாய் (சீவக. 1874, உரை).

வீரபுரந்தரன் vīra-purantaraṉ, n. <id. +. A hero in Skanda's army, one of nava-vīrar, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (நாமதீப. 35.)

வீரபுருஷன் vīra-puruṣaṉ, n. <id. +. Warrior; hero; வீரமுள்ளவன். வீரபுருஷர்குடா கவின் உதிரத்தை (தக்கயாகப. 100, உரை).

வீரபைரவி vīra-pairavi, n. <id +. Female ascetic wearing the garb of a Bhairavi; பைரவி வேஷதாரியான பெண் துறவி. நாகசாகினி கள் வீரபைரவிகள் (தக்கயாகப். 593).

வீரபோகம் vīra-pōkam, n. <id. +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. S.A. 86.)

வீரம்¹ vīram, n. <vīra. 1. Heroism, bravery; பராக்கிரமம். கன்மே னிற்பர் தம்வீரந் தோன்ற (சீவக. 2302). 2. (Rhet.) The sentiment of heroism, one of nava-racam, q.v.; நவரசத்துள் பராக்கிரமத்தை விளக்குஞ் சுவை. (சிலப். 3, 13, உரை.) 3. Strength, might; வலிமை. வீரநோய் வெருளி (சீவக. 2771). 4 Excellence; மேன்மை. (யாழ். அக.) 5. (Nāṭya.) A kind of masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.) 6. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 civākamam, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனு ளொன்று. (சைவச. 333, உரை.) 7. See வீராசனம். பதுமங்களில் வீரம் (பிரபோத. 44, 68). 8. Pepper; மிளகு. (யாழ். அக.) 9. Gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.) 10. A kind of fig; அத்திவகை. (யாழ். அக.) 11. Back; முதுகு. (நாமதீப. 585.) 12. cf. வேரம். Mountain; மலை. (பிங்.) வீரந் துஞ்சவ வெண்மதி (இரகு. குறை. 71).

வீரம்² vīram, n. <சவ்வீரம். 1. Corrosive sublimate. See சவ்வீரம், 2. (W.) 2. A kind of medicine; மருந்துவகை.

வீரம்³ vīram, n. <vīrā. cf. śṛṅgi-bēra. Ginger. See இஞ்சி², 1. (யாழ். அக.)

வீரம்பேசு-தல் vīram-pēcu-, v. intr. <வீரம்¹ +. 1. To boast of one's own prowess; தன் வல்லமையைத் தானே புகழ்தல். 2. To hector, swagger; ஆண்மைத்திறங் கூறுதல். (W.)

வீரமகரம் vīra-makaram, n. <vīra-makara. A fish-shaped emblem being part of the paraphernalia carried before deities or kings; கோயில்மூர்த்தி அல்லது வேந்தர் முன்னிலையில் எடுக்கும் விருதுவகை. (யாழ். அக.)

வீரமகள் vīra-makaḷ, n. <vīra +. See வீரலக்ஷ்மி. (சீவக. 411, உரை.)

வீரமகேச்சுரன் vīra-makēccuraṉ, n. <id. +. A hero in Skanda's army, one of nava-vīrar, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (W.)

வீரமகேந்திரன் vīra-makēntiran, *n.* <id.+. A hero in Skanda's army, one of *nava-vīrar*, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (W.)

வீரமங்கை vīra-mankai, *n.* <id.+. See வீரலக்ஷ்மி. (கலிங். 416.)

வீரமந்திரம் vīra-mantiram, *n.* <id.+. Mantra uttered in a horse's ears, so that it may fly or stop as the rider pleases; வேண்டும் போது நிற்கவும் பறந்துசெல்லவும் குதிரையின் காதில் ஓதும் மந்திரம். *வெம்பரிமான்செவி வீரமந் திரம் . . . நீ மொழிகென* (சீவக. 791).

வீரமயேச்சுரர் vīra-mayēccurar, *n.* <id. +*mahēśvara*. Vīra-śaiva ascetics; வீரசைவ முனிவர். *பெரிய மடத்தனில் வாழ் வீரமயேச்சுரர் வாழி யே* (தக்கயாகப். பக். 255).

வீரமயேசுரன் vīra-mayēcuran, *n.* <id. +. See வீரமகேச்சுரன். (நாமதீப. 35.)

வீரமயேந்திரன் vīra-mayēntiran, *n.* <id.+*mahēndra*. See வீரமகேந்திரன். (நாம தீப. 35.)

வீரமாகாளன் vīra-mā-kālan, *n.* <id.+ மா[4]+காளான்[1]. A village deity, the head of Aiyanār's hosts; ஐயனார் சேனைத்தலைவரான கிராம தேவதை. *வெய்யரிற் பெரிதும் வெய்யோன் வீரமா காள னெனபோன்* (கந்தபு. மகாகாளர். 3).

வீரமாகாளி vīra-mā-kāli, *n.* <id.+id.+ காளி[1]. Kāḷi, as the ferocious goddess; துர்க்கா தேவி.

வீரமாகேசம் vīra-mākēcam, *n.* <id.+. (Nāṭya.) A kind of masquerade dance; வரிக் கூத்துவகை. (சிலப. 3, 13, உரை, பக். 88.)

வீரமாபுரந்தரன் vīra-mā-purantaran, *n.* <id.+மா[4]+. See வீரபுரந்தரன். (கந்தபு. துணை வா. 29.)

வீரமாமகேச்சுரன் vīra-mā-makēccuran, *n.* <id.+id.+. See வீரமகேச்சுரன். (கந்தபு. துணைவா. 28.)

வீரமாமகேந்திரன் vīra-mā-makēntiran, *n.* <id.+id.+. See வீரமகேந்திரன். (கந்தபு. துணைவா. 27.)

வீரமாமுனிவர் vīra-mā-munivar, *n.* Father Beschi, an Italian Jesuit, 1680-1747, author of Catur-akarāti, Tēmpāvaṇi, Toṉṉūl-viḷakkam, etc.; கி. பி. 1680 முதல் 1747 வரை வாழ்ந்த கிறிஸ்தவமதபோதகரும் சதுரகராதி தேம்பா வணி தொன்னூல்விளக்கம் முதலிய நூல்கள் இயற் றியவரும் இத்தாலிய தேசத்தவருமான பாதிரி.

வீரமார்த்தாண்டன் vīra-mārttāṇṭan, *n.*<*vīra*+. 1. Illustrious hero; பெருவீரன். 2. A hero in Skanda's army, one of *nava-vīrar*, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். *மரகதத்திரபால வீரமார்த் தாண்டன வந்தனனே* (கந்தபு. துணைவர். 31).

வீரமாலை vīra-mālai, *n.* <id.+*mālā*. 1. Garland of victory; வெற்றிமாலை. (யாழ். அக.) 2. A kind of poem or song in praise of a warrior; வீரனைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடல் வகை. (Insc. Pudu. 966.)

வீரமுட்டி vīra-muṭṭi, *n.* See வீரமுஷ்டி.

வீரமுடி vīra-muṭi, *n.* <வீரம்[1]+. Warrior's crown; வீரரணியுங் கிரீடம்.

வீரமுத்திரிகை vīra-muttirikai, *n.* <id. A ring worn on the middle toe; காலின் நடுவிர லணி. (W.)

வீரமுரசு vīra-muracu, *n.* <id.+முரசு[2]. Drum of heroism, one of *mu-m-muracu*, q.v.; மும்முரசுகளுள் வீரத்தின் அறிகுறியாக முழக்கும் முர சம். *மயிரான்மிக்க கண்ணணிலையுடைய வீரமுர சொலிப்ப* (பு. வெ. 8, 17, உரை).

வீரமுழவு vīra-muḻavu, *n.* <id.+. War drum, of four kinds, viz., *muracu, nicāḷam, tuṭumai, timilai;* முரசு நிசாளம் துடுமை திமிலை என நால்வகையான போர்ப்பறை. *முன்சொன்ன வீரமுழவு நான்கும்* (சிலப. 3, 27, உரை, பக். 106).

வீரமுஷ்டி vīra-muṣṭi, *n.* <*vīra*+*muṣṭi*. Fanatical Vīra-śaiva mendicant who goes about armed with sword and shield; வாள் முதலிய ஆயுதந் தரித்துச்செல்லும் மதவைராக்கியம் மிக்க வீரசைவத் துறவி. *உண்பான் தின்பான் சிவபிரா மணன், குத்துக்கு நிற்பான் வீரமுஷ்டி.*

வீரமொழி vīra-moḻi, *n.* <வீரம்[1]+மொழி[2]. See வீரவாதம். *கண்ணகி சொல்லிய வீரமொழி* (சிலப. 25, 82, அரும்.).

வீரயாகம் vīra-yākam, *n.* <வீரன்+. A sacrifice in honour of Vīrapattiran; வீரபத்திரன் பொருட்டுச் செய்யும் யாகவகை. (யாழ். அக.)

வீரரசம் vīra-racam, *n.* <*vīra*+. (Rhet.) See வீரம்[1], 2. (சிலப். 3, 13, உரை.)

வீரரதம் vīra-ratam, *n.* <id.+prob. *rata*. Arrow; அம்பு. (யாழ். அக.)

வீரராக்கதன் vīra-rākkatan, *n.* <id.+. See வீரராட்சதன். (கந்தபு. துணைவர். 30.)

வீரராட்சதன் vīra-rāṭcatan, *n.* <id.+. A hero in Skanda's army, one of *nava-vīrar*, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (W.)

வீரராயன்பணம் vīra-rāyan-paṇam, *n.* <id.+ராயன்+பணம்[2]. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 142.)

வீரரேணு vīra-rēṇu, n. <Vīra-rēṇu. Bhīma; பீமசேனன். (யாழ். அக.)

வீரலட்சுமி vīra-laṭcumi, n. <vīra+. See வீரலக்ஷ்மி.

வீரலக்ஷ்மி vīra-lakṣmi, n. <id.+. 1. The Goddess of Bravery; வீரத்திற்குரிய தெய்வம். 2. Bravery, heroism, as wealth; வீரமாகிய செல்வம். 3. The Goddess of Victory; வெற்றிக்குரிய தெய்வம்.

வீரவண்டையம் vīra-vaṇṭayam, n. <வீரம்[1] +. See வீரவெண்டையம், 1. (திவ். திருப்பா. 17, வ்யா.)

வீரவளை vīra-vaḷai, n. <id.+வளை[3]. Warrior's armlet; வீரரணியும் கடகம். வீரவளையை யுடைய தோளாகிய துப்பால் (புறநா. 26, உரை).

வீரவாகு vīra-vāku, n. <vīra+bāhu. 1. A hero in Skanda's army, one of nava-vīrar, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். செம்மணிப் பாவையுன னிடத்தில் வீரவாகுவாந் துதித்தனன் (கந்தபு. துணைவா. 25). 2. The Paraiya who purchased Hariścandra, in Benares; காசியில் அரிச்சந்திரனை விலைக்குப்பெற்ற பறையன்.

வீரவாதம் vīra-vātam, n. <vīra-vāda. Defiant speech of warriors; வீரர் உரத்துக்கூறும் ஆண்மைப்பேச்சு.

வீரவாரம்[1] vīra-v-āram, n. <வீரம்[1]+. ஆரம்[3]. Garland of veṭci flowers, worn by warriors; வீரரணியும் வெட்சிமாலை. (யாழ். அக.)

வீரவாரம்[2] vīravāram, n. <id.+ஆரவாரம். Tumultuous noise; பேராரவாரம். அங்கு என்ன விசேஷம்? வீரவாரம் செய்கிறார்களே.

வீரவாளிச்சேலை vīra-vāḷi-c-cēlai, n. <id. +prob. வாளி[1]+. See வீரவாளிப்பட்டு. (W.)

வீரவாளிப்பட்டு vīra-vāḷi-p-paṭṭu, n. <id.+prob. id.+. A kind of silk saree printed with curious devices; சித்திரப் பட்டுச்சீலைவகை. (W.)

வீரவான் vīra-vāṉ, n. <id.+வான்[3]. Warrior, hero; பராக்கிரம முள்ளவன்.

வீரவிரதம் vīra-viratam, n. <id.+. Rigorous austerities, as practised by a warrior; வீரன் பயிலுங் கொடிய நோன்பு. வீரவிரதமவள பிடித்து . . . மெலிவுற்றாள் (செவ்வந்திபு. சூரவாதி. 139).

வீரவிருக்ஷம் vīra-virukṣam, n. <vīra-vṛkṣa. See வீரசாகி. (W.)

வீரவுப்பு vīra-v-uppu, n. prob. வீரம்[1]+. Rock salt; கல்லுப்பு. (மூ. அ.)

வீரவெட்சிமாலை vīra-veṭci-mālai, n <id. +வெட்சி+மாலை[3]. A poem in praise of tacāṅkam of a hero who, crowned with a wreath of veṭci flowers, captures his enemy's cattle, one of 96 pirapantam, q.v.; தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களுள் வெட்சிமாலை சூடிப் பகைவர் நிரை கவர்ந்துவந்த வீரனது வெற்றித் திறத்தைத் தசாங்கத்தொடு புகழும் நூல். (சது)

வீரவெண்டையம் vīra-veṇṭaiyam, n. <id.+. 1. See வீரக்கழல். 2. Sword of the God at Tiru-v-ārūr; திருவாரூர்த் தியாகராசரது பட்டாக்கத்தி. வீரவெண்டையப பிரதாபா தியாகராசா (தனிப்பா. i, 280, 25).

வீரவெறி vīra-veṟi, n. <id.+. Frenzy of heroism; வீரத்தாலான மதர்ப்பு. (யாழ். அக)

வீரவைஷ்ணவன் vīra-vaiṣṇavaṉ, n. <id.+. Fanatical, uncompromising Vaiṣṇava; மதப்பற்று மிக்க திருமால் சமயத்தான்.

வீரன் vīraṉ, n. <vīra. 1. Hero, warrior; பராக்கிரம முள்ளவன். நன்னீர சொரிந்தனன் வீரனேற்றான் (சீவக. 489). 2. Vīrabhadra. See வீரபத்திரன். நெற்றி விழிக்கவந்து பணிந்துநின்றனன் வீரனே (தக்கயாகப. 334). 3. Arhat; அருகன். வீரன் முணிமுல விளங்க தோற்றபின் (சீவக. 409). 4. Commander; படைத்தலைவன். (திவா.) 5. Bhīṣma; வீடுமன். (யாழ். அக.) 6. A village deity. See மதுரைவீரன். 7. Fire; அக்கினி. (யாழ். அக.) 8. Sacrificial fire; ஓமாக்கினி. (யாழ். அக.) 9. Dancer; கூத்தாடி. (யாழ். அக.)

வீரஸ்ரீ vīra-śrī, n. <id.+. 1. See வீரலக்ஷ்மி, 1, 3. 2. See வீரலக்ஷ்மி, 2. நமமுடைய வீரஸ்ரீயையும் புகழையும இபபொழுதே கொளவேன் (சீவக. 771, உரை).

வீராகம் vīrākam, n. See வீரயாகம். (இலக். அக.)

வீராகரன் vīrākaraṉ, n. <vīra+ākara. Great warrior; வீரமிக்கோன். மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீராகரனே (திருவாலவா. 54, 4).

வீராசனம் vīrācaṉam, n. <id.+āsana. 1. (Yōga.) Hero-posture, a yōgic posture which consists in placing the right foot on the left thigh and the left foot on the right thigh, one of nine ācaṉam, q.v.; ஆசனம் ஒன்பதனுள் இடது தொடையில் வலது தாளையும் வலது தொடையில் இடது தாளையும் வைத்து உட்காரும் ஆசனபேதம். 2. Battle-field; போர்க்களம். (யாழ். அக.)

வீராசாரன் vīrācāraṉ, n. <id.+ā-cāra. See வீரசைவன். (அரு. நி. 8.)

வீராணத்தான் vīrāṇattāṉ, n. <வீராணம். A division of Paraiyar who beat the vīrāṇam

drum; வீராணப்பறை கோட்டும் பஞ்சமர் வகையினன்.

வீராணம் vīrāṇam, n. [T. vīrāṇam, K. vīrāṇya.] A large, double drum; ஒருவகைப் பெரியபறை. வீராணம வெற்றிமுரசு (திருப்பு. 264)

வீராணிக்கிழங்கு vīrāṇi-k-kiḻaṅku, n. prob. வீரணம+. (W.) 1. Viper's grass, Escorcioneira scorzonera; பூடுவகை. 2. Root of viper's grass; வீராணிக்கிழங்கின் வேர்.

வீராதனம் vīrātaṉam, n. See வீராசனம். (தத்துவப். 107, உரை.)

வீராதிவீரன் vīrāti-vīraṉ, n. <vīra+adhivīra. Hero among heroes; வீரர்க்குட் சிறந்த வீரன்.

வீராந்தகன் vīrāntakaṉ, n. <id.+antaka A hero in Skanda's army, one of nava-vīrar, q.v.; நவவீரருள் ஒருவர். (கந்தபு. துணைவர. 32.)

வீராப்பு vīrāppu, n. cf. வீருப்பு. Pride; arrogance; கருவம். (யாழ். அக.)

வீராபிடேகம் vīrāpiṭēkam, n. <vīra+abhiṣēka. Ceremony of anointing a victorious king; பகைவென்ற அரசர்க்குச் செய்யும் அபிஷேகம். (சீவக. 2326, உரை.)

வீராய்-தல் vīrāy-, 4 v. tr. cf. பிராய்-. To scrape together; to gather together little by little; சிறிதுசிறிதாகச் சேகரித்தல். (யாழ். அக.)

வீராவளி vīrāvaḷi, n. வீரம்[1]+prob. ஆவலிப்பு. See வீரவெறி. (யாழ். அக.)

வீராவேசம் vīrāvēcam, n.<vīra+ā-vēśa. See வீரவெறி. (யாழ். அக.)

வீரி vīri, n. <வீரம்[1]. 1. Heroic woman; வீரமுள்ளவள். 2. Kālī; காளி. (சூடா.) 3. Durgā; துர்க்கை. வேலார்கை வீரியைமுன் படைத்தாா போறும் (தேவா. 597, 6). 4. A village goddess; ஒரு கிராமதேவதை. 5. Sickle-leaf. See அரிவாண்மணைப்பூண்டு.

வீரிடம் vīriṭam, n. [T. nēredu.] Jumoon-plum. See நாவல், 1. (மலை.)

வீரிடு-தல் vīriṭu-, 6 v. intr. cf. வீறிடு-. To cry out suddenly; to scream, make a sharp, shrill sound; திடீரெனக் கத்துதல். வீரிட்டரக்கியர் . . . அழ (இராமநா. உயுத. 58).

வீரியக்கட்டு vīriya-k-kaṭṭu, n. <வீரியம்+. Thick consistency of semen; சுக்கிலம் நெகிழாமல் உறுதியாயிருக்கை. Loc.

வீரியத்தம்பனம் vīriya-t-tampaṉam, n. <id.+. 1. Stopping seminal effusion; conserving semen; சுக்கிலத்தை வெளிவிடாது அடக்குகை. 2. Privation of strength by enchantment; மந்திரத்தால் வலிமையை நீக்குகை. (W.)

வீரியநஷ்டம் vīriya-naṣṭam, n. <id.+. See வீரியவொழிவு.

வீரியநெகிழ்ச்சி vīriya-nekiḻcci, n. <id.+. See வீரியவொழிவு.

வீரியப்பெருக்கு vīriya-p-perukku, n. <id.+. Increased secretion of seminal fluid; சுக்கிலம் மிகுதியாகப் பெருகுகை.

வீரியபாரமிதை vīriya-pāramitai, n. <vīrya+. See வீரியம், 7. (மணி. 26, பக். 297.)

வீரியம் vīriyam, n. <vīrya. 1. Strength, vigour, power; வலிமை. 2. Bravery, heroism, valour; வீரம். வென்றியால் உலகுடன் வணக்கும வீரியம் (சூளா. முத்தி. 37). 3. Greatness; மகத்துவம். (யாழ். அக.) 4. Semen virile; சுக்கிலம். ஒருவன் வீரிய முற்றது தாஙகிஞென் (உத்தரா. அரக்கா. 8). 5. Boastfulness, braggadocio; தற்பெருமை. காரியம் பெரிதோ? வீரியம் பெரிதோ? 6. Efficacy of medicines; மருந்தின் சக்தி. 7. (Buddh.) One of taca-pāramitai, q.v.; தசபாரமிதைகளுள் ஒன்று. (நீலகேசி, மொக்கல, 88.) 8. Brightness; ஒளி. (இலக். அக.) 9. Drum; பறை. (யாழ். அக.)

வீரியம்பிடி-த்தல் vīriyam-piṭi-, v. intr. <வீரியம்+. To take a firm resolve; உறுதிகொள்ளுதல்.

வீரியவான் vīriyavāṉ, n. <id.+வான்[3]. See வீரவான்.

வீரியவிருத்தி vīriya-virutti, n. <id.+விருத்தி[3]. See வீரியப்பெருக்கு.

வீரியவீழ்ச்சி vīriya-vīḻcci, n. <id.+. See வீரியவொழிவு.

வீரியவொழிவு vīriya-v-oḻivu, n. <id.+. 1. Seminal discharge; சுக்கிலம் ஸ்கலிதமாகை. மெய்ம்மையாய வீரியவொழிவும் கற்பிதமாம (வேதா. சூ. 128). 2. Spermatorrhoea; சுக்கில ஸ்கலிதமாகும் நோய்.

வீரியன் vīriyaṉ, n. <id. Hero; வீரன். அசுரரை யாவியுண்ட வீரியன் . . . அக்கவிகை மன்னன் (கம்பரா. அனுமப். 29).

வீரியாந்தராயம் vīriyāntarāyam, n. <vīrya+antarāya. (Jaina.) The impediment of past karma which disables one from using one's physical or mental powers; தேகவலி மனவலிகளை உபயோகப்படாமற் றடைசெய்யும் ஊழ்வினை. (சீவக. 3081, உரை.)

வீருதம் vīrutam, n. <vīrudhā. Bush, small shrub; மிடைதூறு. (W.)

வீரெனல் vīreṉal, n. Onom. expr. of a sharp, shrill cry; வீடீரெனக் கத்தும் ஒலிக்குறிப்பு. குழந்தை வீரென்று கத்திற்று.

வீரை[1] vīrai, n. 1. Sea; கடல். (பிங்.) திரை வீரை (திருவிசை. திருமாளி. 3, 5). 2. Affliction, trouble; துன்பம். (பிங்.) 3. A kind of tree; மர வகை. புகைந்த வீரை யெரிந்தவே (கலிங். 63). 4. Emblic myrobolan. See நெல்லி, 1. (இலக். அக.) 5. Common grape vine. See முந்திரிகை[2], 1. (இலக். அக.) 6. Sickle-leaf. See வட்டத்திருப்பி. (தைலவ.) 7. Common snakewood buckthorn. See மயிர்மாணிக்கம். (பிங்.)

வீரை[2] vīrai, n. <vīrā. 1. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.) 2. Mother; தாய். (யாழ். அக.) 3. Plantain; வாழை. (சங். அக.)

வீரையாசுகவிராயர் vīrai-y-ācukavi-rāyar, n. Ācukavi-rāyar of Vīrai, author of Ariccantira-purāṇam, who lived in 16th C.; 16-ஆம் நூற்றண்டில் வாழ்ந்தவரும் அரிச்சந்திர புராண மியற்றியவருமான புலவர்.

வீரோத்துங்கன் vīrōttuṅkaṉ, n. <vīra +uttuṅga. Person famed for his valour; வீரத்தாற் சிறந்தவன். (W.)

வீவதம் vīvatam, n. <vīvadha. Shoulder-pole of a kāvaṭi; காவுதண்டு. (யாழ். அக.)

வீவு vīvu, n. <வீ[2]-. 1. Ruin, destruction; அழிவு. வீவி லாற்றலொா மீளி (சீகாளத். பு. கண்ண. 50). 2. Death; மரணம். (பிங்.) 3. Eradication; removal; கெடுகை. வீவருங் கடு நோய் (குறிஞ்சிப. 3). 4. End; முடிவு. வீவில சீரன் (திவ். திருவாய். 4, 5, 3). 5. Defect, flaw; குற்றம். போகலா யாவும் வீவுக வியற்றல் (ஞானா. 53, 18). 6. Interruption; interval; இடையீடு. வீவின்றி நின்ற வர்க் கின்பக் கதிசெய்யும் (திவ். திருவாய். 7, 5, 11).

வீழ்[1]-தல் vīḻ-, 4 v. intr. cf. விழு[1]-. [K. bīḻ.] 1. See விழு[1]-, 1. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லால் (குறள், 16). 2. See விழு[1]-, 2, 3, 4, 5, 6. 3. See விழு[1]-, 7. பயன்மர மெல்லாங் கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற்று (நாலடி, 17). 4. See விழு[1]-, 8. கிடங்கோ டருமிளை காத்து வீழ்ந்த வேலோர் (பு. வெ. 5, 4, கொளு). 5. See விழு[1]-, 9. வீழ்கதிரென (மணி. 30, 103). 6. See விழு[1]-, 10, 11. 7. See விழு[1]-, 12. ஒருநாளே வெள்ளநிதி வீழும் (சீவக. 496). 8. See விழு[1]-, 13, 14, 15, 16, 17, 18. 9. To be separated; நீங்குதல். திருவீழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே (சிலப். 20, 23). 10. See விழு[1]-, 19. அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சி யும் (தொல். பொ. 68). தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் (குறள், 1191). 11. See விழு[1]-, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26. 12. See விழு[1]-, 27. வீழ்கயிற் றூசல (அகநா. 38). 13. See விழு[1]-, 28, 29.

வீழ்[2]-த்தல் vīḻ-, 11 v. tr. Caus. of வீழ்[1]-. [K. bīḻisu, Tu. būru.] 1. To cause to fall; விழச்செய்தல். கூற்றென வேழம் வீழா (சீவக. 2283). 2. To let pass; to waste; வீணுகக் கழித்தல். வீழ்த் தவா வினையே கெடுங் காலமே (தேவா. 1203, 7).—intr. To hang down; தாழவிருத்தல். கொழுங் கொடி வள்ளித் தாழவீழ்க் குமமே (புறநா. 109).

வீழ்[3] vīḻ, <வீழ்[1]-. [K. bīḻal.] n. 1. See விழுது, 1. நெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத்தாங்கு (புறநா. 58). 2. Cord on which the marriage-badge is strung; தாலி நாண். அலா முலையாகத்து . . . நெடு வீழ் தாழ (நெடுநல். 137).—part. A particle of comparison; ஓர் உவமவுருபு. (தண்டி. 33.)

வீழ்க்காடு vīḻ-k-kāṭu, n. <id.+காடு[3] 1. Swooping; வீழ்ச்சி. பருந்தின் வீழ்க்காடு (இறை. 4, பக். 57). 2. Rate; வீதம். ஒவ்வொருவனுக்கும இரண்டு வீழ்க்காடு கொடுத்தான்.

வீழ்க்கை vīḻkkai, n. The 15th nakṣatra; சுவாதிநாள். (பிங்.)

வீழ்கதி vīḻ-kati, n.<வீழ்[1]-+. Hell; நரகம். (யாழ். அக.)

வீழ்கதிர் vīḻ-katir, n. <id.+. Setting sun; அஸ்தமிக்குஞ் சூரியன். (மணி. 30, 103.)

வீழ்ச்சி vīḻcci, n. See வீழ்வு.

வீழ்ச்சை vīḻccai, n. <வீழ்[1]-. [M. vīḻcca.] Fault; defect; குற்றம். Nāñ.

வீழ்த்து-தல் vīḻttu-, 5 v. tr. Caus. of வீழ்[1]-. See வீழ்[2]-, 1. அம்பா லறுத்தறுத்து வீழ்த்தி னனே (பாரத. பதினேழாம். 170).

வீழ்ந்தாடல் vīḻntāṭal, n. <வீழ்[1]-+. (Nāṭya.) A kind of dance, of which there are five forms, viz., tuṭi, kaṭaiyam, pēṭu, marakkāl, pāvai; துடி கடையம் பேடு மரக்கால் பாவை என ஐவகைப்பட்ட கூத்துவகை. (சிலப். 3, 14, உரை, பக். 89.)

வீழ்நாள் vīḻ-nāḷ, n. <id.+. Day spent in vain; பயனற்ற தினம். வீழ்நாள் படாஅமை நன் றாற்றின் (குறள், 38).

வீழ்பிடி vīḻ-piṭi, n. perh. id.+prob. பிடி[3]. (யாழ். அக.) 1. Decrease; குறைவு. 2. Dislike; வெறுப்பு.

வீழ்பு vīḻpu, n. prob. id. Twig, small stick; சுள்ளி. நெடுஞ்சினைத் ததர்வீழ் பொடித்துக் கட்டிய வுடையினன் (மணி. 3, 107).

வீழ்மீன் vīḻ-mīṉ, *n.* <id.+மீன்[1]. Meteor; விண்வீழ்கொள்ளி. (தொல். பொ. 91, உரை.)

வீழ்வு vīḻvu, *n.* <id. [M. *vīḻu.*] 1. Falling; descending; விழுகை. 2. Swoop; பாய்ச்சல் *பருந்தின் வீழ்வு* (நன். 19). 3. Desire; விருப்பம். *வீழ்வுகொடு வாளா விழுகின்றாய* (அருட்பா, 1, நெஞ்சறி. 540).

வீழ vīḻa, *part.* <id. A particle of comparison; ஓர் உவமவுருபு. (தொல். பொ. 289.)

வீழி vīḻi, *n.* perh. id. 1. A straggling shrub with simple oblong leaves and greenish flowers. See விழுதி. *வீழிவாயின் கனிவா யொரு மெல்லியல்* (கம்பரா. புனல்விளை. 28). 2. A Śiva shrine in the Tanjore District; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள திருவீழிமிழலை என்னும் சிவதலம். *ஆய வீழிகொண்டீர்* (தேவா. 600, 9).

வீழியர் vīḻiyar, *n.* prob. வீழி. A division of Smārta Brāhmans; சுமார்த்தப்பிராமண வகையினர்.

வீழிறாலை vīḻirālai, *n.* <வீழ்[1]-+இல் neg.+தாழை. Coconut-palm. See தென்னை. *வீழிறாலைக் குழவித்தீநீர்* (பெரும்பாண். 357).

வீளெனல் vīḷeṉal, *n.* Onom. expr. of a shrill, sudden noise or cry; திடீரெனக்கத்தும் ஓசைக்குறிப்பு.

வீளை vīḷai, *n.* perh. வீளெனல். [T. *īla.*] 1. Whistling; சீழ்க்கை. *மடிவிடு வீளையர்* (குறிஞ்சிப. 161). 2. Shrill sound; சிள்ளென்ற ஓசை. *வீளைப் பருந்தின்* (அகநா. 33). 3. Noise; சத்தம். *வீளைக் கடுங் கணையால்* (பு. வெ. 10, 8).

வீற்றம் vīṟṟam, *n.* See வீற்று, 1. (W.)

வீற்றா-தல் vīṟṟā-, *v. intr.* <வீற்று+ஆ[6]-. To be dismembered; to become separate; பிரிவுபடுதல். *மறிந்து சகடம் வீற்றாகி . . . வீழ்ந்ததால்* (பாகவ. 10, சகட. 2).

வீற்றிரு-த்தல் vīṟṟiru-, *v. intr.* <வீறு+. 1. To sit in state or majestically; சிறப்போடிருத்தல். *கேள்விக்கோ வீற்றிருந்த* (சீவக. 30). 2. To sit with unique distinction; வேறுபாடுதோன்ற இருத்தல். *வீற்றிருந் தேழுலகுந் தனிக்கோல் செலல* (திவ். திருவாய். 4, 5, 1). 3. To sit proudly; இறுமாந்திருத்தல். (சூடா.) 4. To be care-free; கவலையின்றி யிருத்தல். *நாடு . . . வீற்றிருந்தாணமோ வென்றான்* (சீவக. 2901). 5. To sit alone; தனிமையாயிருத்தல். (யாழ். அக.)

வீற்றிருக்கை vīṟṟirukkai, *n.* <வீற்றிரு-. Throne; அரசிருக்கை. *நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின்* (குறள், 789).

வீற்று vīṟṟu, *n.* <வீறு. 1. Being different; diversity; வேறுபடுகை. (பிங்.) 2. Piece; துண்டு. *வீற்று வீற்றாகி யோடி விழுதலும்* (கம்பரா. கும்பக. 187). 3. Division, class; கூறு. *தந்தை தன்னைய ராயிரு வீற்றும்* (இறை. 28). 4. Solitariness; தனிமை. (W.) 5. Curve; வளைவு. (W.)

வீற்றுச்சட்டம் vīṟṟu-c-caṭṭam, *n.* <வீற்று +. Circular frame-work; வளைவுச்சட்டம்.

வீற்றுத்தெய்வம் vīṟṟu-t-teyvam, *n.* <வீறு+. The Goddess dwelling in the body and giving it beauty; உடலிலமர்ந்து காட்சியின்பத்தை யுண்டாக்குந் தெய்வம். (சீவக. 411, உரை.)

வீற்றுப்பொருள் vīṟṟu-p-poruḷ, *n.* <வீற்று+. Sundry goods; சில்லறைப் பண்டம். (W.)

வீற்றும் vīṟṟum, *adv.* <id. In addition, besides; மற்றும். *வீற்று மாயிரம் வெங் கணை யுந்தினான்* (கந்தபு. சிங்கமு. 402).

வீற்றுவளம் vīṟṟu-vaḷam, *n.* <id.+. Natural wealth peculiar to a country; பிற நாட்டுக்கில்லாத செல்வம். (மலைபடு. 68.)

வீற்றுவளைவு vīṟṟu-vaḷaivu, *n.* <id.+. Circular arch; வட்டமான கட்டடவளைவு.

வீற்றுவீற்றாக vīṟṟu-vīṟṟāka, *adv.* <வீற்றுவீற்று+. Severally, separately; வெவ்வேறாக.

வீற்றுவீற்று vīṟṟu-vīṟṟu, *n.* <வீற்று+. Separateness; வெவ்வேறு. *வீற்றுவீற்றாடு மயிலினம்போல்* (களவழி. 29).

வீறல் vīṟal, *n.* <வீறு-. Crack; வெடிப்பு.

வீறாப்பு vīṟāppu, *n.* <id. Arrogance; இறுமாப்பு. *இந்தமுறுக்கேன வீறாப்பேன்* (தனிப்பா, 1, 88, 173).

வீறிடு-தல் vīṟiṭu-, 6 *v. intr.* cf. வீரிடு-. See வீரிடு-.

வீறு[1]-தல் vīṟu-, 5 *v. intr.* 1. To be distinguished; to be eminent; மேம்படுதல். *போரூர் வீறிவா ழாறுமா முகனே* (திருப்போ. சந். குறுங்கழி. 3, 1). 2. To increase; மிகுதல். *வீறுமுண்டி மிசைந்திட* (கந்தபு. தானப. 20). 3. cf. பீறு-. To scratch, as with the point of an instrument; to tear; கீறுதல். *நின்மெய்க்கட் குதிரையோ வீறியது* (கலித். 96).—*tr.* 1. To split, cut; வெட்டுதல். *தெய்வவாளர் வீறப் பொன்றினன்* (கம்பரா. சம்பா. 43). 2. To beat, flog; அடித்தல். *அவனை நன்றாய் வீறினேன். Loc.*

வீறு[2] vīṟu, *n.* <வீறு-. 1. Distinctive excellence; தனிப்பட்ட சிறப்பு. *வீறெய்திமாண்டார்* (குறள், 665). 2. Victory; வெற்றி. *வீறுபெற*

வோச்சி (மதுரைக். 54). 3. Unique beauty; வேறொன்றிற்கில்லா அழகு. வீறுயா கலச நன்னீர் (சீவக. 489). 4. Splendour; பொலிவு. சாறயா களத்து வீறுபெறத் தோன்றி (திருமுரு. 283). 5. Greatness; பெருமை. (இலக். அக.) 6. Abundance, plenty; மிகுதி. வானிகா வீற்றிலாபம் விளை வுழிச் சேறல்போல (சேதுபு. திருநாட். 42). 7. Good fortune; merit; நல்வினை. விசையை யெனா றல கோடிய வீறிலேன (சீவக. 1814). 8. Strength, as of medicines or poisons; power; மருந்து முதலியவற்றின் வீரியம். அந்த மருந்துக்கு வீறில்லை. 9. Arrogance; கருவம். கஙகை வீறடக்கும் . . . சடையாய் (காஞ்சிப்பு. வாணிச். 84). 10. Dislike, disgust; வெறுப்பு. (யாழ். அக.) 11. Light, brightness; ஒளி. (W.) 12. Separateness; வேறு. வீறுவீ றியங்கும் (புறநா. 173). 13. Solitariness; தனிமை. (W.) 14. Blow, strike; அடி. நாலு வீறு வீறினான்.

வீறுவாதம் vīṟuvātam, *n.* <வீறு+வாதம்[2]. A form polemical discussion. See விசியுழி. வீறுவாதம புகலும்வாய் வாதகோயாளர்க்கும் (தாயு. மலைவளா. 3).

வீறெனல் vīṟeṉal, *n.* See வீரெனல்.

வு

வு vu. The compound of வ் and உ.

வூ

வூ vū. The compound of வ் and ஊ.

வெ

வெ ve. The compound of வ் and எ.

வெஃகல் veḵkal, *n.* <வெஃகு-. 1. Excessive desire; மிகுவிருப்பம். (பிங.) 2. Avarice, greed; பேராசை. (சது.)

வெஃகா veḵkā, *n.* <*vēgā*. 1. Vēkavati, a river near Conjeevaram; காஞ்சிபுரத்தருகில் ஓடும் வேகவதி நதி. சேயாறுமு வெஃகாவினுளும் . . . நீரிழிந்தவழி (S. I. I. ii, 352, 115). 2. A Viṣṇu shrine; திருமால் திருப்பதிகளு ளொன்று. (திவ். இயற். 3, 62.)

வெஃகாமை veḵkāmai, *n.* <வெஃகு-+ஆ neg. 1. Absence of desire; அவாவின்மை. 2. Absence of cupidity or covetousness; பிறர் பொருளை வெளவக் கருதாமை. (குறள், அதி. 18, தலைப்பு.) 3. Dislike, disgust; வெறுப்பு. (W.)

வெஃகு-தல் veḵku-, 5 *v. tr.* 1. To desire ardently; மிகவிரும்புதல். அருள் வெஃகி (குறள், 176). 2. To covet; பிறர்பொருளை இச்சித்தல். இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் (குறள், 174).

வெக்கடுப்பு vekkaṭuppu, *n.* <வெம்-மை+. 1. Sternness of countenance, stiffness; கடுகடுப்பு. *Loc.* 2. Sore-eyes without inflammation; கண்ணோய்வகை. (W.)

வெக்கம் vekkam, *n.* Corr. of வெட்கம்.

வெக்களி-த்தல் vekkaḷi-, 11 *v. intr.* See வெக்காளி-. (W.)

வெக்காயம் vekkāyam, *n.* prob. வெம்-மை +காய்-. Heat; தாபம். சம்சார வெக்காயந் தட்டாத படி போய் (ஈடு, 5, 9, 5).

வெக்காலி vekkāli, *n.* See வெட்காலி. (W.)

வெக்காளம் vekkāḷam, *n.* perh. வெம்-மை +காலம். 1. Fair weather without rain; மழையின்றி இனிதாயிருக்குங் காலம். (W.) 2. Sultriness; புழுக்கம். 3. Grief; துயரம். (யாழ். அக.)

வெக்காளி-த்தல் vekkāḷi-, 11 *v. intr.* <வெக்காளம். 1. To clear up, as the weather; to be bright with sunshine; வானந் தெளிவாதல். (W.) 2. To be grieved at heart; மனத்துயர்படுதல். (யாழ். அக.)

வெக்காளிப்பு vekkāḷippu, *n.* <வெக்காளி-. See வெக்காளம், 1. (W.)

வெக்கை vekkai, *n.* prob. வெம்-மை. [K. *benke*, M. *vekka*.] 1. Heat; உஷ்ணம். பூவில் வெக்கை தட்டும் (ஈடு, 5, 9, 2). 2. Sultriness; புழுக்கம். 3. Radiated heat, as from a hot place; உஷ்ணப் பிரதேசத்தினின்றும் வீசும் அனல். 4. See வெக்கைச்சூடு. 5. Pox, small-pox; வைசூரி நோய். (W.) 6. Rinderpest, cattle plague; மாட்டுநோய்வகை. (W.) 7. Threshing-floor; கடாவிடுங்களம். வெக்கைப் பகுஉப்பக டுதிர்த்த . . . செல்லினை (பதிற்றுப். 71, 3).

வெக்கைச்சூடு vekkai-c-cūṭu, *n.* <வெக்கை+. *Loc.* 1. A disease of children. See கணைச்சூடு. 2. See வெட்டை[1], 4, 5.

வெக்கைதட்டு-தல் vekkai-taṭṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To be affected with heat; to radiate heat; உஷ்ணம் உண்டாதல். பூவில் இழியில் அதில் வெக்கைதட்டு மென்று (ஈடு, 1, 4, 7). 2. To suffer from leucorrhea; வெட்டைநோயால் வருந்துதல்.

வெக்கைநோய் vekkai-nōy, *n.* <id.+. 1. See வெக்கை, 5, 6. (W.) 2. See வெட்டை[1], 4, 5. *Loc.*

வெகிச்சீமை vekiccīmai, *n.* <*bahis*+*sīmā*. Outer limit; வெளியெல்லை. புறப்பாட்

டெல்லை யென்னும் வெகிச்சிமைக்கண் வருவது அபா தானம (பி. வி. 11, உரை).

வெகிர்முகம் vekir-mukam, n. <bahu-mukha. Outer or external side; வெளிமுகம். மகரிகை நிறைய வெகிர்முக மாக்கி (பெருங். மகத. 17, 161).

வெகு[1] veku, adj. <bahu. 1. Many; அநேகமான. 2. Much; அதிகமான. வெகுகனக வொளி குலவும் (திருப்பு. 20).

வெகு[2]-த்தல் veku-, prob. 11 v. tr. & intr. <வெகு. To be excessive, abundant; மிகுத்தல். (யாழ். அக.)

வெகுச்சுரு vekuccuru, n. See வேதசுருதம், 1, 2. (பொருட். நி.)

வெகுச்சுருதம் veku-c-curutam, n. See வேதசுருதம், 1, 2. (W.)

வெகுசங்கை vekucaṅkai, n. Corr. of பகிசங்கை. Loc.

வெகுசனம் veku-caṉam, n. <வெகு+. Multitude, crowd of people; சனக்கூட்டம். Colloq.

வெகுசனவாக்கு vekucaṉa-vākku, n. <வெகுசனம்+. Popular voice or opinion; பொதுமக்களின் அபிப்பிராயம். Colloq.

வெகுசாய் vekucāy, adv. <bahuśaḥ. 1. Almost, for the most part; most probably; பெரும்பாலும். வெகுசாய் இன்று மழைபெய்யும். 2. See வேதவாய், 1.

வெகுசு vekucu, n. <id. Plenty; மிகுதி. (யாழ். அக.)

வெகுசுருதம் veku-curutam, n. <bahu-śruta. 1. Wide information; மிகுந்த கேள்வி. 2. Extensive knowledge or learning; பரந்த கல்வி. 3. A treatise on architecture, one of 32 ciṟpa-nūl, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக். சிற்பசாத. 3.)

வெகுட்சி vekutci, n. <வெகுள்-. Wrath, rage; சினம். கடையிடை தெரியார் தம்முட் டாகிய விம்ம வெகுட்சியுள் (பெருங். இலாவாண. 2, 83 - 84).

வெகுண்டம் vekuṇṭam, n. perh. வெகு+கண்டம்[3]. Sugarcane; கரும்பு. (மூ. அ.)

வெகுநோக்கு vekuṉōkku, n. <வெகுள்-+நோக்கு. Angry look; கோபப் பார்வை. வெருக்கு விடையன்ன வெகுநோக்கு (புறநா. 324).

வெகுத்தம் vekuttam, n. 1. See வேதத்துவம், 1, 2. (யாழ். அக.) 2. See வேதத்துவம், 3. (W.)

வெகுத்துவம் vekuttuvam, n. <bahu-tva. 1. Abundance; மிகுதி. 2. Plurality; பன்மை. (W.) 3. Magnificence; மகத்துவம். (W.)

வெகுதானிய vekutāṉiya, n. <Bahudhānya. The 12th year of the Jupiter cycle. See பகுதானிய.

வெகுநாயகம் veku-nayakam, n. <bahu-nāyaka. Government, rule or leadership in the hands of many; பலருடைய ஆட்சி. மொழியும் வெகுநாயகரு சேரிடமும (அறப. சத. 57).

வெகுநியாயம் veku-niyāyam, n. <bahis+nyāya. External worship; வெளியரங்கபூசை. (W.)

வெகுபத்திரி veku-pattiri, n. prob. bahu+patrī. 1. Brinjal. See கத்திரி[1]. 2. Otaheite gooseberry. See அருநெல்லி, 2. (மலை.) 3. Indian nightshade. See முள்ளி[1], 2. (சங். அக.)

வெகுபிட்டம் veku-piṭṭam, n. prob. id.+. pṛṣṭha. Expanse; விரிவு. (யாழ். அக.)

வெகுபுத்திரி veku-puttiri, n. <bahu-putrī. 1. A small plant. See கீழாநெல்லி. (தைலவ.) 2. Sacred basil. See துளசி, 1. (சங். அக.)

வெகுமஞ்சரி veku-mañcari, n. <bahu-mañjarī. Sacred basil. See துளசி, 1. (இலக். அக.)

வெகுமதி[1] veku-mati, n. <bahu+mati. Present, reward; நன்கொடை.

வெகுமதி[2]-த்தல் vekumati-, 11 v. tr. <வெகுமதி. 1. To consider to be of great value; to estimate highly; to hold in great regard; மேலாக மதித்தல். 2. See வேதமானி-, 1.

வெகுமாரி veku-māri, n. <வெகு+மாரி[1]. (யாழ். அக.) 1. Heavy rain; பெருமழை. 2. Increase; மிகுதி.

வெகுமானக்காரன் vekumāṉa-k-kāraṉ, n. <வெகுமானம+காரன்[1]. Man of pretensions; பாசாங்குக்காரன். (W.)

வெகுமானம் vekumāṉam, n. <bahu-māna. 1. See வெகுமதி. 2. High esteem, great respect; பெருமதிப்பு. வெகுமானமாகிலு மவமானமாகிலும் மேன்மையோர் செய்யி லழகாம் (அறப. சத. 45). 3. Civility; உபசாரம். (W.) 4. Pretension; பாசாங்கு. (W.)

வெகுமானி-த்தல் vekumāṉi-, 11 v. <வெகுமானம். tr. 1. To treat with respect; கண்ணியம்பண்ணுதல். 2. To treat with civility; உபசரித்தல். (W.) 3. To make presents; இனாங் கொடுத்தல்.—intr. To pretend to greatness; பெருமைபாராட்டுதல். (W.)

வெகுமுகம் veku-mukam, n. <வெகு+. That which divides into several branches in many directions; பலவாறகக் கிளைப்பது. (யாழ். அக.)

வெகுமூத்திரம் veku-mūttiram, *n.* <*bahu-mūtra.* Diabetes. See பகுமூத்திரம். (M. L.)

வெகுமூலம் vekumūlam, *n.* <*bahu-mūla.* Horse-radish tree. See முருங்கை. (இலக். அக.)

வெகுர் vekur, *n.* <வேர்க்குரு. Rash due to prickly heat; வேர்க்குரு. (W.)

வெகுரசம் veku-racam, *n.* <*bahu-rasa.* Sugarcane; கரும்பு. (மலை.)

வெகுரூபன் veku-rūpaṉ, *n.* <*bahu-rūpa.* 1. Chameleon. See பச்சோந்தி. (சங். அக.) 2. Šiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.) 3. Viṣṇu; திருமால். (யாழ். அக.) 4. Brahmā; பிரமன். (யாழ். அக.) 5. Kāma; மன்மதன். (யாழ். அக.)

வெகுலாங்கம் vekulāṅkam, *n.* Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (மலை.)

வெகுலாதி vekulāti, *n.* See வெகுலாலி. (சங். அக.)

வெகுலாலி vekulāli, *n.* <*bahulā.* A species of cardamom; சிற்றேலம். (மலை.)

வெகுவசனம் veku-vacaṉam, *n.* <*bahu-vacana.* (Gram.) Plural number. See பகுவசனம். (பி. வி. 24, உரை, பக். 44.)

வெகுவாசமுடையயோகி veku-vācam-uṭaiya-yōki, *n.* prob. வெகு + வாசம்[1] + உடை-மை +. Sweet flag; வசம்பு. (சங். அக.)

வெகுவாய் veku-v-āy, *adv.* <id. + ஆ[6]-. (W.) 1. Very much, greatly; மிகுதியாக. 2. See வெகுசாய், 1.

வெகுவாய்ச்சொல்(லு)-தல் vekuvāy-c-col-, *v. tr.* <வெகுவாய் +. 1. To speak at great length; விஸ்தாரமாகச் சொல்லுதல். 2. To speak with great insistence; வற்புறுத்திக் கூறுதல். (W.)

வெகுவிதம் veku-vitam, *n.* <*bahu-vidha.* Multiplicity; multifariousness; நானாவகை. (சூடா.)

வெகுவிரீகி vekuvirīki, *n.* <*bahu-vrīhi.* (Gram.) An elliptical compound word. See அன்மொழித்தொகை. (பி. வி. 20, உரை.)

வெகுள்(ளு)-தல் vekuḷ-, 2 *v. tr. & intr.* 1. To be angry; to be enraged at; கோபித்தல். வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர் (நாலடி, 64). 2. To hate, dislike; பகைத்தல். கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொருள் (குறள், 870).

வெகுள்வு vekuḷvu, *n.* <வெகுள்-. See வெகுளி, 1. (W.)

வெகுளாமை vekuḷāmai, *n.* <id. + ஆ neg. Non-irascibility, absence of anger; கோபியாமை. புணரின் வெகுளாமை நன்று (குறள், 308).

வெகுளி vekuḷi, *n.* <id. 1. Anger, wrath, one of *mu-k-kuṟṟam,* q.v.; முக்குற்றங்களுள் ஒன்றான கோபம். வெகுளி கணமேயுங் காத்த லரிது (குறள், 29). 2. Dislike; hate; வெறுப்பு. ஒரு பொருளிடத்தும் விழைவொடு வெகுளியுறாது (திருப்போ. சந். குறுங்கழி. 5, 3). 3. [T. *vekali.*] Simple-minded person; கபடமற்றவ-ன்-ள்.

வெகுளிப்பு vekuḷippu, *n.* <id. See வெகுளி, 1. (திவ். இயற். திருவிருத். 17, வ்யா. பக். 117.)

வெங்கண் veṅkaṇ, *n.* <வெம்-மை +. 1. Fiery eye; அழலெழ விழிக்குங் கண். வெங்கட் புள்ளூர்ந்து வந்து (திவ். திருவாய். 6, 8, 5). 2. Cruelty; கொடுமை. வெங்கண் வேந்தர் (பெருங். வத்தவ. 6, 32) 3. Jealousy; பொறாமை. (W.) 4. Enmity, spite, animosity; பகைமை. (W.) 5. Evil eye; கண்ணூறு. *Colloq.* 6. A herring, golden glossed with purple. See தத்துவா. தன் கண்ணைக் கொடுத்து வெங்கண்ணை வாங்கவேண்டும்.

வெங்கண்டல் veṅ-kaṇṭal, *n.* <வெண்-மை +. Papery-barked obtuse-leaved mangrove, m. tr., *Aviccurria officialis-typica;* மரவகை. (L.)

வெங்கண்ணன் veṅkaṇṇaṉ, *n.* <வெங்கண். See வெங்கண்புள்தோஷம். (பாலவா. 79.)

வெங்கண்புள்தோஷம் veṅkaṇ-puḷ-tōṣam, *n.* <id. +. A disease of children ascribed to the influence of evil eye of birds; பட்சிதோஷத்தால் வருங் குழந்தைநோய்வகை. (பாலவா. 78.)

வெங்கணன் veṅkaṇaṉ, *n.* <id. Cruel man; கொடியவன். அவ்வெங்கணனைச் சமணன் எளிது முந்தி வினவுற்றான் (பிரபோத. 18, 23).

வெங்கணா veṅkaṇā, *n.* prob. வெம்-மை + காண்-. See வெங்கண், 6.

வெங்கணாத்தி veṅkaṇātti, *n.* See வெங்கிணாத்தி. (சங். அக.)

வெங்கதிர் veṅ-katir, *n.* <வெம்-மை +. See வெங்கதிர்ச்செல்வன். தற்சேரா வெந்நிழலோ ரெல்லோர்க்கும் வெங்கதிராம் (பு. வெ. 9, 34).

வெங்கதிர்ச்செல்வன் veṅkatir-c-celvaṉ, *n.* <வெங்கதிர் +. Sun; சூரியன். விசும்பி னிருளகற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வன் போல (புறநா 56).

வெங்கதிர்மதலை veṅkatir-matalai, *n.* <id. + மதலை[1]. Karṇa; கன்னன். (பிங்.)

வெங்கதிரோன் venkatirōṉ, n. <id. See வெஞ்சதிர்ச்செல்வன். வெங்கதிரோன் குலத்துக் கோர் விளக்காய்த் தோன்றி (திவ். பெருமாள். 10, 1).

வெங்கம் venkam, n. prob. bhaṅga. Extreme poverty; மிக்க வறுமை. வெங்கம் பரந்த அம்மையார்க்கு அமுதுபடி திருவிளக்கெண்ணெய்.

வெங்கலபாத்திரம் veṅkala-pāttiram, n. <வெங்கலம் + பாத்திரம்². Bronze vessel for domestic use; வீட்டுக்குரிய வெண்கலத்தாற் செய்த பாத்திரம்.

வெங்கலம் veṅkalam, n. Corr. of வெண்கலம்¹. (C. G.)

வெங்கலாமை veṅkalāmai, n. prob. வெங்கலம் + ஆமை. A kind of tortoise; ஆமைவகை.

வெங்கள் veṅ-kaḷ, n. <வெம்-மை + கள்³. Highly intoxicating liquor; கடுக மயக்குங் கள். வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணி (சிலப. 10, 131).

வெங்களம் veṅ-kaḷam, n. <id. + களம்². Battlefield; போர்க்களம். மறமன்னர் வெங்களத்து வேலுயர்த்த வேந்து (பு. வெ. 9, 11).

வெங்கன் veṅkaṉ, n. <வெங்கம். Poverty-stricken person, pauper, used in contempt; தரித்திரன். (W.)

வெங்காக்கணம் veṅ-kākkaṇam, n. <வெண்-மை +. White-flowered mussel-shell creeper. See வெள்ளைக்காக்கணம். (பரி. அக.)

வெங்காயத்தாமரை veṅkāya-t-tāmarai, n. prob. வெங்காயம் +. Hyacinth, a parasitic water-plant; நீர்ப்பூடுவகை. Mod.

வெங்காயப்பூக்கோரை veṅkāya-p-pū-k-kōrai, n. prob. id. + பூ³ +. A kind of sedge; கோரைவகை. (M. N.A.D. II, 170.)

வெங்காயம் veṅ-kāyam, n. See வெண்காயம். (பதார்த்த. 445.)

வெங்காயவெடி veṅkāya-veṭi, n. See வெண்காயவெடி. Loc.

வெங்கார்¹ veṅ-kār, n. <வெம்-மை + காரம்². Heat; வெப்பம். (யாழ். அக.)

வெங்கார்² veṅ-kār, n. <id. +. A kind of paddy; நெல்வகை.

வெங்கார்நாற்றம் veṅkār-nāṟṟam, n. <வெங்கார்¹ +. Odour caused by rain falling on hot, dry ground; தலைப்பெயல் மழையாற் காய்ந்த மண்ணினின்று எழும் ஆவிநாற்றம். காடுகள் தரும் வெங்கார்நாற்றமும் (பரிபா. 20, 10, உரை).

வெங்கார்மண் veṅkār-maṇ, n. <id. +. Soil hot with sun's heat; சூரியவெப்பத்தாற் சூடேறிய நிலம். (சீவக. 2503, உரை.)

வெங்காரம்¹ veṅ-kāram, n. prob. வெண்மை + காரம்¹. Borax, *Sodae soboras;* மருந்துச்சரக்குவகை. (பதார்த்த. 1103.) வெங்காரம் வெய் தெனினு நோய்தீர்க்கும் (நீதிநெறி. 59).

வெங்காரம்² veṅkāram, n. prob. வெம்-மை + id. A kind of caustic; புண்ணுக்கு இடும் ஒரு வகைக் காரம்.

வெங்காரிப்பு veṅkārippu, n. <வெங்கார்¹. Cracking of agricultural land by excessive heat; வயல்நிலம் அதிகவெப்பத்தால் வெடிக்கை. Loc.

வெங்காரிப்புவெட்டு-தல் veṅkārippu-veṭṭu-, v. intr. <வெங்காரிப்பு +. To open the ridge for watering a field for the first time after harvest; அறுவடைக்குப் பிறகு வயலுக்கு நீர்விட வரப்பு வெட்டுதல். Tj.

வெங்காருடைப்பு veṅkār-uṭaippu, n. <வெங்கார்¹ + உடைப்பு¹. Cracking of ridges in wet lands owing to *veṅkār;* சூரிய வெப்பத்தால் வயல்வரப்புப் பிளந்திருக்கை. Tj.

வெங்கான்வெளி veṅ-kāṉ-veḷi, n. <வெம்-மை + கான்³ + வெளி¹. Arid land, desert; நீரற்ற பிரதேசம். (யாழ். அக.)

வெங்கிஞாத்தி veṅkiñātti, n. A huge, mountain snake; பெரிய மலைப்பாம்புவகை. (W.)

வெங்கியம் veṅkiyam, n. cf. *vyaṅgya.* 1. Suggested sense. See வியங்கியம், 1. 2. Line of demarcation; எல்லைவரம்பு. Loc.

வெங்கிராயன்வெளி veṅkirāyaṉveḷi, n. See வெங்கான்வெளி. (யாழ். அக.)

வெங்குசம்பா veṅku-campā, n. prob. வெம்-மை + சம்பா¹. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. (A.)

வெங்குரு veṅkuru, n. <id. + குரு⁵. 1. Shiyali; சீகாழி. சோலைகள் சூழ்ந்த வெங்குரு மேவி யுள்வீற்றிருந்ததாரே (தேவா. 85, 1). 2. Yama; யமன். கடுஞ்சூதர் . . . பற்றித்தம வெங்குருவின் பாற்காட்ட (போற்றிபஃறொடை).

வெங்கை veṅkai, n. Veṅkaṉūr in Trichinopoly District; திரிச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவைச் சார்ந்த வெங்கனூர். (G. Tp. D. I, 308.)

வெங்கைக்கலம்பகம் veṅkai-k-kalam-pakam, n. <வெங்கை +. A *kalampakam* poem on Śiva at Veṅkai, by Civappirakācar; வெங்கைச் சிவபிரான்மீது சிவப்பிரகாசர் பாடிய கலம்பக நூல்.

வெங்கைக்கோவை veṅkai-k-kōvai, n. <id.+. A *kōvai* poem on Śiva at Veṅkai, by Civappirakācar; வெங்கைச் சிவபிரான்மீது சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய கோவைப்பிரபந்தம்.

வெங்கையலங்காரம் veṅkai-y-alaṅkāram, n. <id.+. A work on Śiva at Veṅkai, by Civappirakācar; வெங்கைச் சிவபிரான்மீது சிவப்பிரகாசர் பாடிய பிரபந்தங்களுள் ஒன்று.

வெங்கையுலா veṅkai-y-ulā, n. <id.+. A *ulā* poem on Śiva at Veṅkai, by Civappirakācar; வெங்கைச் சிவபிரான்மீது சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய உலாப்பிரபந்தவகை.

வெங்கோல் veṅ-kōl, n. <வெம்-மை+கோல்[1]. See வெங்கோன்மை. (*ஏலாதி*, 10.)

வெங்கோலன் veṅkōlaṉ, n. <வெங்கோல். Tyrant, cruel ruler; கொடுங்கோலையுடைய மன்னன். *வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலன்* (*குறள்*, 563).

வெங்கோன்மை veṅkōṉmai, n. <id. Cruel government; tyrannical rule; கொடுங்கோல்.

வெச்சம் veccam, n. [T. *bejjamu*.] A defect in rubies; மாணிக்கக் குற்றவகை. *வெச்சம் பொரிவு* (*கல்லா*. 98).

வெச்சமுது veccamutu, n. <வெச்சு+அமுது. Cooked food; சமைத்த உணவு. *வெச்சமுது மணடபமும்* (T. A. S. i, 100).

வெச்சு veccu, n. <வெய்து. Heat; வெம்மை.

வெச்சுவெச்செனல் veccuveccenal, n. See வெச்செனல். (W.)

வெச்சுவெந்நீர் veccu-vennīr, n. <வெச்சு+. Hot water; சுடுநீர். (*யாழ். அக*.)

வெச்செனல் veccenal, n. <வெச்சு. [T. *veccana*, K. *beccane*.] Expr. of (a) being hot, becoming heated; வெம்மைக்குறிப்பு. *தணணென்று வெச்சென்று* (*குமர. பிர. மீனுட். பிள்ளைத்*. 1): (b) being harsh; கடுமையாதற் குறிப்பு. *தமநீஞ் சொல் வெச்சென்றிடச் சொல்லி* (*சீவக*. 2015).

வெச்செனவு veccenavu, n. <வெச்செனல். Heat; சூடு. *தணணெனவும் வெச்செனவுந் தந்து* (*சேதுபு. கடவுள்*. 3).

வெசவி vēcavi, n. [T. *vēsavi*, K. *besige*.] Hot weather; உஷ்ணகாலம்.

வெஞ்சம்[1] veñcam, n. Corr. of வஞ்சம்[1].

வெஞ்சம்[2] veñcam, n. cf. வெஞ்சினம்[1]. Anger; கோபம். (*யாழ். அக*.)

வெஞ்சமம்[1] veñ-camam, n. <வெம்-மை+சமம்[2]. (Mus.) A melody-type of the *pālai* class; பாலைப்பண்வகை. (*நமபியகப்*.)

வெஞ்சமம்[2] veñ-camam, n. <id.+சமம்[3]. War, battle; போர். *விளிந்தா ரொழிந்தார வெஞ்சமத்தில்* (*பாரத. பனனிரணடாம*. 73).

வெஞ்சமன் veñ-camaṉ, n. <id.+சமன்[2]. Yama; யமன். (W.)

வெஞ்சனபண்டாரம் veñcaṉa-paṇṭāram, n. <வெஞ்சனம+. See வெஞ்சனம், 1. *வெஞ்சனபணடாரம கொள்ளவும்* (S. I. I. iv, 292).

வெஞ்சனம் veñcaṉam, n. <*vyañjana*. 1. Vegetable relish; சமைத்த கறியுணவு. *Colloq*. 2. Condiment; கறிக்குதவும் பண்டம். 3. Sauce; குழம்பு. (W.) 4. Consonant; மெய்யெழுத்து. (W.)

வெஞ்சிலைச்செல்வன் veñ-cilai-c-celvaṉ, n. <வெம்-மை+சிலை[3]+. Vīrabhadra; வீரபத்திரன். (W.)

வெஞ்சினம்[1] veñ-ciṉam, n. <id.+. Extreme anger; கடுங்கோபம். *வெஞ்சின மின்மையும்* (*சிறுபாண*. 210).

வெஞ்சினம்[2] veñciṉam, n. See வெஞ்சனம், 1, 2, 3. *வெஞ்சினஙகளென்றும் விருமபாளே* (*தனிப்பா*. i, 304, 25).

வெஞ்சுடர் veñ-cuṭar, n. <வெம்-மை+. Sun; சூரியன். *வெஞ்சுட ரொளியுநீ* (*பரிபா*. 3, 67). (*பிங*.)

வெஞ்சுடர்க்கிரணன் veñ-cuṭar-k-kiraṇaṉ, n. <id.+சுடர்+. Sun; சூரியன். (*திவா*.)

வெஞ்சொல் veñ-col, n. <id.+சொல்[3]. Angry, harsh word; கடுஞ்சொல். *கருமன நச்சு வெஞ்சொற கட்டியஙகாரன்* (*சீவக*. 744).

வெஞ்சோறு[1] veñ-cōṟu, n. <id.+சோறு[3]. Fresh, cooked rice, as hot; சுடுசோறு. *எயிற்றிய ரட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு* (*சிறுபாண*. 175).

வெஞ்சோறு[2] veñ-cōṟu, n. <வெண்-மை+id. Plain rice, without curry; கறி சேர்க்கப்படாத சோறு.

வெட்கக்கேடு veṭka-k-kēṭu, n. <வெட்கம்+. Disgrace, shame. See வெட்கம். *சொன்னால் வெட்கக்கேடு; அழுதால் துக்கக்கேடு*.

வெட்கங்கெட்டவன் veṭkaṅ-keṭṭavaṉ, n. <id.+. Shameless fellow; மானமற்றவன்.

வெட்கங்கெடு-த்தல் veṭkaṅ-keṭu-, v. tr. <id.+. To treat shamefully, to disgrace; அவமானப்படுத்துதல். (W.)

வெட்கஞ்சிக்கி vetkañ-cikki, n. <id.+ சிக்கு[4]. Want of modesty; நாணமின்மை. (W.)

வெட்கப்படு-தல் vetka-p-patu-, v. intr. <id.+. 1. To be ashamed; to feel shame; நாணமடைதல். 2. To be bashful; கூச்சமடைதல். அந்தப்பெண் புருஷ்ஷன் வர வெட்கப்படுகிறாள்.

வெட்கப்படுத்து-தல் vetka-p-patuttu-, v. tr. <id.+. To put to shame; to disgrace; அவமானப்படச் செய்தல். (W.)

வெட்கம் vetkam, n. <வெட்கு-. 1. Shame; disgrace; அவமானம். (சூடா.) வெட்கந்தீர்க்கவின்றி நாளே (இராமநா. யுத்த. 32). 2. Modesty, bashfulness, coyness; கூச்சம்.

வெட்கறை vetkarai, n. <id.+அறு-. See வேட்கங்கெட்டவன். (W.)

வெட்காலி vet-kāli, n. perh. வெண்-மை+ கால்[1]. A kind of button tree, l. tr., *Anogeissus latifolia;* மரவகை. (L.)

வெட்கிளுவை vet-kiluvai, n. prob. id. +. Hill balsam tree. See காட்டுக்கிளுவை. (W.)

வெட்கு-தல் vetku-, 5 v. intr. <வெள்கு-. [K. belku.] 1. To be ashamed; நாணப்படுதல். 2. To be bashful; கூச்சப்படுதல். 3. To be afraid; அஞ்சுதல். (W.)

வெட்குவெட்கெனல் vetku-vetkenal, n. Redupl. of வெட்கு-. Expr. of shame; வெட்கக்குறிப்பு. (யாழ். அக.)

வெட்கெனல் vetkenal, n. Expr. of shallowness, superficiality, empty-headedness; வெள்ளறிவினுற்றக் குறிப்பு. வெட்கென்றுரா வெஞ்சொலா லின்புறுவார் (நான்மணி. 73).

வெட்சி vetci, n. 1. Scarlet ixora, m. sh., *Ixora coccinea;* செடிவகை. செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் (திருமுரு. 21). 2. (Puṟap.) Theme describing a king's follower wearing *vetci* flowers and capturing the cows of the enemy, as an act of war; போர்த்தொடக்கமாக வெட்சிப்பூ வணிந்து பகைவர் நிரையைக் கவர்தலைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 57.)

வெட்சிக்கரந்தை vetci-k-karantai, n. <வெட்சி+. (Puṟap.) Theme describing the rescue of cows from the enemies who had captured them; பகைவர் கவர்ந்துகொண்ட ஆனிரையை மீட்பதைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 57, உரை.)

வெட்சிமறவர் vetci-maṟavar, n. <id.+. Soldiers who capture the cows of the enemy; பகைவர் நிரையைக் கவரச்செல்லும் மறவர். (தொல். பொ. 58, உரை.)

வெட்சியரவம் vetci-y-aravam, n. <id. +அரவம்[2]. (Puṟap.) Theme describing the tumult of warriors making preparations to go forth to capture enemy's cows; பகைமுனையிடத்து நிரைகவரப் போகுங்கால் உண்டாம் ஆரவாரத்தைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 1, 3.)

வெட்ட vetta, adj. perh. வெளி[1]. 1. Much; அதிகமான. 2. Clear, plain; தெளிவான. (W.)

வெட்டம் vettam, n. perh. id. [M. *vettam.*] Light; வெளிச்சம். *Nāñ.*

வெட்டரிவாள் vettarivāḷ, n. <வெட்டு- +. Billhook; அரிவாள்வகை.

வெட்டவழி vetta-vaḻi, n. prob. வெட்ட+. Frequented way; beaten track; பலர்செல்லும் நெறி. (W.)

வெட்டவிடி vettaviti, n. Redupl. of விடி[2]. Break of day, early dawn; அதிகாலை. (திவ். திருப்பா. 29, வ்யா. பக். 248.)

வெட்டவெடி-த்தல் vetta-veti-, v. intr. Redupl. of வெடி-. To be wild with anger; அதிகக் கோபங்கொள்ளுதல். வெட்டவெடித்தாக் கோா வெவ்வழலன்காண் (தேவா. 1143, 9).

வெட்டவெளி vetta-veli, n. Redupl. of வெளி[1]. 1. Open plain; திறந்த வெளியிடம். வெட்டவெளியாக விளங்கும் பராபரமே (தாயு. பராபர. 362). 2. Vacuum; சூனியமான இடம். (W.)

வெட்டவெளிச்சம் vetta-veliccam, n. <வெட்ட+. 1. Broad daylight; பெரும் பிரகாசம். (W.) 2. That which is clearly evident; வெளிப்படையானது.

வெட்டவெளியாக vettaveli-y-āka, adv. <வெட்டவெளி+. Publicly; வெளிப்படையாக. (W.)

வெட்டருமூலி vettarāmūli, n. Bristly buttonweed. See நத்தைச்சூரி. (யாழ். அக.)

வெட்டனம் vettaṉam, n. See வெட்டெனம். (யாழ். அக.)

வெட்டனவு vettaṉavu, n. <வெட்டெனல். (யாழ். அக.) 1. Cruelty; கடுமை. 2. Hardness; கெட்டியாயிருக்கை. 3. Force; வலாற்காரம். 4. Being cut and dry; வெடுக்குத்தனம்.

வெட்டாங்கிளி vettāṅ-kiḷi, n. <வெட்டு- +. Large locust; வெட்டுக்கிளி. (W.)

வெட்டாட்டம் vettāttam, n. <id.+. A game of dice; தாய ஆட்டவகை. *Loc.*

வெட்டாந்தரை veṭṭān-tarai, *n.* <வெட்டை[2]+ஆ[6]-+தரை[3]. Dry, hard ground, without vegetation; காய்ந்திறுகிய நிலம். (*யாழ். அக.*)

வெட்டி[1] veṭṭi, *n.* <வெட்டு-. [T. *vaṭṭi*, K. *batte*, M. *veṭṭi*.] 1. Spade; மண்வெட்டி. (W.) 2. Path, road, way; வழி. (*சது.*) *ஒளியெலா நிரம பிய நிலைகளோ வெட்டியே* (*அருட்பா*, vi, *ஆறருமை கூறல்*, ii, 2). 3. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 87.) 4. See வெட்டியான், 1, 2.

வெட்டி[2] veṭṭi, *n.* cf. *vyartha*. [T. *vaṭṭi*, O. K. *bitti*, M. *veṭṭi*.] Uselessness, worthlessness; பயனின்மை. *என்னை வெட்டிக்குபெற்று வேலிக்காலிற் போட்டிருககிறதா ?*

வெட்டி[3]-த்தல் veṭṭi-, 11 *v. intr.* prob. வெட்டு-. To be harsh, rough or violent; கடுகடுப்பாதல். *இத்தனைபோது படுதநின சிறுமை யாலே வெட்டிதது* (*திவ். திருநெடுந.* 21, *வ்யா. பக்.* 188).

வெட்டி[4] veṭṭi, *n.* See வெட்டிவேர். (*யாழ். அக.*)

வெட்டிக்காசு veṭṭi-k-kācu, *n.* <வெட்டி[1] +காசு[3]. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Cg. 1068.)

வெட்டிக்குப்பெறு-தல் veṭṭikku-p-peṟu-, *v. tr.* <வெட்டி[2]+. To get gratis or for nothing; இலவசமாகக் கிடைத்தல். *Colloq.*

வெட்டிக்கொட்டு-தல் veṭṭi-k-koṭṭu-, *v. tr.* <வெட்டு-+. 1. To dig and remove, as earth; மண்முதலியன தோண்டி அப்புறப்படுத்துதல். 2. See வெட்டிச்சாய்-, 3. *அவன் வெட்டிக்கொட்டி ஞனே ?* 3. See வெட்டிக்கொடு-. *Loc.*

வெட்டிக்கொடு-த்தல் veṭṭi-k-koṭu-, *v. tr.* <id.+. 1. To give liberally, used ironically; தாராளமாகக் கொடுத்தல். 2. To help one with; உதவுதல்.

வெட்டிச்சாய்-த்தல் veṭṭi-c-cāy-, *v. tr.* <id.+. 1. To cut down; மரம் முதலியன முறித்து வீழ்த்துதல். 2. To kill outright; கொல்லுதல். (W.) 3. To accomplish, as great things, used ironically; பெருங்காரியங்களைச் செய்தல். *Colloq.* 4. See வெட்டிக்கொடு-. *Loc.*

வெட்டிச்சோறு[1] veṭṭi-c-cōṟu, *n.* <வெட்டி[1]+சோறு[1]. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (Insc.)

வெட்டிச்சோறு[2] veṭṭi-c-cōṟu, *n.* <வெட்டி[2]+id. Food given to a useless mouth; தண்டச்சோறு.

வெட்டிது veṭṭitu, *n.* <வெட்டி-மை. [K. *beṭṭitu*.] That which is harsh, rough or violent, as cutting; கடுமையானது. *வெட்டிதாக வார்தமை சொல்ல* (*ரடு*, 3, 5, 7).

வெட்டிநிலம் veṭṭi-nilam, *n.* <வெட்டி[2] +. Untilled land, as lying waste; தரிசுநிலம். *Loc.*

வெட்டிப்பயல் veṭṭi-p-payal, *n.* <id.+. Worthless fellow; உபயோகமில்லாதவன். (W.)

வெட்டிப்பாட்டம் veṭṭi-p-pāṭṭam, *n.* <வெட்டி[1]+பாட்டம்[1]. An ancient tax; பழைய வரிவகை. *வெட்டிப்பாட்டமும . . . எபபோபபட்ட இறைகளு முட்பட* (Insc.).

வெட்டிப்பாடு-தல் veṭṭi-p-pāṭu-, *v. tr.* <வெட்டு-+. To compose a poem in retort, without using the opponent's phraseology; ஒரு புலவன் தன்னைப் பழித்துக்கூறிய சொற்களாலன்றிப் பிறவாறு அவனைப்பழித்துப் பாடுதல்.

வெட்டிப்புடவை veṭṭi-p-puṭavai, *n.* <வெட்டி[1]+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 91.)

வெட்டிப்புரட்டு-தல் veṭṭi-p-puraṭṭu-, *v.* <வெட்டு-+. *intr.* To work hard, used ironically; கடுமையாக வேலைசெய்தல். *Colloq.*—*tr.* See வெட்டிச்சாய்-, 3.

வெட்டிப்பேச்சு veṭṭi-p-pēccu, *n.* <வெட்டி[2]+. Vain talk, useless speech; வீண் வார்த்தை. *வெட்டிப்பேச்சுப் பேசாதே காரியததை முடி.*

வெட்டிப்பேசு-தல் veṭṭi-p-pēcu-, *v.* <வெட்டு-+. *tr.* 1. To retort, refute; எதிர்த்துச் சொல்லுதல். 2. To rebuke, chide; கண்டித்துச் சொல்லுதல். (*சங். அக.*)—*intr.* To speak harshly; கடுமையாகப் பேசுதல்.

வெட்டிமுறி-த்தல் veṭṭi-muṟi-, *v. tr.* <id.+. See வெட்டிச்சாய்-, 1, 2, 3.

வெட்டிமை veṭṭimai, *n.* <id. 1. Harshness, roughness; கொடுமை. 2. Harshness of speech; பேச்சு நிஷ்டூரம். *உறவற்ற சொல்லாலே வெட்டிமை யெல்லாம் சொல்லவில்லை* (*திவ். திருப்பா.* 15, *வ்யா. பக்.* 149). 3. Anger; சினம். (*சங். அக.*) 4. Service of a Veṭṭiyāṉ; வெட்டியானூழியம். (R. T.)

வெட்டியார்பறையர் veṭṭiyār-paṟaiyar, *n.* <வெட்டியான்+. A sub-division of the Paṟaiyas, who act as drummers on certain ceremonial occasions; சில விசேடகாலங்களிற் பறைகொட்டல் புரியும் பறையர்வகையார். (M.M. 655.)

வெட்டியான் veṭṭiyāṉ, *n.* prob. வெட்டு-. [T. *veṭṭivāḍu*.] 1. A village menial servant; ஓர்வகைக் கிராம ஊழியக்காரன். (C. G.) 2. One

who cremates corpses; சவஞ் சுடுவோன். (யாழ். அக.) 3. An insect that cuts off the leaves of crops; பயிர்களை வெட்டியழிக்கும் பூச்சிவகை. (W.)

வெட்டிரும்பு vettirumpu, n. <id. +. Cold chisel; இரும்புவெட்டும் உளி. (யாழ். அக.)

வெட்டிவரி veṭṭi-vari, n. <வெட்டி¹ + வரி⁵. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 81.)

வெட்டிவார்த்தை veṭṭi-vārttai, n. <வெட்டி² +. See வெட்டிப்பேச்சு. Colloq.

வெட்டிவீரன் veṭṭi-vīraṉ, n. prob. வெற்றி +. Man of supreme heroism; சுத்தவீரன். (யாழ். அக.)

வெட்டிவேதினை veṭṭi-vētiṉai, n. perh. வெட்டி¹ + vētana. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Tj. 94.)

வெட்டிவேர் veṭṭi-vēr, n. <வெட்டி⁴+. [T. vaṭṭivēru, M. veṭṭivēru.] 1. Cuscus-grass. See இலாமிச்சை. (பதார்த்த. 477.) 2. Black cuscus-grass. See குறுவேர்¹. Loc.

வெட்டிவேர்நாணன் veṭṭivēr-nāṇaṉ, n. <வெட்டிவேர் + நாணன்². The Indian Cupid; காமன். (நாமதீப. 59, உரை.)

வெட்டிவேலை veṭṭi-vēlai, n. <வெட்டி² +. Futile enterprise, unprofitable or useless task; பயனற்ற காரியம். Colloq.

வெட்டிவை veṭṭivai, n. See வெட்டிமை, 1, 2, 3. (யாழ். அக.)

வெட்டு¹-தல் veṭṭu-, 5 v. tr. 1. To cut, as with a sword or axe; to cut off; வாள் முதலியன வற்றால் பிளவுபட எறிதல். அரியயன்றலை வெட்டி வட்டாடினா (தேவா. 369, 2). 2. To engrave; எழுத்து முதலியன பொறித்தல். 3. To dig, as a well; தோண்டுதல். கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டது. 4. To strike off, as the top of a measure, in measuring grain; தானியவளவில் தலைவழித்தல். தலைவெட்டி அள. 5. To crop, as the head; தலைமயிரைக் கத்தரித்தல். Mod. 6. To cut, as cloth; துணி முதலியன துண்டித்தல். Mod. 7. To take away, remove, as a piece in chess and other games; ஆட்டக்காயைப் பயனற்றதாக நீக்குதல். 8. To injure, mar, as insects; புழுக் கடித்தல். 9. To destroy, annihilate; அழித்தல். 10. To contradict, refute, retort; மறுத்துரைத்தல். எப்போதும் வெட்டியே பேசுகிறான். 11. To speak harshly; கடிந்து பேசுதல்.—intr. 1. To be harsh, rough; கடுமையாதல். வெட்டிய மொழியினன் (கம்பரா. குகப். 9). 2. To flash suddenly, as lightning; பளிச்சென மின்னுதல். மின்னல் வெட்டுகிறது. 3. To have a sudden stroke of fortune; திடீரென்று அதிர்ஷ்ட முண்டாதல். அவனுக்குத் திடீரென ஒரு வெட்டு வெட்டிற்று.

வெட்டு² veṭṭu, <வெட்டு-. n. 1. Cutting; துண்டிப்பு. ஒரு வெட்டில் அந்த மரம் விழும். 2. Wound, cut; வெட்டுதலா லுண்டாம் புண் முதலியன. 3. Engraving; எழுத்து முதலியன பொறிக்கை. கல்வெட்டுச் சாசனம். 4. An ancient small coin; ஒருவகைப் பழைய சிறுநாணயம். தன்னுடைய வெட்டென்றும் (பணவிடு. 143). 5. Cutting by tailor; தையல்துணி வெட்டுகை. Mod. 6. Cropping the hair; மயிர்கத்திரிக்கை. Mod. 7. Removing a piece in chess and other games; ஆட்டக்காயை நீக்குகை. 8. Stroke of fortune; திடீரென வரும் அதிர்ஷ்டம். அவனுக்குத் திடீரென ஒரு வெட்டு வெட்டிற்று. இரண்டாயிர ரூபா கிடைத்தது. 9. Ostentation, pomp; பகட்டு. Loc. 10. Cunning, hypocrisy, deceit; வஞ்சனை.—int. An expression used in driving away dogs; நாயை ஓட்டும்போது கூறுஞ் சொல். Loc.

வெட்டுக்கட்டை veṭṭu-k-kaṭṭai, n. <வெட்டு +. Stump; கிளையற்ற அடிமரம்.

வெட்டுக்கத்தி veṭṭu-k-katti, n. <id. +. Cleaver, chopper; கத்திவகை. (C. G.)

வெட்டுக்கல் veṭṭu-k-kal, n. <id. +. Laterite. See சொறிக்கல். Loc.

வெட்டுக்கன்று veṭṭu-k-kaṉṟu, n. perh. id. +. Weaned calf; பால்மறந்த கன்று. (யாழ். அக.)

வெட்டுக்காடு veṭṭu-k-kāṭu, n. <id. + காடு¹. Jungle land cleared and brought under cultivation; திருத்தியமைத்த காட்டுநிலம். (R. T.)

வெட்டுக்காயம் veṭṭu-k-kāyam, n. <id. + காயம்². Cut, incised wound; வெட்டினாலுண்டாம் புண். (M. L.)

வெட்டுக்கால் veṭṭu-k-kāl, n. <id. + கால்¹. An inauspicious sign or mark in cattle; மாட்டின் தீச்சுழிவகை. (பெ. மாட்.)

வெட்டுக்கிளி veṭṭu-k-kiḷi, n. <id. +. Large grasshopper, locust. See மழைச்சிளி, 1. (W.)

வெட்டுக்குத்து veṭṭu-k-kuttu, n. <id. +. Fighting with sharp weapons; கத்தி முதலிய கூரான ஆயுதங்களைக் கொண்டு செய்யுஞ் சண்டை.

வெட்டுக்குத்துப்பழி veṭṭukkuttu-p-paḻi, n. <வெட்டுக்குத்து +. See வெட்டுப்பழி. Colloq.

வெட்டுக்குருத்து veṭṭu-k-kuruttu, n. <வெட்டு +. Shoot sprouting in a lopped tree; வெட்டுப்பட்ட இடத்திற் றோன்றுங் குருத்து. (திவா.)

வெட்டுக்குளம்பு vettu-k-kuḷampu, *n.* <id.+. Cloven hoof; கால்நடையின் பிளந்துள்ள பாதம். (அபி. சிந்.)

வெட்டுக்கூர் veṭṭu-k-kūr, *n.* <id.+. Pointed nail; கூராணி. *Loc.*

வெட்டுச்சட்டை veṭṭu-c-caṭṭai, *n.* <id. +சட்டை[1]. A kind of jacket for girls; பெண்களணியும் ஒருவகை அங்கி. (J.)

வெட்டுண்(ணு)-தல் veṭṭuṇ-, *v. intr.* <id.+. To be cut; முறிபடுதல்.

வெட்டுணி veṭṭuṇi, *n.* prob. வெட்டுணு-. (W.) 1. Disobedient child; கீழ்ப்படியாத பிள்ளை. 2. Villain; துஷ்டன்.

வெட்டுத்தட்டு veṭṭu-t-taṭṭu, *n.* perh. வெட்டு + தட்டு[2]. Ear of a drum; பறையின் வாய்வார். (W.)

வெட்டுத்தாக்கு veṭṭu-t-tākku, *n.* <id.+ தாக்கு[2]. Excavated pit; மண்ணெடுத்த குழி. *Loc.*

வெட்டுத்தாவு veṭṭu-t-tāvu, *n.* <id.+ தாவு[5]. Tank pit; deep portion of a tank; குளம் ஏரி முதலியவற்றில் வெட்டப்பட்ட ஆழமான பகுதி. (R. T.)

வெட்டுப்பகை veṭṭu-p-pakai, *n.* <id.+. See வெட்டுப்பழி. இட்டவனை இராவிட்டால் வெட்டுப்பகை.

வெட்டுப்படு-தல் veṭṭu-p-paṭu-, *v. intr.* <id.+. See வெட்டுண்-. வெட்டுப்பட்டாய் மகனே தலைநாளின் விதிப்படியே (தனிப்பா. 1, 149, 54).

வெட்டுப்படை veṭṭu-p-paṭai, *n.* <id.+. Army of swordsmen; வாட்படை. (W.)

வெட்டுப்பழி veṭṭu-p-paḻi, *n.* <id.+. Mortal feud; தீராப்பகை. அவனுக்கும் இவனுக்கும் வெட்டுப்பழி குத்துப்பழியாக இருக்கிறது.

வெட்டுப்பாக்கு veṭṭu-p-pākku, *n.* <id. +பாக்கு[1]. Split areca nut of inferior quality; இரண்டாகத் துண்டிக்கப்பட்ட மட்டமான பாக்கு. *Loc.*

வெட்டுப்பாக்குவெட்டி veṭṭu-p-pākku-veṭṭi, *n.* <id.+. A kind of areca-nut cracker; பாக்குவெட்டிவகை. *Nāñ.*

வெட்டுப்பூச்சி veṭṭu-p-pūcci, *n.* <id.+. See வெட்டுக்கிளி.

வெட்டுமருந்து veṭṭu-maruntu, *n.* <id. +. Medicinal herbs, roots, barks, etc., as obtained by cutting; வெட்டிக் கொள்ளப்படும் மருந்துவகை. *Nāñ.*

வெட்டுமாலை veṭṭu-mālai, *n.* <id.+perh. மாலை[2]. See வெட்டுத்தாக்கு. *Loc.*

வெட்டுமாறன் veṭṭumāṟaṉ, *n.* perh. id. +மாறு-. An intoxicant; வெறிதரும் ஒருவகைப் பண்டம். (யாழ். அக.)

வெட்டுமுளை veṭṭu-muḷai, *n.* <id.+. Money recently minted; புதிதா யடிக்கப்பட்ட நாணயம். (W.)

வெட்டுரை[1] veṭṭurai, *n.* <id.+உரை[5]. Cutting word, harsh speech; வெடுவெடுப்பான பேச்சு. (யாழ். அக.)

வெட்டுரை[2] veṭṭurai, *n.* <id.+உரை[4]. See வெட்டுரைப்பணம். (W.)

வெட்டுரைப்பணம் veṭṭurai-p-paṇam, *n.* <வெட்டுரை[2]+பணம்[2]. Bad coin; counterfeit coin; கள்ளநாணயம். (யாழ். அக.)

வெட்டுவாய் veṭṭu-vāy, *n.* <வெட்டு-+. (W.) 1. Gash, opening of a cut; அறுபட்ட புண்வாய். 2. Joining; பொருத்து.

வெட்டுவாலி veṭṭu-vāli, *n.* <id.+வால்[2]. See வெட்டுக்கிளி. (W.)

வெட்டுவாள் veṭṭu-vāḷ, *n.* <id.+வாள்[1]. A kind of chopper; வெட்டுக்கத்திவகை. (யாழ். அக.)

வெட்டுவெட்டெனல் veṭṭu-veṭṭeṉal, *n.* Expr. of (a) being angry; சினக்குறிப்பு: (b) being harsh or rough; கடுமைக்குறிப்பு. (யாழ். அக.): (c) being frightened; அச்சக்குறிப்பு: (d) dazzling; ஒளிவிடற்குறிப்பு. வெயில் வெட்டுவெட்டென்று எறிக்கிறது. (W.)

வெட்டுவேர் veṭṭuvēr, *n.* See வெட்டிவேர், 1. (பிங.)

வெட்டுவேளாண்மை veṭṭu-vēḷāṇmai, *n.* <வெட்டு-+. Harvest; அறுவடை. (W.)

வெட்டுளி veṭṭuḷi, *n.* <id.+உளி[1]. See வெட்டிரும்பு. (C. E. M.)

வெட்டெனம் veṭṭeṉam, *n.* perh. *vēs-ṭana.* Ceremonial commencement of the festival of a village deity; கிராமதேவதைக்குத் திருவிழாத் தொடங்குகை. *Loc.*

வெட்டெனல்[1] veṭṭeṉal, *n.* perh. வெட்டை[2]. Expr. of harshness, violence, severity; கடுமைக்குறிப்பு. வெட்டெனப் பேசன்மின் (தேவா. 1241, 3).

வெட்டெனல்[2] veṭṭeṉal, *n.* prob. வெற்றெனல். Expr. of giving consent by silence; மௌனமாய் இசைதற் குறிப்பு. ஆய்ச்சி . . . குறுங்கயிற்றாற்கட்ட வெட்டென் றிருந்தான் (திவ். பெரியதி. 5, 9, 7).

வெட்டெனவு veṭṭeṉavu, *n.* <வெட்டெனல்[1]. 1. Severity, harshness; கடுமை. 2.

Hardness; வன்மை. 3. That which is severe or hard; வன்மையானது. வெட்டெனவு மெதனைவை வெல்லாவாம (மூதுரை, 33).

வெட்டேறு veṭṭēṟu, n. cf. விட்டேறு. [K. biṭṭēṟu.] A weapon; ஆயுதவகை. (யாழ். அக.)

வெட்டை[1] veṭṭai, n. [T. veṭṭa, K. veṭṭe.] 1. Heat; வெப்பம். அனல் வெட்டையாற் சுருண்டு (இராமநா. உயுத். 14). 2. Heat of the ground; நிலக்கொதி. (W.) 3. Passion, lust; காமவிச்சை. காமவெட்டையிலே மதிமயங்கி (தனிப்பா. i, 195, 10). 4. The whites, leucorrhoea; நோய்வகை. 5 Gonorrhoea; நோய்வகை.

வெட்டை[2] veṭṭai, n. <வெட்டு[2]. cf. vyartha. 1 Emptiness; வெறுமை. 2. Uselessness; worthlessness; பயனின்மை. தங்கம் வெட்டையாய்ப் போய்விட்டது. 3. See வெட்டாந்தரை. (J.) 4. Ruin; நாசம். அவன் தொட்டவிட மெல்லாம வெட்டைதான். Loc. 5. Hardness, as of metals; உலோக முதலியவற்றின் கடினத்தன்மை. (W.)

வெட்டை[3] veṭṭai, n. <வெளி[1]. Open land; வெளி. (சங். அக.)

வெட்டைப்பிடிப்பு veṭṭai-p-piṭippu, n. <வெட்டை[1]+. (M. L.) 1. Rheumatism, sciatica; வாயுப்பிடிப்பு நோய்வகை. 2. Inflammation of the testicles, Orchitis; விதைவீக்கம்.

வெட்டைவெளி veṭṭai-veḷi, n. <வெட்டை[3]+வெளி[1]. See வெட்டவெளி, 1. (சங். அக.)

வெட்டொழிவு veṭṭoḻivu, n. <வெட்டு+. Allowance for improvements made on land by the tenant; நிலத்தைப் பண்படுத்திய செலவிற்குக் கொடுக்குந் தொகை. Nāñ.

வெட்பகடம் veṭ-pakaṭam, n. prob. வெள்[1] +. Outward show; வெளிப்பகட்டு. (J.)

வெட்பாடம் veṭ-pāṭam, n. <id.+பாடம்[2]. Lesson learnt merely by rote; வாய்ப்பாடம். (J.)

வெட்பாலை veṭ-pālai, n. <id.+பாலை[1]. 1. Dyeing rosebay, Wrightia; மரவகை. (பிங்.) 2. Ivory-tree, m. tr., Wrightia tinctoria; மரவகை. 3. Woolly dyeing rosebay, m. tr., Wrightia tomentosa; மரவகை. 4. Conessi bark. See குடசப்பாலை, 1.

வெட்பாலையரிசி veṭpālai-y-arici, n. <வெட்பாலை+. A medicinal drug; மருந்துச் சரக்குவகை. (மூ. அ.)

வெட்பாவட்டை veṭ-pāvaṭṭai, n. <வெள்[1] +. A species of pāvaṭṭai plant; பாவட்டை வகை. (W.)

வெட்புகார் veṭ-pukār, n. <id.+புகார்[2]. Rainless cloud; மழைநீரற்ற மேகம். (யாழ். அக.)

வெட்புலம் veṭ-pulam, n. <id.+. Bare ground; வெற்றிடம். வெட்புலந் தனனிற் சேரக மிஞ்சவே (பாரத. நச்சுப. 33).

வெட்பூல் veṭ-pūl, n. <id.+. See வெள்ளைப்பூலா. (சங். அக.)

வெடங்குருணி veṭaṅkuruṇi, n. [M. viṭaṅkoraṇa.] Stag's-horn trumpet-flower tree, m. tr., Stereospermum xylocarpum; மர வகை. (M. M.)

வெடி[1]-த்தல் veṭi-, 11 v. intr. cf. viḍ. 1. To crack, as earthenware; to break, part, as the ground; to split; to burst open; பிளவுடைதல். வெடிக்கின்ற விபபியுணீதநிலம (தஞ்சைவா. 232) 2. To burst with a noise; ஓசையெழ பிளவுறுதல். 3 To explode; அதிர்வேட்டு முதலியன எழுதல். 4. To make an explosive noise; வெடியோசை யுண்டாதல். வெடித்த வேலை (கம்பரா. இலங்கையெரி. 10). 5. To blossom; மலர்தல். வெடித்த போ தெல்லாம . . . கொய்தான் (செவ்வந்திப்பு. உறை யூரழி. 47). 6. To shoot forth, as tender leaves; வெளிக்கிளம்புதல். இந்தச் செடியில மூன்றிலை வெடித்திருக்கிறது. 7. To stiffen and stand upright; to be raised, as a beast's tail; விறைத்து மேலே கிளம்புதல். வெடித்தவாற் சிறுகன்று (அரிச். பு. விவாக. 267). 8. To burst with envy; பொறாமையால் துடித்தல்.

வெடி[2] veṭi, n. <வெடி-. 1. Explosion, as of a gun; வேட்டு. 2. Noise; ஓசை. மடிவிடு வீளையர் வெடிபடுத தெதிர (குறிஞ்சிப. 161). 3. Thunder; இடி. (சூடா.) 4. Gun; துப்பாக்கி Loc. 5. Fireworks; வாணம். 6. See வெடியுப்பு. (சங். அக.) 7. A kind of cardamom; சிற்றேலம். (மூ. அ.) 8. Fissure, crevice, cleft, split; பிளவு. வெடியோடெ வெம்கானம (ஐங். ஐம. 36). 9. Hate; பகை. வெடிபடு போர்தொழில் காணா (சீவக. 776). 10. Ruin; கேடு. வெடிபடக் கடந்து (மதுரைக. 233). 11. Fear; அச்சம். (பிங்.) 12. Shooting up; நிமிர்ந்தெழுகை. வெடி வேய் கொள் வதுபோல (புறநா. 302). 13. Leaping; தாவுகை. வெடிபோன பருவரலை (அரிச். பு. விவாக. 218). 14. Fragrant incense; நறும்புகை. (பிங்.) 15. Good smell, perfume; நறுமணம். (W.) 16. Evil odour, bad smell; துர்க்கந்தம். வெடிதரு தலையினர் (தேவா. 912, 6). 17. Toddy; கள். (சூடா.) 18. A cant term, in dice-play; கவறுருட்டத்து வழங்கும் ஒரு குழூஉக்குறி. விஞ்சிய மகிழ்வொடு வெடியென் றேறுவார் (கந்தபு. சுயமுகனுற். 167). 19. Big lie; பெரும்பொய். Nāñ.

வெடி[3]-தல் veṭi-, 4 v. intr. <விடி[1]-. See விடி[1]-. போதெல்லா மென்றாழ் வெடியாதபோதிற கொய்தான் (செவ்வந்திப்பு. உறையூரழி. 47).

வெடி⁴ veṭi, n. <வெடி³-. Venus, as the morning star; விடிவெள்ளி. (பிங்.)

வெடி⁵ veṭi, n. <வெளி¹. Open plain; வெளி. (பிங்.)

வெடிக்கயிறு veṭi-k-kayiṟu, n. <வெடி² +. Quick-match; வெடிமருந்திலிடுந் திரிக்கயிறு.

வெடிகாரம் veṭi-kāram, n. <வெடி¹-+ காரம்¹. [K. beḷigāra.] A kind of salt; உப்புவகை. (மூ. அ.)

வெடிகிரந்தி veṭi-kiranti, n. <id.+கிரந்தி¹. Venereal ulcer; மேகப்புண்வகை. (W.)

வெடிகுரல் veṭi-kural, n. <id.+குரல்³. 1. Hoarse voice; இயல்புமாறிய குரல். 2. (Mus.) Discordant note or voice; இசைக்கு மாறுபட்ட ஓசை. காகுளி கீழோசை வெடிகுர லுசி (திருவிளை. விறகுவிற். 30).

வெடிகொள்(ளு)-தல் veṭi-koḷ-, v. intr. <வெடி²+. 1. To shoot up; மேலெழுதல். (புறநா. 302.) 2. To burst; வெடித்தல். வெடி கொண்ட பித்தியுமுடைதர (பாரத. பதின்மூன் 121). 3. To be shot, as with a gun; துப்பாக்கியால் சுடப்படுதல்.

வெடிச்சுடு-தல் veṭi-c-cuṭu-, v. intr. <id. +. (W.) 1. To fire a gun; துப்பாக்கி சுடுதல். 2. To cause an explosion; வேட்டுக் கிளப்புதல்.

வெடிசன்னி veṭi-caṉṉi, n. prob. வெடி¹- + சன்னி¹. A kind of caṉṉi; சன்னிவகை. (யாழ். அக.)

வெடிசிரிப்பு veṭi-cirippu, n. <id.+. Side-splitting laughter, loud laugh; பெருஞ் சிரிப்பு. (சிலப். 15, 64, உரை.)

வெடிசூலை veṭi-cūlai, n. prob. id.+. A kind of colic; சூலைநோய்வகை. (சங். அக.)

வெடித்தகுரல் veṭitta-kural, n. <id.+ குரல்³ 1. See வெடிகுரல், 1. 2. Loud voice; ஓரத்தகுரல். (W.)

வெடித்தசொல் veṭitta-col, n. <id.+ சொல்³. Harsh speech; வெடுவெடுப்பான பேச்சு. (யாழ். அக.)

வெடிதீர்-தல் veṭi-tīr-, v. intr. <வெடி²+. To fire a shot; குண்டுபோடுதல். (W.)

வெடிநாற்றம் veṭi-nāṟṟam, n. <id.+. 1. Bad smell; துர்க்கந்தம். (இராமநா. உயுத. 74.) 2. Smell of gunpowder when it explodes; வெடிமருந்துசுட்ட வாசனை.

வெடிப்பஞ்சு veṭi-p-pañcu, n. <id.+. Gun cotton; வெடிமருந்தாகச் செய்த பஞ்சு. (C. E. M.)

வெடிப்பட்டடை veṭi-p-paṭṭaṭai, n. <id. +பட்டடை¹. A machine with pistolets. See போட்டில். (W.)

வெடிப்படி-த்தல் veṭippaṭi-, v. intr. <வெடிப்பு+அடி-. 1. To emit bad odour; துர் நாற்றம் வீசுதல். Loc. 2. To be qualmish, queasy, as from a bad odour; வாந்திக்குணமுண் டாதல். (W.) 3. To be disgusting; வெறுப்பாதல். (W.)

வெடிப்பந்துச்செண்டு veṭi-p-pantu-c-ceṇṭu, n. <வெடி²+பந்து²+செண்டு¹. A ball of flowers; ஒருவகைப் பூச்செண்டு. Loc.

வெடிப்பந்துப்பூ veṭi-p-pantu-p-pū, n. <id.+id.+பூ³. See வெடிப்பந்துச்செண்டு. Loc.

வெடிப்பு veṭippu, n. <வெடி¹-. 1. Explosion; ஓசையோடு வெடித்து எழுகை. 2. Crevice, fissure, gap; பிளப்பு. (சங். அக.) 3. Ruin; விநாசம். வெடிப்பு நின்பசுநிரை மேயக்கப் போகசு (திவ். திருவாய். 10, 3, 6). 4. Bad smell; துர்நாற்றம். 5. Disgust; வெறுப்பு. (W.) 6. Objectionable language; குற்றமான வார்த்தை. பிறிதோர் வெடிப்பு மொழிதகறியேன் (அருட்பா, vi, திருவருட்பெருமை. 10). 7. Strictness; sternness; கண்டிப்பு. Loc. 8. Splendour; சிறப்பு. காரியம் வெடிப்பாய் நடந்தது.

வெடிபகிரதி veṭipakīrati, n. Alum. See படிக்காரம். (சங். அக.)

வெடிபடு-தல் veṭi-paṭu-, v. intr. <வெடி²+. 1. To explode with a loud noise; பேரோசை யுண்டாதல். வெடிபட முழங்குஞ் சொல் லான் (சீவக. 265). 2. To scatter; சிதறுதல். மாற் றுரா வெடிபட் டோடல் (புறநா. 93). 3. To fear; அச்சமுறுதல். வெடிபட்டு வீற்றுவீற்றோடு மயிலினம் போல (களவழி. 29).

வெடிபலவன்¹ veṭi-palavaṉ, n. <வெடி¹- +பலவம்¹. A kind of plant whose seed-pods burst with noise; பூடுவகை. (W.)

வெடிபலவன்² veṭi-palavaṉ, n. <வெடி² +. A kind of greens; படுவங்கீரை. (மலை.)

வெடிபாணவுப்பு veṭi-pāṇa-v-uppu, n. <வெடி¹-+பாணம்¹+. See வெடியுப்பு. இரதுப்பு வெடிபாணவுப்பு (விறலிவிடு. 619).

வெடிபோடு-தல் veṭi-pōṭu-, v. intr. <வெடி²+. See வெடிதீர்-.

வெடிமருந்து veṭi-maruntu, n. <id.+. Gunpowder; வெடிப்பதாற் குண்டு முதலியவற்றை வெளிக்கிளப்பும் வாணமருந்து. (W.)

வெடியல்[1] veṭiyal, n. <வெடி[1]-. Explosion. See வேடி[2], 1. (W.)

வெடியல்[2] veṭiyal, n. <வெடி[3]-. Dawn. See விடியல்[1].

வெடியுப்பீயம் veṭiyuppīyam, n. <வெடியுப்பு + ஈயம்[1]. Nitrate of lead, *Plumbi nitras*; ஈயவுப்பு வகை.

வெடியுப்பு veṭi-y-uppu, n. <வெடி[2]+. Saltpetre, nitre; வேடிமருந்துக்கு உதவும் உப்பு வகை (பதார்த்த. 1092.)

வெடியுப்புத்திராவகம் veṭiyuppu-t-tirāvakam, n. <வெடியுப்பு+. Nitric acid; வெடியுப்பினின்றும் எடுக்கப்படுந் திராவகம். (W.)

வெடியுப்புமண் veṭiyuppu-maṇ, n. <id. + மண்[1]. Soil containing saltpetre or potash; வெடியுப்புச்சத்துள்ள மண்.

வெடில் veṭil, n. <வெடி[2]. 1. Explosion. See வேடி[2], 1. (W.) 2. Foul smell, stink; துர்க்கந்தம். (யாழ். அக.)

வெடிலுப்பு veṭil-uppu, n. <வெடில்+. See வேடியுப்பு. (W.)

வெடிவால் veṭi-vāl, n. <வெடி[2] + வால்[2]. An inauspicious mark in the tail of cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (மாட்டுவை. சிந.)

வெடிவு veṭivu, n. <வெடி[3]-. 1. Dawning; விடிகை. 2. Dawning of better days; நற்காலம் வருகை. வெடிவுகாலம வாராதா. 3. Dawn; விடியற்காலம்.

வெடிவை-த்தல் veṭi-vai-, v. <வெடி[2]+. tr. 1. To shoot with a gun; துப்பாக்கியாற் சுடுதல் 2. To seek an opportunity to destroy or injure; கேடுக்கப் பார்த்தல்.—intr. 1. To make a surprisingly false statement; திகைக்கும்படி பொய்வார்த்தை சொல்லுதல். 2. To foment or start a quarrel; சண்டை மூட்டுதல். இல்லாவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லி அவன் வெடிவைத்துவிட்டான்.

வெடுக்கன் veṭukkaṉ, n. <வெடுக்கு. 1. Churlish, crabbed person; கடுகடுப்புள்ளவன். (W.) 2. Angry person; கோபி. (யாழ். அக.)

வெடுக்கு veṭukku, n. cf. வெடுக்கெனல். 1. See வேடுவேடுப்பு. (W.) 2. See வேட்டேனவு. (யாழ். அக.)

வெடுக்குச்சொடுக்கு veṭukku-c-coṭukku, n. Redupl. of வெடுக்கு. See வேடுவேடுப்பு. *Loc.*

வெடுக்குவெடுக்கெனல் veṭukku-veṭukkeṉal, n. Redupl. of வெடுக்கெனல். See வேடுக்கேனல். (W.)

வெடுக்கெனல் veṭukkeṉal, n. Onom. expr. of (a) noise of breaking; ஒடிதலின் ஓசைக்குறிப்பு. அஷ்டதிக்கெச தந்தங்களை வெடுக்கென் றொடித்த (இராமநா. ஆரணி. 20): (b) suddenness and unexpectedness; திடீரெனற்குறிப்பு: (c) quickness; விரைவுக்குறிப்பு. காலின் முட்டைக்கவும வெடுக்கென்றனைத் தெடுத்தால் (தாயு. சுகவாரி. 5): (d) churlishness in talk; பேச்சிற் கடுகடுப்பாயிருத்தற் குறிப்பு. வெடுக்கென்று பேசுகிறான்: (e) shooting pain; குத்துநோவுக் குறிப்பு.

வெடுத்தலாம் veṭuttalām, n. Ashy babool. See விடத்தேரை. (L.)

வெடுப்பு veṭuppu, n. <வெடிப்பு. See வேடுவேடுப்பு. வெடுப்புககாட்டுதல். (யாழ். அக.)

வெடுவெடு-த்தல் veṭuveṭu-, 11 v. intr. <வெடுவெடெனல். 1. To quiver with rage; கோபத்தாற் படபடத்தல். வெடுவெடுத் தெழுந்தவன் றனுற்றலை யழிக்கவல்லார (தேவா. 776, 1). 2. To speak roughly; கடுகடுப்பாய்ப் பேசுதல்.

வெடுவெடுத்தசொல்லி veṭuveṭutta-colli, n. <வெடுவெடு- + சொல்[3]. One who is churlish in speech; கடுஞ்சொற் கூறுபவ-ன்-ள். (W.)

வெடுவெடுத்தவன் veṭuveṭuttavaṉ, n. <id. See வேடுக்கன். (W.)

வெடுவெடுப்பு veṭuveṭuppu, n. <id. Churlishness, crabbedness; கடுகடுப்பு. (W.)

வெடுவெடெனல் veṭuveṭeṉal, n. Onom. expr. of (a) laughing loudly or boisterously; பெருஞ் சிரிப்பின் ஒலிக்குறிப்பு. (பிங.) வெடுவெடென்ன நக்கு (பதினொ. திருவாலங்கா. மூத்த. 2): (b) shivering with cold; நடுக்கக் குறிப்பு. குளிர் வெடுவெடென் றுட்டுகிறது: (c) being quick; விரைவுக் குறிப்பு: (d) being angry, petulant; சினக் குறிப்பு. வெடுவெடென்று பேசுகிறான்: (e) being thin or slender; ஒல்லியாயிருத்தற் குறிப்பு.

வெண்கடம்பு veṇ-kaṭampu, n. <வெண்மை+. Seaside Indian oak, l. tr., *Barringtonia racemosa*; மரவகை. வெண்கடம்பு பந்தணிந்தவே (சீவக. 1650).

வெண்கடல் veṇ-kaṭal, n. <id.+. Sea of milk. See பாற்கடல். (பெருங. உஞ்சைக். 57, 113, அரும்.)

வெண்கடன் veṇ-kaṭaṉ, n. <id.+. See வேண்ணணிலைக்கடன். *Loc.*

வெண்கடுகு veṇ-kaṭuku, n. <id.+. White mustard; கடுகுவகை. (பிங.)

வெண்கடுப்பு veṇ-kaṭuppu, n. <id.+. Inflammation of the conjunctival membrane of the eye, conjunctivitis; கண்ணோய்வகை. (M.L.)

வெண்கண் veṇkaṇ, n. < வெங்கண். A fish. See வேங்கண், 6. (W.)

வெண்கண்டல் veṇ-kaṇṭal, n. < வெண்-மை +. cf. வெங்கண்டல். 1. White mangrove, s. tr., *Avicennia officinalis;* சிறுமரவகை. (L.) 2. Papery-barked obtuse-leaved mangrove, m. tr., *Avicennia officinalis-typica;* மரவகை.

வெண்கதிர் veṇ-katir, n. < id. +. See வெண்கதிரோன். (இலக். அக.)

வெண்கதிரோன் veṇkatirōṉ, n. < வெண் கதிர். The moon; சந்திரன். (W.)

வெண்கமலம் veṇ-kamalam, n. < வெண்-மை + கமலம்¹. 1. White lotus; வெண்டாமரை. 2. A hell; நரகவகை. (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 114.)

வெண்கமலை veṇ-kamalai, n. < id. + கமலை¹. Sarasvatī; சரசுவதி. (இலக். அக.)

வெண்கரு veṇ-karu, n. < id. + கரு³. The white of egg; முட்டையின் வெள்ளைக்கரு.

வெண்கருவிளை veṇ-karuviḷai, n. < id. +. See வெண்காக்கணம். (சங். அக.)

வெண்கல் veṇ-kal, n. < id. +. [M. veṅkal.] 1. Quartz; வெள்ளைக்கல்வகை. (C. E. M.) 2. White marble; சலவைக்கல். (W.)

வெண்கலநிமிளை veṇkala-nimiḷai, n. < வெண்கலம் +. Bismuth pyrites. See நிமிளை.

வெண்கலப்பட்சி veṇkala-p-paṭci, n. prob. id. +. A bird; பறவைவகை. *Loc.*

வெண்கலப்பானை veṇkala-p-pāṉai, n. < id. +. Pot of bronze; வெண்கலத்தால் வார்க்கப்பட்ட பாத்திரவகை.

வெண்கலம்¹ veṇ-kalam, n. < வெண்-மை + கலம்¹. [M. veṅkalam.] Bell-metal, bronze, an alloy of copper and tin; செம்பும் வெள்ளீயமும் கலந்து உருக்கி யுண்டாக்கும் கலப்புலோகம். (பிங்.) வெண்கலப்பத்திரங் கட்டி விளையாடி (திவ். பெரியாழ். 1, 9, 5).

வெண்கலம்² veṇ-kalam, n. < id. + காலம். Day; நாள். (அக. நி.)

வெண்கலி veṇ-kali, n. < id. + கலி². (Pros.) See வெண்கலிப்பா. (W.)

வெண்கலிப்பா veṇkali-p-pā, n. < வெண் கலி + பா⁴. (Pros.) A kind of *kali* verse with *veṇ-ṭaḷai;* வெண்டளை பெற்றுவருங் கலிப்பாவகை.

வெண்கவி veṇ-kavi, n. < வெண்-மை + கவி³. 1. *Veṇpā* verse. See வெண்பா. 2. Verse, not pregnant with ideas; பொருளாழமற்ற கவி.

வெண்களமர் veṇ-kaḷamar, n. < id. +. 1. Inhabitants of the agricultural tract; மருதநில மாக்கள். (தொல். சொல். 16, உரை.) 2. Vēḷāḷas; வேளாளர். (அக. நி.)

வெண்களிற்றரசு veṇ-kaḷiṟṟaracu, n. < id. + களிறு + அரசு². Indra's elephant. See ஐராவதம். வால்வெண்களிற்றரசு வயங்கியகோட்டத்து (சிலப். 5, 143).

வெண்கன்னான் veṇ-kaṉṉāṉ, n. < id. +. Smith working in bell-metal; வெண்கலவேலை செய்யும் கன்னான். வெண்கன்னானுக்குக் கைங்காயம் . . . எல்லாம் வாரப்பித்துப புதிதாகப் பண்ணுகிறது (கோயிலொ. 94).

வெண்காக்கட்டான் veṇ-kākkaṭṭāṉ, n. < id. +. See வெண்காக்கணம். (பதார்த்த. 482.)

வெண்காக்கணம் veṇ-kākkaṇam, n. < id. +. White-flowered mussel-shell creeper. See வெள்ளைக்காக்கணம். (குறிஞ்சிப. 68, உரை.)

வெண்காசம் veṇ-kācam, n. < id. + காசம்⁴. Sore-eyes; கண்ணோய்வகை. (யாழ். அக.)

வெண்காட்டுநங்கை veṇkāṭṭu-naṅkai, n. Wife of Ciru-t-toṇṭar. See திருவெண்காட்டு நங்கை. (அபி. சிந்.)

வெண்காடர் veṇkāṭar, n. Paṭṭiṉattu-p-piḷḷaiyār of Tiru-veṇkāṭu in the Tanjore District. See பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

வெண்காந்தள் veṇ-kāntaḷ, n. < வெண்-மை +. White species of Malabar glory lily, m. cl., *Gloriosa superba;* செடிவகை. (புறநா. 90, உரை.)

வெண்காய்ச்சல் veṇ-kāyccal, n. < id. +. Low fever, *Febricula pyrexia;* சிறுசுரம். (M. L.)

வெண்காயம் veṇ-kāyam, n. < id. + காயம்¹. [M. veṅgāyam.] 1. Onion, *Allium cepa;* பூடுவகை. (W.) 2. Garlic; உள்ளி. (யாழ். அக.)

வெண்காயவெடி veṇkāya-veṭi, n. < வெண் காயம் + வெடி². Squib, a kind of firework; ஒரு வகை எறிவேடி. *Mod.*

வெண்காரம் veṇ-kāram, n. < வெண்-மை + காரம்¹. Borax. See வெங்காரம்¹. எலம்வெண்காரம் (விறலிவிடு. 616).

வெண்காரை veṇ-kārai, n. < id. + காரை². Pounded chunam; அரைத்த சுண்ணம்பு. (யாழ். அக.)

வெண்கால் veṇ-kāl, n. < id. + கால்¹. Leg made of ivory, as of cot, etc.; யானைத்

தந்தத்தாற் செய்த கட்டில் முதலியவற்றின் கால். *வெண்கா லமளி* (பெருங். உஞ்சைக். 33, 63).

வெண்காலி veṇ-kāli, *n.* <id.+காலி[3]. See வெட்காலி. (பதார்த்த. 457).

வெண்காவல் veṇ-kāval, *n.* <id.+. Simple imprisonment. See வெறுங்காவல். *Loc.*

வெண்காவிளை veṇ-kāviḷai, *n.* <id.+. See வெள்ளைச்சாச்சுணம். (பிங்.)

வெண்காவெளி veṇ-kāveḷi, *n.* <id.+ prob. காய்[3]+உளளி. See வெள்ளைப்பூண்டு. (மூ. அ.)

வெண்காவேளை veṇ-kāvēḷai, *n.* <id.+. See வெண்காவிளை. (மூ. அ.)

வெண்காழ் veṇ-kāḻ, *n.* <id.+காழ்[2]. 1. Core of tree; மரத்தின் உள்ளீடு. 2. A small stick, used in hunting rabbits; முயலெறியுந் தடிவகை. *வெண்காழ் காவலா வீச* (ஐங்குறு. 421).

வெண்கிடை veṇ-kiṭai, *n.* <id.+கிடை[3]. White-flowered sola, *Aeschynomene aspera*; நெட்டிவகை. *சிறுகோல் வெண்கிடை* (புறநா. 75).

வெண்கிடைச்சி veṇ-kiṭaicci, *n.* <id.+. See வெண்கிடை. (W.)

வெண்கிழமை veṇ-kiḻamai, *n.* <id.+ கிழமை[1]. Friday; வெள்ளிக்கிழமை. *வெண்கிழமை யமபிகை தரும் வாரததால்* (உபதேசகா. சிவவிரத. 322).

வெண்கிளுவை veṇ-kiḷuvai, *n.* <id.+. A species of thornless balsam; முள்ளில்லாக் கிளுவைமரவகை. (W.)

வெண்கீரி veṇ-kīri, *n.* <id.+கீரி[1]. See வெள்ளைக்கீரி. (W.)

வெண்குட்டம் veṇ-kuṭṭam, *n.* <id.+ குட்டம்[4]. White leprosy; உடலில் வெள்ளையாகப் படரும் குட்டநோய்வகை. (கடம்பு. பு. இலீலா. 118.)

வெண்குடை veṇ-kuṭai, *n.* <id.+. See வெண்கொற்றக்குடை. *மணடலமினசெய் வெண குடை* (சீவக. 860). (பிங்.)

வெண்குமுதம் veṇ-kumutam, *n.* <id.+ குமுதம்[1]. See வெண்ணெய்தல். (யாழ். அக.)

வெண்குன்றி veṇ-kuṉṟi, *n.* <id.+. 1. See வெள்ளைக்குன்றி. (W.) 2. Liquorice-plant. See அதிமதுரம்[2], 1. (மலை.)

வெண்குன்று veṇ-kuṉṟu, *n.* <id.+. A shrine sacred to Skanda. See சுவாமிமலை. (சிலப். குன்றக்குரவை, பாட்டுமடை, 1.)

வெண்குஷ்டம் veṇ-kuṣṭam, *n.* <id.+. See வெண்குட்டம்.

வெண்கூதாளம் veṇ-kūtāḷam, *n.* <id.+. See வெண்டாளி[1]. *வெணகூதாளததுத தணபூங கோதையா* (பட்டினப். 85).

வெண்கெண்டை veṇ-keṇṭai, *n.* <id.+ கெண்டை[1]. White carp, silvery, attaining 12 in. in length, *Cirrhina cirrhosa*; வெண்மை நிறமுடையதும் 12 அங்குலம் வளர்வதுமான கெண்டைமீன்வகை.

வெண்கை veṇ-kai, *n.* <id.+கை[5]. 1. Hand unused to work, தொழில்செய்து பழகாத கை. *வெணகை மகளிர* (பதிற்றுப. 29, 6). 2. Hand wearing conch bangles; சங்குவளை யணிந்த கை. (பதிற்றுப. 29, உரை.) 3. (Nāṭya.) Hand that beats time, without being engaged in gesticulation; அபிநயஞ் செய்யாது தாளத்திற்கு இசைவிடும் கை. *முழவிற் போகிய வெணகை* (பதிற்றுப. 61. 7). 4. White-coloured handle; வெள்ளிய கைப்பிடி. *வெணகை யொளவாள்* (பெரும்பாண். 71).

வெண்கொடி veṇ-koṭi, *n.* <id.+. 1. Flag of victory; வெற்றிக்கொடி. *விசய வெண கொடி* (புறநா. 362). 2. Sarasvatī; சரசுவதி. (பெரியபு. தடுத்தாட். 97.)

வெண்கொடிவேலி veṇ-koṭivēli, *n.* <id.+. A species of Ceylon lead-wort; கொடுவேலிவகை. (சங். அக.)

வெண்கொல் veṇ-kol, *n.* <id.+கொல்[2]. Silver, as the white metal; வெள்ளி. (இலக். அக.)

வெண்கொற்றக்குடை veṇ-koṟṟa-k-kuṭai, *n.* <id.+கொற்றம்+. White umbrella of victory, one of the insignia of royalty; அரசனது வெற்றி குறிக்கும் வெண்ணிறக்குடை. (சிலப. 5, 173, உரை.)

வெண்கோட்டம் veṇ-kōṭṭam, *n.* <id.+. கோட்டம்[3]. 1. A fragrant substance, one of 32 *ōmālikai*, q.v.; ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனு ளொன்றான நறும்பண்டம். (சிலப. 4, 77, உரை.) 2. See வெண்கோஷ்டம். *பால்வெணகோட்டமும்* (பெருங். உஞ்சைக். 50, 29).

வெண்கோடல் veṇ-kōṭal, *n.* <id.+ கோடல்[3]. See வெண்காந்தள். *வெணகோட லிலைச்சுருளில்* (பெரியபு. ஆறுமு. 16).

வெண்கோஷ்டம் veṇ-kōṣṭam, *n.* <id.+ கோஷ்டம்[1]. 1. Arabian costum, m. sh., *Costus speciosus*; செடிவகை. 2. Pellitory root. See அக்கராகாரம். (மலை.)

வெண்சலசமுற்றுள் veṉ-calacam-uṟṟāḷ, n. <id. + சலசம் + உறு-. Sarasvatī, as seated upon a white lotus; சரச்சுவதி. (பிங்.)

வெண்சாந்து veṉ-cāntu, n. <id. +. Lime mortar, as white; சுண்ணும்புச் சாந்து.

வெண்சாமரம் veṉ-cāmaram, n. <id. + சாமரம்[2]. See வெண்சாமரை.

வெண்சாமரை veṉ-cāmarai, n. <id. +. White hair of the yak, used as a fly-whisk and reckoned as one of the insignia of royalty; இராசசின்னமாகக் கொள்ளப்படும் கவரிமானின் மயிர்க்கற்றை. (பதார்த்த. 1475.)

வெண்சாய்மரை veṉcāymarai, n. Corr. of வெண்சாமரை. (W.)

வெண்சாரை[1] veṉ-cārai, n. <வெண்-மை + சாரை[1]. White rat-snake; சாரைப்பாம்பு வகை. (W.)

வெண்சாரை[2] veṉ-cārai, n. <id. + சாரை[2]. Semen; சுக்கிலம். (W.)

வெண்சிவதை veṉ-civatai, n. <id +. White bindweed, *Ipomea*; பூவேகை. (பதார்த்த. 1061.)

வெண்சிறுகடுகு veṉ-ciṟu-kaṭuku, n. <id. + சிறு +. White mustard. See வெண் கடுகு. நெய்யோடே வெண்சிறுகடுகையும் அப்பி (திருமுரு. 228, உரை). (சூடா.)

வெண்சீர் veṉ-cīr, n. <id. + சீர்[2]. (Pros.) A metrical foot. See வெண்பாவுரிச்சீர். (இலக். வி. 718.)

வெண்சீர்வெண்டளை veṉcīr-veṇṭaḷai, n. <வெண்சீர் +. (Pros.) A kind of *taḷai* in which a *veṇpā-v-uri-c-cīr* foot succeeds another foot beginning with *nēr*; வெண்பாவுரிச்சீர் முன் நேர்வந்து ஒன்றுந் தளைவகை. (காரிகை, உறுப. 10.)

வெண்சுக்கான்கல் veṉ-cukkāṉ-kal, n. <வெண்-மை + சுக்கான்[2] +. A kind of kunkar, a lime-stone; சுக்கான்கல்வகை. (W.)

வெண்சுடர் veṉ-cuṭar, n. <id. +. See வெண்கதிரோன். (W.)

வெண்சுதைக்குன்று veṉ-cutai-k-kuṉṟu, n. <id + சுதை[1] +. A kind of artificial mound; செய்குன்றுவகை. தலைத்தோன் றருவிய வெண்சுதைக் குன்றொடு வேணவை பிறவும் (பெருங். உஞ்சைக். 33, 5).

வெண்செந்துறை veṉ-centuṟai, n. <id. +. (Pros.) Couplet of lines of equal feet, இரண்டடிகள் தம்முள் அளவொத்து வருஞ் செய்யுள்வகை. (வீரசோ. யாப். 14.)

வெண்சோளம் veṉ-cōḷam, n. <id. + சோளம்[1]. White species of great millet; சோள வகை. *Loc.*

வெண்சோறு veṉ-cōṟu, n. <id. + சோறு[1]. White rice cooked but unmixed with sauce or condiment; வெள்ளரிசியாற் சமைத்த வெறும் அன்னம். வெண்சோற்றுப் புகட்டுவைக்க (தனிப்பா. i, 273, 14).

வெண்டகரை veṇṭakarai, n. <id. + தகரை. Glaucous-leaved eglandular senna, s. tr., *Cassia glauca;* மரவகை. (W.)

வெண்டயம் veṇṭayam, n. See வெண் டையம். துரோகரைககாய் வெண்டயத்தாற் குரியனை (விறலிவிடு. 30).

வெண்டலை veṇṭalai, n. <வெண்-மை + தலை 1. Fleshless, bony head; தசை நீங்கி எலும்பு மாத்திரமாகிய தலை. வெண்டலை யுட்கச சிரித்து (நாலடி, 50). 2. Skull; தலையோடு. படு வெண்டலையிற் பலிகொண்டுழல்வீர (தேவா. 946, 3). 3. cf. வெண்ணிலை. See வெண்டலைக்கடன். *Loc.*

வெண்டலைக்கடன் veṇṭalai-k-kaṭaṉ, n. <வெண்டலை +. See வெண்ணிலைக்கடன். *Loc.*

வெண்டளை veṇṭaḷai, n. <வெண்-மை + தளை. (Pros.) A kind of *taḷai* peculiar to *veṇpā* verse; வெண்பாவுக்குரிய தளை. (யாப். வி. 62, உரை.)

வெண்டாது veṇṭātu, n. <id. + தாது[1]. 1. Sacred ashes; திருநீறு. (பிங்.) 2. Silver; வெள்ளி. (இலக. அக.)

வெண்டாமரை veṇṭāmarai, n. <id. + தாமரை. White lotus; வெண்மை நிறமான தாமரைப் பூ. செந்தாமரை வெண்டாமரை (தக்க யாகப. 319).

வெண்டாமரைமகள் veṇṭāmarai-makaḷ, n. <வெண்டாமரை +. Sarasvatī; நாமகள். (பிங்.)

வெண்டாமரையாள் veṇṭāmarai-y-āḷ, n. <id. + ஆள்[2]. See வெண்டாமரைமகள். (திவா.)

வெண்டாவி veṇṭāvi, n. <வெண்டு- + ஆவி[2]. Drowsiness caused by taking food after a fast; பட்டினிகிடந்து பின் உண்கையாலுண் டாம் அன்னக்களை. (W.)

வெண்டாழிசை veṇṭāḻicai, n. <வெண்-மை + தாழிசை. (Pros.) A kind of stanza which either consists of a single triplet of which the first two lines are of four feet each and the last line is of three feet or forms one of a set of three *cintiyal-veṇpā* bearing on a single theme; மூன்றடியாய் வேற்றுத்தளை விரவி ஈற்றடி முச்சீரான் இறுவதாகவேனும் சிந்தியல் வெண்பா ஒரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வருவ

தாகவேனுமுள்ள வெண்பாவின் இனம். (யாப. வி. 66, உரை.)

வெண்டாழை veṇṭāḻai, n. <id. + தாழை. A kind of *tāḻai*; தாழைவகை. *வெண்டாழை பூத்து விளக்கெரிய* (*தனிப்பா*. i, 153, 62).

வெண்டாளி[1] veṇṭāḷi, n. <id. + தாளி[3]. White catamaran tree, m. tr., *Givotia rottleriformis*; தாளிவகை. (*திருமுரு*. 192, *உரை*.)

வெண்டாளி[2] veṇṭāḷi, n. A poem of the middle Sangam, not now extant; இறந்துபட்ட ஓர் இடைச்சங்கநூல். (இறை. 1, *உரை*, *பக*. 5.)

வெண்டான் veṇṭāṉ, n. <வெண்-மை. See வெண்டேக்கு. (L.)

வெண்டி[1] veṇṭi, prob. வெண்டு-. n. One who is in great want; இன்மையால் வருந்துபவன். —*adj*. Useless; வீண். (J.)

வெண்டி[2] veṇṭi, n. (Weav.) Warp after it has been sized; ஆடை நெய்யும் பாவகை. *Loc*.

வெண்டி[3] veṇṭi, n. See வெண்டை. (W.)

வெண்டிக்காய் veṇṭi-k-kāy, n. <வெண்டி[3] +. See வெண்டை.

வெண்டிரை veṇṭirai, n. <வெண்-மை + திரை[4]. Sea; கடல். *தகைபெற்ற வெண்டிரை* (*கலித்*. 124).

வெண்டு[1]-தல் veṇṭu-, 5 *v. intr*. [T. *beṇḍu*.] 1. To dry, as in the sun; to become withered; வற்றிப்போதல். *வெண்டிபடமுத தெழும் பிய முதுகும்* (*திருப்பு*. 802). 2. To be exhausted; களைத்தல். *வெண்டி வெறித்து வந்தான்*. (W.) 3. To be in great want; to hanker; இல்லாததற்கு ஆசைப்படுதல். *அவன் சோற்றுக்கு வெண்டிக்கிடக் கிறான்*. *Loc*.

வெண்டு[2] veṇṭu, n. perh. வெண்டு-. 1. Hollowness, as of a pipe; உட்டுளை. (W.) 2. A disease which causes hollowness in trees; மரங்களின் உள்ளீட்டைப் போக்கும் நோய்வகை. *உயிரை வெண்டாரா குழலாக்க வேண்டுமோ* (*திருக்காளத். உலா*, 567). 3. Sugarcane; கரும்பு. (*மலை*.) 4. [T. *beṇḍu*.] Sola pith. See நெட்டி, 5. 5. Twist of an ear-ring; கடுக்கன்புரி. (*யாழ். அக*.)

வெண்டுக்காய் veṇṭu-k-kāy, n. <வெண்டி[3] +. [T. *beṇḍakāya*.] See வெண்டை. (*பதார்த்த*. 689).

வெண்டுகில் veṇṭukil, n. <வெண்-மை + துகில். White cloth; வெள்ளைத் துணி. (W.)

வெண்டுத்தம் veṇṭuttam, n. <id. + துத்தம்[2]. Sulphate of copper. See மயிற்றுத்தம். (*யாழ். அக*.)

வெண்டுளசி veṇṭuḷaci, n. <id. + துளசி. 1. Sweet basil. See திருநீற்றுப்பச்சை. 2. Large basil, l. sh., *Ocimum gratissimum*; துளசிவகை.

வெண்டுறை veṇṭuṟai, n. <id. + துறை. 1. (Pros.) A kind of stanza consisting of three to seven lines of unequal length; மூன்றடி முதல் ஏழடியீறாக அடிகளைப்பெற்றுச் சீர் குறைந்தும் மிக்கும் வருதலையுடைய வெண்பாவின் வகை. (*காரிகை*.) 2. A class of composition adapted to dancing, dist. fr. *centuṟai*; ஆடற்குரிய பாட்டு. (*பு. வெ*. 12, *வென்றிப*. 18.) (*யாப. வி. பக்*. 537.)

வெண்டேக்கு veṇṭēkku, n. <id. + தேக்கு[3]. [K. *bendēkku*.] Ben-teak, l. tr., *Lagerstroemia lanceolata*; நீண்ட மரவகை. (L.)

வெண்டேர் veṇṭēr, n. <id. + தேர்[3]. Mirage; கானல். *வெண்டேர் ஓடுங் கடங்காய் மருங்கில்* (*அகநா*. 179).

வெண்டேர்ச்செழியன் veṇṭēr-c-ceḻiyaṉ, n. <id. + id. +. A Pāṇḍya king who is said to have reigned at the beginning of the middle Sangam; இடைச்சங்கத்தொடக்கத்தில் இருந்தவனாகக் கூறப்படும் பாண்டியன். (இறை. 1, *உரை*, *பக்*. 5.)

வெண்டை veṇṭai, n. [T. *beṇḍa*, K. *beṇḍe*, M. *veṇḍa*.] 1. Okra, s. sh., *Hibiscus esculentus*; செடிவகை. 2. Esculent okra, s. sh., *Abelmoschus esculentus*; செடிவகை.

வெண்டையம் veṇṭaiyam, n. [T. *peṇḍiyamu*.] 1. Warrior's anklet; வீரர் காலணி. *வீரவெண்டைய முழங்க* (*திருப்பு*. 750). 2. Hollow ring with pebbles inside, tied to the feet of horses or elephants; குதிரை முதலியவற்றின் காற்சதங்கை. *வெண்டையம் கலிழ* (*அரிச். பு. வேட்டஞ்*. 13). 3. Thumb-ring; கட்டைவிரல் மோதிரம். (W.)

வெண்டொழுநோய் veṇṭoḻunōy, n. <வெண்-மை + தொழுநோய். See வெண்குட்டம். *கருஞ்சிரங்கு வெண்டொழுநோய்* (*தைலவ*. 57).

வெண்டோடு veṇṭōṭu, n. <id. + தோடு. Calyx-leaf of palmyra; பனந்தோடு. *வெண்டோடு நிரைஇய வேந்துடை யருஞ்சமம்* (*பதிற்றுப்*. 40, 10).

வெண்டோன்றி veṇṭōṉṟi, n. <id. + தோன்றி. See வெண்காந்தள். (W.)

வெண்ணகை veṇṇakai, n. <id. + நகை. 1. Clean, white tooth; வெள்ளிய பல். *முத்தன்ன வெண்ணகையாய்* (*திருவாச*. 7, 3). 2. Smile; புன்னகை. *அல்லமன் வெண்ணகை செய்து செப்பும்* (*பிரபுலிங். சித்தரா*. 36).

வெண்ணஞ்சு veṇṇañcu, n. <id. + நஞ்சு. 1. A kind of fleshy substance; ஊன்விசேடம்.

விழுக்கொடு வெண்ணணஞ்சு (சீவக. 1584). 2. Marrow in the bone; நிணம். (சீவக. 1584, உரை.)

வெண்ணத்தை vennattai, n. <id.+ நத்தை[1]. A kind of snail, *Barbus ticto;* நத்தை வகை. (M. M. 967.)

வெண்ணரி vennari, n. <id.+ நரி. [K. bilinari] A kind of fox; நரிவகை. விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிகுவென் (புறநா. 291).

வெண்ணலாந்தை vennalāntai, n. See வேண்ணுந்தை. *Colloq.*

வெண்ணாகம் vennākam, n. <வெண்-மை + நாகம்[2]. Tin; வெள்ளீயம். (பைஷஜ.)

வெண்ணாங்கு vennāṅku, n. <id.+ நாங்கு[3]. 1. Creamy-leaved lancewood, m. tr., *Pterospermum ruberifolium;* மரவகை. 2. Maple-leaved lancewood, l. tr., *Pterospermum acerifolium;* நீண்ட மரவகை. (M. M 405.)

வெண்ணாந்தை vennāntai, n. Python; பெரும்பாம்புவகை (M. M. 761)

வெண்ணாயுருவி vennāyuruvi, n. <வெண்-மை + நாயுருவி. White species of Indian burr; நாயுருவிவகை. (W.)

வெண்ணாரி vennāri, n. <id.+ நாரி[3]. A plant; பூடுவகை. (சங். அக.)

வெண்ணாரை vennārai, n. <id.+ நாரை. Indian crane, *Ardea sibirica;* நாரைவகை. (சூடா.)

வெண்ணாவல் vennāval, n. <id + நாவல். A kind of rose-apple, m. tr., *Eugenia hemisphaerica;* நாவல்வகை. வீறுயா வெண்ணாவற் கனி யொன்று (திருவானைக. சம்பு. 5).

வெண்ணி venni, n. An ancient town in Cōḷa-nāṭu; சோணாட்டதோர் ஊர். (பொருந. 147.)

வெண்ணிலம் vennilam, n. <வெண்-மை + நிலம். 1. Bare ground; வெறுந்தரை. (W.) 2. Sandy soil; மணற்பாங்கான தரை. (யாழ். அக.)

வெண்ணிலவு vennilavu, n. <id.+ நிலவு. Moonlight; சந்திரிகை. வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த் தும் (பட்டினப. 114).

வெண்ணிலுவை venniluvai, n. <id. + நிலுவை. 1. Arrears of cash debt; ரொக்கக் கடன் பாக்கி. *Loc.* 2. Temporary loan without security; கைம்மாற்றுக்கடன். (யாழ். அக.)

வெண்ணிலை vennilai, n. <id.+ நிலை. See வெண்ணிலைக்கடன். (W.)

வெண்ணிலைக்கடன் vennilai-k-kaṭan, n. <வெண்ணிலை +. Loan obtained without pledge or mortgage; unsecured loan; ஈடுகொட்டாது வாங்குங் கடன்.

வெண்ணிலைப்பத்திரம் vennilai-p-pattiram, n. <id + பத்திரம்[1]. 1. Simple bond, without pledge or mortgage; ஈடுகொட்டாத கடனைக் குறிக்கும் தஸ்தவேசு. (C. G.) 2. Note-of-hand, as without security; ஈடுகொட்டாது எழுதிக்கொடுக் குங் கைக்குறிப்பு. (W.)

வெண்ணீர் vennīr, n. <வெண்-மை + நீர்[1]. Semen; சுக்கிலம். வெண்ணீர வாயுவினை மாதர் செந்நீரொடு கூடி . . . கருவாகும் (சூத. ஞான. 10, 9).

வெண்ணீறு vennīṟu, n. <id.+ நீறு. Sacred ashes; திருநீறு. விடிவதுமே வெண்ணீற்றை மெய்யிற் பூசி (தேவா. 811, 2).

வெண்ணெட்டி vennetti, n. <id.+ நெட்டி. See வேண்கிடை. (புறநா. அரும்.)

வெண்ணெய் venney, n. <id.+ நெய். [T. venna, M. venna, K. benne.] 1. Butter; தயிரிலிருந்து கடைந்தெடுக்கப்படுஞ் சத்து. சேதாநறு மோர வெண்ணெயின் (பெரும்பாண. 306). 2. See வேண்ணெய்ப்பதம்.

வெண்ணெய்க்கல் venney-k-kal, n. <வெண்ணெய் +. Ball of rock standing on a hill, rocking stone; மலையின் ஓட்டில் நிற்கும் பெரிய குண்டுக்கல். *Loc.*

வெண்ணெய்ச்சுறா venney-c-curā, n. prob. id. + சுறா[1]. 1. Batten fish, silvery shot with purple, attaining 18 in. in length, *Callichorous bimaculatus;* வெண்மையும் சிவப்பும் கலந்த நிற முடையதும் 18 அங்குலம் வளர்வதுமான மீன்வகை. 2. Malabar shark, deep greyish brown shot with purple, attaining 20 in. in length, *Callichorous malabaricus;* சாம்பல்நிறத்தோடு சிவப்பு நிறமுள்ளதும் இருபதங்குலநீளம் வளர்வதுமான மீன் வகை.

வெண்ணெய்த்தாழி venney-t-tāḻi, n. <id + தாழி[2]. 1. Butter-storing pot; வெண் ணெய் வைக்குஞ் சட்டி. 2. See வேண்ணெய்த்தாழி யுற்சவம்.

வெண்ணெய்த்தாழியுற்சவம் venney-t-tāḻi-y-urcavam, n. <வெண்ணெய்த்தாழி +. A temple festival in which Kṛṣṇa's sport of stealing butter is represented; கண்ணபிரான் வெண் ணெய் திருடிய லீலைசம்பந்தமாக நடத்தப்பெறும் கோயிற் றிருவிழா.

வெண்ணெய்த்தெழி venney-t-teḻi, n. <வெண்ணெய் +. Sound produced in shaking the churned butter-milk with the hand; கடைந்த மோரைக் கையால் அலைக்கும் ஓசை. வெண்ணெய்த் தெழி கேட்கு மண்மையால் (கலித். 108).

வெண்ணெய்தல் venneytal, n. <வெண்மை + நெய்தல். White Indian water-lily, *Nymphaea lotus-alba;* ஆம்பல்வகை. (பிங்.)

வெண்ணெய்நல்லூர் venney-nallūr, n. 1. A Śiva shrine in the South Arcot District, where Saint Suntarar was claimed by Lord Śiva as His slave and devotee and where Meykaṇṭa-tēvar was born; சுந்தரமூர்த்திகளைச் சிவபிரான் தடுத்தாட்கொண்டதும் மெய்கண்டதேவர் அவதரித்ததும் தென்னார்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ளது மான சிவதலம். (தேவா.) 2. A place in the Tanjore District where Caṭaiyaṉ, the patron of the poet Kampar, lived; கம்பரை யாதரித்த சடைய வள்ளல் வாழ்ந்ததும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ளது மான ஓர் ஊர்.

வெண்ணெய்ப்பதம் venney-p-patam, n. <வெண்ணெய் + பதம்[1]. A stage in the preparation of medicinal oil, when it is in the form of a pulpy mass; தைலமருந்து காய்ச்சும் பக்குவ வகை.

வெண்ணெய்ப்பாரை venney-p-pārai, n. prob. id. +. 1. Horse-mackerel, greyish, attaining 1 ft. in length, *Caranx ire;* சாம்பல் நிறமுள்ளதும் ஓர் அடி நீளம் வளர்வதுமான மீன் வகை. 2. See வெண்ணெய்க்கல். *Loc.*

வெண்ணெய்விரை venney-virai, n. prob. id. + விரை[5]. Arnotto seed; சாப்பிராவிரை.

வெண்ணெய்வெட்டி venney-vetti, n. <id. + வெட்டு-. *Colloq.* 1. Anything blunt; கூர் மழுங்கியது. 2. Dullard, worthless fellow; உபயோகமற்றவன். 3. Milksop, coward; தைரிய மில்லாதவன். *அவன் வெண்ணெய்வெட்டி சிப்பாய் Loc.*

வெண்ணெல் vennel, n. <வெண்-மை + நெல். Mountain paddy, wild rice, *Oryza mutica;* ஒருவகை மலைநெல். *அடுமகண முகந்த வளவா வெண்ணெல் (புறநா. 399).*

வெண்ணை vennai, n. 1. See வெண்ணெய் நல்லூர், 1. (சி. சி. சுப. பாயி. 2.) 2. See வெண் ணெய்நல்லூர், 2. *சரராமன் வெண்ணை (கம்பரா. நாகபாச. 263).*

வெண்ணையூர் vennai-y-ūr, n. <வெண்ணை +. See வெண்ணெய்நல்லூர், 2. (*கம்பரா. திரு முடி. 38.*)

வெண்ணொச்சி vennocci, n. <வெண்-மை + நொச்சி. Five-leaved chaste tree, l. sh., *Vitex negundo;* மரவகை. (பதார்த்த. 528.)

வெண்ணோ vennō, n. <id. + நோ[3]. See வெண்ணோவு, 1. (யாழ். அக.)

வெண்ணோக்காடு vennōkkāṭu, n. <id. + நோக்காடு. False labour-pains; பிரசவமாவதற்கு முன் உண்டாம் வேதனை. (W.)

வெண்ணோவு vennōvu, n. <id. + நோவு. 1. A light form of sore-eyes. See வெக்கடுப்பு. (W.) 2. See வெண்ணோக்காடு *Loc.*

வெண்துளசி ven-tulaci, n. <id. +. See வெண்டுளசி. (மலை.)

வெண்தேக்கு ven-tēkku, n. <id. + தேக்கு[1]. See வெண்டேக்கு.

வெண்பட்டு ven-paṭṭu, n. <id. + பட்டு[2]. White silk, வெள்ளைநிறமுள்ள பட்டு. *வெண்பட் டுடுத்து (சீவக. 2358).*

வெண்படலிகை veṉ-paṭalikai, n. <id. + படலிகை[2]. Silver tray; வெள்ளித்தட்டு. *மணிக் குஞ்சி வெண்படலிகைக் குமரன்பயது (சீவக. 3031).*

வெண்படி veṉ-paṭi, n. <id. + படி[3]. See வெண்சோறு. *இன்று கோவிலுக்கு நாழியரிசி வெண் படிக்காகக் கொடுத்திருக்கிறேன். Loc.*

வெண்படை veṉ-paṭai, n. <id. +. Warp, in weaving; நெய்தற்குரிய நூற்பா. *ஒன்றேற்றி வெண்படைக்கோ ளொன்று (பழமொ. 125).*

வெண்பதம் veṉ-patam, n. <id. + பதம்[1]. Condition of being heated slightly; இளம்பதம். (W.)

வெண்பலி veṉ-pali, n. <id. + பலி[3]. Ash; சாம்பல். (பிங.)

வெண்பா veṉ-pā, n. <id. + பா[4]. (Pros.) One of the four principal kinds of stanza-forms; நால்வகைப் பாக்களுள் ஒன்று. (தொல். பொ. 417.)

வெண்பாசி veṉ-pāci, n. <id. + பாசி[1]. A kind of white bead; பாசிமணிவகை. *வெண் பாசி புண்டு (திருவாலவா. 52, 3).*

வெண்பாட்டம் veṉ-pāṭṭam, n. <id. + பாட்டம்[1]. 1. Summer shower; கோடையிற் பெய்யு மழை. *வெண்பாட்டம் வெள்ளம் தரும (பழமொ. 300).* 2. Lease in which no premium is paid, dist. fr. *mārāya-p-pāṭṭam;* முன்பண மின்றி விடுங் குத்தகை.

வெண்பாண்டு veṉ-pāṇṭu, n. <id. +. Albinism; பிறந்ததுமுதல் மீந்தோல் வெண்மை யாதற்குக் காரணமான நோய்வகை.

வெண்பாதிரை veṉ-pātirai, n. <id. +. White-flowered fragrant trumpet tree. See பாதிரி[1], 3.

வெண்பாப்பாட்டியல் veṉpā-p-pāṭṭiyal, n. <வெண்பா +. (Pros.) A work on poetics

in *veṇpā* verse, by Kuṇavīra-paṇṭitar; குணவீர பண்டிதரால் வெண்பாவினால் இயற்றப்பட்ட பாட்டியல்நூல்.

வெண்பாப்புலி veṇpā-p-puli, n. <id.+. 1. Title of poets who are experts in composing *veṇpā* verse; வெண்பாப்பாடுதலில் வல்லவன் என்னும் பட்டம். (W.) 2. A poet; ஒரு புலவர். (W.)

வெண்பாமாலை veṇpā-mālai, n. <id.+ மாலை[3]. A treatise on the topic of *puṟam* in *veṇpā* verse. See புறப்பொருள்வெண்பாமாலை. *புறப்பொருள் வழாலின்று விளங்க வெண்பாமாலை யெனப் பெயர்நிறீஇ* (பு. வெ. சிறப்.).

வெண்பார்க்கல் veṇ-pār-k-kal, n. <வெண்-மை + பார்[2] +. Calcareous earth; சுக்கான்கல்.

வெண்பாவுரிச்சீர் veṇpā-v-uriccīr, n. <வெண்பா+. (Pros.) A metrical foot of three *acai*, i.e. of the value of three long syllables, chiefly found in *veṇpā*, of four varieties, viz., *nēr-nēr-nēr* (- - -), *nirai-nēr-nēr* (◡ ◡ - -), *nēr-nirai-nēr* (- ◡ ◡ -), *nirai-nirai-nēr* (◡◡ ◡◡ -); நேர்நேர்நேர், நிரைநேர்நேர், நேர்நிரைநேர், நிரைநிரைநேர் என வெண்பாவுக்குரியவாய் வரும் நேரீற்று மூவசைச் சீர். (யாப். வி. 12, 61.)

வெண்பாவை veṇ-pāvai, n. <வெண்-மை +. Sarasvatī; நாமகள். *திருப்பூவணனாமேல் வெண் பாவையுலாம பூவையுலாப் பாடவே* (பூவண. உலா, காப்பு).

வெண்பிறப்பு veṇ-piṟappu, n. <id.+. A kind of birth. See வெள்ளியுயிர். (மணி. 27, 152.)

வெண்பிறை veṇ-piṟai, n. <id.+. The bright crescent moon; வெள்ளிய பிறைச் சந்திரன். *அந்தி வானத்து வெண்பிறை தோன்றி* (சிலப். 4, 23).

வெண்பு veṇ-pu, n. <id. + prob. பூ[4]. Plain; வெண்ணிலம். (J.)

வெண்புணர்ச்சிமாலை veṇ-puṇarcci-mālai, n. <id.+புணர்ச்சி+மாலை[3]. A poem of three hundred stanzas in *veṇpā* metre; முந்நூறு வெண்பாக்கள்கொண்ட பிரபந்தவகை (W.)

வெண்புழுக்கல் veṇ-puḻukkal, n. <id.+. 1. Under boiling; parboiling; இளம்புழுக்கல். (J.) 2. Rice obtained by husking parboiled paddy; இளம்புழுக்கலரிசி. 3. See வெண்சோறு.

வெண்புழுக்கு veṇ-puḻukku, n. <id.+. See வெண்புழுக்கல். (யாழ். அக.)

வெண்புழுங்கல் veṇ-puḻuṅkal, n. <id.+. See வெண்புழுக்கல். *Loc.*

வெண்பூம்பட்டு veṇ-pūm-paṭṭu, n. <id. + பூ[3] + பட்டு[2]. A kind of cloth of white silk; வெண்பட்டாடைவகை. *வெண்பூம்பட்டிற் றிண்பிணி யமைந்த பளிங்ககட்டில்* (பெருங். இலாவாண. 3, 136).

வெண்பூமான் veṇ-pū-māṉ, n. <id.+ id. + மான்[1]. Sarasvatī; நாமகள். (நாமதீப. 56.)

வெண்பெருமான் veṇ-peru-māṉ, n. <id. + பெரு-மை + மான்[1]. Nilghau, the great antelope, *Portax pictus;* கடமை என்ற விலங்கு. (M. M. 968.)

வெண்பொங்கல் veṇ-poṅkal, n. <id.+. A preparation of rice boiled with dhal, ghee, etc.; பருப்பு நெய் முதலியன சேர்த்துச்செய்த சித்திரான்னவகை.

வெண்பொடி veṇ-poṭi, n. <id.+. Sacred ash; திருநீறு. *வெண்பொடியும . . . அக்கமாமணிகளுமே . . . வினைநதார* (பிரமோத். 20, 17).

வெண்பொத்தி veṇ-potti, n. <id. + prob. பொத்தி[1]. A kind of garment; துகில்வகை. (சிலப். 14, 108, உரை.)

வெண்பொன் veṇ-poṉ, n. <id.+. 1. Silver; வெள்ளி. *வெண்பொற் கட்டின்மேல்* (சீவக. 2421). 2. Venus; சுக்கிரன். *மேலா வெண்பொன் போருறு காலை* (புறநா. 389).

வெண்மட்டக்கருத்து veṇmaṭṭa-k-karuttu, n. <வெண்மட்டம் +. Superficial judgement; மேலெழுந்தவாரித் தீர்மானம். (W.)

வெண்மட்டம் veṇ-maṭṭam, n. <வெண்-மை + மட்டம்[1]. 1. Superficiality, shallowness; மேலெழுந்தவாரி. (W.) 2. Plain work; நுணுக்க வேலைப்பாடில்லாத சாதாரண வேலை. (யாழ். அக.)

வெண்மட்டவேலை veṇmaṭṭa-vēlai, n. <வெண்மட்டம் + வேலை[1]. 1. Plain work; நகாசு முதலியன இல்லாத சாதாரண வேலை. 2. Superficial work; மேலெழுந்தவாரியாகச் செய்யும் வேலை. (W.)

வெண்மண்டை veṇ-maṇṭai, n. <வெண்-மை + மண்டை[1]. A kind of beggar's bowl; பிச்சைக்காரர் கைக்கொள்ளும் உண்கலவகை. *ஊன் கொண்ட வெண்மண்டை* (புறநா. 386).

வெண்மணி veṇ-maṇi, n. <id.+. 1. Pearl; முத்து. (W.) 2. The white ring round the pupil of the eye, the white eye; கருவிழியைச் சுற்றியுள்ள வெள்ளைவட்டம். (J.)

வெண்மதி veṇ-mati, n. <id. + மதி[3]. 1. The moon; சந்திரன். (W.) 2. A kind of Indian kales. See வெள்ளைச்சேம்பு. (சங். அக.)

வெண்மயிர் veṇ-mayir, n. <id.+. 1. Grey hair; நரைத்த மயிர் (W.) 2. See வெண்டாமரை. (சது.)

வெண்மருது veṇ-marutu, n. <id.+. Flowering murdah. See பூமருது, 1. (L.)

வெண்மலை veṇ-malai, n. <id.+மலை⁴. See வெள்ளிமலை. (W.)

வெண்மழை veṇ-maḻai, n. <id.+. See வெண்முகில், 1. *வெண்மழைபோலச் சென்று தேய்ந்தியரோ* (பதிற்றுப். 55).

வெண்மாடம் veṇ-māṭam, n. <id.+மாடம்[1]. A kind of vehicle; ஒருவகை யூர்தி. *வையமுந் தேரும் வகைவெண்மாடமும* (பெருங். உஞ்சைக். 42, 18).

வெண்மீன் veṇ-mīṉ, n. <id.+மீன்[1]. Venus; சுக்கிரன். *வெண்மீன திசைதிரிந்து தெற்கேகினும்* (பட்டினப். 14).

வெண்முகில் veṇ-mukil, n. <id.+. 1. White, rainless cloud; மழைபெய்யும் நிலையை யடையாத வெற்றுமேகம். *வெண்முகிற் பொடிக்கும் வெய்யோன் போல* (பெருங். உஞ்சைக். 47, 198). 2. A mythical white cloud believed to rain heavily; மழை மிகுதியாய்ப் பெய்யும் வெண்ணிற மான மேகம். *ஒளிகொள் வெணமுகிலாய்ப பரந தெங்கும பெய்யுமாமழை* (தேவா. 176, 2).

வெண்மை veṇmai, n. 1. Whiteness; வெள்ளைநிறம். 2. Brightness; ஒளி. 3. Tender age; இளமை. (சூடா.) 4. Simplicity, openness of mind; மனக்கவடின்மை. 5. Ignorance; அறிவின்மை. *வெணமை யுடையார் விழுச்செல்வ மெய்தியக்கால்* (நாலடி, 2). 6. Self-conceit; புல்லறிவுடைமை. *வெணமை யெனப் படுவதியாதெனின்* (குறள், 844).

வெண்மையறிவு veṇmai-y-aṟivu, n. <வெண்-மை+. See வெண்மை, 5. (W.)

வெண்மொந்தன் veṇ-montaṉ, n. <id. +. A kind of plantain; வாழைவகை. (W.)

வெண்வெயிலா veṇ-veyilā, n. <id.+ perh. ஓயில். See வெண்டேக்கு.

வெண்வேலன் veṇ-vēlaṉ, n. <id.+ வேலம். Panicled babool. See வெள்வேல், 2. (C. G.)

வெத்தம் vettam, n. <Pkt. *vyatta* <*vyakta*. Clearness; தெளிவு. *Loc.*

வெத்தாக்குக்கூடு vettākkukkūṭu, n. <Sp. *bitacula*. Binnacle; கப்பலில் திசைகாட்டுங் கருவிவைக்கும் பெட்டி. *Naut.*

வெதரி vetari, n. <*badarī*. Jujube tree. See இலந்தை[1]. *வெதரி வனதது றை வாதராயணன்* (சேதுபு. அசுவத. 66).

வெதரிவனம் vetari-vaṉam, n. <வெதரி +வனம்[1]. A hermitage sacred to Viṣṇu. See வதரியாச்சிரமம். (இலக். அக.)

வெதிபாதம் vetipātam, n. <*vyatīpāta*. A division of time. See வியதிபாதம். *சீரியவெதி பாதத்தில்* (சேதுபு. இராமனரு. 87).

வெதிர்[1]**-த்தல்** vetir-, 11 v. intr. <விதிர்-. [T. *bedaru*, K. *bedar*.] To tremble; நடுங்குதல். *வெதிர்க்கு நரகமே* (தணிகைபு. வீராட்ட. 50).

வெதிர்[2] vetir, n. <வெதிர்-. [T. *veduru*, K. Tu. *beduru*.] 1. Trembling; நடுக்கம். *வடவை குமட்டி வெதிரெடுத்து* (காசிக. வயிர. 22). 2. [K. *bidu*.] See வெதிரம். *சிறியிலை வெதிரி னெல் விளையும்மே* (புறநா. 109). 3. Open flower, blossom; விரிமலர். (பிங்.)

வெதிர்[3] vetir, n. <*badhira*. Deafness; செவிடு. (பிங்.) *வெதிரொருங்கொ லென்னுமாறு . . . வைகினன்* (பாரத. சூது. 187).

வெதிர்ங்கோல் vetir-ṅ-kōl, n. <வெதிர்[2] +கோல்[1]. Bamboo rod; மூங்கிற் கோல். *ஒரு வெதிரங்கோலை முறித்துநீட்ட* (தொல். பாயி. உரை).

வெதிர்ப்பு vetirppu, n. <வெதிர்-. 1. Fear; அச்சம். (W.) 2. Trembling; நடுக்கம். (சது.) 3. Confusion; கலக்கம். (திவா.) 4. A symptom of anger; ஓர் சினக்குறிப்பு. (W.)

வெதிரம் vetiram, n. <வெதிர்[2]. cf. *vētra*. Bamboo; மூங்கில். *குடசமும் வெதிரமும* (சிலப். 13, 157).

வெதிரன் vetiraṉ, n. <*badhira*. Deaf person; செவிடன். *மூகர் வெதிரர்* (சேதுபு. 2-வது சக்கர. 14).

வெதிரி vetiri, n. <வெதிர்[2]. See வெதிரம். (மலை.)

வெதிரேகம் vetirēkam, n. <*vyatirēka*. 1. Difference; distinction; வேறுபாடு. 2. Negation; எதிர்மறை. 3. (Log.) See வெதிரேகவனுமானம். (சிவக. 897, உரை.) 4. Transformation, change; பரிணமம். (மேருமந். 697, உரை.) 5. (Rhet.) A figure of speech. See வியதிரேகம், 4.

வெதிரேகவனுமானம் vetirēka-v-aṉu-māṉam, n. <id.+. (Log.) Inference from *vetirēka-viyātti*; வெதிரேகவியாத்தியினின்றும் பெறப்படும் அனுமானம். (ஞான. 15, 21.)

வெதிரேகவியாத்தி vetirēka-viyātti, n. <id.+. (Log.) Invariable concomittance

between the negation of the *probandum* and that of the *probans;* சாத்தியம் ஏது என்ற இரண்டின் அபாவரூபமான வியாத்தி. (தருக்கசங். 40.)

வெதிரேகாலங்காரம் vetirēkālaṅkāram, *n.* <id.+*alaṅkāra.* (Rhet.) A figure of speech. See வியதிரேகம், 4.

வெதுக்கலன் vetukkalaṉ, *n.* perh. வெதுக்கு-. Person emaciated by grief; துக்கம் முதலியவற்றால் உடல் இளைத்தவன். (யாழ். அக.)

வெதுக்கு-தல் vetukku-, 5 *v. tr.* See வேதுப்பு-.

வெதுப்படக்கி vetuppaṭakki, *n.* <வெதுப்பு+அடக்கு-. 1. False nettle, *Baehmeria virusia;* செடிவகை. (A.) 2. Malabar catamint. See பேய்மருட்டி. (பதார்த்த 543.) 3. Fetid hoarbound, *Ballota disticha;* செடிவகை. (W.)

வெதுப்பம் vetuppam, *n.* <வெதும்பு-. 1. Warmth, moderate heat; இளஞ் சூடு. 2. Frothy diarrhoea, due to heat in the system; உஷ்ணத்தாலுண்டாம் வயிற்றுப்போக்கு. (W.)

வெதுப்பி vetuppi, *n.* <வெதுப்பு-. A medicinal herb. See ஒற்றைப்பேய்மிரட்டி. (பாலவா. 494.)

வெதுப்பு[1]-தல் vetuppu-, 5 *v. tr.* Caus. of வெதும்பு-. 1. To warm, heat gently; வாட்டுதல். தீயிலே வெதுப்பி யுயிரோடுந் தின்ன (தாயு. சிவன்செயல். 5). 2. To make red-hot; பழுக்கக் காய்ச்சுதல். மீட்டும் வெதுப்பியதோா செவ்வேல் (தஞ்சைவா. 113).

வெதுப்பு[2] vetuppu, *n.* <வெதும்பு-. 1. See வேதுப்பம். (W.) 2. A cattle-disease; மாட்டு நோய்வகை. (மாட்டுவை. சிந். 63.) 3. A fever; சுரநோய்வகை. (சங். அக.)

வெதும்பு-தல் vetumpu-, 5 *v. intr.* 1. To become warm; இளஞ்சூடாதல். 2. To lose freshness; to be partially withered, as flowers; சிறிது வாடுதல். (W.) 3. To be hot or heated; வெம்மையாதல். விணகுளிர கொள்ளவோவுகும் வெண்குடை வெதும்புமாயின் (சூளா. மந்திர. 26). 4. To boil; கோதித்தல். விழிநீாகளூற்றென வெதும்பி யூறற (தாயு. கருணகா. 9). 5. To be enraged; சினங்கொள்ளுதல். (பிங்.) 6. To be disturbed in mind; மனங்கலங்குதல். வெதும்பி யுள்ளம (திருவாச. 5, 1).

வெதுவெது-த்தல் vetuvetu-, *v. intr.* <வெதுவெதெனல். 1. To be parboiled or half-cooked; அரைகுறையாக வேதல். 2. To become lukewarm or tepid; இளஞ்சூடாயிருத்தல். 3. To be partially withered; சிறிது வாடுதல். (W.)

வெதுவெதுப்பு vetuvetuppu, *n.* <வெது வெது-. Lukewarmness; warmth; இளஞ் சூடு. (W.)

வெதுவெதெனல் vetuveteṉal, *n.* Expr. signifying being warm or lukewarm; இளஞ் சூடாதற் குறிப்பு.

வெந் ven, *n.* cf. வெரிந். [T. vennu, K. ben.] Back; முதுகு. (பிங்.)

வெந்தபிகிரி venta-pikiri, *n.* <வே-+prob. *pihita.* Corpse for cremation; சுடுபிணம். (சங். அக.)

வெந்தம் ventam, *n.* <*bandha.* Bondage; பந்தம்.

வெந்தயக்காடி ventaya-k-kāṭi, *n.* <வெந்தயம்+காடி[1]. A kind of gruel made of fenugreek seeds, black gram, rice, etc.; வெந்தயம் உழுந்து அரிசி முதலியன சேர்த்துச் செய்யுங் காடி.

வெந்தயச்சம்பா ventaya-c-campā, *n.* <id.+சம்பா[1]. A kind of *campā* paddy; சம்பா நெல்வகை. (A.)

வெந்தயச்சாறு ventaya-c-cāṟu, *n.* <id. +சாறு[2] A kind of sauce; கறிவகை.

வெந்தயம் ventayam, *n.* <*menthikā.* [T. menti, K. menteya, M. vendayam.] 1. Fenugreek, s. sh., *Trigonella faenum-graecum;* செடிவகை. (பதார்த்த. 1042) 2. Fenugreek seed; வெந்தய அரிசி.

வெந்தல்[1] vental, *n.* <வே-. That which is over-boiled or charred; கருகியது. *Colloq.*

வெந்தல்[2] vental, *n.* See வெந்தயம். (மலை.)

வெந்தழல் ven-talal, *n.* <வெம்-மை+. Glowing fire; சிவந்தெரியும் தீ. வெந்தழலின் வீழ்வனிது வேதமொழி யென்றுரன் (பாரத. பதின் மூன். 179).

வெந்தழிவு ventaḻivu, *n.* <வே-+அழிவு. Loss of crop due to the withering up of plants; பயிர் காய்ந்து கருகிப்போதலா லுண்டாம் பயிரழிவு. *Nāñ.*

வெந்தி[1]-த்தல் venti-, 11 *v. intr.* <id. 1. To get angry; சினங்கொள்ளுதல். (திருப்பு. 136.) 2. To be hot; சூடாதல்.

வெந்தி[2]-த்தல் venti-, 11 *v.* <வெந்தம். *intr.* To be united; ஒற்றுமையாதல்.—*tr.* To bind; கட்டுதல்.

வெந்திப்பு[1] ventippu, *n.* <வெந்தி[1]-. (யாழ். அக.) 1. Heat; கோதிப்பு. 2. Anger; சினம். வெந்திப்புடன்வரு மவுணேசனையே (திருப்பு. 136).

வெந்திப்பு[2] ventippu, n. <வெந்தி²-. 1. Bond, union; கட்டு. (திருப்பு. 136, சீழ்க்குறிப்பு.)

வெந்தியம் ventiyam, n. See வெந்தயம். (பைஷஜ.)

வெந்திறல் ven-tiṟal, n. <வெம்-மை+. Great strength; பெருவலி. வெந்திறற் றடக்கை வெண்வேற் பொறைய (பதிற்றுப். 86).

வெந்து ventu, n. <bandhu. Relative; சுற்றம். (யாழ். அக.)

வெந்துப்பு ven-tuppu, n. <வெம்-மை+ துப்பு¹. See வெந்திறல். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர் (குறள், 895).

வெந்துருகல் venturukal, n. prob. வே-+உருகு-. An ancient coin; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 138.)

வெந்துளி ven-tuḷi, n. <வெம-மை+துளி². Tear-drops of sorrow, as hot; துக்கக்கண்ணீர். வீழ்தரு வெந்துளி விரலி னீக்கி (பெருங். இலாவாண. 10, 63).

வெந்தை ventai, n. <வே-. 1. Anything cooked in steam; நீராவியிலே புழுங்கியது. புளிப் பெய்தட்ட வேளை வெந்தை வல்சியாக (புறநா. 246). 2. Meal-cake; பிட்டு. (பிங்.) வெந்தை தோசையே (கந்தபு. தானப்ப. 8).

வெந்தையம் ventaiyam, n. See வெந்தயம்.

வெந்தோன்றி[1] ven-tōṉṟi, n. prob. வெண்-மை+தோன்றி See வெண்காந்தள். (L.)

வெந்தோன்றி[2] ven-tōṉṟi, n. prob. வியன்¹+தோன்று-. A climbing shrub. See ஆகாசகருடன். (மூ. அ.)

வெந்நிடு-தல் ven-n-iṭu-, v. intr. <வெந்+. [T. vennidu.] To retreat, as turning one's back; புறங்காட்டுதல். (பு. வெ. 7, 12, உரை.)

வெந்நீர் ven-nīr, n. <வெம்-மை+நீர்¹. [T. venniru, K. bennīr, M. vennīr.] Hot water; சுடுநீர். வெந்நீர . . . இல்லஞ் சுடுகலாவாறு (பழ. 51).

வெந்நீர்விரணம் vennīr-viraṇam, n. <வெந்நீர்+விரணம்¹. Scald caused by boiling water; கொதிநீர் படுதலா லுண்டாம் புண். (M. L.)

வெந்நீரூறல் vennīr-ūṟal, n. <id.+ஊறு-. Decoction; கஷாயம். (பைஷஜ.)

வெப்பக்கட்டி veppa-k-kaṭṭi, n. <வெப்பம் +. See வெப்புக்கட்டி. (W.)

வெப்பசாரம் veppa-cāram, n. <id. +சார்-. (W.) 1. Grief; மனத்துயர். 2. Indignation; கோபம். 3. Spite, spleen; பொறாமை.

வெப்பத்தி veppatti, n. prob. id. Indian snowberry. See வறட்பூலா, 1. (சங். அக.)

வெப்பம் veppam, n. <வெம்பு¹-. 1. Heat; உஷ்ணம். நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றானே தணியுமே (நாலடி, 68). 2. Fever; சுரநோய். மீனவற்கடு வெப்ப மொழித்து (திருவாலவா. 37, 1). 3. Indignation; கோபம். வெப்பமுற்றே னவிநயம (சிலப். பக். 70). 4. Spite, spleen; பொறாமை. 5. Desire; ஆசை. (சூடா.) 6. Sorrow; துயர். 7. A hell; ஒரு நரகம். (சி. போ. பா. 2. 3, பக். 203.)

வெப்பர் veppar, n. <வெப்பு. 1. See வெப்பம். அணிமுலைத் தடத்தி னுற்றி வெப்பராற் றட்ப மாற்றி (சீவக. 1746). 2. Hot food; சூடான உணவு. புத்தகற கொண்ட புலிக்கண வெப்பர . . . உண்ட பின்னே (புறநா. 269, 4).

வெப்பல் veppal, n. <வெம்பு¹-. An inferior kind of soil, light greyish brown earth, lumpy and free from stones; சாம்பல்நிறங் கலந்த செந்நிறமுள்ளதும் கல்லின்றிக் கட்டிகட்டியாக வுள்ளதுமான நிலவகை. (G. Tn. D. I, 286.)

வெப்பி-த்தல் veppi-, 11 v. tr. <வெப்பு. 1. To heat; சூடாக்குதல். 2. To make one hot with anger; to infuriate; மனக்கோதிப்பு உண்டாக்குதல். வென்றடுகிற பாசை வெப்பித்து (பழமொ. 294.)

வெப்பியாரம் veppiyāram, n. perh. id. +ஆர்¹-. cf. வெப்பசாரம். Grief; மனத்துயர். (யாழ். அக.)

வெப்பிராளம் veppirāḷam, n. cf. வெப்பியாரம். Mental agitation; மனக்குழப்பம். Tinn.

வெப்பு veppu, n. <வெம்பு¹-. [T. M. veppu, Tu. beppu.] 1. See வெப்பம், 1. 2. See வெப்பம், 2. மெய்வெப்பிடா மீனவன் மேலொழித் ததுவும் (பெரியபு. திருஞான. 1050). 3. The God of fevers; சுரதேவதை. மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு (திவ். இராமானுசநூற். 22). 4. (Astrol.) The 7th or 9th nakṣatra from that with which Jupiter is in conjunction. See சுரநட்சத்திரம். குருநின்றநாட் கொன்பதேழ் வெப்பென்பரே (விதான. குணகுண. 40). 5. Feverish feeling, as due to grief, anger, etc.; தாபம். வெப்புடை மெய்யுடை வீரன் (கம்பரா. அயோமுகி. 62). 6. See வெப்பம், 3. வெப்புடைக் கொடிய மன்னன் (கம்பரா. மிதிலைக். 99). 7. See வெப்பம், 4, 5, 6. 8. Severity; கொடுமை. வெப்புடை யாரூஉச செத்தனென் மன்யான் (பதிற்றுப். 86, 4). 9. Leprosy; தொழுநோய். (சிலப். உரைபெறுகட்டுரை, 1, உரை).

வெப்புக்கட்டி veppu-k-kaṭṭi, n. <வெப்பு +. A swelling in the intestines, occurring after chronic fevers; நாட்பட்ட சுரத்தினால் உண்டாம் வயிற்றுக்கட்டிவகை. (W.)

வெப்புக்கொதி veppu-k-koti, n. <id.+. Slight fever, feverishness; சுரத்தாலுண்டாங் காங்கை. (W.)

வெப்புநட்சத்திரம் veppu-naṭcattiram, n. <id.+. (Astrol.) The 7th or 9th *nakṣatra* from that with which Jupiter is in conjunction. See சுரநட்சத்திரம். (*விதான. குணகுண.* 40, *உரை.*)

வெப்புநாற்றம் veppu-nāṟṟam, n. <id. +. Offensive or putrid smell; துர்நாற்றம். (W.)

வெப்புநோய் veppu-nōy, n. <id.+. 1. See வெப்புக்கொதி. *வெப்புநோயா னீரின்மூழ் கின் வெம்மையாறுமே கொலாம* (*நைடத. கைக்கிளை.* 2). 2. See வெப்பு, 9. *வெப்புநோயுங் குருவும* (*சிலப. உரைபெறுகட்.* 1).

வெப்புப்பாவை veppu-p-pāvai, n. <id. +. See வெப்புக்கட்டி. (*யாழ். அக.*)

வெப்புப்பாவைக்கட்டு veppuppāvai-k-kaṭṭu, n. <வெப்புப்பாவை+. See வெப்புக்கட்டி. (W.)

வெப்புள் veppuḷ, n. <வெம்பு¹-. Heat; வெம்மை. *வெப்புள் விளைந்த வேங்கை* (*புறநா.* 120).

வெப்புறு veppuṟu, n. <வெப்பு+உறு-. Heat; வெம்மை. (W.)

வெம்பகல் vem-pakal, n. <வெம்-மை+பகல்¹. Midday, noon; நடுப்பகல். (*தக்கயாகப்.* 164, *உரை.*)

வெம்பரப்பு¹ vem-parappu, n. <வெறு-மை +. Uncultivated waste; தரிசுகிடக்கும் நிலம். *Tinn.*

வெம்பரப்பு² vem-parappu, n. <வெம்-மை +. Excessive flurry; மிகுதியான பரபரப்பு. *Tinn.*

வெம்பல் vempal, n. <வெம்பு¹-. 1. Tropical heat; மிகுவெப்பம். *வெயில வீற்றிருந்த வெம்பலை யருஞ்சுரம்* (*நற்.* 84). 2. Wrath, anger; கோபம். (*சூடா.*) 3. That which has faded; வாடலானது. *Colloq.* 4. Prematurely ripe fruit; பிஞ்சிற் பழுத்துக் கெட்ட காய். (W.)

வெம்பளிக்கை vempaḷikkai, n. See வெம்பிளிக்கை, 1. (W.)

வெம்பறவை vem-paṟavai, n. <வெம்-மை +. Fabulous eight-legged bird. See சரபம், 1. (*நாமதீப.* 237.)

வெம்பா vem-pā, n. <வெண்-மை+பா⁴. Mist; மூடுபனி. *வெம்பாப் பெய்தால் சம்பா விளையும்.*

வெம்பாய் vempāi, n. <Mhr. *Mumbai.* Bombay; பம்பாய்ப்பட்டினம்.

வெம்பிளாந்தி vempiḷānti, n. <வெம்-மை+பிராந்தி¹. One who is confused; மனங்குழம்பிய வன். (*யாழ். அக.*)

வெம்பிளிக்கை vempiḷikkai, n. perh. வைம்பு¹+அளி-. 1. Haughtiness, pride; இறுமாப்பு. (W.) 2. Disregard; அலட்சியம். *தருமபொருளை வெம்பிளிக்கை பண்ணுதே.*

வெம்பு¹-தல் vempu-, 5 v. intr. <வெம்-மை. 1. To be very hot; மிகச்சூடாதல். *மலை வெம்ப* (*கலித்.* 13). 2. To fade; to be dried with heat; வாடுதல். *வேரோடு மரம்வெம்ப* (*கலித்.* 10, 4). 3. To become prematurely ripe; அகாலத்திற் பழுத்தல். 4. To be furious; to rage; உக்கிரமாதல். *வெம்பின செருவின் வந்து* (*கம்பரா. நிகும்.* 96). 5. To be distressed in mind; மனம்புழுங்குதல். *வெம்பினு ரரக்க ரெல்லாம்* (*தேவா.* 776, 2). 6. To be angry, enraged; சினத்தல். 7. To desire, love; விரும்புதல். *வெம்ப வூர்ந்துலாம் வேனிலா னினே* (*சீவக.* 410).

வெம்பு²-தல் vempu-, 5 v. intr. perh. பம்பு-. To sound; ஒலித்தல். *பம்பை வெம்பின* (*சீவக.* 2222).

வெம்புழுங்கல் vempuḻuṅkal, n. Corr. of. வெண்புழுங்கல். *Colloq.*

வெம்மணல் vemmaṇal, n. <வெம்-மை+. A hell. See வாலுகப்பிரபை. (*ஏலாதி,* 67.)

வெம்மை vemmai, n. [T. *umma,* M. *vemma.*] 1. Heat; glow; வெப்பம். *அழலன்ன வெம்மையால்* (*கலித்.* 11). 2. Severity, harshness; cruelty; கடுமை. (*சீவக.* 744.) 3. Anger, wrath; கோபம். *வேகயானை வெம்மையிற் கைக்கொள* (*சிலப.* 15, 47). 4. Desire; விருப்பம். (*தொல். சொல்.* 334.) 5. Might, valour; பராக்கிரமம். *உலக மூன்றுமொன் வெம்மையி னுண்டது* (*கம்பரா. அதிகா.* 4).

வெய்து veytu, <வெம்-மை. n. 1. That which is hot; வெப்பமுள்ளது. *சிறுநெறி வெய்திடை யுருஅ தெய்தி* (*அகநா.* 203). 2. Heat; வெப்பம். (*மதுரைக்.* 403, *உரை.*) 3. Fomentation; வெப்ப முள்ள பொருளாலிடும் ஒற்றடம். 4. Sorrow, distress; துக்கம். *வெய்துறு பெருமபயம* (*ஞானு.* 35, 3).—*adv.* Speedily, hastily; விரைவில். *வேந்தன் வெருவந்து வெய்துகெடும்* (*குறள்,* 569).

வெய்துபிடி-த்தல் veytu-piṭi-, v. intr. <வெய்து+. See வேதுபிடி-. (W.)

வெய்துயிர்-த்தல் veytuyir-, v. intr. <id.+. To breathe hot, as in grief; வெப்பமாக மூச்சுவிடுதல். *வெய்துயிர்த்துப் பிறைநுதல் வியர்ப்ப* (*அகநா.* 207).

வெய்துறு-தல் veyturu-, v. intr. <id.+. 1. To be perplexed; மனங்கலங்குதல். (பிங்.) 2. To be distressed; துன்புறுதல். (பிங்.) 3. To be angry; சினங்கொள்ளுதல்.

வெய்தெனல் veytenal, n. <id.+ Expr. signifying (a) being hot; வெப்பக் குறிப்பு: (b) being in haste; விரைவுக் குறிப்பு. (சூடா.): (c) being cruel; கொடுமைக் குறிப்பு.

வெய்ய veyya, adj. <வெம்-மை. [K. bisiya.] 1. Hot; வெப்பமான. வெய்ய கதிரோன் விளக்காக (திவ். இயற். 1, 1). 2. Fierce, cruel; கொடிய. 3. Desirable; விரும்புதற்குரிய. வெய்யசெய் (தக்கயாகப். 506).

வெய்யது veyyatu, n. <id. [K. bisiyadu.] 1. That which is hot; சூடானது. (யாழ். அக.) 2. That which is cruel; கொடியது. 3. That which is unbearable; தாங்கமுடியாதது. அரும் பெரு மூப்பும் வெய்யதாயது (கம்பரா. மந்திரப. 62).

வெய்யநட்சத்திரம் veyya-naṭcattiram, n. <வெய்ய+. (Astrol.) The 18th and 24th nakṣatra counted from the nakṣatra occupied by Mercury. See உக்கிரநட்சத்திரம், 1. (விதான. குணாகுண. 40, உரை.)

வெய்யநீர் veyya-nīr, n. <id.+நீர்¹. Hot water; வெந்நீர். (யாழ். அக.)

வெய்யல் veyyal, n. Corr. of வெயில். (W.)

வெய்யவன் veyyavan, n. <வெம்-மை. 1. See வெய்யன், 1. 2. See வெய்யோன், 2. வெய் யவனூருந் தேரின் (பெருங். இலாவாண 8, 172). 3. Fire-god; அக்கினிக்கடவுள். வெய்யவன் படையை விட்டான் (கம்பரா. அதிகாய. 203). 4. See வெய் யன், 4.

வெய்யன் veyyan, n. <id. 1. Cruel person; கொடியவன். வெய்யனு யுலகேழுட னலிந் தவன் (திவ். பெரியதி. 5, 3, 3). 2. See வெய்ய வன், 3. 3. See வெய்யோன், 2. 4. One who is desirous or eager; விருப்புள்ளோன். நல்லூரன் புதுவோரைப் புணர்தல் வெய்யனாயின் (கலித். 75, 10).

வெய்யனீர் veyyanīr, n. <வெய்யல்+நீர்¹. Water heated by the rays of the sun; சூரிய கிரணங்களாற் சூடான நீர். Loc.

வெய்யில் veyyil, n. <வெம்-மை. See வெயில். நிழல் வெய்யில் சிறுமை பெருமை (திவ். திருவாய். 6, 3, 10).

வெய்யில்தாழ veyyil-tāḻa, adv. <வெய்யில் +தாழ்¹-. In the evening; மாலையில். வெய்யில் தாழவா. (W.)

வெய்யிற்குளிர veyyiṟ-kuḷira, adv. <id.+ குளிர்-. See வெய்யில்தாழ. வெய்யிற்குளிர வா. (W.)

வெய்யிற்சூடு veyyiṟ-cūṭu, n. <id.+. Sun's heat; சூரியவெப்பம். Loc.

வெய்யோன் veyyōn, n. <வெம்-மை. 1. See வெய்யன், 1. ஆதந்தனா வெய்யோர் (கந்தபு. முதனாட்போ. 49). 2. Sun; சூரியன். (பிங்.) வெய் யோ னொளி (கம்பரா. கங்கை. 1). 3. Right nostril; வலதுநாசித்துவாரம். இலகுவெய்யோனிற் பதினு றளவை விடல் (காசிக. யோக. 23). 4. See வெய்ய வன், 3. 5. See வெய்யன், 4. பொன்னனைதான் கொடுத்தான் புகழ்வெய்யோன் (சீவக. 237). 6. The 5th nakṣatra. See மிருகசீரிடம். (பிங்.)

வெயர்¹-த்தல் veyar-, 11 v. intr. cf. வியர்-. [K. bemar, Tu. begaru] 1. To perspire; வேர்வை நீருண்டாதல். புனைநுதல் வெயர்க்க (பாரத. பன்னிரண். 47). 2. To be angry, enraged; கோபங்கொள்ளுதல்.

வெயர்² veyar, n. <வெயர்-. Sweat, perspiration; வேர்வைநீர். வெயர்பொடிப்பச் சினங் கடைஇ (பு. வெ. 7, 13, கொளு).

வெயர்ப்பு veyarppu, n. <id. 1. See வெயர்². குறுவெயர்ப் பொழுக்கென (கல்லா. 16, 5). 2. Sweating; வேர்வை யுண்டாகை. 3. Anger; சினம். வெஞ்சமம் விளைந்தன வெயர்ப்பால (இரகு. திக்குவி. 112).

வெயர்வு veyarvu, n. See வெயர்². (திவா.)

வெயர்வை veyarvai, n. See வெயர்². Colloq.

வெயில் veyil, n. <வெம்-மை. [K. bisil, M. veyil.] 1. Sunlight, sunshine; சூரியவெளிச் சம். துகில விரித்தன்ன வெயிலவிருப்பபின் (நற். 43). 2. Heat and glare of the sun, as on a tropical day; சூரியவெப்பம். என்பி லதனை வெயில் போலக் காயுமே (குறள், 77). 3. The sun; சூரியன். வெயிலிள நிலவே போல விரிகதிரிடை வீச (கம்பரா. வனம்புகு. 2). 4. Lustre, brilliance; ஒளி. (சூடா.) மணியிழையின் வெயில் (கம்பரா. நாட். 42).

வெயில்நீக்கி veyil-nīkki, n. <வெயில்+ நீக்கு-. Umbrella; குடை. (தக்கயாகப். 257, உரை.)

வெயிலடித்தல் veyil-aṭittal, n. <id.+. 1. Shining, as the sun; சூரியன் பிரகாசிக்கை. 2. Being hot and bright, as sun-shine; சூரியகிரணம் வெப்பமாயிருக்கை.

வெயிலுறைத்தல் veyil-uraittal, n. <id. +. See வெயிலடித்தல், 2. (W.)

வெயிலெறித்தல் veyil-eṟittal, n. <id.+. See வெயிலடித்தல். (W.)

வெயிலோன் veyilōn, n. <id. The sun; சூரியன். வெயிலோனு மேல்பாற்குன்றிற் கிட்ட (பாரத. முதற்போர். 73).

வெயிற்குளி-த்தல் veyiṟ-kuḷi-, *v. intr.* <id.+. (J.) 1. To be exposed to the sun; வெயிலிற் காய்தல். 2. To bath in the sun; குளிர் காயச் சூரியவெப்பத்தி லிருத்தல்.

வெயிற்குளிர்-தல் veyiṟ-kuḷir-, *v. intr.* <id.+. To become mild, as the evening sun; சூரியகிரணம் வெம்மைதணிதல். (யாழ். அக.)

வெயிற்பாழ் veyiṟ-pāḻ, *n.* <id.+. Loss of crop due to drought, one of *mu-p-pāḻ*, q.v.; மழையின்றி வெயில்காய்வதால் உண்டாம் பயிர்க்கேடு.

வெயிற்றுகள் veyiṟṟukaḷ, *n.* <id.+ துகள். Mote in a sunbeam; வெயிலிற் பறக்கும் அணு. வாயுபபறியலனே வெயிற்றுக ளனைத்தும் (பதிற்றுப. 20, 6).

வெயின்மறை veyiṉ-maṟai, *n.* <id.+. That which protects one from the heat of the sun, as an umbrella; வெயிலை மறைக்குங் கருவி. கற்பகவல்லி சாதியைத் தமக்கு வெயினமறையாக (தக்கயாகப. 11, உரை).

வெயினோ veyiṉō, *n.* <id.+நோ³. Sun-stroke; வெயிலின் தாக்கால் உண்டாம் நோய். (M. L.)

வெரிந் veriṉ, *n.* cf. வெந். [Tu. *beri.*] Back; முதுகு. வெரிநெ னிறுதி (தொல். எழுத். 300).

வெரிமருந்து veri-maruntu, *n.* prob. எரி¹+. Poisonous drug; பாஷாணம். (மூ. அ.)

வெரு veru, *n.* <வெருவு-. cf. *bīru.* [T. *verapa.*] Fear, dread; அச்சம். வெருவரு நோன் ருள் . . . கரிகால் வளவன் (பொருந. 147).

வெருக்குவிடை verukku-viṭai, *n.* <வெருகு¹+விடை⁷. Male of wild cat; காட்டுப் பூனையின் ஆண். வெருக்குவிடை யன்ன வெகுளேக்கு (புறநா. 324).

வெருக்கொள்(ளு)-தல் veru-k-koḷ-, *v. intr.* <வெரு+. To be afraid, frightened; பயங் கொள்ளுதல். வெருக்கொணடு பதைபதைதது (குசே லோ. குசேலர்வைகுந். 57).

வெருக்கொள்ளி verukkoḷḷi, *n.* <வெருக் கொள்-. Coward; பயங்காளி. (W.)

வெருக்கோள் verukkōḷ, *n.* <id. Fearing; அச்சங்கொள்ளுகை. வெருக்கோளுற் றதுநீங்க (பெரியபு. தடுத்தாட். 114).

வெருகங்கிழங்கு verukaṅ-kiḻaṅku, *n.* <வெருகு¹+. See வெருகு¹, 4.

வெருகடி verukaṭi, *n.* <id.+அடி³. 1. Cat's paw; பூனையின் அடி. (யாழ். அக.) 2. A large pinch, as much as can be taken up with tips of thumb and two fingers; பெருவிரல் முதலிய மூன்று விரல்களின் நுனிகளால் எடுக்குமளவு. அந்தச் சூரணத்தில் வெருகடித் தூள் உட்கொள்ளவேண்டும். (W.)

வெருகடிப்பிரமாணம் verukaṭi-p-pira-māṇam, *n.* <வெருகடி+. See வெருகடி, 2. (யாழ். அக.)

வெருகம் verukam, *n.* <*barha.* The under side of tail; வாலின் கீழிடம். (பிங.)

வெருகிடதர் verukiṭatar, *n.* <*barhiṣadaḥ* nom. pl. of *barhiṣad.* A particular class of manes; பிதிரரில் ஒருவகையினர். (கூர்மபு. பிருகு. 13.)

வெருகு¹ veruku, *n.* 1. Tom-cat; ஆண் பூனை. (திவா.) 2. Wild cat; காட்டுப்பூனை. (பிங.) வெருக்கு விடையன்ன (புறநா. 324). 3. Toddy cat, *Paradoxurus niger;* மரநாய். 4. Ol, tuberous-rooted herb, *Arum macrorhizon;* சேடிவகை. *Colloq.* 5. White-flowered sola; வெண்கிடை. (பிங.)

வெருகு² veruku, *n.* <மெருகு¹. Polish; மெருகு. (யாழ். அக.)

வெருட்சி verutci, *n.* <வெருள்-. [T. *veratsu*, K. *beccu.*] 1. Bewilderment; மருட்சி. 2. Shyness, skittishness, as of an animal; மருளுகை. 3. Fear; அச்சம்.

வெருட்டி veruṭṭi, *n.* <வெருட்டு-. That which frightens; வெருட்டுவது. வேழவெண்டிபட டக்கை வெருட்டி (சீவக. 174).

வெருட்டு¹-தல் veruṭṭu-, 5 *v. tr.* Caus. of வெருள்-. 1. To terrify, frighten; அச்சமுறுத்துதல். பாம்பினொடு படாசடைக ளவைகாட்டி வெருட்டி (தேவா. 676, 2). 2. To confuse, stupefy; பிரமிக்கச்செய்தல். வடிவழகாலே நாட்டை வெருட்டித் திரிகிற காமன் (ஈடு, 2, 7, 8). 3. To drive away, as animals; மிருகம் முதலியவற்றை ஓட்டுதல். 4. To urge; to drive fast; வேகமாகச்செல்லத் தூண்டுதல். வண்டி மாட்டை வெருட்டு.

வெருட்டு² veruṭṭu, *n.* <வெருட்டு-. 1. Causing shyness; கூச்சமுண்டாக்குகை. (W.) 2. Causing fear; அச்சமுண்டாக்குகை. 3. Driving away; ஓட்டுகை. 4. Urging; driving fast; வேகமாகச்செல்லத் தூண்டுகை.

வெருணை veruṇai, *n.* cf. வெருனை. See பாவட்டை, 1, 2. (மூ. அ.)

வெருப்பறை veru-p-paṟai, *n.* <வெரு+ பறை³. War-drum; போர்முரசு. வென்றியெய்துதல் வேண்டு நாமென வெருப்பறை கொட்டி (பெருங. மகத. 24, 209).

வெருவந்தம் veruvantam, *n.* <வெருவா-. Fear; அச்சம். (W.)

வெருவருநிலை veruvaru-nilai, *n.* <id.+. (Puṟap.) Theme describing the attitude of a warrior who does not fall down even when his breast is pierced through and through by the arrows of his enemies; பகைவர் அம்பு தன் மார்பைப் பிளப்பவும் பூமியில் விழாமல் நின்ற வீரனது நிலையைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 7, 23, கொளு.)

வெருவலார் veruvalar, *n.* <id.+அல் neg. +. Enemies; பகைவர். வெருவலார் புரநீய (உப தேசகா. சூராதி. 5).

வெருவா-தல் [வெருவருதல்] veru-vā-, *v. intr.* <வெரு+வா-. 1. To be fearful; to cause fear; அச்சந்தருதல். வெருவரு தானைகொடு செருப்பல கடந்து (பதிற்றுப். 70, பதி.). 2. To be afraid; அஞ்சுதல். வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங் கோல னாயின் (குறள், 563).

வெருவு[1]**-தல்** veruvu-, *5 v. tr. & intr.* cf. வெருள்-. 1. To be afraid of; to be alarmed, frightened or startled; அஞ்சுதல். யானை வெரூஉம் புலிதாக் குறின் (குறள், 599).

வெருவு[2] veruvu, *n.* <வெருவு-. [T. *verapu.*] Fear, fright; அச்சம். வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணும் (தொல். பொ. 111).

வெருவெரு-த்தல் veru-veru-, *v. intr.* Redupl. of வெரு. To be afraid; பயப்படுதல். உயிர்நடுங்கி . . . வெருவெருத்து நின்றனரால் (உப தேசகா. சூராதி. 49).

வெருள்[1]**(ளு)-தல்** veruḷ-, *2 & 5 v. intr.* 1. To be startled, perplexed, bewildered; மருளு தல். எனைக்கண்டார் வெருளா வண்ணம் மெய் யன்பை யுடையாய் பெறநான் வேண்டுமே (திருவாச. 32, 3). 2. To be frightened; அஞ்சுதல். பெருங் குடி யாக்கம் பீடற வெருளி (பெருங். மகத. 24, 84). 3. To shy; to be skittish; குதிரை முதலியன மருளு தல்.

வெருள்[2] veruḷ, *n.* <வெருள்-. 1. Fear; பயம். 2. Perplexity; மனக்கலக்கம். (சூடா.) 3. That which is fearful; அஞ்சத்தக்கது. நின்புகழிகழ் வார் வெருளே (திருவாச. 6, 17).

வெருளார்-த்தல் veruḷār-, *v. intr.* <வெருள்+. (யாழ். அக.) 1. To be startled; திகைத்தல். 2. To be confused; மயங்குதல்.

வெருளி veruḷi, *n.* <வெருள்-. 1. Bewilderment; வெருட்சி. வெருளி மாடங்கள் (சீவக. 532). 2. Bugbear, scare-crow; that which causes terror; வெருளச்செய்யும் புல்லுரு முதலியன. 3. Pride of riches; செல்வச்செருக்கு. வெருளி மாந்தர் (சீவக. 73).

வெருளிப்பிணை veruḷi-p-piṇai, *n.* <வெருளி+பிணை[4]. A kind of doe; பெண்மான் வகை. (பெருங். இலாவாண. 15, 31.)

வெருனை verunai, *n.* cf. வெருணை. See பாவட்டை, 1, 2. (மலை.)

வெரூஉ verūu, *n.* <வெருவு-. See வெருவு. வெரூஉப பறை (பொருந. 171).

வெரூஉ-தல் verūutal, *n.* <id. Being afraid, startled; மருண்டஞ்சுகை. அலமர லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி (குறிஞ்சிப். 137).

வெல்(லு)-தல் vel-, *3 v. tr.* 1. To conquer, overcome, subdue; செயித்தல். எறிநீர் வைய கம் வெலீஇய செலவோய் (முல்லைப். 57). 2. To destroy, remove; ஒழித்தல். வல்வினை வெல்லவன் (திருநூற். 99). 3. To resemble; ஒத்தல். கோங்கை வென்ற சுணங்கு (ஐங்குறு. 324).—*intr.* To excel, prosper; மேம்படுதல். விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே (பெரியபு. பாயி. 4).

வெல்புகழ் vel-pukaḻ, *n.* <வெல்-+. Fame due to victory in war; போர்க்கண் வெற்றி யாலுண்டாகுங் கீர்த்தி. பாடினா வெல்புகழைப் பல்புல வா (பு. வெ. 8, 1).

வெல்லச்சீடை vella-c-cīṭai, *n.* <வெல்லம் +. Ball-cake of rice-flour made with coarse cane-sugar; அரிசிமாவும் வெல்லமுஞ் சேர்த்துச் செய்த சீடைப்பணியாரம்.

வெல்லடி vellaṭi, *n.* A kind of net; வலை வகை. *Madr.*

வெல்லப்பாகு vella-p-pāku, *n.* <வெல்லம் +பாகு[1]. Treacle; கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சி யுண்டாக்குங் குழம்பு.

வெல்லம் vellam, *n.* [T. *bellamu*, K. *bella*, M. *vellam.*] Jaggery, unrefined cane-sugar; கருப்பஞ்சாற்றுக் கட்டி. வெல்லச்சொ ளுவெர்க்கு (தனிப்பா. 1, 305, 1).

வெல்லல் vellal, *n.* perh. வெல்-. Small elliptic cuspidate-leaved windberry. See வாயு விளங்கம், 1. (L.)

வெல்லவட்டு vella-vaṭṭu, *n.* <வெல்லம்+ வட்டு. Circular piece of jaggery; வெல்லத்தைக் காய்ச்சிச் சக்கரமாக ஊற்றிய துண்டு. வெல்லவட்டுப் போல் வார்த்தை சொல்லி (கவிகுஞ். 10).

வெல்லவல் vellaval, *n.* <id.+அவல். A sweet preparation of *aval* or parched rice; வெல்லஞ் சேர்த்துத் தயாரித்த அவல்.

வெல்லி[1] velli, *n.* cf. *bālā*. A species of cardamom. See சிற்றேலம். (மலை.)

வெல்லி[2] velli, *n.* prob. வெல்-. Clever woman; சமர்த்தி. *Nāñ.*

வெல்லுமா vellu-mā, *n.* <id.+மா[2]. Tiger; புலி. (W.)

வெல்லை vellai, *n.* <வெள்ளை. [T. *vella.*] Whiteness; வெள்ளைநிறம். வெல்லை யறுவை நீக்கி (சிவதரு. சிவஞானதான. 36).

வெல்வெட்டு velvettu, *n.* <E. Velvet; பளபளப்புள்ள துணிவகை.

வெலத்தி velatti, *n.* See வெலித்தி, 2. *Loc.*

வெலவெல-த்தல் velavela-, 11 *v. intr.* cf. *bil.* 1. To be faint with fatigue; சளைத்தல். பசியால் வெலவெலத்துப்போனான். 2. To quake, tremble, as one's limbs; கைகால் உதறுதல். குளிரால் கைகால்கள் வெலவெலக்கின்றன. 3. To be dazed, astonished; பிரமித்தல். அவன்பேச்சைக் கேட்டு வெலவெலத்துப்போனான்.

வெலி[1] veli, *n.* perh. வெளி[1]. [T. *veli.*] 1. Banishment, excommunication; புறம்பாக்குகை. (W.) 2. Expunging; எழுத்தினின்றும் தவறான பகுதியை விலக்குகை. *Loc.*

வெலி[2] veli, *n.* Corr. of பலி[3]. See பலி[3], 1, 2. *Nāñ.*

வெலிகம் velikam, *n.* Aloe. See கற்றாழை, 1. (மலை.)

வெலிகாரம் velikāram, *n.* <வெண்காரம். [K. *biligāra.*] Borax. See வெண்காரம். (யாழ். அக.)

வெலிசாத்து veli-cāttu, *n.* <Fr. *bailli*+சாத்து. Warrant, as of arrest or attachment; ஆளைப்பிடிக்கவேணும் சொத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேணும் இடுங் கட்டளை. வெலிசாத்து விட்டு வீட்டைத் தடைபடுத்தி யிருக்கிறேன்.

வெலித்தி velitti, *n.* <T. *veliti.* (W.) 1. Anything thin; lean person; ஒல்லி. 2. Being lose in texture; ஆடை முதலியன கடுத்தமின்றியிருக்கை. 3. (Mus.) See வெள்ளோசை, 1, 2. *Loc.*

வெலீஇயோன் velīiyōn, *n.* <வெல்-. One who caused victory; வெல்வித்தோன். நிற் கூறும்மே வெலீஇயோ னிவனென (புறநா. 125).

வெவ்வர் vevvar, *n.* <வெம்-மை. Heat; வெம்மை. வெவ்வ ரோச்சம் பெருக (பதிற்றுப். 41, 20).

வெவ்விடாய் vev-viṭāy, *n.* <id.+. Intense thirst; கடுந் தாகம். வெவ்விடாய் தணிவுற (பாரத. நாலாம்போர். 46).

வெவ்விது vevvitu, *n.* <id. 1. That which is hot; சூடானது. 2. That which is harsh, cruel or severe; கொடியது. சினமிக்கு வெவ்விதா யெழுந்து (கலித். 102, 20, உரை).

வெவ்வினை vev-vinai, *n.* <id.+. 1. Relentless karma; கொடியவினை. 2. Battle; போர். (யாழ். அக.)

வெவ்வுயிர்-த்தல் vev-v-uyir-, *v. intr.* <id.+உயிர்-. See வெய்துயிர்-. உள்ளமலங்க வெவ்வுயிர்க்கும் (திவ். திருவாய். 2, 4, 4).

வெவ்வுயிர்க்கொள்(ளு)-தல் vevvuyir-k-koḷ-, *v. intr.* <வெவ்வுயிர்-+. See வெய்துயிர்-. வெவ்வுயிர்க்கொண்டு (திவ். திருவாய். 10, 3, 3).

வெவ்வுரை vev-v-urai, *n.* <வெம்-மை+உரை[6]. Severe, harsh language; கடுஞ்சொல். வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினிர் (மணி. 25, 53).

வெவ்வுழவு vev-v-uḻavu, *n.* <வெறு-மை+. Superficial ploughing; மேலுழவு. (J.)

வெவ்வெஞ்செல்வன் vev-veñ-celvaṉ, *n.* <வெம்-மை+வெம்-மை+. The rising sun, as one whose warmth is welcome or pleasing; வெம்மையுடையதும் விரும்பப்படுவதுமாகிய இளஞாயிறு. வெவ்வெஞ்செல்வன் விசும்பு படாஅதாங்கு (பொருந. 136).

வெவ்வேகம் ve-v-vēkam, *n.* <id.+. Virulent poison; கொடிய நஞ்சு. வெவ்வேகங் கொதித்தெழுந்து (திருக்காளத். பு. காளன். 7).

வெவ்வேறாக vevvēṟāka, *adv.* <வெவ்வேறு+. Separately; distinctly; தனித்தனியாக. மூவரையும் வெவ்வேறாக நினையாத (கலித். 9, உரை).

வெவ்வேறு vevvēṟu, *n.* <வேறு+வேறு. [T. *vevvēru*, M. *vevvērē.*] Separateness; தனித்தனி.

வெவிச்சைக்கெண்டை veviccai-k-keṇṭai, *n.* cf. வெளிச்சைக்கெண்டை. Carp, silvery, attaining 6 in. in length, *Chela argentea;* வெண்மை நிறமுடையதும் ஆறங்குலம் வளர்வதுமான மீன்வகை.

வெழுமூட்டு-தல் veḻumūṭṭu-, *v. tr.* Caus. of வெழுமூள்-. cf. வழுமூட்டு-. 1. To smooth; to polish; வழுவழுப்பாக்குதல். திற்றிய சுண்ணும்பை வெழுமூட்டு. 2. To smooth over, as a fault; to whitewash; குற்றமறைத்துப் பேசுதல்.—*intr.* To be excoriated, wear off. See வழந்து-.

வெழுமூண்டகாயம் veḻumūṇṭa-kāyam, *n.* <வெழுமூள்-+காயம்[2]. Abrasion; தோலுரிந்த புண்.

வெழுமூள்(ளு)-தல் veḻu-mūḷ-, *v. intr.* prob. வழு+மூள்-. 1. To be covered with

வெருவந்தம் veruvantam, n. < வெருவா-. Fear; அச்சம். (W.)

வெருவருநிலை veruvaru-nilai, n. < id. +. (Puṟap.) Theme describing the attitude of a warrior who does not fall down even when his breast is pierced through and through by the arrows of his enemies; பகைவர் அம்பு தன் மார்பைப் பிளப்பவும் பூமியில் விழாமல் நின்ற வீரனது நிலையைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 7, 23, கொளு.)

வெருவலர் veruvalar, n. < id. + அல் neg. +. Enemies; பகைவர். வெருவலர் புரந்திய (உப தேசகா. சூராதி. 5).

வெருவா-தல் [வெருவருதல்] veru-vā-, v. intr. < வெரு + வா-. 1. To be fearful; to cause fear; அச்சந்தருதல். வெருவரு தானைகொடு செருப்பல கடந்து (பதிற்றுப். 70, பதி.). 2. To be afraid; அஞ்சுதல். வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங் கோல னாயின் (குறள், 563).

வெருவு[1]-தல் veruvu-, 5 v. tr. & intr. cf. வெருள்-. 1. To be afraid of; to be alarmed, frightened or startled; அஞ்சுதல். யானை வெரூஉம் புலிதாக் குறின் (குறள், 599).

வெருவு[2] veruvu, n. < வெருவு-. [T. verapu.] Fear, fright; அச்சம். வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணும் (தொல். பொ. 111).

வெருவெரு-த்தல் veru-veru-, v. intr. Redupl. of வெரு. To be afraid; பயப்படுதல். உயிர்நடுங்கி . . . வெருவெருத்து நின்றனரால் (உப தேசகா. சூராதி. 49).

வெருள்[1](ளு)-தல் veruḷ-, 2 & 5 v. intr. 1. To be startled, perplexed, bewildered; மருளு தல். எனைக்கண்டார் வெருளா வண்ணம் மெய் யன்பை யுடையாய் பெறநான் வேண்டுமே (திருவாச. 32, 3). 2. To be frightened; அஞ்சுதல். பெருங் குடி யாக்கம் பீடற வெருளி (பெருங். மகத. 24, 84). 3. To shy; to be skittish; குதிரை முதலியன மருளு தல்.

வெருள்[2] veruḷ, n. < வெருள்-. 1. Fear; பயம். 2. Perplexity; மனக்கலக்கம். (சூடா.) 3. That which is fearful; அஞ்சத்தக்கது. நின்புகழிகழ் வார் வெருளே (திருவாச. 6, 17).

வெருளார்-த்தல் veruḷār-, v. intr. < வெருள் +. (யாழ். அக.) 1. To be startled; திகைத்தல். 2. To be confused; மயங்குதல்.

வெருளி veruḷi, n. < வெருள்-. 1. Bewilderment; வெருட்சி. வெருளி மாடங்கள் (சீவக. 532). 2. Bugbear, scare-crow; that which causes terror; வெருளச்செய்யும் புல்லுரு முதலியன. 3. Pride of riches; செல்வச்செருக்கு. வெருளி மாந்தா (சீவக. 73).

வெருளிப்பிணை veruḷi-p-piṇai, n. < வெருளி + பிணை[4]. A kind of doe; பெண்மான் வகை. (பெருங். இலாவாண. 15, 31.)

வெருனை verunai, n. cf. வெருணை. See பாவட்டை, 1, 2. (மலை.)

வெரூஉ verūu, n. < வெருவு-. See வெருவு. வெரூஉப் பறை (பொருந. 171).

வெரூஉதல் verūutal, n. < id. Being afraid, startled; மருண்டஞ்சுகை. அலமர லாயிடை வெரூஉத லஞ்சி (குறிஞ்சிப். 137).

வெல்(லு)-தல் vel-, 3 v. tr. 1. To conquer, overcome, subdue; செயித்தல். எதிர்நிரை யைய கம் வெலீஇய செலவோய (மூலைப். 57). 2. To destroy, remove; ஒழித்தல். வல்வினை வெல்லவன் (திருநூற். 99). 3. To resemble; ஒத்தல். கோங்கை வென்ற சுணங்கு (ஐங்குறு. 324).—intr. To excel, prosper; மேம்படுதல். விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே (பெரியபு பாயி 4).

வெல்புகழ் vel-pukaḻ, n. < வெல்- +. Fame due to victory in war; போர்க்கண் வெற்றி யாலுண்டாங் கீர்த்தி. பாடினர் வெல்புகழைப் பல்புல வர் (பு. வெ. 8, 1).

வெல்லச்சீடை vella-c-cīṭai, n. < வெல்லம் +. Ball-cake of rice-flour made with coarse cane-sugar; அரிசிமாவும் வெல்லமுஞ் சேர்த்துச் செய்த சீடைப்பணியாரம்.

வெல்லடி vellaṭi, n. A kind of net; வலை வகை. Madr.

வெல்லப்பாகு vella-p-pāku, n. < வெல்லம் + பாகு[1]. Treacle; கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சி யுண்டாக்குங் குழம்பு.

வெல்லம் vellam, n. [T. bellamu, K. bella, M. vellam.] Jaggery, unrefined cane-sugar; கருப்பஞ்சாற்றுக் கட்டி. வெல்லச்சொ ருவலர்க்கு (தனிப்பா. i, 305, 1).

வெல்லல் vellal, n. perh. வெல்-. Small elliptic cuspidate-leaved windberry. See வாயு விளங்கம், 1. (L.)

வெல்லவட்டு vella-vaṭṭu, n. < வெல்லம் + வட்டு. Circular piece of jaggery; வெல்லத்தைக் காய்ச்சிச் சக்கரமாக ஊற்றிய துண்டு. வெல்லவட்டுப் போல் வார்த்தை சொல்லி (கவிகுஞ். 10).

வெல்லவல் vellaval, n. < id. + அவல். A sweet preparation of aval or parched rice; வெல்லஞ் சேர்த்துத் தயாரித்த அவல்.

வெல்லி[1] velli, n. cf. bālā. A species of cardamom. See சிற்றேலம். (மலை.)

வெல்லி[2] velli, *n.* prob. வெல்-. Clever woman; சமர்த்தி. *Nāñ.*

வெல்லுமா vellu-mā, *n.* <id.+மா[2]. Tiger; புலி. (W.)

வெல்லை vellai, *n.* <வெள்ளை. [T. *vella.*] Whiteness; வெள்ளைநிறம். வெல்லை யறுவை நீக்கி (சிவதரு. சிவஞானதான. 36).

வெல்வெட்டு velvettu, *n.* <E. Velvet; பளபளப்புள்ள துணிவகை.

வெலத்தி velatti, *n.* See வேலித்தி, 2. *Loc.*

வெலவெல-த்தல் velavela-, 11 *v. intr.* cf. *bil.* 1. To be faint with fatigue; களைத்தல். பசியால் வெலவெலத்துப்போனான். 2. To quake, tremble, as one's limbs; கைகால் உதறுதல். குளிரால் கைகால்கள் வெலவெலக்கின்றன. 3. To be dazed, astonished; பிரமித்தல். அவன்பேச்சைக் கேட்டு வெலவெலத்துப்போனான்.

வெலி[1] veli, *n.* perh. வெளி[1]. [T. *veli.*] 1. Banishment, excommunication; புறம்பாக்குகை. (W.) 2. Expunging; எழுத்தினின்றும் தவறான பகுதியை விலக்குகை. *Loc.*

வெலி[2] veli, *n.* Corr. of பலி[3]. See பலி[3], 1, 2. *Nāñ.*

வெலிகம் velikam, *n.* Aloe. See கற்றாழை, 1. (மலை.)

வெலிகாரம் velikāram, *n.* <வெண்காரம். [K. *biligāra.*] Borax. See வெண்காரம். (யாழ். அக.)

வெலிசாத்து veli-cāttu, *n.* <Fr. *bailli*+சாத்து. Warrant, as of arrest or attachment; ஆளைப்பிடிக்கவேனும் சொத்தைக் கட்டுப்படுத்தவேனும் இடுங் கட்டளை. வெலிசாத்து விட்டு வீட்டைத் தடைபடுத்தி யிருக்கிறேன்.

வெலித்தி velitti, *n.* <T. *veliti.* (W.) 1. Anything thin; lean person; ஒல்லி. 2. Being lose in texture; ஆடை முதலியன கடுத்தமின்றியிருக்கை. 3. (Mus.) See வெள்ளோசை, 1, 2. *Loc.*

வெலீஇயோன் velīiyōṉ, *n.* <வெல்-. One who caused victory; வெல்வித்தோன். நிற்கூறும்மே வெலீஇயோ னிவனென (புறநா. 125).

வெவ்வர் vevvar, *n.* <வெம்-மை. Heat; வெம்மை. வெவ்வரோச்சம் பெருக (பதிற்றுப். 41, 20).

வெவ்விடாய் vev-viṭāy, *n.* <id.+. Intense thirst; கடுந் தாகம். வெவ்விடாய் தணிவுற (பாரத. நாலாம்போர். 46).

வெவ்விது vevvitu, *n.* <id. 1. That which is hot; சூடானது. 2. That which is harsh, cruel or severe; கொடியது. சினமிக்கு வெவ்விதா யெழுந்து (கலித். 102, 20, உரை).

வெவ்வினை vev-viṉai, *n.* <id.+. 1. Relentless karma; கொடியவினை. 2. Battle; போர். (யாழ். அக.)

வெவ்வுயிர்-த்தல் vev-v-uyir-, *v. intr.* <id.+உயிர்-. See வெய்துயிர்-. உள்ளமலங்க வெவ்வுயிர்க்கும் (திவ். திருவாய். 2, 4, 4).

வெவ்வுயிர்க்கொள்(ளு)-தல் vevvuyir-k-koḷ-, *v. intr.* <வெவ்வுயிர்-+. See வெய்துயிர்-. வெவ்வுயிர்க்கொண்டு (திவ். திருவாய். 10, 3, 3).

வெவ்வுரை vev-v-urai, *n.* <வெம்-மை+உரை[6]. Severe, harsh language; கடுஞ்சொல். வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினிர் (மணி. 25, 53).

வெவ்வுழவு vev-v-uḻavu, *n.* <வெறு-மை+. Superficial ploughing; மேலுழவு. (J.)

வெவ்வெஞ்செல்வன் vev-veñ-celvaṉ, *n.* <வெம்-மை+வெம்-மை+. The rising sun, as one whose warmth is welcome or pleasing; வெம்மையுடையதும் விரும்பப்படுவதுமாகிய இளஞாயிறு. வெவ்வெஞ்செல்வன் விசும்பு படர்ந்தாங்கு (பொருந. 136).

வெவ்வேகம் ve-v-vēkam, *n.* <id.+. Virulent poison; கொடிய நஞ்சு. வெவ்வேகங் கொதித் தெழுந்து (திருக்காளத். பு. காளன். 7).

வெவ்வேறாக vevvēṟāka, *adv.* <வெவ்வேறு+. Separately; distinctly; தனித்தனியாக. மூவரையும் வெவ்வேறாக நினையாத (கலித். 9, உரை).

வெவ்வேறு vevvēṟu, *n.* <வேறு+வேறு. [T. *vevvēru*, M. *vevvērē.*] Separateness; தனித்தனி,

வெவிச்சைக்கெண்டை veviccai-k-keṇṭai, *n.* cf. வெளிச்சைக்கெண்டை. Carp, silvery, attaining 6 in. in length, *Chela argentea;* வெண்மை நிறமுடையதும் ஆறங்குலம் வளர்வதுமான மீன்வகை.

வெழுமூட்டு-தல் veḻumūṭṭu-, *v. tr.* Caus. of வெழுமூள்-. cf. வழுமூட்டு-. 1. To smooth; to polish; வழுவழுப்பாக்குதல். தீற்றிய சுண்ணும்பை வெழுமூட்டு. 2. To smooth over, as a fault; to whitewash; குற்றமறைத்துப் பேசுதல்.—*intr.* To be excoriated, wear off. See வழுந்து-.

வெழுமூண்டகாயம் veḻumūṇṭa-kāyam, *n.* <வெழுமூள்-+காயம்[2]. Abrasion; தோலுரிந்த புண்.

வெழுமூள்(ளு)-தல் veḻu-mūḷ-, *v. intr.* prob. வழு+மூள்-. 1. To be covered with

skin; தோல் மூடுதல். 2. To be smooth or soft; வழுவழுப்பாதல். 3. To be silent; மௌனமாயிருத்தல். 4. See வெழுமுட்டு-.

வெழுமெனல் veḻum-eṉal, n. Expr. of being smooth to the touch; வழுவழுப்புக் குறிப்பு.

வெள்[1] veḷ, adj. < வெண்-மை. [K. bil] 1. White; வெண்மையான. வெள்ளரைக் கொளீஇ (மலைபடு. 562). 2. Blank; empty; உள்ளீடற்ற. 3. Pure, unadulterated; கலப்பில்லாத. 4. Shining, bright; ஒளிபொருந்திய. வெள்வேல் விடலை (அகநா. 7).

வெள்[2] veḷ, n. < வள்[2]. Sharpness; கூர்மை. (நாமதீப. 427.)

வெள்கு-தல் veḷku-, 5 v. intr. [K. beḷku.] 1. To be ashamed; வெட்குதல். வெள்கிட மகுடஞ் சாய்க்கும் (கம்பரா. வாலிவதை. 73). 2. To be coy, bashful; கூச்சப்படுதல். தான்றன் வென்றியை புரைபட வெள்க (கம்பரா. திருவடி. 9). 3. To fear; அஞ்சுதல். வெந்தனகள் கொணடெறிய வெள்கிம் மயிரக் கவரிமா விரியுமே (சீவக. 1897). 4. To shudder; to be perplexed; மனங்கலங்குதல். (பிங.)

வெள்யாடு veḷ-yāṭu, n. < வெள்[1] +. See வெள்ளாடு. (தொல். சொல். 17, உரை.)

வெள்வங்கம் veḷ-vaṅkam, n. prob. id. + வங்கம்[1]. A kind of medicine; மருந்துவகை. (இராசவைத். 102, உரை.)

வெள்வரகு veḷ-varaku, n. < id. +. A species of millet; வரகுவகை. வெள்வரகுழுத கொள்ளுடைக் கரம்பை (பதிற்றுப். 75, 11).

வெள்வரி veḷ-vari, n. < id. + வரி[1]. 1. Cowry; பலகறை. (மூ. அ.) 2. Streak in the white of the eye, an eye-disease; கண்ணோய் வகை. (சீவரட். 267.) 3. See வெள்ளரி. (சிலப். 16, 25, அரும்.)

வெள்வரை-த்தல் veḷ-varai-, v. intr. prob. id. +. To dawn; கிழக்குவெளுத்தல். வெள் வரைப்பதன் முன்னந் துறைபடிந்து (திவ். நாய்ச். 1, 2).

வெள்வரைப்பு veḷvaraippu, n. < வெள் வரை-. Break of dawn; கிழக்குவெளுக்கை. வெள் வரைப் பின் முன்னெழுந்து (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 9).

வெள்வவ்வால் veḷ-vavvāl, n. < வெள்[1] +. Silver pomfret, greyish neutral tint with purplish reflections, attaining 1 ft. in length, *Stromateus cinereus;* சாம்பல்நிறமுள்ளதும் ஓரடி வளர்வதுமான வவ்வால்மீன்வகை. (பதார்த்த. 936.)

வெள்வளையார் veḷ-vaḷaiyār, n. < id. + வளை[3]. Women, as wearing white conch-bracelets; மகளிர். வெம்முரண வேந்தரும் வெள் வளையார் தோள் விழைந்து (பு. வெ. 9, 24).

வெள்வாகை veḷ-vākai, n. < id. +. White siris, l. tr., *Albizzia procera;* வாகைமர வகை. (L.)

வெள்வாடை veḷ-vāṭai, n. < id. + வாடை[1]. Gentle breeze; இளந்தென்றல். (யாழ். அக.)

வெள்வாள் veḷ-vāḷ, n. < id. + வாள்[1]. Shining sword; ஒளியுள்ள வாள். வெள்வாள் வேந்தன் (பு. வெ. 8, 27, கொளு).

வெள்விழி veḷ-viḻi, n. < id. +. White of the eye; வெள்ளைவிழி. (சீவரட். 265.)

வெள்விளர்-த்தல் veḷ-viḷar-, 11 v. intr. Redupl. of விளர்-. See வெள்ளவிளர்-. (தொல். எழுத். 482, உரை.)

வெள்விளா veḷ-viḷā, n. < வெள்[1] + விளா[1]. Ben teak. See வெண்டேக்கு. (L.)

வெள்வீச்சு veḷ-vīccu, n. < id. +. Empty boast; ஆடம்பரப்பேச்சு. *Tinn.*

வெள்வெங்காயம் veḷ-veṅkāyam, n. < id. +. 1. Onion. See வெங்காயம். 2. Garlic. See வெள்ளைப்பூண்டு. (சங். அக.)

வெள்வெட்சி veḷ-veṭci, n. < id. +. 1. Common bottle flower. See பாவட்டை, 2. (M. M. 901.) 2. See வெட்சி. (W.)

வெள்வெட்டிவேர் veḷ-veṭṭivēr, n. < id. +. Cuscus-grass. See இலாமிச்சை. (சங். அக.)

வெள்வெடி veḷ-veṭi, n. < id. + வெடி[2]. 1. Blank cartridge; குண்டு இல்லாத தோட்டா. (W.) 2. See வெள்வீச்சு. *Loc.* 3. See வெள்ளடி[3].

வெள்வேங்கை veḷ-vēṅkai, n. < id. +. Siris, l. tr., *Albizzia lebbek;* வேங்கைமரவகை.

வெள்வேம்பு veḷ-vēmpu, n. < id. +. A kind of margosa; வேப்பமரவகை. (பரி. அக.)

வெள்வேல் veḷ-vēl, n. < id. + வேல்[2]. (L.) 1. Tamarind-like cutch. See பேய்க்கருங்காலி. 2. Panicled babool, m. tr., *Acacia leucophloea;* வேல்வகை.

வெள்வேலம் veḷvēlam, n. See வெள் வேல், 2. (L.)

வெள்வேலன்[1] veḷvēlaṉ, n. < வெள் வேலம். See வெள்வேல், 2.

வெள்வேலன்[2] veḷ-vēlaṉ, n. < வெள்[1] + வேல்[1]. Warrior armed with a bright spear; ஒள்ளிய வேல்தாங்கிய வீரன். (W.)

வெள்வேலா vēlvēlā, *n.* <வெள்வேல். See வெள்வேல், 2. (L.)

வெள்வேலோன் veḷ-vēlōṉ, *n.* <வெள்[1] + வேல்[1]. See வெள்வேலன்[2]. (W.)

வெள்ளக்காடு veḷḷa-k-kāṭu, *n.* <வெள்ளம் + காடு[1]. 1. Inundation by flood; நீரால் நிலப் பரப்பு நிறைகை. புழைக்கடையெல்லாம் வெள்ளக் காடாயவிட்டது. 2. Excessive flood; பெரு வெள்ளம்.

வெள்ளக்கால் veḷḷa-k-kāl, *n.* <id. + கால்[1]. Flood; வெள்ளநீர். கழனியை வெள்ளக்கால் வந்து கோதத்தென (பரிபா. 7, 33, உரை).

வெள்ளக்குடி veḷḷa-k-kuṭi, *n.* <id. + குடி[2]. Drink; பானம். இன்று அமாவாசையானதால இர வில் கொஞ்சம வெள்ளக்குடி இருக்கட்டும். *Nāñ.*

வெள்ளக்கேடு veḷḷa-k-kēṭu, *n.* <id. +. See வெள்ளப்பாழ். வெள்ளக்கேடும வறட்கேடு மின்றிக்கே (திவ். திருப்பா. 3, வ்யா.).

வெள்ளகத்தி veḷ-ḷ-akatti, *n.* <வெள்[1] +. West Indian pea-tree, s. tr., *Sesbania grandiflora;* அகத்திவகை. (மூ. அ.)

வெள்ளங்காட்டி veḷḷaṉ-kāṭṭi, *adv.* prob. வெள்ளெனல் + காட்டு-. Early in the morning; விடியற்காலையில். *Loc.*

வெள்ளச்சாவி veḷḷa-c-cāvi, *n.* <வெள்ளம + சாவி[1]. See வெள்ளப்பாழ். (Insc. Pudu. 343.)

வெள்ளச்சேதம் veḷḷa-c-cētam, *n.* <id. +. See வெள்ளப்பாழ். (W.)

வெள்ளடம்பு veḷ-ḷ-aṭampu, *n.* <வெள்[1] +. Moon-flower, m. cl., *Calonyction grandiflorum;* கொடிவகை.

வெள்ளடி[1] veḷ-ḷ-aṭi, *n.* <id. + அடு-. [T. *velladi.*] 1. Openness; வெளிப்படை. (W.) 2. Publicity; பகிரங்கம். *Loc.* 3. Emptiness; உள்ளீடின்மை. (W.) 4. Simplicity; சாதாரணம். (W.) 5. Anything simple, plain or commonplace; சாதாரணமானது.

வெள்ளடி[2] veḷ-ḷ-aṭi, *n.* <id. + அடி[3]. 1. Bare foot, uncovered foot; வெறுங்கால். 2. (Pros.) Metrical line pertaining to *veṇpā;* வெண்பாவுக்குரிய அடி. (யாப். வி. 85, உரை.)

வெள்ளடி[3] veḷ-ḷ-aṭi, *n.* <id. + அடி[2]. Intimidation; வெருட்டு. (யாழ். அக.)

வெள்ளடிச்சேவல் veḷ-ḷ-aṭi-c-cēval, *n.* <id. + அடி[3] + சேவல்[1]. Fighting cock with spurs uncut; காலின்முட் சேதுக்கப்படாத சண்டைச் சேவல். (W.)

வெள்ளடிவெருட்டு veḷḷaṭi-veruṭṭu, *n.* <வெள்ளடி[1] +. See வெள்விச்சு. *Loc.*

வெள்ளடை[1] veḷ-ḷ-aṭai, *n.* <வெள்[1] +. Betel; வெற்றிலை. வெள்ளடைத் தம்பல் (கமபரா. காரகாண. 29).

வெள்ளடை[2] veḷḷaṭai, *n.* prob. வெள ளிடை. 1. The great cosmic space; பரமாகாசம். வேதனை தீர்தரு வெள்ளடை (திருமந். 1157). 2. The Śiva shrine at Tiru-k-kurukāvūr; திருக்குருகாவூரி லுள்ள சிவன் கோயில். விளங்கொளி குருகாவூர் வெள்ளடை யுறைவானே (தேவா. 61, 10).

வெள்ளணங்காட்டி veḷḷaṇankāṭṭi, *adv.* See வெள்ளங்காட்டி. *Vul.*

வெள்ளணி veḷ-ḷ-aṇi, *n.* <வெள்[1] + அணி[2]. 1. White dress worn by a maid to signify to her lord that her lady is delivered of a son; தலைவிக்கு மகன் பிறந்த செய்தியைத் தலைமகன் அறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு தோழி யணிந்துகொள் ளும் வெண்மைநிறமுள்ள ஆடை முதலியன. (தஞ்சை வா. 388, தலைப்பு) 2. Decorative dress of the king on his birthday; அரசன் பிறந்தநாளொப்பனை. (சீவக. 614, உரை.) 3. Festival celebrating the king's birthday; அரசன் பிறந்தநாள் விழா. அடித் தளை நீக்கும வெள்ளணியாம் (சிலப. 27, 229).

வெள்ளப்பாடு veḷḷa-p-pāṭu, *n.* <வெள்ளம் +. 1. See வெள்ளப்பாழ். 2. Low-lying fields; பள்ளமான வயனிலம். வெள்ளப்பாடான கிராமம.

வெள்ளப்பாழ் veḷḷa-p-pāḻ, *n.* <id. +. Injury to crops by flood, one of *mu-p-pāḻ,* q.v.; வெள்ளமிகுதியால் நேரும் பயிர்க்கேடு.

வெள்ளம் veḷḷam, *n.* prob. வெண்-மை. [T. *velli,* K. *bella,* M. Tu. *veḷḷam.*] 1. Flood; deluge; நீர்ப்பெருக்கு. (பிங்.) வெள்ளநதாழ் விரிசடை யாய (திருவாச. 3, 1). 2. Sea; கடல். (பிங்.) மகர வெள்ளத் திறுததநால (கம்பரா. கடல்காண. 2). 3. Sea-wave; கடலலை. (பிங்.) 4. Water; நீர். குடிக்க வெள்ளங் கொணடுவா. *Nāñ.* 5. Moisture; ஈரம். (பிங்.) 6. Abundance; மிகுதி. (சூடா.) 7. A large number; ஒரு பேரெண். (பிங்.) (தொல். எழுத. 393.) 8. Truth; உண்மை. இது கள்ளமா வெள்ளமா ? (W.)

வெள்ளம்போடு-தல் veḷḷam-pōṭu-, *v. intr.* <வெள்ளம் +. 1. See வெள்ளமெடு-. (J.) 2. To drink liquor; கட்குடித்தல். *Loc.*

வெள்ளமெடு-த்தல் veḷḷam-eṭu-, *v. intr.* <id. +. 1. To be deluged, inundated; நீர்பரவு தல். (W.) 2. To be in floods; பெருக்கெடுத்தல்.

வெள்ளர் veḷḷar, *n.* <வெள்[1]. 1. White men; வெண்ணிறமுடையார். 2. True, honest

men; கபடமற்றவர். கள்ளரோ புகுந்தீரென்ன . . . வெள்ளரோ மென்று நின்ருா (தேவா. 1190, 9).

வெள்ளரசு veḷ-ḷ-aracu, n. <id. + அரசு[1]. A kind of pipal tree; அரசமரவகை. (சங. அக.)

வெள்ளரணை veḷ-ḷ-aranai, n. <id. +. Lice in clothes. See சீலைப்பேன். (சங. அக.)

வெள்ளரா veḷ-ḷ-arā, n. prob. id. +. Seer fish. See மாப்பிலாச்சை. (M. M. 803.)

வெள்ளராமுள்ளி veḷḷarā-muḷḷi, n. <வெள்ளரா + முள். A fish-hook for catching seer-fish; வெள்ளராமீனைப் பிடிக்கவுதவுந் தூண்டில் வகை. *Loc.*

வெள்ளரி veḷ-ḷ-ari, n. <வெள்[1] + அரி[5]. [M. *veḷḷari.*] 1. Cucumber, *Cucumis sativus;* கொடிவகை. (பிங.) 2. Mottled-melon, *Cucumis memordica;* கொடிவகை. பிட்டு வெள்ளரிப்பழம் (திருப்பு. விநாயகாதுதி. 3). 3. Kakri-melon. See கக்கரி. *Madr.*

வெள்ளரிகெரவிநெல் veḷ-ḷ-arikeravi-nel, n. <id. + அரிக்கிராவி +. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

வெள்ளரிசி veḷ-ḷ-arici, n. <id. +. Grains of rice used in benediction. See அச்சதம்[1]. (திவா.)

வெள்ளரிஞ்சகெண்டை veḷḷariñca-keṇṭai, n. <id. + perh. வரி[2]- + கெண்டை[1]. Carp, orange, attaining 1 ft. in length, *Labeo boga;* மஞ்சள் நிறமுள்ளதும் ஓரடி வளர்வதுமான ஆற்றுமீன் வகை.

வெள்ளரிப்பழம் veḷḷari-p-paḻam, n. <வெள்ளரி +. 1. A person of delicate health; எளிதில் நோயுறும் தன்மையுள்ளவன். பிள்ளை வெள்ளரிப்பழந்தான். 2. Person of sound health, as fresh and plump as a ripe cucumber; நோயற்றவன்.

வெள்ளல்லி veḷ-ḷ-alli, n. <வெள்[1] +. See வெள்ளாம்பல், 1. (பிங.)

வெள்ளலரி veḷ-ḷ-alari, n. <id. +. Linear-leaved oleander, l. sh., *Nerium odorum-alba;* அலரிவகை. (W.)

வெள்ளலோத்தம் veḷḷalōttam, n. See வெள்ளிலோத்திரம், 1. (திருவிளை. மாணிக்கம்விற்ற. 39.)

வெள்ளவரை veḷ-ḷ-avarai, n. <வெள்[1] +. Country bean, *Dolichos lablab;* அவரைவகை. (மூ. அ.)

வெள்ளவாசி veḷḷa-vāci, n. prob. விலை வாசி. Rate of assessment according to the market-price of grain; அகவிலையின்படி விதிக்கப்படுந் தீர்வை. (W. G.)

வெள்ளவாரி veḷḷavāri, n. <வெள்ளம் + வாரி[1]-. 1. Feeder channel; வரத்து வாய்க்கால். *Loc.* 2. Channel to drain off flood-water; வெள்ளநீர் வடியும் வடிகால்.

வெள்ளவிளர்-த்தல் veḷḷa-viḷar-, 11 v. intr. Redupl. of விளர்-. To become very white, as a washed cloth; மிகவெண்மையாதல். ஆடை வெள்ளவிளர்த்தது (தொல். எழுத். 482, உரை).

வெள்ளவெளி veḷḷa-veḷi, n. Redupl. of வெளி[1]. The great cosmic space. See பரவெளி, 1. கலந்திடில் வெள்ளவெளியாம் (திருவுந்தியார், 23).

வெள்ளழுகல் veḷ-ḷ-aḻukal, n. <வெள்[1] +. That which has become putrid and moss-grown; பூஞ்சைக்காளான் பிடித்த தழுகியது. (யாழ். அக.)

வெள்ளறிவு veḷ-ḷ-aṟivu, n. <id. +. [K. *bellaṟivu.*] Want of judgement; silliness, senselessness; அவிவேகம். விலங்கன்ன வெள்ளறிவினா (நாலடி, 375).

வெள்ளறுகு veḷ-ḷ-aṟuku, n. <id. +. 1. White Bermuda grass, *Cynodon;* அறுகம்புல் வகை. (மலை.) 2. Small chiretta, *Exacum hyssopifolia;* புல்வகை. (W.)

வெள்ளறுவை veḷ-ḷ-aṟuvai, n. <id. +. [K. *bellaṟive.*] White cloth; வெள்ளைவஸ்திரம். தூவெள்ளறுவை (புறநா. 286).

வெள்ளாங்குடி veḷḷāṅ-kuṭi, n. <வெள்ளான் + குடி[4]. Part of a village where Vēḷāḷas live; வேளாளர் வசிக்கும் ஊர்ப்பகுதி. *Loc.*

வெள்ளாங்குருகு veḷḷāṅ-kuruku, n. <வெள்[1] + ஆ[6]- +. A species of white crane; வெண்ணாரைவகை. வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளைசெத்தென (ஐங்குறு. 151).

வெள்ளாஞ்செட்டி veḷḷāñ-ceṭṭi, n. <வெள்ளான் + செட்டி[1]. Person belonging to a class of Vēḷāḷas who trade; வேளாளருள் வியாபாரஞ் செய்யும் பிரிவினன். (W.)

வெள்ளாட்டி veḷ-ḷ-āṭṭi, n. perh. வெள்[1] +. [T. *veḷḷāṭakatte*, M. *veḷḷaṭṭi.*] 1. Maid-servant; பணிப்பெண். ஒரு வெள்ளாட்டியையும் சம்பாதித்து (ஈடு, 4, 1, 7). சட்டர் வெள்ளாட்டிகளை மடத்தில் வைத்துக்கொள்ளப் பெருர் (T. A. S. i, 9). 2. Concubine; வைப்பாட்டி. *Loc.*

வெள்ளாட்டிச்சி veḷḷāṭicci, n. Fem. of வெள்ளாளன். See வெள்ளாளச்சி. (இலக். வி. 178, உரை.)

வெள்ளாடு vel-l-āṭu, n. <வெள்[1]+. Goat; ஆடுவகை. (நன். 266, உரை.) மனிதர் காராட்டை வெள்ளாடென்ப தொக்குமால் (பிரபுலிங். பிரபுதேவா வந்த. 59).

வெள்ளாண்செட்டி veḷḷāṇ-ceṭṭi, n. <வெள்ளாளன்+செட்டி[1]. See வேள்ளாஞ்செட்டி.

வெள்ளாண்பிள்ளை veḷḷāṇ-piḷḷai, n. <id.+. 1. Vēḷāḷa boy; வேளாளச் சிறுவன். (தொல். எழுத். 338.) 2. See வேளாளன். (W.)

வெள்ளாண்மரபு veḷḷāṇ-marapu, n. <id. +. The Vēḷāḷa caste; வேளாள சாதி. வெள் ளாணமரபுக்கு வேதமெனு (நாலடி, தனிப்பா.).

வெள்ளாண்மை veḷḷāṇmai, n. prob. id. Cultivation; வேளாண்மை. (M. M. 969.)

வெள்ளாண்வாழ்க்கை veḷḷāṇ-vāḻkkai, n. <வெள்ளாண்மை+. Calling of a Vēḷāḷa; வேளாளனது சீவனம்.

வெள்ளாத்திபோளம் vel-l-ātti-pōḷam, n. <வெள்[1]+perh. ஆத்தி[1]+போளம்[1]. White myrrh. See வெள்ளைப்போளம். (இங். வை.)

வெள்ளாந்தை veḷḷāntai, n. cf. வெண ணுநதை. A species of rock snake; மலைப்பாம்பு வகை. (W.)

வெள்ளாப்பு vel-l-āppu, n. <வெள்[1]+ ஆப்பு[3]. White awning or canopy; வெள்ளைமேற் கட்டி. Loc.

வெள்ளாம்பல் vel-l-āmpal, n. <id.+. 1. White Indian water-lily. See வெண்ணெய்தல். (பிங்.) 2. Esculent white water-lily, *Nymphaea edulis;* நீர்க்கொடிவகை. அளியதாமே சிறுவெள்ளாம் பல் (புறநா. 248).

வெள்ளாம்பிள்ளை veḷḷām-piḷḷai, n. <வெள்ளாள்+. See வெள்ளாண்பிள்ளை, 1. (W.)

வெள்ளாமணக்கு vel-l-āmaṇakku, n. <வெள்[1]+. Common physic nut. See காட் டாமணக்கு, 1. (பதார்த்த. 530.)

வெள்ளாமை[1] veḷḷāmai, n. <வேளாண்மை. Cultivation. See வேளாண்மை. (C. G.)

வெள்ளாமை[2] vel-l-āmai, n. <வெள்[1]+. (W.) 1. White sea turtle; கடலாமைவகை. 2. A fresh-water tortoise. See பறையாமை.

வெள்ளாரல் vel-l-āral, n. <id.+ஆரல்[1]. A kind of fish; மீன்வகை. தருவெள்ளாரல் தும் மையன் (பருளை. பள்ளு. 16).

வெள்ளால் vel-l-āl, n. <id.+ஆல்[1]. Java fig, l. tr., *Ficus benjamina;* நீண்டமரவகை. (L.)

வெள்ளாவி vel-l-āvi, n. <id.+ஆவி[2]. Steam used for bleaching clothes; ஆடையை வெளுக்க உதவும் நீராவி.

வெள்ளாவிகட்டு-தல் vellāvi-kaṭṭu-, v. tr. <வெள்ளாவி+. To treat clothes with steam, in bleaching; வெளுத்தற்குரிய ஆடைகளை நீராவியி லிடுதல்.

வெள்ளாவிரை vel-l-āvirai, n. <வெள்[1]+. Glaucous-leaved eglandular senna, s. tr., *Cassia glauca;* சிறுமரவகை.

வெள்ளாவிவை-த்தல் vellāvi-vai-, v. tr. <வெள்ளாவி+. 1. See வெள்ளாவிகட்டு-. (W.) 2. To beat severely; நன்றாக அடித்தல். பயலை நன்றாக வெள்ளாவிவைத் தனுப்பிவிட்டான். *Nāñ.*

வெள்ளாழச்சி veḷḷāḻacci, n. Fem. of வெள்ளாழன். See வெள்ளாளச்சி. (W.)

வெள்ளாழன் veḷḷāḻaṉ, n. See வெள் ளாளன். (W.)

வெள்ளாளச்சி veḷḷāḷacci, n. Fem. of வெள்ளாளன். Vēḷāḷa woman; வேளாளசாதிப் பெண்.

வெள்ளாளன் veḷḷāḷaṉ, n. Corr. of வேளா ளன். [M. *veḷḷāḷan.*] Man of the Vēḷāḷa caste; வேளாளமரபினன். (தொல். எழுத். 338, உரை.)

வெள்ளாறு vel-l-āṟu, n. <வெள்[1]+ஆறு[1]. A river that flows through the Pudukkottah State, forming the traditional boundary between the Cōḷa and the Pāṇḍya kingdoms; புதுக் கோட்டைச் சீமையில் உள்ளதும் சோழபாண்டிய நாடு களுக்கு இடையெல்லையானதுமான ஒரு நதி. வெள ளாறது வடக்காம (தனிப்பா. 1, 126, 2).

வெள்ளான் veḷḷāṉ, n. See வெள்ளாளன். வெள்ளான் நத்தங்கள் (S. I. I. ii, 114).

வெள்ளான்குடி veḷḷāṉ-kuṭi, n. <வெள் ளான்+குடி[4]. See வெள்ளாங்குடி.

வெள்ளான்செட்டி veḷḷāṉ-ceṭṭi, n. <id.+செட்டி[1]. See வெள்ளாஞ்செட்டி. (W.)

வெள்ளான்வகை veḷḷāṉ-vakai, n. <id. +. That which belongs to the Vēḷāḷa class, as lands in a village; வேளாளர்க்குரிய கிராமப்பங்கு முதலியன. வெள்ளான்வகையாய் வருகின்ற நிலம் (S. I. I. ii, 54).

வெள்ளானை vel-l-āṉai, n. <வெள்[1]+. 1. [K. *bellāne.*] Indra's elephant; இந்திரனது யானை. வெள்ளானைச்சருக்கம. (பெரியபு.) 2. White elephant; வெள்ளையானை. 3. Sublimate of mercury; வாலைரசம். (மூ. அ.)

வெள்ளானையுள்ளோன் vellāṉai-y-uḷḷōṉ, n. < வெள்ளானை + உள்[1]. Aiyaṉār; ஐயனார். (நாமதீப. 43.)

வெள்ளானையூர்ந்தோன் vellāṉai-y-ūrntōṉ, n. < id. + ஊர்[1]-. Indra; இந்திரன். (நாமதீப. 60.)

வெள்ளானைவாழை vellāṉai-vāḻai, n. prob. id. +. A kind of plantain; வாழைவகை. (Insc. Pudu. 929.)

வெள்ளி[1] veḷḷi, n. < வெண்-மை. [T. vendi, K. beḷḷi, M. veḷḷi.] 1. Whiteness; வெண்மை. வெள்ளி நோன்படை (புறநா. 41). 2. Silver, *Argentum*; வெண்ணிறமுள்ள லோகவகை. (பிங்.) விண்ணகு வெள்ளி வெற்பின் (சீவக. 1646). 3. A silver coin; வெள்ளிநாணயவகை. 4. Star; நட்சத்திரம். வானத்திலுள்ள வெள்ளியைக் கணக்கிட முடியுமா? 5. The planet Venus; சுக்கிரனென்னுங் கோள். இலங்கு கதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும் (புறநா. 35). 6. Śukra, the priest of the Asuras; அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன். 7. Friday; வெள்ளிக்கிழமை. வெள்ளி வாரத்து (சிலப. 23, 135). 8. An ascetic of Dharmapuram mutt who is said to have made interpolations in many poems, such as Kampa-rāmāyaṇam, Periya-purāṇam, etc.; தருமபுரவாதீனத்துத் தம்பிரான்களிலொருவரும் கம்பராமாயணம் பெரியபுராண முதலிய முன்னூல்களில் தம்கவிகளை இடைச்சேருகியவராகச் சொல்லப்படுபவருமாகிய ஒரு புலவர். இது வெள்ளி பாடல். 9. Ignorance; அறிவின்மை. வெள்ளியை யாதல் விளம்பினை (கம்பரா. வேள்வி. 29). 10. Semen virile; விந்து. வெள்ளி யுருகியே பொன்வழி யோடாமே (திருமந். 834).

வெள்ளி[2] veḷḷi, n. Corr. of வள்ளி[2].

வெள்ளிக்கரு veḷḷi-k-karu, n. prob. வெள்ளி[1] + கரு[3]. A kind of covering for drugs, used in sublimating them; மருந்துப்புடம் வைப்பதன்முன் அதனை மூடும் மூடிவகையி லொன்று. (மூ. அ.)

வெள்ளிக்கலியாணம் veḷḷi-k-kaliyāṇam, n. < id. +. Silver wedding; தம்பதிகள் மணந்து இருபத்தைந்தாண்டு முடிந்தவன்று நிகழ்த்துங் கொண்டாட்டம். *Chr.*

வெள்ளிக்காசு veḷḷi-k-kācu, n. < id. + காசு[3]. 1. Silver coin; வெள்ளி நாணயம். 2. A kind of fish; ஒருவகை மீன். (சங். அக.)

வெள்ளிக்காரம் veḷḷi-k-kāram, n. < id. + காரம்[1]. Nitrate of silver. See காடிக்காரம். *Loc.*

வெள்ளிக்காறு veḷḷi-k-kāṟu, n. < id. +. Bar of silver, silver bullion; உருக்கிவார்த்த வெள்ளிக்கட்டி. (W.)

வெள்ளிக்கிழங்கு veḷḷi-k-kiḻaṅku, n. < வெள்ளி[2] +. Sweet potato; வள்ளிக்கிழங்கு. (C. G.)

வெள்ளிக்கிழமை veḷḷi-k-kiḻamai, n. < வெள்ளி[1] +. Friday; வாரத்தின் ஆறாவது நாள்.

வெள்ளிக்கோல் veḷḷi-k-kōl, n. < id. + கோல்[1]. A kind of steel-yard; துலாக்கோல்வகை. வெறுநாய் சந்தைக்குப்போனால் வெள்ளிக்கோலால் அடிபட்டுவரும்.

வெள்ளிக்கோல்வரையன் veḷḷikkōl-varaiyaṉ, n. < வெள்ளிக்கோல் + வரை. A snake with white marks resembling those on a *velli-k-kōl*; வெள்ளிக்கோலின் வரைகளைப்போன்ற இரேகைகளையுடைய பாம்புவகை. (சங். அக.)

வெள்ளிச்சரிகை veḷḷi-c-carikai, n. < வெள்ளி[1] + சரிகை[3]. Silver lace; வெள்ளியால் இழைத்த சரிகை.

வெள்ளிசா[1] veḷḷi-cā, n. prob. id. + சாய்[4]. Grey mallet, silvery, *Mugil borneensis*; வெண்மையான கடல்மீன்வகை.

வெள்ளிசா[2] veḷḷicā, *adv.* Corr. of வள்ளிசாய்.

வெள்ளிடம் veḷ-ḷ-iṭam, n. < வெள்[1] +. Vacant space; இடைவெளி. எள்ளிட வெள்ளிடமின்றென வீண்ட (கந்தபு. அவைபுகு. 25).

வெள்ளிடி veḷ-ḷ-iṭi, n. < id. +. 1. Thunder from summer clouds, as not followed by rain; கோடையில் மழைபெய்யாது இடிக்கும் இடி. அத்தசையிலே வெள்ளிடிவிழுந்தாற போலே (திவ். திருநெடுந். 28, வ்யா. பக். 236). 2. Sudden stroke of misfortune; எதிர்பாராது திடீரெனவரும் ஆபத்து. (W.)

வெள்ளிடை veḷ-ḷ-iṭai, n. < id. + இடை[1]. 1. Atmospheric space; ஆகாயம். நெடு வெள்ளிடையாகி நிலனுமாகி (தேவா. 879, 10). 2. Open space; வெளியிடம். உள்ளுறு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலும் (மணி. 6, 44). (பிங்.) 3. Intervening space; இடைவெளி. வெள்ளிடை யின்றாய் . . . தொகுவார் (பிரமோத். 20, 25). 4. Clearness; தெளிவு.

வெள்ளிடைமலை veḷḷiṭai-malai, n. < வெள்ளிடை + மலை[4]. That which is perfectly clear, as a hill in a plain; யாவரும் அறியும்படி தெளிவாயிருப்பது.

வெள்ளிண்டங்கொடி veḷḷiṇṭaṅ-koṭi, n. < வெள்ளிண்டு +. See வெள்ளிண்டு. (L.)

வெள்ளிண்டு veḷ-ḷ-iṇṭu, n. < வெள்[1] +. Shining-leaved soap pod, l. cl., *Acacia intsia*; கொடிவகை. (L.)

வெள்ளித்தடி velli-t-taṭi, n. < வெள்ளி[1] +. Silver rod, an item of paraphernalia, carried in procession before great persons; பெரியோர் முன் எடுத்துச்செல்லும் விருதுகளு ளொன்றான வெள்ளி கட்டிய தடி.

வெள்ளித்தடிச்சேவகன் veḷḷittaṭi-c-cēvakaṉ, n. < வெள்ளித்தடி + சேவகன்[1]. Peon who carries a veḷḷi-t-taṭi; வெள்ளித்தடியைத் தூக்கிச்செல்லும் பணியாளன்.

வெள்ளிது veḷḷitu, n. < வெண்-மை. That which is plain; வெளிப்படையானது. நுண்பொருட் டாகிய பொருள் கேட்டார்க்கு வெள்ளிதன்றி உள் ளுடைத்தாகி (தொல். பொ. 656, உரை).

வெள்ளிநாணயம் veḷḷi-nāṇayam, n. < வெள்ளி[1] + நாணயம்[1]. Silver coin; வெள்ளியில் அடிக்கப்பட்ட பணம்.

வெள்ளிநிமிளை veḷḷi-nimiḷai, n. <id. +. 1. Bismuth ore; நிமிளைவகை. 2. Silver-coloured bismuth; நிமிளைமருந்துவகை. (W.)

வெள்ளிநிலை veḷḷi-nilai, n. <id.+. (Puṟap.) Theme praising the planet Šukra on his powers to cause rain and relieve distress; துயர்தீரச் சுக்கிரன் மழை பெய்வித்ததலைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 9, 16.)

வெள்ளிப்பணம் veḷḷi-p-paṇam, n. <id. + பணம்[2]. A silver coin=2½ annas; இரண்டரை யணு மதிப்புக்கொண்ட ஒரு வெள்ளி நாணயம். *Rd.*

வெள்ளிப்பணிதி veḷḷi-p-paṇiti, n. <id. + பணிதி[1]. 1. Silver ornament; வெள்ளிநகை. 2. Decorated silver-plate; வேலைப்பாடமைந்த வெள்ளித் தட்டம். (W.)

வெள்ளிப்பல்லக்கு veḷḷi-p-pallakku, n. <id.+. A palanquin; பல்லக்குவகை. *Nāñ.*

வெள்ளிப்பாட்டு veḷḷi-p-pāṭṭu, n. <id. + பாட்டு[1]. See வெள்ளிப்பாடல்.

வெள்ளிப்பாடல் veḷḷi-p-pāṭal, n. <id.+. Stanzas interpolated in ancient poems by a poet called Veḷḷi; பழைய நூல்களில் வெள்ளி என்ற புலவராற் புதியவாகப் பாடிச் சேருகப்பட்ட பாடல்.

வெள்ளிப்பாளம் veḷḷi-p-pāḷam, n. <id.+. Bar of silver; உருக்கிவார்த்த வெள்ளி யின் பாளம். (W.)

வெள்ளிப்பிரிவு veḷḷi-p-pirivu, n. <id. +. (Astron.) Declination of the planet Venus; சுக்கிரனது கதிமாற்றம். (W.)

வெள்ளிப்பிள்ளையார் veḷḷi-p-piḷḷaiyār, n. <id.+. See வெள்ளிப்பிள்ளையார்நோன்பு.

வெள்ளிப்பிள்ளையார்நோன்பு veḷḷi-p-piḷḷaiyār-nōṉpu, n. <வெள்ளிப்பிள்ளையார் +. A fast observed by Vēḷāḷa married women; வேளாள சுமங்கலிகள் கொண்டாடும் நோன்புவகை.

வெள்ளிபற்பம் veḷḷi-paṟpam, n. <வெள்ளி[1] + பற்பம்[1]. See வெள்ளிபஸ்மம்.

வெள்ளிபஸ்பம் veḷḷi-paspam, n. <id.+ பஸ்மம். See வெள்ளிபஸ்மம்.

வெள்ளிபஸ்மம் veḷḷi-pasmam, n. <id. +. Black oxide of silver, *Argenti oxidum;* வெள்ளியை நீற்றிச்செய்த மருந்துவகை.

வெள்ளிபூத்தல் veḷḷi-pūttal, n. <id.+ பூ-. (W.) 1. Rising of the stars; நட்சத்திரங் களின் உதயம். 2. Rising of the planet Venus at early dawn; அதிகாலையிற் சுக்கிரோதயமாகை.

வெள்ளிமடந்தாள் veḷḷimaṭantāḷ, n. <வெள்ளிமடந்தை. See வெள்ளிமடந்தான் கெண்டை. (யாழ். அக.)

வெள்ளிமடந்தான்கெண்டை veḷḷi-maṭantāṉ-keṇṭai, n. <id. + கெண்டை[1]. A kind of *keṇṭai* fish; கெண்டைமீன்வகை. (W.)

வெள்ளிமடந்தை veḷḷi-maṭantai, n. <வெள்ளி[1] + perh. மடந்தை. Moossanda of Ceylon, l. sh., *Mussaenda frondosa;* நீண்ட செடி வகை. (L.)

வெள்ளிமலாம் veḷḷi-malām, n. <id.+. See வெள்ளிமுலாம். (யாழ். அக.)

வெள்ளிமலை veḷḷi-malai, n. <id.+ மலை[4]. 1. Mt. Kailas; கைலைமலை. (திவா.) வெள்ளிமலை யெடுத்துலக மூன்றுங் காவலோன் (கம்பரா. சூர்ப்ப. 39). 2. (Jaina.) A mountain. See விசயார்த்தம், 1. (சூடா.)

வெள்ளிமன்றம் veḷḷi-maṉṟam, n. <id. +. See வெள்ளியம்பலம். (திருவாலவா. நகரச். 4.)

வெள்ளிமாடம் veḷḷi-māṭam, n. <id.+ மாடம்[1]. A kind of royal residence; அரண்மனை வகை. (சிலப். 25, 5.)

வெள்ளிமீன் veḷḷi-mīṉ, n. <id.+ மீன்[1]. Venus; சுக்கிரன். வெள்ளிமீனை யொருகைக்குட் பிடித்து (கொண்டல்விடு. 191).

வெள்ளிமுலாம் veḷḷi-mulām, n. <id.+. Coating or plating with silver; வெள்ளிப் பூச்சு.

வெள்ளியங்கிரி veḷḷi-y-aṅ-kiri, n. <id.+ கிரி[2]. See வெள்ளிமலை, 1. (பிங்.)

வெள்ளியம் veḷḷiyam, n. cf. வெள்ளில்[1]. Wood-apple. See விளா[1]. (மலை.)

வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான் veḷḷi-y-ampala-t-tampirāṉ, n. < வெள்ளியம்பலம் +. A poet. See வேள்ளி[1], 8.

வெள்ளியம்பலம் veḷḷi-y-ampalam, n. < வெள்ளி[1] +. The sacred hall dedicated to Naṭarāja in the Śiva temple at Madura; மதுரைக் கோயிலில் நடராஜமூர்த்திக்குரிய மன்றம். வெள்ளி யம்பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தேன் (சிலப். பதி. 40, 41).

வெள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரான் veḷḷiyampala-vāṇa-t-tampirāṉ, n. < வெள்ளியம பலம் + வாணன்[1] +. See வேள்ளி[1], 8.

வெள்ளியார் veḷḷiyār, n. < வெள்ளி[1]. 1. White-coloured persons; வெண்ணிற முடையவர். (திவ். பெரியதி. 1, 8, 2.) 2. Pure and noble minded persons; சத்துவகுணமுள்ளவர். வெள்ளியார வணங்க விரைந்தருள் செய்வான் (திவ். பெரியதி. 4, 10, 7). 3. Śukra; சுக்கிரன். (திவ். பெரியதி. 4, 10, 7, வ்யா.) 4. Śiva; சிவபிரான். (திவ். பெரியதி. 9, 7, 9, வ்யா.)

வெள்ளியிலைச்செடி veḷḷi-y-ilai-c-ceṭi, n. < id. + இலை + செடி[1]. See வெள்ளிமடந்தை. (L.)

வெள்ளியுயிர் veḷḷi-y-uyir, n. < id. + உயிர்[2]. Human being; மக்கட்பிறப்பு. (சீவக. 3111, உரை.)

வெள்ளியெழுதல் veḷḷi-y-eḻutal, n. < id. +. Rising of the morning star; சுக்கிரோதய மாகை. (திவ். திருப்பா. 13.)

வெள்ளிரேக்கு veḷḷi-rēkku, n. < id. +. Silver leaf; மிகமெலிதாக அடிக்கப்பட்ட வெள்ளித் தகடு.

வெள்ளில்[1] veḷḷil, n. 1. [K. bēlal.] Wood-apple. See விளா[1]. (பிங்.) 2. Fruit of wood-apple; விளாம்பழம். மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள ளில் (புறநா. 181).

வெள்ளில்[2] veḷḷil, n. < வெள்[1] + இல்[1]. Bier; பாடை. (பிங்.) வெள்ளிற் பாடை (மணி. 6, 93).

வெள்ளிலங்காடு veḷḷilan-kāṭu, n. < வெள் ளில்[2] + காடு[3]. Cremation ground; சுடுகாடு. வெள ளிலங்காட்டிடை . . . நடமாடிய நாதனை (தேவா. 439, 10).

வெள்ளிலத்தி veḷḷilatti, n. See வெள்ளி லோத்திரம், 2. (தைலவ.)

வெள்ளிலை[1] veḷ-ḷ-ilai, n. < வெள்[1] +. 1. Betel leaf; வெற்றிலை. வெள்ளிலைத்தம்பல் கண்டார் (கம்பரா. வரைக். 49). 2. See வெள்ளிமடந்தை. (L.)

வெள்ளிலை[2] veḷ-ḷ-ilai, n. < வெள்[2] +. Sharp edge, as of a spear; வேல் முதலிய ஆயுதத் தின் அலகு. வெள்ளிலை வேலினுன் (சீவக. 328).

வெள்ளிலைப்பற்று veḷḷilai-p-paṟṟu, n. < வெள்ளிலை[1] +. Bundle of betel leaves; வெற்றி லைக் கவளி. அடைக்காயமுதுக்கு . . . வெள்ளிலைப் பற்றொன்பதும் (S. I. I. iii, 188).

வெள்ளிலையமுது veḷḷilai-y-amutu, n. < id. +. Offering of betel, as to a deity; தாம்பூல நிவேதனம். (S. I. I. ii, 128.)

வெள்ளிலோத்தி veḷḷilōtti, n. A plant, Symplocos beddomei; செடிவகை.

வெள்ளிலோத்திரம் veḷḷi-lōttiram, n. < வெள்ளில்[1] + லோத்திரம். 1. A tree with white flowers; வெண்பூவுள்ள மரவகை. வெள்ளிலோத்தி ரத்தின் பூமபொருககைததத சாந்தின் (சீவக. 622). 2. Wood-apple. See விளா[1]. 3. Bark of wood-apple tree; விளாம்பட்டை. (W.)

வெள்ளிவரைகாப்போன் veḷḷi-varai-kāppōṉ, n. < வெள்ளி[1] + வரை + கா-. Nanti, as guarding Mt. Kailas; நந்தி. (நாமதீப. 42.)

வெள்ளிவவ்வால் veḷḷi-vavvāl, n. < id. +. Silver pomfret, greyish neutral tint with purplish reflexions, attaining 1 ft. in length, Stromateus cinereus; சாம்பல்நிறமும் சிவப்பு நிறமும் கலந்ததும் ஓர் அடி வளர்வதுமான மீன்வகை.

வெள்ளிவள்ளி veḷḷi-vaḷḷi, n. < id. + வள்ளி[1]. A kind of silver armlet, worn by women; மகளிரணியும் வெள்ளித் தோள்வளை. வெள்ளிவள்ளியின் விளங்கு தோணலார் (சீவக. 420).

வெள்ளிவாரம் veḷḷi-vāram, n. < id. + வாரம்[2]. See வெள்ளிக்கிழமை. (சிலப். 23, 135.)

வெள்ளிவிழா veḷḷi-viḻā, n. < id. +. Silver jubilee; ஆட்சி தாபனம் முதலியவற்றின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டுநிறைவுக் கொண்டாட்டம்.

வெள்ளிவெற்பு veḷḷi-veṟpu, n. < id. +. Mt. Kailas; கயிலாயமலை. (சூடா.)

வெள்ளிவேர் veḷḷi-vēr, n. prob. id. +. Rootlet; சல்லிவேர். (சங். அக.)

வெள்ளிழுது veḷ-ḷ-iḻutu, n. < வெள்[1] +. Butter; வெண்ணெய். வெண்மை வெள்ளிழுது (குறுந். 277).

வெள்ளிறகுமந்தாரை veḷ-ḷ-iṟaku-man-tārai, n. < id. + இறகு +. See வெள்ளைமந்தாரை. (யாழ். அக.)

வெள்ளிறா veḷ-ḷ-iṟā, n. < id. +. See வெள் ளிறால். (W.)

வெள்ளிறால் veḷ-ḷ-iṟāl, n. < id. +. 1. White prawn, white shrimp, Cancer sctiferus;

மீன்வகை. 2. cf. வெள்ளரா. A sea-fish. See மாப்பிலாச்சை.

வெள்ளீயம் veḷ-ḷ-īyam, n. <id.+ஈயம்². Tin; உலோகவகை. (பதார்த்த. 1174) (W.)

வெள்ளீயமணல் veḷḷīya-maṇal, n. <வெள்ளீயம்+. Sand mixed with tin; tin ore; வெள்ளீயங்கலந்த மணல்.

வெள்ளீயவுப்பு veḷḷīya-v-uppu, n. <id. +. White vitriol, *Zinci sulphas;* துத்தநாக வுப்பு. (M. L.)

வெள்ளீரல் veḷ-ḷ-īral, n. <வெள்¹+ஈரல்¹. Lung; சுவாசாசயம். (W.)

வெள்ளுப்பு veḷ-ḷ-uppu, n. <id.+. White salt; வெண்மைநிறமான உப்பு. வெள்ளுப்புப் பகருநர் (மணி. 28, 31).

வெள்ளுயிர் veḷ-ḷ-uyir, n. <id.+உயிர்². Pure, perfected soul; சுத்தான்மா. என்னை வெள்ளுயிராக்க வல்ல (திவ். திருப்பல். 8).

வெள்ளுருட்டு veḷ-ḷ-uruṭṭu, n. <id.+. Bluff, empty threat; வெறுமனே பயமுறுத்துகை. (W.)

வெள்ளுவரி veḷ-ḷ-uvari, n. <id.+. Good drinking-water; நல்லநீர். வெள்ளுவரி சேயக்கு (சினேந். 366).

வெள்ளுவா veḷ-ḷ-uvā, n. <id.+உவா². White elephant; வெள்ளையானை. வெள்ளுவாப்பிடரேறிய வேந்தனேமுதல் (பருவெ. பள்ளு. 8).

வெள்ளுழவு veḷ-ḷ-uḻavu, n. <id.+. Ploughing while the land is neither very dry nor very wet; நிலத்தில் ஈரம் அல்லது காய்ச்சல் அதிசயமில்லாத காலத்தில் உழும் உழவு.

வெள்ளுழவுப்பயிர் veḷḷuḻavu-p-payir, n. <வெள்ளுழவு+பயிர்⁵. Young crops on land properly moist when sown, the furrows being visible; பக்குவமான ஈரத்தில் உழுதுவிதைத்து உழவு சால் தோன்ற விளையும் பயிர். (W.)

வெள்ளுள்ளி veḷ-ḷ-uḷḷi, n. <வெள்¹+. [T. vellulli.] Garlic. See வெள்ளைப்பூண்டு. (சிலப். 11, 82, உரை.)

வெள்ளுளுவை veḷ-ḷ-uḷuvai, n. <id.+. A kind of uḷuvai fish; உளுவைமீன்வகை. (சங். அக.)

வெள்ளுறட்டி veḷ-ḷ-uraṭṭi, n. prob. id.+ரொட்டி. A kind of sweetmeat; பண்ணிகாரவகை. (யாழ். அக.)

வெள்ளுறி veḷ-ḷ-uri, n. <id.+. A kind of net-bag used by Jain monks; சைனத் துறவிகள் கைக்கொண்ட உறிவகை. கூறை வெள்ளுறி குண்டிகைக் காவினர் (பெருங். உஞ்சைக். 36, 228).

வெள்ளுச்சி veḷḷūcci, n. <id.+prob. ஊசசு-. A kind of snail; நத்தைவகை.

வெள்ளூமத்தை veḷ-ḷ-ūmattai, n. <id.+. 1. White-flowered Asiatic thorn-apple, s. tr., *Datura fastuosa-alba;* சிறிய ஊமத்தைவகை. 2. Thorn-apple, l. sh., *Datura stramonium;* பெரிய ஊமத்தைவகை. 3. Downy datura. See அடுக்கூமத்தை.

வெள்ளெருக்கு veḷ-ḷ-erukku, n. <id.+. White madar, l. sh., *Calotropis gigantea-alba-flora;* எருக்குவகை. வெள்ளெருக்கரவம் விரவுஞ் சடை (தேவா. 160, 1).

வெள்ளெலி veḷ-ḷ-eli, n. <id.+எலி¹. A species of rat, *Gerbillus indicus;* எலிவகை. குருஉமயிரப் புன்றாள் வெள்ளெலி (அகநா. 133).

வெள்ளெலும்பு veḷ-ḷ-elumpu, n. <id.+. Blanched bone; தேய்ந்து தசைகழிந்த எலும்பு. உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு சோவ (பெருந்தொ. 1239).

வெள்ளெழுத்து veḷ-ḷ-eḻuttu, n. <id.+. Long sight, *Hypermetropia;* எழுத்து முதலியன விளங்கத் தெரியாமைக்குக் காரணமாகிய பார்வைக் குறை. (W.)

வெள்ளெள் veḷ-ḷ-eḷ, n. <id.+எள்¹. A white species of sesame; வெள்ளை நிறமான எள்வகை. வெள்ளெட் சாந்து (புறநா. 246).

வெள்ளென்பு veḷ-ḷ-enpu, n. <id.+என்பு¹. See வெள்ளெலும்பு. வெள்ளென் பூழ்பெற (சீவக. 803).

வெள்ளென veḷḷeṉa, adv. <வெள்ளெனல் +. 1. Early in the morning; அதிகாலையில். வெள்ளென எழுந்திருக்கவேணும். 2. Beforehand, betimes; குறித்த காலத்திற்கு முன்னமே. பகலில் வெள்ளென வந்துவிட்டாய்.

வெள்ளெனல் veḷ-ḷ-eṉal, n. <வெள்¹. 1. Expr. of (a) becoming white; வெண்மையாதற் குறிப்பு. வெள்ளென விளர்த்தது (நன். 423, மயிலை.): (b) becoming clear; தெளிவாதற் குறிப்பு. வெள்ளென நோவாதோன்வயிற் றிரங்கி (புறநா. 207); (c) dawning of day; பொழுதுவிடிதற் குறிப்பு.

வெள்ளேடு veḷ-ḷ-ēṭu, n. <id.+. Blank ōla, palm leaf not written upon; வெற்றேடு. வெள்ளேட் டங்கண் விதத்த கெழுதிய (பெருங். உஞ்சைக். 32, 69).

வெள்ளேறன் vel-l-ēraṉ, n. prob. id. + perh. E. iron. Scrap iron; பழதான இரும்பு. (யாழ். அக.)

வெள்ளை vellai, n. <வெண்-மை. [T. M. vella.] 1. Whiteness; வெண்மை. வெள்ளை வெள் யாட்டுச்செச்சை (புறநா. 286). (பிங.) 2. Balarāma; பலராமன். மேழிவலனுயர்த்த வெள்ளை (சிலப. 14, 9). 3. Lime mortar, slaked lime for whitewash; சுண்ணாம்பு. 4. The three white things, viz., cuṉṉāmpu, pāl, mōr; சுண்ணாம்பு பால் மோர் என்ற மூன்று வெண்மையான பண்டங்கள். வேண்டாதவ னிடத்திலும் வெள்ளை வாஙகலாம். 5. A silver coin; வெள்ளிநாணயவகை. வெள்ளை வெள்ளை யென் பார்கள் மேதினியோர் (பணவிடு. 341). 6. White lead; வெள்ளீயம். (W.) 7. Diamond; வயிரம். இது நல்ல வெள்ளை. Loc. 8. A flaw in emeralds, one of eight marakata-k-kuṟṟam, q.v.; மரகதக் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்று. (சிலப. 14, 184, உரை.) 9. Conch; சங்கு. (ஈடு, 6, 1, 5, அரும.) 10. Toddy; கள். (பிங.) 11. Wight's Indian nettle. See மலைப்புன்கு. (L.) 12. A mineral poison. See வெள்ளைப்பாஷாணம். (மூ. அ.) 13. A prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணவகை. (W.) 14. See வெட்டை, 4, 5. (W.) 15. Indian kino tree; வேங்கைமரம். (மலை.) 16. White cloth; cloth washed white; வெள்ளைத்துணி. 17. See வெள்ளையாடை. 18. Wash; வெளுப்பு. கோடி யொரு வெள்ளை குமரி யொரு பிள்ளை. 19. White cow or bull; வெள்ளைமாடு. பானிற வண்ணன் போற் பழிதீர்ந்த வெள்ளை (கலித். 104). 20. Goat; வெள்ளாடு. துருவை வெள்ளையொடு விரைஇ (மலை படு. 414). 21. Kid; வெள்ளாட்டுக்குட்டி. (W.) 22. A variety of campā paddy; சம்பாநெல்வகை. (G. Tn. D. I, 153.) 23. Guileless person or animal; கபடமற்ற-வன்-வள்-து. வெள்ளைக்கில்லை கள்ளச்சிந்தை (கொன்றைவே.). 24. Person who has no attachments; பற்றற்றவன். (ஈடு, 6, 1, 5, அரும.) 25. Ignorant person; அறிவில்லாதவன். 26. That which is superficial and not deep or profound; கருத்தாழமில்லாதது. நாவினில் விளையு மாற்ற நின் திருவடிவினு மிகவெள்ளை யாகியது (பாரத. உலூகன்றூது. 4). 27. That which is plain in meaning; பொருள் வெளிப்படையானது. இந்தப் பாட்டு வெள்ளையா யிருக்கிறது. (W.) 28. (Pros.) Veṇpā metre; வெண்பா. வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா (யாப். 22). 29. (Mus.) Discordant note or sound; இசையில் உண்டாம் வெளிற் றோசை. வெள்ளை காகுளி (திருவிளை. விறகுவிற். 30). 30. Trifling; அற்பம். வெள்ளைமழை யென்றே விளம்பு (சினேந். 421).

வெள்ளைக்கட்டை vellai-k-kaṭṭai, n. <வெள்ளை+. A kind of campā paddy; சம்பா நெல்வகை. (Nels.)

வெள்ளைக்கடப்பு vellai-k-kaṭappu, n. <id. + கடப்பு[2]. A kind of paddy; நெல்வகை.

வெள்ளைக்கடம்பு vellai-k-kaṭampu, n. <id. + கடம்பு[2]. (L.) 1. Cadamba, l. tr., Anthocephalus cadamba; நீண்ட கடம்பமரவகை. 2. Bridal-couch plant, l. tr., Hymenodictyon excelsum; நீண்ட மரவகை.

வெள்ளைக்கடம்பை vellai-k-kaṭampai, n. See வெள்ளைக்கடம்பு. (L.)

வெள்ளைக்கடுக்காய் vellai-k-kaṭukkāy, n. <வெள்ளை+. White myrobalan of Cuddapah, l. tr., Terminalia pallida; கடுக்காய்மரவகை. (L.)

வெள்ளைக்கடுகு vellai-k-kaṭuku, n. <id. +. See வெண்கடுகு.

வெள்ளைக்கடுதாசி vellai-k-kaṭutāci, n. <id. +. See வெள்ளைக்காகிதம்.

வெள்ளைக்கண்ணி vellai-k-kaṇṇi, n. <id. + கண்ணி[3]. Pink-tinted heart-leaved glory tree, l. sh., Clerodendron infortunatum; செடிவகை. (L.)

வெள்ளைக்கர்ப்பூரம் vellai-k-karppūram, n. <id. + கர்பபூரம்[1]. A species of camphor; கர்ப் பூரவகை. (W.)

வெள்ளைக்கரடி vellai-k-karaṭi, n. <id. + கரடி[1]. White bear, polar bear; கரடிவகை. (W.)

வெள்ளைக்கரு vellai-k-karu, n. <id. + கரு[3]. The white of egg; கோழிமுட்டையுள் வெண்மையான பாகம். (W.)

வெள்ளைக்கருங்காலி vellai-k-karuṅkāli, n. <id. +. Egg-fruited ebony, m. tr., Diospyrus oocarpa; மரவகை. (L.)

வெள்ளைக்கல் vellai-k-kal, n. <id. +. 1. See வெள்ளைராசிக்கல். 2. White marble; வெண் ணிறமான சலவைக்கல். 3. Gem, whitish or pale in lustre; மங்கலான ஒளியுள்ள இரத்தினம். 4. Glass cut in imitation of diamond; வயிரம் போன்று பட்டைசெதுக்கிய கண்ணாடிக்கல்.

வெள்ளைக்கலியாணமுருக்கு vellai-k-kaliyāṇa-murukku, n. <id. +. White coral-tree, m. tr., Erythrina suberosa; மரவகை. (L.)

வெள்ளைக்கவி vellai-k-kavi, n. <id. + கவி[3]. 1. (Pros.) See வெண்கவி, 1. 2. See வெண்கவி, 2. வெள்ளைக்கவிக் காளமேகமே (தனிப் பா. i, 80, 160). 3. One who composes verses in inelegant language; புன்மொழிகளாற் கவிபாடு வோன். (வெண்பாப். செய். 48.) 4. Eulogist who gets another to begin his poem; பிறரைத் தொடங்கச்செய்து கவிபாடுவோன். (W.) 5. Eulo-

gistic ode which the author gets another to begin; பிறர் தொடங்கப் பாடும் துதிக்கவி. (W.)

வெள்ளைக்கற்றளை vellai-k-karralai, *n.* <id.+. 1. Sea-fish, silvery, attaining 3 ft. in length, *Sciaena albida;* வெண்ணிறமானதும் மூன்று அடி வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை. 2. Sea-fish, greyish darkened with green, attaining 2 ft. in length, *Sciaena miles;* வெளிறின பசுமைநிறமுடையதும் இரண்டு அடி வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

வெள்ளைக்காக்கட்டான் vellai-k-kāk-kaṭṭāṉ, *n.* <id.+. See வெள்ளைக்காக்கணம். (W.)

வெள்ளைக்காக்கணம் vellai-k-kākkaṇam, *n.* <id.+. White-flowered mussell-shell creeper, s. cl., *Clitoria ternatea-albiflora;* கொடி வகை. (W.)

வெள்ளைக்காக்கி vellaikkākki, *n.* See வெள்ளைக்காக்கணம். (பரி. அக.)

வெள்ளைக்காக்குறட்டை vellai-k-kākku-raṭṭai, *n.* <வெள்ளை+. See வெள்ளைக்காக்கணம். (W.)

வெள்ளைக்காக்கை vellai-k-kākkai, *n.* <id.+காக்கை[1]. White crow, typical of a non-existent thing; இல்பொருளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகவுள்ள காக்கை.

வெள்ளைக்காகிதம் vellai-k-kākitam, *n.* <id.+. 1. White paper; வெண்மையான கடுதாசி. 2. Blank paper; எழுதாத கடுதாசி. (W.)

வெள்ளைக்காஞ்சொறி vellai-k-kāñcoṟi, *n.* <id.+. Climbing nettle. See காஞ்சொறி. (L.)

வெள்ளைக்காணம் vellai-k-kāṇam, *n.* <id.+காணம்[1]. A kind of horse-gram; கொள் வகை. *Loc.*

வெள்ளைக்காயா vellai-k-kāyā, *n.* <id.+. Narrow-oblong-leaved tree bilberry, s. tr., *Memecylon augustifolium;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைக்கார் vellai-k-kār, *n.* <id.+. A variety of *kār* paddy harvested in the rainy season; மழைக்காலத்தில் அறுவடையாகும் கார் நெல்வகை. (A.)

வெள்ளைக்காரம் vellai-k-kāram, *n.* <id. +காரம்[1]. [T. *veligāramu,* M. *vellikkāram.*] Borax. See வெங்காரம்[1].

வெள்ளைக்காரன் vellai-k-kāraṉ, *n.* <id. +காரன்[1]. [M. *vellakkāran.*] White man, European; ஐரோப்பிய சாதியான்.

வெள்ளைக்காரை vellai-k-kārai, *n.* <id.+காரை[2]. Pounded chunam. See வெண் காரை.

வெள்ளைக்கிலுகிலுப்பை vellai-k-kilu-kiluppai, *n.* <id.+. Rattlewort. See வட்டக் கிலுகிலுப்பை. (பதார்த்த. 254.)

வெள்ளைக்கிளி vellai-k-kiḷi, *n.* <id.+. Cockatoo, *Cacatuina;* கிளிவகை. (W.)

வெள்ளைக்கீரி vellai-k-kīri, *n.* <id.+கீரி[1]. A white mongoose of diminutive size, said to be superior to other mongooses and to be carried by them; மற்றைக்கீரிகளிலும் சிறப்புவாய்ந்ததாய் அவற்றல் தூக்கிச்செல்லப்படுவதாகக் கருதப்படுவதும் வெண்ணிறமுள்ளதுமான சிறிய கீரிவகை. (யாழ். அக.)

வெள்ளைக்கீரை vellai-k-kīrai, *n.* <id.+. A kind of greens; கீரைவகை. (சங். அக.)

வெள்ளைக்குங்கிலியம் vellai-k-kuṅki-liyam, *n.* <id.+. 1. Indian gum anime, l. tr., *Vateria indica;* நீண்ட மரவகை. (L.) 2. Gum anime, a resinous exudation from Indian gum anime; வெள்ளைக்குங்கிலியமரப் பிசின். 3. Kon-kani resin, l. tr., *Boswellia serrata-glabra;* மர வகை. (L.)

வெள்ளைக்குசுமரோகம் vellai-k-kucu-ma-rōkam, *n.* <id.+குசுமம்+. The whites; மேகநோய்வகை. (பைஷஜ.)

வெள்ளைக்குட்டம் vellai-k-kuṭṭam, *n.* <id.+குட்டம்[4]. White leprosy, *Leucoderma;* வெண்குட்டநோய்.

வெள்ளைக்குதிரை vellai-k-kutirai, *n.* <id.+. (W.) 1. White horse; வெண்ணிறக் குதிரை. 2. Toddy; கள். 3. Louse in clothes; சீலைப்பேன்.

வெள்ளைக்குந்துகம் vellaikkuntukam, *n.* See வெள்ளைக்குந்துருக்கம். (L.)

வெள்ளைக்குந்துருக்கம் vellai-k-kuntu-rukkam, *n.* <வெள்ளை+. See வெள்ளைக்குங்கி லியம், 1. (L.)

வெள்ளைக்குப்போடு-தல் vellaikku-p-pōṭu-, *v. tr.* <id.+. To send one's clothes to wash; அழுக்காடைகளை வெளுக்கப் போடுதல். (W.)

வெள்ளைக்குறுவை vellai-k-kuṟuvai, *n.* <id.+. A white species of *kuṟuvai* paddy cultivated throughout the year, maturing in two or three months; வருஷத்தின் எல்லாப் பருவங்களிலும் பயிராவதும் 2 அல்லது 3 மாதங்களில் விளையக்கூடியதுமான குறுவை நெல்வகை.

வெள்ளைக்குன்றி vellai-k-kuṉṟi, *n.* <id. +. A kind of Indian liquorice plant, m. cl., *Abrus precatorius-albiflora;* கொடிவகை. (L.)

வெள்ளைக்குன்றிகம் veḷḷai-k-kuṉṟikam, *n.* <id.+prob. குந்துருகம். See வெள்ளைக் குங்கிலியம், 1. (L.)

வெள்ளைக்குஷ்டம் veḷḷai-k-kuṣṭam, *n.* <id.+. White leprosy. See வெண்குட்டம். (C. G.)

வெள்ளைக்கெளிறு veḷḷai-k-keḷiṟu, *n.* <id.+. See வெள்ளைக்கெளுத்தி.

வெள்ளைக்கெளுத்தி veḷḷai-k-keḷutti, *n.* <id.+. A river-fish, silvery, attaining 18 in. in length, *Macrones cavasius;* வெண்ணிறமான தும் பதினெட்டு அங்குலநீளம் வளர்வதுமான ஆற்று மீன்வகை.

வெள்ளைக்கொடி veḷḷai-k-koṭi, *n.* <id.+. 1. A variety of betel; வெற்றிலைவகை. (G. Sm. D. I. i, 215.) 2. Flag of truce, white flag; சமாதானத்திற்கு அறிகுறியாகக் காட்டும் கொடி.

வெள்ளைக்கொடுவேலி veḷḷai-k-koṭuvēli, *n.* <id.+. White-flowered leadwort. See கொடுவேலி. (L.)

வெள்ளைக்கொம்பு veḷḷai-k-kompu, *n.* <id.+. Grey hair; நரைமயிர். (யாழ். அக.)

வெள்ளைக்கொய்யா veḷḷai-k-koyyā, *n.* <id.+. White guava, l. tr., *Psidium guyava-pyriferum;* பெருங்கொய்யாமரவகை. (L.)

வெள்ளைக்கோங்கு veḷḷai-k-kōṅku, *n.* <id.+. Iron wood of Malabar. See நீர்க் கோங்கு. (L.)

வெள்ளைக்கோட்டி veḷḷai-k-kōṭṭi, *n.* <id.+கோட்டி[2]. Assembly of idlers or shallow persons; பயனில பேசும் அறிவிலார் கூட்டம். வெள்ளைக்கோட்டியும் விரகினி லொழிமின் (சிலப். 30, 198).

வெள்ளைக்கோரான் veḷḷai-k-kōrāṉ, *n.* <id.+கோரான்[1]. Acuminate-leaved jungle geranium, l. sh., *Ixora polyantha;* கொடிவகை. (L.)

வெள்ளைகட்டு-தல் veḷḷai-kaṭṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To be dressed in white; வெள்ளாடை யுடுத்தல். அவன் வெள்ளைகட்டியிருந்தான். 2. To put on white clothes, as a sign of widowhood; மாங்கலிய மிழந்தமையைக் குறிக்க வெள்ளையாடை யுடுத்தல். 3. To spread a white ceiling cloth; வெள்ளாடையால் மேற்கட்டி கட்டுதல்.

வெள்ளைச்சண்டிக்கார் veḷḷai-c-caṇṭi-k-kār, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

வெள்ளைச்சந்தனம் veḷḷai-c-cantaṉam, *n.* <id.+சந்தனம்[1]. Wooly melon featherfoil, s. tr., *Glochidion tomentosum;* மரவகை.

வெள்ளைச்சம்பா veḷḷai-c-campā, *n.* <id.+சம்பா[1]. A variety of *campā* paddy; சம்பாநெல் வகை. *Loc.*

வெள்ளைச்சர்க்கரை veḷḷai-c-carkkarai, *n.* <id.+. 1. White sugar; சீனிச்சர்க்கரை. 2. Salt; உப்பு.

வெள்ளைச்சாமந்தி veḷḷai-c-cāmanti, *n.* <id.+. See வெள்ளைச்செவ்வந்தி. (மூ. அ.)

வெள்ளைச்சாரணை veḷḷai-c-cāraṇai, *n.* <id.+. Horse-purslane, *Trianthema monogyna;* சாரணைவகை. (W.)

வெள்ளைச்சாரை veḷḷai-c-cārai, *n.* <id.+prob. சார[2]. A tree. See மான்சாரை, 1. (L.)

வெள்ளைச்சிலாந்தி veḷḷai-c-cilānti, *n.* <id.+. Narrow-leaved button flower, l. tr., *Gompha angustifolia;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைச்சிறுமணியன் veḷḷai-c-ciṟu-maṇiyaṉ, *n.* <id.+. A variety of *ciṟumaṇiyaṉ* paddy, maturing in 6½ months; ஆறரைமாதத்தில் விளையக்கூடிய சிறுமணியன் நெல்வகை. *Loc.*

வெள்ளைச்சீலை veḷḷai-c-cīlai, *n.* <id.+. White cloth; வெள்ளைத்துணி. *Nāñ.*

வெள்ளைச்சீலைக்குத்தடுக்கிடு-தல் veḷḷai-c-cīlaikku-t-taṭukkiṭu-, *v. intr.* <வெள்ளைச் சீலை+தடுக்கு+. To do honour to well-dressed or rich persons; நன்றாக அலங்கரித்துக்கொள்ளும் பணக்காரருக்கு உபசாரஞ்செய்தல். *Nāñ.*

வெள்ளைச்சீலைப்பண்டாரம் veḷḷai-c-cīlai-p-paṇṭāram, *n.* <id.+பண்டாரம்[2]. See வெள்ளைவேட்டிப்பண்டாரம். *Nāñ.*

வெள்ளைச்சுமங்கலி veḷḷai-c-cumaṅkali, *n.* <வெள்ளை+. Widow, a term of abuse; கைம் பெண். *Loc.*

வெள்ளைச்சுரிதகம் veḷḷai-c-curitakam, *n.* <id.+. (Pros.) The last member in a *kali* verse, constructed with *veṇṭaḷai;* வெண்டளையில் வரும் கலிப்பாவின் இறுதியுறுப்புவகை. (கலித். 143, உரை.)

வெள்ளைச்சுறா veḷḷai-c-cuṟā, *n.* <id.+சுறா[1]. A sea-fish, sandy brown, attaining 20 in. in length, *Tristio zysrous;* ஒருவகைக் கபிலநிறமும் இருபது அங்குல வளர்ச்சியுமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வெள்ளைச்செவ்வந்தி veḷḷai-c-cevvanti, *n.* <id.+. White chrysanthemum, *Chrysanthemum carinatum;* செவ்வந்திவகை. (W.)

வெள்ளைச்செம்பு veḷḷai-c-cempu, *n.* <id.+. A species of Indian kales; செம்பு வகை. (சங். அக.)

வெள்ளைச்சொல் veḷḷai-c-col, *n.* <id + சொல்³. 1. Common, plain word; எளிய சொல். (W.) 2. Vulgar word; நாகரிகமற்ற சொல். *Colloq.*

வெள்ளைச்சோளம் veḷḷai-c-cōḷam, *n.* <id.+சோளம்¹. White species of great millet, *Sorghum vulgare;* சோளவகை. (W.)

வெள்ளைசாத்து-தல் veḷḷai-cāttu-, *v. intr.* <id.+. See வெள்ளைபூண்-. வெள்ளை சாத்திக்கொண்டு சடகமென அரங்கமாநகரை விட்டுப் புறப்பட்டு (குருபரம். 362).

வெள்ளைத்தகரை veḷḷai-t-takarai, *n.* <id.+. Sulphur-flowered senna, s. tr., *Cassia glauca;* சிறுபூடுவகை. (L.)

வெள்ளைத்தங்கம் veḷḷai-t-taṅkam, *n.* <id.+. Platinum; உலோகவகை. *Mod.*

வெள்ளைத்தணக்கு veḷḷai-t-taṇakku, *n.* <id.+. Whirling nut. See முட்டைக்கோங்கு. (L.)

வெள்ளைத்தம்பட்டை veḷḷai-t-tampaṭṭai, *n.* <id.+. Sword-bean. See வாளவரை. (L.)

வெள்ளைத்தமிழ் veḷḷai-t-tamiḻ, *n.* <id. +. Simple, plain Tamil; எளிய நடையிலமைந்த தமிழ். (W.)

வெள்ளைத்தனம் veḷḷai-t-taṉam, *n.* <id. +தனம்¹. Simplicity, plainness; கபடமின்மை.

வெள்ளைத்தாரை veḷḷai-t-tārai, *n.* <id. +தாரை². 1. White streak near the root of the tail of cow; பசுவின் பிட்டத்தருகில் உள்ள வெண்ணிறக்கோடு. 2. Cow with *veḷḷai-t-tārai;* வெள்ளைத்தாரையுள்ள பசு.

வெள்ளைத்தாள் veḷḷai-t-tāḷ, *n.* <id.+ தாள்¹. 1. A pest incident to maize crop; சோளப்பயிர் நோயுள் ஒன்று. 2. Blank sheet of paper; வெள்ளைக்கடுதாசி.

வெள்ளைத்தினை veḷḷai-t-tiṉai, *n.* <id.+. White Italian millet, *Panicum glaucum;* வெண்ணிறமுள்ள தினைவகை. (W.)

வெள்ளைத்துத்தம் veḷḷai-t-tuttam, *n.* <id. + துத்தம்². Sulphate of zinc, white vitriol, *Zinci sulphas;* துத்தநாகமுங் கந்தகமுங் கலந்த உப்புவகை.

வெள்ளைத்தும்பி veḷḷai-t-tumpi, *n.* <id. + தும்பி². Sea-fish, greyish, attaining 5 in. in length, *Apistus carinatus;* சாம்பல் நிறமும் ஐந்தங்குல வளர்ச்சியு முள்ள கடல்மீன்வகை.

வெள்ளைத்துமட்டன் veḷḷai-t-tumaṭṭaṉ, *n.* <id. + தமட்டம்². See வெள்ளைத்தம்பட்டை.

வெள்ளைத்துரிசை veḷḷaitturicai, *n.* <id. Wight's Indian nettle See மலைப்புன்கு. (L.)

வெள்ளைத்துவரை veḷḷai-t-tuvarai, *n.* <id.+துவரை¹. (L.) 1. Leafy fruited ebony, m. tr., *Diospyros foliolosa;* மரவகை. 2. Mottled ebony. See வக்கணை², 2. 3. A variety of pigeon-pea, l. sh., *Cajanus indicus-flava;* துவரைச்செடிவகை.

வெள்ளைத்துறட்டி veḷḷai-t-tuṟaṭṭi, *n.* <id.+. Silky-backed round-leaved caper tree, s. tr., *Capparis grandis;* சிறுமரவகை. (L.)

வெள்ளைநண்டு veḷḷai-naṇṭu, *n.* <id.+. White crab; வெண்ணிறமான நண்டு.

வெள்ளைநறுந்தாளி veḷḷai-naṟuntāḷi, *n.* <id.+. White catamaran tree See வெண்டாளி, 1. (சிலப். 13, 156, உரை.)

வெள்ளைநாகம் veḷḷai-nākam, *n.* <id.+ perh. நாகம்⁴. See வெள்ளைநாகை.

வெள்ளைநாகர் veḷḷai-nākar, *n.* <id.+ நாகர்¹. Balarāma; பலதேவர். புகார்வெள்ளைநாகர்தங் கோட்டம் (சிலப். 9, 10).

வெள்ளைநாகை veḷḷainākai, *n.* <வெள்ளை நாகம். Glabrous elliptic obtuse-leaved button tree, l. tr., *Anogeissus latifolia;* நீண்டமரவகை. (L.)

வெள்ளைநாங்கு veḷḷai-nāṅku, *n.* <வெள்ளை +perh. நாங்கு³. Cannon-ball tree of the Southern hills, m. tr., *Asteriastigma macrocarpum;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைநாவல் veḷḷai-nāval, *n.* <id.+. Hemispheric-tubed rose-apple l. tr., *Eugenia hemispherica;* நாவல்வகை. (L.)

வெள்ளைநாவி veḷḷai-nāvi, *n.* <id.+ நாவி². A species of aconite; நாவிவகை. (பதார்த்த. 1055.)

வெள்ளைநிறத்தாள் veḷḷai-niṟattāḷ, *n.* <id.+நிறம். Sarasvatī, as white in complexion; சரசுவதி. (பிங்.)

வெள்ளைநீலாம்பரம் veḷḷai-nīlāmparam, *n.* <id.+. Crested purple nail dye, m. sh., *Barleria cristata;* செடிவகை. (L.)

வெள்ளைநுணா veḷḷai-nuṇā, *n.* <id.+. Bracteate dyeing mulberry, s. tr., *Morinda citrifolia-bracteata;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைநெல் vellai-nel, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (யாழ். அக.)

வெள்ளைநொச்சி vellai-nocci, *n.* <id.+. Five-leaved chaste tree. See வெண்ணொச்சி. (L.)

வெள்ளைநோக்கம் vellai-nōkkam, *n.* <id.+. See வெள்ளைநோக்கு.

வெள்ளைநோக்கு vellai-nōkku, *n.* <id.+. Guileless look, look of innocence; கள்ளமற்ற பார்வை. வெள்ளைநோக்கின் . . . மழலையின சொலாா (சீவக. 1099).

வெள்ளைப்பசலை vellai-p-pacalai, *n.* <id.+. A species of purslane; பசலைவகை. (மூ. அ.)

வெள்ளைப்பட்டாணி vellai-p-pattāṇi, *n.* <id.+பட்டாணி². Field pea, *Pisum arvense;* பட்டாணிக்கடலை வகை.

வெள்ளைப்படல் vellai-p-paṭal, *n.* <id.+ படு-. Leucorrhoea; நோய்வகை.

வெள்ளைப்பவளம் vellai-p-pavaḷam, *n.* <id.+. A kind of gem; ஒருவகை மணி. (யாழ். அக.)

வெள்ளைப்பற்பம் vellai-p-parpam, *n.* <id.+பற்பம்¹. Calcined metallic powder; உலோகபஸ்மம்.

வெள்ளைப்பாகல் vellai-p-pākal, *n.* <id. +பாகல்². White balsam pear; பாகல்வகை. (யாழ். அக.)

வெள்ளைப்பாதிரி vellai-p-pātiri, *n.* <id. +பாதிரி¹. Trumpet flower, l. tr., *Stereospermum chelonoides;* பாதிரிமரவகை. (L.)

வெள்ளைப்பாஷாணசயநீர் vellai-p-pāsāṇa-cayanīr, *n.* <வெள்ளைப்பாஷாணம்+. A medicinal liquid, *Liquor arsenicalis;* மருந்துநீர் வகை.

வெள்ளைப்பாஷாணம் vellai-p-pāsāṇam, *n.* <வெள்ளை+. A mineral poison, one of 32 *piṟavi-p-pāṣāṇam,* q.v.; பிறவிப்பாஷாணம் முப்பத்திரண்டனு ளொன்று. (பதார்த்த. 1160.)

வெள்ளைப்பிள்ளை vellai-p-piḷḷai, *n.* <id. +. 1. Innocent man; வஞ்சகமற்றவன். (யாழ். அக.) 2. Small-leathery-downy glabrate ovate-lance-dented acuminate-leaved child's amulet tree, l. tr., *Hemicyclia travancorica;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைப்பீர்க்கு vellai-p-pīrkku, *n.* <id. +. Sponge gourd; பீர்க்குவகை. (மலை.)

வெள்ளைப்புண் vellai-p-puṇ, *n.* <id.+. Weak ulcer, wound with large flabby pale granulations; ஊன் வெளுத்து மிருதுவாய் விரணத்திற்கு மேல் வளர்ந்து எளிதிலாறாத புண். (இங். வை. 301.)

வெள்ளைப்புத்தி vellai-p-putti, *n.* <id.+ புத்தி¹. 1. Innocence; அறியாமை. 2. Stupidity; அறிவீனம். *Loc.*

வெள்ளைப்புரசு vellai-p-puracu, *n.* <id. +புரசு¹. Lilac silky laburnum, l. sh., *Mundulea suberosa;* செடிவகை. (L.)

வெள்ளைப்புனை vellai-p-puṉai, *n.* <id.+. Cuspidate-leaved calycine croton, s. tr., *Dimorphocalyx glabellus;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைப்பூங்கார் vellai-p-pūṅkār, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

வெள்ளைப்பூச்சு vellai-p-pūccu, *n.* <id. +. 1. Whitewashing; வெள்ளையடிக்கை. 2. Glossing over, as mistakes; தவறு முதலியவற்றை மழுப்பி மறைக்கை. *Loc.*

வெள்ளைப்பூண்டு vellai-p-pūṇṭu, *n.* <id. <id.+. Garlic, *Allium sativum;* உள்ளிவகை. (பதார்த்த. 1048.)

வெள்ளைப்பூத்தாளி vellai-p-pū-t-tāḷi, *n.* <id.+பூ³+. False tragacanth. See செந்தணக்கு. (L.)

வெள்ளைப்பூம்பாளை vellai-p-pūmpāḷai, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

வெள்ளைப்பூலா vellai-p-pūlā, *n.* <id.+. (L.) 1. Small Indian snowberry, s. tr., *Flueggia microcarpa;* பூலாவகை. 2. See வெள்ளைப் பூலாஞ்சி.

வெள்ளைப்பூலாஞ்சி vellai-p-pūlāñci, *n.* <id.+. Indian snowberry, l. sh., *Flueggia leucopyrus;* பெருஞ்செடிவகை. (L.)

வெள்ளைப்பூவாத்தி vellai-p-pū-v-ātti, *n.* <id.+பூ³+ஆத்தி³. White variegated mountain ebony, l. tr., *Bauhinia variegata-candida;* மரவகை. (L.)

வெள்ளைப்பேச்சு vellai-p-pēccu, *n.* <id. +. 1. Plain speech; வெளிப்படையான வார்த்தை. 2. Guileless speech; கபடமில்லாத பேச்சு.

வெள்ளைப்பொன் vellai-p-poṉ, *n.* <id.+. Pale gold, as an inferior alloy; மாற்றுக்குறைவான தங்கம்.

வெள்ளைப்பொன்னாவிரை vellai-p-poṉṉāvirai, *n.* <id.+. Italian senna, l. sh., *Cassia obovata;* செடிவகை. (W.)

வெள்ளைப்போளம்[1] vellai-p-pōlam, *n.* <id.+போளம்[1]. Myrrh, s. tr., *Balsamodendron myrrha;* சிறுமரவகை. (பைஷஜ. 133.)

வெள்ளைப்போளம்[2] vellai-p-pōlam, *n.* <id.+பவளம். A kind of gem; ஒருவகை மணி. (யாழ். அக.)

வெள்ளைபுரள்(ளு)-தல் vellai-pural-, *v. intr.* <id.+. To lie on one's back with face turned skyward; மல்லாக்கக் கிடத்தல். (யாழ். அக.)

*வெள்ளைபூசு-தல் vellai-pūcu-, *v. intr.* <id.+. 1. To whitewash; சுண்ணாம்படித்தல். 2. To gloss over, as mistakes; தவறு முதலியவற்றை மழுப்புதல். 3. See வெள்ளைவை-.

வெள்ளைபூண்(ணு)-தல் vellai-pūṇ-, *v. intr.* <id.+. To put on white dress; வெள்ளையுடை தரித்தல். (W.)

வெள்ளைமகன் vellai-makaṉ, *n.* <id.+. Simpleton; மூடன். வெள்ளைமகன்போல் விலாவிற நக்கு (மணி. 14, 36).

வெள்ளைமட்டி vellaimaṭṭi, *n.* [T. *tellamaddi.*] See வெள்ளைமருது, 2. (L.)

வெள்ளைமட்டிவாயன் vellai-maṭṭi-vāyaṉ, *n.* <வெள்ளை+. Sea-fish, silvery, attaining 16 in. in length, *Chrysophrys sarba;* வெள்ளைநிறமும் 16 அங்குல வளர்ச்சியு முள்ள கடல்மீன் வகை.

வெள்ளைமட்டுவா vellaimaṭṭuvā, *n.* See வெள்ளைமட்டிவாயன்.

வெள்ளைமடந்தை vellai-maṭantai, *n.* <வெள்ளை+. See வெள்ளிமடந்தை. (L.)

வெள்ளைமணவாரி vellai-maṇavāri, *n.* <id.+. A variety of coarse paddy, sown in Āvaṇi-Puraṭṭāci and maturing in four months; ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களில் விதைத்து நான்கு மாதங்களில் அறுவடையாகும் நெல்வகை.

வெள்ளைமந்தாரம்[1] vellai-mantāram, *n.* <id.+மந்தாரம்[1]. See வெண்மூங்கில், 1.

வெள்ளைமந்தாரம்[2] vellai-mantāram, *n.* <id.+மந்தாரம்[2]. See வெள்ளைமந்தாரை. *Loc.*

வெள்ளைமந்தாரை vellai-mantārai, *n.* <id.+. Taper-pointed mountain ebony. See கோக்குமந்தாரை, 1. (L.)

வெள்ளைமந்தி vellai-manti, *n.* <id.+மந்தி[1]. Bonnet monkey, *Macacus sinicus;* மந்திவகை.

வெள்ளைமயிர் vellai-mayir, *n.* <id.+. Grey hair; நரைமயிர். (பைஷஜ.)

வெள்ளைமரம் vellai-maram, *n.* <id.+. White cedar, *Thuya;* மரவகை. (C. E. M.)

வெள்ளைமருது vellai-marutu, *n.* <id.+. 1. Flowering murdah. See பூமருது, 1. 2. Arjuna. See நீர்மருது. (L.)

வெள்ளைமழை vellai-maḻai, *n.* <id.+. Scanty, light rain; அற்ப மழை. வெள்ளைமழையென்றே விளம்பு (சினேந். 4, 21).

வெள்ளைமனம் vellai-maṉam, *n.* <id.+. Simple, guileless mind; கபடமற்ற தூயமனம்.

வெள்ளைமனிதன் vellai-maṉitaṉ, *n.* <id.+. 1. See வெள்ளைக்காரன். 2. Simple-minded person; கபடமற்றவன்.

வெள்ளைமாதுளை vellai-mātuḷai, *n.* <id.+. A kind of pomegranate having white seeds in its fruit; வெள்ளை விதைகளையுடைய மாதுளைவகை.

வெள்ளைமிளகி vellai-miḷaki, *n.* <id.+. A kind of *campā* paddy, sown in Āvaṇi-Puraṭṭāci, maturing in five months; ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களில் விதைத்து ஐந்து மாதங்களில் அறுவடையாகும் சம்பாநெல்வகை.

வெள்ளைமிளகு vellai-miḷaku, *n.* <id.+. 1. China pepper, s. tr., *Pimenta acris;* மரவகை. (L.) (பதார்த்த. 952) 2. Common pepper. See மிளகு, 1. (L.) 3. White pepper, prepared from black pepper; கருமிளகிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் வெண்மிளகு. (M. M. 678.) 4. See வெள்ளைமிளகி. (A.)

வெள்ளைமுள்வேல் vellai-muḷvēl, *n.* <id.+. Buffalo-thorn cutch. See குடைவேல், 2. (L.)

வெள்ளைமுள்ளி vellai-muḷḷi, *n.* <id.+முள்ளி[1]. Lesser yellow nail-dye, s. sh., *Barleria cuspidata;* செடிவகை. (L.)

வெள்ளைமூங்கில் vellai-mūṅkil, *n.* <id.+. Yellow bamboo, *Bambusa vulgaris;* மூங்கில்வகை.

வெள்ளைமூர்த்தி vellai-mūrtti, *n.* <id.+. 1. Baladēva; பலதேவர். (சிலப். 5, 171, உரை.) 2. One whose form is pure or immaculate; நின்மலவடிவன். எமமானேயென் வெள்ளைமூர்த்தி (திவ். திருவாய். 5, 8, 2).

வெள்ளைமெய்யாள் vellai-meyyāḷ, *n.* <id.+மெய். See வெள்ளைமேனியாள். (சூடா.)

வெள்ளைமேனியாள் vellai-mēṉiyāḷ, *n.* <id.+மேனி. Sarasvatī; சரசுவதி. (திவா.)

வெள்ளைமை vellaimai, n. <id. Ignorance; அறிவின்மை. வெள்ளைமை கலந்த . . . புன சொன்மாற்றம் (பெருங். இலாவாண. 19, 21).

வெள்ளைமைனா vellai-mainā, n. <id.+. Pagoda-thrush. See பாப்பாத்திமைனா. (M.M. 533.)

வெள்ளையடி-த்தல் vellai-y-aṭi-, v. intr. <id.+. See வெள்ளைபூசு-, 1, 2.

வெள்ளையப்பம் vellai-y-appam, n. <id. +அப்பம்¹. A savoury cake made of dough; ஒருவகை உப்புப் பணியாரம். Loc.

வெள்ளையப்பன் vellai-y-appaṉ, n. <id. +. The silver rupee; வெள்ளிரூபா நாணயம். Colloq.

வெள்ளையம்மான்பச்சரிசி vellai-y-ammāṉpaccarici, n. <id.+. A plant, Euphorbia incana; அம்மான்பச்சரிசிவகை. (W.)

வெள்ளையன் vellaiyaṉ, n. <id. 1 White-skinned person, albino; வெண்மைநிறமுள்ளவன். 2. See வெள்ளைக்காரன். 3. See வெள்ளையப்பன்.

வெள்ளையாடை vellai-y-āṭai, n. <id.+ ஆடை¹. 1. White cloth worn by widows; விதவைகள் உடுக்கும் வெள்ளைப்புடவை. 2. See வெள்ளைவேட்டி.

வெள்ளையானை vellai-yāṉai, n. <id.+. 1. White elephant; வெண்ணிறமுள்ள யானை. 2. Indra's elephant. See ஐராவதம். (திருவிளை.) 3. Possession which is burdensome owing to the high cost of its maintenance; அதிகச்செலவு பிடிக்கக் கூடியது. அந்த வெள்ளையானைக்கு நம்மால் இனிபோட முடியாது. Mod.

வெள்ளையானையூர்தி vellaiyāṉai-y-ūrti, n. <வெள்ளையானை+. 1. Indra, as riding the white elephant airāvatam; இந்திரன். 2. Aiyaṉār; ஐயனார். (பிங்.)

வெள்ளையானைவாகனன் vellaiyāṉai-vākaṉaṉ, n. <id.+வாகனம். See வெள்ளையானையூர்தி. (இலக். அக.)

வெள்ளையிண்டு vellai-y-iṇṭu, n. <வெள்ளை +. See வெள்ளிண்டு. (L.)

வெள்ளையிலை vellai-y-ilai, n. <id.+. See வெள்ளிமடந்தை. (L.)

வெள்ளையுஞ்சள்ளையும் vellaiyuñ-callaiyum, n. Redupl. of வெள்ளை. White dress or clothes; வெண்மையான வுடை. அவன் வெள்ளையுஞ்சள்ளையுமாய்ப் போகிறான்.

வெள்ளையுருவாள் vellai-y-uruvāḷ, n. <வெள்ளை+உரு³. See வெள்ளைமேனியாள். (நாமதீப. 56.)

வெள்ளையூமத்தை vellai-y-ūmattai, n. <id.+. 1. See வெள்ளூமத்தை, 1. 2. Downy datura. See அடுக்குூமத்தை.

வெள்ளையெடு-த்தல் vellai-y-eṭu-, v. intr. <id.+. 1. To carry the pall; பாடையுடன் மேற்கட்டி யெடுத்தல். Loc. 2. To take clothes to the wash; அழுக்காடைகளை வெளுத்தற்கு எடுத்துப் போதல்.

வெள்ளையேறி-தல் vellai-y-eṟi-, v. intr. <id.+. 1. To whiten or brighten; வெண்மை பெறச்செய்தல். (மலைபடு. 441, உரை.) 2. See வெள்ளைவீசு-.

வெள்ளையொட்டடை vellai-y-oṭṭaṭai, n. <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. Loc.

வெள்ளையோன் vellaiyōṉ, n. <id. See வெள்ளொளிநிதி, 1. (தக்கயாகப். 368.)

வெள்ளைராசிக்கல் vellai-rāci-k-kal, n. <id.+ராசி²+. Half-burnt brick; நன்றாய்ச் சுடப்படாத செங்கல்.

வெள்ளைவட்டன் vellaivaṭṭaṉ, n. Vēḷāḷa; வேளாளன். (நாமதீப. 152.)

வெள்ளைவண்ணாத்தி vellai-vaṇṇātti, n. <வெள்ளை+வண்ணாத்தி². A greyish moth; வண்ணாத்திப்பூச்சிவகை.

வெள்ளைவண்ணாத்தை vellaivaṇṇāttai, n. See வெள்ளைவண்ணாத்தி. (W.)

வெள்ளைவரகு vellai-varaku, n. <வெள்ளை +. A kind of white millet; வரகுவகை. வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும் (புறநா 392).

வெள்ளைவவ்வால் vellai-vavvāl, n. <id.+. A sea-fish, greyish neutral tint with purplish reflection, attaining 1 ft. in length, Stromateus cinereus; சாம்பல்நிறங்கலந்த ஊதா வர்ணமும் ஓரடி வளர்ச்சியுமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வெள்ளைவாயன் vellai-vāyaṉ, n. <id.+ வாய். Babbler, one who cannot keep secrets; இரகசியத்தை மறைக்கமுடியாது வெளியிடுபவன்.

வெள்ளைவாரணன் vellai-vāraṇaṉ, n. <id.+வாரணம்¹. Indra, as riding the white elephant airāvatam; இந்திரன். (திவா.)

வெள்ளைவாள் vellai-vāḷ, n. <id.+வாள்¹. (Jaina.) A kind of meditation on the Supreme Spirit. See சுக்கிலத்தியானம். வெள்ளைவாள் கொண்டு வீரனை வாழ்த்துவதே (திருநூற். 19).

வெள்ளைவிரி-த்தல் vellai-viri-, v. intr. <id.+. To spread a white cloth on the floor

for the guests to walk on, in a reception; பெரியோரை வரவேற்கத் தரையில் வெள்ளாடை விரித்தல்.

வெள்ளைவிருத்தம் vellai-viruttam, n. <id.+விருத்தம்[1]. (Pros.) A kind of stanza. See வெளிவிருத்தம். (வீரசோ. யாப். 15.)

வெள்ளைவிழி vellai-vili, n. <id.+. White of the eye; கண்விழியில் வெண்மையுள்ள பாகம்.

வெள்ளைவீசு-தல் vellai-vīcu-, v. intr. <id.+. 1. To make signals with a white flag or cloth; வெள்ளாடை அல்லது வெண் கொடியை அசைத்து அடையாளங் காட்டுதல். (W.) 2. To wave one's cloth for joy. See ஆடைவீசு-.

வெள்ளைவெங்காயம் vellai-venkāyam, n. <id.+. See வெள்ளைவெண்காயம்.

வெள்ளைவெட்சி vellai-vetci, n. <id.+. White-flowered pink jungle geranium, l. sh., *Ixora stricta-alba;* செடிவகை. (L.)

வெள்ளைவெண்காயம் vellai-venkāyam, n. <id.+. 1. White onion, *Allium cepa;* வெண்ணிறமான பூடுவகை. 2. See வெள்ளைப் பூண்டு.

வெள்ளைவெளு-த்தல் vellai-velu-, v. intr. <id.+. To wash clothes; ஆடையை யழுக்ககற்றி வெள்ளையாக்குதல்.

வெள்ளைவெளேரெனல் vellai-velēr-enal, n. <id.+. Expr. of being exceedingly white; மிகவெண்மையாதற் குறிப்பு.

வெள்ளைவெற்றிலை vellai-verrilai, n. <id.+. Betel leaf of a whitish kind; வெண்ணிறமான வெற்றிலைவகை.

வெள்ளைவேட்டி vellai-vētti, n. <id.+. 1. White cloth, as worn by householder; இல்லறத்தான் உடுக்கும் வெண்ணிற ஆடை. 2. See வெள்ளை, 16.

வெள்ளைவேட்டிக்காரன் vellaivētti-k-kāran, n. <வெள்ளைவேட்டி+காரன்[1]. See வெள்ளைவேட்டிப்பண்டாரம். *Loc.*

வெள்ளைவேட்டிக்குத்தடுக்கிடு-தல் vellaivēttikku-t-tatukkitu-, v. intr. <id.+தடுக்கு+. See வெள்ளைச்சீலைக்குத்தடுக்கிடு-. *Nāñ.*

வெள்ளைவேட்டிப்பண்டாரம் vellai-vētti-p-pantāram, n. <id.+பண்டாரம்[2]. Idler who is scrupulously neat in his dress; மாசுமறு வற்ற ஆடையணிந்து சோம்பேறியாய்த் திரிபவன். *Tinn.*

வெள்ளைவை-த்தல் vellai-vai-, v. intr. <வெள்ளை+. To plaster, as the walls of a new house; வீட்டுக்கு மெருகுசுண்ணும்பு பூசுதல்.

வெள்ளொக்கலர் vel-l-okkalar, n. <வெள்[1]+ஒக்கல்[1]. 1. Persons of spotless lineage; குற்றமற்ற மரபினர். (நன். 408, உரை.) 2. Persons whose relations are exceedingly wealthy; முட்டில்செல்வத்துக் கிளையினை யுடையார். (நன். 407, மயிலை.) 3. Persons whose relations are spotless in character; மாசற்ற சுற்றத்தினை யுடையார். (நன். 407, மயிலை.)

வெள்ளொத்தாழிசை vel-l-ottālicai, n. <id.+. (Pros.) A kind of metre. See வெண்டாழிசை. (காரிகை, செய். 7, உரை.)

வெள்ளொலியல் vel-l-oliyal, n. <id.+ஒலியல்[2]. A flywhisk of cloth; புடைவைச் குஞ்சம். (யாழ். அக.)

வெள்ளொளி vel-l-oli, n. <id.+ஒளி[1]. Long sight; வெள்ளெழுத்து.

வெள்ளொளிப்பருவம் velloli-p-paru-vam, n. <வெள்ளொளி+. Age when long sight commences; வெள்ளெழுத்துண்டாம் வயது. (ரச்சர நிச்சயம். 139.)

வெள்ளோக்காளம் vel-l-ōkkālam, n. <வெள்[1]+. Vomiting when saliva only is emitted; உள்ளிருந்து உமிழ்நீரைமட்டும் வெளி யேற்றுங் குமட்டல். (பாலவா. 1018.)

வெள்ளோங்காளம் vel-l-ōnkālam, n. <id.+. See வெள்ளோக்காளம். (யாழ். அக.)

வெள்ளோசை vel-l-ōcai, n. <id.+ஓசை[1]. 1. (Mus.) Discordant note; பாடும்போது தோன் றும் வெடித்த குரலாகிய இசைக்குற்றம். இவற்றின் தவனியில் வெள்ளோசையாய்க் கழிபுண்பதில்லை (ஈடு, 5, 9, 6). 2. Cracked voice. See பெருக்குரல். (திருவாலவா. 57, 26, கீழ்க்குறிப்பு.) 3. (Pros.) Rhythm peculiar to *veṇpā;* வெண்பாவுக்குரிய ஓசை. (கலித். 52, உரை.)

வெள்ளோட்டம் vel-l-ōttam, n. <id.+ஓட்டம்[1]. 1. Dragging a new temple-car for the first time, in trial; trial run; சோதனை பார்க்கு மாறு புதுத்தேர் முதலியவற்றை முதன்முதலாக நடத்து கை. 2. Preliminary test; ஒன்றனை உபயோகிப் பதற்கு முன் செய்து பார்க்கும் பரீக்ஷை. *Loc.* 3. Feeler; ஒருவன் நோக்கத்தை அறிய முன்னுற்செய் யுஞ் செயல்.

வெள்ளோடன் vel-l-ōtan, n. <id.+. ஓடு[2]. Copra-kernel adhering loosely to the shell; ஓட்டில் ஒட்டாது கழன்றிருக்குந் தேங்காயுள் ளீடு. (யாழ். அக.).

வெள்ளோடு vel-l-ōṭu, n. <id.+. 1. White shell; வெள்ளை மேலோடு. 2. Sea-fish, silvery yellowish green, attaining 20 in. in length, *Trachynotus baillonii;* வெண்மையுடன் மஞ்சட்பச்சை நிறமும் இருபது அங்குல வளர்ச்சியு முள்ள கடல்மீன்வகை. 3. See வெண்கலம். *வெள் ளோட்டுப் பாத்திரம்.*

வெள்ளோத்திரம் vel-lōttiram, n. <id. + *லோத்திரம்.* A tree with white flowers. See வெள்ளிலோத்திரம், 3. *மால்வெள்ளோத்திரத்து . . . வாலிணர் (ஐங்குறு. 301).*

வெள்ளோந்தி vel-l-ōnti, n. <id.+. A white species of chameleon; ஓந்திவகை (W.)

வெள்ளோலை vel-l-ōlai, n. <id.+. 1. Blank ōla; எழுதப்படாத ஓலை. *வெள்ளோலை கண்பாரகக் கையா லெழுதானை (தனிப்பா. i, 109, 49).* 2. Unstamped ōla; முத்திரை யிடப்பெறாத ஓலை. *வெள்ளோலை யாதாரம்.*

வெளி[1] veli, n. cf. *bahis.* 1. Outside; புறம். *வெளியே போ.* 2. Open space, plain; மைதானம். 3. Space, as an element; sky; ஆகாசம். *வெளி யிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி (திருவாச. 4, 141).* 4. Intervening space, room, gap; இடை வெளி. *வானகம் விழுங்கினா விண்ணவா வெளியின் றென்னவே (கம்பரா. திருவவதாரப. 85).* 5. Openness, plainness; வெளிப்படை. 6. Publicity; பகிரங்கம். *இரகசியங்கள வெளியாய் விட்டன.* 7. See வெளித்தோற்றம், 1, 8. Means, way; உபாயம். *அன்னவை தீரும் வெளி பெற்றேம் (கம்பரா. மகேந். 3).*

வெளி[2]-த்தல் veli-, 11 v. intr. <வெளி[1]. 1. To be open or public; வெளிப்படையாதல். *வெளித்து வைகுவ தரிதென வெருவு மேவி ஒளித்து வாழ்கின்ற தருமமன்னுன் (கம்பரா. ஊர்தேடு. 136).* 2. To come to light, as dishonest tricks; தந்திரம் முதலியன வெளியாதல். (J.)

வெளி[3] veli, n. <வெள்[1]. 1. Purity; தூய்மை. *உளம் வெளிசெய்திடும் (சேதுபு. அசுவ. 76).* 2. (Pros.) *Veṇpā* metre; வெண்பா. (இலக். அக.)

வெளி[4]-த்தல் veli-, 11 v. intr. <வெளி[3]. 1. To break, as the day; விடிதல். 2. To clear, as the sight after dimness, or the sky after cloudiness; to brighten, as the sun or moon after being obscured; to become clear, as the meaning of an obscure verse; தெளிவாதல். (J.) 3. To become white; வெண்ணிறங் கொள்ளுதல். (கம்பரா. ஊர்தேடு. 136.) 4. To become useless; பயனிலதாதல். (இலக். அக.) 5. To be vacant, empty; வெறிதாதல். (யாழ். அக.)

வெளிக்கட்டு veli-k-kaṭṭu, n. <வெளி[1]+. Front portion of a building; வீட்டின் முன்பாகம்.

வெளிக்காட்சி veli-k-kāṭci, n. <id.+. See வெளித்தோற்றம். (W.)

வெளிக்கால் veli-k-kāl, n. <id.+கால்[1]. Outlet; drainage or surplus channel; நீர் வெளி போய்ச்செல்லும் வாய்க்கால். (C. E. M.)

வெளிக்கிடு-தல் velikkiṭu-, v. intr. <id.+. To set out; to start; புறப்படுதல். (J.)

வெளிக்குப்பேசு-தல் velikku-p-pēcu-, v. tr. & intr. <id.+. 1. To speak formally or glibly; மாய்ப்பகட்டாகச் சொல்லுதல். 2. To speak smoothly hiding one's hatred; மனத்திற் பகைமையிருக்கவும் பாராமைக்கு அதுதோன்றாதவாறு பேசுதல்.

வெளிக்குப்போ-தல் velikku-p-pō-, v. intr. <id.+. To ease oneself; மலங் கழித்தல். *Colloq.*

வெளிக்குவா-தல் [வெளிக்குவருதல்] velikku-vā-, v. intr. <id.+. 1. To become public; பகிரங்கமாதல். *அவன் மறைத்ததைத்தது வெளிக்குவந்துவிட்டது.* 2. To feel urged to stool; மலவிசர்ச்சனவுணர்ச்சி யுண்டாதல்.

வெளிக்கோபம் veli-k-kōpam, n. <id.+ கோபம்[1]. Outward, pretended displeasure; மேலெழக் காட்டுஞ் சினம். (W.)

வெளிக்கோள் veli-k-kōl, n. <id.+ கோள்[1]. Revealing; வெளியாக்குகை. (நாமதீப. 733.)

வெளிகண்டசொல் veli kaṇṭa-col, n. <id.+காண்-+சொல்[3]. Plain word; வெளிப்படையான வார்த்தை. (W.)

வெளிகாண்(ணு)-தல் veli-kāṇ-, v. intr. <id.+. To clear, as the sky after rain; மழை பெய்தபின் ஆகாயம் மேகமின்றித் தோன்றுதல். *Loc.*

வெளிகொடுவெளியே veli-koṭu-veliyē, adv. <id.+கொண்டு+. Publicly; பகிரங்கமாய். *வெளிகொடுவெளியே தேவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக் கொடுத்துவிட்ட மஹாபாஹு (ஈடு, 1, 3, 1).*

வெளிகொள்(ளு)-தல் veli-kol-, v. intr. <id.+. To leave out space, as between furrows; இடைவெளி விடுதல். (W.)

வெளிச்சக்கூண்டு veḷicca-k-kūṇṭu, n. <வெளிச்சம்[1]+. Sky-light, ridge-ventilator; அறைக்கு வெளிச்சந்தர வைக்கும் கூரைக்கூடு. (C. E. M.)

வெளிச்சக்கெண்டை veḷicca-k-keṇṭai, n. See வெளிச்சைக்கெண்டை.

வெளிச்சங்காட்டு[1]-தல் veḷiccaṅ-kāṭṭu-, v. intr. < வெளிச்சம்[1] +. 1. To furnish light; to brandish a torch in order to light one's path; வழி முதலியன தெரியத் தீபம் முதலியவற்றால் ஒளி காண்பித்தல். 2. To show a light, as a signal at sea; ஒளியாற் கப்பல் முதலியவற்றுக்கு அடையாளம் தெரிவித்தல். 3. To shine; ஒளிசெய்தல்.

வெளிச்சங்காட்டு[2]-தல் veḷiccaṅ-kāṭṭu-, v. intr. < வெளிச்சம்[2] +. 1. To appear; தோன்றுதல். (W.) 2. To put one off with empty words; பகட்டுவார்த்தையால் மழுப்புதல். *Loc.* 3. To be showy, gaudy in dress; வெளிக்கு டம்பமாய்த் தோன்றுதல்.

வெளிச்சங்காணுதல் veḷiccaṅ-kāṇutal, n. < வெளிச்சம்[1] +. *Loc.* 1. Daybreak; விடியற்காலமாகை. 2. Becoming clear; தெளிவாகை.

வெளிச்சம்[1] veḷiccam, n. < வெள்[1]. 1. Light; ஒளி. 2. Lamp; விளக்கு. அந்த அறைக்கு ஒரு வெளிச்சங் கொண்டுவா. 3. Clearness; தெளிவு. (W.)

வெளிச்சம்[2] veḷiccam, n. < வெளி[1]. 1. Publicity; பகிரங்கம். வீரமெல்லா மின்றைக்கு வெளிச்சமாக (இராமநா. உயுத். 28). 2. Show; பகட்டு.

வெளிச்சம்போடு[1]-தல் veḷiccam-pōṭu-, v. intr. < வெளிச்சம்[1] +. 1. To make a display; to make things appear in a favourable light; வியாபாரப் பொருள்கள் பிரகாசித்துத் தோன்றும்படி செய்தல். (W.) 2. To light, as lamp; to switch on, as electric light; விளக்கேற்றுதல்.

வெளிச்சம்போடு[2]-தல் veḷiccam-pōṭu-, v. intr. < வெளிச்சம்[2] +. To make false pretensions; உள்ளதை மறைத்துப்பொய்த் தோற்றங் காட்டுதல். (W.)

வெளிச்சமா-தல் veḷiccam-ā-, v. intr. < வெளிச்சம்[1] + ஆ[6]-. 1. To dawn; விடிதல். 2. To come to light; விளங்குதல்.

வெளிச்சாடை veḷi-c-cāṭai, n. < வெளி[1] + சாடை[1]. 1. Outward show, mere profession; வெளிப்பகட்டு. (W.) 2. See வெளித்தோற்றம், 1.

வெளிச்சாயல் veḷi-c-cāyal, n. <id. + சாயல்[2]. See வெளித்தோற்றம், 1. (W.)

வெளிச்சி[1] veḷicci, n. 1. cf. எழிச்சி. Abscess in the external ear, *Otitis*; காதுநோய்வகை. (M. L.) 2. Gum of the wood-apple tree; விளாம்பிசின். (மூ. அ.)

வெளிச்சி[2] veḷicci, n. < வெளிச்சம்[1]. 1. A tree said to shine at night. See சோதிவிருட்சம். *Nāñ.* 2. Small obovate oblong cuspidate-leaved cornel, l. tr., *Mastixia arborea*; மரவகை. (L.) 3. A kind of fish; மீன்வகை.

வெளிச்சிறப்பு[1] veḷi-c-ciṟappu, n. < வெளி[1] +. Adornment of the outside; outward decoration; வெளிப்பகட்டாகச் செய்யுங் கோலம்.

வெளிச்சிறப்பு[2] veḷi-c-ciṟappu, n. < வெளி[3] +. Clearness of wisdom; ஞானத் தெளிவு. பகவத் பிரசாதத்தால் வந்த வெளிச்சிறப்பாலே (ஈடு, 3, 4, 2).

வெளிச்செண்ணெய் veḷicceṇṇey, n. < வெளிச்சம்[1] + எண்ணெய். Coconut oil; தேங்காயெண்ணெய். *Nāñ.*

வெளிச்செலவு veḷi-c-celavu, n. < வெளி[1] +. Expenses other than the ordinary household expenses; குடும்பத்திற்கன்றிப் புறம்பாகச் செய்யப்படும் பொருட்செலவு. *Colloq.*

வெளிச்சை veḷiccai, n. < வெளிச்சம்[1]. See வெளிச்சைக்கெண்டை. வெளிச்சைமீறும் (அழகர் கல. 86).

வெளிச்சைக்கெண்டை veḷiccai-k-keṇṭai, n. < வெளிச்சை + கெண்டை[1]. 1. A kind of carp, silvery, attaining 6 in. in length, *Chela argentea*; வெண்ணிறமும் ஆறங்குல வளர்ச்சியு முள்ள கெண்டைமீன்வகை. 2. A kind of carp, silvery, attaining at least 6 in. in length, *Chela clupeoides*; வெண்மை நிறமுடையதும் ஏறக்குறைய ஆறங்குலம் வளர்வதுமான கெண்டைமீன்வகை.

வெளிசங்கம் veḷicaṅkam, n. See வெளியரங்கம். (W.)

வெளிசம் veḷicam, n. <*baḍiśa*. Fish-hook; தூண்டில். (நாமதீப. 450.)

வெளித்தட்டு veḷi-t-taṭṭu, n. < வெளி[1] + தட்டு[2]. Irresponsible action; பொறுப்பின்றிக் காரியம் நடத்துகை. (யாழ். அக.)

வெளித்தோற்றம் veḷi-t-tōṟṟam, n. <id. +. 1. Outward appearance; மேற்பார்வைக்குக் காணுங் காட்சி. 2. Hallucination, vision; உருவெளித் தோற்றம். (W.) 3. Birth; growth, evolution; உற்பத்தி. (யாழ். அக.) 4. Being manifest or perceptible to the senses; பிரத்தியட்சம். (யாழ். அக.)

வெளிதிற-த்தல் veḷi-tiṟa-, v. <id. +. tr. 1. To let out, express; வெளியிடுதல். (யாழ். அக.) 2. To be frank; வெளிப்படையாதல். வெளிதிறந்து சொன்னான். (W.)—*intr.* See வெளிரித்துக்காட்டு-, 1.

வெளிது veḷitu, n. <வெண்-மை. [K. biḷidu.] 1. That which is white; வெண்மையானது. நிறம் வெளிது செய்து (திவ். இயற். 3, 56). 2. White cloth; வெள்ளிய ஆடை. வெளிது விரித்துடீஇ (புறநா. 279).

வெளிநாட்டம் veḷi-nāṭṭam, n. <வெளி¹ +. Leading an immoral life; துன்மார்க்கத்தில் ஒழுகுகை. Loc.

வெளிநாடு¹-தல் veḷi-nāṭu-, v. intr. <id. +. 1. To be seen outside or in public; வெளியிற் காணப்படுதல். (யாழ். அக.) 2. To lead an immoral life; துன்மார்க்கத்தில் ஒழுகுதல். Loc.

வெளிநாடு² veḷi-nāṭu, n. <id.+. 1. Foreign country; அந்நியதேசம். 2. The world at large; வெளியுலகம். வெளிநாடுகொணப் புறப்படவிட்டும் (ஈடு, 4, 5, 10).

வெளிப்பகட்டு veḷi-p-pakaṭṭu, n. <id.+. See வெளிமயக்கு.

வெளிப்பகடம் veḷi-p-pakaṭam, n. <id.+. 1. See வெளிமயக்கு. 2. See வெளிப்பசப்பு, 2. (யாழ். அக.)

வெளிப்பகடு veḷi-p-pakaṭu, n. <id.+. See வெளிப்பகட்டு.

வெளிப்பசப்பு veḷi-p-pacappu, n. <id.+ பசப்பு². 1. See வெளிமயக்கு. 2. Speaking blandly; வெளித்தோற்றத்திற் சுமுகமாய்ப் பேசுகை.

வெளிப்படு¹-தல் veḷi-p-paṭu-, v. intr. <id.+. 1. To come out, issue forth, as breath; வெளியேவருதல். 2. To become manifest or evident; to become public; to be revealed; வெளிப்படத் தோற்றுதல். பரவா வெளிப்படா . . . உரவோராகட் காமநோய் (நாலடி, 88). 3. To be clear, explicit; பொருள் விளக்கமாதல். வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா (தொல். சொல். 298). 4. See வெளிவா-, 2.

வெளிப்படு²-த்தல் veḷi-p-paṭu-, v. tr. Caus. of வெளிப்படு¹-. See வெளிப்படுத்து-. தந்த மாற்றல் . . . வெளிப்படுத்தன்று (பு. வெ. 4, 6, கொளு).

வெளிப்படுத்து-தல் veḷi-p-paṭuttu-, v. tr. Caus. of வெளிப்படு¹-. 1. To reveal, divulge; பலர் அறியத் தெரிவித்தல். (W.) 2. To show, express; காட்டுதல். 3. To cause to issue or come out; to eject; வெளியே வரச்செய்தல். 4. To publish, as a book; புத்தகம் பதிப்பித்தல். Loc. 5. See வெளியேற்று-, 1.

வெளிப்படை veḷippaṭai, n. <வெளிப்படு¹-. 1. That which is evident, clear or obvious; தெளிவானது. (நன். 269.) 2. That which is apparent; மேற்பார்வையில் தோன்றுவது. 3. Publicity; பகிரங்கம். 4. (Rhet.) A figure of speech in which the meaning of an ambiguous word is made clear by the use of a qualifying word, as pāyā-vēṅkai; பல்பொருள் குறிக்குஞ் சொல்லை ஒரு பொருட்கு நியமிக்கும்பொருட்டு ஏற்றதோர் அடை கொடுத்துக் கூறும் அணிவகை. (புறநா. 17, உரை)

வெளிப்படையுவமம் veḷippaṭai-y-uvamam, n. <வெளிப்படை +. (Rhet.) Explicit simile; குறிப்பானன்றித் தெளிவாக அறியப்படும் உவமம். (இலக். வி. 639, உரை.)

வெளிப்பயன் veḷi-p-payan, n. <வெளி¹+ பயன்¹. 1. Visible gain or advantage; வெளிப்படத் தெரியக் கூடிய இலாபம். 2. See வெளிப்பொருள். (W.)

வெளிப்பாடு veḷippāṭu, n. <வெளிப்படு¹-. 1. Coming out, appearing in public; மறைதலின்றி வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகை. வெளிப்பாட்டுச் சருக்கம். (பாரத.) 2. Presents to great persons; பெரியோர்க்கு அளிக்குங் கையுறை. (J.)

வெளிப்பு¹ veḷippu, n. <வெளி²-. (யாழ். அக.) 1. Outside; வெளிப்புறம். 2. Open space, unenclosed place; வெளியிடம்.

வெளிப்பு² veḷippu, n. <வெளி⁴-. Clearness, brightness; தெளிவு. (யாழ். அக.)

வெளிப்புற்று veḷi-p-puṟṟu, n. <வெளி¹+ புற்று¹. Cancer; புற்றுநோய்வகை. (M. L.)

வெளிப்பேச்சு veḷi-p-pēccu, n. <id.+. 1. Rumour; நாட்டுச்சமாசாரம். 2. Hollow, insincere talk; உண்மையற்ற பேச்சு.

வெளிப்பொருள் veḷi-p-poruḷ, n. <id.+. Obvious meaning; தெளிவாயறியப்படும் பொருள். (W.)

வெளிபொருள் veḷi-poruḷ, n. See வெளிப்பொருள். (யாழ். அக.)

வெளிமடை veḷi-maṭai, n. <வெளி¹+ மடை¹. Offerings to the attendant deities outside a temple; கோயிற்புறம்பேயுள்ள சிறுதெய்வங்களுக்குப் படைக்கும் பலி. (J.)

வெளிமயக்கு veḷi-mayakku, n. <id.+ மயக்கு³. Fascination due to outward show; வெளித்தோற்றத்தா லுண்டாம் மதிமயக்கம். எல்லாம வெளிமயக்கே (பட்டினத். தனிப்பா.).

வெளிமருந்து veḷi-maruntu, n. <id.+. Medicine for external application or use, opp. to uṇ-maruntu; புறத்திடும் மருந்து. (C. G.)

வெளிமனிதன் veḷi-maṉitaṉ, n. <id.+. Stranger; அன்னியன்.

வெளிமான்[1] veḷi-māṉ, n. perh. id.+ மான்[1]. 1. Ravine deer, *Gazella brunetti*; மான் வகை. (W.) 2. Hind, female deer; பெண்மான். (யாழ். அக.)

வெளிமான்[2] veḷimāṉ, n. A chief of the Saṅgam age; சங்ககாலத்துத் தலைவருள் ஒருவன். வெளிமானுழைச் சென்றோர்க்கு (புறநா. 162).

வெளிமுகடு veḷi-mukaṭu, n. <வெளி[1]+. The utmost limit of space; அண்டத்தின் புற வெல்லை. அகில வெளிமுகடிடிய (பாரத. ஆறும போர். 22).

வெளிமுற்றம் veḷi-muṟṟam, n. <id. +. 1. Courtyard of a house; வீட்டின் வெளிப் புறத்துள்ள திறந்த வெளி. 2. Place marked off in a kitchen for washing utensils; சமையலறை யிற் பாத்திரம் முதலியன சுத்திசெய்யும் முற்றம். *Loc.*

வெளிமூலம் veḷi-mūlam, n. <id.+. External piles; முளைகள் வெளித்தோன்றும் மூல நோய்வகை. (M. L.)

வெளியங்கம் veḷi-y-aṅkam, n. <id.+ அங்கம். Outward show; pomp; ஆடம்பரம். *Loc.*

வெளியடை veḷi-y-aṭai, n. <id.+. Curtain, veil; திரைச்சீலை. (W.)

வெளியந்தரம் veḷi-y-antaram, n. <id.+ அந்தரம்[1]. Intervening space; இடைவெளி. (தக்க யாகப். 147, உரை.)

வெளியரங்கம் veḷi-y-araṅkam, n. <id. +*aṅga*. cf. *bahiraṅga*. 1. Openness, publicity; பகிரங்கம். வெளியரஙகம் பெறததநதோம் (குற்று. தல. 16, 54). 2. That which is clear, obvious or evident; தெளிவானது. (W.)

வெளியா-தல் veḷi-y-ā-, v. intr. <id.+. See வெளிப்படு[1]-. வெளிநின்ற மாற்றம் வெளியான பின் (பாரத. வெளிப்பாட்டு. 17).

வெளியாக்கு-தல் veḷi-y-ākku-, v. tr. Caus. of வெளியா-. See வெளிப்படுத்து-.

வெளியாடை veḷi-y-āṭai, n. <வெளி[1]+ ஆடை[1]. 1. Curtain; hanging, tapestry; அலங் காரத் தொங்கற்சீலை. (W.) 2. Veil, outer-wear; உடலை மூடிக்கொள்ளும் ஆடை.

வெளியார்[1] veḷiyār, n. <வெளி[3]. Senseless persons; அறிவிலார். வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணங் கொளல் (குறள், 714).

வெளியார்[2] veḷiyār, n. <வெளி[1]. Outsiders, strangers; புறம்பானவர்.

வெளியிடு-தல் veḷi-y-iṭu-, v. <id.+. tr. See வெளிப்படுத்து-.—intr. See வெளிவாங்கு-. (யாழ். அக.)

வெளியீடு veḷiyīṭu, n. <வெளியிடு-. 1. Publication, as of a book; நூல் முதலியவற்றின் பிரசுரம். *Mod.* 2. Edition; நூற்பதிப்பு. புறப் பொருள் வெண்பா மாலையின் நான்காவது வெளியீடு வந்துவிட்டது.

வெளியேற்று-தல் veḷi-y-ēṟṟu-, v. tr. <வெளி[1]+. 1. To expel; வெளியே போகச் செய்தல். 2. To transport; to extern; நாடு கடத்துதல். *Mod.* 3. See வெளிப்படுத்து-, 3.

வெளியேறு-தல் veḷi-y-ēṟu-, v. intr. <id. +. 1. To get out, as from a house; வெளியே போதல். 2. To abandon one's home and go away; வீட்டைவிட்டு ஓடிப்போதல். அவள் வெளி யேறிவிட்டாள். 3. To migrate; வெளியூருக்குக் குடிபோதல். 4. To escape from a danger; ஆபத்தினின்று தப்பித்து வருதல்.

வெளிர்த்துக்காட்டு-தல் veḷittu-k-kāṭṭu-, v. intr. <விளர்[2]-+. 1. To clear, as the sky after rain; மழைபெய்தபின் வானம் வெளுத்தல். 2. To appear pale; வெளிறின நிறமாகத் தோன்று தல். *Loc.*

வெளில்[1] veḷil, n. 1. Post to which elephants are tied; யானைத்தறி. களிறுவாகிய புல்லரை நெடுவெளில் (புறநா. 127). 2. Churning rod; தயிர் கடைதறி (பிங்.) 3. Stake, post; கம்பம். (W.) 4. Squirrel; அணில். நீடுமரச்சோலை விழைவெளி லாடுங் கழைவளர் நனந்தலை (அகநா. 109). (பிங்.)

வெளில்[2] veḷil, n. See வெள்ளில்[2]. (பிங்.)

வெளிவந்தை veḷi-vantai, n. <வெளி[1]+ perh. *vandā*. Tick, an external parasite, on cattle; மாட்டின்மேலுள்ள உண்ணி. *Loc.*

வெளிவா-தல் [வெளிவருதல்] veḷi-vā-, v. intr <id.+. 1. To be public; பல ராலு மறியப்படுதல். 2. To be published; பலருக் குங் கிடைக்குமாறு பதிப்பிக்கப்படுதல்.

வெளிவாங்கு-தல் veḷi-vāṅku-, v. intr. <id.+. To become clear, as the sky after rain; மழைபெய்தபின் மேகங்கலைந்து வெளிச்ச மாதல். (யாழ். அக.)

வெளிவாசல் veḷi-vācal, n. <id.+. 1. Outer gate; கட்டடத்தின் வெளியிலிருக்கும் வாசல். 2. Open space in front of a house; வீட்டின் முகப்பிலுள்ள முற்றம். *Loc.*

வெளிவாசலுக்குப்போ-தல் veḷi-vāca-lukku-p-pō-, v. intr. <வெளிவாசல்+. See வெளிக்குப்போ-. *Colloq.*

வெளிவாய்[1] veḷi-vāy, n. <வெளி[1]+வாய்[1]. 1. Word disclosing a secret; அந்தரங்கத்தை

வெளியிடும் வாக்கு. (யாழ். அக.) 2. The outer rim or lip of a vessel; பாண்டத்தின் வெளிப்புற விளிம்பு.

வெளிவாய்² veḷivāy, adj. < வெளிவு + ஆ⁶-. Openly; பகிரங்கமாய். வெளிவாயச் சொல.

வெளிவாய்ப்படுகை veḷivāy-p-paṭukai, n. < வெளிவாய்¹ +. Land adjacent to and outside the bund of a river or tank; ஆறு குளங்களை யடுத்துப் புறம்பாகவுள்ள பூமி.

வெளிவாயன் veḷi-vāyaṉ, n. < வெளி¹ + வாய்¹. One who lets out secrets; இரகசியத்தை வெளிவிடுபவன். (யாழ். அக.)

வெளிவிடு-தல் veḷi-viṭu-, v. tr. < id. +. To reveal, make known; பலரறியச் செய்தல்.

வெளிவிருத்தம் veḷi-viruttam, n. < வெளி³ + விருத்தம்¹. (Pros.) A kind of stanza belonging to the *veṇpā* class and consisting of three or four lines, each line ending with the same *taṉi-c-col;* மூன்றடியாலேனும் நான்கடியாலேனும் முற்றுப்பெற்று அடிதோறும் இறுதியில் ஒரு சொல் லேயே தனிச்சொல்லாகக் கொண்டு வெண்பாவுக்கு இனமாய் வரும் பாவகை. (காரிகை, செய். 7, உரை.)

வெளிவிழுதல் veḷi-viḻutal, n. < வெளி¹ +. Ruptured intestines, hernia; குடல் அண்டகோசத் துள் தாழ்கை. அவனுக்கு வெளிவிழுந்திருக்கிறது.

வெளிவீதி veḷi-vīti, n. < id + வீதி². Boulevard or street surrounding a temple, fort or town; கோயில் முதலியவற்றிற்கு வெளிப்புறமுள்ள தெரு.

வெளிவு veḷivu, n. < id. See வெளிப் படை, 1, 2.

வெளிவெருட்டு veḷi-veruṭṭu, n. < id. +. See வெளிப்பகட்டு. (யாழ். அக.)

வெளிவேஷம் veḷi-vēṣam, n. < id. +. 1. Disguise; தன்னுருவைப் பிறர் அறியாதபடி பூச்சு முதலியவற்றால் மறைக்கை. 2. Outward show; வெளித்தோற்றம். 3. Hypocrisy; கபடம்.

வெளிற்றுப்பனை veḷiṟṟu-p-paṉai, n. < வெளிறு +. Palmyra having no hard core; வயிரமற்ற பனை. வேனில் வெளிற்றுப்பனை போலக் கையெடுத்து (அகநா. 333).

வெளிற்றுமரம் veḷiṟṟu-maram, n. < id. +. 1. Soft, pithy tree without core. See அலிமரம். 2. East Indian coral tree. See முள்ளுமுருக்கு, 1. (அக. நி.)

வெளிற்றுரை veḷiṟṟurai, n. < id. + உரை⁶. Unmeaning word; vain, empty speech; பயனில் சொல். வெளிற்றுரை விடுமி னென்றான் (சீவக. 1431).

வெளிறன் veḷiṟaṉ, n. < id. 1. Ignorant man; அறிவில்லாதவன். (யாழ். அக.) 2. Mean person; கீழ்மகன். (பிங்.)

வெளிறு¹-தல் veḷiṟu-, 5 v. intr. 1. To grow white; வெண்மையாதல். 2. To become pale; நிறங்கெடுதல். அவன்முகம் வெளிறிப்போயிற்று.

வெளிறு² veḷiṟu, n. < வெளிறு-. 1. Whiteness; வெண்மை. வெளிறு சோரிணம (கம்பரா. கரன். 155). 2. Paleness; pallor; நிறக்கேடு. 3. Light; வெளிச்சம். சுடர்வே றுணையா வெளிறுவிரவ வருநிகணடாய் (பதிபெ. திருவாரூர்மும. 9). 4. Becoming clear or manifest; வெளிப்படுகை. வெளிறுற்ற வான்பழியாம (திருக்கோ. 254). 5. Uselessness; பயனின்மை. வெளிற்றுரை (சீவக. 1431). 6. Stupidity, ignorance; அறியாமை. ஆசறுரா கணணும . . . இன்மை யரிதே வெளிறு (குறள், 503). 7. Tenderness, youth; இளமை. வெளிற்றுப பனைநதுணியின் (புறநா. 35). 8. That which is not dense; திண்மையற்றது. வெளிறான இருளன்றிக்கே (ஈடு, 2, 1, 8). 9. Fault, defect; குற்றம். வெளிறில் வாள (சீவக. 3074). 10. Having no hard core; வயிரமின்மை. வெளிறி லேறென்காழ் (புறநா. 23). 11. See வெளிற்றுமரம், 1. வெளிறு முன் வித்திப் பின்னை வயிரம் விளைத்த லாமோ (சீவக. 2613). (திவா. MSS.) 12. Common sebesten. See நறுவல்லி, 1. (மலை.)

வெளு-த்தல் veḷu-, 11 v. < வெண்-மை. intr. 1. To become white; வெண்மையாதல். கீர்த்தி வெளுத்ததே (கலிங். 243). 2. To become pale; to lose colour; நிறங்கெடுதல். அந்தப்புடவை வெளுத்துவிட்டது. 3. To dawn; விடிதல். கிழக்கு வெளுத்தது. 4. To become clear or manifest; உண்மைநிலை வெளிப்படுதல். அவர் பெருமை யெல்லாம வெளுத்துவிட்டது.—tr. 1. To whiten, bleach, wash, as clothes; ஆடையொலித்தல். 2. To drub, beat hard; புடைத்தல். *Colloq.*

வெளுத்தபாதிரி veḷutta-pātiri, n. < வெளு- + பாதிரி¹. Indian calosanthes. See பாளை யுடைச்சி. (M. M.)

வெளுத்தல் veḷuttal, n. prob. id. A tree; மரவகை. (யாழ். அக.)

வெளுத்தலரி veḷuttalari, n. prob. id. + அலரி. Pagoda tree. See ஈழத்தலரி. (M. M.)

வெளுத்துவாங்கு-தல் veḷuttu-vāṅku-, v. < id. +. intr. To do a thing in an admirable manner; மிகநன்றாகச் செய்தல்.—tr. See வெளு-, 2.

வெளுத்துவிடு-தல் veḷuttu-viṭu-, v. tr. & intr. < id. +. See வெளுத்துவாங்கு-.

வெளுப்பு veḷuppu, n. <id. [K. belpu.] 1. Whiteness; வெண்மை. 2. Pallor, as from illness; நோயால் உடல் வெளிறுகை. 3. Bleaching, washing of clothes; ஆடைவெளுக்கை. 4. Drubbing, beating; புடைக்கை.

வெளுவெளு-த்தல் veḷu-veḷu-, 11 v. intr. Redupl. of வெளு-. 1. To become white; வெண்மையாதல். (W.) 2. To become pale; நிறங்கெடுதல்.

வெளுவெளுப்பு veḷuveḷuppu, n. <வெளுவெளு-. 1. See வெளுப்பு, 1. 2. See வெளுப்பு, 2. (யாழ். அக.)

வெளுவெளுவெனல் veḷu-veḷu-v-eṉal, n. <id. Expr. signifying (a) extreme whiteness; மிகவெண்மையாதற் குறிப்பு: (b) extreme paleness; நிறம் வெளிறுதற் குறிப்பு: (c) sound thrashing; நையப்புடைத்தற் குறிப்பு: (d) doing a thing in an admirable manner; சோண்டாடத்தக்க விதத்தில் ஒன்றைச் செய்தற் குறிப்பு. Colloq.

வெளுவை veḷuvai, n. <வெளு-. Becoming white; வெண்மையாகை. (யாழ். அக.)

வெளேரெனல் veḷēreṉal, n. <வெண்-மை +. Expr. of (a) appearing white; வெண்மையாதற் குறிப்பு: (b) looking pale; நிறம் வெளிறுதற் குறிப்பு.

வெற்பன் veṟpaṉ, n. <வெற்பு. Chief of kuriñci tract; குறிஞ்சிநிலத் தலைவன். (பிங்.)

வெற்பிரதம் veṟpiratam, n. prob. வெற்பு + இரதம்[4]. Foliated crystallised gypsum; கர்ப்பூர சிலாசத்து. (தைலவ.)

வெற்பு veṟpu, n. perh. வெல்-. 1. Mountain, hill; மலை. (பிங்.) மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பில் (திருமுரு. 12). 2. Foothill; spur; பக்கமலை. (ஐங்குறு. அரும்.)

வெற்பேந்தி veṟpēnti, n. <வெற்பு + ஏந்து-. Sickle-leaf. See மலைதாங்கி, 1.

வெற்றம் veṟṟam, n. <வெல்-. 1. See வெற்றி. வேற்றுப்புலம் போகிநல் வெற்றங் கொடுத்து (சிலப். 11, 212). 2. Courage; வீரம். (அக. நி.)

வெற்றர் veṟṟar, n. <வெறு-மை. 1. Poor people; ஏழைகள். வீடுதோ றிரந்தும் பசியறு தயாந்த வெற்றரைக் கண்டுளந் துடித்தேன் (அருட்பா, vi, பிள்ளைப்பெரு. 58). 2. Worthless persons; பயனற்றோர். நின்ற னடியரோடன்றி மற்றுமோர வெற்றருள் வாழேன் (அருட்பா, ii, அவத்தொழிற். 8).

வெற்றரையவர் veṟṟaraiyavar, n. <id. + அரை[1]. Jains; சமணர். வெற்றரையவர் சிந்தை நோவ (பெரியபு. திருஞான. 785).

வெற்றல் veṟṟal, n. See வெற்றி. வெற்றல் வேல்வேந்தர்க் கினிது (இனி. நாற். 36).

வெற்றவெறிது veṟṟa-veṟitu, n. Redupl. of வெறு-மை. Absolute worthlessness; பயன் சிறிதுமின்மை. வெற்றவெறிதே பெற்றதாய் வேம்பேயாக வளர்த்தாளே (திவ். நாய்ச். 13, 7).

வெற்றாள் veṟṟāḷ, n. <வெறு-மை + ஆள்[2]. 1. Unemployed person; வேலையில்லாத ஆள். 2. Lonely person without any family responsibilities; குடும்பபாரமின்றி தனியாயிருப்பவ-ன்-ள். (யாழ். அக.) 3. Worthless person; பயனற்றவ-ன்-ள்.

வெற்றி veṟṟi, n. <வெல்-. Victory, success, conquest, triumph; சயம். (பிங்.) வெற்றிக்கருளக்கொடியான் (திவ். நாய்ச். 13, 7).

வெற்றிக்கடுக்காய் veṟṟi-k-kaṭukkāy, n. prob. வெற்றி +. cf. விசயன்கடுக்காய். Crape myrtle. See பேய்க்கடுக்காய், 1. (தைலவ.)

வெற்றிக்கம்பம் veṟṟi-k-kampam, n. <id + கம்பம்[1]. See வெற்றித்தம்பம். (யாழ். அக.)

வெற்றிக்கரந்தைமஞ்சரி veṟṟi-k-karantai-mañcari, n. <id. + கரந்தை + மஞ்சரி[1]. A poem celebrating the recovery of cattle from the enemies who had captured them by warriors in pursuit wearing karantai, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் பகைவர் கவர்ந்துசென்ற நிரையைக் கரந்தை மாலைசூடிய வீரர் மீட்பதைக் கூறும் நூல். (சது.)

வெற்றிக்கீர்த்தி veṟṟi-k-kīrtti, n <id. +. See வெற்றிப்புகழ். (தக்கயாகப. 483, உரை.)

வெற்றிக்குதிரை veṟṟi-k-kutirai, n. <id. +. Winning horse in a race; பந்தயம் வென்ற குதிரை. (யாழ். அக.)

வெற்றிக்கொடி veṟṟi-k-koṭi, n. <id. +. Flag of victory; சயத்தைக் குறிக்க எடுக்கும் துவசம். இவ்வாயாமகள் தோள் . . . வெற்றிக் கொடியை உண்டாக்கினவாம் (கலித். 101, 37, உரை).

வெற்றிகாண்(ணு)-தல் veṟṟi-kāṇ-, v. intr. <id. +. To gain a victory; to win; சயம்பெறுதல். (W.)

வெற்றிச்சீட்டு veṟṟi-c-cīṭṭu, n. <id. +. The winning ticket, as in a lottery; அதிருஷ்டச் சீட்டில் சயங்குறிக்குஞ் சீட்டு. (யாழ். அக.)

வெற்றிசூடு-தல் veṟṟi-cūṭu-, v. intr. <id. +. To gain a victory; சயம் பெறுதல்.

வெற்றிடம் veṟṟiṭam, n. <வெறு-மை +. Vacant place; வெறுமையான இடம். (பொருந. 245, உரை.)

வெற்றித்தண்டை veṟṟi-t-taṇṭai, *n.* < வெற்றி + தண்டை[1]. Anklet worn on the leg, as a sign of victory; வீரக்கழல். (யாழ். அக.)

வெற்றித்தம்பம் veṟṟi-t-tampam, *n.* < id. + தம்பம்[2]. 1. Column erected in commemoration of a victory; triumphal column; ஜயஸ்தம்பம். (W.) 2. Staff on which is hoisted the flag of victory; வெற்றிக்கொடியைக் கட்டியுள்ள தம்பம். (யாழ். அக.)

வெற்றிப்பத்திரம் veṟṟi-p-pattiram, *n.* < id. + பத்திரம்[1]. Document embodying the judicial decision in a contested case; இருபக்கத்தார் வாதத்தையும் கேட்டபின்னர்க் கொடுக்கப்படும் சயப்பத்திரம். (சுக்கிரநீதி, 92.)

வெற்றிப்பாடு veṟṟi-p-pāṭu, *n.* < id. +. Greatness attained by victory; வெற்றியாற் பெற்ற பெருமை. வெற்றிப்பாடே குணப்பாடும் . . . தெற்றிப்பாட (தமிழ்நா. 234).

வெற்றிப்புகழ் veṟṟi-p-pukaḻ, *n.* < id. +. 1. Fame due to victory, as in war; செயத்தாலுண்டாகுங் கீர்த்தி. 2. Eulogy on a victorious campaign; போரிலடைந்த செயத்தைப் புகழ்கை. (W.)

வெற்றிப்பூ veṟṟi-p-pū, *n.* < id. + பூ[3]. Flower worn as a sign of victory; செயக்குறியாக அணியப்படும் பூ. (பிங்.)

வெற்றிமகள் veṟṟi-makaḷ, *n.* < id. +. See வெற்றிமடந்தை. பிறரைவென்று வெற்றிமகளைத் தன்னிடத்து மீட்டுக்கொண்டு (பு. வெ. ஒழிபு, 13).

வெற்றிமடந்தை veṟṟi-maṭantai, *n.* < id. +. The Goddess of Victory; செயலட்சுமி.

வெற்றிமாலை veṟṟi-mālai, *n.* < id. + மாலை[3]. See வெற்றிவாகை.

வெற்றிமுரசு veṟṟi-muracu, *n.* < id. + முரசு[2]. Drum beaten in token of victory; செயக்குறியாக முழக்கப்படும் பேரிகை.

வெற்றிமை[1] veṟṟimai, *n.* < id. 1. Victoriousness; victory; செயமாகிய தன்மை. 2. Distinctive greatness; மேம்பாடு. ஆரழலாய் நிமிர்கின்ற வெற்றிமையென் (தேவா. 1019, 9).

வெற்றிமை[2] veṟṟimai, *n.* < வெறு-மை. Emptiness; barrenness; bareness; வெறுமை. முதுகுர் தலையும் வெற்றிமைப்பட்டுப் பருஷமா யிராத படி (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 173).

வெற்றிலை veṟṟilai, *n.* < id. + இலை. [M. veṭṭila.] 1. Betel pepper, m. cl., *Piper betle;* கொடிவகை. 2. Betel leaf; பாக்குஞ் சுண்ணும்புஞ் சேர்த்து மென்றுதின்பதற்குரிய வெற்றிலைக்கொடியின் இலை. பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலை (திவ். திருவாய். 6, 7, 1).

வெற்றிலைக்கத்தூரி veṟṟilai-k-kattūri, *n.* prob. வெற்றிலை +. Musk mallow, s. sh., *Abelmoschus moschatus;* செடிவகை.

வெற்றிலைக்காய் veṟṟilai-k-kāy, *n.* < id. + காய்[3]. Fruit of betel vine; வெற்றிலைக் கொடியின் காய். (யாழ். அக.)

வெற்றிலைக்கால் veṟṟilai-k-kāl, *n.* < id. + கால்[1]. See வெற்றிலைத்தோட்டம். (W.)

வெற்றிலைக்காளாஞ்சி veṟṟilai-k-kāḷāñci, *n.* < id. + காளாஞ்சி[1]. See வெற்றிலைப் படிக்கம்.

வெற்றிலைக்கொழுந்து veṟṟilai-k-koḻuntu, *n.* < id. +. See வெற்றிலை, 1.

வெற்றிலைச்சரை veṟṟilai-c-carai, *n.* < id. + சரை[4]. See வெற்றிலைத்தட்டி. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைச்சுருள் veṟṟilai-c-curuḷ, *n.* < id. +. Betel leaves rolled up with areca-nut parings; வெற்றிலையிற் பாக்குவைத்துக்கட்டிய சுருள்.

வெற்றிலைச்செல்லம் veṟṟilai-c-cellam, *n.* < id. +. See வெற்றிலைப்பெட்டி.

வெற்றிலைசுருட்டி veṟṟilai-curuṭṭi, *n.* < id. + prob. சுருள்-. A betel pest; வெற்றிலைப் புழுவகை. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைத்தட்டம் veṟṟilai-t-taṭṭam, *n.* < id. + தட்டம்[1]. See வெற்றிலைத்தட்டு.

வெற்றிலைத்தட்டி veṟṟilai-t-taṭṭi, *n.* < id. + தட்டி[2]. Cover made of plantain leaves, straw or ola, for betels; வெற்றிலையை உள்ளடக்கி வைக்கும் வாழையிலை முதலியவற்றலான கூடு. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைத்தட்டு veṟṟilai-t-taṭṭu, *n.* < id. + தட்டு[2]. Salver for betels, areca-nut, chunam, etc.; வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணும்பு முதலியன வைக்குந் தாலம்.

வெற்றிலைத்தம்பலம் veṟṟilai-t-tampalam, *n.* < id. +. Red spittle of chewed betel leaves. See தம்பலம், 2. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைத்தாம்பாளம் veṟṟilai-t-tāmpāḷam, *n.* < id. +. See வெற்றிலைத்தட்டு.

வெற்றிலைத்தோட்டம் veṟṟilai-t-tōṭṭam, *n.* < id. +. Betel garden; வெற்றிலைக்கொடி பயிர் செய்யுந் தோட்டம்.

வெற்றிலைநறுக்கி veṟṟilai-naṟukki, *n.* perh. id. + prob. நறுக்கு-. A kind of plant; செடிவகை. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைநாறி veṟṟilai-nāṟi, n. perh. id. + நாறு-. A kind of shrub; ஒருவகைப் புதர். (யாழ். அக.)

வெற்றிலைப்பட்டி veṟṟilai-p-paṭṭi, n. <id. + பட்டி[4]. See வெற்றிலைச்சுருள். Loc.

வெற்றிலைப்படலிகை veṟṟilai-p-paṭali-kai, n. <id. + படலிகை[7]. Basket for betels; வெற்றிலை வைக்குங் கூடை. (சீவக. 826, உரை.)

வெற்றிலைப்படிக்கம் veṟṟilai-p-paṭikkam, n. <id. +. Spittoon; தம்பலந் துப்புங் கலம்.

வெற்றிலைப்பழு veṟṟilai-p-paḻu, n. <id. + பழு[2]. Sere betel; பழுத்த வெற்றிலை.

வெற்றிலைப்புழு veṟṟilai-p-puḻu, n. <id. +. See வெற்றிலைப்பூச்சி.

வெற்றிலைப்பூச்சி veṟṟilai-p-pūcci, n. <id. +. A kind of small worm in betel leaves, said to be poisonous; வெற்றிலையிலுள்ள விஷக் கிருமி.

வெற்றிலைப்பூமணி veṟṟilai-p-pū-maṇi, n. <id. + பூ[3] +. A kind of jewel worn by women; மகளிரணிவகை. (யாழ். அக.)

வெற்றிலைப்பெட்டி veṟṟilai-p-peṭṭi, n. <id. + பெட்டி[1]. A small box for betels, areca-nuts, chunam, etc.; வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணும்பு முதலியன வைக்குஞ் சிறுபெட்டி.

வெற்றிலைப்பை veṟṟilai-p-pai, n. <id. + பை[4]. A bag for betels, areca-nut parings, etc.; தாம்பூலம் வைக்கும் பை.

வெற்றிலைபாக்கு veṟṟilai-pākku, n. <id. + பாக்கு[1]. Betels and areca-nuts; தாம்பூலம்.

வெற்றிலைபாக்குக்கொடு-த்தல் veṟṟilai-pākku-k-koṭu-, v. intr. <வெற்றிலைபாக்கு +. 1. To show civility by the distribution of betels and areca-nuts; தாம்பூலம் வழங்கி மரியாதை செய்தல். 2. See வெற்றிலையிடு-, 2.

வெற்றிலைபாக்குவை-த்தல் veṟṟilai-pākku-vai-, v. intr. <id. +. See வெற்றிலைவை-.

வெற்றிலைபோடு-தல் veṟṟilai-pōṭu-, v. intr. <வெற்றிலை +. To chew betel; தாம்பூலந் தரித்தல்.

வெற்றிலைமடல் veṟṟilai-maṭal, n. <id. +. A small box for betels; வெற்றிலை வைக்கும் பெட்டி வகை.

வெற்றிலையமுது veṟṟilai-y-amutu, n. <id. +. Betels offered to deities; நிவேதனத்துக்கான வெற்றிலை. வெற்றிலையமுது அறுபதுக்குமாக (S. I. I. iii, 116, 32).

வெற்றிலையிடு-தல் veṟṟilai-y-iṭu-, v. intr. <id. +. 1. See வெற்றிலைபாக்குக்கொடு-, 1. 2. To give permission to leave, by the giving of betels and areca-nuts; பிரிந்து செல்வதற்கு வெற்றிலை வழங்கி விடைகொடுத்தல். கொண்டுவருகிரேம் எங்களுக்கு வெற்றிலையிட்டருளீர (ஈடு, 4, 1, 2).

வெற்றிலைவள்ளி veṟṟilai-vaḷḷi, n. <id. + வள்ளி[1]. Betel yam, m. cl., *Dioscorea oppositifolia;* வள்ளிக்கொடிவகை. (L.)

வெற்றிலைவாணியர் veṟṟilai-vāṇiyar, n. <id. +. A caste. See இலைவாணியர். (S. I. I. iv, 496.)

வெற்றிலைவெடிபதம் veṟṟilai-veṭi-patam, n. <id. + வெடி[1]- + பதம்[1]. A stage in the boiling of medicinal oil, when a betel thrown into it will crackle; இட்ட வெற்றிலை வெடிக்கும் பருவம்வரை காய்ச்சப்படும் மருந்தெண்ணெய்ப்பதம். (யாழ். அக.)

வெற்றிலைவை-த்தல் veṟṟilai-vai-, v. intr. <id. +. To invite relations, friends, etc., by offering betels and areca-nuts, as to a wedding; தாம்பூலம்வைத்து விவாகம் முதலிய விசேடத்துக்கு உறவினர் நண்பர் முதலியோரை அழைத்தல்.

வெற்றிவாகை veṟṟi-vākai, n. <வெற்றி +. Wreath of siris flowers, worn as an emblem of victory; வெற்றிக்குறியாகச் சூடும் வாகைமாலை.

வெற்றிவேற்கை veṟṟi-vēṟkai, n. <id. + வேல்[1] + கை[5]. A didactic poem by Ativīra-rāma-pāṇṭiyaṉ, commencing with the words *veṟṟi-vēṟ-kai;* அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றியதும் 'வெற்றிவேற்கை' என்று தொடங்குவதுமான நீதிநூல்.

வெற்றிழுப்பு veṟṟiḻuppu, n. <வெறு-மை + இழுப்பு. Vain attempt, futile effort; பயனற்ற செயல். Loc.

வெற்றுக்கட்டை veṟṟu-k-kaṭṭai, n. <id. +. See வெற்றன், 2.

வெற்றுக்கடுதாசி veṟṟu-k-kaṭutāci, n. <id. +. Blank, unwritten paper; எழுதப் படாத காகிதம்.

வெற்றுடல் veṟṟuṭal, n. <id. + உடல்[1]. 1. Bare, unadorned body; வெறிதாய உடம்பு. 2. Corpse, as lifeless; பிணம். விருந்தினராய் வந்தாரை வெற்றுடலா நோக்கும் பெருந்திருவி (சீவக. 1969).

வெற்றுரை veṟṟurai, n. <id. + உரை[6]. Meaningless word; பொருளற்ற சொல். வெற்றுரைக் குணபோடா வலியுடைமை (நீதிநெறி. 21).

வெற்றெனத்தொடுத்தல் verreṉa-t-toṭuttal, n. <id + தொடு²-. Prolixity or verbosity in literary composition, as being barren of ideas, one of 10 nūl-kuṟṟam, q.v.; நூற்குற்றம் பத்தனுள் பயனில் சொற்றொடர்படக் கூறுவது. (நன். பொது 12.)

வெற்றெனல் verreṉal, n. <id. Expr. of being empty; வெறுமையாதற் குறிப்பு.

வெற்றொழிப்பு verrolippu, n. <id.+ ஒழி²-. (Rhet.) A figure of speech, being a variety of avanuti; அவநுதியணிவகை. (யாழ். அக.)

வெற்றோலை verrōlai, n. <id.+ ஓலை. [K. biccole.] 1. Blank, unwritten ola; எழுதப்படாத ஓலை. 2. Roll of palmyra leaf, worn in the ear-lobe, by women; மகளிரணியும் பனையோலைச் சுருளாலான காதணி. உமக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு வெறுங்காதும் வெற்றோலையுமாய் நிற்கிறேனே.

வெறி¹-தல் veri- prob. 4 v. intr. cf. வெறு-. To be abundant; செறிதல். (பிங்.)

வெறி² veri, n. prob. வெறி¹-. 1. Order; orderliness; ஒழுங்கு. வெறிநிரை வேறாகச் சாரச் சாரலோடி (கலித். 11). 2. Circle; வட்டம். (பிங்.)

வெறி³ veri, n. [T. verri, K. veri, M. veri.] 1. Toddy; கள். (பிங்.) 2. Drunkenness, drunken fury, intoxication; குடிமயக்கம். (W.) 3. Giddiness; மயக்கம். (W.) 4. Bewilderment; confusion, perturbation; கலக்கம். (பிங்.) 5. Madness, insanity; பயித்தியம். வெறிநாய். 6. Frenzy; மதம். 7. Anger; கோபம். (W.) 8. Quickness, hastiness; விரைவு. (அக. நி.) 9. Fragrance; வாசனை. வெறிகமழ் வணரைமபால் (கலித். 57). 10. See வெறியாட்டு. (பிங்.) வெறியுறி யேதில் வேலன் (அகநா. 292). 11. See வெறிப்பாட்டு. வேலனேத்தும் வெறியுமுளவே (பரிபா. 5, 15). 12. Savagery, wildness; மூர்க்கத்தனம். 13. Devil; பேய். (பிங்.) 14. Deity; தெய்வம். வெறியறி சிறப்பின் (தொல். பொ. 60, உரை). 15. Sheep; ஆடு. இரும்பகலா வெறியும் (மணி. 19, 97). 16. Ignorance; பேதைமை. (பிங்.) 17. Fear; அச்சம். (பிங்.) வெறிகொளாக மாமை யாதலின் (ஞானா. 59, 5). 18. Disease; நோய். (பிங்.)

வெறி⁴-த்தல் veri-, 11 v. intr. <வெறி³. 1. To be drunk, intoxicated; குடியால் மயங்குதல். 2. To become mad; பயித்தியம் பிடித்தல். வெறித்த நாய். 3. To be frenzied; மதங்கொள்ளுதல். வெறிபொறி வாரணத்து (கலித். 43). 4. To stare; திகைத்தல். (W.) 5. To be furious; உக்கிரமாதல். உருமேறு வெறித்துவீழ (கம்பரா. வாலிவ. 30). 6. To be frightened; வெருவுதல். நெஞ்சம் வெறியா (கலித். 143). 7. To shy, as a beast; விலங்கு முதலியன வெருளுதல். வெறித்து மேதி யோடி (தேவா. 693, 3). 8. To look with longing eyes; ஆவலோடு பார்த்தல். (W.) 9. cf. விறை-. To stand stiff; to stand on end, as hair; விறைத்து நிற்றல். வெறித்த குஞ்சியன் (காசிக. சிவ. நிருதி. 16).

வெறி⁵-த்தல் veri-, 11 v. intr. prob. வெறுமை. 1. To become empty, as a place devoid of inhabitants; ஆட்களின்றி வெறுமையாதல். அரசனிலலாத அரணமனை வெறித்துப் போயிற்று. 2. To clear away, as clouds; வானந் தெளிதல். மழைநின்று வெறித்துவிட்டது.

வெறி⁶ veri, n. <வெறி⁵-. See வெறிச்சு. இல்லம் வெறியோடிற் றாலோ (திவ். பெரியாழ், 3, 8, 1).

வெறிக்கப்பார்-த்தல் verikka-p-pār-, v. tr. <வெறி⁴-+. To glare at; இமையாது வெகுண்டு நோக்குதல். Colloq.

வெறிக்களம் veri-k-kaḷam, n. <வெறி³+ களம்². Place where veri-y-āṭṭu takes place; வெறியாட்டயரும் இடம். வெறிக்களங் கடுப்ப (பெரும். இலாவாண. 2, 104).

வெறிக்கூத்து veri-k-kūttu, <id.+. See வெறியாட்டு. (பு. வெ. 12. இருபாற். 10, தலைப்பு.)

வெறிகொள்(ளு)-தல் veri-koḷ-, v. intr. <id.+. 1. To become dizzy; to be intoxicated; மயக்கங்கொள்ளுதல். 2. To be crazy or mad; பயித்தியங்கொள்ளுதல். 3. See வெறி⁴-, 3. வெறி கொண்ட மதமலைகளும் (பாரத. பதினெண்போர். 25). 4. To become furious; மூர்க்கங்கொள்ளுதல்.

வெறிகோள் veri-kōḷ, n. <id.+ கோள்¹. See வெறியாட்டு. வெறிகோள் பணையணியுந தொழிறலை பெயாததவன் (பெருங். உஞ்சைக். 32, 94).

வெறிச்சு vericcu, n. <வெறி⁵. Emptiness, as of a place devoid of inhabitants; ஆட்களின்றி வெறுமையானது. வெறிச்சான திரு மாளிகை (குருபரம். 536).

வெறிச்செனல் vericceṉal, n. <வெறிச்சு. Expr. of being vacant or empty, as a place devoid of inhabitants; ஆட்களின்றி வெறுமையாதற் குறிப்பு.

வெறிது veritu, n. <வெறு-மை. 1. Emptiness; ஒன்றுமில்லாமை. 2. Uselessness; futility; பயனின்மை. வெறிது நின் புகழ்களை வேண்டாரி வெடுத்தேத்தும் (கலித். 72). 3. Stupidity; அறிவின்மை. (யாழ். அக.)

வெறிநாய் veri-nāy, n. <வெறி³+. Rabid dog; பைத்தியம் பிடித்த நாய்.

வெறிநாற்றம் veri-nāṟṟam, n. <id.+. A kind of odour perceived after sexual inter-

course; புணர்ச்சிக்குப்பின் பிறக்கும் நாற்றம். (ஐங் குறு. 93, உரை.)

வெறிப்பாட்டு veṟi-p-pāṭṭu, n. <id.+ பாட்டு¹. Song sung in veṟi-y-āṭṭu; வெறியாட்டில் நிகழும் பாடல். (பரிபா. 5, 15, உரை.)

வெறிப்பு¹ veṟippu, n. <வெறி⁴-. 1. Dazzle, glare; கண்கூச்சம். கோல வெறிபபிளுன் . . மாலைக்கண கொணடவே (சீவக. 2397). 2. Longing in consequence of privation; ஏக்கறவு. (W.) 3. Jarring; கர்ணகடூரம். அந்தப்பாட்டு வெறிப பாயிருக்கிறது. 4. Drunkenness; மதுமயக்கம். (W.)

வெறிப்பு² veṟippu, n. <வெறி⁵-. Famine; பஞ்சம். (W.)

வெறிபிடி-த்தல் veṟi-piṭi-, v. intr. <வெறி³ +. See வெறிகொள்-.

வெறிமலர் veṟi-malar, n. <id +. 1. Fragrant flower; வாசனையுள்ள பூ. (திருக்கோ. 96, உரை.) 2. Flower offered to a god; தெய்வத்துக்குரிய பூ. (திருக்கோ. 96, உரை.)

வெறிமுண்டன் veṟi-muṇṭaṉ, n. <id.+. Mad fellow; பித்துப்பிடித்த தடியன். Colloq.

வெறியயர்-தல் veṟi-y-ayar-, v. intr. <id. +. See வெறியாடு-. வேலன் வெறியயா வியன்களம் பொற்ப (அகநா. 97).

வெறியன்¹ veṟiyaṉ, n. <id. 1. Drunkard; குடிவெறி யுள்ளவன். 2. Madman; பயித்தியக்காரன். 3. Furious person; உக்கிரமானவன்.

வெறியன்² veṟiyaṉ, n. <வெறு-மை. Empty, destitute person; யாதும் அற்றவன். வெறியரன்றே குணங்களான் விரிஞ்சன் முதலா மேலா ஞேர் (கம்பரா. உருக்காட்டு. 111).

வெறியாட்டாளன் veṟiyāṭṭāḷaṉ, n. <வெறியாட்டு+. Priest dancing under possession by Skanda; வெறியாடல் புரியும் வேலன். (பு. வெ. 9, 41, உரை.)

வெறியாட்டு veṟi-y-āṭṭu, n. <வெறி³+. 1. Dance of a priest possessed by Skanda; வேலனாடல். (பு. வெ. 1, 21, தலைப்பு.) 2. Frantic or mad play; களியாட்டம். வெறியாட்டுக் காளாய் (தாயு. கற்புறு. 2).

வெறியாட்டுப்பறை veṟiyāṭṭu-p-paṟai, n. <வெறியாட்டு+பறை³. Drum of kuṟiñci tract, used in veṟi-y-āṭṭu; வெறியாட்டில் முழக்கும் குறிஞ்சிநிலப் பறை. (இறை. 1, பக். 17.)

வெறியாடல் veṟiyāṭal, n. <வெறியாடு-. See வெறியாட்டு.

வெறியாடு-தல் veṟi-y-āṭu-, v. intr. <வெறி³+. To dance under possession by Skanda; வேறியாட்டாடுதல்.

வெறியாள் veṟi-y-āḷ, n. <id.+ஆள்². See வெறியாட்டாளன். (குறுந். 366.)

வெறியெடு-த்தல் veṟi-y-eṭu-, v. intr. <id.+. To conduct a veṟi-y-āṭṭu; வெறியாட்டு நிகழ்த்துதல். தமாவெறி யெடுபபுழி அதனை விலக்கக் கருதிய தோழி (ஐங்குறு. 28, உரை).

வெறியோடு¹-தல் veṟi-y-ōṭu-, v. intr. <id.+. 1. To be dazzled, as eyes by excessive brilliancy; ஒளிமிகுதியாற் கண் வெறித்துப்போதல். பலபூண மின்னுலுங கண்கள வெறி யோடி விட்டனவே (பாரத. பதினேழாமபோா. 168). 2. To be in despair; to be inconsolable; ஆற்றமையுறுதல். (W.)

வெறியோடு²-தல் veṟi-y-ōṭu-, v. intr. <வெறி⁶+. See வெறி⁵-, 1. இல்லம வெறியோடிற் றுலோ (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 1).

வெறிவிலக்கல் veṟi-vilakkal, n. <வெறி³ +. (Akap.) See வெறிவிலக்கு. (ஐங்குறு. 247, உரை.)

வெறிவிலக்கு veṟi-vilakku, n. <id.+. (Akap.) Theme of opposing the veṟi-y-āṭṭu performed with a view to curing a lovesick woman under a mistaken impression that she is ill; தலைவிக்குக் காமத்தாலுண்டான நோயை வேறு காரணத்தாலுண்டானதாகக் கொண்டு அந்நோயைத் தணிக்கவேண்டிச் செய்யும் வெறியாட்டைத் தடுத்து நிற்றலைக் கூறும் அகத்துறை. (மாறனலங். 107, உதா. பக். 204.)

வெறு-த்தல் veṟu-, 11 v. tr. 1 To detest, loathe; அருவருத்தல். வெறுமின் வினைதீயார் கேணமை (நாலடி, 172). 2. To hate; பகைத்தல். 3. To be angry at; கோபித்தல். (சூடா) 4. To dislike, விரும்பாதிருத்தல். 5. To renounce; to be free from attachments; பற்றுவிடுதல். வெறுத்தார பிறப்பறுப்பாய் நீயே (தேவா. 310, 10).—intr. 1. To abound; மிகுதல். (தொல். சொல. 347.) வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன் (புறநா. 53). 2. To be afflicted; துன்பமுறுதல். எதிரேவருமே சுரமே வெறுப்பவொ ரேந்தலோடே (திருக்கோ 243, உரை).

வெறுக்கவெறுக்க veṟukka-veṟukka, adv. <வெறு-+. In a surfeiting measure; வேண்டாமென்று தள்ளக்கூடியவளவு மிகுதியாக.

வெறுக்கை¹ veṟukkai, n. <வெறு-. 1. Aversion, loathing; அருவருப்பு. தாதுண வெறுக் கைய வாகி (ஐங்குறு. 93). 2. Dislike; வெறுப்பு.

3. Abundance; மிகுதி. ஒளியொருவற்கு உள்ள வெறுக்கை (குறள், 971). 4. Wealth; செல்வம். நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர் (பதிற்றுப். 55, 4). (பிங்.) 5. Gold; பொன். (பிங்.) 6. Life-spring; வாழ்வின்ஆதாரமா யுள்ளது. பரிசிலர் வெறுக்கை (பதிற்றுப். 38, 9). 7. Offering, as to a superior; கையுறை. தொடைமலர் வெறுக்கை யேந்தி (சீவக. 2708).

வெறுக்கை[2] verukkai, n. perh. வெறு-மை. Dream; கனவு. (அக. நி.)

வெறுக்கைக்கிழவன் verukkai-k-kilavaṉ, n. < வெறுக்கை[1] +. Kubera, as the God of Wealth; [செல்வத்துக்கு உரியவன்] குபேரன். வெறுக்கைக் கிழவன் மகளென்ன (சீவக. 1871).

வெறுங்கடுதாசி veṟu-n kaṭutāci, n. < வெறு-மை +. Blank paper. See வெற்றுக் கடுதாசி. (W.)

வெறுங்காய் veṟu-ṅ-kāy, n. < id. + காய்[3]. Areca-nut; பாக்கு. (Insc.)

வெறுங்காவல் veṟu-ṅ-kāval, n. < id. +. Simple imprisonment, opp. to *kaṭuṅ-kāval;* வேலைவாங்குதலில்லாமல் அடைத்துவைத்திருக்குஞ் சிறை.

வெறுங்கை veṟu-ṅ-kai, n. < id. + கை[5]. 1. Emptyhand; ஒன்றுமில்லாத கை. வெறுங்கையோ டிலங்கைபுக்கான் (கம்பரா. கும்பக. 1). 2. Poverty; வறுமை. வெறுங்கையா ரென்னும் பேரின் மென்மையை வன்மைசெயயும் (சேதுபு. இலக்குமி. 31).

வெறுங்கைது veṟu-ṅ-kaitu, n. < id. +. See வெறுங்காவல்.

வெறுங்கோது veṟu-ṅ-kōtu, n. < id. + கோது[2]. 1. Chaff, worthless stuff; பயனற்றது. 2. Good-for-nothing person or thing; ஒன்றுக்கு முதவாத-வன்-வள்-து. (J.)

வெறுஞ்சோறு veṟuñ-cōṟu, n. < id. + சோறு[1]. Plain rice without curry, etc.; வெஞ்சனமில்லாத அன்னம்.

வெறுத்தகு-தல் veṟu-t-taku-, v. intr. < வெறு- + தகு-. To abound; செறிதல். வெறுத்த தக்க பண்பொத்தல் (குறள், 993).

வெறுத்தார் veṟuttār, n. < id. 1. Haters, those who dislike; வெறுப்புற்றவர். 2. Those who have renounced the world; பற்றற் றோர். வெறுத்தார் பிறப்பறுப்பாய் நீயே (தேவா. 310, 10).

வெறுத்தாள் veṟuttāḷ, n. < id. Name given to the last of a number of female children, showing that their parents wish to have no more daughters. See சம்பூரணம், 5. *Loc.*

வெறுத்திசை veṟutticai, n. < id. +. இசை[5]. (Pros.) See வெறுத்திசைப்பு. இன் னேசைத்தாய் வெறுத்திசை யின்றும் (தொல். பொ. 323, உரை).

வெறுத்திசைப்பு veṟutticaippu, n. < id. + இசை[4]-. (Pros.) Discordant rhythm in a stanza; யாப்பின் ஓசைக்குற்றவகை. (யாப். வி. பக். 403.)

வெறுந்தப்பறை veṟu-n-tappaṟai, n. < வெறு-மை +. Complete error; முழுத் தவறு. (W.)

வெறுந்தரை veṟu-n-tarai, n. < id. + தரை[3]. 1. Bare, uncovered floor or ground; விரிப்பு முதலிய இடாத தரை. வெறுந்தரையில் அவர் இருந்தார். 2. Land devoid of vegetation; கட் டாந்தரை. 3. Worthless thing; பயனில்லாப் பொருள். அவனோடு கலந்து பிரிந்து வெறுந்தரையா யிருக்கிற எனக்கு (ஈடு, 1, 4, 2).

வெறுந்தலை veṟu-n-talai, n. < id. +. Bare uncovered head; தலைப்பாகையணியாத தலை. (W.)

வெறுநரையோர் veṟu-naraiyōr, n. < id. + நரை. Very old persons, as having their hair turned completely grey; முழுநரையுள்ள முதியவர். விரவுநரையோரும் வெறுநரையோரும் (பரிபா. 10, 22).

வெறுநிலம் veṟu-nilam, n. < id. +. 1. See வெறுந்தரை, 1. நின்மகன் அவந்தனும் வெறு நிலத்திருக்கலானபோது (கம்பரா. மந்தரைப். 55). 2. See வெறுந்தரை, 2.

வெறுநுகம் veṟu-nukam, n. < id. +. The 15th *nakṣatra;* சோதிநாள். (பிங்.)

வெறுநெற்றி veṟu-neṟṟi, n. < id. + நெற்றி[1]. Bare forehead without sectarian marks. See பாழ்நெற்றி.

வெறுப்பு veṟuppu, n. < வெறு-. 1. Disgust; aversion, அருவருப்பு. 2. Hatred, enmity; பகைமை. 3. Wrath; கோபம். (சூடா.) 4. Dislike, displeasure; விருப்பின்மை. வெறுப்பில வேண்டுப (குறள், 696). 5. Affliction; துன்பம். (பிங்.) 6. Confusion; கலக்கம். (திவா.) 7. Fear; அச்சம். (பிங்.) 8. Abundance; செறிவு. (தொல். சொல். 347.)

வெறுப்புக்கொடு-த்தல் veṟuppu-k-koṭu-, v. intr. < வெறுப்பு +. 1. To behave in a disgusting manner; அருவருப்பு உண்டாம்படி நடத்தல். 2. To be disgusting; அருவருப்பு உண் டாக்குதல். (யாழ். அக.)

வெறும்பாட்டம் veṟum-pāṭṭam, n. < வெறு-மை + பாட்டம்[1]. See வெண்பாட்டம். *Nāñ.*

வெறும்பிலுக்கு verum-pilukku, *n.* <id.+. Mere glitter, foppery; வீண்பகட்டு. வெறும்பிலுக்கு வணணுன் மாறறு.

வெறும்புறங்கூற்று verumpuran-kūrru, *n.* <வெறும்புறங்கூறு-. Scandal; அலர் மொழி. (யாழ். அக.)

வெறும்புறங்கூறு-தல் verum-puran-kūru-, *v. intr.* <வெறு-மை+புறம்[1]+. 1. To spread tales; குறளை கூறுதல். (திவா.) 2. To utter slanderous words; அலர்தூற்றுதல். (யாழ். அக.)

வெறும்புறம் verum-puram, *n.* <id.+id. 1. Empty condition; ஒன்றுமில்லாத நிலை. வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்க வேண்டுங் கையிலே (ஈடு, 1, 8, 9). 2. Absence of reason or purpose; காரணமின்மை. வெறும்புறத்திலே தன்னதலலா ததைத் தனனதென்று ஏறட்டுக் கொள்ளககடவ அவன (ஈடு, 9, 8, 7).

வெறும்பெரியவன் verum-periyavan, *n.* <id.+. One who is a grown-up physically but not intellectually; புத்தியில் முதிராது தோற்றத்தால்மட்டும் பெரியவனுகத் தோன்றுபவன். *Madr.*

வெறும்பொய் verum-poy, *n.* <id.+. Downright lie, unmixed falsehood; மெய்யின் கலப்பு அற்ற முழுப்பொய்.

வெறுமன் veruman, *n.* <id. Worthlessness; வீண். அபபச்சை வெறுமனுகாமே (ஈடு, 4, 10, 7).

வெறுமனே verumanē, *adv.* <வெறுமன். 1. In vain, without advantage; வீணுக. 2. Without doing anything, idly; வேலையின்றி. வெறுமனே தாளததிற்கு இசைவிடும் எழிறகையினை (பதிற்றுப். 61, உரை).

வெறுமனை verumanai, *adv.* See வெறுமனே. (யாழ். அக.)

வெறுமை verumai, *n.* 1. Emptiness, vapidness; ஒன்றுமின்மை. 2. Profitlessness, uselessness; பயனின்மை. வெறுமையின் மனைகள் வாழ்ந்து (தேவா. 838, 3). 3. Ignorance; அறிவின்மை. வெறுமையி னவரைப போக்கி (சீவக. 1908). 4. Poverty; தரித்திரம். வெறுமை யிடத்தும . . . மறுமை மனததரே யாகி (நாலடி, 329). 5. Quality of being unmixed or pure; கலப்பின்மை. வெறுஞ் சிவப்பு.

வெறுமொருவன் verum-oruvan, *n.* <வெறு-மை+. Single, solitary person; தனித்த ஒருவன் கலகமாரன் வெறுமொருவனுல் (தக்கயாகப. 25).

வெறுமொன்று verum-onru, *n.* <id.+. Single, solitary thing; தனித்த ஒன்று. தாம வில்லு வெறுமொன்று முன்னம் (தக்கயாகப். 23).

வெறுவாக்கிலங்கெட்டவன் veruvāk-kilan-kettavan, *n.* Corr. of வெறுவாய்க்கிலை கெட்டவன்.

வெறுவாய்க்கிலைகெட்டவன் veru-vāy-kk-ilai-kettavan, *n.* <வெறு-மை+வாய்[1]+இலை+. Extremely poor man, as not even having a betel leaf to chew, used in contempt; ஒன்றுமில்லாத தரித்திரன். (சீவக. அரும.)

வெறுவாய்கூறு-தல் veru-vāy-kūru-, *v. intr.* <id.+id.+. To babble; பிதற்றுதல். (W.)

வெறுவாய்பசப்பு-தல் veru-vāy-pacap-pu-, *v.* <id.+id.+. *intr.* See வெறுவாயலட்டு-, 1. (யாழ். அக.)—*tr.* To coax with empty words; வெறுஞ் சொற்களால் வசப்படுத்துதல்.

வெறுவாயலட்டு-தல் veru-vāy-alattu-, *v. intr.* <id.+id.+. 1. To utter empty or useless words; வீண்பேச்சுப் பேசுதல். (யாழ். அக.) 2. See வெறுவாய்கூறு-. 3. To brag; தற்பெருமை பேசுதல்.

வெறுவியர் veruviyar, *n.* <id. Worthless, insignificant persons; பயனற்றவர். இருபிறபபும வெறுவியரா யிருந்தாரசொற் கேட்டு (தேவா. 962, 5).

வெறுவிலி veru-v-ili, *n.* <id.+இல் neg. Totally destitute person; ஒன்றுமற்ற வறியவன். (யாழ். அக.)

வென்[1] ven, *n.* <வெல்-. Victory; வெற்றி. வென்வேற் செழிய (புறநா. 19).

வென்[2] ven, *n.* <வெந. [T. vennu, K. bennu.] See வெந். மயில்வென றனில்வந் தருளுங கனபெரி யோனே (திருபபு. 10).

வென்றநாமங்கொடு-த்தல் venra-nāmaṅ-kotu-, *v. intr.* <வெல்-+நாமம்[3]+. To give a person the name of his conqueror; ஒருவனுக்கு அவனை வென்றடக்கியவன் பெயரைக் கொடுத்தல். உத்தம சோழனென் றிவா தமக்கு வென்றநாமங்கொடுத்து (S. I. I. iv, 29-30).

வென்றவன் venravan, *n.* <id. 1. Victor; செயித்தவன். வென்றவன வென்றவன் வெளவியில் விணணவா தஙகளை (தேவா. 1024, 5). 2. Siddha, as one who has renounced the world; பற்றற்றுச் சித்திபெற்றவன். வென்றவ ருலகம் பெற்ற வேநது (சீவக. 956). 3. See வென்றேன், 2. வென்றவன் பாதஞ் சேர்ந்து (சீவக. 1437).

வென்றான் venrān, *n.* <id. See வென்றேன். வென்றான் வினையின் றொகை (சூளா. காபபு).

வென்றி venri, *n.* <id. [M. vinni.] Victory, triumph; வெற்றி. வேலன்று வென்றி தருவது (குறள், 546).

வென்றிக்கூத்து venri-k-kūttu, *n.* <வென்றி+. (Nāṭya.) Dance exhibiting the downfall of the enemy and the triumph of one's king; மாற்றானொடுக்கமும் மன்னனுயர்ச்சியுங் காட்டுங் கூத்து. (சிலப். 3, 13, உரை.)

வென்றிமாலை venri-mālai, *n.* <id.+ மாலை[3]. 1. See வெற்றிமாலை. (யாழ். அக.) 2. Series of victories; வெற்றிவரிசை. *வென்றிமாலை கேட்டு* (சீவக. 2325).

வென்றிமாலைக்கவிராயர் venṟimālai-k-kaviṟāyar, *n.* A poet, author of Tiruccentūr-p-purāṇam, 17th C.; 17-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தவரும் திருச்செந்தூர்ப்புராணம் இயற்றியவருமாகிய ஆசிரியர்.

வென்றியன் venṟiyaṉ, *n.* <வென்றி. See வென்றோன், 1. *செருமேம்பட்ட வென்றியாய* (கலித். 27, 25).

வென்றோன் venṟōṉ, *n.* <வெல்-. 1. See வென்றவன், 1, 2. 2. Arhat, as one who conquered the world by His renunciation; அருகக்கடவுள். (சூடா.)

வெஜ்ஜம் vejjam, *n.* [T. *bejja*, K. *vejja*.] A flaw in rubies; மாணிக்கக்குற்றவகை. (S. I. I. ii, 78.)

வே

வே[1] vē. The compound of வ் and ஏ.

வே[2]**-தல்** vē-, *13 v. intr.* [K. *bē*.] 1. To burn; எரிதல். *புனைதரு வெறிகமழ் சந்தனமும் வேவ கையும் வேமே* (நாலடி, 180). 2. To be hot, sultry, as the weather; to be scorched; வெப்பமாதல். *வெயிற்காலமாகையால் பகலெல்லாம் வேகின்றது.* 3. To be inflamed, as the stomach; அழலுதல். 4. To be boiled, cooked, as rice; கொதிக்கும் நீர் எண்ணெய் முதலியவற்றிற் பக்குவப்படுதல். *சோறு வேகவில்லை.* 5. To be refined by burning in a crucible, as gold; புடம் வைக்கப்படுதல். *வெந்தெரி பசும்பொன்* (சீவக. 585). 6. To be distressed by grief or passion; துன்புறுதல். *துயரச்செய்தி கேட்ட என் மனம் வேகின்றது.* 7. To be angry; சினமுறுதல். *கட்டூர் நாப்பண் வெந்து வாய்மடித்து* (புறநா. 295).

வே[3] vē, *n.* cf. வேய்[4]. Spying. See வேவு[1]. (யாழ். அக.)

வேக்காடு vēkkāṭu, *n.* <வே-+ காடு[3]. 1. Burning; எரிகை. *செங்கலுக்கு வேக்காடு பற்றாது.* 2. Boiling; cooking; கொதிக்கும் நீர் முதலியவற்றில் வேதகை. 3. Inflammation, as of the stomach; அழற்சி. 4. Burn, scald; வேக்குப்புண். (W.) 5. Heat; வெப்பம். [illegible] 6. Envy, jealousy, heart-burning; பொறாமை [illegible]

வேக்காளப்படு-தல் vēkkāḷa-p-paṭu-, *v. intr.* <வேக்காளம்+. [illegible] 1. To be pained; மனந்நோவப்படுதல். 2. To be shy; வெட்கப்படுதல்.

வேக்காளம் vēkkāḷam, *n.* <வே-. 1. See வேக்காடு. *Loc.* 2. Anger; கோபம். *Loc.* 3. Grief, sorrow; மனநோவு. [illegible] 4. Shyness; வெட்கம். (யாழ். அக.)

வேகசரம் vēkacaram, *n.* <*vega-sara*. Camel; ஒட்டகம். (W.)

வேகடம் vēkaṭam, *n.* <*vekaṭa*. 1. Polishing and cleaning gems; மணியைப் பட்டைதீட்டுகை. *வேகடஞ்செய்யப்பட்டு* [illegible] (கல்லா. [illegible] 22). 2. Fancy work; [illegible] (W.) 3. Youthfulness; யௌவனம். (W.) 4. A kind of fish; மீன்வகை. (W.)

வேகடன் vēkaṭaṉ, *n.* <*vekaṭa*. (யாழ். அக.) 1. See வேகடி. 2. Youth; வாலிபன்.

வேகடி vēkaṭi, *n.* <வேகடம். One who cleans and polishes gems; மணியைத் தீட்டுவோன். *வேகடி தரிசறுத்திடக்குவானதுபோல்* (உபதேசகா. சிறப்புப். 12).

வேகடை vekaṭai, *n.* <id. See வேகடம். (W.)

வேகடைத்தாள் vekaṭai-t-tāḷ, *n.* <வேகடை+ தாள்[1]. Foliated tinsel. See தகரத்தகடு. (W.)

வேகடையாள் vekaṭai-y-āḷ, *n.* <id.+ ஆள்[1]. Fop; வீணாடம்பரமானவன். (W.)

வேகடைவேலை vekaṭai-vēlai, *n.* <id.+ வேலை[1]. Unsubstantial work; பொய்வேலை. (W.)

வேகநாசனம் vēka-nācaṉam, *n.* <*vega-našana*. Phlegm; சிலேஷ்மம். (யாழ். அக.)

வேகநிரோதம் vēka-nirōtam, *n.* <*vega* + *ni-rodha*. Controlling or delaying the discharge of urine, faeces, etc.; மலமூத்திரங்களை அடக்குகை. (சாரங்க. 241.)

வேகப்புள் vēka-p-puḷ, *n.* <வேகம்+. Sacred kite; கருடன். *வேகப்புள்ளின் வெவ்விசை கேட்ட நாகமகளிரின்* (பெருங். உஞ்சைக். 44, 44).

வேகம் vēkam, *n.* <*vēga*. 1. Swiftness, quickness; விரைவு. *மதியிறுக்கிவர்த்த வேகமா மணிநாகம்* (சீவக. 982). 2. Speed, velocity,

impetuosity; விரைந்த கதி. அவன்குதிரை வாயுவேக மாய்ச் சென்றது. 3. Force; விசை. வேகமொடு வந்தெழ வேகவதியாறு (திருவாலவா. 7, 6). 4. Power, strength; வலிமை. மருந்தின் வேகம இன்னுந் தணியவில்லை. 5. Anger; கோபம். ஓவா வேகமோடுருத்து (கலித். 103). 6. Agitation, unrest; மனக்கலக்கம். வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடி வெல்க (திருவாச. 1, 6). 7. Severity; கடுமை ஜ்வரம் வேகமாயடிக்கிறது. 8. Expulsion of urine, faeces, etc.; மலசலம் முதலியவற்றின் விசர்ச்சனம். (சாரங்க. 244, இழ்கருறிப்பு.) 9. Semen; சுக்கிலம். (யாழ். அக.) 10. Poison; நஞ்சு. அரவு கான்ற வேகம மிக்கிட்ட தன்றே (சீவக. 1274). 11. Bad odour See நாற்றம். வேகமடிக்கின்றது. 12. cf. *vāha*. Flood; வெள்ளப்பெருக்கு. (இலக் அக.) 13. Lowness; கீழ். (அக. நி.) 14. Circulation, as of poison; பரவுகை. (அரு. நி.) 15. Body; உடம்பு (அரு. நி.) 16. Hare-leaf. See முடம்பு. (சங். அக.)

வேகர் vēkar, *n.* <*vēgin*. cf. வேயர்[1]. [T. *vēgarulu*] Messenger, courier; தூதுவர். நல் வேகந்தவைக் குறைத்தனர் வேகர் (கம்பரா. அகலி. 39).

வேகரம் vēkaram, *n.* perh. வேகம். 1. Severity; கடுமை. (சங். அக.) 2. Pungency; உறைப்பு. (யாழ். அக.)

வேகவதி vēkavati, *n.*<*Vēga-vatī*. 1. The Vaigai river in the Madura District; வைகை. வேகமொடு வந்தெழ வேகவதி யாறு (திருவாலவா. 7, 6). 2. The Kampā river near Conjeevaram; காஞ்சீபுரத்தருகில் ஓடுங் கம்பாநதி. (குருபரம். 170.) (காஞ்சிப்பு. தலவி. 23.) 3. A princess famed for her constancy; தன் காதற்நிறத்தாற் புகழ் விளங்கிய ஓர் இராசகுமாரி. வேகவதி யென்றுரைக்குங் கன்னி (திவ். இயற். பெரிய. ம. 52).

வேகவை-த்தல் vēka-vai-, *v. tr.*<வே-+. To boil; சூடாற் பக்குவப்படுத்துதல்.

வேகாரி[1] vēkāri, *n.* cf. Hind. *bēgār*. Compulsory labour; கட்டாயவேலை. *Loc.*

வேகாரி[2] vēkāri, *n.* An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. v, 95.)

வேகாவரி[1] vēkā-vari, *n.* <வே-+ஆ neg. +வரி[1]. Underburnt brick; நன்றாய்ச் சுடப்படாத செங்கல். *Loc.*

வேகாவரி[2] vēkāvari, *n.* cf. Hind. *bēkār*. Good-for-nothing person; ஒன்றுக்கும் உதவாத வ-ன்-ள். *Loc.*

வேகாவாரி vēkāvāri, *n.* See வேகாவரி[1]. *Tinn.*

வேகாளம்[1] vēkāḷam, *n.* <வேக்காளம். 1. Heat; காங்கை. 2. Sultriness; வேக்காடு. அனிலதத்தாம் வேகாளத்தைத் தணிக்கும் (பதார்த்த. 428). 3. Anger; கோபம். (W.)

வேகாளம்[2] vēkāḷam, *n.* <வேகம். Swiftness; விரைவு. (W.)

வேகி[1]-த்தல் vēki-, *11 v. intr.* <id. 1. To be swift; விரைதல். பாசதரனெதிர் நீலமயி லொரு பாகனென வேகியா (பாரத. மணிமான். 52). 2. To be angry; கோபித்தல். சமபரன் வேகித்து மதமுறு மிமையோர் சேனை வதஞ்செயவான் (ஞான வா. வீம. 16).

வேகி[2] vēki, *n.* <*vēgin*. 1. One who is agile or quick; வேகமுடையவ-ன்-ள். (இலக். அக.) 2. Angry person; கோபமுடையவ-ன்-ள். வேகி யானற்போற் செய்த வினையினை வீட்டலோரார் (சி. சி. 1, 50). 3. Deceitful person; வஞ்சகமுடையவ-ன்-ள். (நாமதீப. 171.)

வேகிதன் vēkitaṉ, *n.* <*vēgita*. One who is quick, as in action; விரைவுடையான். (சுக்கிரநீதி, 114.)

வேகிதை vēkitai, *n.* <*vēgi-tā*. Swiftness; விரைவு. (யாழ். அக.)

வேங்கடக்கோட்டம் vēṅkaṭa-k-kōṭṭam, *n.* <வேங்கடம்+கோட்டம்[1]. Mt. Tiruppati and the surrounding region, a division of *toṇṭai-maṇṭalam;* தொண்டைமண்டலத்தின் கோட்டங்களுள் திருப்பதிமலையைச் சூழ்ந்த நாட்டுப்பகுதி.

வேங்கடம் vēṅkaṭam, *n.* 1. The Tiruppati Hills which formed the northern boundary of the ancient Tamil country; தமிழ்வழங்கு நிலத்துக்கு வடவெல்லையான திருப்பதிமலை. வடவேங் கடந் தென்குமரி (தொல். பாயி.). 2. Tiruppati, a Viṣṇu shrine; திருப்பதி என்ற திருமால் க்ஷேத்திரம்.

வேங்கடாசலபதி vēṅkaṭācala-pati, *n.* <வேங்கடாசலம்+பதி[3]. Viṣṇu, as the lord of Mt. Tiruppati; திருவேங்கடத்துக் கோயில்கொண்ட திருமால்.

வேங்கடாசலம் vēṅkaṭācalam, *n.* <வேங் கடம்+அசலம். See வேங்கடம், 1.

வேங்கடாசலமூர்த்தி vēṅkaṭācala-mūrtti, *n.* <வேங்கடாசலன்+. See வேங்கடாசலபதி. (M. M. 973.)

வேங்கடாசலன் vēṅkaṭācalaṉ, *n.* <வேங் கடாசலம். See வேங்கடாசலபதி.

வேங்கடேசன் vēṅkaṭēcaṉ, *n.*<வேங்கடம் +ஈசன். See வேங்கடாசலபதி.

வேங்கடேசுவரன் vēṅkaṭēcuvaraṉ, *n.* <id.+ஈசுவரன். See வேங்கடாசலபதி. (M. N.A. 327.)

வேங்கியம் vēṅkiyam, n. <vyaṅgya. 1. Suggested sense. See வியங்கியம், 1. (சங். அக.) 2. Irony, sarcasm. See வியங்கியம், 2. (W.) 3. Shame; வெட்கம். அவனோ வேங்கியமில்லாமற் பேசினான்.

வேங்கு-தல் vēṅku-, 5 v. tr. Corr. of வாங்கு-.

வேங்கை vēṅkai, n. [T. vēgi, M. vēṅṅa.] 1. Tiger, *Felis tigris*; புலிவகை. குயவரி வேங்கை யனைய வயவர் (பு. வெ. 3, 23). 2. East Indian kino tree, l. tr., *Pterocarpus marsupium*; நீண்ட மரவகை. சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே (நாலடி, 180). 3. A hill; குறிஞ்சி. வேங்கை வெற்பின் (புறநா. 336). 4. See வேங்கைநாடு. வேங்கை வளநாடன் (சீவசோ. குழம்பு. 23). 5. cf. சங்கை. Gold; பொன். (பிங்.)

வேங்கைநாடு vēṅkai-nāṭu, n. <வேங்கை +. The Vēṅgi country, comprising the Godavari and the Kistna districts, ruled by the Cōḻas in the 10th and 11th C.; கோதாவரி கிருஷ்ணா ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்ததும் பத்துப்பதினொராம் நூற்றாண்டுகளில் சோழமன்னவரால் ஆட்சி செய்யப்பட்டுவந்ததுமான ஓர் நாடு. வேங்கைநாடு மீட்டுக்கொண்டு (Insc.).

வேங்கைமண்டலம் vēṅkai-maṇṭalam, n. <id.+மண்டலம்². See வேங்கைநாடு. வடதிசை வேங்கைமண்டலங் கடந்து (Insc.).

வேசகம்¹ vēcakam, n. <pēcaka. 1. Tip of an elephant's tail; யானைவாலின் நுனி. (பிங்.) 2. Tail; வால். (சூடா.) 3. Horse's-mane; குதிரையின் பிடரிமயிர். (நாமதீப. 211.)

வேசகம்² vēcakam, n. <vēśaka. Dwelling place, house; வீடு. (யாழ். அக.)

வேசடை vēcaṭai, n. [T. vēsaṭa.] Sorrow; துக்கம். (யாழ். அக.)

வேசதாரி vēca-tāri, n. <வேசம்¹ +. See வேடதாரி.

வேசம்¹ vēcam, n. <vēṣa. See வேடம்.

வேசம்² vēcam, n. <vēśa. 1. Entrance; பிரவேசம். (இலக். அக.) 2. House; வீடு. (யாழ். அக.) 3. Street of harlots; வேசையர் தெரு. (யாழ். அக.)

வேசம்³ vecam, n. cf. ā-vēśa. Vehemence; உக்கிரம். (யாழ். அக.)

வேசம்⁴ vēcam, n. See வேடகம். (W.)

வேசம்⁵ vēcam, n. See வேசை². (யாழ். அக.)

வேசரம்¹ vēcaram, n. [T. vēsaramu, K. vēsara.] See வேசறவு.

வேசரம்² vēcaram, n. 1. The Telugu language; தெலுங்குபாஷை. (W.) 2. A style of architecture; சிற்பவகை. நாகர திராவிட வேசர [illegible] (காசிப. சிவ. 52).

வேசரம்³ vēcaram, n. cf. வேசரா. Camel; ஒட்டகம். (யாழ். அக.)

வேசரி vēcari, n. <vēsara. 1. Mule; கோவேறுகழுதை. [illegible] (திருவிளை. 22, 21). 2. Ass; கழுதை. (பிங்.)

வேசறவு vēcaṟavu, n. <வேசறு-. 1. Weariness, fatigue; மனச்சோர்வு. 2. Sorrow; துக்கம். வேசறவொழிந்து (கந்தபு. [illegible] 211).

வேசறிக்கை vēcaṟikkai, n. <id. See வேசறவு. [illegible] (தாயு. [illegible] 4).

வேசறு-தல் vēcaṟu-, 5 v. intr. cf. [illegible]. [T. vēsaṟu, K. bēsaṟu.] 1. To be weary, fatigued; மனஞ்சோர்தல். 2. To be vexed, distressed; வருந்துதல். என்பிழைக்கே குழைந்து வேசறுவேனை (திருவாச. 6, 50).

வேசனம் vēcaṉam, n. <vēśana. 1. Town in an agricultural tract; மருதநிலத்தூர். (W.) 2. House; வீடு. (யாழ். அக.) 3. Gate; வாயில். (யாழ். அக.)

வேசனைநாற்றம் vēcaṉai-nāṟṟam, n. perh. வேசனம் +. Odour due to the action of the sun's heat, as from a pond, etc.; சூரியவெப்பத்தால் குளம் முதலியவற்றின் நீரினின்று எழும் நாற்றம். [illegible] (பெரும்பாண். [illegible] 20, 13).

வேசா vēcā, n. <vēśyā. See வேசி. [illegible] (கந்தபு. [illegible] 41).

வேசாடல் vēcāṭal, n. perh. வேசறவு + அடு-. [K. pēcāṭa.] Mental agitation; மனக்கலக்கம். (யாழ். அக.)

வேசாடை vēcāṭai, n. See வேசடை. (யாழ். அக.)

வேசாறல் vēcāṟal, n. <வேசாறு-. [T. vēsāru, K. bējaru, M. bējāra.] 1. Weariness; சோர்வு. 2. Sorrow; துக்கம். நினைக்கினும் வேசாறலாறுமடி (அருட்பா, vi, அனுபவ. 44). 3. Becoming consoled or pacified; ஆறுகை. (யாழ். அக.) 4. Rest; களைப்பாறுகை. (யாழ். அக.)

வேசாறு[1]-தல் vēcāṟu-, 5 v. intr. <Hind. bēcāra. 1. See வேசறு-, 1. (W.) 2. See வேசறு-, 2. (யாழ். அக.) 3. To be consoled or pacified; ஆறுதல். (யாழ். அக.) 4. To rest; களைப்பாறுதல். (யாழ். அக.)

வேசாறு[2] vēcāṟu, n. <வேசாறு-. See வேசாறல். உடம்பு மிகவும் வேசாறுயிருக்கிறது.

வேசி vēci, n. <vēśyā. 1. Courtesan; whore; பரத்தை. (பிங்.) 2. Adult; விபசாரி. (யாழ். அக.)

வேசிக்கள்ளன் vēci-k-kaḷḷaṉ, n. <வேசி +. Whoremonger; வேசியுறவுள்ளவன். (W.)

வேசித்தனம் vēci-t-taṉam, n. <id.+ தனம்[1]. 1. Harlotry; பரத்தைமை. (W.) 2. Adultery; விபசாரம். 3. Coquetry; பிலுக்கு.

வேசியம் vēciyam, n. <vēśyā. 1. See வேசம்[2], 3. (சங். அக.) 2. House of a prostitute; வேசியின் வீடு.

வேசியாசாரியன் vēciyācāriyaṉ, n. <vēśyācārya. Dancing-master; நட்டுவன். (யாழ். அக.)

வேசியாடு-தல் vēci-y-āṭu-, v. intr. <வேசி+. To become an adulteress; to walk the street, as a prostitute; கற்பொழுக்கந் தவறி நடத்தல். (யாழ். அக.)

வேசியை vēciyai, n. See வேசி. (யாழ். அக.)

வேசை[1] vēcai, n. <Pkt. vēsā <vēśyā. See வேசி. வேசையர் நட்பும் (நாலடி, 371).

வேசை[2] vēcai, n. <vēcā. Wage, remuneration; சம்பளம். (யாழ். அக.)

வேட்கை vēṭkai, n. <வேள்-. [T. vēṭka.] 1. Desire, want, appetite; பற்றுள்ளம். வேட்கை யெல்லாம் விடுத்தென்னை . . . திருவடிக்கட் கூட் டினை (திவ். திருவாய். 4, 9, 9). 2. Amorousness, one of ten avattai, q.v.; அவத்தை பத்தனுள் ஒன்றான காமவிருப்பம். (நம்பியகப். 36, உரை.)

வேட்கைத்துணைவி vēṭkai-t-tuṇaivi, n. <வேட்கை+. Wife; மனைவி. (W.)

வேட்கைநீர் vēṭkai-nīr, n. <id.+நீர்[1]. Water to quench one's thirst; தாகந்தணிச்சு நீர். (W.)

வேட்கைநோய் vēṭkai-nōy, n. <id.+. 1. See வேட்கை. வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந் துகும் (திவ். திருவாய். 9, 6, 7). 2. Morbid appetite or longings of women during pregnancy; வயா. (புறநா. 20, 14, உரை.)

வேட்கைப்பெருக்கம் vēṭkai-p-perukkam, n. <id.+. Great desire; பேராசை. (பிங்.)

வேட்கைமுந்துறுத்தல் vēṭkai-muntuṟuttal, n. <id.+. (Puṟap.) Theme of a woman giving expression to her love in the presence of her lover; தலைவி தன் விருப்பத்தைத் தலைவன்முன் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 12, 1)

வேட்கைமை vēṭkaimai, n. <id. See வேட்கை. வேட்கைமை யென்னு நாவில் (சீவக. 2729).

வேட்கோ vēṭ-kō, n. perh. வேள்+கோ[3]. Potter; குயவன். வேட்கோச் சிறுஅர தேர்க்கால் வைத்த பசுமட் குரூஉத்திரள் (புறநா. 32).

வேட்கோபன் vēṭkōpaṉ, n. <வேட்கோ. See வேட்கோ. (யாழ். அக.)

வேட்கோவன் vēṭkōvaṉ, n. <id. See வேட்கோ. (திவா.) வேட்கோவர் குலத்து வந்தார (பெரியபு. திருநீலகண்டநா. 1).

வேட்சாடை vēṭcāṭai, n. perh. வேஷ்டி+ஆடை[1]. A mode of wearing clothes by males. See வேஷ்டாடை. Loc.

வேட்சி vēṭci, n. <வேள்-. See வேட்கை. வெளிப்பட் டிறைஞ்சினும் வேட்சியு மாமே (திருமந். 437).

வேட்சை[1] vēṭcai, n. <apekṣā. cf. வேட்கை. Desire; விருப்பம். (யாழ். அக.)

வேட்சை[2] vēṭcai, n. perh. vēṣṭa. Saree; புடைவை. (யாழ். அக.)

வேட்டக்குடி vēṭṭa-k-kuṭi, n. <வேடு[1]+ குடி[4]. Hunter's quarter; வேட்டுவர் வீடு. வேட் டக்குடிதொறும் (புறநா. 333).

வேட்டகம்[1] vēṭṭakam, n. <வேள்-+அகம்[1]. House of one's wife's people; மனைவியின் பிறந்த வீடு. புக்கு வேட்டகத்தினி லுணணும புன்மையோா (நைடத. நகரீங். 17).

வேட்டகம்[2] veṭṭakam, n. <vēṣṭa-ka. Turban; தலைப்பாகை. (யாழ். அக.)

வேட்டஞ்செய்-தல் vēṭṭañ-cey-, v. tr. <வேட்டம்[1]+. See வேட்டையாடு-. வேட்டஞ் செய் காணடாம். (அரிச. பு.)

வேட்டணம் vēṭṭaṇam, n. <vēṣṭana. (யாழ். அக.) 1. Surrounding; சூழ்கை. 2. Ear; காது. 3. Wall; சுவர்.

வேட்டம்[1] vēṭṭam, n. cf. வேட்டை[1]. [T. K. vēṭa, M. vēṭṭa.] 1. Hunting, chase; வேட்டை. வயமாய் பிற்படவேட்டம் போகிய குறவன் (அகநா. 182). 2. Murder; கொலை. (பிங்.)

வேட்டம்² vēṭṭam, n. perh. வேள்-. [K. vēṭa.] 1. Desire; விருப்பம். உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோர்க்கு (புறநா. 214). 2. The thing desired; விரும்பிய பொருள். வேட்டம் போகிய . . . தும்பி (கலித். 46).

வேட்டம்³ vēṭṭam, n. < vēṣṭa. (யாழ். அக.) 1. Gum; பிசின். 2. Essence, சாரம்.

வேட்டமாடு-தல் vēṭṭam-āṭu-, v. tr. < வேட்டம்¹ +. See வேட்டையாடு-. செறுநர்கடல் வேட்டமாடி (சீவக. 2770).

வேட்டல் vēṭṭal, n. < வேள்-. 1. Sacrificing, one of antaṇar-aṟu-tolil, q.v.; யாகம் பண்ணுகை. ஓதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்தல் (பதிற்றுப். 24, 6). 2. Marriage; விவாகம். (பிங்.) 3. Desiring; விரும்புகை. (பிங்.) 4. Begging; ஏற்கை. (அரு. நி.)

வேட்டனம் vēṭṭaṉam, n. < vēṣṭana. (Nāṭya.) A gesture or movement in dancing; கூத்தின் அங்கக்கிரியைகளுள் ஒன்று. (சிலப். பக். 81, கீழ்க்குறிப்பு.)

வேட்டாம் vēṭṭām, n. Corr. of வேட்டகம்¹.

வேட்டாரன் vēṭṭāraṉ, n. See வேட்டைக்காரன், 2. Nāñ.

வேட்டாவளியன் vēṭṭā-vaḷiyaṉ, n. See வேட்டுவன், 4. Loc.

வேட்டாள் vēṭṭāḷ, n. Fem. of வேட்டான். 1. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.) 2. Married woman; மணமானவள். (W.)

வேட்டான் vēṭṭāṉ, n. < வேள்-. 1. One who desires; விரும்புவோன். வேட்டார்க் கினிதாயி னல்லது நீர்க்கினிதென் றுண்பவோ நீருண் பவர் (கலித். 62). 2. Husband; கணவன். (யாழ். அக.) 3. Married man; மணமானவன். (W.) 4. Friend; நண்பன். (யாழ். அக.)

வேட்டி vēṭṭi, n. < vēṣṭa. Man's clothes; ஆடவர் தரிக்கும் ஆடை. வேட்டியுந் தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் (ஒழிவி. சரியைக்கழற்றி. 4).

வேட்டித்துணி vēṭṭi-t-tuṇi, n. < வேட்டி +. See வேட்டி. வேட்டித்துணிக்கு விதியில்லாதவன்.

வேட்டிதம் vēṭṭitam, n. < vēṣṭita. 1. Surrounding; சூழ்கை. (இலக். அக.) 2. That which is surrounded; சூழப்பெற்றது. 3. Obstacle; தடை. (இலக். அக.) 4. Folding; மடிப்பு. (யாழ். அக.) 5. (Nāṭya.) A kind of dance; ஒருவகைக் கூத்து. (யாழ். அக.)

வேட்டு¹ vēṭṭu, n. < வேடு¹. The occupation of hunting; வேட்டையாடுந் தொழில். வேட் டென்னுந் தொழிலுடையானை வேட்டுவன் என்றலின் (தொல். பொ. 21, உரை).

வேட்டு² vēṭṭu, n. [T. vēṭu.] Report of a gun; வெடி. தாயாட்டை யொலியில் வேட்டில் (அறப். சத. 63).

வேட்டுப்பறி-தல் vēṭṭu-p-paṟi-, v. intr. < வேட்டு² +. 1. To burst, explode, as a cartridge; வெடி வெடித்தல். 2. To break wind; அபானவாயு விடுதல்.

வேட்டுவன் vēṭṭuvaṉ, n. < வேடு¹. 1. See வேடன்¹. வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று (குறள், 274). (சூடா.) 2. One who goes hunting; வேட்டைக்குச் செல்வோன். மான்சு வேட்டுவன் மானையும் பெறுகுவ (புறநா. 214). 3. Man of the kuṟiñci tract; குறிஞ்சிநிலத்திற் குரிய ஆடவன். அவர் வேட்டுவர் (தொல். பொ. 21). 4. Hornet; குளவி. (பிங்.) வேட்டுவ னமைப்புறப் பிறிவு (சி. போ. 1, 2, 2). 5. The 10th nakṣatra. See மகம்². (பிங்.)

வேட்டுவாளி vēṭṭuvāḷi, n. cf. வேட்டுவன். See வேட்டுவன், 1. (சங்கரா. 9, உரை.)

வேட்டுவாளியன் vēṭṭuvāḷiyaṉ, n. < வேட்டுவாளி. See வேட்டுவாளி. (சங். அக.)

வேட்டுவிடு-தல் vēṭṭu-viṭu-, v. < வேட்டு² +. tr. To steal, rob; திருடுதல். Loc. — intr. 1. See வேட்டுப்பறி-. 2. To fib; பொய்சொல்லுதல். Madr.

வேட்டுவித்தி vēṭṭuvitti, n. Fem. of வேட்டுவன். Woman of the kuṟiñci tract; குறிஞ்சிநிலப் பெண். (தொல். பொ. 20, உரை.)

வேட்டுவேளான் vēṭṭuvēḷāṉ, n. See வேட்டுவன், 4. கிட்டுறும் வேட்டுவேளானு மொருபிரிவே (ஆசாரய. 11).

வேட்டை¹ vēṭṭai, n. < வேடு¹. [T. vēṭa, K. bēṭa, M. vēṭṭa.] 1. See வேட்டம்¹, 1. வேட்டை வேட்கைமிக (கம்பரா. நகரீங். 74). 2. Hunt, game killed in hunting; வேட்டையிற் கிடைக்கும் பொருள். பிடித்தது சமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின்று (திருவாலவா. 44, 38). 3. Murder; கொலை. ஆவினை யின்று யாருயிர் வேட்டை (திருநாற். 56).

வேட்டை² vēṭṭai, n. cf. எட்டை¹. (W.) 1. Weariness; இளைப்பு. 2. Affliction; துன்பம்.

வேட்டைக்கடா vēṭṭai-k-kaṭā, n. < வேட்டை¹ + கடா². Ram trained for hunting; வேட்டைக்குப் பழக்கிய கடா. (யாழ். அக.)

வேட்டைக்காரன் vēṭṭai-k-kāraṉ, n. < id. + காரன்¹. 1. See வேட்டுவன், 1. 2. Person belonging to the hunting caste; வேட்டையாடும் ஒரு சாதியான். Loc.

வேட்டைகட்டு-தல் vēṭṭai-kaṭṭu-, v. intr. <id.+. To go hunting; வேட்டைமேற் செல்லுதல். பொருகுடல வேட்டைகட்டி (கொண்டலவிடு. 71).

வேட்டைநாய் vēṭṭai-nāy, n. <id.+. 1. A special breed of hunting dogs; வேட்டையாடப் பழகிய நாய்வகை. வேட்டைநாயபோற் கடிக்க வருகு சிலநேரம் (தனிப்பா. i, 264, 1). 2. Biting dog; கடிக்கும் நாய். (யாழ். அக.)

வேட்டைப்பல் vēṭṭai-p-pal, n. <id.+ பல்^{2}. Tusk, fang; வக்கிரதந்தம். (W.)

வேட்டைபிடி-த்தல் vēṭṭai-piṭi-, v. tr. <id.+. See வேட்டையாடு-. குலைக்கிற நாய் வேட்டைபிடிக்குமா?

வேட்டையவியல் vēṭṭai-y-aviyal, n. prob. id.+. A kind of curry preparation; அவியற்கறிவகை. (யாழ். அக.)

வேட்டையாடு-தல் vēṭṭai-y-āṭu-, v. tr. <id.+. To chase, hunt; கொல்லுதற்கேனும் பிடித்தற்கேனும் காட்டிலுள்ள விலங்கு முதலியவற்றைத் துரத்திச் செல்லுதல். கானகத் தெய்தி நீ வேட்டையாடி விலங்கின மாய்த்தது (அரிச. பு. வேட். 3).

வேட்டைவாளி vēṭṭaivāḷi, n. cf. வேட்டுவாளி. A kind of hornet; குளவிவகை. (கோயிற்பு. பதஞ். 80, உரை.)

வேட்டோன் vēṭṭōṉ, n. <வேள்-. 1. Married man; விவாகமானவன். (சங். அக.) 2. Husband; கணவன். (நாமதீப. 193.) 3. Friend; நண்பன். (யாழ். அக.) 4. One who desires; விரும்புவோன். (பிங்.)

வேட்பித்தல் vēṭpittal, n. <வேட்பி-. Conducting sacrifices as priests, one of *antaṇar-aṟu-toḻil*, q.v.; அந்தணரறுதொழிலுள் ஒன்றான வேள்விசெய்விக்கை. (பிங்.)

வேட்பு vēṭpu, n. <வேள்-. Desire; விருப்பம். (யாழ். அக.)

வேடகம் vēṭakam, n. prob. *vēdhaka*. An ear-ornament; காதணிவகை. (அக. நி.)

வேடங்கட்டு-தல் vēṭaṅ-kaṭṭu-, v. intr. <வேடம்^{1}+. To put on a disguise; மாறுவேஷம் கொள்ளுதல்.

வேடங்காட்டு-தல் vēṭaṅ-kāṭṭu-, v. intr. <id.+. To dissemble; to appear in false light; போலியாக நடித்தல். (W.)

வேடச்சி vēṭacci, n. Fem. of வேடன்^{1}. Woman of the hunter tribe; வேட்டுவச்சாதிப் பெண். *Loc.*

வேடச்சேரி vēṭa-c-cēri, n. <வேடன்^{1}+. Hamlet of hunters; வேடநூர்.

வேடணம் vēṭaṇam, n. <*vēṣṭana*. Surrounding; வளைக்கை. (சங். அக.)

வேடதாரி vēṭa-tāri, n. <*vēṣa-dhārin*. 1. Person in disguise; மாறுவேடம் பூண்பவ-ன்-ள். 2. Hypocrite; வஞ்சகமுடையவ-ன்-ள். (இலக். அக.)

வேடம்^{1} vēṭam, n. <*vēṣa*. 1. Disguise; உடை முதலியவற்றாற் கொள்ளும் வேற்றுவடிவம். கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள் . . . கொங்கை நற்றடம் படிந்தும் (திருவாச. 2, 15). 2. Clothes, dress; உடை.

வேடம்^{2} vēṭam, n. <வேள்-. cf. வேட்டம்^{2}. [K. *vēla*.] Desire; விருப்பம். வேண்டற் கரிய விடயங்களின் வேட மாற்றி (பாரத. சம்பவ. 53).

வேடன்^{1} vēṭaṉ, n. <வேடு^{1}. cf. *vyādha*. [T. *vēta*, K. *bēḍa*, M. *vēḍan*, Tu. *vēdda*.] 1. Hunter, fowler; வேட்டுவன். வெந்தொழில் வேடராத்து (சீவக. 421). 2. Man of the *pālai* tract; பாலைநிலத்திற்குரியவன். (திவா.)

வேடன்^{2} vēṭaṉ, n. <வேடம்^{1}. See வேடதாரி, 1. (கந்தபு.).

வேடிக்கை vēṭikkai, n. [T. *vēḍuka*.] 1. Amusement, diversion; fun; விநோதம். மௌனக் கூடிக் கலந்திருந்து கொள்வதோ வேடிக்கை (பணவிடு. 314). 2. Show; விநோதக்காட்சி. வேடிக்கை பார்க்கப்போனான். 3. Decoration; அலங்கரிப்பு. (இலக். அக.)

வேடிக்கைக்காரன் vēṭikkai-k-kāraṉ, n. <வேடிக்கை+காரன்^{1}. Droll person; விநோதச் செய்கை யுடையவன்.

வேடிக்கைகாட்டு-தல் vēṭikkai-kāṭṭu-, v. intr. <id.+. To divert, amuse; விநோதச் செயல் செய்தல்.

வேடிக்கைசெய்-தல் vēṭikkai-cey-, v. intr. <id.+. See வேடிக்கைகாட்டு-.

வேடிக்கைப்பேச்சு vēṭikkai-p-pēccu, n. <id.+. Diverting talk, gossip; விநோதமான வார்த்தை.

வேடிச்சி vēṭicci, n. See வேடச்சி. வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை (கந்தரல. 53).

வேடிதம் vēṭitam, n. prob. வேடு^{2}. Unpleasant smell, as in boiling medicinal plants; மூலிகைகளைக் காய்ச்சுதல் முதலியவற்றா லுண்டாம் நாற்றம். (W.)

வேடு^{1} vēṭu, n. prob. வேள்-. [K. *bēḍa*.] 1. Hunting; வேடர்தொழில். வேட்டொடு வேய்பயி

வழுவத்துப பிரிந்த நின்னும் (அகநா. 318). 2. The caste of hunters; வேடசாதி. வேடுமுடை வேடு கடம (திவ். இயற். நான்மு. 47). 3. Hunter, வேடன். (இலக்.அக.) 4. A kind of masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.)

வேடு² vēṭu, *n.* cf. *vēst.* [T. *vēṣṭu*, K. *vēḷi*, M. *vēdu.*] 1. Cover for the mouth of a vessel; பாத்திரத்தின் வாயை மூடிக்கட்டும் ஆடை. (W.) 2. Covering; மூடுகை. (யாழ். அக.) 3. Cloth for filtering or straining; வடிகட்டுசீலை. (W.) 4. Small packet; பொட்டணம். (யாழ். அக.)

வேடுகட்டு-தல் vēṭu-kaṭṭu-, *v. intr.* <வேடு² +. 1. To tie a cloth over the mouth of a pot; பானையின் வாயைச் சீலையால் கட்டுதல். (W.) 2. To tie into a bundle; பொட்டணங் கட்டுதல். (யாழ். அக.)

வேடுபறி vēṭu-paṟi, *n.* <வேடு¹ +. 1. Highway robbery; வழிப்பறி. சுந்தரர் வேடுபறி. 2. A festival celebrating Tirumaṅkai-maṉṉaṉ's attempt to rob Viṣṇu on the highway; திருமங்கைமன்னன் திருமாலை வழிப்பறிக்க முயன்றதைக் கொண்டாடுந் திருவிழா. (பெருந்தொ. 1863, தலைப்பு.)

வேடுவழி vēṭuvaḻi, *n.* Pulpy-podded black babul. See பீவேல். (L.)

வேடுவன் vēṭuvaṉ, *n.* <வேடு¹. 1. Hunter; வேடன். வீரத்தாலொரு வேடுவனுகி (தேவா. 485, 4). 2. See வேட்டுவன், 4. (யாழ். அக.)

வேடை¹ vēṭai, *n.* <வேள்-. cf. வேட்டை. [K. *vēḍa.*] 1. Desire, longing; வேட்கை. வள்ளிக்கு வேடைகொண்ட பெருமானே (திருப்பு. 288). 2. Lovesickness; காமநோய். கொண்டதோர் வேடை தீரும (கந்தபு. தசிரமுந. 71). 3. Thirst; தாகம். சால வருந்தினை வேடையோடு (கம்பரா. நிருவை. 24).

வேடை² vēṭai, *n.* <*vēḍā.* Boat, vessel, மரக்கலம். (யாழ். அக.)

வேடை³ vēṭai, *n.* prob. வே-. 1. Heat, intense dryness; வெப்பம். வேடையடுத்த வெதுப்பினும் (திருவாரு. 522). 2. Season of drought; மழையில்லாக் காலம். கொடிய வேடைப்படலாற் சோர்ந்து (இரகு. திருவவ. 29). 3. See வேடைச் சாலம், 1.

வேடை⁴ vēṭai, *n.* perh. *vēśa.* cf. வாடை². Street where merchants live; செட்டிகள் வசிக்குந் தெரு. (யாழ். அக.)

வேடைக்காலம் vēṭai-k-kālam, *n.* <வேடை³ +. 1. Hot season, summer; கோடைக்காலம். (W.) 2. See வேடை³, 2.

வேண்¹ vēṇ, *n.* <வேள். A region where ***koṭu-n-tamiḻ*** was spoken. See வேணுடு. குடக்கற்கா வேண்பூழி (நன். 272, மயிலை.).

வேண்² vēṇ, *n.* <வேள்-. [M. *vēṇ.*] Desire; விருப்பம். (யாழ். அக.)

வேண்டப்பாடு vēṇṭappāṭu, *n.* See வேண்டற்பாடு. (தக்கயாகப். அரும.)

வேண்டல் vēṇṭal, *n.* <வேண்டு-. 1. Desiring; விரும்புகை. (பிங்.) 2. Petition; விண்ணப்பம். *Loc.*

வேண்டலன் vēṇṭalaṉ, *n.* <id. + அல neg. +. Enemy; பகைவன். (சூடா.)

வேண்டற்பாடு vēṇṭaṟ-pāṭu, *n.* <வேண்டல் +. 1. Desire; விருப்பம். (தக்கயாகப். 506, உரை.) 2. Need; தேவை. 3. Greatness, as compelling obeisance; பெருமை. அவன் தொழும் படியான வேண்டற்பாட்டையுடைய தான் தொழா நின்றான (ஈடு, 2, 4, 4). 4. Pride; கருவம். யுத்தகாலைநாதர் கருடபகவானை வேண்டற்பாடு கெடுத்தது (தக்கயாகப். 554, உரை).

வேண்டாத்தலைவன் vēṇṭā-t-talaivaṉ, *n.* <வேண்டு- + ஆ neg. + தலை. (யாழ். அக.) 1. Dare-devil; அஞ்சாதவன். 2. Rough-mannered person; முருடன்.

வேண்டாத்தனம் vēṇṭā-t-taṉam, *n.* < id. + id. + தனம்¹. *Loc.* 1. Wrong, wickedness; தவறு. 2. See வேண்டாப்பொறுப்பு.

வேண்டாதகாரியம் vēṇṭāta-kāriyam, *n.* <id. + id. +. Unnecessary act or business; அநாவசியமான செயல்.

வேண்டாதவன் vēṇṭātavaṉ, *n.* <id. + id. +. 1. Undesirable man; விரும்பப்படாதவன். 2. Enemy; பகைவன்.

வேண்டாதார் vēṇṭātār, *n.* <id. + id. +. 1. Those who have no desires; விருப்பமற்றவர். வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி (குறள், 103). 2. See வேண்டார், 2. வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க (கலித். 100).

வேண்டாப்பாடு vēṇṭā-p-pāṭu, *n.* <id. + id. +. See வேண்டாப்பொறுப்பு. *Loc.*

வேண்டாப்பொறுப்பு vēṇṭā-p-poṟuppu, *n.* <id. + id. +. Indifference; irresponsibility; பொறுப்பின்மை. *Loc.*

வேண்டாம் vēṇṭām, *v. opt.* <id. + id. 1. Verb meaning 'will not be required' or 'will not be necessary, indispensable'; இன்றியமையாது வேண்டத்தக்கதன்று என்பது குறிக்கும் வியங்கோள்வினை. இதம பொருளாற இருக்கவேண்டாம். 2. Verb in the future tense used in all genders, numbers and persons meaning (a) 'will not be required'; இன்றியமையாததன்று என்ற பொருளில் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால

வினைமுற்று: (b) 'will stand in no relation to'; உறவின்மை முதலியவற்றைக் குறித்து ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று. 3. Auxiliary verb meaning must not'; அவசிய மின்மை என்பதைக் குறிக்கும் வினை.

வேண்டாமை vēṇṭāmai, n. <id.+id.+. 1. Aversion, dislike; வெறுப்பு. வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான (குறள், 4). 2. Absence of desire; contentment; அவாவின்மை. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் மீண்டில்லை (குறள், 363).

வேண்டார் vēṇṭār, n. <id.+id.+. 1. See வேண்டாதார், 1. 2. Enemies; பகைவர். வேண்டார் பெரியா விறல்வேலோன் முனிந்ளையன் (பு. வெ. 10, பொது. 6).

வேண்டாவெறுப்பு vēṇṭā-veṟuppu, n. <id.+id.+. Indifference, unconcern; உபேட்சை. அவன் அந்தக் காரியத்தை வேண்டாவெறுப்பாய்ச் செய்கிறான்.

வேண்டி vēṇṭi, prep. <id. For the sake of; பொருட்டு. அதை எனக்கு வேண்டிச் செய்.

வேண்டிக்கேள்-தல் [வேண்டிக்கேட்டல்] vēṇṭi-k-kēḷ-, v. tr. <id.+. To beseech; மன்றாடிக்கேட்டல். (யாழ். அக.)

வேண்டிக்கொள்(ளு)-தல் vēṇṭi-k-koḷ-, v. tr. <id.+. To solicit, pray for, request; பிரார்த்தித்தல்.

வேண்டிய vēṇṭiya, adj. <id. 1. Indispensable; இன்றியமையாத. 2. Required; தேவையான. 3. Sufficient; போதுமான. 4. Many; மிகுதியான. வேண்டிய நாள் என்னோடும் பழகிய நீ (தாயு. மண்டலத். 10).

வேண்டியது vēṇṭiyatu, n. <id. 1. That which is indispensable; இன்றியமையாதது. பயிருக்கு வேண்டியது மழை. 2. That which is required; தேவையானது. பானை செய்யக் குயவனுக்கு மண்ணோடு சக்கரமும் தண்டமும் வேண்டியது. 3. That which is sufficient; போதுமானது. 4. That which is abundant; மிகுதியானது. 5. See வேணது, 2.

வேண்டியமட்டும் vēṇṭiya-maṭṭum, adv. <வேண்டிய+. 1. As much as is indispensable; அவசியமான அளவில். 2. As much as is required; தேவையான அளவில். 3. Sufficiently; போதுமான அளவில். 4. Abundantly; மிகுதியாக.

வேண்டியவன் vēṇṭiyavaṉ, n. <id +. 1. Friend, favourite; பிரியத்துக்குரியவன். 2. Well-wisher, interested person; ஒருவனது நன்மையை நாடுபவன். அரசனுக்கு மந்திரி வேண்டியவன்.

வேண்டியிரு-த்தல் vēṇṭi-y-iru-, v. intr. <id.+இரு-. To be necessary or indispensable; இன்றியமையாததாயிருத்தல். இந்தக்காலத்திற்குப் படாடோபம் வேண்டியிருக்கிறது.

வேண்டு-தல் vēṇṭu-, 5 v. cf. வேள்-. [K. bēḍu.] tr. 1. To want, desire; விரும்புதல். பகலோடு செல்லாது நின்றியல் வேண்டுவன் (கலித். 145). 2. To beg, entreat, request; பிரார்த்தித்தல். வேண்டித்தேவ ரிரக்கவந்து பிறந்ததும் (திவ். திருவாய். 6, 4, 5). (பிங்.) 3. To listen to with eagerness; விரும்பிக் கேட்டல். அன்னைவாழி வேண்டன்னை (ஐங்குறு. 101). 4. To buy, purchase; விலைக்கு வாங்குதல். (நாமதீப. 704.)—intr. To be indispensable; to be necessary; இன்றியமையாததாதல். வேண்டுமே காக்கை கடிவதோர் கோல் (நாலடி, 41).

வேண்டுகோள் vēṇṭu-kōḷ, n. <வேண்டு-+கொள்-. Supplication, request, entreaty; பிரார்த்தனை. வென்றுபத்திரஞ் செய்துநின் வேண்டுகோ ளென்றுரா (திருவிளை. விறகு. 51).

வேண்டுநர் vēṇṭunar, n. <id. Those who wish for or desire a thing; விரும்புவோர். வேண்டுநா வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட (திருமுரு. 248).

வேண்டும் vēṇṭum, v. opt. <id. 1. Verb meaning 'will be required' or 'will be necessary, indispensable'; இன்றியமையாது வேண்டத்தக்கது என்பது குறிக்கும் வியங்கோள்வினை. வேந்தனீயாகி வையமிசைபடக் காத்தல் வேண்டும் (சீவக. 201). 2. Verb in the future tense used in all genders, numbers and persons, meaning (a) 'will be required'; இன்றியமையாதது என்ற பொருளில் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று. எனக்குப் புஸ்தகம் வேண்டும்: (b) 'will stand in relation to'; உறவு முதலியவற்றைக் குறித்து ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று. அவன் உனக்கு என்ன வேண்டும்? 3. Auxiliary verb meaning 'must'; அவசியம் என்பதைக் குறிக்கும் வினை.

வேண்டுமென்று vēṇṭum-eṉṟu, adv. <வேண்டும்+என்-. 1. Intentionally; முழுமனதோடு. அதை வேண்டுமென்று செய்தேன். 2. Wilfully; பிடிவாதமாய். பலா தடுக்கவும் வேண்டுமென்று அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறான்.

வேண்மாள் vēṇmāḷ, n. Fem. of வேண்மான். Woman of Vēḷir-tribe; வேளிர்குலப் பெண். வேண்மாள் அந்துவஞ் செள்ளை (பதிற்றுப். 9-ஆம் பதி.).

வேண்மான் vēṇ-māṉ, n. <வேள்+மான்². Male member of Vēḷir-tribe; வேளிர் குலத்து மகன். நன்னன் வேண்மான் (அகநா. 97).

வேண vēṇa, *adj.* <வேண்டு-. See வேண்டிய.

வேணகை vēṇakai, *n.* Surrounding wall, outer fortification; சுற்றுமதில். (பிங்.)

வேணது vēṇatu, *n.* <வேண்டியது. 1. See வேண்டியது, 1, 2, 3, 4. 2. Whatever strikes the mind; மனத்துத்தோன்றியது. *காணுமல் வேண தெல்லாங் கத்தலாம* (தனிப்பா. 1, 92, 6).

வேணவா vēṇ-avā, *n.* <வேட்கை + அவா. Ever-increasing desire; intense desire; வேட்கைப் பெருக்கம். (தொல். எழுத். 288, உரை.) (பிங்.)

வேணன் vēṇaṉ, *n.* <*vēṇa*. Person born of a barber girl and a Vaitēkaṉ; வைதேகனுக்கு அம்பட்டப் பெண்ணினிடம் பிறந்தவன். (சங். அக.)

வேணாட்டடிகள் vēṇāṭṭaṭikaḷ, *n.* <வேணாடு + அடிகள். 1. Ruler of Vēṇāṭu; வேணாட்டு அரசன். (T. A. S. ii, 184.) 2. A Śaiva saint, one of the authors of Tiru-v-icai-p-pā; திருவிசைப்பா வியற்றிய ஆசிரியருள் ஒருவரான பெரியார். (திருவிசைப. பாயி. 3.)

வேணாடர் vēṇāṭar, *n.* <id. See வேணாட்டடிகள். (திருவிசைப. பாயி. 2.)

வேணாடு vēṇāṭu, *n.* <வேள் + நாடு. The region comprising the major portion of modern Travancore, where a dialect of Tamil was spoken, one of 12 *koṭun-tamiḻ-nāṭu*, q.v.; கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் திருவிதாங்கூர்ச் சீமையின் பெரும்பகுதி அடங்கிய பிரதேசம். (நன். 273.) (T. A. S. i, 296.)

வேணாவியோர் vēṇāviyōr, *n.* A band of Ṛṣis who accompany the sun obstructing the heat of the sun from affecting the earth fully and thus prevent suffering; சூரியவெப்பத்தால் உலகந் துன்புறாமல் அதனைத் தம்மேல் தாங்கி அச் சூரியனுடன் செல்லும் ஒருசார் முனிவர்கணம். (புறநா. 43, உரை.)

வேணி[1] vēṇi, *n.* <*vēṇī*. 1. Matted hair; சடை. 2. Plaited lock of hair; பின்னிய மயிர். (பிங்.) 3. Root; மரவேர். (யாழ். அக.) 4. Sweet flag; வசம்பு. (தைலவ. தைல. 19.) 5. River; நதி. (பிங்.) 5. Flood; நீர்ப்பெருக்கு. (இலக். அக.)

வேணி[2] vēṇi, *n.* cf. *śrēṇī*. (பிங்.) 1. Street; தெரு. 2. Village; சேரி.

வேணி[3] vēṇi, *n.* cf. வியன்[1]. 1. Atmospheric space; ஆகாசம். (பிங்.) 2. Open space; வெளி. (இலக். அக.)

வேணிகை vēṇikai, *n.* <*vēṇikā*. Braided hair; பின்னிய மயிர். (யாழ். அக.)

வேணியளம் vēṇiyaḷam, *n.* A kind of *mattaḷam*; மத்தளவகை. (பரத. ஒழிபி. 13.)

வேணினர் vēṇiṉar, *n.* <வேண்டு-. Those who love or desire; விரும்புபவர். *மேவலை வெருபத முமவேணின ரேணினரோ* (சிவதரு. சுவர்க்க. மீட்ட. 48).

வேணீர் vēṇīr, *n.* <வேள்- + நீர்[1]. Water to allay thirst; தாகவேட்கை நீங்க உண்ணுநீர். *வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர்* (கலித். 23).

வேணீரம் vēṇīram, *n.* <*vēṇīra*. Soap-nut. See பூவந்தி[1], 1. (மூ. அ.)

வேணு vēṇu, *n.* <*vēṇu*. 1. Bamboo; மூங்கில். (பிங்.) 2. Reed-pipe; வேய்ங்குழல். *வேணுகானம*. 3. Hollow tube; உட்டுளையுள்ள குழல். (பிங்.) 4. Bow; வில். (பிங்.) *வேணுப்புரி தொடை புராவாங்கி* (திருக்கு. மீட்சி. 65). 5. Sagittarius of the zodiac; தனுராசி. (இலக். வி. 882.) 6. Sword; வாள். (சூடா.)

வேணுகம் vēṇukam, *n.* <*vēṇuka*. Elephant's goad; யானைத்தோட்டி. (சிந்தாமணி நிகண்டு.)

வேணுகானம் vēṇu-kāṉam, *n.* <*vēṇu* + *gāna*. Music of the reed-pipe; புல்லாங்குழலிசை.

வேணுகோபாலன் vēṇu-kōpālaṉ, *n.* <id.+. Kṛṣṇa, as a cowherd playing the reed-pipe; புல்லாங்குழல் வாசிக்குங் கண்ணபிரான்.

வேணுசம் vēṇucam, *n.* <*vēṇu-ja*. Bamboo seed; மூங்கிலரிசி. (இலக். அக.)

வேணுநாதன் vēṇu-nātaṉ, *n.* <வேணு + நாதம். Flute-player; குழல் வாசிப்போன். (யாழ். அக.)

வேணுபலம் vēṇu-palam, *n.* <*vēṇu* + *phala*. See வேணுசம். (மூ. அ.)

வேணுபுரம் vēṇu-puram, *n.* <id. + *pura*. Shiyali. See சீகாழி. (காமதீப. 507.)

வேணும் vēṇum, *v. opt.* See வேண்டும். *வேணுமாகில் வேணுமென்று* (பாரத. சூது. 165).

வேணுமென்று vēṇum-eṉṟu, *adv.* <வேணும் +. See வேண்டுமென்று. *Colloq.*

வேணுனம் vēṇuṉam, *n.* <*vēṇuna*. Black pepper; மிளகு. (மூ. அ.)

வேணூல் vēṇūl, *n.* <வேள் + நூல். Treatise on erotics; காமசாத்திரம். *அம்மடவாரிய லானவும் . . . ஆடவர் செய்கையும் . . . விளம்பிடும் வேணூல்* (கந்தபு. இந்திரபுரி. 25).

வேத்தவை vēttavai, n. <வேந்து + அவை[3]. Royal assembly; இராசசபை. இசைபெறு திருவின் வேத்தவை (மலைபடு. 39).

வேத்தன்[1] vēttaṉ, n. <vēttṛ. One who knows; அறிந்தோன். (இலக். அக.)

வேத்தன்[2] vēttaṉ, n. <vēdya. See வேத்தியன். (கம்பரா. மீட்சிப. 116.)

வேத்தியம் vēttiyam, n. <vēdya. 1. That which is known; அறியப்படுவது. அநுபலத்தி வேத்தியம் (சி. சி. அளவை, 1, சிவாக். பக். 113). 2. Mark, sign; அடையாளம். (யாழ். அக.)

வேத்தியல் vēttiyal, n. <வேந்து + இயல். 1. Kingly nature; வேந்தனது தன்மை. (நன். 409, மயிலை.) 2. (Nāṭya.) A kind of dance performed in the presence of a king, opp. to potu-v-iyal; அரசர்முன் ஆடும் கூத்துவகை. வேத்தியல் பொதுவியலென விருதிறத்துக் கூத்தும் (சிலப. 14, 148, உரை). 3. (Puṟap.) See வேத்தியன்மலிபு. (புறநா. அரும.)

வேத்தியன் vēttiyaṉ, n. <vēdya. One who is knowable; அறியத்தக்கவன். சட்சவிளுல் வேதநியன்.

வேத்தியன்மண்டபம் vēttiyaṉ-maṇṭapam, n. <வேத்தியல் +. Durbar hall of a king; அரசனது பேரோலக்க மண்டபம். வேத்தியன்மண்டப மேவியபின்னா (சிலப. 28, 79).

வேத்தியன்மலிபு vēttiyaṉ-malipu, n. <id. +. (Puṟap.) Theme in which warriors expatiate upon the greatness of a heroic-king; மறமன்னனது மேம்பாட்டினை வீரர் சொல்லுதலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 2, 13.)

வேத்திரகரன் vēttira-karaṉ, n. <vētra-kara. Nanti; நந்திதேவன். (இலக். அக.)

வேத்திரகீயம் vēttirakīyam, n. <vētra-kīya. A place mentioned in the Mahābhārata, where the Pāṇḍavas lived in disguise as Brahmins after the burning of the lac palace; அரக்கு மாளிகை நெருப்பாலழிந்தபின் பாண்டவர்கள் பார்ப்பனக்கோலம்பூண்டு வாழ்ந்ததாக மகாபாரதத்திற் கூறப்படும் ஓர் இடம். வேத்திரகீயச்சருக்கம் (பாரத.)

வேத்திரச்சாய் vēttira-c-cāy, n. <வேத்திரம்[1] + சாய்[5]. A sedge. See பிரப்பங்கோரை. (தைலவ.)

வேத்திரத்தாள் vēttira-t-tāḷ, n. <id. + தாள்[1]. Tuber of rattan reed; பிரப்பங் கிழங்கு. (தைலவ.)

வேத்திரதரன் vēttira-taraṉ, n. <vētra-dhara. 1. Gate-keeper; வாயில் காவலன். (W.) 2. Nanti; நந்திதேவன். (யாழ். அக.) 3. Herald, panegyrist; கட்டியக்காரன். (யாழ். அக.)

வேத்திரதாரகன் vēttira-tārakaṉ, n. <vētra-dhāraka. See வேத்திரதரன். (யாழ். அக.)

வேத்திரப்படை vēttira-p-paṭai, n. <வேத்திரம்[1] +. Cane, as a weapon; பிரம்பாகிய ஆயுதம். வேத்திரப்படையாற் றாக்கி (திருவிளை. பாயி. 17).

வேத்திரபாணி vēttira-pāṇi, n. <vētra-pāṇi. Attendant who, with a cane in his hand, maintains order in a crowd; கூட்டத்தை ஒதுக்கு தற்குக் கையிற் பிரம்பு தாங்கியுள்ள பணியாளன். (கோயிலொ. 57.)

வேத்திரம்[1] vēttiram, n. <vētra. 1. Rattan. See பிரம்பு, 1. வேத்திரக் கரத்தோர் (தணிகைபு. அகத்தி. 84). 2. Arrow; அம்பு. (W.)

வேத்திரம்[2] vēttiram, n. prob. bādira. Jujube tree. See இலந்தை[1]. (மலை.)

வேத்திராசனம் vēttirācaṉam, n. <vētra + āsana. Rattan mat; பிரப்பம்பாய். (இலக். அக.)

வேதக்கட்டி vēta-k-kaṭṭi, n. <வேதம்[1] +. One who has learned the Vēdas by heart; வேதத்தை நன்கு ஓதியவன். Loc.

வேதக்காரன் vēta-k-kāraṉ, n. <id. + காரன்[1]. Christian; கிறிஸ்தவன். Chr.

வேதக்கொடியோன் vēta-k-koṭiyōṉ, n. <id. + கொடி. Drōṇācārya; துரோணாசாரியன். (பிங.)

வேதகப்பொன் vētaka-p-poṉ, n. <வேதகம்[1] +. Refined gold; புடமிட்ட பொன். அல்லாத பொன்னிற்காட்டில் வேதகப்பொன்னுக்கு ஏற்றமுண்டு (திவ். திருமாலை, 39, வ்யா.).

வேதகம்[1] vētakam, n. <bhēdaka. 1. Differentiating, distinguishing; வேறுபடுத்துகை. உயிரு மாயா வுடலையும் வேதகஞ்செய் தாண்ட வங்கணனே (கோயிற்பு. இரணிய. 56). 2. Change, modification; வேறுபாடு. விண்களி கூரவேதோர வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே (திருவாச. 49, 1). 3. Dissension, disunion; விரோதம். அவனால் இவ்வளவு வேதகமு முண்டாயிற்று. 4. Treachery, treason; துரோகம். வேதகமுண்டானால் இராச்சியம் சிதைக்கும. 5. Refining, as of gold; புடமிடுகை. வேதகப்பொன். 6. Refined gold; புடமிட்ட பொன். விளங்காநின்ற வேதகமே (தாயு. பெற்றவட். 10). 7. Agent to transmute baser metals into gold; இரும்பு முதலிய உலோகங்களைப் பொன்னாக்கும் பண்டம். இன்புறு வேதகத் திரும்பு பொன்னானாற் போல (பெரியபு. கண்ணப். 154). 8. cf. வேதங்கம். Small fine cloth; சிறுதுகில். (பிங.)

வேதகம்[2] vētakam, n. <vēdhaka. 1. Camphor; கர்ப்பூரம். (இலக். அக.) 2. Grain; தானியம். (யாழ். அக.)

வேதகம்[3] vētakam, *n.* <*vēdaka.* Disclosure; வெளிப்படுத்துகை. இரகசியத்தை வேதகம் பண்ணலாகாது.

வேதகருப்பன் vēta-karuppaṉ, *n.* <*vēda*+*garbha.* (யாழ். அக.) 1. Brahmā; பிரமன். 2. Brahmin; பார்ப்பான்.

வேதகலாபம் vēta-kalāpam, *n.* <id.+ கலாபம்[2]. Religious persecution; மதப்பற்றைக் காரணமாக விளைக்கும் இம்சை. (W.)

வேதகன்[1] vētakaṉ, *n.* <*bhēdaka.* One who transmutes or changes the nature of things; ஒன்றின் தன்மையை வேறுபடுத்துவோன். போதகன் வேதகன் பொருவிலன் (சிவதரு. கோபுர. 104).

வேதகன்[2] vētakaṉ, *n.* <*vēda-ka.* One who reveals; அறிவிப்பவன். வித்தகன் வேதக னன்றி விளம்பிய வாய்மொழி (சிவதரு. சிவஞானதான. 21).

வேதகாரன் vēta-kāraṉ, *n.* <*vēta-kāra.* 1. Worker in bamboo; கூடை பின்னுவோன். (சூடா. 2, 32.) 2. Weaver; நெய்வோன். (யாழ். அக.)

வேதகிரி vēta-kiri, *n.* <*vēda*+*giri.* The hill of Tiru-k-kaḻu-k-kuṉṟam; திருக்கழுக்குன்றம்.

வேதகீதன் vēta-kītaṉ, *n.* <id.+*gīta.* God, as praised in the Vēdas; [வேதத்தினாற் புகழ்ந்து பாடப்படுவோன்] கடவுள். வேதியா வேதகீதா (தேவா. 870, 1). நச்சுநா கணைக்கிடந்த நாதன் வேத கீதனே (திவ். திருச்சந். 117).

வேதகோஷ்டி vēta-kōṣṭi, *n.* <id.+. Band of Brahmins chanting Vēdas, in temple, etc.; கோயில் முதலியவற்றில் வேதபாராயணம் செய்யும் பார்ப்பனர் தொகுதி.

வேதகோஷம் vēta-kōṣam, *n.* <id.+*ghōṣa.* The sound of chanting the Vēdas. See வேதவொலி.

வேதங்கம் vētaṅkam, *n.* cf. வேதகம்[1]. A kind of fine cloth; ஒருவகைத் துகில். (சிலப். 14, 108, உரை.)

வேதசங்கிதை vēta-caṅkitai, *n.* <*vēda*+*saṃhitā.* Portions of the Vēdas recited in long sections; சிறுசிறுவாக்கியமாகவன்றித் தொடர்ச்சியாக ஓதப்படும் வேதப்பகுதி.

வேதசம்[1] vētacam, *n.* <*vētasa.* 1. Rattan-palm, m. cl., *Calamus rotang;* பிரம்புவகை. (இலக். அக.) 2. Sacred grass. See நாணற்புல். (சங.)

வேதசம்[2] vētacam, *n.* <*vēdhasa.* Part of the hand under the root of the thumb; பெருவிரலடி. (யாழ். அக.)

வேதசாட்சி vēta-cāṭci, *n.* <வேதம்[1]+. Martyr for religion; மதத்தை நிலைநாட்டுதற்காக உயிர்கொடுத்தவன் *R. C.*

வேதசாரம்[1] vēta-cāram, *n.* <*vēda*+. 1. The essence of the Vedas; வேதத்தின் சாரமானது. ஆகைபல இராசகல மேதகசாம (சர்வட்சக. முதற். திருமந்திர. 31). 2. See வேதசியம். (சங். அக.)

வேதசாரம்[2] vētacāram, *n.* cf. *vētasa.* See வேதசம்[1], 2. (சங். அக.)

வேதசாஸ்திரம் vēta-cāstiram, *n.* <*vēda*+. 1. The Vedas; வேதமாகிய நூல். 2. The Vēdas and the Śāstras; வேதங்களும் அதன் அங்கங்களாகிய சாஸ்திரங்களும். 3. Theology; சமயஞானம். *Chr.*

வேதசாஸ்திரி vēta-cāstiri, *n.*<*vēda-śāstrin.* One learned in the Vēdas and the Śāstras; வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் நன்கு ஓதியவன். (W.)

வேதசிரசு vēta-ciracu, *n.* <*vēda-śiras.* The Upaniṣads; உபநிடதம். (சி. போ. பா. சி. 32.)

வேதஞ்ஞன் vētaññaṉ, *n.* <*vēda-jña.* Vēdic scholar; வேதமறிந்தவன். (இலக். அக.)

வேதண்டம் vētaṇṭam, *n.* <*vētaṇḍa.* 1. Mountain; மலை. வெள்ளி வேதண்டத்து (சீவக. 546). 2. Mt. Kailāsa; கைலாசம். (பிங்.) 3. Mt. Potiyil; பொதியமலை. (யாழ். அக.) 4. Elephant; யானை. (பொதி. நி.)

வேதத்தன் vētattaṉ, *n.* <வேதம்[1]. Brahmā; பிரமன். வெய்கா துரைக்குமென் செய்தா மரிவையர் வேதத்தனே (தஞ்சை. 1, 225, 16).

வேதத்திரயம் vēta-t-tirayam, *n.* <*vēda-traya.* The three Vēdas, *irukku, yacu, cāmam;* இருக்கு யசு சாமம் என்ற மூன்று வேதங்கள்.

வேததத்துவம் vēta-tattuvam, *n.* <*vēda*+. The Vēdic truth; வேதத்தின் மெய்ப்பொருள். (யாழ். அக.)

வேதநாதம் vēta-nātam, *n.* <id.+. See வேதவொலி. வேதநாதமும் . . . நிறைந்தோங்க (பெரியபு. திருஞான. 55).

வேதநாதன் vēta-nātaṉ, *n.* <id.+. See வேதநாயகன். வேதநாதனைப் பாடலே கடன் (திருவிளை. விறகு. 69).

வேதநாயகன் vēta-nāyakaṉ, *n.* <id.+. God, as the Lord of the Vēdas; [வேதங்களுக்குத் தலைவன்] கடவுள். வேதநாயகன் மார்பகத் தினிது வீற்றிருக்கும் ஆதிநாயகி (கம்பரா. அகலிகைப். 16).

வேதநாயகி vēta-nāyaki, *n.* <id.+. Fem. of வேதநாயகன். 1. Pārvatī; பார்வதி. *வேதநாயகி தோகை விழுநகவே* (*தக்கயாகப.* 609). 2. Lakṣmī; இலக்குமி.

வேதநாவர் vēta-nāvar, *n.* <வேதம்[1] + நா[2]. Brahmins; பிராமணர். *வேதநாவர் விரும்பும் திருக் கணணபுரத் தாதியானை* (*திவ். திருவாய.* 9, 10, 9).

வேதநிந்தகன் vētā-nintakan̠, *n.* <*vēda* + *nindaka.* 1. One who blasphemes the Vēdas; வேதப்பிரமாணியத்தை ஒப்பாது இகழ் பவன். 2. Atheist; நிரீச்சுரவாதி. (*சங். அக.*)

வேதநீயம் vētanīyam, *n.* <*vēdanīya.* (Jaina.) The karma which causes one to experience pleasure and pain, one of *eṇ-kuṟṟam,* q.v.; எண்குற்றங்களுள் ஒன்றும் இன்ப துன்பங்களை நுகர்விக்கும் கருமம். (*பிங.*) (*சிலப.* 10, 177, *உரை.*)

வேதநூல் vēta-nūl, *n.* <வேதம்[1]+. See வேதசாஸ்திரம். *வேதநூற் பிராய நூறு* (*திவ். திரு மாலை,* 3).

வேதநெறி vēta-neṟi, *n.* <id.+ நெறி[3]. See வேதமார்க்கம். *வேதநெறி தழைத்தோங்க* (*பெரியபு. திருஞான.* 1).

வேதப்பிரமாணம் vēta-p-piramāṇam, *n.* <*vēda*+. The Vēdas, considered as a source of right knowledge; வேதமாகிய அளவை.

வேதப்பிராமாணியம் vēta-p-pirāmā-ṇiyam, *n.*<id.+. The authority or evidence of the Vēdas; வேதம் பிரமாணமாயிருக்குந் தன்மை. *பௌத்தர் வேதப்பிராமாணியம் கொள்வதில்லை.*

வேதப்பிரான் vēta-p-pirān̠, *n.* <வேதம்[1] +. See வேதநாயகன். *மெய்க்கொண்டு வந்துபுகுந்து வேதப்பிரானார் கிடந்தார்* (*திவ். பெரியதி.* 5, 2, 1).

வேதப்புரட்டு vēta-p-puraṭṭu, *n.* <id.+. 1. Tampering with the Vēdas; வேதவாக்கியங் களைப் புரட்டிக்கூறுகை. 2. Heresy; புறமதம். *Chr.*

வேதபாகியம் vēta-pākiyam, *n.* <*vēda* + *bāhya.* That which is outside the authority of the Vēdas; வேதத்துக்குப் புறம்பானது.

வேதபாகியன் vēta-pākiyan̠, *n.* <id.+ id. One who does not believe in the authority of the Vēdas; வேதத்துக்குப் புறம்பான வன்.

வேதபாடசாலை vēta-pāṭacālai, *n.* <id. +. School where the Vēdas are taught; வேதங்கள் கற்பிக்கப்படும் பள்ளிக்கூடம்.

வேதபாடம் vēta-pāṭam, *n.* <id.+ பாடம்[2]. 1. Study of the Vēdas; வேதமோதுகை. 2. The mode of reciting the Vēdas; வேத மோதும் முறை.

வேதபாரகன் vēta-pārakan̠, *n.* <id.+. 1. Brahmin, as well versed in the Vēdas; [வேதங் கரைகண்டவன்] பிராமணன். *மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபாரக ரிழிந்து* (*பெரியபு. திரு ஞான.* 1019). (*பிங.*) 2. Scribe, expounder of the Jewish law; யூதவேதத்தை விளக்குபவன். *Chr.*

வேதபாராயணம் vēta-pārāyaṇam, *n.* <id.+. Chanting of the Vēdas, in temple, etc., by Brahmins; கோயில்முதலிய இடங்களிற் பிராமணர் வேதத்தை ஓதுகை

வேதபாராயணன் vēta-pārāyaṇan̠, *n.* <id + பாராயணன்[1]. Reciter of the Vēdas; வேதத்தை ஓதுபவன். (*அஷ்டப. திருவேங்கடமா. காப்பு*).

வேதபீசம் vēta-pīcam, *n.* <id. + *bīja.* The mystic letter Ōm or *praṇava,* as the source or origin of the Vēdas; வேதமூலமான பிரணவ மந்திரம்.

வேதபுருஷன் vēta-puruṣan̠, *n.* <id.+. The Vēdas, personified as a god; வேதமாகிய தெய்வம்.

வேதபுஸ்தகம் vēta-pustakam, *n.*<id.+. 1. The Vēdas, as a sacred work; வேதநூல். 2. The Bible; விவிலியநூல். *Chr.*

வேதம்[1] vētam, *n.*<*vēda.* 1. The Vēdas, the sacred books of the Hindus; இந்துசமயி களுக்குரிய சுருதி. (*பிங்.*) 2. The Jaina scriptures. See சைனாகமம். *விண்ணவன் வேதமுதல்வன்* (*சிலப.* 10, 89). 3. The Bible; விவிலியநூல். *Chr.* 4. Art, science; சாஸ்திரம். *ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம்.* 5 Religious code of any sect; சமயமுதனூல். 6. Knowledge; அறிவு. (*யாழ். அக.*) 7. Exposition; விவரிக்கை. (*யாழ். அக.*)

வேதம்[2] vētam, *n.* <*vēdha.* 1. Boring, drilling; துளையிடுகை. *வேத நன்மணி* (*கம்பரா. மீட் சிப்.* 29). 2. Depth; ஆழம். (*யாழ். அக.*)

வேதம்[3] vētam, *n.* Climbing staff plant. See வாலுளுவை, 1. (*மலை.*)

வேதமத்தியம் vētamattiyam, *n.* prob. *vēdha-madya.* (Mus.) A *yati* in time-measure; தாளத்துக்குரிய யதியுள் ஒன்று. (*பரத. தாள.* 52.)

வேதமந்திரம் vēta-mantiram, *n.* <*vēda* +. Vēdic mantra; வேதத்திலுள்ள மந்திரம்.

வேதமாதா vēta-mātā, *n.* <id.+. The Gāyatrī mantra, as the mother of the Vēdas; [வேதங்களின் தாய்] காயத்திரி மந்திரம். *வேதமாதா*

வென விமலமூர்த்தியும் . . . காயத்திரி (சேதுபு. சேதுபல. 131).

வேதமாந்தர் vēta-māntar, *n.* <வேதம்[1] +. Brahmins; பார்ப்பனர். வேதமாந்தர் வேத மென்று (நம்பியகப். 75).

வேதமார்க்கப்பிரதிஷ்டாபனாசாரியர் vēta-mārkka-p-piratiṣṭāpaṉācāriyar, *n.* <*vēda* + *mārga* + *pratiṣṭhāpana* + *ā-cārya*. Holy teacher who establishes the Vēdic faith; வேத நெறியை நிலைநிறுத்தும் ஆசிரியர். *Vaiṣṇ.*

வேதமார்க்கம் vēta-mārkkam, *n.* <id.+. The Vēdic religion or faith; வேதத்திற் சொல்லப் பட்ட மதம். (பிங்.) (தக்கயாகப். 7, உரை.)

வேதமுக்கியை vēta-mukkiyai, *n.* prob. id. + *mukhyā*. Musk; கஸ்தூரி. (சங். அக.)

வேதமுடி vēta-muṭi, *n.* <வேதம்[1]+. See வேதசிரசு. (இலக். அக.)

வேதமுதல்வன் vēta-mutalvaṉ, *n.* <id. +. 1. God; கடவுள். வேதமுதல்வனென்ப தீதற விளங்கிய திகிரியோனே (நற். 1). 2. Brahmā; பிரமன். வேதமுதல்வற் பயந்தோன் (சிலப். 14, 48).

வேதமுதல்வி vēta-mutalvi, *n.* <id.+. Fem. of வேதமுதல்வன். (பிங்.) 1. Sarasvatī; சரசுவதி. 2. Lakṣmī; இலக்குமி. 3. Pārvatī; பார்வதி.

வேதமுனி vēta-muṉi, *n.* <id. + முனி[3]. See வேதவியாசன். வேதமுனி சூதமுனி (திருக் காளத். பு. அவையடக். 1).

வேதமூர்த்தி vēta-mūrtti, *n.* <id.+. 1. See வேதபுருஷன். 2. God, as embodied in the Vēdas; வேதசொரூபியாகிய கடவுள். 3. One who is well versed in the Vēdas; வேதங்களை நன்கு உணர்ந்தவன்.

வேதர் vētar, *n.* <id. Brahmins; பிராமணர். வேதராததனை (கந்தபு. தெய்வயா. 195).

வேதரஞ்சகன் vēta-rañcakaṉ, *n.* <*vēda* + *rañjaka*. Brahmā; பிரமன். வேதரஞ்சகன் மால்புரந்தரன் (சௌந்த. 26).

வேதவசனம் vēta-vacaṉam, *n.* <id.+ *vacana*. See வேதவாக்கியம்.

வேதவரசன் vēta-v-aracaṉ, *n.* <வேதம்[1] +. Brahmin; பார்ப்பான். (யாழ். அக.)

வேதவனம் vēta-vaṉam, *n.* <*vēda* + *vana*. See வேதாரணியம். வேதவனத்தின் மெய்ப்பொருளி னருளால் (பெரியபு. திருஞான. 269).

வேதவாக்கியசொரூபம் vēta-vākkiya-corūpam, *n.* <id. + *vākya* +. Nature of a Vēdic text, of four kinds, viz., *viti-vātam*, *artta-vātam*, *mantira-vātam*, *nāmatēyam*; விதிவாதம் அர்த்தவாதம் மந்திரவாதம் நாமதேயம் என்று நான்கு வகைப்படும் வேதவாக்கியங்களின் இயல்பு. (சிவஞானசி. வேத . . . 5.)

வேதவாக்கியம் vēta-vākkiyam, *n.* <id. +. 1. Vēdic text; வேதத்திலுள்ள சொற்றொடர். 2. Gospel truth; உண்மை. அவர் சொல்வது வேத வாக்கியமாக வழங்குகின்றது.

வேதவாக்கு vēta-vākku, *n.* <id. + வாக்கு[5]. See வேதவாக்கியம்.

வேதவாணர் vēta-vāṇar, *n.* <வேதம்[1] + வாணன்[1]. Brahmins; பார்ப்பனர். வேதவாணர் . . . ரீதியால் வணங்குகின்ற நீர்மை (. . . திருச் சா. 9).

வேதவாதம் vēta-vātam, *n.* <*vēda* + *vāda*. Exposition of the Vēdic religion; வைதிக மதத்தைப்பற்றிய வாதம். வேதவாத . . . சருக்கம். (நீல.)

வேதவிண்ணப்பம் vēta-viṇṇappam, *n.* <வேதம்[1] +. The chanting of the Vēdas, in temples, etc., on ceremonial occasions; விசேட காலங்களிற் கோயில் முதலிய இடங்களிற் வேத வோதுகை.

வேதவித்தகன் vēta-vittakaṉ, *n.* <*vēda* +. See வேதவித்து. (யாழ். அக.)

வேதவித்து vētavittu, *n.* <*vēda-vid*. 1. One who is learned in the Vēdas; வேதங்களை நன்கறிந்தவன். வேதவித்தாய மேலோன் . . . (கம்பரா. . . . 30). 2. God; கடவுள். . . . வேதவித்தை (தேவா. 162, 7).

வேதவியாக்கியானம் vēta-viyākkiyāṉam, *n.* <*vēda* +. 1. Commentaries on the Vēdas; வேதத்தின் விளக்கவுரை. 2. Expounding the Bible; விவிலியநூற்பொருளை விளக்குகை. (W.)

வேதவியாசன் vēta-viyācaṉ, *n.* <id. +. Vyāsa, as the compiler of the Vēdas; [வேதத் தைத் தொகுத்தோன்] வியாசமுனிவன். (தக்கயாகப். 331, உரை.)

வேதவியாதன் vēta-viyātaṉ, *n.* <id. + வியாதன்[1]. See வேதவியாசன். (மணி. 27, 5).

வேதவிருத்தம்[1] vēta-viruttam, *n.* <id. + *viruddha*. What is contrary to or against the Vēdas; வேதத்துக்கு மாறானது.

வேதவிருத்தம்[2] vēta-viruttam, *n.* <id. + *vṛtta*. Teaching of the Vēdas; வேதபோதனை. (யாழ். அக.)

வேதவிருத்தி vēta-virutti, n. <id.+vṛtti. Inam land for reciting the Vēdas; வேதமோதற்காக அளிக்கப்படும் இறையிலிநிலம். (Insc.)

வேதவிஹிதம் vēta-vihitam, n. <id.+vihita. What is enjoined by the Vēdas; வேதத்திறால் விதிக்கப்பட்டது. (அஷ்டாதச. அர்த்தபஞ். 31.)

வேதவீணை vēta-vīṇai, n. <id.+. A kind of vīṇai; வீணைவிசேடம். நாரதாதிகள வேதவீணை தொடங்கவே (தக்கயாகப. 623, விசேடக்.).

வேதவேத்தன் vētavēttaṉ, n. See வேதவேத்தியன். வேதவேத்தனு மவன் மலாத தாணமினை வீழ்ந்தான் (கம்பரா. மீட்சிப. 116).

வேதவேத்தியன் vēta-vēttiyaṉ, n. <vēda-vēdya. God, as knowable through the Vēdas; [வேதத்தினாலே அறியக்கூடியவன்] கடவுள்.

வேதவேதாந்தன் vēta-vētāntaṉ, n. <vēda-vēdānta. God, as revealed in the Vēdas and the Vēdāntas; கடவுள். விண்ணிலா ரறிகிலா வேதவேதாந்தனூர் (தேவா. 399, 4).

வேதவொலி vēta-v-oli, n. <வேதம்[1]+. The sound of chanting the Vēdas; வேதத்தையோதும் ஒலி. வேதவொலியும விழாவொலியும (திவ். திருவாய். 7, 3, 1).

வேதன்[1] vētaṉ, n. <vēdhas. 1. Brahmā; பிரமன். (பிங்.) 2. God; கடவுள். வேதனை வெண்புரி நூலனை (திவ். இயற். திருவிருத். 79). 3. Bṛhaspati; வியாழன். (பிங்.)

வேதன்[2] vētaṉ, n. perh. bhēda. Chebulic myrobalan; கடுக்காய். (மலை.)

வேதனம்[1] vētaṉam, n. <vētana. 1. Hire; கூலி. Loc. 2. Salary, monthly wages; கூலியாகக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம்.

வேதனம்[2] vētaṉam, n. <vēdana. 1. Knowledge, wisdom; அறிவு. வேதனவடிவானன் (ஞானவா. உத்தா. 68). 2. The Vēdas; வேதம். வேதனத்ரய வேளே நமோநம (திருப்பு. 996). 3. Feeling, sensation; உணர்ச்சி. (சுக்கிரநீதி, 98.) 4. Pain, torment, agony; வேதனை. (யாழ். அக.)

வேதனம்[3] vētaṉam, n. prob. bhēdana. Gold; பொன். (யாழ். அக.)

வேதனம்[4] vētaṉam, n. <vēdhana. Piercing, perforating; துளைக்கை. காண வேதனச் சடங்கு.

வேதனாகந்தம் vētaṉā-kantam, n. <vēdanā+skandha. See வேதனை, 3.

வேதனி[1] vētaṉi, n. <vēdhanī. An instrument for perforating elephant's ear; யானையின் செவிகளைத் தொளையிடுங் கருவி. (யாழ். அக.)

வேதனி[2] vētaṉi, n. Fenugreek. See வெந்தயம். (சங். அக.)

வேதனீயம் vētaṉīyam, n. <vēdanīya. (Jaina.) A kind of karma. See வேதநீயம். (சூடா.)

வேதனை vētaṉai, n. <vēdanā. 1. Difficulty, trouble; வருத்தம். வேதனை பெருகி (சீவக. 2506). 2. Pain, agony; நோவு. (பிங்.) கருப்பம் . . . வேதனை முதிராநது காட்ட (பிரமோத். 6, 18). 3. (Buddh.) Sensation of pain and pleasure, as a constituent element of being, one of pañca-kantam, q.v.; பஞ்சகந்தங்களுள் சுகமுந் துக்கமும் அவ்விரண்டின் கலப்புமான உணர்ச்சி (மணி. 30, 189-190, உரை.) 4. (Buddh.) One of the twelve causes of existence; பிறவியின் காரணம் பன்னிரண்டனுள் ஒன்றான நுகர்ச்சி. (மணி. 30, 46, உரை.)

வேதனைக்கந்தம் vētaṉai-k-kantam, n. <வேதனை+skandha. See வேதனை, 3. (சி. போ. பா. அவை. 38.)

வேதனைக்காட்சி vētaṉai-k-kāṭci, n. <id.+. (Log.) Self-perception of pleasure and pain. See தன்வேதனைக்காட்சி. (யாழ். அக.)

வேதனைதீர்தல் vētaṉai-tīrtal, n. <id.+தீர்[1]-. (Phil.) Removal of the obscuration of Māyā; மாயையின் மறைவு நீங்குகை. (யாழ். அக.)

வேதனைப்படு-தல் vētaṉai-p-paṭu-, v. intr. <id.+. 1. To undergo suffering; வருத்தப்படுதல். 2. To be hidden or obscured by Māyā; மாயையால் மறைக்கப்படுதல். (யாழ். அக.)

வேதஸ்வரம் vēta-svaram, n. <vēda-svara. The various kinds of accents in which Vēdic hymns are chanted, as utāttam, aṉutāttam, etc.; வேதங்களையோதும்போது உச்சரிக்கும் உதாத்தம் அநுதாத்தம் முதலிய ஓசை.

வேதா vētā, n. <vēdhas. 1. Brahmā; பிரமன். (பிங்.) வேதா நாயகற் குரைக்கலுற்றான் (கந்தபு. திருக்கல். 76). 2. God; கடவுள். (W.) 3. Sun; சூரியன். (யாழ். அக.)

வேதாக்கினி vētākkiṉi, n. <vēdāgni. Sacred fire, of three kinds, viz., kāruka-patti-yam, ākavaṉīyam, taṭciṇākkiṉi; வேதமந்திரத்தினால் வளர்க்கப்படும் காருகபத்தியம் ஆகவனீயம் தட்சிணாக்கினி என்னும் மூவகை அக்கினி.

வேதாகமம் vētākamam, n. <vēda+āgama. 1. The Vēdas and the Āgamas; வேதமும் ஆகமமும் வேதாகமங்கள் விரிப்போரும் (அருட்

பா, 1, நெஞ்சறி. 668). 2. The Bible; விவிலிய நூல். *Chr.*

வேதாங்கம் vētāṅkam, *n.* <*vēdāṅga.* Works regarded as helps to the study of the Vēdas, six in number, viz., *ciṭcai, viyākaraṇam, cantacu, niruttam, cōtiṭam, kaṟpam;* சிட்சை வியாகரணம் சந்தசு நிருத்தம் சோதிடம் கற்பம் என ஆறுவகைப்பட்ட வேதப் பொருளை யுணர்தற்குரிய கருவி. (மணி. 27, 100-102, உரை.)

வேதாசலம் vētācalam, *n.* <*vēdācala.* See வேதகிரி.

வேதாசாரம் vētācāram, *n.* <*vēdācāra.* Conduct laid down in the Vēdas; வேதங் கூறியுள்ள ஒழுக்கம்.

வேதாசாரியர் vētācāriyar, *n.* <*vēda*+*ācārya.* Preceptor who teaches the Vēdas; வேதப்பொருளை உபதேசிக்கும் ஆசிரியர்.

வேதாத்தியயனம் vētāttiyayaṉam, *n.* <id.+*adhyayana.* Chanting of the Vēdas; வேதமோதுகை.

வேதாத்தியாபகன் vētāttiyāpakaṉ, *n.* <id.+*adhyāpaka.* One who teaches the Vēdas; வேதத்தை யோதுவிப்பவன்.

வேதாத்தியாபனம் vētāttiyāpaṉam, *n.* <id.+*adhyāpana.* Teaching the Vēdas; வேத மோதுவிக்கை.

வேதாத்தியாயி vētāttiyāyi, *n.* <*vēdādhyāyin.* One who chants the Vēdas; வேத மோதுவோன்.

வேதாதி vētāti, *n.* <id.+*ādi.* The mystic syllable Ōm, as the beginning of the Vēdas; வேதத்தொடக்கத்திலுள்ள பிரணவம். (இலக். அக.)

வேதாதிவண்ணன் vētāti-vaṇṇaṉ, *n.* <வேதாதி+வண்ணம். God, as the *Ōm-kāra;* [ஓங்கார வடிவினன்] கடவுள். (யாழ். அக.)

வேதாந்தகன் vētāntakaṉ, *n.* <*vēdāntaga.* See வேதாந்தி, 1.

வேதாந்தசூத்திரம் vētānta-cūttiram, *n.* <*vēdānta*+. A treatise on Vēdānta by Vyāsa, in the form of sūtras; வியாசமுனிவர் இயற்றிய உத்தரமீமாஞ்சை சூத்திரம்.

வேதாந்தசூளாமணி vētānta-cūḷāmaṇi, *n.* <id.+. A metaphysical treatise on the Advaita philosophy, by Civappirakācar; சிவப் பிரகாசர் இயற்றிய வேதாந்தசமய நூல்.

வேதாந்ததேசிகர் vētānta-tēcikar, *n.* <id.+. A famous Vaiṣṇava Ācarya who lived in 14th C., specially revered by the *vaṭakalai* sect of Vaisnavites; 14-ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவரும் வைஷ்ணவருள் வடகலையாரால் தலைமையாகப் போற்றப்படுபவருமான வைஷ்ணவாசாரியர். (தேசிகப. வாழித் 3.)

வேதாந்தம் vētāntam, *n.* <*vēdānta.* 1. The Upaniṣads, as the concluding portions of the Vēdas; உபநிடதம். வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை (திவ். பெரியாழ். 4, 3, 11). 2. The Uttara-mīmāmsā system of philosophy founded by Vyāsa and expounded in his Vēdānta sūtras, as containing the essence of the Upaniṣads; வியாசராற் செய்யப்பட்டதும் உபநிடதங்களின் பொருளைக் கொண்டதுமான வேதாந்தசூத்திரத்திற் கூறும் உத்தரமீமாஞ்சை மதம். (தக்கயாகப. 246, உரை.) 3. Advaita philosophy. See அத்துவைதம்.

வேதாந்தம்பேசு-தல் vētāntam-pēcu-, *v. intr.* <வேதாந்தம்+. See வேதாந்தமோது-, 2.

வேதாந்தமார்க்கம் vētānta-mārkkam, *n.* <*vēdānta*+. 1. The way of life or conduct, as determined by the principles of Vēdānta; வேதாந்தக்கொள்கையோடு பொருந்திய ஒழுக்கம். 2. Spiritual life; ஆத்மவிசாரம் அமைந்த வாழ்க்கை.

வேதாந்தமோது-தல் vētāntam-ōtu-, *v. intr.* <வேதாந்தம்+. 1. To study the Vēdānta; உத்தரமீமாஞ்சை கற்றல். 2. To speak with affected wisdom or spirituality; ஞானிபோலத் தத்துவம் பேசுதல். நீ என்னிடத்து வேதாந்தமோத வேண்டாம்.

வேதாந்தன் vētāntaṉ, *n.* <*vēdānta.* 1. God, as the Object of the Upaniṣads; கடவுள். 2. Arhat; அருகன். (சூடா.)

வேதாந்தாசாரியர் vētāntācāriyar, *n.* <id.+*ā-cārya.* 1. A Vaiṣṇava preceptor. See பராசரபட்டர். 2. See வேதாந்ததேசிகர். (தேசிகப. வாழித். 5.)

வேதாந்தி vētānti, *n.* <*vēdāntin.* 1. Follower of the Vēdānta or Uttara-mīmāmsā system of philosophy; உத்தரமீமாஞ்சையாகிய வேதாந்தக்கொள்கையினன். 2. Follower of the Advaita system; அத்துவைதி. (சி. சி. அளவை, 1, மறைஞா.) 3. Unworldly person; உலகப்பற்றற்றவ-ன்-ள். *Colloq.* 4. A Vaiṣṇava Ācarya. See நஞ்சீயர் தஞ்சீரை ஞானியர்கள் தாம்புகழும் வேதாந்தி (உபதேசரத். 42).

வேதாப்பியாசம் vētāppiyācam, *n.* <*vēda*+*abhyāsa.* Learning the Vēdas; வேதங் களைப் பயிலுகை.

வேதார்த்தன் vētārttaṉ, n. <vēdārtha. God, as the ultimate meaning of the Vēdas; [வேதப்பொருளானவன்] கடவுள். (W.)

வேதாரணியம் vētāraṇiyam, n. <vēda-araṇya. Tirumaṟai-k-kāṭu, a Śiva shrine in the Tanjore District; சோழநாட்டிலுள்ள திருமறைக்காடு என்னும் சிவதலம்.

வேதாரம்பம் vētārampam, n. <id.+ā-rambha. The ceremony of beginning the study of the Vēdas, on the Upakarma day; சிராவணதினத்தினன்று வேதாத்தியயனந் தொடங்குஞ் சடங்கு.

வேதாளம் vētāḷam, n. <vētāla. 1. Demon, ghost, goblin, vampire; பேய். (திவா.) 2. Devil, பிசாசு. வேதாள கடகமேய மாயோனே (தக்கயாகப. 104).

வேதாளி vētāḷi, n. <vētālī. Kāḷī; காளி. (பிங்.)

வேதாளிகர் vētāḷikar, n. <vaitālika. See வைதாளிகர். (சிலப. 5, 48.) (பிங்.)

வேதாளியர் vētāḷiyar, n. See வைதாளிகர். (செயாதரம Mss.)

வேதி[1] vēti, n. <vēdin. 1. One who knows; அறிந்தவன். வேதிபோற்றி விமலாபோற்றி (திருவாச. 4, 106). 2. Brahmā; பிரமன். (அரு. நி.) 3. Learned person; பண்டிதன். (இலக். அக.)

வேதி[2] vēti, n. <vēdi. 1. Low platform within a house, for sacrifices, weddings, etc.; மணம் முதலிய சடங்கு நிகழ்த்தும் மேடை. மைந்தனை செம்பொன்வேதி யெறிக்குங் கிரணமணிப் பீடம் தேற்றினரே (பாரத. திரௌ. 91). 2. See வேதிகை[1], 1. கீதசாலை வேதிநிறைய (பெருங். உஞ்சைக். 34, 224). 3. Outer wall of a fortification; compound wall; மதில். (சூடா.) 4. See வேதிகை[1], 3. பாததீரவேதி, திருமஞ்சனவேதி. 5. Sacrificial pit; ஓமகுண்டம். (பிங்.) 6 The 18th nakṣatra. See கேட்டை[1], 1. (பிங்.)

வேதி[3]-த்தல் vēti-, 11 v. tr. <bhēda. 1. To cause change; விகாரப்படுத்துதல். (யாழ். அக.) 2. To change, transmute, as baser metals; தாழ்ந்தவற்றை யுயர்பொருளாக மாற்றுதல். புகலிக்கிறை . . . வேதிக்க வுடம்பொரு பொன்மயமா யொளிவிட்டு (தக்கயாகப. 217). வெந்தழலி னிரதம் வைத்து ஐந்து லோகத்தையும் வேதித்து விற்றுண்ண லாம் (தாயு. தேசோ. 8). 3. To render hostile; விரோதப்படுத்துதல்.

வேதி[4] vēti, n. <வேதி[3]-. Transmuting; தாழ்ந்தவற்றை யுயர்பொருளாக மாற்றுகை. குளிகை கொடு பரிசித்து வேதி செய்து (தாயு. சின்மயா. 7).

வேதி[5]-த்தல் vēti-, 11 v. tr. <vyath. To oppress; நலிதல். வேதியா நிற்கு மைவரால் (திவ். திருவாய். 7, 1, 3).

வேதி[6]-த்தல் vēti-, 11 v. tr perh. vimard. To smear, rub on, as sandal paste; தீற்றுதல். (சீவக. 1081, உரை.)

வேதிகை[1] vētikai, n. <vēdikā. 1. Platform, pial; திண்ணை. (பிங்.) பவளத் திரள்கால பைம்பொன் வேதிகை (சிலப 5, 148). 2. Marriage dais, மணமேடை. (பிங்.) 3. Stool, pedestal; காலுள்ள பீடம். (கோயிலொ. 15.) 4. Altar, raised platform for oblations of rice, etc., in temples; பலிபீடம். (யாழ். அக.) 5. (Śaiva.) Place of worship; பூசை செய்யும் இடம். Loc. 6. Plank; பலகை. (அக. நி.) 7. Street; தெரு. (பொதி. நி.)

வேதிகை[2] vētikai, n. <bhēdikā. 1. Transmuting; வேறுபடுத்துகை. வேதிகைசெய் தெய்வமணி கொலோ (கம்பரா. உருக். 68). 2. Shield; கேடகம். (பிங்.) 3. Arrow; அம்பு. (பொதி. நி.)

வேதித்தார் vētittār, n. <வேதி[3]-. Enemies; பகைவர். வேதித்தார புரமூன்றும் (தேவா. 159, 9).

வேதிதம் vētitam, n. <vēdhita. (யாழ். அக.) 1. Perforating, drilling; துளைக்கை. 2. Tube; துளையுடைப்பொருள்.

வேதிப்பான் vētippāṉ, n. <வேதி[3]-. One who transmutes; வேதகஞ்செய்வோன். தானெல்லாம் வேதிப்பா னுகி (சி. சி. 11, 12).

வேதியன்[1] vētiyaṉ, n. <vēda. 1. Brahmin; பார்ப்பனன். நான்மறை வேதியாதேத்து (திருவாலவா. 40, 2). 2. Brahmā; பிரமன். வேதியன் முதலா வமரரும் (கல்லா. 25, 13). 3. God; கடவுள். வேதியா வேதகீதா (தேவா. 870, 1).

வேதியன்[2] vētiyaṉ, n. <vēdya. See வேதவேத்தியன். வினையேனுடை வேதியனே (திவ். திருவாய். 7, 1, 2).

வேதியன்[3] vētiyaṉ, n. Alum; சீனக்காரம். (மூ. அ.)

வேதினம் vētiṉam, n. perh. vēdhana. Saw; ஈர்வாள். வேதினத்துப்பவும் (சிலப. 14, 176).

வேது[1] vētu, n. <வெம்-மை. [M. vēdu.] 1. Heat, warmth: வெம்மை. வேதுசெய் சாந்தமும (சீவக. 2675). 2. Fomentation; சூடான ஒற்றடம். வேதிறெறுறி (கலித். 106). 3. Caustic, pungent medicine; காரமருந்து. (சங். அக.)

வேது[2] vētu, n. <bhēda. Change; வேறுபாடு. வேதறியாவண நின்றனன் (திருமந். 2220).

வேது[3] vētu, n. cf. *vyathā*. Suffering, pain; வேதனை. எழுத்தஞ்சுணராச் சமணவேதினைப படுத தானை (தேவா. 423, 8).

வேதுகுளி-த்தல் vētu-kuḷi-, v. tr. & intr. <வேது[1]+. To use steam as a sudorific; நீராவியால் உடலை வேர்க்கச் செய்தல். (J.)

வேதுகொள்(ளு)-தல் vētu-koḷ-, v. tr. & intr. <id.+. See வேதுபிடி-. வேதுகொள்வது போலுங் கடும்பகல் (கலித். 145). (ஈடு, 3, 5, 4.)

வேதுசெய்-தல் vētu-cey-, v. tr. & intr. <id.+. See வேதுபிடி-. அகிற்புகையின் மேவி யுடம்பினை வேதுசெய்து (சீவக. 2667).

வேதுபிடி-த்தல் vētu-piṭi-, v. tr. & intr. <id.+. 1. To warm the body, as with smoke, etc.; ஆவி புகை முதலியவைகளால் உடலை வெம்மை செய்தல். 2. To apply fomentation; ஒற்றடங் கொடுத்தல். 3. See வேதுகுளி-.

வேதுவார்-த்தல் vētu-vār-, v. intr. <id. +. To bathe a woman in medically prepared hot water, after child-birth; பிரசவமானபின் பெற்றவளுடம்பில் சூடான மருந்துநீரை யூற்றுதல். *Loc.*

வேதுவிடு-தல் vētu-viṭu-, v. tr. & intr. <id.+. See வேதுகுளி-. (J.)

வேதை[1] vētai, n. prob. *vyathā*. Pain, affliction; துன்பம். ஏதையா விந்தவேதை (இராம நா. கிஷ். 14).

வேதை[2] vētai, n. <*bhēda*. 1. Alchemy, transmutation of metals; இரசவாதம். (W.) 2. Line, as on palm of hand; இரேகை. (யாழ். அக.)

வேதை[3] vētai, n. <*vēdha*. 1. Drilling, boring; துளைக்கை. 2. (Astron.) Contact on a particular day, of a *nakṣatra* or *tithi* with its preceding *nakṣatra* or *tithi;* ஒரு நாளின் திதி நட்சத்திரங்களுக்கு முன்னைய திதி நட்சத்திரங்களோடு உள்ள சேர்க்கை. இன்று ஏகாதசிக்குத் தசமி வேதை யுள்ளது. 3. See வேதைப்பொருத்தம். (சங். அக.)

வேதைக்கயிறு vētai-k-kayiṟu, n. <வேதை[3]+. (Astrol.) Diagram used in ascertaining *vētai-p-poruttam;* வேதைப்பொருத்தம் பார்க்கக் கீறிய கீற்று. (விதான. கடிமண. 17.)

வேதைச்சிந்தூரம் vētai-c-cintūram, n. <வேதை[2]+. A powder used in alchemy; இரசவாதத்திற் பயன்படும் சிந்தூரவகை.

வேதைப்பொருத்தம் vētai-p-poruttam, n. <வேதை[3]+. (Astrol.) A correspondence between the *nakṣatras* of the prospective bride and bridegroom ascertained by *vētai-k-kayiṟu,* one of ten *kaliyāṇa-p-poruttam,* q.v.; கலியாணப் பொருத்தம் பத்தனுள் மணமகனுடைய நக்ஷத்திரத் திற்கும் மணமகளுடைய நக்ஷத்திரத்திற்கு முள்ள இணக்கத்தை வேதைக்கயிறு மூலமாகப் பார்க்கும் பொருத்தம். (சோதிட. சிந். 198.)

வேதோக்தம் vētōktam, n. <*vēdōkta*. 1. That which is taught in the Vēdas; வேதத்திற் சொல்லப்பட்டது. 2. That which is in accordance with the principles of the Vēdas; வேத விதிக்கு இயைந்தது.

வேதோபாங்கம் vētōpāṅkam, n. <*vēdōpāṅka*. A class of works supplementary to the Vēdās, four in number, viz., *purāṇam, niyāyam, mīmāñcai, taruma-cāttiram;* புராணம் நியாயம் மீமாஞ்சை தருமசாத்திரம் என நால்வகை யாய் வேதத்திற்குத் துணையான சிற்றுறுப்புக்கள்.

வேந்தவை vēntavai, n. See வேத்தவை. இவ்வகை யுரைசெய விருந்த வேந்தவை (கம்பரா. மந திரப. 80).

வேந்தன் vēntaṉ, n. cf. *dēvēndra*. 1. Indra; இந்திரன். வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும் (தொல். பொ. 5). 2. King; அரசன். பாடல்சான்ற விறல்வேந்த னும்மே (புறநா. 11). 3. Sun; சூரியன். (சூடா.) 4. Moon; சந்திரன். (சூடா.) 5. Bṛhaspati; வியாழன். (சூடா.)

வேந்து vēntu, n. <வேந்தன். 1. Kingly position; அரசபதவி. வேந்தனும் வேந்து கெடும (குறள், 899). 2. Kingdom, royalty; இராச்சியம். (பு. வெ. 4, 5, உரை.) 3. Indra; இந்திரன். (அரு. நி.) 4. King; அரசன். வேந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவா (குறள், 895).

வேந்துரு vēnturu, n. Ancestor in the sixth degree in the paternal line; ஏழாந்தலை முறையில் தந்தைவழி முன்னோன். (W.)

வேந்தோன்றி vēntōṉṟi, n. <வெண தோன்றி. Malabar glory lily. See கலப்பைக் கிழங்கு. (W.)

வேப்பங்கள் vēppaṅ-kaḷ, n. <வேம்பு+ கள்[3]. A sour juice that oozes from margosa trees, used medicinally; வேப்பமரத்தினின்று வடியும் நீர். (W.)

வேப்பங்குடிநீர் vēppaṅ-kuṭinīr, n. <id. +. Decoction prepared from margosa bark; வேப்பம்பட்டையினின்று வடித்த கஷாயம். இவ் வேப்பங்குடிநீரை யன்றோ நானுன்னைக் குடிக்கச சொல்லுகிறது (ஈடு, 1, 10, 4).

வேப்பநெய் vēppa-ney, n. <id.+. See வேப்பெண்ணெய். (பதார்த்த. 157.)

வேப்பம்பாசி vēppam-pāci, n. prob. id. +பாசி[1]. A kind of moss, affecting crops; பயிரைக் கெடுக்கும் ஒருவகைப் பாசி. (யாழ். அக.)

வேப்பமரம் vēppa-maram, n. <id.+. See வேம்பு, 1.

வேப்பமுத்து vēppa-muttu, n. <id.+ முத்து². Seed of margosa fruit; வேம்பின் கொட்டை. (W.)

வேப்பலகு vēppalaku, n. <id.+அலகு. Petiole or rib of margosa leaf; வேப்பிலையின் ஈர்க்கு. (W.)

வேப்பாலை vēppālai, n. <வெட்பாலை. Conessi bark. See குடசப்பாலை, 1. (W.)

வேப்பிலைக்கட்டி vēppilai-k-kaṭṭi, n. prob. கருவேப்பிலை+. A kind of relish made of *nārratai* leaves, salt, chillies, etc.; நாரத்தையிலை உப்பு மிளகாய் முதலியவற்றுற் செய்யும் வியஞ்சன வகை. *Loc.*

வேப்பிலையடி-த்தல் vēppilai-y-aṭi-, v. intr. <வேம்பு+இலை+. 1. To effect a magic cure by passing a handful of neem twigs over the body. See குழையடி-, 1. 2. To coax a person to yield; இசையாத விஷயத்தில் ஒருவனை இசைவிக்க முயலுதல்.

வேப்பெண்ணெய் vēppeṇṇey, n. <id. +எண்ணெய். Oil extracted from margosa seeds; வேப்பங்கொட்டையினின்று எடுக்கும் நெய்.

வேபம் vēpam, n. <*vēpa*. Movement, shaking; சலனம். வேபமொன்றில்லாத சிந்தை (மேருமந். 99).

வேபனம் vēpaṉam, n. <*vēpana*. 1. See வேபம். (இலக். அக.) 2. Fear; பயம். (யாழ். அக.)

வேபாக்கு vē-pākku, n. <வே-+பாக்கு². Heating, boiling; வேதுகை. வேபாக் கறிந்து (குறள், 1128).

வேபி-த்தல் vēpi-, 11 v. intr. <*vēp*. To tremble, quake; நடுங்குதல். வேபியாப் பசியின் வாடி (மேருமந். 366).

வேம்பர் vēmpar, n. prob. E. *chamber*. Pump; நீர் முதலியன இறைக்குங் குழாய். *Naut.*

வேம்பருலக்கை vēmpar-ulakkai, n. <வேம்பர்+. Plunger of a pump; நீர்க்குழாய்க் கருவியில் நீரை இழுப்பதற்குரிய உலக்கை. *Naut.*

வேம்பன் vēmpaṉ, n. <வேம்பு. Pāṇṭiyaṉ, as wearing a garland of margosa flowers; [வேப்பம்பூ மாலையை யுடையவன்] பாண்டியன். சினையலர் வேம்பன் றேராளுகி (சிலப். 16, 149).

வேம்பனம் vēmpaṉam, n. cf. *viḍambana*. Toddy; கள். (யாழ். அக.)

வேம்பா¹ vēmpā, n. See வேம்பர். *Loc.*

வேம்பா² vēmpā, n. Vessel for heating water, salamander; வெந்நீர் சுடவைக்குங் கலம். *Loc.*

வேம்பா³-தல் vēmpā-, v. intr. <வேம்பு+ ஆ⁶-. 1. To be bitter; கசப்பாதல். 2. To be disliked; வெறுப்புக்குரியதாதல். என்னையும் வேம்பாகி (தனிப்பா. 1, 411, 45).

வேம்பாடம் vēmpāṭam, n. See வேம்பாடை. (G. Tn D. I, 218.)

வேம்பாடை vēmpāṭai, n. Red creeper. See பப்பிளி. (L.)

வேம்பாணி vēmpāṇi, n. perh. வேம்பு+ ஆணி¹. Small nail; சிறிய ஆணிவகை. (W.)

வேம்பின்கண்ணியன் vēmpiṉ-kaṇṇiyaṉ, n. <id.+கண்ணி¹. See வேம்பன். (பிங்.)

வேம்பின்றாரோன் vēmpiṉrārōṉ, n. <id. +தார¹. See வேம்பன். (சூடா.)

வேம்பு vēmpu, n. [T. *vēmu*, K. Tu. *bēvu*, M. *vēmpu*.] 1. Neem, margosa, m. tr., *Azadirachta indica;* மரவகை. வேம்பின் பைங்காயெனக்கீமுழி தரினே (குறுந். 196). 2. Bitterness of taste; கசப்பு. 3. Dislike; வெறுப்பு. வேம்புற்ற முந்நீர் விழுங்க (சீவக. 513).

வேமம் vēmam, n. <*vēma*. Loom; நெய்வார் தறி. வேமமுதல தாமினி தகற்ற (ஞானா. 15).

வேமா vēmā, n. <*vēmā* nom. sing. of *vēman*. See வேமம். ஆடைக்கு நாடா வேமா முதலியன (தருக்கசங். 42).

வேமானியர் vēmāṉiyar, n. <*vaimānika*. Celestials, as borne in heavenly cars; [விமானத்திற சஞ்சரிப்பவர்] தேவர். வேமானியர்தம் மகளிரின் (சீவக. 2455).

வேய்¹-தல் vēy-, 4 v. tr. 1. To cover, as a building; to roof, thatch; மூடுதல். பிறங்கழல் வேய்ந்தன (பு. வெ. 3, 22). 2. To put on, as a garland; to wear, as crown; சூடுதல். புதன்மானப் பூவேய்ந்து (மதுரைக். 568). நமர்வேய்ந்த கண்ணி யோடு (கலித். 83). 3. To surround; சூழ்தல். மாலையை வேய்ந்தரிக்கு மிஞிறு (சீவக. 1769). 4. To set, as gems; பதித்தல். வேய்ந்த மாமணிக் கவசமும் (பாரத. காண்டவ. 8). 5. To be fitted with; பொருந்துதல். கார்மலர் வேய்ந்த . . . பாப்பாக (கலித். 98). 6. To bore; துளைபோடுதல். (அக. நி.)—intr. To open, blossom; மலர்தல். (கல்லா. 20, 5, உரை.)

வேய்² vēy, n. <வேய்¹-. 1. Bamboo. See மூங்கில், 1. வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல் (மலைபடு. 171). 2. Bamboo rod; மூங்கிற்கோல்.

வேயகமாயினுஞ் சோராவகை யிரண்டேயடியாற் றூய வன் (திவ். இயற். திருவிருத. 61). 3. Tube, anything hollow; உட்டுளைப்பொருள். (பிங.) 4. The seventh *nakṣatra*. See புனர்பூசம். வேயபுனா பூச மும (கம்பரா. திருவவதாரப. 102). 5. Covering, roofing; வேய்கை. (அக. நி.) 6. Mansion; மாடம். (நாமதீப. 494.) 7. Karma; வினை. (அக. நி.) 8. *Yāḻ*, யாழ். (அரு. நி.) 9. Composition, as of a song; கவனஞ் செய்கை. (அரு. நி.)

வேய்³-த்தல் vēy-, *11 v. tr.* cf. வேவு-. To spy out; ஒற்றரால் செய்தியறிதல். (மதுரைக். 642, உரை.) வேய்த்திறே, களவுகாணபது (ஈடு, 3, 8, 3).

வேய்⁴ vēy, *n.* <வேய்³-. 1. Report, as of a spy; குறளைச்சொல். ஒற்றிஞ்கிய வேயே (தொல். பொ. 58). 2. Spy; ஒற்றன். வேயுரைபபதெனவந்து விளமப (கமபரா. இராவணன்று. 15). 3. (Puṟap.) Theme describing the choice of spies; ஒற்றினைத் தெரிந்துகொண்ட கூறுபாட்டினைக் கூறும் புறத் துறை. (பு. வெ. 1, 6.)

வேய்⁵-த்தல் vēy-, *11 v. tr.* <ஏய்²-. To deceive. See ஏய்²-, 3. (J.)

வேய்க்கண் vēy-k-kaṇ, *n.* <வேய்²+. Bamboo joint; மூங்கிற்கணு. (நாமதீப. 297.)

வேய்ங்குழல் vēy-ṅ-kuḻal, *n.* <id.+குழல்³. Bamboo pipe; புல்லாங்குழல். ஆயாகள் வேய்ங குழ லோசையும விடைமணிக் குரலும (திவ். திருப பள்ளியெழுச். 4).

வேய்தல்¹ vēytal, *n.* <வேய்¹-. 1. Thatched house; கூரையால் மூடப்பட்ட வீடு. (பிங.) 2. Tube; துளை. (அரு. நி.)

வேய்தல்² vēytal, *n.* <வேய்³-. Spying; ஒற்று. (அரு. நி.)

வேய்ந்துணி vēy-n-tuṇi, *n.* <வேய்²+. Bamboo pipe; ஊதுகுழல். வேய்ந்துணி யலமரும் புறத்தர் (சீவக. 1848).

வேய்ம்பரம்பு vēy-m-parampu, *n.* <id.+பரம்பு². Bamboo mat; மூங்கிற் பாய். *Nāñ.*

வேய்வனம் vēy-vaṉam, *n.* <id.+வனம்¹. Tinnevelly believed to have been originally a bamboo forest; திருநெல்வேலித் தலம். (திரு விளை. 31, 2.)

வேய்வு¹ vēyvu, *n.* <வேய்¹-. Covering; மூடுகை. (சங. அக.)

வேய்வு² vēyvu, *n.* <வேய்⁵-. Deceiving; ஏய்ப்பு. (சங. அக.)

வேய்வை vēyvai, *n.* perh. id. A defect in a lute string; யாழ்நரம்புக்குற்றவகை. வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பின் (பொருந. 17).

வேயர்¹ vēyar, *n.* <வேய்⁴. Spies; ஒற்றர். (பிங.)

வேயர்² vēyar, *n.* See வேயல். (W.)

வேயர்³ vēyar, *n.* prob. வேய்². A class of Brahmins; பார்ப்பனக்குடிவகை. வேயாதஙகள குலத்துதித்த விட்டுசித்தன் (திவ். பெரியாழ். 5, 4, 11).

வேயரிசி vēy-arici, *n.* <id.+. Seed of the bamboo; மூங்கிலரிசி. (திவா.)

வேயல் vēyal, *n.* <id. Short-sized bamboo; சிறுமூங்கில். (நன். 71, மயிலை.)

வேயாம் vēyām, *n.* See வேரடம். (மூ. அ.)

வேயாமாடம் vēyā-māṭam, *n.* <வேய்¹-+ ஆ neg.+மாடம்¹. Open terrace of the upper storey, as uncovered; நிலாமுற்றம். வேயாமாடமும வியன்கலவிருக்கையும (சிலப. 5, 7).

வேயுள் vēyuḷ, *n.* <id.+உள்². 1. Covering; மூடுகை. வேயுள் விசும்பு (பு. வெ. 8, 28). 2. Blossoming; மலர்கை. வேயுளம பட்டுப பூவைகண கறுபப (கலித். 20, 5). 3. Terraced house; வேய்ந்த மாடம். (சூடா.) 4. Upper storey; மேன்மாடி. விசித்திரத் தியற்றிய வித்தக வேயுள (பெருங. இலாவாண. 6, 65). 5. Mansion; மாடம். (நாமதீப. 494.)

வேர்¹ vēr, *n.* [K. *bēru*.] 1. Root; மரஞ் செடிகளை மண்ணின்மேல் நிலைநிற்கச் செய்து அவை உணவேற்க வுதவுவதான அடிப்பகுதி. (சூடா.) 2. Black cuscuss grass. See குறுவேர்¹. வேர்சூடு மவாகள மணமறறக் கழற்றுதாமபோலே (ஸ்ரீவசன. 169). 3. Root of long pepper; திப்பலிவேர். (தைலவ.) 4. Anything root-like; வேர்போன்றது. அலகை யன்ன வெளவோர பீலிக் கலவ மஞ்ஞை (மலைபடு, 234). 5. Foundation; அடிப்படை. 6. Cause; காரணம். வேரறு . . . வடிவாகி (ஞானவா. வைராக். 76).

வேர்²-த்தல் vēr-, *11 v. intr.* cf. வியர்-. [K. *bēmer*.] 1. To sweat, perspire. See வியர்-, 1. வேர்த்து வெகுளார விழுமியோர (நாலடி, 64). 2. To feel irritated. See வியர்-, 2. 3. To be angry, indignant; கோபித்தல். பாலன்மேல் வேர்ப பது செய்த வெங்கூற்று (தேவா. 82, 7). 4. To be afraid; அஞ்சுதல். வேர்த்தா ரதுகண்டு விசும்புறை வோர (கமபரா. அதிகா. 22).

வேர்³ vēr, *n.* <வேர்-. 1. Perspiration; வேர்வை. வேரொடு நனைந்து (பொருந. 80). 2. Anger; கோபம். (W.)

வேர்க்கடலை vēr-k-kaṭalai, *n.* <வேர்¹+. Ground-nut. See மணிலாக்கொட்டை.

வேர்க்குச்சு vēr-k-kuccu, *n.* <id.+குச்சு³. Weaver's brush, as made of roots of grass; நெய்வார் சுருவிவகை. (W.)

வேர்க்குரு vēr-k-kuru, *n.* <வேர்³+குரு³. [M. *vērkuru.*] Rash due to prickly heat, *Lichen tropicus;* வியர்வையால் உண்டாகும் சிறுபரு.

வேர்க்குறி vēr-k-kuri, *n.* <id.+. Sign of anger; சினக்குறிப்பு. (W.)

வேர்க்கொம்பு vēr-k-kompu, *n.* <வேர்¹+. 1. Ginger-plant. See இஞ்சி², 1. (மலை.) 2. Dried ginger; சுக்கு. (தைலவ.)

வேர்கல்(லு)-தல் vēr-kal-, *v. tr.* <id.+. To root out; நிர்மூலஞ் செய்தல். *அறத்தை வேர கல்லும . . . பொய்யச்சூதை மிக்கோர்கள் திணைவேரோ* (நள. கலிதொ. 40).

வேர்ச்சாயம் vēr-c-cāyam, *n.* <id.+சாயம்². Dye from chay root; சாயவேரிலிருந்து இறக்கிய சாயம். (W.)

வேர்த்துக்கொட்டு-தல் vērttu-k-koṭṭu-, *v. intr.* <வேர்-+. To perspire profusely; அதிகமாக வேர்வைநீர் வடிதல்.

வேர்த்துவடி-தல் vērttu-vaṭi-, *v. intr.* <id.+. 1. See வேர்த்துக்கொட்டு-. 2. To be distilled, as liquors; ஆவி குளிர்ந்து திராவமாக வடிதல். *வேர்த்துவடிந்தாற் சாராயம்.*

வேர்நீர் vēr-nīr, *n.* <வேர்³+நீர்¹. See வேர்வை.

வேர்ப்படலம் vēr-p-paṭalam, *n.* prob. வேர்¹+. An eye-disease; கண்ணோய்வகை. (யாழ். அக.)

வேர்ப்பலா vēr-p-palā, *n.* <id.+பலா¹. Jack tree. See பலா¹. (வீரசோ. தொகை. 8.)

வேர்ப்பு vērppu, *n.* <வேர்-. [K. *bēvaru.*] See வேர்³. (W.)

வேர்ப்புழு vēr-p-puḻu, *n.* <வேர்¹+. See வேர்ப்பூச்சி. *Colloq.*

வேர்ப்பூச்சி vēr-p-pūcci, *n.* <id.+. A grub that eats off the root-tips and fibrils of a plant and quickly destroys it; வேரிலிருந்தபடி அதனைத்தின்று செடியைக்கெடுக்கும் பூச்சிவகை.

வேர்பு vērpu, *n.* See வேர்³. (சங். அக.)

வேர்பொடி-த்தல் vēr-poṭi-, *v. intr.* <வேர்³+. To perspire; வேர்வைநீரரும்புதல். *இடைப்புருவங் கோட்டித் துடிப்ப வேர்பொடிப்ப* (கம்பரா. ஊர்தேடு. 111).

வேர்வாசம் vēr-vācam, *n.* <வேர்¹+வாசம்¹. Cuscuss grass. See இலாமிச்சை. (திவா.)

வேர்விடு-தல் vēr-viṭu-, *v. intr.* <id.+. See வேர்விழு-.

வேர்விழு-தல் vēr-viḻu-, *v. intr.* <id.+. To take root. See வேரூன்று-.

வேர்வு vērvu, *n.* <வேர்-. See வேர்³, 1. *தென்றலைக்கதெ ஊயன் றிருமுகத்தின் வேர்வகற்ற* (கூளப்ப. 99).

வேர்வை vērvai, *n.* <id. [K. *bēvaru.*] See வேர்³, 1. *Colloq.*

வேர்வைவாங்கி vērvai-vāṅki, *n.* <வேர்வை+வாங்கு-. Sudorific. See சுவேதகாரி. (M. M. 966.)

வேரகம் vērakam, *n.* <*vēraka.* Camphor; கர்ப்பூரம். (மூ. அ.)

வேரச்சுக்கொடி vēraccukkoṭi, *n.* A species of sandal wood; சந்தனவகை. (சிலப். 14, 108, உரை.)

வேரடம் vēraṭam, *n.* <*vēraṭa.* Jujube tree. See இலந்தை¹. (சூடா.)

வேரம்¹ vēram, *n.* <வை-. [K. *bēra.*] Anger, wrath; வெகுளி. (பிங்.) *காணு நின்ற வேரமகன்ற* (மேருமந். 149).

வேரம்² vēram, *n.* <*vēra.* 1. Turmeric; மஞ்சள். (மலை.) 2. Hare leaf. See அடப்பங்கொடி. (மலை.) 3. Indian kales. See சேம்பு, 1. (யாழ். அக.)

வேரம்³ vēram, *n.* 1. Artificial mound; செய்குன்று. *சிகரமோ நிலக்கஞ் சூடி விசும்பொன் சுடர நின்ற வேரமொன்று* (கந்தபு. நகரழி. 1) 2. Tower; கோபுரம். (நாமதீப. 493.) 3. Mass of clouds, as in the morning with the sun behind; மேகக்கூட்டம். (W.)

வேரமுட்டி vēramuṭṭi, *n.* Pink-tinged white sticky mallow. See பேராமுட்டி. (நாமதீப. 326.)

வேரல்¹ vēral, *n.* perh. வேர்¹. 1. Small bamboo; சிறுமூங்கில். *நுண்கோல் வேரல்* (மலைபடு. 224). 2. Spiny bamboo. See மூங்கில், 1. (சூடா.) 3. Seed of bamboo; மூங்கிலரிசி. (பிங்.)

வேரல்² vēral, *n.* <வேர்-. Perspiring; வேர்க்கை. *Loc.*

வேரறு-த்தல் vēr-aṟu-, *v. tr.* <வேர்¹+. To root out, extirpate; நிர்மூலமாக்குதல். *அவர வேரறுப்பென் வெருவன்மின்* (கம்பரா. அகத்தியப. 22).

வேரி vēri, *n.* 1. Honey; தேன். *கமலங் கலந்த வேரியும்* (திருக்கோ. 301). 2. Toddy; கள்.

கடிகமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்ல (பு. வெ. 4, 25). 3. cf. *hrībēra*. Cuscuss grass. See இலாமிச்சை. (திவா.) 4. An aromatic, one of 32 *ōmālikai*, q. v.; ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனுளொன்று. (சிலப. 6, 77, உரை.) 5. cf. வெறி Fragrance, scent; வாசனை. (சூடா.)

வேரிச்சுமம் vēriccumam, *n.* White madar. See வெள்ளெருக்கு. (சங். அக.)

வேரித்தண்டு vēri-t-taṇṭu, *n.* <வேரி+. Tube for keeping honey; தேன்வைக்குங் குழாய். (இலக். அக.)

வேரீத்து vērīttu, *n.* A kind of small net, used in fishing in ponds, etc.; குளம் ஆறுகளி லுபயோகிக்கும் சிறிய வலைவகை. *Loc.*

வேரூன்று-தல் vēr-ūṉṟu-, *v. intr.* <வேர்¹+. 1. To take root; செடி முதலியன நிலைபெற்று நிற்கும்படி அவற்றின்வேர் நிலத்திற் பதிந்தோடுதல். (சா௰, 4, 8, 5.) 2. To be established or settled firmly; அசைக்க முடியாதபடி உறுதியாய்த் தாபிக்கப்பெறுதல்.

வேரெழுத்து vēr-eḻuttu, *n.* <id.+. Primary, basic or fundamental letter, as of a mantra; மூலவெழுத்து. வேரெழுத்தாய் (திருமந். 970).

வேரோடு-தல் vēr-ōṭu-, *v. intr.* <id.+. See வேரூன்று-. பழமறையி னுச்சியிசை வேரோடி (பிரபோத். 22, 102).

வேல்¹ vēl, *n.* prob. வெல்-. 1. Dart, spear, lance, javelin; நுனிக்கூர்மையுடைய ஆயுதவகை. நெடுவேல் பாயந்த மார்பின (புறநா. 297). 2. Trident; திரிசூலம். கையது வேலநேமி (திவ். இயற். 1, 5). 3. Weapon; ஆயுதப்பொது. (பிங்.) 4. A kind of spear. See வல்லயம். (சிலப. 15, 216, உரை.) 5. Conquering; வெல்லுகை. (அரு. நி.) 6. Enemy; பகை. (அரு. நி.)

வேல்² vēl, *n.* 1. Babul, *Gens acacia;* மரவகை. 2. Panicled babul. See வெள்வேல், 2. (L.) 3. See உடை⁵. 4. Spiny bamboo. See மூங்கில், 1. (நாமதீப. 296.)

வேல்கந்தி vēlkanti, *n.* Scabrous ovate unifoliate tick-trefoil. See சிறுபுள்ளடி. (சங். அக.)

வேல்தாரி vēl-tāri, *n.* perh. வேல்¹+தரி-. A kind of saree with long stripes; ஒருவகை நெடுங்கோட்டுப் புடைவை. *Loc.*

வேலங்காய்க்கொலுசு vēlaṅ-kāy-k-kolucu, *n.* <வேல்²+காய்³+. A silver anklet with beads resembling babul fruit; வேலங்காய்களைப் போலும் குண்டுகளையுடைய காலணிவகை.

வேலசம் vēlacam, *n.* <*vēlla-ja*. Pepper; மிளகு. (சங். அக.)

வேலப்பதேசிகர் vēlappa-tēcikar, *n.* A head of Tiruvāvatuturai mutt and author of Tirupparíyalūr-p-purāṇam, 17 C.; பதினேழாம் நூற்றண்டில் திருவாவடுதுறையாதீனத்துத் தேசிகராயிருந்தவரும் திருப்பறியலூர்ப்புராணம் பாடியவருமான ஆசிரியர். (அபி. சிந்.)

வேலம் vēlam, *n.* <*vēla*. Garden; தோட்டம். (யாழ். அக.)

வேலம்பட்டை vēlam-paṭṭai, *n.* <வேல்²+பட்டை¹. Babul bark; வேலமரத்துப் பட்டை.

வேலம்பாசி vēlam-pāci, *n.* perh. வேலை²+பாசி¹. A kind of moss; பாசிவகை. (மூ. அ.)

வேலம்பிசின் vēlam-piciṉ, *n.* <வேல்²+. Gum arabic; பிசின்வகை.

வேலன் vēlaṉ, *n.* <வேல்¹. 1. Spearman; வேற்காரன். 2. Skanda; முருகன். (பிங்.) 3. Priest worshipping Skanda; முருகபூசனை செய்பவன். (திருமுரு. 222.)

வேலனாடல் vēlaṉ-āṭal, *n.* <வேலன்+. Dancing of a priest under possession by Skanda; முருகக்கடவுள் ஆவேசிப்ப வேலனாடுங் கூத்து. (பிங்.)

வேலாயுதம் vēl-āyutam, *n.* <வேல்¹+. See வேல்¹, 1.

வேலாயுதன் vēl-āyutaṉ, *n.* <id.+. Skanda, as wielding the lance; முருகன். வேதாகம சித்ரவேலாயுதன் (கந்தரலங். 17).

வேலாவலயம் vēlā-valayam, *n.* <*vēlā*+. See வேலாவலையம். (அக. நி.)

வேலாவலையம் vēlā-valaiyam, *n.* <id.+. (பிங்.) 1. Sea, as the boundary of the earth; கடல். 2. Earth, as bounded by the sea; பூமி. வேலாவலயம் விளக்கி (மாறனலங். 217, உதா. 517).

வேலாழி vēl-āḻi, *n.* <id.+ஆழி². Sea; கடல். வேலாழி சூழுலகு (திணைமாலை. 62).

வேலான் vēlāṉ, *n.* <வேல்¹. Spearman; வேற்படைதாங்கியவன்.

வேலி vēli, *n.* 1. [T. *vēlugu*, K. *bēli*, M. *vēli*.] Hedge, fence; முள் கழி முதலியவற்றலான அரண். வேரல்வேலி வேர்க்கோட் பலவின் (குறுந். 18.) 2. Wall; மதில். (பிங்.) 3. Custody, watch, guard; காவல். (பிங்.) நிறைநாண வேலி நீங்கி (கல்லா. 87, 3). 4. Land; நிலம். (பிங்.) சாலிவேலியுந் தழீஇய வைப்பும் (கம்பரா. நாட்டுப. 12). 5. Field; வயல். (பிங்.) 6. Land measure =

6 74 acres; ஒரு நிலஅளவு. (G. Tj. D. I, 135.) 7. Cowshed; பசுக்கொட்டில். (பிங்.) 8. Village; ஊர். (பிங்.) பனைஇரு வேலிகொண்ட டருஞ்செய்கைக்கண்டு (தேவா. 176, 2). 9. See வேலிப்பருத்தி. (மூ. அ.) 10. Red-flowered silk cotton tree. See முள்ளிலவு. வேலியகு குறுஞ்சுல விளைகாய்ப பஞ்சினம (கல்லா. 87). 11. Sound; ஓசை. (அரு. நி.) 12. cf. வளி[1]. Wind; காற்று. (அரு. நி.)

வேலிக்கள்ளி vēli-k-kaḷḷi, n. <வேலி + கள்ளி[1]. A kind of spurge; கள்ளிவகை. (சங். அக.)

வேலிக்காசு vēli-k-kācu, n. <id. + காசு[3]. An ancient village-cess; பழைய வரிவகை. (S. I. I. iii, 142.)

வேலிக்கால் vēli-k-kāl, n. <id. + கால்[1]. 1. Hedge, fence; வேலி. Loc. 2. Fenced garden; வேலிகட்டிய தோட்டம். Loc. 3. Stake in hedging; வேலிகட்ட நடுங் கழி. (W.)

வேலிகட்டு-தல் vēli-kaṭṭu-, v. tr & intr. <id. +. To hedge, fence, as a field; to make a hedge or fence; கழி முதலியவற்றால் இடத்தைச் சூழத்தடுத்து வரம்பிடுதல்.

வேலிகம் vēlikam, n. Aloe; கற்றாழை. (சங். அக.)

வேலிகொளுவு-தல் vēli-koḷuvu-, v. tr. & intr. <வேலி +. See வேலிகட்டு-. (W.)

வேலித்துத்தி vēli-t-tutti, n. <id. + துத்தி[1]. Pipal-leaved evening mallow, m. sh., *Abutilon polyandrum;* செடிவகை. (L.)

வேலிப்பயறு vēli-p-payaṟu, n. <id. +. An ancient tax in cash; பழைய காசாயவரி வகை. (S. I. I. i, 89.)

வேலிப்பயிர் vēli-p-payir, n. <id. +. Plants grown in gardens; தோட்டங்களில் விளைவிக்கும் பயிர்.

வேலிப்பருத்தி vēli-p-parutti, n. <id. +. Stinking swallowwort, m. cl., *Daemia extensa;* கொடிவகை. (பதார்த்த. 578.)

வேலிப்பாகல் vēli-p-pākal, n. <id. + பாகல்[2]. A kind of caper plant. See கொல்லம் பாகல். (W.)

வேலிப்பாசி vēli-p-pāci, n. <id. + பாசி[1]. Hedge moss, *Sida humilis;* பாசிவகை. (M. M.)

வேலிபோடு-தல் vēli-pōṭu-, v. tr. & intr. <id. +. See வேலிகட்டு-.

வேலிமுறி-த்தல் vēli-muṟi-, v. intr. <id. +. See வேலியழி-.

வேலிமூங்கில் vēli-mūṅkil, n. <id. +. A major shrub, *Justicia betonica;* செடிவகை. (W.)

வேலியடை-த்தல் vēli-y-aṭai-, v. tr. & intr. <id. +. See வேலிகட்டு-.

வேலியழி-த்தல் vēli-y-aḻi-, v. intr. <id. +. 1. To destroy or remove a fence; காவலடைப்பை அழித்தல். 2. To transgress bounds; வரம்பு கடத்தல்.

வேலிறை vēl-iṟai, n. <வேல்[1] + இறை[1]. See வேலாயுதன். (சூடா.)

வேலேறு vēl-ēṟu, n. <id. +. Wound caused with a javelin; வேல்தைத்த புண். வேலேறு படத் தேனோறு மாய்ந்தாற்போல (இறை. 2, பக். 39).

வேலை[1] vēlai, n. [M. vēla, Tu. bēle.] 1. Work, labour, task; தொழில். வேலை யுலகிற் பிறக்கும் வேலையொழிந்தோ மிலலை (அஷ்டப். திருவரங்கக். 54). 2. Business, matter; காரியம். என்ன வேலை யாய வந்தாய? 3. Workmanship; வேலைப்பாடு. இந்த நகையில் அமைந்த வேலை மிகவும் அருமையானது. 4. See வேலைத்திறன். 5. Situation, office; உத்தியோகம் உனக்கு எங்கே வேலை?

வேலை[2] vēlai, n. <vēlā. 1. Time, limit of time; காலம். (பிங்.) மணந்தா ருயிருண்ணும் வேலை (குறள், 1221). 2. Sea-shore; கடற்கரை. (பிங்.) பௌவவேலை (கந்தபு. மேருப. 46). 3. Sea, ocean; கடல். (பிங்.) வேலை நஞ்சுண்ட மழைதரு கண்டன் (திருவாச. 6, 46). 4. Wave; அலை. (பிங்.) வேலைபபுணரி (திவ். இயற். திருவிருத். 75). 5. Sandy tract; கானல். வேலை யாத்திரை செல்யாறு (பரிபா. 19, 18).

வேலை[3] vēlai, n. 1. Sugarcane; கரும்பு. (மலை.) 2. Borax; வெண்காரம். (சங். அக.)

வேலைக்கள்ளி vēlai-k-kaḷḷi, n. <வேலை[1] + கள்ளி[2]. Woman who shirks work; வேலைசெய்யாமல் ஏமாற்றுபவள். வேலைக்கள்ளிக்குப் பிள்ளைச் சாக்கு.

வேலைக்காரத்தனம் vēlaikkāra-t-taṉam, n. <வேலைக்காரன் + தனம்[1]. See வேலைத்திறன். Colloq.

வேலைக்காரன் vēlai-k-kāraṉ, n. <வேலை[1] + காரன்[1]. 1. Man-servant; ஊழியன். 2. Workman, labourer; தொழிலாளி. 3. Skilled worker; தொழில் வல்லவன். 4. Trickster; தந்திரம் பண்ணுபவன். அவன் பெரிய வேலைக்காரன்.

வேலைக்காரி vēlai-k-kāri, n. Fem. of வேலைக்காரன். Servant-maid; பணிப் பெண்.

வேலைக்காலம் vēlai-k-kālam, n. <வேலை[1] +. Period of work; வேலைசெய்யும் நேரம்.

வேலைக்கூலி vēlai-k-kūli, n. <id.+. Wage for a specific item of work, dist. fr. *nāṭ-kūli;* குறிப்பிட்ட வேலைக்குக் கொடுக்குங் கூலிப் பணம்.

வேலைக்கேடு vēlai-k-kēṭu, n. <id.+. See வினைக்கேடு.

வேலைகாட்டு-தல் vēlai-kāṭṭu-, v. intr. <id.+. See வேலைத்தனம்பண்ணு-.

வேலைகொள்(ளு)-தல் vēlai-koḷ-, v. <id. +. intr. To involve labour; அதிகவேலை செய்யும்படியாதல். *அதைச் செய்யத்தொடங்கினால் இன்னும் வேலைகொள்ளும்.*—tr. See வேலைவாங்கு-.

வேலைச்சுருக்கு vēlai-c-curukku, n. <id. +. Economy of labour; வேலை அதிகங்கொள்ளாமை.

வேலைசாய்[1]-தல் vēlai-cāy-, v intr. <id. +. To come to an end, as life; முடிவுக்குவருதல். *அவர்பாடு வேலைசாய்ந்து விட்டது.*

வேலைசாய்[2]-த்தல் vēlai-cāy-, v. tr. <id.+. 1. To finish, as a job; மேற்கொண்ட தொழிலை முடித்தல். *அந்தக் காரியத்தை வேலைசாய்த்து விட்டான்.* 2. To ruin, make an end of; அழித்தல். *அவன் அந்தக் குடியை வேலைசாய்த்து விட்டான்.* 3. To slay, murder; கொலைபுரிதல்.

வேலைசெய்-தல் vēlai-cey-, v. intr. <id. +. 1. To do work; தொழிலியற்றுதல். *வேலை செய்தாற் கூலி: வேஷம் போட்டாற் காசு.* 2. To shave; சவரஞ் செய்தல். 3. To play tricks; தந்திரஞ்செய்தல். 4. See வேலைத்தனம்பண்ணு-, 2.

வேலைத்தலம் vēlai-t-talam, n. <id.+ தலம்[1]. See வேலைத்தலை. *Colloq.*

வேலைத்தலை vēlai-t-talai, n. <id.+. Place of work; வேலை நடக்கு மிடம்.

வேலைத்தனம் vēlai-t-taṉam, n. <id.+ தனம்[1]. See வேலைத்திறன்.

வேலைத்தனம்பண்ணு-தல் vēlai-t-taṉam-paṇṇu-, v. intr. <வேலைத்தனம் +. *Colloq.* 1. To show one's skill or handiwork; வேலையில் திறமைகாட்டுதல். 2. To do mischief; to create trouble; குறும்புபண்ணுதல். 3. See வேலைசெய்-, 3.

வேலைத்திறம் vēlai-t-tiṟam, n. <வேலை[1] + திறம்[2]. See வேலைத்திறன். *Loc.*

வேலைத்திறமை vēlai-t-tiṟamai, n. <id.+ திறமை[2]. See வேலைத்திறன்.

வேலைத்திறன் vēlai-t-tiṟaṉ, n. <id.+. 1. Efficiency or skill, as in an art or craft; தொழில் செய்வதில் வல்லமை. 2. Mischief, trick; குறும்புச்செயல்.

வேலைத்துறட்டு vēlaitturaṭṭu, n. Tree caper. See நாக்குழிஞ்சான்.

வேலைத்தொந்திரவு vēlai-t-tontiravu, n. <வேலை[1]+. See வேலைத்தொல்லை.

வேலைத்தொல்லை vēlai-t-tollai, n. <id. +. Pressure of work; அதிக வேலையாலுண்டாம் நெருக்கடி.

வேலைதீர்[1]-தல் vēlai-tīr-, v. intr. <id.+. See வேலைசாய்[1]-.

வேலைதீர்[2]-த்தல் vēlai-tīr-, v. tr. <id.+. See வேலைசாய்[2]-.

வேலைநாணயம் vēlai-nāṇayam, n. <id. + நாணயம்[1]. 1. Honesty in work; வேலையில் நேர்மை. 2. Excellence of work; செய்யப்படும் வேலையின் மேம்பாடு.

வேலைநாள் vēlai-nāḷ, n. <id.+. Working day; வேலையுள்ள தினம்.

வேலைநிறுத்தம் vēlai-niṟuttam, n. <id. +. 1. Stoppage of work, as on holidays; வேலையின்றியிருக்கை. 2. See வேலைமறியல், 2. *Mod.*

வேலைநேரம் vēlai-nēram, n. <id.+. 1. Period of work; வேலைசெய்தற்குரிய காலம். 2. Work-time; வேலைசெய்கின்ற வேளை.

வேலைப்பரீட்சை vēlai-p-parīṭcai, n. <id. +. (W.) 1. Trial of one's skill in business; ஒருவனது வேலைத்திறமையை ஆராய்கை. 2. See வேலைத்திறன்.

வேலைப்பாடு vēlai-p-pāṭu, n. <id.+. See வேலைத்திறன்.

வேலைபண்ணு-தல் vēlai-paṇṇu-, v. intr. <id.+. See வேலைசெய்-.

வேலைபிடி-த்தல் vēlai-piṭi-, v. intr. <id. +. See வேலைகொள்-.

வேலைமறியல் vēlai-maṟiyal, n. <id.+. 1. Stopping a person in his work; ஒருவனை வேலை செய்யவொட்டாமற் றடுக்கை. 2. Strike; தொழிலாளர் கூடிப்பேசி வேலையை ஒரேகாலத்தில் நிறுத்துகை. *Mod.*

வேலைமானம் vēlai-māṉam, n. <id. + மானம்[1]. See வேலைத்திறன், 1.

வேலைமினக்கெட்டவன் vēlai-miṉak-keṭṭavaṉ, n. <id. + மினக்கெடு-. 1. One who wastes his time in useless work; பயனற்ற வேலை செய்து வீண்பொழுது போக்குபவன். 2. Idler; வேலையின்றிச் சோம்பியிருப்பவன்.

வேலைமினக்கெடு-தல் vēlai-miṉak-keṭu-, v. intr. <id.+. See வேலைமெனக்கிடு-.

வேலைமினக்கேடு vēlai-miṉakkēṭu, n. <id.+ 1. Being without any useful work; பயனுள்ள வேலை யொன்றுமின்றி யிருக்கை. 2. Wasted labour; வினை காரியம்.

வேலைமெனக்கிடு-தல் vēlai-meṉakkiṭu-, v. intr. <id.+. 1. To be without any useful work; பயனுள்ள வேலை யொன்றுமின்றி யிருத்தல். 2. To have one's labour wasted; செய்த காரியம் வீணுதல்.

வேலைமேற்போ-தல் vēlai-mēṟ-pō-, v. intr. <id.+. To go on duty, to go to work; தன்வேலையைக் கவனிக்கப்போதல் மந்திரி வேலை மேற் போயிருக்கிறார்.

வேலையாள் vēlai-y-āḷ, n. <id.+ஆள்². Workman, labourer; servant; கூலிக்கு வேலை செய்பவன்.

வேலையிற்றுயின்றோன் vēlaiyiṟṟuyiṉ-ṟōṉ, n. <வேலை²+துயில்-. Viṣṇu, as sleeping on the sea of milk; [பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட வன்] திருமால். (சூடா.)

வேலைவளர்-த்தல் vēlai-vaḷar-, v. intr. <வேலை¹+. To prolong work; வேலையை நீட்டித்தல். Colloq.

வேலைவாங்கு-தல் vēlai-vāṅku-, v. <id. +. tr. To get work done; to exact work from; பிறனை யேவி வேலைசெய்யும்படி புரிதல்.—intr. See வேலைகொள்-.

வேலைவை¹-த்தல் vēlai-vai-, v. intr. <id +. To cause one to work unnecessarily; வீண்வேலை யிடுதல்.

வேலைவை²-த்தல் vēlai-vai-, v. intr. <வேலை²+. To make appointments, ஒருவனைக் காணுதல் முதலியவற்றிற்கு நேரங் குறிப்பிடுதல். (J.)

வேவம்¹ vēvam, n. prob. ஏகம்¹. Loneliness; தனிமை. (அரு. நி.)

வேவம்² vēvam, n. cf. ஏவ்வம. [K. bēvasa.] Distress; துன்பம். (அரு நி.)

வேவல் vēval, n. prob. வே-. An ancient coin; முற்காலத்து வழங்கிய நாணயவகை. வேவல புழுகக வென்றும (பணவிடு. 139).

வேவாள் vēvāḷ, n. <வேவு¹+ஆள்². Spy; ஒற்றன். வேவா ளனுப்பவும் விசாரிப்பும (பணவிடு. 25).

வேவு¹ vēvu, n. <வேய்4. [T. vēgu, K. bēhu, M. vēvu.] Spying, espionage; ஒற்று.

வேவு² vēvu, n. <வே-. Burning; boiling; வேகை.

வேவு³ vēvu, n. Corr. of வேள்வு. See வேள்வு, 2 C. N.

வேவுகாரன் vēvu-kāraṉ, n. <வேவு¹+காரன்¹. Spy, ஒற்றன்.

வேவுபார்-த்தல் vēvu-pār-, v. tr. <id. +. See வேய்³-.

வேவெடு-த்தல் vēveṭu-, v. intr. <வேவு³+எடு-. See வேள்வேடு-, 1. C. N.

வேவை vēvai, n. <வே-. That which is boiled or cooked; வெந்தது. பாலை வேவை பருகெனத் தருடி (பொருந. 104).

வேழ்வி vēḻvi, n. Corr. of வேள்வி. (அரு. நி.)

வேழக்கரும்பு vēḻa-k-karumpu, n. <வேழம்+. Kaus. See பேய்க்கரும்பு. வேழக் கரும்பினொடு மென்கரும்பு (பெரியபு. ஏனா. 2).

வேழக்கோது vēḻa-k-kōtu, n. <id.+கோது². Refuse of crushed sugarcane after the juice is extracted; சாறு நீங்கிய கரும்புச் சக்கை. சாறறு வேழக்கோதுபோல (காஞ்சிபபு. நக. 52).

வேழக்கோல் vēḻa-k-kōl, n. <id.+கோல்¹. Stem of kaus; பேய்க்கரும்பந் தட்டை. (பெரும்பாண. 263, உரை.)

வேழம் vēḻam, n. perh. வீழ்¹-. 1. Sugar-cane. See கரும்பு, 1. (பிங.) 2. See வேழக்கரும்பு. (பெரும்பாண. 263, அரும்) 3. European bamboo reed. See கொறுக்கை¹, 1. வேழப்பழனத்து (மதுரைக். 257). (பிங.) 4. Spiny bamboo. See மூங்கில், 1. (பிங.) 5. Sponge gourd. See பீர்க்கு. (மூ. அ) 6. Kaus. See நாணல்², 1. (யாழ். அக.) 7. Music; இசை. (பிங.) 8. cf. vyāla. Elephant; யானை. இரவுபபுனை மேய்ந்த வுரவுச்சின வேழம (அகநா. 309). (பிங.) 9. Aries of the zodiac; மேடராசி. (பரிபா. 11, 2, உரை.) 10. The 2nd nakṣatra; பரணி நட்சத்திரம். (பரிபா. 11, 2, உரை.) 11. A disease affecting the fruit of the wood-apple; விளாம்பழத்துக்கு வருவதோரு நோய். வேழந்துற்றிய வெள்ளிலே போல (சீவக. 232). 12. An insect; ஒரு வகைப் பூச்சி. (பொதி. நி.)

வேழம்பம் vēḻampam, n. prob. viḍamba. 1. Deceit, trick; வஞ்சகம். வேழம்பத்தைவா வேணடிற்று வேண்டிப்போய் (தேவா. 472, 1). 2. Ridicule, mockery; ஏளனம்.

வேழம்பர் vēḻampar, n. <வேழம்பம். 1. Pole-dancers; கழைக்கூத்தர். (பிங.) 2. Professional wits or humourists; விதூஷகர். நூற்றுவர் நகைவேழம்பரும் (சிலப். 26, 130). 3. Those who

ridicule or mock; கேலிசெய்வோர். (சிலப. 5, 53, உரை.)

வேழவெந்தி vēḻa-ven-tī, n. < வேழம் + வெம்-மை + தீ[4]. A disease that causes great hunger; யானைத்தீநோய். வேழவெந்தீயி னீங்கி (சீவக. 401).

வேள்[1]-தல் [வேட்டல்] vēḷ-, 9 v. tr. [K. bēḷ.] 1. To offer sacrifices; யாகஞ் செய்தல். ஓதல் வேட்டல் (பதிற்றுப. 24, 6). 2. To marry; மணம்புரிதல். மெய்ந்நிறை மூவரை மூவரும் வேட்டார (கம்பரா. கடிமணப. 102). 3. To desire; விரும்புதல். வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது (புறநா. 20). 4. To love; சினேகித்தல். மலர்ந்து பிறர் கூம்பாது வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி (நாலடி, 215).

வேள்[2] vēḷ, n. < வேள்-. 1. Marriage; கலியாணம். வேள்வாய் கவட்டை நெறி (பழமொ. 360) 2. Desire; விருப்பம். (W.) 3. Kāma; மன்மதன். வேள்பட விழிசெய்து (தேவா. 1172, 8). 4. Skanda; முருகக்கடவுள். (பிங்.) 5. One belonging to the Vēḷir class; வேளிர்குலத்தான். தொன்முதிர் வேளிர் (புறநா. 24). 6. Cāḷukya king, சளுக்குவேந்தன். (பிங்.) 7. Petty ruler; chief; சிற்றரசன். (சூடா.) 8. Title given by ancient Tamil kings to Vēḷāḷas; பண்டைத் தமிழரசரால் வேளாளர் பெற்ற ஒரு சிறப்புரிமைப் பெயர். (தொல். பொ. 30) செம்பியன் தமிழவேள் என்னும் குலப்பெயரும் (S. I. I. iii, 221). 9. Illustrious or great man; hero; சிறந்த ஆண்மகன். (யாழ். அக.) பாப்பைவேளே (பெருந்தொ. 1766). 10. Earth; மண். (யாழ். அக.)

வேள்புலம் vēḷ-pulam, n. < வேள் + . The country of the Cāḷukyas; சளுக்கியர்க்குரிய நாடு. (S. I. I. iii, 160.)

வேள்புலவரசன் vēḷpula-v-aracaṉ, n. < வேள்புலம் + . Cāḷukya king; சளுக்குவேந்தன். (திவா.)

வேள்வி vēḷvi, n. < வேள்-. [T. M. vēlvi, K. bēḷuve.] 1. Sacrifice. See ஐவகைவேள்வி, 1. முன்முயன் றரிதினின் முடித்த வேள்வி (அகநா. 220). 2. Spiritual discipline. See ஐவகையாகம், 2. 3. Sacrificial pit; ஓமகுண்டம். (பிங்.) 4. Service, worship; பூசனை. (பிங்.) வேள்வியி னழகியல் விளம்பு வோரும் (பரிபா. 19, 43). 5. Marriage; கலியாணம். நாமுன்பு தொண்டுகொண்ட வேள்வியில் (பெரியபு. தடுத்தாட். 127). 6. Benevolence; gift; கொடை. (பிங்.) 7. Religious merit; புண்ணியம். ஆள்வினை வேள்வியவன் (பு. வெ. 9, 27). 8. (Puṟap.) Theme eulogising a warrior on his destroying his enemies to feast devils with their dead bodies. See களவேள்வி. பணணி தைஇய பயங்கெழு வேள்வியின் (அகநா. 13). 9. The 10th nakṣatra. See மகம், 2.

வேள்விக்கபிலை vēḷvi-k-kapilai, n. < வேள்வி + கபிலை[2]. Cow that yields milk, ghee, etc., necessary for a sacrifice; யாகத்துக்குரிய பால் முதலியனவற்றை உதவும் பசு. வேள்விக் கபிலை பாற்பயந் தன்றுதலானும் (தொல். பொ. 177, உரை).

வேள்விக்குண்டம் vēḷvi-k-kuṇṭam, n. < id. + . Sacrificial pit; ஓமகுண்டம். (பிங்.)

வேள்விக்குவேந்தன் vēḷvikku-vēntaṉ, n. < id. + . See வேள்விநாயகன். (சூடா.)

வேள்விச்சாலை vēḷvi-c-cālai, n. < id. + சாலை[1]. Sacrificial hall; யாகசாலை. வேள்விச்சாலை யின் வேந்தன் போந்தபின் (சிலப. 30, 170).

வேள்வித்தறி vēḷvi-t-taṟi, n. < id. + . See வேள்வித்தூணம். (பிங்.)

வேள்வித்தூண் vēḷvi-t-tūṇ, n. < id. + . See வேள்வித்தூணம். (சூடா.)

வேள்வித்தூணம் vēḷvi-t-tūṇam, n. < id. + தூணம்[2]. Stake to which the sacrificial victim is fastened; யாகபலிக்குரிய பிராணியைக் கட்டிவைக்குந் தம்பம். மணிசிரல் . . . வேள்வித் தூணத் தசைஇ (பெரும்பாண. 316).

வேள்விநாயகன் vēḷvi-nāyakaṉ, n. < id. + . Indra, as the lord of sacrifices; இந்திரன். (பிங்.)

வேள்விநிலை vēḷvi-nilai, n. < id + . 1. (Puṟap.) Theme describing the greatness of sacrifices performed by a king; அரசன் யாகஞ் செய்த பெருமையைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 9, 15.) 2. (Puṟap.) Theme describing the benevolence of a chief in making gifts of red cows, in the early hours of the day; தலைவன் சேதாவினை நாட்காலையிற் கொடுக்குங் கொடைச் சிறப்பினைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 90.)

வேள்விமுதல்வன் vēḷvi-mutalvaṉ, n. < id. + . 1. Sacrificer, one who performs a sacrifice; யாகத்தலைவன். (பரிபா. 3, 4-5, உரை.) 2. See வேள்விநாயகன். விலங்கென விண்ணோர் வேள்விமுதல்வன் (பரிபா. 5, 31).

வேள்வியாசான் vēḷvi-y-ācāṉ, n. < id. + . Priest who conducts a sacrifice; யாகஞ் செய்விக்கும் புரோகிதன். (தொல். பொ. 75, உரை.)

வேள்வியாசிரியன் vēḷvi-y-āciriyaṉ, n. < id. + . See வேள்வியாசான். (தொல். பொ. 75, உரை.)

வேள்வியாளன் vēḷvi-y-āḷaṉ, n. < id. + ஆளன். 1. Brahmin; பிராமணன். (திவா.) 2. Munificent person; கொடையாளன். (பிங்.)

வேள்வியின்பதி vēlviyiṉ-pati, *n.* <id. +*பதி*[4]. Viṣṇu, as the Lord of sacrifice; திருமால். (*பிங்.*)

வேள்வு vēlvu, *n.* <*வேள்-* 1. Sacrifice; யாகம். *விழவும் வேள்வும் விருந்தவொன்றின்மையால* (*சீவக.* 138). 2. Presents of food-stuffs from the house of the bridegroom to that of the bride and *vice versa*, at a wedding; விவாகத்தில் மணமக்கள்வீட்டார்கள் வரிசையாகச் செலுத்தும் உணவுப்பண்டம். *C. N.* 3. Rare commodity; அரும்பண்டம். (*யாழ். அக.*)

வேள்வெடு-த்தல் vēlvetu-, *v. intr.* <*வேள்வு*+*எடு-*. 1. To send presents of food-stuffs from the house of the bridegroom to that of the bride and *vice versa*, at a wedding; மணமகன்வீட்டாருக்கு மணமகள்வீட்டாரும் மணமகள்வீட்டாருக்கு மணமகன்வீட்டாரும் விருந்துக்குரிய வரிசைப்பண்டங்களை யனுப்புதல். *C. N.* 2. To gather together and carry varied articles; பலபண்டந் தேடிக் கொண்டுபோதல் (*யாழ். அக.*)

வேளம் vēḷam, *n.* cf. *vela*. 1. Fortified place where ladies of rank captured in war were kept as slaves by the Cōḻas; சோழராற் சிறைபிடிக்கப்பட்ட உயர்குலத்து மகளிர் அடிமையாக வாழும்படி அமைத்த அரணிடம். *மீனவர் கானமபுக . . . வேளமபுகு மடவீர* (*கலிங.* 41). *வீரபாண்டியனை முடித்தலை கொண்டு அவன் மடக்கொடியை வேளமேற்றி* (S. I. I. iii, 217). 2. Quarters; வாசத்தலம். (S. I. I. ii, 440.)

வேளமேற்று-தல் vēḷam-ēṟṟu-, *v. tr.* <*வேளம்*+. To confine ladies of rank captured in war, within a *vēḷam*; சிறைபிடித்த மகளிரை வேளத்தில் அமர்த்துதல். (S. I. I. iii, 217.)

வேளன் vēḷaṉ, *n.* See வேளாளன். (*சங். அக.*)

வேளா[1] vēḷā, *adv.* prob. *வாளா*. To no purpose. See கேளா. (*பிங்.*)

வேளா[2] vēḷā, *n.* Sawfish, sandy brown, attaining 20 ft., in length, *Pristis zysrom*; செம்மண் நிறமுள்ளதும் இருபது அடி நீளம் வளர்வதுமான சுறமீன்வகை.

வேளாட்டி vēḷāṭṭi, *n.* See வெள்ளாட்டி. (இலக். வி. 45, *உரை.*)

வேளாண்மாந்தர் vēḷāṇ-māntar, *n.* <*வேளாண்மை*+. Vēḷāḷas; வேளாளர். (*தொல். பொ.* 635.)

வேளாண்மாந்தரியல்பு vēḷāṇmāntar-iyalpu, *n.* <*வேளாண்மாந்தர்*+. Characteristics of the Vēḷāḷas, ten in number, viz., *āṇai-vaḻi-niṟṟal*, *aḻintōrai-niṟuttal*, *kaikkaṭaṉ-āṟṟal*, *kaciṉakat-tuṉmai*, *okkal-pōṟṟal*, *ōvā-muyaṟci*, *maṉṉiṟai-taruttal*, *oṟṟumai-kōṭal*, *viruntu-puṟantaruttal tiruntiya-v-oḻukkam*; ஆணைவழிநிற்றல் அழிந்தோரைநிறுத்தல் கைக்கடனாற்றல் கசிவகத்துண்மை ஒக்கல்போற்றல் ஓவாமுயற்சி மன்னிறைதருதல் ஒற்றுமைகோடல் விருந்துபுறந்தருதல் திருந்திய வொழுக்கம் என்ற வேளாளர்க்குரிய பத்துவகைத் தன்மைகள். (W.)

வேளாண்மை vēḷāṇmai, *n.* <*வேள்*+*ஆள்-*. 1. Gift, bounty, liberality; கொடை. (*பிங்.*) 2. Beneficence, help; உபகாரம். *விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு* (*குறள்,* 81). 3. Cultivation of the soil, agriculture, husbandry; பயிர்செய்யுந் தொழில். 4. Truth; சத்தியம். (*பிங்.*) *வேளாண்மைத் தூய வினைநாடி* (*கொண்டல்விடு.* 84).

வேளாண்மையமர்க்களம் vēḷāṇmai-y-amarkkaḷam, *n.* <*வேளாண்மை*+. Stir and bustle of harvest; அறுவடைக்காலத்து நிகழும் நெற்களத்தாரவாரம்.

வேளாண்வாகை vēḷāṇ-vākai, *n.* <id.+. (Puṟap.) Theme of exalting a Vēḷāḷa for doing the duties laid upon him by caste rules; வேளாளன் செய்தற்குரிய கடமைகளை நிறைவேற்றலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 11.)

வேளாண்வாயில் vēḷāṇ-vāyil, *n.* <id.+. Begging, as offering an outlet for liberality; யாசிக்கை. *வேளாண்வாயில் வேட்பக் கூறி* (*பொருந.* 75).

வேளாணவேதம் vēḷāṇ-vētam, *n.* <id.+*வேதம்*[1]. Nālaṭiyār. See நாலடியார்.

வேளாப்பார்ப்பான் vēḷā-p-pārppāṉ, *n.* <*வேள்-*+*ஆ* neg.+. Worldly-minded Brahmin, as not performing sacrifices; இலௌகிகப் பிராமணன். (*அகநா.* 24.)

வேளாரி vēḷāri, *n.* Jamaica switch sorrel. See விராலி. (L.)

வேளாவளி vēḷāvaḷi, *n.* <*vēlāvalī*. 1. (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (*பரத. இராக.* 56.) 2. (Mus.) A secondary melody-type of the *cevvaḻi* class; செவ்வழிக்குப் புறமான பண்திறவகை. (*சிலப்.* 14, 160-167, *உரை.*)

வேளாவேளை vēḷāvēḷai, *adv.* Redupl. of *வேளை*[1]. 1. At one time or another, occasionally; சிற்சிலசமயத்தில். 2. At the proper time; உரிய காலத்தில். *நீ வேளாவேளையில் வரவேண்டும்.*

வேளாளர்செய்கை vēḷāḷar-ceykai, *n.* <*வேளாளன்*+. See வேளாண்மாந்தரியல்பு (*பிங்.*)

வேளாளரறுதொழில் vēḷāḷar-aṟu-toḻil, *n.* <id.+. The six occupations of the Vēḷāḷas,

viz., *uḻavu, pacu-k-kāval, vāṇipam, kuyiluvam, kārukavinai, irupiṟappāḷaikkēval-ceyal;* உழவு பசுக்காவல் வாணிபம் குயிலுவம் காருகவினை இருபிறப்பாளர்க்கேவல்செயல் என்னும் வேளாளர்க்குரிய அறுவகைத்தொழில். (திவா.)

வேளாளன் vēḷ-āḷaṉ, *n.* <வேள்+. 1. Liberal person; உபகாரி. *வேளாளனென்பான விருந்திருக்க வுணணாதான்* (திரிகடு. 12). (பிங.) 2. Vēḷāḷa, a caste; ஒரு சாதி. 3. A person of Vēḷāḷa caste; வேளாளசாதியான். 4. Vaiśya; வைசியன். (பிங.) 5. Śūdra; சூத்திரன். (பிங.)

வேளான் vēḷāṉ, *n.* <id. 1. A caste title; ஒரு சாதிப்பட்டப்பெயர். *மதுராந்தக மூவேந்த வேளான்* (S. I. I. ii, 10). 2. A title of persons belonging to the Kuyavar caste; குயவரது சாதிப் பட்டப்பெயர். *Mod.*

வேளானுகூலம் vēḷāṉukūlam, *adv.* <*vēlā*+*anukūla.* According to fate; விதிப்படி. *Loc.*

வேளிர் vēḷir, *n.* <வேள். 1. A class of ancient chiefs in the Tamil country; தமிழ் நாடாண்ட ஒருசார் அரசர்குலத்தார். *நாற்பத்தொன பது வழிமுறை வந்த வேளிருள் வேளே* (புறநா. 201). 2. The Cāḷukyas; சளுக்குவேந்தர். (திவா.) 3. Petty chiefs; குறுநிலமன்னர். (சூடா.)

வேளுங்கு vēḷuṅku, *n.* 1. Tube-in-tube wood, l. tr., *Dalbergia paniculata;* மரவகை. (மலை.) 2. Red creeper. See பப்பிளி. (சங். அக.)

வேளூர் vēḷ-ūr, *n.* <வேள்+. Vaittīcuraṉ-kōyil, a Śiva shrine in the Tanjore District, தஞ்சாவூர்ஜில்லாவி லுள்ள வைத்தீசுரன்கோயில் என்னுஞ் சிவதலம். *வேளூரா வைத்தியநாதனே* (குமர பிர. முத்துக். 2).

வேலை[1] vēlai, *n.* <*vēlā.* 1. See காலம், 1, 2, 3, 6. 2. Karma; கருமவினை. (யாழ். அக.)

வேலை[2] vēlai, *n.* 1. Black varlay. See தைவேளை. *வேளை வெண்பூ* (புறநா. 23). (சங். அக.) 2. A sticky plant that grows best in sandy places. See நாய்வேளை. (சங். அக.)

வேளைக்காரநாயகம் vēḷaikkāra-nāyakam, *n.* <வேளைக்காரர்+. Leadership of the Vēḷaikkārar; வேளைக்காரர்களுக்குள் தலைமை. *வேளைக்காரநாயகஞ் செய்வார்களில் . . . காடவராய னேன்* (S. I. I. v, 85).

வேளைக்காரர் vēḷai-k-kārar, *n.* <வேளை[1]+காரன்[1]. Devoted servants who hold themselves responsible for a particular service to their king at stated hours and vow to stab themselves to death if they fail in that; அரசர்க்கு வேளைப்படி உரிய பணியைத் தாம் செய்ய வியலாதபோது தம்முயிரை மாய்த்துக்கொள்வதாக விரதம்பூண்ட பணியாளர். *பூவேளைக்காரரைப போலே . . . கைமேலே முடிவா ரொருவரிறே* (ஈடு, 5, 1, 9).

வேளைக்காரன் vēḷai-k-kāraṉ, *n.* <id.+id. Evil time, personified; தீமைவிளைக்குங் காலக் கடவுள். *வேளைக்காரன் இப்படிப் படுத்துகிறான். Loc.*

வேளைக்குறை vēḷai-k-kuṟai, *n.* <id.+. Bad times; தீயகாலம். (W.)

வேளைப்பாசை vēḷaippācai, *n.* Rhomb-leaved morning mallow, *Sida rhombifolia;* செடிவகை.

வேளைப்பிசகு vēḷai-p-picaku, *n.* <வேளை[1]+. See வேளைக்குறை.

வேளைப்பிழை vēḷai-p-piḻai, *n.* <id.+. See வேளைக்குறை. (W.)

வேளைபார்-த்தல் vēḷai-pār-, *v. intr.* <id.+. 1. To fix an auspicious hour; சுபகரமான முகூர்த்தம் பார்த்தல். *பெண்ணை ஊருக்கனுப்ப வேளை பார்க்கவேண்டும்.* 2. To wait for an opportunity, தக்க சமயம் பார்த்தல்.

வேளைபூண்(ணு)-தல் vēḷai-pūṇ-, *v. intr.* <id.+. To beseech; மன்றாடுதல். (யாழ். அக.)

வேளையம் vēḷaiyam, *n.* cf. வடையம். [K. *vīḷaya.*] Betel leaves and areca-nuts; வெற்றிலை பாக்கு. *Loc.*

வேற்காரன் vēṟ-kāraṉ, *n.* <வேல்[1]+காரன்[1]. 1. Spearman; வேலாயுதத்தையுடைய வீரன். 2. Armed servant of a king; ஆயுதபாணியான இராசசேவகன். *ராஜாக்கள ராஜத்துரோகம பண்ணினவர்களை நலிகைக்கு வேற்காரரை வரவிடுமா போலே* (ஈடு, 1, 4, 9).

வேற்கோட்டம் vēṟ-kōṭṭam, *n.* <id.+கோட்டம்[2]. Temple of Skanda; முருகவேள் கோயில். *உச்சிக்கிழான்கோட்ட மூர்க்கோட்டம் வேற்கோட்டம்* (சிலப். 9, 11).

வேற்றலம் vēṟṟalam, *n.* cf. *vātula.* Wind; காற்று. (பிங.)

வேற்றவன் vēṟṟavaṉ, *n.* <வேறு. 1. Stranger; அயலான். *வேற்றவாக் கெட்டா யோகா* (சேதுபு. தோத. 43). 2. Enemy; பகைவன். *வேற் றவ ரார்த்தனர்* (கம்பரா இராவணன்வதை. 78).

வேற்றாள் vēṟṟāḷ, *n.* <id.+ஆள்[2]. 1. Stranger; அன்னியமானவ-ன்-ள். *வேற்றாளென்ன வொண்ணுதபடி* (ஈடு, 5, 10, 2). 2. Pariah; பறை. (W.)

வேற்றான் vēṟṟāṉ, *n.* <id. 1. See வேற்றவன், 1. *வேற்றார்க டிறத்திவன் றஞ்சமென் வீர வென்றான்* (கம்பரா. வாலிவ. 33). 2. See

வேற்றவன், 2. வேற்றாரை வேற்றார் தொழுத விளரி வரவு (பரிபா. 20, 71).

வேற்றானை vēṟṟāṉai, *n.* <வேல்[1]+தானை. Force of spearmen in an army, one of *aṟu-vakai-t-tāṉai*, q. v.; அறுவகைத்தானையுள் ஒன்றான வேற்படை. (திவா.)

வேற்றிசைப்பா vēṟṟicai-p-pā, *n.* <வேறு+இசை[5]+பா[4]. (Pros.) A verse in a distinctive metre at the end of a *carukkam* or *ilampakam*; சருக்கம் அல்லது இலம்பகத்தின் முடிவில் வேறு பாடான இசைபெற்றுவரும் பா. (சீவக.)

வேற்றுக்காற்று vēṟṟu-k-kāṟṟu, *n.* <id.+. (W.) 1. Wind from a different direction; திசைமாறி வீசுங்காற்று. 2. Fart; அபானவாயு.

வேற்றுக்குரல் vēṟṟu-k-kural, *n.* <id.+குரல்[3]. (W.) 1. Strange voice; அன்னியர் குரல். 2. Unnatural tone; disguised voice; மாறுகுரல்.

வேற்றுத்தாய் vēṟṟu-t-tāy, *n.* <id.+. Step-mother; நற்றாயல்லாத மாற்றாந்தாய்.

வேற்றுநர் vēṟṟunar, *n.* <id. Persons in disguise; மாறுவடிவங்கொண்டவர். நூற்றுவர் முற்றி வேற்றுந ராகென (பெருங். மகத. 1, 94).

வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கம் vēṟṟu-nilai-meymmayakkam, *n.* <id.+நிலை+. (Gram.) Coalescence of a consonant except *k, c, t, p* with a consonant other than itself, in conformity with the rules, as in *paṅku*, opp. to *uṭaṉilai-meymmayakkam*; க் ச் த் ப் வொழிந்த பதினொன்று ஒற்றுக்களும் தம்முடன் பிறமெய்கள் வந்து மயங்குகை. (நன். 110, உரை.)

வேற்றுப்புலம் vēṟṟu-p-pulam, *n.* <id.+. 1. Strange place, foreign place; தனக்கு அன்னியமான விடம். 2. Enemy's country; பகை யிடம். வேற்றுப்புலத் திறுத்து (புறநா. 31).

வேற்றுப்பொருள்வைப்பு vēṟṟu-p-poruḷ-vaippu, *n.* <id.+பொருள்+. (Rhet.) A figure of speech in which a particular notion is substantiated by a general notion or *vice versa*; சிறப்புப்பொருளைச் சாதிப்பதற்குப் பொதுப் பொருளையும், பொதுப்பொருளைச் சாதிப்பதற்குச் சிறப்புப்பொருளையும் அமைத்துக்கூறும் அணி. (தண்டி. 46.)

வேற்றுமணாளன் vēṟṟu-maṇāḷaṉ, *n.* <id.+. Paramour; பரபுருடன். (யாழ். அக.)

வேற்றுமனிதன் vēṟṟu-maṉitaṉ, *n.* <id.+. Stranger; அன்னியன்.

வேற்றுமுகம் vēṟṟu-mukam, *n.* <id.+. 1. Face of a stranger; unfamiliar face; அன்னிய முகம். அந்தக் குழந்தைக்கு வேற்றுமுகமில்லை. 2. Altered face, indicating one's displeasure; உபேட்சையைக் காட்டும் மாறுமுகம்.

வேற்றுமுனை vēṟṟu-muṉai, *n.* <id.+முனை[3]. Enemy's army; பகைப்படை. வேலூன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும் (அகநா. 67)

வேற்றுமை vēṟṟumai, *n.* <id. 1. Difference; வித்தியாசம். வேற்றுமையின்றிக் கலந் திருவர் நட்டக்கால் (நாலடி, 75). 2. Antipathy; விரோதம். காமம் புகாப்பட வேற்றுமைக் கொண்டு பொருளவயிற் போகுவாய் (கலித். 12). 3. Dissimilarity; disagreement; ஒப்புமையின்மை. 4. Characteristic mark distinguishing an individual or species; ஒரு பொருளின் வேறுபாடு காட்டுதற்குரிய தன்மை. 5. (Gram.) Case; செயப் படுபொருள் முதலாயினவாகப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்துவது. (தொல். சொல். 62.) 6. (Gram.) See வேற்றுமையுருபு. (நன். 420.) 7. (Gram.) See வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. (நன். 151.) 8. (Rhet.) See வேற்றுமையணி. (தண்டி. 49.)

வேற்றுமைகாட்டு-தல் vēṟṟumai-kāṭṭu-, *v. intr.* <வேற்று-மை+. To differentiate; to make a difference; to make invidious distinction; வித்தியாசங் காட்டுதல். (யாழ். அக.)

வேற்றுமைத்துணை vēṟṟumai-t-tuṇai, *n.* <id.+. External help derived by a king from his army, wealth, etc.; படை பொருள் முதலிய புறப்பொருள்களால் அரசர்க்கு அமையுந் துணை. (குறள், 861, உரை.)

வேற்றுமைத்தொகை vēṟṟumai-t-tokai, *n.* <id.+. (Gram.) A compound in which the case-ending is elliptical; வேற்றுமையுருபு தொக்குவருந் தொடர். (நன். 363.)

வேற்றுமைநயம் vēṟṟumai-nayam, *n.* <id.+. View-point of differentiation, opp. to *oṟṟumai-nayam*; வேறுபடுத்திப் பார்க்கு முறை. ஒற்றுமைநயத்தி னொன்றெனத் தோன்றினும் வேற் றுமைநயத்தின் வேறே யுடலுயிர் (நன். 451).

வேற்றுமைப்புணர்ச்சி vēṟṟumai-p-puṇarcci, *n.* <id.+. (Gram.) Combination of two words, the case-ending of the first of which is either expressed or understood; வேற்றுமையுருபுகள் இடையில் விரிந்துந் தொக்கும் வரச் சொற்கள்புணர்வது. (நன். 152, உரை.)

வேற்றுமைமயக்கம் vēṟṟumai-mayakkam, *n.* <id.+. (Gram.) Antiptosis, use of one case for another; ஒரு வேற்றுமையுருபு வேறொரு வேற்றுமைப்பொருளில் வருகை.

வேற்றுமையணி vēṟṟumai-y-aṇi, *n.* <id.+அணி[2]. (Rhet.) A figure of speech. See வியதிரேகம், 4.

வேற்றுமையுருபு vēṟṟumai-y-urupu, n. <id.+. (Gram.) Case-endings of the six cases from the accusative to the locative; இரண்டு முதல் ஏழ வரையிலுமுள்ள ஆறுவேற்றுமை களை யுணர்த்தும் உருபுச்சொல். (நன்.)

வேற்றுமைவிரி vēṟṟumai-viri, n. <id.+. (Gram.) Compound in which the case-ending is expressed; வேற்றுமையுருபு விரிந்துநிற்குந் தொடர்.

வேற்றுரு vēṟṟuru, n. <வேறு+உரு³. Disguised form or shape; மாற்றுருவம். யாவரும் விளைபொரு ளுணரயார் வேற்றுருக் கொள்கென (மணி. 26, 69).

வேற்றுவன் vēṟṟuvaṉ, n. <id. Stranger; அயலான். வேற்றுவ ரில்லா நுமரூர்க்கே செல்லினும் (சீவக. 1550).

வேற்றுவேடம் vēṟṟu-vēṭam, n. <id.+ வேடம்¹. Disguise; மாறுவேடம்.

வேற்றொலிவெண்டுறை vēṟṟoli-ven-turai, n. <id.+ஒலி+. (Pros.) A kind of veṇ-ṭuṟai in which the first few lines have one kind of rhythm and the succeeding lines have a different kind of rhythm; முன்பிற் சில அடிகள் ஓரோசையாயும் பின்பிற் சில அடிகள் மற்றோரோசை யாயும் வரும் வெண்டுறைவகை. (காரிகை, செய. 7, உரை, பக். 79.)

வேற்றோன் vēṟṟōṉ, n. <id. See வேற்று வன். வேற்றோன் போல மாற்றம் பெருகி (பெருங். இலாவாண. 8, 147).

வேறா-தல் vēṟ-ā-, v. intr. <id.+ஆ⁶-. 1. To be separated, disunited; பிரிதல். 2. To be different; பிறிதாதல். உடல உயிரின் வேறாயது. 3. To become different or altered; மாறுபடுதல். வளம்பெறினும் வேறாமோ சால்பு (பு. வெ. 8, 31). 4. To change in one's mind; மனம் மாறுபடுதல். வினைவகையான் வேறாகு மாந்தா பலா (குறள், 514). 5. To be spoilt, as in quality; முன்னைய தன்மை குலைதல். வெறிகொள் வியன்மாாபு வேறாகச்செய்து (கலித். 93). 6. To be distinguished or particularised; to be special; சிறப்புடையதாதல். நிமித் தஞ் சொல்வாா பலருளரும் நின்னை வேறாகக்கொண்டு (திணைமாலை. 90, உரை). 7. To be away from; ஒதுக்காதல். வேறாகக் காவின் கீழ்ப்போதரு (கலித். 94) 8. To be alone; தனியாதல். சீவகசாமி வேறா விருந்தாற்கு (சீவக. 1872).

வேறிடம் vēṟiṭam, n. <id.+. Solitude, retreat; தனியிடம். (யாழ். அக.)

வேறு vēṟu, n. [K. bēṟu.] 1. Other, that which is different; பிறிது. வேறோர் பரிசிங்கொன் றில்லை (திருவாச. 33, 5). 2. That which is separated; பிரிந்தது. 3. Class; kind; கூறுபாடு. இருவே றுலகத்தியற்கை (குறள், 374). 4. Enmity, opposition; பகைமை. (சீவக. 755.) 5. That which is opposite; எதிரிடையானது. 6. Evil; தீங்கு. அறிந்ததோ விலலைநீ வேறோாபபது (கலித. 95). 7. That which is new; புதிது. யாம வேறி யைந்த குறுமபூழ்பபோா கணடேம (கலித. 95). 8. That which is special or distinct; that which is distinguished or particularised; சிறப்புடையது. அவ்விருதிறத்தாாக்கும இவ்வறம வேறாகச சிறநதமை யின் (குறள், 120, உரை). வேறாக நின்னை வினவுவேன் (திணைமாலைநூற். 90). 9. Solitariness; தனி. (சீவக. 1872.) 10. A word used as a heading in poems, to indicate change of metre; காவியம் முதலிய வற்றில் செய்யுள் வேறுபாட்டினைக் குறிப்பதற்கு இடும் தலைப்புச்சொல்.

வேறுகொள்(ளு)-தல் vēṟu-koḷ-, v. tr. <வேறு+. 1. To remove to a secluded place; ஏகாந்தமான இடத்தைச் சேரவிடுதல். கொடிய வல வினையேன் றிறஙகூறுமின் வேறுகொணடே (திவ். திருவாய. 6, 1, 9). 2. To mark out; to treat with special regard; சிறப்புடையதாக மதித்தல். வேறு கொண் டும்மையா னிரநதேன் (திவ். திருவாய். 6, 1, 10). 3. To understand differently; மாறாகக் கொள்ளுதல். வெளிறிலாக் கேள்வியானை வேறு கொண்டிருந்து சொன்னான் (சீவக. 200).

வேறுசெய்-தல் vēṟu-cey-, v. tr. <id.+. 1. To cause dissensions; to create enmity; பகைவிளைத்தல். வேநத னுமமையும வேறுசெயது (சீவக. 755). 2. See வேறுகொள்-, 2. வீரனா வேறுசெய்து தமமுளென்னைவைத்திடாமையால் (திவ். திருச்சந். 116).

வேறுநினை-த்தல் vēṟu-niṉai-, v. intr. id.+. 1. To think differently; to misunderstand; விபரீதமாக நினைத்தல். 2. To be ungrateful and think of doing evil; உபகாரஞ் செய்தவனுக்கு அபகாரஞ்செய்ய எண்ணுதல்.

வேறுநினைவு vēṟu-niṉaivu, n. <id.+. Absence of mind; inattention; கவனமின்மை. Loc.

வேறுபடு¹-தல் vēṟu-paṭu-, v. intr. <id.+. See வேறா-. வேறுபட் டாஙகே கலுழ்நி (கலித. 91).

வேறுபடு²-த்தல் vēṟu-paṭu-, v. tr. Caus. of வேறுபடு¹-. See வேறுபடுத்து-.

வேறுபடுத்து-தல் vēṟu-paṭuttu-, v. tr. Caus. of வேறுபடு¹-. 1. To change, alter; மாற்றுதல். 2. To make different; வித்தியாசப் படுத்துதல். 3. To sow discord between; to alienate; மித்திரபேதஞ்செய்தல். (குறள், 467, உரை.) 4. To separate; பிரித்தல். (சங். அக.)

வேறுபண்ணு-தல் vēṟu-paṇṇu-, v. <வேறு+. tr. See வேறுபடுத்து-.—intr. 1. To create misunderstanding; மனஸ்தாப முண்டு பண்ணுதல். அவன் அண்ணனுக்கும் தமபிக்கும் வேறுபண்ணுகிறான். 2. To do the very opposite; எதிரிடை செய்தல். தகப்பன் சொன்னதற்குப பிள்ளை வேறுபண்ணுகிறான்.

வேறுபாட்டொழிப்பு vēṟupāṭṭoḻippu, n. <வேறுபாடு+. (Rhet.) A variety of *avanuti*; அவநுதியணிவகை. (யாழ். அக.)

வேறுபாடு vēṟupāṭu, n. <வேறுபடு[1]-. 1. Difference; வித்தியாசம். மேலைக்கிளவியொடு வேறு பாடிலவே (தொல். சொல். 217). 2. Disagreement, மனமாறுபாடு. சுணணத்திற் றோன்றிய வேறுபாடு (சீவக. 903). 3. See வேற்றுமை, 2. காமதன்மை குறறபபடும்படி அதனோடு வேறுபாடுகொண்டு (கலித். 12, உரை).

வேன் vēṉ, n. <வியன்[1]. Excess; மிகுதி. (W.)

வேன்காண்(ணு)-தல் vēṉ-kāṇ-, v. intr. <வேன்+. To be in excess; அளவில் அதிகமாயிருத்தல். நெல்லை யளநததில் இரணடுமரக்கால் வேன் கணடது.

வேன்மகன் vēṉ-makaṉ, n. <வேல்[1]+. The sacrificing priest. See வேலன், 3. வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன் (நாலடி, 16).

வேனல் vēṉal, n. cf. வேனில். [M. vēnal.] 1. Heat; வெப்பம். வேனன்மலகி வெணடோசென்ற வெங்கலம் (சீவக. 2578). 2. Hot season; வேனிற் காலம். நீடிய வேனிற் பாணி (சிலப். 8, வெண்பா, 2). 3. Anger; சினம். வேனலானை யுரித்த வீரட்டரே (தேவா. 960, 5).

வேனற்கட்டி vēṉaṟ-kaṭṭi, n. <வேனல்+. Summer boil; வேனிற்காலத் துண்டாஞ் சிரங்கு.

வேனில்[1] vēṉil, n. prob. வே-. 1. See வேனிற்காலம். வேனிலாயினுந் தண்புனலொழுகுந் தேனூா (ஐங்குறு. 54). 2. Spring season; இளவேனில். 3. Heat; வெப்பம். வேனி னீடிய சுரனிறந்தோரே (அகநா. 201). 4. Mirage; கானல். (பிங்.)

வேனில்[2] vēṉil, n. prob. வேய்[1]-. (பிங்.) 1. Decoration; ஒப்பனை. 2. Beauty; அழகு. 3. Splendour; பொலிவு.

வேனிலவன் vēṉilavaṉ, n. <வேனில்[1]. See வேனிலான். வேனிலவன் மேனுதல் விழித்தவன் (பாரத. முதற்போா. 63).

வேனிலாளி vēṉil-āḷi, n. <id.+. See வேனிலான். (பிங்.)

வேனிலான் vēṉilāṉ, n. <id. Kāma, as God of Spring; மன்மதன். வேனிலானை வரு நெறி வெணமுள் விதத்தினு- (சீவக. 2635).

வேனிற்காலம் vēṉiṟ-kālam, n. <id.+. Hot season; summer; கோடைக்காலம்.

வேனிற்பள்ளி vēṉiṟ-paḷḷi, n. <id.+. Open terrace of a house, as a place for resting and enjoying the moonlight during summer; நிலாமுற்றம். மேனிலை மருஙகின் வேனிற் பளளி யேறி (சிலப. 8, 18).

வேனிற்பாசறை vēṉiṟ-pācaṟai, n. <id. +பாசறை[1]. Summer camp of a king waging war, dist. fr., *kūtiṟ-p-pācaṟai*; போர்மேற்சென்ற அரசன் வேனிற்காலத்துத் தங்கும் படைவீடு. (தொல். பொ. 76.)

வேனின்மாலை vēṉiṉ-mālai, n. <id.+ மாலை[3]. A poem describing the two divisions of the hot season, *iḷa-vēṉil* and *mutu-vēṉil*, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறுள் இளவேனில் முதுவேனில் என இருதிறப்பட்ட பருவங்களையும் சிறப்பித்துச்கூறும் நூல். (வீரசோழியம். அகளங். 7.)

வேஜார் vējār, n. <Hind. *bekār*. Uselessness; பயனின்மை. *Loc.*

வேஜாரி vējāri, n. Corr. of வியபிசாரி.

வேஷ்டகம் vēṣṭakam, n. <*vēṣṭaka*. Gum; பிசின். (சங். அக.)

வேஷ்டணம் vēṣṭaṇam, n. <*vēṣṭana*. (யாழ் அக.) 1. Tying of the amulet; சாப்புக் கட்டுகை. 2. Girdling, encircling; சுற்றுகை.

வேஷ்டனை vēṣṭaṉai, n. <*vēṣṭanā*. Repeating certain syllables, while chanting Vēdic Saṃhitas in *kiramapāṭam*; வேதபாராயணத்திற் சங்கிதைப்பதங்களைக் கிரமபாடமாக ஓதும் போது சிற்சில பதங்களை மடக்கியோதுகை.

வேஷ்டாடை vēṣṭāṭai, n. <வேஷ்டி+ ஆடை[1]. A mode of wearing cloth. See பஞ்சகச்சம். *Brāh.*

வேஷ்டி vēṣṭi, n. <*vēṣṭa*. [T. *vesṭuvā*.] 1. Man's cloth; ஆடவர் அணியும் ஆடை. 2. See வேஷ்டாடை. *Brāh.*

வேஷ்டிதம் vēṣṭitam, n. <*vēṣṭita*. See வேட்டிதம்.

வேஷ்டியம் vēṣṭiyam, n. See வேட்டிதம்.

வேஷ்டை vēṣṭai, n. [T. *vēsaṭa*.] Mortification, annoyance; உபத்திரவம். (C. G.)

வேஷக்காரன் vēsa-k-kāraṉ, n. <வேஷம் + காரன்[1]. See வேஷதாரி.

வேஷகம் vēsakam, n. <*vēsaka*. An ear-ornament. See வேடகம். (யாழ். அக.)

வேஷங்கட்டு-தல் vēsaṅ-kaṭṭu-, v. tr. & intr. <வேஷம் + 1. To put on appropriate dress or costume, as an actor; மாறுவேடந் தரித்தல். 2. To raise to a high position; உயர் நிலையில் வைத்தல். வேஷங்கட்டிவிட்டால் ஆடமாட்டானா பிள்ளை!

வேஷதாரி vēsa-tāri, n. <id. + தாரி[4]. 1. Person in disguise; வேஷம்பூண்டவன். பைரவ வேஷதாரிகள் (தக்கயாகப. 51, உரை). 2. Hypocrite; நயவஞ்சகன். *Colloq.*

வேஷம் vēsam, n. <*vēsa*. 1. Dress; கோலம். அவர் தலைவேஷம் அழகிது 2. Disguise; மாற்றுருவம். மயூரவேஷங்கொண்டு போனால் (தக்கயாகப. 44, உரை). 3. Pretence; பாசாங்கு. 4. An ear-ornament; காதணிவகை. (யாழ். அக.)

வேஷம்போடு-தல் vēsam-pōṭu-, v. intr. <id. +. 1. See வேஷங்கட்டு-. 2. To pretend; பாசாங்கு செய்தல். *Loc.*

வேஸ்திரி vēstiri, n. Head workman; See மேஸ்திரி. (C. E. M.)

வை

வை[1] vai. The compound of வ் + ஐ.

வை[2]-தல் vai-, 1 v. tr. 1. To abuse, revile; நிந்தித்தல். வைதா லொருவ லொருவனை (நாலடி, 325). 2. To curse; சபித்தல். வைத வைவின் (கம்பரா. சிறப. 5). 3. To deceive; வஞ்சித்தல். வையாது வழக்குரைத்தன்று (பு. வெ. 1, 18, கொளு).

வை[3]-த்தல் vai-, 11 v. tr. [T. *vēyu*, K. *bay*, M. *vay*.] 1. To put, place; இடுதல். வழுக்கினுள் வைக்குந் தன்னுளை (குறள், 776). 2. To bestow; அளித்தல். ஓர் கணமணி நிற்கென வைத்ததும (கம்பரா. சூளா 81). 3. To seat; இருக்கச்செய்தல். புறங்கடை வைத்தீவர் சோறும் (நாலடி, 293). 4. To put to school; பள்ளிக்கு அனுப்புதல். பள்ளிக்கு வைத்திலனே தந்தையாகிய பாதகனே (தனிப்பா.). 5. To appoint; வேலை முதலியவற்றில் அமர்த்துதல். 6. To lay by, deposit, store up; சேமித்தல். வைத்த பொருளும (நாலடி, 273). 7. To keep in custody; to guard; பாதுகாத்தல். 8. To reserve, set apart; தனியாக ஒதுக்குதல். வைத்தனன் றனக்கே தலையு மென்னுவும் (தேவா. 351, 1). 9. To detain, as in prison; சிறையிலிடுதல். 10. To possess, have, keep, hold in possession; உடைத்தாயிருத்தல். புன்னை நிழலிலம் வைப்பவும் (சிறுபாண. 149). நிரமப பணம் வைத்திருக்கிறான். 11. To contain; அமைதல். இது எத்தனை அறை வைத்த பெட்டி? 12. To keep, as mistress; வைப்பாட்டியாகக் கொள்ளுதல். 13. To allow to remain unaltered; நிலைமாறாதபடி செய்தல். 14. To create, set up; நிருமித்தல். வைத்தானை வானோருலக மெல்லாம் (தேவா. 384, 8). 15. To prepare; தயாரித்தல். குழம்பு வை. 16. To conduct or maintain for profit; நடத்துதல். கடை வைத்திருக்கிறான். 17. To pay due regard to; மதித்துப் போற்றுதல். தந்தைதாயாரானை வைத்திருப்பதிலிருந்து ஒருவன் குணத்தை அறியலாம். 18. To imagine, suppose; உண்மையென்று கொள்ளுதல். 19. To fix, determine; வரையறுத்தல். வைத்த நாள்வரை யெல்லை (திவ். திருவாய். 3, 3, 10). 20. To maintain, as accounts; கணக்கு முதலியன எழுதிவருதல். 21. To mention; எடுத்துச் சொல்லுதல். கணமணி நிற்கென வைத்ததும் வைப்பாய் (கம்பரா. சூளா. 81). 22. To consider; மனத்திற்கொள்ளுதல். மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் (குறள், 214). 23. To meditate upon; தியானித்தல். சிந்தையி லவன்றன் சேவடிவைத்து (சிலப. 11, 106).—*aux*. An auxiliary verb; ஒரு துணைவினை. அங்கே போட்டு வை.

வை[4] vai, n. Sharpness, keenness, point; கூர்மை. (தொல். சொல். 387.)

வை[5] vai, n. [Tu. *bai*.] 1. See வைக்கோல். வைத்தூறு போலக்கெடும் (குறள், 435). 2. Grass; புல். (பொதி. நி.)

வை[6] vai, *part*. Suffix of verbal nouns; தொழிற்பெயர் விகுதியுள் ஒன்று. போரவை.

வைக்கல் vaikkal, n. Corr. of வைக்கோல். (யாழ். அக.)

வைக்கிராந்தம் vaikkirāntam, n. <*vaikrānta*. A mineral poison; பாஷாணவகை. (யாழ். அக)

வைக்கோல் vai-k-kōl, n. <வை[5] + கோல்[1] +. Straw of paddy; நெற்பயிரின் உலர்ந்த தாள்.

வைக்கோல்வாரி vaikkōl-vāri, n. <வைக்கோல் + prob. வாரி[1]. A kind of *kampu* crop; கம்பம்பயிர்வகை. (யாழ். அக.)

வைக்கோற்கந்து vaikkōṟ-kantu, n. <id. + கந்து[2]. Heap of straw enclosing the threshing-floor. See கந்து[2], 1. (W.)

வைக்கோற்குதிரை vaikkōṟ-kutirai, n. <id. +. Bundle of straw and earth to stop the breach of a bund; வெள்ளத்தைத்தடுக்கக் கரையுடைப்பிலிடும் மண்போதிந்த வைக்கோற்புரிக்கட்டு. (W.)

வைக்கோற்கூளம் vaikkōr-kūlam, *n.* <id.+. Chaff of straw; வைக்கோற்பதர்.

வைக்கோற்பழுதை vaikkōr-palutai, *n.* <id.+. See வைக்கோற்புரி. (யாழ். அக.)

வைக்கோற்பாம்பு vaikkōr-pāmpu, *n.* <id.+. 1. See வைக்கோற்றிரை. (W.) 2. Disguise; மாறுவேஷம். (யாழ். அக.) 3. Illusion; மாயை.

வைக்கோற்புரி vaikkōr-puri, *n.* <id.+ புரி[3]. Large, twisted strand of straw; வைக்கோலை முறுக்கிய திரி.

வைக்கோற்போர் vaikkōr-pōr, *n.* <id. + போர்[2]. Straw stack; வைக்கோற் குவியல்.

வைகட்சம் vaikatcam, *n.* <*vaikakṣa*. Upper garment; உத்தரியம். (யாழ். அக.)

வைகடிகன் vaikaṭikan, *n.* <*vaikaṭika*. Jeweller, one who cuts and polishes gems; இரத்தினங்களைச் சாணைதீர்ப்போன். (W.)

வைகத்தன் vaikattan, *n.* <*vikartana*. A sun-god, one of *tuvātacātittar*, q. v.; துவாதசாதித்தருள் ஒருவர். (பிங்.)

வைகரி[1] vaikari, *n.* <*vaikharī*. Articulate utterance, audible utterance of sounds or words, one of four *vākku*, q.v.; வாக்கு நான்கனுள் தெளிவாகச் செவிக்குக் கேட்கும் அட்சர வடிவான ஒலி. (சி. சி. 1, 20.)

வைகரி[2] vaikari, *n.* <*vaikārika*. (W.) 1. See வைகரியகங்காரம். 2. Regulation; திட்டம்.

வைகரியகங்காரம் vaikari-y-akaṅkāram, *n.* <வைகரி[2]+. (Phil.) *Akaṅkāram* or egoism in which *cattuva-kuṇam* or *irācata-kuṇam* predominates, one of *akaṅkāra-t-tirayam*, q.v.; அகங்காரத்திரயத்துள் சத்துவகுணமேனும் இராசதகுணமேனும் மேலிட்டிருப்பது. (சி. போ. பா. 2, 2.) (வேதா. சூ. 69.)

வைகல் vaikal, *n.* <வைகு-. 1. Dwelling; staying; தங்குகை. (பிங்.) 2. Passing; கழிகை. மத்துக்கயி றுடா வைகற்பொழுது நினையூஉ (பதிற்றுப். 71, 16). 3. See வைகறை, 1. (சூடா.) 4. Day; நாள். இன்று வைகல் வாரா முன்னே செயந்நீ முன்னிய வினையே (புறநா. 363). 5. cf. *vaikāla*. Day that has passed away; கழிந்த நாள். (பிங்.) 6. cf. *vikala*. Instant, moment; வேளை. மாதவி தன்னொ டணைவுறு வைகலி னயாந்தனன் (சிலப். 3, 173).

வைகல்லியம் vaikalliyam, *n.* <*vaikalya*. (யாழ். அக.) 1. Defect, imperfection; குறைவு. 2. Unsuitableness; தகுதியின்மை. 3. Emptiness; சூனியம்.

வைகலம் vaikalam, *n.* <வைகல். See வைகல், 4. (அக. நி.)

வைகலும் vaikalum, *adv.* <id. Daily, everyday; நாடோறும். அடிசில் பிறர்தகாக வைகலும (பு. வெ. 10, 8).

வைகற்பிகம் vaikarpikam, *n.* <*vaikalpika*. That which is optional; திண்ணமாய்க் கொள்ளப்படாதது. (யாழ். அக.)

வைகறை vaikarai, *n.* <வைகு- + அறு-. [T. *vēkuva*.] 1. Daybreak; விடியல். வைகறைமலரு நெய்தல் (ஐங்குறு. 188). 2. See வைகறையாமம். (அக. நி.)

வைகறைப்பாணி vaikarai-p-pāṇi, *n.* <வைகறை+பாணி[3]. Sound of the drum played early in the morning; அதிகாலையிற் கொட்டும் வாச்சியவோசை. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப்பாணியும் (சிலப். 13, 148).

வைகறையாமம் vaikarai-yāmam, *n.* <id.+. The last *yāmam* or period of three hours preceding daybreak; விடியுமுன்னுள்ள யாமம். வைகறையாமந் துயிலெழுந்து (ஆசாரக். 5).

வைகாசம்[1] vaikācam, *n.* <*vaiśākha*. See வைகாசி. (யாழ். அக.)

வைகாசம்[2] vaikācam, *n.* prob. *vikāsa*. Dawn; விடியற்காலம். (யாழ். அக.)

வைகாசம்[3] vaikācam, *n.* See வைகானசம். (யாழ். அக.)

வைகாசி vaikāci, *n.* <*vaiśākha*. [M. *vaigāsi*.] 1. The 16th *nakṣatra*. See விசாகம். (பிங்.) 2. The 2nd month of the Tamil year, corresponding to May-June; இரண்டாம் மாதம்.

வைகாசிவசந்தன் vaikāci-vacantan, *n.* <வைகாசி+. The river Cauvery in floods, during the month of Vaikāci; வைகாசி மாதத்திற் பெருகியோடுங் காவிரியாறு. (யாழ். அக.)

வைகார்ப்பு vaikārppu, *n.* <வைகு- + ஆர்-. Unceasing, tumultuous noise; இடையறாத ஆரவாரம். வைகார்ப்பெழுந்த மைபடு பரப்பின் (பதிற்றுப். 41, 22).

வைகாரி vaikāri, *n.* <*vaikārika*. 1. (Phil.) See வைகரியகங்காரம். இராசதஞ்சோர வாக்காதி வைகாரி மருவிவரும் (சிவப்பிர. 27). 2. Goodness or virtue. See சத்துவகுணம். (வேதா. சூ. 69.)

வைகாரிகம் vaikārikam, *n.* <*vaikārika*. (Phil.) See வைகரியகங்காரம். வளர் தைசதம் வைகாரிகமென்று (திருக்காளத். பு. சிவலிங்க. 11).

வைகாலம் vaikālam, n. <vaikāla. Evening; சாயங்காலம். (யாழ். அக.)

வைகானசம் vaikāṉacam, n. <vaikhānasa. 1. A Vaiṣṇava Āgama; வைஷ்ணவ ஆகமங்களுள் ஒன்று. 2. An aphoristic work on household rites; கிருகிய சூத்திரவகை. ஆத்திரேய கோத்திரத்து வைகானச சூத்திரத்து (S. I. I. vi, 5).

வைகானசன் vaikāṉacaṉ, n. <vaikhānasa. 1. Follower of the Vaikhānasa Āgama; வைகானச ஆகமத்தின்படி ஒழுகுபவன். (நாமதீப. 128.) 2. Hermit, dweller in the forest; வனவாசி. (யாழ். அக.)

வைகிராந்தம் vaikirāntam, n. <vaikrānta. A kind of gem; ஒருவகை மணி. (யாழ். அக.)

வைகிருத்தியம் vaikiruttiyam, n. <vaikṛtya. See வைகிருதம். (யாழ். அக.)

வைகிருதம் vaikirutam, n. <vaikṛta. Aversion; வெறுப்பு. (யாழ். அக.)

வைகிருள் vaikiruḷ, n. <வைகு- + இருள். Darkness immediately before dawn; விடியற்காலத் திருள்.

வைகு-தல் vaiku-, 5 v. intr. 1. To halt, stay, tarry; to reside, dwell; தங்குதல். நெடுந்திமிற் றொழிலொடு வைகிய தந்தைக்கு (அகநா. 60). மாலெரியாகிய வரதா வைகிடம (தேவா. 467, 9). 2. To pass, as time; போதுகழிதல். அமுது செய் கைககுப் போதுவைகிற்று (ஈடு, 7, 10, 4). 3. To dry up, as a river; வற்றுதல். காவிரி வைகிய காலத்தினும் (தஞ்சைவா. 71). 4. To dawn, as the day; விடிதல். வைகுறு மீனின் (பெரும்பாண. 318). 5. To cohabit; புணர்தல். காசுகண பரிய வைகி (சீவக. 586).

வைகுசுடர் vaiku-cuṭar, n. <வைகு- +. Light that burns all night; விடியுமளவும் எரியும் விளக்கு. வைகுசுடர் விளங்கும வானரேறய் வியனகர் (அகநா. 87).

வைகுண்டச்சல்லா vaikuṇṭa-c-callā, n. <வைகுண்டம் +. 1 Shroud for a corpse; பிரேதத்தை மூடுதற்குரிய சீலை. 2. Any flimsy cloth; வெலவெலப்பான சேலை.

வைகுண்டநாதன் vaikuṇṭa-nātaṉ, n. <vaikuṇṭha +. Viṣṇu, as Lord of vaikuṇṭam; திருமால். (சூடா.)

வைகுண்டம் vaikuṇṭam, n. <vaikuṇṭha. 1. Viṣṇu's heaven; திருமாலுலகம். (பரிபா. 13, 13, உரை.) 2. White dead nettle. See தும்பை[1], 1, 2, 3. (மலை.)

வைகுண்டவாசி vaikuṇṭa-vāci, n. <vaikuṇṭha-vāsin. See வைகுண்டநாதன்.

வைகுண்டவேகாதசி vaikuṇṭa-v-ēkātaci, n. <வைகுண்டம் +. The 11th titi of the waxing moon in the month of Mārkaḻi, as a special day of festivity in honour of Viṣṇu; மார்கழிமாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்து ஏகாதசியன்று திருமாலின்பொருட்டுக் கொண்டாடப்படுந் திருநாள்.

வைகுண்டன் vaikuṇṭaṉ, n. <Vaikuṇṭha. Viṣṇu; திருமால். (நாமதீப. 47.)

வைகுண்ணியம் vaikuṇṇiyam, n. <vaiguṇya. 1. Difference of qualities, contrariety of properties; குணமாறுபாடு. 2. Defect; fault; குறை. (யாழ். அக.)

வைகுந்தநாதன் vaikunta-nātaṉ, n. See வைகுண்டநாதன். வைகுந்தநாத னெனவல்வினை மாய்ந்தறச் செயகுந்தன் (திவ். திருவாய். 7, 9, 7).

வைகுந்தம் vaikuntam, n. See வைகுண்டம். வைகுந்தஞ் காணபார் விரைந்து (திவ். இயற். நான்மு. 79).

வைகுந்தன் vaikuntaṉ, n. See வைகுண்டன். கணணன் வைகுந்தனோடு (திருவிருத். 30).

வைகுபுலர்விடியல் vaiku-pular-viṭiyal, n. <வைகு- + புலர்- + விடியல்[1]. See வைகுறுவிடியல். வைகுபுலா விடியல் வயவா சூழ்வர (பெருங். உஞ்சைக். 56, 149).

வைகுல்லியம் vaikulliyam, n. perh. vaiguṇya. cf. வைகூலியம. Opposition, contrariety; unfavourableness; எதிரிடை. (யாழ். அக.)

வைகுறு vaikuṟu, n. <வைகு- + உறு[1]-. 1. See வைகறையாமம். வைகுறுவிடியல் (தொல். பொ. 8). 2. Daybreak. See வைகறை. (தொல். விருத். 38.)

வைகுறுமீன் vaikuṟu-mīṉ, n. <வைகுறு + மீன்[1]. Morning star; விடிவெள்ளி. வைகுறு மீனிற் றோன்றும் (அகநா. 17).

வைகுறுவிடியல் vaikuṟu-viṭiyal, n. <id. + விடியல்[1]. Early dawn; அருணோதய காலம். வைகுறுவிடிய வியமபிய சொல்லே (புறநா. 233).

வைகூலியம் vaikūliyam, n. cf. பிரதிகூலியம். See வைகுல்லியம். (W.)

வைகை vaikai, n. <vēga-vatī. See வையை. (பிங.)

வைகைத்துறைவன் vaikai-t-tuṟaivaṉ, n. <வைகை + துறை. The Pāṇḍya king, as lord of the Vaikai region; பாண்டியன். (பிங.)

வைங்கியாரம் vaiṅkiyāram, *n.* Enmity; hatred; பகை. (யாழ். அக.)

வைச்சமாநிதி vaicca-mā-niti, *n.* < வை³- + மா⁴ +. See வைத்தமாநிதி. வைச்சமாநிதி யாவர் மாற்பேறரே (தேவா. 1070, 2).

வைச்சிரவணன் vaicciravaṇaṉ, *n.* < *Vaiśravaṇa*. 1. Kubēra; குபேரன். (பிங்.) 2. Rāvaṇa; இராவணன். (திவ். பெரியாழ். 1, 3, 5.)

வைச்சிரவன் vaicciravaṉ, *n.* See வைச்சிரவணன். (நாமதீப. 88.)

வைச்சிரவணாலயம் vaicciravaṇ-ālayam, *n.* < *vaiśravaṇālaya*. Banyan tree; ஆலமரம். (யாழ். அக.)

வைச்சுப்பாடு-தல் vaiccu-p-pāṭu-, *v. tr.* < வை³- +. See வைத்துப்பாடு-. *Colloq.*

வைச்சுவதேவதாம்பூலம் vaiccuva-tēva-tāmpūlam, *n.* < வைச்சுவதேவம் +. Offering betel leaves to the bridegroom's party and inviting them to dinner at midday, in marriages; கலியாண காலங்களிற் சம்பந்திகளைப் பகலுணவு கொள்ளுமாறு அழைத்துக் கொடுக்குந் தாம்பூலம். *Brāh.*

வைச்சுவதேவம் vaiccuvatēvam, *n.* < *vaiśvadēva*. 1. A particular religious ceremony which consists in making offerings to the Viśvadēvas, performed daily before taking the principal meal of the day; விசுவதேவர் பொருட்டுத் தினந்தோறும் பகலில் உண்பதற்குமுன் செய்யுஞ் சடங்கு. 2. Midday meal; பகலுணவு. *Brāh.*

வைச்சுவதேவி vaiccuvatēvi, *n.* < *vaiśvadēvī*. The eighth *titi* of the dark half of the lunar month Mākam; மாகமாசத்துக் கிருஷ்ணபட்சத்து அஷ்டமி. (பஞ்.)

வைச்சூற்றி vaiccūṟṟi, *n.* < வை³- + ஊற்று-. Funnel. See புனல்². *Nāñ.*

வைசகி vaicaki, *n.* < *vaiśākha*. See வைகாசி. பூசனையை . . . வைசகியிற் புரிந்தவரும் (சிவதரு. சிவஞானதா. 46).

வைசசம் vaicacam, *n.* prob. *vaiśasa*. A hell in which parents who murder their children are punished; தம் குழந்தைகளைக் கொல்லும் பெற்றோர்களை வருத்தும் நரகவிசேடம். (சேதுபு. தனுக்கோ. 4.)

வைசத்தியம் vaicattiyam, *n.* < *vaiśadya*. (யாழ். அக.) 1. Purity; தூய்மை. 2. Truth; உண்மை.

வைசத்திரம் vaicattiram, *n.* < *vaiśastra*. Government, rule; அரசாட்சி. (யாழ். அக.)

வைசம்பாயனன் vaicampāyaṉaṉ, *n.* < *Vaiśampāyana*. A sage; ஒரு முனிவன். (பாகவத. 1, மாயவ. 34.)

வைசயந்தம் vaicayantam, *n.* < *vaijayanta*. (யாழ். அக.) 1. The palace of Indra; இந்திரன் மாளிகை. 2. Indra's flag; இந்திரன் கொடி.

வைசயந்தி vaicayanti, *n.* < *vaijayantī*. 1. The garland or necklace of Viṣṇu; திருமால் அணியும் மாலை. வைசயந்திப்பெயர மாலையும் மிலைந்திட்டார் (சேதுபு. இலக். 22). 2. Terraced building in front of a mansion, with a large flag hoisted over it; பெருங்கொடி கட்டப்பெற்றதும் மாளிகையின் முன்புறத்ததுமான கட்டடம். வைசயந்திப பொன்னிலத்தும (சேதை'. 140). 3. Vanavāci, the capital of the Kadambas; கடம்பரது தலைநகரான வனவாசி. 4. Wind-killer, l. sh., *Clerodendron phlomoides;* தழுதாழை. (மலை.) 5. Fire-brand teak. See முன்னை², 1. (நாமதீப. 327.)

வைசயந்திகை vaicayantikai, *n.* < *vaijayantikā*. Banner, flag; கொடி. (யாழ். அக.)

வைசனனம் vaicaṉaṉam, *n.* < *vaijanana*. Closing month of gestation, the period when confinement is expected; பிள்ளைப் பேற்றுக்குரிய மாதம். (யாழ். அக.)

வைசாகநிலை vaicāka-nilai, *n.* < வைசாகம் +. (Nāṭya.) A pose in dancing; கூத்துநிலையுள் ஒன்று. (சிலப. 3, 12, உரை.)

வைசாகம் vaicākam, *n.* < *vaiśākha*. 1. The second lunar month; சாந்திரமாதத்துள் இரண்டாவது. 2. (Nāṭya) See வைசாகநிலை. (சிலப். 3, 12, கீழ்க்குறிப்பு.)

வைசாகி vaicāki, *n.* See வைசாகம், 1. (W.)

வைசிகம்¹ vaicikam, *n.* < *vaiśika*. See வேசித்தனம். (யாழ். அக.)

வைசிகம்² vaicikam, *n.* < *baijika*. (யாழ். அக.) 1. Tender leaf; தளிர். 2. Cause; காரணம்.

வைசித்திரி vaicittiri, *n.* < *vaicitrī*. Strangeness, novelty; புதுமை. மாயமற் றன்னை வைத்த வைசித்திரியாலே (திருவாய். நூற். 68).

வைசியநாபி vaiciya-nāpi, *n.* < *vaiśya* + *nābhi*. Blue variety of aconite; நீலநிறமுள்ள நாபிவகை. (மூ. அ.)

வைசியன் vaiciyaṉ, *n.* < *vaiśya*. Trader, merchant, one of *nāl-vakai-varuṇam*, q.v., of

three classes, viz., *taṉa-vaiciyar*, *pū-vaiciyar*, *kō-vaiciyar;* நால்வகைவருணத்துள் தனவைசியர் பூவைசியர் கோவைசியர் என்ற முப்பிரிவுள்ள வணிக சாதியான்.

வைசிரவண்ணன் vaiciravaṇṇaṉ, *n.* See வைச்சிரவணன். *வைசிரவண்ணனுய் வாழ்வான்* (*ஏலா.* 49).

வைசுவதேவம் vaicuvatēvam, *n.* See வைச்சுவதேவம்.

வைசுவானரன் vaicuvāṉaraṉ, *n.* <*vaiś-vānara.* Agni; அக்கினிதேவன்.

வைசூரி vaicūri, *n.* <*masūrikā.* Small-pox; பெரியம்மைநோய்.

வைசேடி vaicēṭi, *n.* See வைசேடிகம். *இது தான் வைசேடி யியல்பாகும்* (*தத்துவப.* 177).

வைசேடிகம் vaicēṭikam, *n.* <*vaiśēṣika.* (Phil.) A system of philosophy, founded by Kaṇātar; கணாதரால் தாபிக்கப்பட்ட மதம். (*மணி.* 27, 79.)

வைட்டணவன் vaiṭṭaṇavaṉ, *n.* <*vaiṣṇava.* See வைஷ்ணவன். *உன் கோயிலில் வாழும் வைட்டணவனெனும் வன்மைகண்டாயே* (*திவ். பெரியாழ்.* 5, 1, 3).

வைடம்மியம் vaiṭammiyam, *n.* <*vai-ṣamya.* 1. Contrariety; மாறுபாடு. 2. Enmity; பகைமை. (*யாழ். அக.*)

வைடாலம் vaiṭālam, *n.* <*vaiḍāla.* (*யாழ். அக.*) 1. Cat; பூனை. 2. Pretence; மாய்மாலம்.

வைடாலவிரதிகன் vaiṭāla-viratikaṉ, *n.* <id. + *vratika.* Hypocrite, one who simulates virtue or goodness; தருமசிந்தையுள்ளவன்போல நடிப்பவன். (*யாழ். அக.*)

வைடூரியப்பப்பளி vaiṭūriya-p-pappaḷi, *n.* <வைடூரியம் + பப்பளி[1]. A kind of saree; சேலை வகை. *Loc.*

வைடூரியம் vaiṭūriyam, *n.* <*vaidūrya.* Cat's-eye, an opalescent gem, one of *nava-maṇi*, q.v.; நவமணியி லொன்று.

வைணவநிலை vaiṇava-nilai, *n.* <வைணவம்[1] +. (Nāṭya) A pose in dancing; ஒருவகைக் கூத்துநிலை. (*சிலப.* 3, 12, *கீழ்க்குறிப்பு.*)

வைணவம்[1] vaiṇavam, *n.* <*vaiṣṇava.* 1. See வைஷ்ணவம், 1. 2. A chief Purāṇa. See விஷ்ணுபுராணம். (*பிங.*) 3. (Nāṭya.) See வைணவநிலை. (*சிலப்.* 3, 12, *கீழ்க்குறிப்பு.*)

வைணவம்[2] vaiṇavam, *n.* <*vaiṇava.* (*யாழ். அக.*) 1. Seed of bamboo; மூங்கிலரிசி. 2. See வைணவி[2].

வைணவன் vaiṇavaṉ, *n.* <*vaiṣṇava.* See வைஷ்ணவன். (*பிங.*)

வைணவாகமம் vaiṇavākamam, *n.* <id. + *ā-gama.* The Vaisnava Agamas or scriptures, of which there are two, viz., *pāñca-rāttiram* and *vaikāṉacam;* பாஞ்சராத்திரம் வைகானசம் என இருவகைப்பட்ட வைஷ்ணவரின் ஆகமங்கள்.

வைணவி[1] vaiṇavi, *n.* <*Vaiṣṇavī.* See வைஷ்ணவி. (*யாழ். அக.*)

வைணவி[2] vaiṇavi, *n.* <*vaiṇavī.* Flute, bamboo reed; வேய்ங்குழல். (*யாழ். அக.*)

வைணவிகன்[1] vaiṇavikaṉ, *n.* <*vaiṇavika.* Flute-player; வேய்ங்குழ லூதுவோன். (*யாழ். அக.*)

வைணவிகன்[2] vaiṇavikaṉ, *n.* See வைணிகன். (*யாழ். அக.*)

வைணிகன் vaiṇikaṉ, *n.* <*vaiṇika.* One who plays on the *vīṇai;* வீணைவாசிப்பவன். (*யாழ். அக.*)

வைணுகம் vaiṇukam, *n.* <*vaiṇuka.* Elephant goad; யானைத்தோட்டி. (*யாழ். அக.*)

வைத்தநிதி vaitta-niti, *n.* <வை[3]- +. See வைத்தமாநிதி. *வைத்தநிதியே மணியே யென்று வருந்தி* (*தேவா.* 983, 5).

வைத்தமாநிதி vaitta-mā-niti, *n.* <id. + மா[4] +. Hoarded wealth; சேமித்துவைக்கப் பட்ட பொருட்குவை. *வைத்தமாநிதியா மதுசூதனையே யலற்றி* (*திவ். திருவாய்.* 6, 7, 11).

வைத்தியசாத்திரம் vaittiya-cāttiram, *n.* <*vaidya* +. Medical science, one of *aṟupattu-nālu-kalai*, q.v.; அறுபத்துநாலுகலையுள் ஒன்றான மருத்துவநூல்.

வைத்தியசாலை vaittiya-cālai, *n.* <id. + *śālā.* Hospital, dispensary; மருத்துவச்சாலை.

வைத்தியநாததேசிகர் vaittiyanāta-tēci-kar, *n.* Vaittiyanāta-tēcikar, the author of Ilakkaṇa-viḷakkam and other works, 17th C.; 17-ஆம் நூற்றண்டினரும் இலக்கணவிளக்கம் முதலிய நூல்கள் இயற்றியவருமான ஆசிரியர்.

வைத்தியநாதன் vaittiya-nātaṉ, *n.* <*vaidya-nātha.* 1. Śiva, as worshipped at Vaittīcuraṉ-kōyil, in the Tanjore District; தஞ்சாவூர்ஜில்லாவி லுள்ள வைத்தீசுரன் கோயிற் சிவபிரான். *வேளூரா வைத்தியநாதனை* (*குமர. பிர. முத்துக். பிள்ளைத்.* 2). 2. See வைத்தியநாத தேசிகர். *என்கண்காணத் திருவாரூரிற் சிறப்புற் றிலகும் தமிழ்க்கிலக்காகிய வைத்தியநாதன்* (*இலக். கொத். பாயி.* 7, *உரை*).

வைத்தியபாகம் vaittiya-pākam, *n.* <*vaidya*+*bhāga*. Physician's share of a medicine prepared by him or under his direction for his patient; நோயாளிக்காகச் செய்யப் பட்ட மருந்தில் மருத்துவனுக்குரிய பகுதி.

வைத்தியம் vaittiyam, *n.* <வைத்தியன். See வயித்தியம்.

வைத்தியமாதா vaittiya-mātā, *n.* <வைத்தியம்+. Malabar-nut tree. See ஆடாதோடை. (மலை.)

வைத்தியவிருத்தி vaittiya-virutti, *n.* <*vaidya*+*vṛtti*. Inam land granted to physicians. See வயித்தியவிருத்தி.

வைத்தியன் vaittiyaṉ, *n.* <*vaidya*. 1. Physician, medical practitioner; மருத்துவன். 2. One who studies the Vēdas; வேதாப்பியாசஞ் செய்பவன். (யாழ். அக.)

வைத்து vaittu, *part.* <வை[3]-. An expletive; ஓர் அசைச்சொல். இப்பாதகத்தைக் கண்டு வைத்தும் (சீவக. 681, உரை).

வைத்துக்கொண்டு vaittu-k-koṇṭu, *part.* <id.+கொள்-. An expletive; ஓர் அசைச்சொல். பௌத்தமதங்களில் வைத்துக்கொண்டு வைபாஷிகன் (ஈடு, அவ.).

வைத்துக்கொள்(ளு)-தல் vaittu-k-koḷ-, *v. tr.* <id.+. 1. To keep for one's self; உரிமையாகக் கொள்ளுதல். 2. To suppose, take for granted; விவகாரத்துக்காக உண்மைபோல ஒப்புக் கொள்ளுதல். நீ சொன்னபடியே வைத்துக்கொள். 3. To keep as a mistress or concubine; வைப் பாட்டியாக அமர்த்திக்கொள்ளுதல்.

வைத்துப்பாடு-தல் vaittu-p-pāṭu-, *v. tr.* <id.+. To decorate and seat on a platform, as a bride, pregnant woman, etc., and sing auspicious songs; மணப்பெண் முதலானவர்களை அலங் கரித்து மணையில் வைத்துச் சுபம்பாடுதல். *Brāh.*

வைத்தூறு vai-t-tūṟu, *n.* <வை[5]+தூறு[2]. Straw-stack; வைக்கோற் குவை. எரிமுன்னர் வைத் தூறுபோலக் கெடும் (குறள், 435).

வைதகி vaitaki, *n.* See வைதேகி, 2. (மூ. அ.)

வைதரணி vaitaraṇi, *n.* <*Vaitaraṇī*. The Hindu Styx, the river that has to be crossed to reach Yama's region; எமலோகத்துக்குச் செல்லுமுன் கடக்கவேண்டிய ஆறு. (காசிக. காலமறி. 13.)

வைதரணிநதியோன் vaitaraṇi-natiyōṉ, *n.* <id.+நதி[1]. Yama; இயமன். (பிங்.)

வைதருப்பநெறி vaitaruppa-neṟi, *n.* <வைதருப்பம்+. (Rhet.) A style of poetry having ten characteristics, such as terseness, perspicuity, dist. fr. *kauta-neṟi*; செறிவு தெளிவு முதலிய பத்துக்குணங்களும் அமையப் பாடுமுறை. (தண்டி. 14.)

வைதருப்பபாகம் vaitaruppa-pākam, *n.* <id.+பாகம். (Rhet.) See வைதருப்பநெறி.

வைதருப்பம் vaitaruppam, *n.* <*vaidarbha*. (Rhet.) See வைதருப்பநெறி மென்மையுங் கடினமுமாகிய வைதருப்ப கௌடங்களோடும் (மாற னலங். பொது. 79, உரை).

வைதலம் vaitalam, *n.* <*vaidala*. A kind of vessel; ஒருவகைப் பாத்திரம். (யாழ். அக.)

வைதவியம் vaitaviyam, *n.* <*vaidhavya*. Widowhood; கைம்மை. (பு. வெ. 10, சிறப்பிற் பொது. 4, கொளு, உரை.)

வைதன்மியதிட்டாந்தம் vaitaṉmiya-tiṭṭāntam, *n.* <*vaidharmya*+*dṛṣṭānta*. (Log.) Dissimilar example in which both *cāttiyam* and *ētu* are absent; சாத்தியமேய்தா விடத்தில் ஏதுவுமின்மையைக் குறிக்குந் திட்டாந்தம். (மணி. 29, 140.)

வைதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் vaitaṉmiya-tiṭṭānta-v-āpācam, *n.* <*vaidharmya-dṛṣṭāntābhāsa*. (Log.) Semblance of *vaitaṉmiya-tiṭṭāntam*, of five kinds, viz., *cāttiyāviyāvirutti*, *cātaṉāviyāvirutti*, *upayāviyāvirutti*, *avvetirēkam*, *viparīta-vetirēkam*; சாத்தியாவியா விருத்தி சாதனுவியாவிருத்தி உபயாவியாவிருத்தி அவ்வெதிரேகம் விபரீதவெதிரேகம் என ஐவகைப் பட்ட போலியான வைதன்மியதிட்டாந்தம் (மணி. 29, 334-5.)

வைதன்மியம் vaitaṉmiyam, *n.* <*vaidharmya*. Dissimilarity; ஒப்பின்மை.

வைதனிகம் vaitaṉikam, *n.* <*vaitanika*. Daily hire or wage; அற்றைக்கூலி. (யாழ். அக.)

வைதாளி vaitāḷi, *n.* <*vaitālika*. Panegyric song; புகழ்ந்து பாடும்பாட்டு.

வைதாளிகர் vaitāḷikar, *n.* <*vaitālika*. A class of panegyrists attached to kings; அரசரைப் புகழ்ந்துபாடுவோருள் ஒருவகையினர். மாகதப் புலவரும் வைதாளிகரும் (சிலப. 26, 74).

வைதாளியாடுவார் vaitāḷi-y-āṭuvār, *n.* <வைதாளி+ஆடு-. See வைதாளிகர். (சிலப். 5, 48, அரும்.)

வைதிககாரியம் vaitika-kāriyam, *n.* <*vaidika*+. Vēdic rite; religious rite; வைதிகச் சடங்கு.

வைதிகச்செலவு vaitika-c-celavu, *n.* <வைதிகம்+. Expenses incurred in performing religious rites; வைதிககாரியங்கட்குரிய பணச் செலவு.

வைதிகச்சொல் vaitika-c-col, *n.* <id.+ சொல்[3]. (Gram.) Word occurring in the Vēdas; வேதவழக்கான சொல். உலகியற்சொல்லே யொழித்து வைதிகச்சொல்லே ஆராயும் நிருத்தமும் (தொல். பெயர். 75, உரை).

வைதிகசைவம் vaitika-caivam, *n.* <*vaidika*+. The Šaiva religion which is in conformity with the Vēdas; வேதநெறிப்பட்ட சைவமதம். ராசாங்கத்தி லமர்ந்தது வைதிகசைவமாமே (தாயு. ஆகாரபு. 10).

வைதிகம் vaitikam, *n.* <*vaidika*. 1. That which is sanctioned or enjoined by the Vēdas; that which is Vēdic; வேதநெறிப்பட்டது. வைதிகத்தின் வழியொழுகாத . . . காரமணரை (தேவா. 865, 2). 2. Faithful observance of religious rules, dist. fr. *laukikam*; ஆசாரங்களைச் சிரத்தையோடு அனுஷ்டிக்கை. 3 That which is not refined or modern; காலத்தோடொத்த நாகரிக மற்றது.

வைதிகமார்க்கம் vaitika-mārkkam, *n.* <id.+. The Vēdic religion; வேதநெறிப்பட்ட மதம் வைதிகமார்க்கத் தளவைவாதியை (மணி. 27, 3).

வைதிகவழக்கம் vaitika-valakkam, *n.* <id.+. Vēdic practice; வேதவிதியோடொத்த ஒழுக்கம். சைவவாய்மை வைதிகவழக்கமாகு நன்னெறி திரிந்து (பெரியபு. திருஞான. 600).

வைதிகவினை vaitika-vinai, *n.* <id.+. Vēdic rites; வேதசம்பந்தமான கிரியை. வேள்வி முதலிய வைதிகவினை (சி. போ. பா. 8, 1, பக். 169, சாமிநா.).

வைதிகன் vaitikan, *n.* <*vaidika*. 1. Brahmin who is versed in the Vēdas; வேதம் வல்ல பிராமணன். 2. One living in conformity with Vēdic precepts; வேதநெறிப் பட்ட ஆசாரானுஷ்டானமுள்ளவன். வைதிகரே மெய்ப்படியா னுன்றிருவடிச்சேருந் தகைமையினுர் (திவ். இயற். திருவிருத். 94). 3. One who is not refined or modern; காலத்தோடொத்த நாகரிக மற்றவன்.

வைதிருதி vaitiruti, *n.* <*vaidhṛti*. (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam*, q.v.; யோகமிருபத்தேழனு ளொன்று. தருகின்ற காரியங் கைகூடியே பின்பு தவறில் வைதிருதியாகும் (திருவேங். சத. 39).

வைதீகப்படி vaitīka-p-pati, *n.* <வைதீகம் +படி[3]. A measure of weight. See கடைப்படி. (தைலவ. தைல. 121, உரை.)

வைதீகம் vaitīkam, *n.* See வைதிகம். (தக்கயா. 139, உரை.)

வைதீகன் vaitīkan, *n.* See வைதிகன்.

வைதூரியம் vaitūriyam, *n.* <*vaidūrya*. See வைடூரியம். வைரம வைதூரிய நீலம் (பாரத. இந்திரப. 12).

வைதேகன் vaitēkan, *n.* <*vaidēha*. 1. Son of a Vaišya by a Brahmin woman; பிராமணப் பெண்ணிடம் வைசியனுக்குப் பிறந்தவன். (W.) 2. Trader; வியாபாரி. (யாழ். அக.)

வைதேகி vaitēki, *n.* <*vaidēhī*. 1. Sītā, wife of Rāma; சீதாதேவி. (நாமதீப. 184.) 2. Long pepper; திப்பலி. (தைலவ.)

வைதேயன் vaitēyan, *n.* <*vaidhēya*. Foolish person; அறிவீனன். (யாழ். அக.)

வைதேவி vaitēvi, *n.* <*vaidēhī*. See வைதேகி, 1. வைதேவி விண்ணப்பம் (திவ். பெரியாழ். 3, 10, 4).

வைந்தவம்[1] vaintavam, *n* cf. *saindhava*. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

வைந்தவம்[2] vaintavam, *n.* <*baindava*. (Šaiva.) Pure māyā; சுத்தமாயை.

வைந்நுதி vai-n-nuti, *n.* <வை[4]+. Sharp point; கூரிய நுனி. வேற்றலை யன்ன வைந் நுதி (பெரும்பாண். 87).

வைந்நுனை vai-n-nunai, *n.* <id.+. See வைந்நுதி. வைந்நுனைப் பகழி (முல்லைப். 73).

வைப்பரிதாரம் vaipparitāram, *n.* <வைப்பு +அரிதாரம். A prepared arsenic, one of 32 *vaippu-p-pāṣāṇam*, q.v ; வைப்புப்பாஷாணம் முப் பத்திரண்டனு ளொன்று. (W.)

வைப்பன் vaippan, *n.* <id. One who is a treasure; சேமநிதி போன்றவன். தொழும் பாள ரெய்ப்பினில் வைப்பனே (திருவாச. 5, 392).

வைப்பாட்டி vaippāṭṭi, *n.* <id.+ஆள்-. Concubine; கூத்தியாள்.

வைப்பிடம் vaippiṭam, *n.* <id.+. Place of deposit; பண்டம் முதலியன வைக்குமிடம். நின்சேவடிகளிரண்டும் வைப்பிடமின்றியே கலங்கி னேன் (திருவாச. 30, 3).

வைப்பிருக்கை vaippirukkai, *n.* <id.+. Store-house; பண்டசாலை. (நாமதீப. 490.)

வைப்பு vaippu, *n.* <வை[3]-. 1. Placing; வைக்கை. பிறபொருள் வைப்போடு (சிலப். 10, கட்டுரை, 17). 2. Deposit, hoard, treasure; சேமநிதி. நல்லடியார்மனத் தெய்ப்பினில் வைப்பை (தேவா. 818, 2). 3. Buried treasure, treasure-trove;

புதையல். செணடெறிந்து வைப்பெடுத்த செயலும் (திருவிளை. மேருவை. 1). 4. Place; இடம் (பிங.) 5. Land; நிலப்பகுதி. கணணகன் வைப் பிற்றாயினும (புறநா. 18) 6. Town; ஊர். வேறு பல வைப்பும் (திருமுரு 224). 7. World; உலகம். வேதமுற் றியலகு வைப்பின் (கம்பரா. பிணிவீட். 113). 8. That which is artificial; செயற்கையானது. 9. Artificial preparation; செயற்கைச்சரக்கு. வைப் புப் பாஷாணம். 10. See சூனியம், 6, 7. 11. Concubinage; கூத்தியாள் வைத்துக்கோள்கை. 12. See வைப்பாட்டி. 13. (Pros.) Short, final lines of certain kinds of *kali* verse. See சுரிதகம், 1. (தொல். பொ. 448.)

வைப்புக்கட்டு vaippu-k-kattu, *n.* <வைப்பு +. Fabrication, concoction; பொய்யான கட்டு மானம். (W.)

வைப்புச்சரக்கு vaippu-c-carakku, *n.* <id.+. Prepared medicine; artificial drug; செயற்கை மருந்து.

வைப்புச்செப்பு vaippu-c-ceppu, *n.* <id. செப்பு³. 1. Jewels and utensils, belongings; நகை பாத்திரம் முதலிய உடைமைகள். *Loc.* 2. Receptacle for articles; பண்டங்கள் வைக்கும் பெட்டி முதலியன.

வைப்புப்பவளம் vaippu-p-pavaḷam, *n.* <id.+. Artificial coral; செயற்கைப் பவளம். (சினேந். 76.)

வைப்புப்பாஷாணம் vaippu-p-pāṣāṇam, *n.* <id.+. Prepared arsenic, of which there are 32 kinds, viz., *amaracilai-k-kantakam, ayattotti, intira-pāṣāṇam, iracita-pāṣāṇam, iratta-pāṣāṇam, ilavaṇa-pāṣāṇam, erumai-t-totti-p-pāṣāṇam, karumukir-pāṣāṇam, kāka-pāṣāṇam, kuṅkuma-pāṣāṇam, kōṭācori-p-pāṣāṇam, kōḻi-t-talai-k-kantakam, kavari-pāṣāṇam, cauvīram, cātiliṅkam, cūtam, ceppu-t-totti, cōra-pāṣāṇam, tī-murukal, tuttam, turici, totti, nāka-pāṣāṇam, nīla-pāṣāṇam, pañca-patci-p-pāṣāṇam, pavaḷa-p-puṟṟu-p-pāṣāṇam, pūram, poṟṟotti, mirutāra-ciṅki, vāṇa-kantakam, veḷḷai-p-pāṣāṇam, vaip-paritāram;* அமரசிலைக்கந்தகம் அயத்தொட்டி இந்திரபாஷாணம் இரசிதபாஷாணம் இரத்த பாஷாணம் இலவணபாஷாணம் எருமைத்தொட்டிப் பாஷாணம் கருமுகிற்பாஷாணம் காகபாஷாணம் குங்குமபாஷாணம் கோடாசோரிப்பாஷாணம் கோழித்தலைக்கந்தகம் கவரிபாஷாணம் சௌவீரம் சாதிலிங்கம் சூதம் செப்புத்தொட்டி சோரபாஷாணம் தீமுறுகல் துத்தம் துரிசி தொட்டி நாக பாஷாணம் நீலபாஷாணம் பஞ்சபட்சிப்பாஷாணம் பவளப்புற்றுப்பாஷாணம் பூரம் பொற்றொட்டி மிருதாரசிங்கி வாணகந்தகம் வெள்ளைப்பாஷாணம் வைப்பரிதாரம் என்று முப்பத்திரண்டுவகைப்பட்ட செயற்கைப்பாஷாணம். (W.)

வைப்புப்பு vaippuppu, *n.* <id.+உப்பு. Artificial salt; செயற்கை யுப்பு.

வைப்புப்புழுகு vaippu-p-puḻuku, *n.* <id. +புழுகு¹. Civet discharged by the civet cat; புழுகுப்பூனையினின்று வெளிவரும் புழுகு. (W.)

வைப்புமுத்து vaippu-muttu, *n.* <id.+ முத்து². Artificial pearl; செயற்கைமுத்து. (சினேந். 103, உரை.)

வைப்புவை-த்தல் vaippu-vai-, *v. tr.* & *intr.* <id.+. 1. To keep as a concubine; வைப்பாட்டியாக ஒருத்தியைச் கோள்ளுதல். 2. To cause evil by witchcraft; சூனியம் வைத்தல். *Loc.*

வைப்புழி vaippuḻi, *n.* <id.+உழி. Storehouse; பொருள் முதலியன சேமித்துவைக்கும் இடம். பொருள் வைப்புழி (குறள், 226).

வைபவம் vaipavam, *n.* <*vaibhava*. 1. Greatness; மகிமை. ஓங்கு வைபவமு மொழிவில் சமபத்து முடையனுகுவன (திருக்காளத். பு. சிவமா. 31). 2. See வைபோகம், 1. 3. History, biography, as of great persons; பெரியோர் வரலாறு. பட்டர் வைபவம்.

வைபாடிகம் vaipāṭikam, *n.* <*vaibhāṣika*. One of the four sects of Buddhism; பௌத்த மதப்பிரிவு நான்கனு ளொன்று. (வேதா. சூ. 24.)

வைபாடிகன் vaipāṭikan, *n.* <*vaibhāṣika*. Follower of the *vaipāṭikam* sect of Buddhism; வைபாடிகமதத்தைச் சார்ந்த பௌத்தன்.

வைபோகம் vaipōkam, *n.* <*vaibhava*. 1. Grandeur, magnificence; விமரிசை. இந்த வைபோகத்தை ஆயிரங்கணணிற்கண்டிந்திரன் மகிழ்ந் தானே (இராமநா. உயுத். 123). 2. Presents made publicly, as at a wedding; சீர். எல்லாருமு முறை முறையா எடுத்தனர் வைபோகம் (இராமநா. உயுத். 123). 3. Joy, happiness; சந்தோஷம். (யாழ். அக.) 4. Discrimination; விவேகம். (யாழ். அக.) 5. Manner, fashion; வயணம். (J.)

வைபோகி vaipōki, *n.* <வைபோகம். Sensible person; விவேகி (யாழ். அக.)

வைமாத்திரேயன் vaimāttirēyan, *n.* <*vaimātrēya*. Step-mother's son, step-brother; மாற்றாந்தாயின் மகன். (யாழ். அக.)

வைமானிகர் vaimāṉikar, *n* <*vaimānika*. See வேமானியர். வைமானிக ரேந்து திரியும் விமானங்கள (பரிபா. 11, 71, உரை).

வையகம் vai-y-akam, *n.* prob. வை³-+ அகம்¹. 1. Earth, world; பூமி. வையகம் வணங்க

வாளோச்சினன் (பு. வெ. 3, 7). 2. See வையம், 2, 3, 4, 5, 7. (யாழ். அக.)

வையகமூலி vaiyaka-mūli, *n.* prob. வையகம்+. A kind of creeper, கொடிவகை. (மூ. அ.)

வையஞ்சேர்-தல் vaiyañ-cēr-, *v. intr.* <வையம்+. 1. To fall to the ground; பூமியில் விழுதல். 2. To die; இறத்தல். *வையஞ்சேராவான் அழைத்தது* (கம்பரா. உருக்காட்டுப. 74).

வையம் vaiyam, *n.* prob. வை³-. cf. *vāhya*. 1. Earth; பூமி. *வையங்காவலா வழிமொழிந் தொழுக* (புறநா. 8). 2. Chariot drawn by horses; குதிரை பூண்டிழுக்கும் இரதம். (சிலப. 6, 120.) (பிங்.) 3. Covered cart; கூடாரவண்டி. *மானமர் நோக்கி யும வைய மேறி* (சிலப. 6, 120). 4. Palanquin; சிவிகை. (சூடா.) 5. Conveyance; ஊர்தி. (பிங்.) 6. Bullock; எருது. (பிங்.) 7. The 4th *nakṣatra*. See உரோகிணி. (பிங்.) 8. cf. பாண்டில்¹. Lamp; விளக்கு. (அக. நி.) 9. Yāḻ; யாழ். (அரு. நி.)

வையமகள் vaiya-makaḷ, *n.* <வையம+. The Goddess of Earth; பூமிதேவி. *வையமகளை யடிப்படுத்தாய்* (பு. வெ. 9, 3).

வையாகரணம் vaiyākaraṇam, *n.* Grammar. See வியாகரணம். (யாழ். அக.)

வையாகரணன் vaiyākaraṇaṉ, *n.* <*vaiyākaraṇa*. Grammarian; இலக்கணம்வல்லவன். *வையாகரணர்கள் நையாயிகர்* (திருவிளை. உலவாக. 19).

வையாபுரி vaiyā-puri, *n.* prob. வை⁴ + ஆவி⁴ + புரி⁵. Palni, in the Madura District; பழனி. *வையாபுரிக்குளம*.

வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன் vaiyā-vi-k-kō-p-perumpēkaṉ, *n.* A chief famed for his liberality. See பேகன்². (புறநா. 141.)

வையாளி vaiyāḷi, *n.* <*vāhyāli*. 1. Pathway for horses; குதிரைசெல் மார்க்கம். *வையாளி யலங்கரித்து* (திருவாலவா. 27, 69). 2. Riding on horse-back; குதிரையேற்றம்.

வையாளிவிடு-தல் vaiyāḷi-viṭu-, *v. tr.* <வையாளி+. To gallop a horse; குதிரை பாய்ந் தோடும்படி சவாரிசெய்தல். (W.)

வையாளிவீதி vaiyāḷi-vīti, *n.* <id. + வீதி². See வையாளி, 1. (திவா.)

வையை vaiyai, *n.* cf. வைகை. The Vaigai river in the Madura District; மதுரை ஜில்லாவி லுள்ள நதி. *வையை சூழ்ந்தவளங்கெழு வைப்பின்* (புறநா. 71, 10).

வையைத்துறைவன் vaiyai-t-tuṟaivaṉ, *n.* <வையை+. The Pāṇḍya king, as ruling the Vaigai region; பாண்டியன். (திவா.) *வையைத் துறைவன மதுராபுரித் தென்னன்* (பெருந்தொ. 1410).

வைரக்கடுக்கன் vaira-k-kaṭukkaṉ, *n.* <வைரம்¹+. Diamond ear-ring; வயிரமணி யிட்டமைத்த காதணி.

வைரக்கல் vaira-k-kal, *n.* <id.+. Diamond; வயிரமணி.

வைரகரம் vairakaram, *n.* <வைரகரன். Hostility, enmity; பகைமை. (யாழ். அக.)

வைரகரன் vairakaraṉ, *n.* <*vairakara*. Enemy; சத்துரு. (யாழ். அக.)

வைரசுத்தி vaira-cutti, *n.* <*vaira-śuddhi*. Retaliation, taking vengeance; பழிவாங்கிப் பகை தீர்க்கை. (யாழ். அக.)

வைரம்¹ vairam, *n.* <*vajra*. 1. Hardness; கடினமானது. 2. Core of a tree; மரக்காழ். (திவா.) 3. Diamond. See வயிரம்¹, 2. *அட்டுநீ ரருவிக் குன்றத் தல்லது வைரந் தோன்று* (சீவக. 2925).

வைரம்² vairam, *n.* <*vaira*. 1. Anger. See வயிரம்². 2. Enmity; பகைமை. 3. Bravery, heroism; வீரம். (W.)

வைரம்³ vairam, *n.* <வயிர்⁴. Musical instrument; வாச்சியப்பொது. (பிங்.)

வைரம்பாய்-தல் vairam-pāy-, *v. intr.* <வைரம்¹+. To harden, as the core of a tree; திண்மையதாதல்.

வைரவம் vairavam, *n.* <*bhairava*. 1. Terribleness. See பைரவம், 1. 2. Fear. See பைரவம், 2. 3. (Śaiva.) A sub-division of Śaiva religion. See பைரவம், 3. *வைரவ மதம்*.

வைரவன் vairavaṉ, *n.* <*Bhairava*. A manifestation of Śiva. See பைரவன், 1. (பிங்.)

வைரவனூர்தி vairavaṉ-ūrti, *n.* <வைரவன்+. Dog, as Bhairava's vehicle; நாய். (பிங்.)

வைரன் vairaṉ, *n.* <வைரம்². Enemy; சத்துரு. (யாழ். அக.)

வைராக்கியசதகம் vairākkiya-catakam, *n.* <*vairāgya*+. A poem by Cāntaliṅka-cuvamikaḷ; சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இயற்றிய நூல்.

வைராக்கியஞ்சொல்(லு)-தல் vairākkiyañ-col-, *v. intr.* <வைராக்கியம்+. To declare before one's guru one's decision to enter upon the way of renunciation; தான் துறவுபூணத் துணிந்துள்ளதை ஆசிரியன்முன் தெரி வித்துக்கொள்ளுதல். (சிலப். 30, 33, அரும்.)